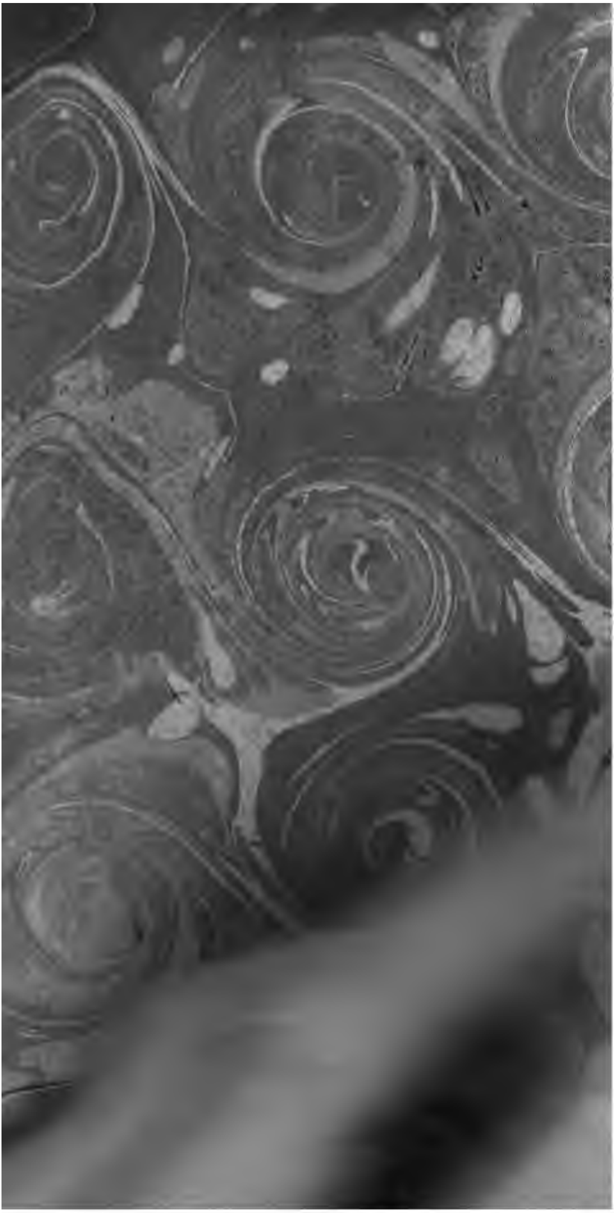
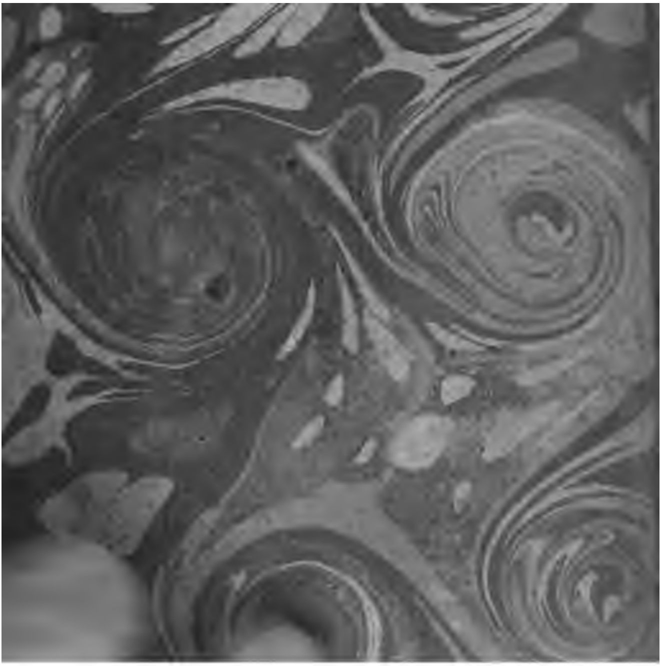

BREVIARIUM
SANCTÆ ECCLESIÆ
METROPOLITANÆ
REMENSIS,

LUSTRISSIMI AC REVERENDISSIMI in Christo Patris, nec-non Serenissimi Principis ARMANDI-JULII DE ROHAN, Archiepiscopi, Ducis Remensis, primi Franciæ Paris, Sanctæ Sedis Apostolicæ Legati nati, & Galliæ Belgicæ Primatis autoritate,

[illegible] Venerabilis ejusdem Ecclesiæ Capituli consensu editum.

PARS VERNA.

Venit IX. libras non compactum.

CAROLOPOLI

Excudebat PETRUS THESIN, Typographus & Bibliopola.

M. DCC. LIX.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

ARMANDUS-JULIUS
PRINCEPS
DE ROHAN

Miſeratione Divinâ & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ gratiâ Archiepiſcopus, Dux Remenſis, primus Par Franciæ, ejuſdem Sanctæ Sedis Legatus natus, Galliæ Belgicæ Primas.... &c.

CLERO Diœceſis noſtræ Remenſis SALUTEM & BENEDICTIONEM in Domino.

CUM *ex toto animi ſtudio, totâque cordis effuſione* ſpirituales hoſtias precum acceptabiles Deo per Jeſum Chriſtum *offerimus; tunc præſertim debitum ſupremo* N*umini laudis & obſequii tributum perſolvimus. Et id quidem munus, etſi homini cuilibet Chriſtiano maximè neceſſarium, quoniam Chriſtus ipſe dixit* Oportet ſemper orare, & non deficere: *Clericis tamen qui peculiari quâdam ſuæ conditionis felicitate divino cultui conſecrantur, præcipuè incumbit. Hinc & ſacri & eccleſiaſtici ſcriptores in hoc*

1. Petr. 2. v. 5.

Luc. 18. v. 1.

rroribus , omnia provideremus ex qui-
: decor domus Dei , ad dandam om-
ntiam salutis, & ut pararemus Do- em perfectam. *Quorum omnium veluti*
n præsenti Breviario vobis exhibemus,
l operis quæ sit præstantia, quæ na-
& ratio probè intelligatis.

od Concilia, Sancti Patres, & eru-
uique in votis semper habuerunt, ut
, Capitula, Versiculi & Responsoria
sacris divinæ scripturæ fontibus de-
, illud peregimus. Gratiùs enim per-
Deum oratio, si constet ex his vo-
ipse dictavit: Amica & familiaris
Deum de suo rogare.

Luc. 1. v. 17.

S. Cypr. de Orat. Dom.

m à primæva Breviarii institutio- ntiqui Patres voluisse videantur, is Hebdomadis totum Psalterium
Psalmos ita distribui voluimus ,
s Hebdomadis omnes legi possint ;
ertiùs fiat, Feriales Psalmos in Fes-
solemne-minus, retineri mandavimus.
Officiis Sanctorum ea tantùm legenda

Concil. Remens. an. 1564. Cong. 3.

tia, *felicem adeò navavit operam*, *ad optatum finem pervenerit.*

Re igitur perfectâ, de consensu v
Capituli Ecclesiæ nostræ Metropolitan
viarium edendum curavimus. Quod v
offerimus, vos hortamur & obsecramus
vientes Domino in timore, *ministeri*
vobis traditum est, dignè Deo adi
neque unquam è memoria excidat, du
nicas Horas absolvitis, Ecclesiam ipsa
Christus acquisivit Sanguine suo, *pr*
ipsum tradidit, ut illam sanctificare
sentem à vobis exhiberi. Tunc enim i
ministri tantùm, sed os ipsum & lin
laudes concinitis, quod perenne est divi
sponsæ munus. Per vos castissima coli
mit, patriam quæ in cœlis est, suspi
vos suavissimos sponsi amplexus piis c
provocat. Oratio tua, *inquit sanctus*
nus, locutio est ad Deum. Quand
Deus tibi loquitur; quando oras,
queris. *Illud ergò intendite*, ad qu
sermo; & *mente attendite, quia* an
præsentes cum timore & tremore.

Psal. 2.

Act. 20. v. 9. Ephes. 5. v. 25. 26.

In Psal. 85. Chrysostom. Hom. 27. in Epist. ad Hebr.

Omnes qui Horis Canonicis per
deputati sunt, *sapienter edicit Concil*
virense secundum, dent operam ut
animis, quoad fieri potest, debitun
absolvant: nec ita se habeant, ut d
psallunt, quidvis potiùs quàm Deu
cogitare videantur...... Quid au
voce quidem psallere, mente auten
aut forum circumire, nisi homines
& Deum irridere? Grave admodùm
Scriptura dicit: Maledictus, qui fa
Dei negligenter.

Anno 1549. Cap. 16. Act. 20. v. 28. Ephes. 5. v. 25. 26.

Vos itaque genus electum, gen
ministri Dei, qui facitis voluntat

quos sanctæ Ecclesiæ angelicum ordinem Conciliis vocant, Psallite Deo; *verùm* quoniam Rex omnis terræ Deus, Psallite sapienter. *Quæcumque autem vel in sacris scripturis, vel in sanctorum vita, vel in patrum præceptis, vel in sanctionibus Canonum, ad fidei tutelam, morum emendationem, perfectionemque justitiæ deprehendetis* (porrò *id unum* spectant & divina & Ecclesiastica oracula) *ea quidem omnia altâ mente retineatis; at præsertim vestrâ vivendi ratione exhibeatis*, Ut secundùm eum qui vocavit vos, Sanctum, & ipsi in omni conversatione sancti sitis; ut in omnibus honorificetur Deus per Jesum Christum, cui est gloria & imperium in sæcula sæculorum. Effundat super vos Deus spiritum gratiæ & precum, ut precibus sanctis orando, exaudiat vos Dominus, mittat vobis auxilium de sancto, & impleat omnes petitiones vestras.

Concil. Forojuliense, an. 791. Psal. 46.

1. Petr. 4 v. 11. Ibid. 1. v. 15.

Zach. 12 v. 10. Judith. 4 v. 13.

Psal. 19.

QUOCIRCA MANDAMUS omnibus nostræ Diœceseos ambitu contentis, omnibus scilicet Ecclesiis, Capitulis, Monasteriis, Collegiis atque Ordinibus divinum Officium ad Remensis Ecclesiæ formam recitare solitis; item omnibus & singulis Parochis & Clericis divino Officio astrictis, ut dimissis aliis quibuscumque Breviariis, hoc nostrum duntaxat ad publica & privata Officia adhibeant. DATUM Parisiis, anno Domini millesimo septingentesimo quinquagesimo octavo; die verò mensis Maii vigesimâ quartâ.

✝ ARM. JUL. P. DE ROHAN Archiepisc. Dux Remensis.

De Mandato Serenissimi Principis Archiepiscopi, Ducis Remensis.

BOITEL.

TABULA TEMPORARIA

Anni Domini.	*Aureus Nu.*	*Epacta.*	*Indictio Rom.*	*Litt. Dom.*	*Dom. post Epiph.*	*Septuages.*	*Dies Cinerum.* Simplex.
1759	12	j	7	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1760	13	xij	8	f e	3	3 Febr.	20 Febr.
1761	14	xxiij	9	d	2	18 Jan.	4 Febr.
1762	15	iv	10	c	4	7 Febr.	24 Febr.
1763	16	xv	11	b	3	30 Jan.	16 Febr.
1764	17	xxvj	12	A g	6	19 Febr.	7 Mart.
1765	18	vij	13	f	3	3 Febr.	20 Febr.
1766	19	xviij	14	e	2	26 Jan.	12 Febr.
1767	1	xxx	15	d	5	15 Febr.	4 Mart.
1768	2	xj	1	c b	3	31 Jan.	17 Febr.
1769	3	xxij	2	A	2	22 Jan.	8 Febr.
1770	4	iij	3	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1771	5	xiv	4	f	2	27 Jan.	13 Febr.
1772	6	xxv	5	e d	5	16 Febr.	4 Mart.
1773	7	vj	6	c	4	7 Febr.	24 Febr.
1774	8	xvij	7	b	3	30 Jan.	16 Febr.
1775	9	xxviij	8	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx	10	e	2	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j	11	d	5	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij	12	c	3	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij	13	b A	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv	15	f	2	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj	1	e	5	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij	2	d c	4	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij	3	b	2	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij	6	f e	1	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij	7	d	4	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv	8	c	3	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj	10	A g	4	5 Febr.	2 Febr.
1793	8	xvij	11	f	2	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij	12	e	5	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix	13	d	3	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx	14	c b	2	24 Jan.	10 Febr.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	PASCHA Annuale-majus.	Ascensio Domini. Sol. maj.	Pentecost. Annuale-majus.	Festo Corp. Ch. An. min	Dom. post Pent.	Dom. prima Adv.
1759	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 De.
1760	6 April.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30 No.
1761	22 Mart.	30 April.	10 Maii.	21 Maii.	28	29 No.
1762	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 No.
1763	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 No.
1764	22 April.	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	24	2 De.
1765	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 De.
1766	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 No.
1767	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 No.
1768	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 No.
1769	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 De.
1770	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 De.
1771	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 De.
1772	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 No.
1773	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 No.
1774	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 No.
1775	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 De.
1776	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 De.
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 No.
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 No.
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 No.
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 De.
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 De.
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 De.
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 No.
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 No.
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 No.
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 De.
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 De.
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 No.
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 No.
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 No.
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27 No.
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 De.
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 De.
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 No.
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 No.
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 No.

CALENDARIUM.

In sequenti Calendario appositum est tempus quo quisque Sanctus obiit : an. *significat annum :* c. an. *circa annum :* f. *sæculo :* c. med. f. *circa medium sæculi :* c. fin. f. *circa finem sæculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.*

Festa quæ majoribus notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, Impositio nominis Jesu, & Octava Natalis ejus. *Solemne-minus.*
xxix	b	iv	2	S. Fulgentii Ruspensis Episc. fidei Confess. (è 1. Januar.) *Simplex.* an. 533.
xxviij	c	iij	3	S. Genovefæ Virginis Parisiensis. *Semidupl. minus.* an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	S. Rigoberti Archiepisc. Remensis. *Duplex-majus.* an 743.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ sine jejunio. *Simplex* privileg. II. Ordinis.
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA DOMINI. Solemne-majus.* Octava privileg. II. Ordinis.
xxiv	g	vij	7	De Octava. *Semiduplex-majus.*
xxiij	A	vj	8	
xxij	b	v	9	
xxj	c	iv	10	
			11	
xx	d	iij	12	Baptismus Domini & Octava Epiphan.
xix	e	Prid.		Per anticipationem. *Duplex-majus.*
xviij	f	Idib.	13	S. REMIGII Archiep. Remens. & Francorum Apost. *Solemne-minus.* Octava *Simplex.* cir. an. 533.
xvij	g	xix	14	S. Hilarii Pictav. Episc. & Ecclef. Doct. *Semiduplex-majus.* c, an. 368. commem. Octavæ S. Remigii.
xvj	A	xviij	15	S. Pauli primi Eremitæ Thebaïdis. *Semidupl. min.* c. an. 341. commem. Octav.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xv	b	xvij	16	S. Marcelli Papæ & Confess. fidei. *Semiduplex-majus.* an. 310. Commem Octav.
xiv	c	xvj	17	S. Antonii Ægyptii Abb. *Semidupl. minus.* an. 356. Commem. Octav. & S. Sulpitii Bituricensis Episc. c. an. 644.
xiij	d	xv	18	Pontificatûs, *seu* Cathedræ S. Petri Apost. quâ Antiochiæ I. sedit, deinde Romæ I. sæculo. *Semiduplex-majus.* Com. Octav.
				Ab hac die 18 usque ad diem 21 Februarii potest occurrere Dominica Septuagesimæ.
xij		xiv	19	De Octav. S. Remigii. *Simplex.*
xj	f	xiij	20	Octav. S. Remigii. *Semidupl. minus.*
x	g	xij	21	S. Agnetis Virg. & Mart. Romæ. *Semiduplex-minus.* an. 304.
ix	A	xj	22	S. Vincentii in Hispania Martyris. *Semiduplex-minus.* an. 304.
viij	b	x	23	Ss. Fabiani Papæ, an. 250. & Sebastiani Romæ Martyrum, c. an. 288. *Semidupl. minus.* (è 20.)
vij	c	ix	24	S. Timothei discipuli S. Pauli Ephes. Episc. & Martyr. *Semidupl. min.* an. 97. Commem. S. Titi alterius discipuli S. Pauli & Cretensium Episc. eodem sæculo.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli Apostoli. *Duplex-majus.* an. 34.
v	e	vij	26	S. Polycarpi Smyrnensis Episc. & Martyris. *Semidupl. min.* c. an. 166.
iv	f	vj	27	S. Joannis Chrysostomi Constantinopolit. Episc. & Eccles. Doctoris *Semidupl. maj.* Obiit 14. Sept. an. 407.
iij	g	v	28	S. Cyrilli Episc. Alexandr. & Eccles. Doct. *Semidupl. minus.* an. 445.
ij	A	iv	29	S. Caroli Magni Imperat. & Regis Franciæ. *Simplex.* an. 814.
j	b	iij	30	S. Sylvestri Papæ. (è 31. *Decembr.*) *Semiduplex-minus.* an. 335.
*	c	Prid.	31	S. Francisci Salesii Genevensis Episc. *Semiduplex-majus.* Obiit 28. Decembr. 1622.

FEBRUARIUS.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xxix	d	Cal.	1	S. Ignatii Antiochiæ Episc. & Mart. (è 20 *Decembr.*) *Semidupl. min.* an. 107.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI & PURI-TIO B. MARIÆ VIRG. Solemne-n*
xxvij	f	iij	3	S. Blasii Sebasteni Episc. & Mart. *S* c. an. 316.
25. xxv	g	Prid.	4	*Ab hac die 4. usque ad 10. potest occurrere dies Cinerum*
25. xxiv	A	Non.	5	S. Agathæ Catanensis Virginis & M *Simplex.* c. an. 251.
xxiij	b	viij	6	S. Vedasti primi Atrebatensium Epi *plex.* c. an. 539.
xxij	c	vij	7	S. Helenæ Reginæ & Viduæ. *Simpl.*
xxj	d	vj	8	
xx	e	v	9	S. Apolloniæ Alexandr. Virginis & *Simplex.* an. 249.
xix	f	iv	10	
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	S. Onesimi discipuli S. Pauli, Epis Martyris. *Simplex.* an. 95.
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	S. Simeonis Jerosolymitani Episc Martyris. *Simplex.* an. 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima Septuagesima.*
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
*	*	*		* *Dies intercalaris addendus i Bissextili.*
v	f	vj	24	S. Matthiæ Apost. *Dupl. majus.* I.
				Si hoc Festum S. Matthiæ oc in Quadrag. fiet de eo per pationem Feria II. post D Quinquages.
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	
				In anno Bissextili Februarius e

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.	
			rum 29. & Festum S. Matthiæ celebratur die 25. & bis dicitur in Martyrologio sexto Calendas, id est die 24. & 25. Littera autem Dominicalis quæ assumpta fuerit Mense Januario mutatur in præcedentem, ut si Januario Littera Dominicalis fuerit A, *mutatur in præcedentem quæ est* G, *& sic de aliis: Littera autem* F *Bissenit 24. & 25.*
			Nota. *Si aliquod Festum, etiam Patroni aut dedicationis occurrat in Quadrages. (exceptis Festis Annuntiationis & Compassionis B. M. V.) transfertur vel anticipatur: de simplicibus fit tantùm commemoratio.*

MARTIUS.

Feriâ IV. VI. & Sabbato post Dominicam I. Quadragesimæ Quatuor Tempora.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
*	d	Cal.	1	
xix	e	vj	2	S. Machræ Virginis finium Remensium & Martyris *Semidupl. minus.* c. an. 287. *Si hoc Festum occurrat in Quadrages. anticipatur, & fit de eo Feria III. post Dom. in Quinquages.*
xviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Ss. Perpetuæ & Felicitatis Carthaginensium Martyrum. *Simplex.* c. an. 204.
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Paschale.*
xxij	e	vij	9	Quadraginta Militum Sebastensium Martyrum. *Simplex.* an. 320.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xxj	f	vj	10	*Ultima dies Cinerum.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
vvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	S. Patricii Episc. Hiberniæ Apost. *commemoratio.* an. 460.
xiij	g	xv	18	
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	
				Ab hac die 22. usque ad diem 25. Aprilis potest occurrere Pascha.
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIONIS B. MARIÆ VIRG. & INCARNAT. DOMINI Solem. majus.*
				Si Festum Annuntiationis & Incarnationis occurrat in Majori Hebdomada, aut infra Octavam Paschæ, celebrabitur tam à Clero quàm à Populo Feriâ III. Hebdomadæ Passionis.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	S. Reguli primi Sylvanectensis Episcopi. *Simplex.* III. *vel* IV. sæculi.
*	f	Prid.	31	

APRILIS.

Feriâ VI. post Dominicam Passionis fit Officium Compassionis B. Mariæ V. Duplex-minus. *Si hac die occurrat Festum Annuntiationis fiet de Compassione Feriâ sequenti.*

Cycl. Epact.	Liter. Dom.	Dies Mens.		
xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	S. Francisci de Paula Cœnobitæ & Institutoris Ordinis Minimorum. *Simplex.* an. 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	
25. xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paschale.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	S. Justini Romæ Christianæ Religionis Apologistæ & Mart. *Simpl.* an. 167.
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	S. Georgii Mart. in Oriente. *Simpl.* circ. an. 303.
v	b	viij	24	Ss. Bovæ & Dodæ Virginum. *Semiduplex-minus.* c. medium VII. sæculi.
iv	c	vij	25	S. Marci Evangel. *Dupl. majus.* c. an 68.
				Ultimum Pascha.
iij	d	vj	26	S. Cleti *seu* Anacleti Papæ & Martyris. *Simplex.* c. an. 90.
ij	e	v	27	S. Mariæ Ægyptiæ Pænitentis. *Semidupl. minus.* c. an. 422. (*e* 2.)
j	f	iv	28	
*	g	iij	29	Ss. Gumberti & uxoris ejus Berthæ Abbatissæ Avenacensis Martyrum. *Simplex.* an. 595.
xxix	A	Prid.	30	S. Marculphi Presbyteri & Abbatis. *Simpl.* an. 558.

Ab hac die 30. usque ad 3. Junii potest occurrere Ascensio Domini.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
				# M A I U S.
xxviij	b	Cal.	1	Ss. Philippi & Jacobi (*Alphæi*) Apostolorum. *Dupl. majus.* I. sæculo.
xxvij	c	vj	2	S. Athanasii Episc. Alexandr. & Ecclesiæ Doctoris. *Semidupl. majus.* an. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio S. Crucis. *Dupl. majus.* [In Eccl. Metrop. *Solemne-minus.*] an. 326.
25. xxv	e	iv	4	S. Monicæ Tagastensis Viduæ, S. Augustini matris. *Simplex.* an. 387.
xxiv	f	iij	5	
xxiij	g	Prid.	6	S. Joannis Apost. & Evang. ante portam Latinam. *Semidupl. majus.* c. an. 95.
xxij	A	Non.	7	
xxj	b	viij	8	Ss. Gibriani Presbyteri Fratrum & Sororum ejus. *Simplex.* c. VI. sæculum.
xx	c	vij	9	S. Gregorii Nazianzeni Constantinop. Episc. & Eccles. Doct. *Semidupl majus.* an. 391. *Commemor.* Translat. S. Nicolai Myrensis Episcopi.
xix	d	vj	10	*Ab hac die 10. usque ad 13. Junii potest occurrere Festum Pentecostes.*
xviij	e	v	11	Ss. Mariæ, Jacobi & Salome. *Semiduplex-minus.* I. sæculo.
xvij	f	iv	12	S. Epiphanii Salaminæ Episc. Script. Ecclesiast. *Simplex.* an. 403.
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	S. Pachomii Tabennæ in Thebaïde Abbat. Cœnobiticæ vitæ institutoris. [*è* 9.] *Simplex.* an. 348. *vel* 349.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	
xij	d	xvj	17	S. Joannis Nepomuceni Canonici Pragensis, Presbyteri & Martyris *Simplex.* XI. sæc. *Commemoratio* S. Merolilani Mart.
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	S. Petri Cœlestini Papæ, Congregat. Cœlestin. Institut. *Simplex.* *Commemor.* S. Yvonis Trecorensis. an. 1303.
ix	g	xiij	20	
viij	A	xij	21	*Ab hac die 21. usque ad 24. Junii*

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
				potest occurrere Festum Corporis Christi.
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viij	25	S. Urbani Papæ & Martyr. *Simpl.* an. 230.
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

JUNIUS.

Feriâ IV. VI. & Sabbato post Pentecosten Quatuor Tempora.

Dominicâ I. post Pentecosten Festum Ss. TRINITATIS. Solemn. majus.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xxvij	e	Cal.	1	
25. xxv	f	iv	2	S. Pothini primi Lugdunensis Episcopi S. Blandinæ Virg. & Sociorum 46. Martyrum Lugdunensium. *Semidupl. minus.* an. 177. *Commemoratio* Ss. Marcellini Presbyteri & Petri Exorcistæ Romæ Martyr. an. 304.
25. xxiv	g	iij	3	S. Clotildis Reginæ Francorum, Viduæ. *Semidupl. minus.* c. med. VI. sæc.
				Ultima sedes Ascensionis.
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	S. Bonifacii Moguntini Episc. & Martyr. *Simpl.* an. 754.
xxj	c	viij	6	S. Norberti Magdeburgensis Episc. Institutoris Ordinis Præmonstratensis. *Semid. minus.* an. 1134. *Commem.* S. Claudii Vesuntini Episc. an. 581.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	S. Medardi Episc. Noviomensis. *Simplex.* an. 556. *Commem.* Gildardi Rothomag. Episc. an. 526.
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xvj	A	iij	11	S. Barnabæ Gentium Apostoli. *Duplex-majus.* I. sæculo.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	S. Basilii Cæsareæ in Cappadoc. Episcopi & Eccles. Doct. *Semidupl. majus.* an. 380.
xiij	d	xviij		
				Ultima Pentecostes.
xij	e	xvij	14	Translat. S. Rigoberti Archiep. Remensis. *Semidupl. majus.*
			15	Ss. Rufini & Valerii Martyrum. *Simplex.* cir. an. 287.
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Ss. Gervasii & Protasii Mediolanens. Martyrum. *Semidupl. minus.* I. *vel* II. sæc.
vij	c	xij	20	
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	S. Paulini Nolani Episc. *Simplex.* an. 431.
iv	f	ix	23	Vigilia III. Ordinis cum Jejunio. *Simplex.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ. *Solemne-minus.* Octava *Simplex.*
				Ultima sedes Festi Corporis Christi.
	A	vij	25	S. Maximi Taurinensis Episc. *Semiduplex-minus.* an. 466. *Commem.* Oct. S. Joan.
j	b	vj	26	De Octava S. Joan. *Simpl. Commemor.* S. Joannis & Pauli Romæ Mart. an. 363.
*	c	v	27	Ss. Irenæi Lugdunen. Episc. & Ecclesiæ Doct. ac Sociorum ejus Mart. *Semid. majus.* c. an. 202. *Commem.* Oct. S. Joan.
xxix	d	iv	28	Vigilia III. Ordinis cum Jejunio. *Simplex.* *Commemor.* Octav. S. Joan.
xxviij	e	iij	29	Ss. PETRI ET PAULI Apostolorum. *Solemne-minus.* cir. an. 66. Octav. *Simpl.* sine *commemor.* Octav. S. Joan.
xxvij	f	Prid.		Commemor. S. Pauli Apost. *Dupl. min.* *Commem.* Octav. S. Joan. & S. Petri.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
				# J U L I U S.
xxvj	g	Cal.	1	Octava S. Joannis Baptistæ. *Semiduplex-minus. Commem.* Octav. Ss. Apost.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio B. Mariæ Virg. *Duplex - majus.* [In Eccles. Metrop. *Solemne-minus.*
xxiv	b	v	3	S. Theodorici Abbatis Montis Hor prope Remos. *Semidupl. minus.* Obiit 1. Julii 532. *Commemor.* Octav. Ss. Apost. & S. Martialis Lemovicensis Episc.
xxiij	c	iv	4	De Octav. Ss. Apost. *Simpl. Commemor.* Translat. S. Martini.
xxij	d	iij	5	De Octav. Ss. Apost. *Simpl. Commemor.* Translat. S. Thomæ.
xxj	e	Prid.	6	Octava Ss. Apostolorum. *Semidupl. minus.*
xx	f	Non.	7	Festum omnium Ss. Archiepisc. Remens. *Duplex-majus.*
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Ss. Septem Fratrum, ac S. Felicitatis eorum Matris, Romæ Martyr. *Simplex.* an. 164.
xvj	c	v	11	S. Benedicti Cassinensis Abbatis. [*è* 21. *Martii.*] *Semiduplex - minus.* an. 543. Translat. hâc die c. an. 660.
xv	d	iv	12	S. Thomæ Cantuariensis Episc. & Mart. [*è* 29. *Decembr.*] *Simpl.* an. 1170. Translat. 7. Julii an. 1222.
xiv	e	iij	13	S. Sylæ Gentium Apostoli. *Simpl.* I. sæc.
xiij	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Albanensis Episc. Cardin. & Eccles. Doct. *Simpl.* an. 1274.
xij	g	Idib.	15	Divisio *seu* Dispersio Apostolorum, per orbem Evangeliz. *Semidupl. majus. Commemoratio* S. Henrici Imperat. Justi. an. 1024.
xj	A	xvij	16	S. Berthaldi Cœnobitæ apud Calvum-Montem. *Simpl.* c. an. 545.
x	b	xvj	17	
ix	c	xv	18	S. Thomæ Aquinatis Eccles. Doct. [*è* 7. *Martii.*] *Semidupl. majus.* an. 1274. Canonisatio hac die, an. 1333.
viij	d	xiv	19	S. Arnulphi Martyris. *Simpl.* c. an. 534. *Commem.* S. Arsenii Diaconi Romani Solitarii. an. 445.
vij	e	xiij	20	S. Vincentii à Paula Presbyteri, Congregat. Missionis Institut. *Semidupl. min.* an.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
				1660. *Commem.* S. Margaritæ Virg. & Martyris in Africa. an. 304.
vj	f	xij	21	S. Victoris Massiliensis Martyris. *Simplex.* an. 290.
v	g	xj	22	S. Mariæ Magdalenæ. *Dupl. min.* I. sæc.
iv	A	x	23	Translatio Corporum Ss. Nicasii Remens. Archiepisc. & Sociorum Martyrum, in Metropolit. *Dupl. minus.* Extra *Semidupl. minus.*
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	S. Jacobi [*Zebedæi*] Apost. *Dupl. majus.* [è 30. *Martii.*] an. 44. *Commemor.* S. Christophori Martyris in Lycia. III. sæc.
j	d	vij	26	Ss. Joachim & Annæ, B. Mariæ Virginis parentum. *Dupl. minus.*
*	e	vj	27	
xxix	f	v	28	
xxviij	g	iv	29	S. Lazari [è 17. *Decembris.*] S. Marthæ [è 17. *Octobr.*] & Mariæ [è 17. *Martii.*] Sororum ejus, Christi Hospitum. *Semid. majus.* I. sæculo.
xxvij	A	iij	30	S. Ignatii Loyolæ Presbyteri, Institutoris Societ. Jesu. *Simpl.* an. 1556. *Commemoratio* Ss. Abdon & Sennen Mart.
25. xxvj	b	Prid.	31	S. Germani Antissiodor. Episc. *Semidupl. minus.* an. 448.

AUGUSTUS.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
25. xxiv	c	Cal.	1	S. Petri ad Vincula (è 20. *Aprilis.*) *Semidupl. minus.* an. 44. *Commemoratio* Septem Fratrum Machabæorum & eorum Matris Martyrum, circ. an. 167. ante Christum natum.
xxiij	d	iv	2	S. Stephani I. Papæ & Martyris. *Simpl.* an. 257.
xxij	e	iij	3	Revelatio *seu* Inventio Corporis S. Stephani Diaconi Proto-Martyr. Jerosolymæ (è 19. *Decemb.*) an. 415. *Semidupl. minus.*
xxj	f	Prid.	4	S. Dominici Presbyt. Institut. Ord. Prædicat. (è 6.) *Simpl.* an. 1221.
xx	g	Non.	5	S. Memmii primi Cathalaunensis Episcopi. *Semidupl. minus.* III. labente sæculo.
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini. *Dupl. maj. Commem.* Ss. Sixti II. Papæ ac Sociorum Martyrum. an. 258.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.		Dies Mens.	
xviij	b	vij	7	
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	S. Laurentii Romani Diaconi & Martyris. *Dupl. minus.* an. 258.
xiv	f	iij	11	Translatio Corporis S. Calixti Papæ & Martyris. *Semidupl. minus.*
xiij	g	Prid.	12	S. Claræ Assisii in Umbria Virg. [*à* 11.] *Simpl.* an. 1253.
xij	A	Idib.	13	Ss. Hyppoliti, Concordiæ & Sociorum Martyrum. *Simplex.* an. 258.
xj	b	xix	14	Vigilia II. Ordinis cum Jejunio.
x	c	xviij	15	ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, Ecclesf. Remens. ac totius regni Patronæ I. sæc. *Annuale-minus.* Octav. privileg. II. Ordinis.
ix	d	xvij	16	De Octav. *Semidupl. majus.* Commemor. S. Rochi Justi apud Montem-Pessulanum. an. 1327.
viij	e	xvj	17	De Octav. *Semidupl. majus.*
vij	f	xv	18	
vj	g	xiv	19	
v	A	xiij	20	
iv	b	xij	21	
iij	c	xj	22	Octava Assumpt. B. Mariæ Virg. Commem. Voti Ludovici XIII. Regis Christianiss. *Dupl. majus. Commem.* S. Symphoriani Augustodun. Martyr. c. an. 179.
ij	d	x	23	Ss. Timothei, Mauri Presbyter. Apollinaris ac Sociorum Remis Mart. *c.* fin. III. sæc. *Dupl. majus.*
j	e	ix	24	S. Bartholomæi Apost. *Dupl. maj.* I. sæc.
*	f	viij	25	S. Ludovici Regis Franciæ. *Dupl. minus.* an. 1270.
xxix	g	vij	26	S. Bernardi primi Claravallen. Abbatis & Ecclesf. Doct. [*è* 20.] *Semid. majus.* an. 1158.
xxviij	A	vj	27	S. Cæsarii Arelatensis Episc. & Scriptoris Ecclesiast. *Semidupl. minus.* an. 542.
xxvij	b	v	28	S. Augustini Hyppon. Episc. & Ecclesiæ Doct. *Dupl. minus.* an. 430. *Commem.* S. Juliani Brivatensis Martyris III. *vel* IV. sæculo.
xxvij	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ. *Semidupl. majus.* an. 32.
xxvj	d	iij	30	S. Fiacrii apud Brogilum in Pago Meldensi Solitarii. *Simpl.* c. an. 670.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xiv	b	vij	9	Ss. Dionysii primi Parisiens. Episc. R Presbyteri & Eleutherii Diac. Mart *Semidupl. majus.* III. sæc.
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	S. Donatiani Archiepisc. Remens. S *minus.* an. 360.
x	f	iij	13	
ix	g	Prid.	14	S. Calixti Papæ & Martyr. In Eccle trop. *Dupl. min.* Extra *Semidupl. m* circ. an. 214.
viij	A	Idib.	15	S. Theresiæ Apulensis in Hispania Ordin. Carmelitarum instauratricis *plex.* an. 1582.
vij	b	xvij	16	S. Balderici Monachi, Monasterii tisfalconis Fundatoris. *Simpl.* an.
vj	c	xvj	17	S. Lucæ Evangelist. (*è* 18.) *Dupl.* I. sæculo.
v	d	xv	18	ANNIVERSARIUM DEDICAT. E REMENSIS. In Eccles. Metrop. *A minus.* Extra *Solemn. minus.* Octa vileg. II. Ordinis.
				Dominica intra Octavam fit A versarium Dedicationis cæte Ecclesiarum Diœcesis ritu An *lis-minoris.*
iv	e	xiv	19	De Octav. Dedicat. *Semidupl. maju*
iij	f	xiij	20	De Octav. *Semidupl. majus. Commem* S. Sindulphi Presbyteri Remens. fin. sæc. VI.
ij	g	xij	21	De Octav. *Semidupl. majus. Commem* Ss. Ursulæ & Sociarum Virgin Martyr. an. 420.
j	A	xj	22	De Octav. *Semidupl. majus.*
*	b	x	23	De Octav. *Semidupl. majus.*
xxix	c	ix	24	De Octav. *Semidupl. majus.*
xxviij	d	viij	25	Octav. Annivers. Dedicationis E Remensis. *Dupl. majus. Commem* S. Celsini Presbyteri.
xxvij	e	vij	26	Ss. Crispini & Crispiniani Suession. (*è* 25.) *Semidupl. minus.* an. 28
xxvj	f	vj	27	
25 xxv	g	v	28	Ss. Simonis & Judæ Apost. *Dupl.* I. sæculo.
xxiv	A	iv	29	S. Ciliniæ Viduæ, Matris S. Re

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
				(è 21.) *Semidupl. minus.* c. fin. VI. f.
xxiij	b	iij	30	S. Quintini apud Augustam Vermanduorum Mart. (è 31.) *Semidupl. minus.* an. 287.
xxij	c	Prid.	31	Vigilia III. Ordinis cum Jejunio.

NOVEMBER.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xxj	d	Cal	1	FESTUM OMNIUM SANCTORUM. *Solemne-majus.* Institut. c. an. 835. Oct. *Solemn.* III. Ordinis.
xx	e	iv	2	COMMEMOR. OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM. *Duplex-majus.* Instituta an. 998. Feriatur usque post Missam.
xix	f	iij	3	*Commemor.* S. Huberti I. Episcopi Leod. an. 727.
xviij	g	Prid.	4	
xvij	A	Non.	5	De Octav. omn. Sanct. *Semidupl. minus.*
xvj	b	viij	6	*Commemor.* S. Læti Solitarii. an. 534.
xv	c	vij	7	
xiv	d	vj	8	Veneratio Ss. Reliquiarum, & Octava omnium Sanctorum. *Dupl. minus.*
xiij	e	v	9	S. Caroli Mediolanen. Episc. & Cardin. [è 3.] *Semidupl. min.* an. 1584.
xij	f	iv	10	S. Leonis Magni Papæ & Eccles. Doctor. *Semidupl. majus.* c. an. 461.
xj	g	iij	11	S. Martini Turonensis Episc. [è 3.] *Dupl. min.* an. 397.
x	A	Prid.	12	
ix	b	Idib.	13	S. Britii Turonen. Episc. *Simpl.* an. 444.
viij	c	xviij	14	Ss. Angelorum Custodum. *Dupl. minus.* Hoc Festum institutum est an. 1680.
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	S. Balsamiæ Viduæ, Nutricis S. Remigii. *Simplex.*
v	f	xv	17	S. Gregorii Thaumaturg. Cæsareæ Episc. *Simplex.* c. an. 270.
iv	g	xiv	18	Ss. Oriculi & Sociorum Mart. *Simpl.*
iij	A	xiij	19	S. Elizabeth Viduæ. *Simpl.* an. 1231.
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ Virg. *Dupl. majus.*
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. & Mart. *Semidupl. min.* II. vel. III. sæc.
xxix	e	ix	23	S. Clementis Papæ & Mart. *Simpl.* an. 100.
xxviij	f	viij	24	S. Chrysogoni Romani Mart. *Simpl.* an.

Cycl. Epact.	Litter. Dom	Dies Mens.		
				304. *Commemor.* S. Anastasiæ Viduæ & Mart. an. 304. [è 25. Decemb.]
xxvij	g	vij	25	S. Catharinæ Alexandr. Virginis & Martyris. *Simplex.*
25. xxvj	A	vj	26	S. Basoli Abbatis, prope Versiacum in Territorio Remens. *Semidupl. min.* c. an. 620. Translat. 15. Octob.
25. xxiv	b	v	27	Ss. Agricolæ & Vitalis Bononiæ Martyrum. (è 4.) *Simplex.* c. an. 304.
xxiij			28	*Prima sedes Adventûs.*
xxij	c	iv		
xxj	d	iij	29	Vigilia III. Ordinis cum Jejunio.
	e	Prid.	30	S. ANDREÆ APOSTOLI. *Dupl. maj.* L. f.

DECEMBER.

Feria IV. VI. & Sabbato post Festum S. Luciæ, Quatuor Tempora.

xx	f	Cal.	1	S. Eligii Noviomensis Episc. *Semiduplex minus.* an. 659.
xix	g	iv	2	S. Francisci Xaverii Presbyter, Indiarum Apostol. In Eccl. Metrop. & Collegiatis *Dupl. majus.* Per Diœcesim *Semidupl. minus.* an. 1552.
xviij			3	*Ultima sedes Adventûs.*
	A	iij		
xvij	b	Prid.	4	S. Petri Chrysologi Ravennen. Episc. & Script. Ecclesiast. *Semidupl. minus.* circ. med. V. sæc. *Commem.* S. Barbaræ Virg. Nicomedien. & Martyr. III. *vel* IV. s.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	S. Nicolai Myrensis in Lycia Episc. *Semid. min.* III. *vel* IV. sæc.
xiv	e	vij	7	S. Ambrosii Mediolanen. Archiepisc. & Eccles. Doct. [è 4. April.] *Dupl. min.* an. 395. ejus Ordinatio hac die an. 374.
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRG. *Solemn. min.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	
x	b	iij	11	Ss. Fusciani, Victorici & Gentiani Mart. an. 286. *Commemoratio.*

[Epa]ct.	Litter. Dom.	Dies Mens.	
x	c	P. id. 12	S. Joseph Sponsi B. Mariæ Virg. [è 19. Martii.] Dupl. majus. In Eccles. Metropolit. Solemn. minus.
ij	d	Idib. 13	S. Luciæ Syracus. Virg. & Martyr. Semid. minus. c. an. 304.
j	e	xix 14	Ss. Nicasii Remens. Archiepiscopi, Eutropiæ sororis ejus Virg. Florentii Diaconi, Mart. Feriatur in Civitate Remen. & Suburbiis. Solemn. minus.
j	f	xviij 15	
	g	xvij 16	O Sapientia.
	A	xvj 17	O Adonaï.
	b	xv 18	O Radix Jesse.
	c	xiv 19	O Clavis David.
	d	xiij 20	O Oriens.
	e	xij 21	S. Thomæ Apost. Dupl. majus. I. f. / O Rex Gentium.
x	f	xj 22	O Emmanuel.
iiij	g	x 23	O Pastor Israel.
iij	A	ix 24	Vigilia privileg. I. Ordinis cum Jejunio.
ij	b	viij 25	NATALE DOMINI NOSTRI JESU-CHRISTI. Annuale-majus. Octav. Solemn. privilegiata I. Ordinis.
xx	c	vij 26	S. Stephani Diac. et Proto-Martyr. Dupl. majus. an. 33. Commemor. Octav. Natalis Domini.
v	d	vj 27	S. Joannis Apost. et Evang. Duplex-majus. c. an. 100. Commemor. Octav. Natal. Domini.
ij	e	v 28	Ss. Innocentium Martyrum. Dupl. min. an. Christi I. Commem. Oct. Natal. Domini.
ij	f	iv 29	De Octav. Natal. Dom. Semid. majus.
j	g	iij 30	De Octav. Natal. Dom. Semid. majus.
xx	A	Prid. 31	

Hæc Epacta 19. nunquam est in usu, nisi quando eodem concurrit cum aureo numero xix.

FESTA MOBILIA.

Dominicæ Adventûs. *Dupl. minus.* Privilegiatæ.
Dominicæ in Septuag. Sexag. Quinquag. *Duplex-minus.* Privilegiatæ.
Feria IV. in Capite Jejunii. *Simplex.* Privilegiata.
Dominicæ in Quadrages. & Passione Domini. *Duplex-minus.* Privilegiatæ.
Dominica in Ramis Palmarum. *Dupl. maj.* Privileg.
Feria V. in Cœna Domini.
Feria VI. in Parasceve Domini. *Dupl. minus.* Feriatur usque post Officium.
Sabb. Sanctum. *Dupl. min.*
Dies Sanctus Paschæ *seu* Resurrectio Domini. *Annuale-majus.* Octav. privilegiata I. Ordinis.
Dominica in Albis depositis. *Dupl. maj.* Privilegiata.

Vigilia Ascensionis. *Simplex.* Privileg. II. Ordinis.
Ascensio Dom. *Solemn. maj.* Oct. privileg. II. Ordinis.
Dominica intra Octav. Ascensionis. *Dupl. minus.*
Feria VI. post Octav. Ascens. *Simplex.* Privilegiata.
Vigilia Pentecostes. *Simplex.* privileg. I. Ordinis pro Officio Matut. Ad Laudes *Semidupl. majus*, ad Horas *Duplex-minus.* Missa dicitur sub ritu *Dupl. maj.*
Dies Sanctus Pentecostes. *Annuale-majus.* Octava privilegiata I. Ordinis.
Festum Corporis Christi. *Annuale-minus.*
Dominica intra Octav. Corporis Christi. *Dupl. majus.*
Feriæ Rogationum *Simplex.* Privilegiatæ II. Ordinis.

FESTA quæ in Civitate & Diœcesi Remensi tam à Clero quàm à Populo celebrantur, & in quibus ab omni opere abstinetur.

IN JANUARIO.

Die 1 Circumcisio Domini. *Solemne-minus.*
Die 6 Epiphania Domini. *Solemne-majus.*
Die 13 Sancti Remigii Archiepiscopi Remens. *Solemne-minus.*

IN FEBRUARIO.

Die 2 Præsentatio Domini & Purificatio B. Mariæ Virginis. *Solemne majus.*

IN MARTIO.

Die 25 Annuntiatio B. Mariæ Virg. & Incarnatio Domini. *Solemne-majus.*

IN JUNIO.

Die 24 Nativitas S. Joannis-Baptistæ. *Solemne minus.*
Die 29 Ss. Petri & Pauli Apostolorum. *Solemne-minus.*

IN AUGUSTO.

ssumptio B. Mariæ Virginis *Annuale-minus*.

IN SEPTEMBRI.

Sixti primi Remens. Archiepisc. ac Sinicii ejus Socii & Successoris. *Solemne-minus*.

tivitas B. Mariæ Virginis. *Solemne-majus*.

IN OCTOBRI.

nniversarium Dedicationis Ecclesiæ Remensis. (In Ecclesi. Metrop. *Annual. min*. Extra *Solemn. min*.)

IN NOVEMBRI.

mnium Sanctorum. *Solemne-majus*.

ommemoratio omnium Fidelium Defunctorum usque post Missam. *Duplex-majus*.

Andreæ Apostoli. *Duplex-majus*.

IN DECEMBRI.

onceptio B. Mariæ Virginis. *Solemne-minus*.

. Nicasii Archiepisc. Remens. ac Sociorum Mart. Remis tantum & in Suburbiis. *Solemn. minus*.

igo Sa[illegible] Natalis Domini. *Annuale-majus*.

. Stephani proto-Martyris. *Duplex-majus*.

. Joannis Apostoli & Evangelistæ. *Duplex-majus*.

FESTA MOBILIA.

post Pentecosten.

Hebdom. Sanctæ

ost Officium. *Dupl*.

tus Paschæ. *Annua-*
s.

post Pascha, *Du-*
ajus.

Domini. *Solemne-*

nctus Pentecostes.
le-majus.

Duplex-majus.

Festum Corporis Christi. *Annuale-minus*.

Omnes Dominicæ per Annum. *Dupl. minus*.

Festum Patroni cujuslibet Ecclesiæ. *Solemn. majus*.

Octav. privileg. II. Ordinis.

Festum Dedicationis omnium Ecclesiarum Civitatis & Diœcesis Remensis. *Annuale - minus*.

JEJUNIA ET ABSTINEN[T]
de præcepto in Civitate & Diœcesi Remensi.

Quadragesima, in qua sunt Quatuor Tempora post Dominicam I. ejusdem Quadragesimæ.
Vigilia Pentecostes.
Quatuor Tempora post Festum Pentecostes.
Quatuor Tempora post Festum S. Crucis in mense Septembri.
Quatuor Tempora post Fest. S. Luciæ, in mens[e]
Vigiliæ Nativitatis S. [Joan]nis-Baptistæ, Ss. Petri & Pauli, A[ssump]tionis B. Mariæ Vi[r]. Omnium Sanctoru[m] Andreæ & Nativitat[is Do]mini nostri Jesu-C[hristi.]

Abstinentia sine Jeju[nio]

Diebus S. Marci & Ro[gatio]num.

RUBRI

RUBRICÆ GENERALES

Divini Officii juxta ritum Sanctæ Ecclesiæ Metropolitanæ Remensis.

DIVINI OFFICII DESCRIPTIO ET RITUS VARII.

Divini Officii, sive Breviarii nomine significatur quarumdam pretium vocalium, sanctarumque lectionum, Ecclesiæ institutione determinata atque ordinata collectio: Eâ mente, ut quotidiè, & statis horis ab Ecclesiasticis, pro se, fidelibusque omnibus, distinctè, attentè, ac devotè in Dei laudem & gloriam recitentur.

Ritus ejus varios, ac dispares solemnitatis gradus, ex antiqua & veneranda traditione servat Ecclesia Remensis. Hos invicem discriminant, Antiphonarum, Psalmorum, Canticorum ac Lectionum major minorve numerus: Ceremoniarum multiformis dignitas: Pretiosior, aut vulgarior supellex: Cantus gravier, aut solutior: Exilior, vel amplior Campanarum sonitus: Cerei ante majus Altare dispositi & accensi, plures vel pauciores. Tabella sequens omnium ordinem & modum declarat.

Officium Divinum est	Annuale	majus. / minus.
	Solemne	majus. / minus.
	Duplex	majus. / minus.
	Semiduplex ...	majus. / minus.
	Simplex	Festivum / Feriale.

Simplex Feriale	Speciale *seu* Privilegiatum; / Commune.

Simplex Feriale privilegiatum sunt Feriæ Adventûs, Quadragesimæ, Rogationum, Quatuor Temporum & Vigiliarum.
Simplex Feriale Commune sunt cæteræ Feriæ per Annum.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
				1660. *Commem.* S. Margaritæ Virg. & Martyris in Africa. an. 304.
vj	f	xij	21	S. Victoris Massiliensis Martyris. *Simplex.* an. 290.
v	g	xj	22	S. Mariæ Magdalenæ. *Dupl. min.* I. sæc.
iv	A	x	23	Translatio Corporum Ss. Nicasii Remens. Archiepisc. & Sociorum Martyrum, in Metropolit. *Dupl. minus.* Extra *Semidupl. minus.*
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	S. Jacobi [*Zebedæi*] Apost. *Dupl. majus.* [*è* 30. *Martii.*] an. 44. *Commemor.* S. Christophori Martyris in Lycia. III. sæc.
j	d	vij	26	Ss. Joachim & Annæ, B. Mariæ Virginis parentum. *Dupl. minus.*
*	e	vj	27	
xxix	f	v	28	
xxviij	g	iv	29	S. Lazari [*è* 17. *Decembris.*] S. Marthæ [*è* 17. *Octobr.*] & Mariæ [*è* 17. *Martii.*] Sororum ejus, Christi Hospitum. *Semid. majus.* I. sæculo.
xxvij	A	iij	30	S. Ignatii Loyolæ Presbyteri, Institutoris Societ. Jesu. *Simpl.* an. 1556. *Commemoratio* Ss. Abdon & Sennen Mart.
25. xxvj	b	Prid.	31	S. Germani Antissidior. Episc. *Semidupl. minus.* an. 448.

AUGUSTUS.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
25. xxiv	c	Cal.	1	S. Petri ad Vincula (*è* 20. *Aprilis.*) *Semidupl. minus.* an. 44. *Commemoratio* Septem Fratrum Machabæorum & eorum Matris Martyrum. cir. an. 167. ante Christum natum.
xxiij	d	iv	2	S. Stephani I. Papæ & Martyris. *Simpl.* an. 257.
xxij	e	iij	3	Revelatio *seu* Inventio Corporis S. Stephani Diaconi Proto-Martyr. Jerosolymæ (*è* 19. *Decemb.*) an. 415. *Semidupl. minus.*
xxj	f	Prid.	4	S. Dominici Presbyt. Institut. Ord. Prædicat. (*è* 6.) *Simpl.* an. 1221.
xx	g	Non.	5	S. Memmii primi Cathalaunensis Episcopi. *Semidupl. minus.* III. labente sæculo.
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini. *Dupl. maj.* *Commem.* Ss. Sixti II. Papæ ac Sociorum Martyrum. an. 258.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies. Mens.		
xviij	b	vij	7	
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	S. Laurentii Romani Diaconi & Martyris. *Dupl. minus.* an. 258.
xiv	f	iij	11	Translatio Corporis S. Calixti Papæ & Martyris. *Semidupl. minus.*
xiij	g	Prid.	12	S. Claræ Assisii in Umbria Virg. [è 11.] *Simpl.* an. 1253.
xij	A	Idib.	13	Ss. Hyppoliti, Concordiæ & Sociorum Martyrum. *Simplex.* an. 258.
xj	b	xix	14	Vigilia II. Ordinis cum Jejunio.
x	c	xviij	15	ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, Eccles. Remens. ac totius regni Patronæ I. sæc. *Annuale-minus.* Octav. privileg. II. Ordinis.
ix	d	xvij	16	De Octav. *Semidupl. majus.* *Commemor.* S. Rochi Justi apud Montem-Pessulanum. an. 1327.
viij	e	xvj	17	
vij	f	xv	18	
vj	g	xiv	19	De Octav. *Semidupl. majus.*
v	A	xiij	20	
iv	b	xij	21	
iij	c	xj	22	Octava Assumpt. B. Mariæ Virg. Commem. Voti Ludovici XIII. Regis Christianiss. *Dupl. majus.* *Commem.* S. Symphoriani Augustodun. Martyr. c. an. 179.
ij	d	x	23	Ss. Timothei, Mauri Presbyter. Apollinaris ac Sociorum Remis Mart. c. fin. III. sæc. *Dupl. majus.*
j	e	ix	24	S. Bartholomæi Apost. *Dupl. maj.* I. sæc.
*	f	viij	25	S. Ludovici Regis Franciæ. *Dupl. minus.* an. 1270.
xxix	g	vij	26	S. Bernardi primi Claravallen. Abbatis & Eccles. Doct. [è 20.] *Semid. majus.* an. 1158.
xxviij	A	vj	27	S. Cæsarii Arelatensis Episc. & Scriptoris Ecclesiast. *Semidupl. minus.* an. 542.
xxvij	b	v	28	S. Augustini Hyppon. Episc. & Ecclesiæ Doct. *Dupl. minus.* an. 430. *Commem.* S. Juliani Brivatensis Martyris III. *vel* IV. sæculo.
xxvij	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ. *Semidupl. majus.* an. 32.
xxvj	d	iij	30	S. Fiacrii apud Brogilum in Pago Meldensi Solitarii. *Simpl.* c. an. 670.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xxiv	e	Prid.	31	S. Paulini Trevirensis Episc. & Confessoris Fidei. *Simpl.* an. 350.

SEPTEMBER.

Feriâ IV. VI. & Sabbato post Festum Exaltationis S. Crucis, Quatuor Tempora.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xxiij	f	Cal.	1	SS. SIXTI I. REMENS. ARCHIEPISC. ET APOST. AC SINICII EJUS SOCII ET SUCCESSORIS. *Solemne-minus.* III. sæc. Octava *Simplex.*
xxij	g	iv	2	S. Nivardi Archiep. Remens. [*è* 1.] *Semid. minus.* VII. sæc. *Commemoratio* Octav. & S. Lupi Senonensis Episc. an. 612.
xxj	A	iij	3	S. Gregorii Magni Papæ & Eccles. Doctor. [*è* 12. *Martii.*] *Dupl. minus.* an. 604. Ordinatio hac die, an. 590. *Com. Oct.*
xx	b	Prid.	4	De Octava. *Simplex.*
xix	c	Non.	5	De Octava. *Simplex.*
xviij	d	viij	6	Ss. Viventii IV. sæc. & Reoli an. 695. Archiepisc. Remens. *Semiduplex-minus. Commemoratio* Octav.
xvij	e	vij	7	Octava Ss. Sixti & Sinicii per anticipationem. *Semidupl. minus.*
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS B. MARIÆ VIRG. Solemn. majus.* Octava *Solemn.* III. Ordinis.
xv	g	v	9	De Octava. *Semidupl. minus. Commemor.* Ss. Petri, Gorgonii & Dorothei Nicomediæ Martyr. c. an. 303.
xiv	A	iv	10	De Octava. *Semidupl. minus.*
xiij	b	iij	11	De Octava. *Semidupl. minus.*
xij	c	Prid.	12	De Octava. *Semidupl. minus.*
xj	d	Idib.	13	De Octava. *Semidupl. minus. Commemor.* S. Maurilii Andegav. Episc.
x	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis. *Dupl. majus.* (In Eccles. Metrop. *Solemn. minus.*) Imperante Constantino; an. 326. Imperante Heraclio, an. 629. *Commem.* Oct.
ix	f	xvij	15	Octava Nativit. B. Mariæ Virg. *Dupl. min.*
viij	g	xvj	16	
vij	A	xv	17	S. Lamberti Trajectensis Episc. & Martyris *Simpl.* VII. sæc.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
vj	b	xiv	18	Ss. Cornelii Papæ. an. 352. & Cypriani Carthaginen. Episc. ac Eccles. Doct. an. 258. Martyrum. *Semidupl. minus.*
v	c	xiij	19	
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	S. Matthæi Apost. & Evang. *Dupl. majus.* I. sæculo.
ij	f	x	22	Ss. Mauricii & Sociorum Martyrum. *Semidupl. minus.* an. 286.
j	g	ix	23	S. Lini Papæ & Martyris. *Simplex.* I. sæc. *Commem.* S. Theclæ Iconii Virg. & Mart. circ. fin. I. sæc.
*	A	viij	24	S. Principii Suessionen. Episc. fratris S. Remigii. [*è* 21.] *Simpl.* c. an. 506.
xxix	b	vij	25	S. Firmini primi Ambianensis Episc. & Mart. *Semidupl. minus.* an. 287.
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Ss. Cosmæ & Damiani Martyr. *Simplex.* c. initium IV. sæc.
25. xxvj	e	iv	28	
25. xxiv	f	iij	29	Ss. Michaëlis & omnium Angelorum. *Dupl. majus.* Hoc festum initium sumpsit in Apulia. an. 493. *vel* 536.
xxiij	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presbyteri & Eccles. Doct. *Dupl. minus.* an. 420.

OCTOBER.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xxij	A	Cal.	1	Translatio Corporis S. Remigii Archiepisc. Remens. *Dupl. majus.* ante an. 585.
xxj	b	vj	2	S. Leodegarii Augustodunens. Æduorum Episcopi & Martyris. an. 851. *Semiduplex-minus.*
xx	c	v	3	S. Dionysii Areopagitæ primi Athenarum Episc. & Martyris. *Simpl.* an. 95.
xix	d	iv	4	S. Francisci Assisinatis, Institut. Ordin. Minorum. *Simpl.* an. 1226.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	Prid.	6	S. Brunonis Anachoretæ, Institut. Ordin. Carthusian. anteà Canonici & Scholastici Remens. Eccles. In Eccl. Metrop. & Collegiatis *Dupl. majus.* Extra *Semidupl. minus.* an. 1101.
xvj	g	Non.	7	
xv	A	viij	8	

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xiv	b	vij	9	Ss. Dionysii primi Parisiens. Episc. Rustici Presbyteri & Eleutherii Diac. Martyrum. *Semidupl. majus.* III. sæc.
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	S. Donatiani Archiepisc. Remens. *Semid. minus.* an. 360.
x	f	iij	13	
ix	g	Prid.	14	S. Calixti Papæ & Martyr. In Eccles. Metrop. *Dupl. min.* Extra *Semidupl. minus.* circ. an. 214.
viij	A	Idib.	15	S. Theresiæ Apulensis in Hispania Virg. Ordin. Carmelitarum instauratricis. *Simplex.* an. 1582.
vij	b	xvij	16	S. Balderici Monachi, Monasterii Montisfalconis Fundatoris. *Simpl.* an. 633.
vj	c	xvj	17	S. Lucæ Evangelist. (è 18.) *Dupl. majus.* I. sæculo.
v	d	xv	18	ANNIVERSARIUM DEDICAT. ECCL. REMENSIS. In Eccles. Metrop. *Annual. minus.* Extra *Solemn. minus.* Octav. privileg. II. Ordinis.
				Dominica intra Octavam fit Anniversarium Dedicationis cæterarum Ecclesiarum Diœcesis ritu Annualis-minoris.
iv	e	xiv	19	De Octav. Dedicat. *Semidupl. majus.*
iij	f	xiij	20	De Octav. *Semidupl. majus. Commemoratio* S. Sindulphi Presbyteri Remens. circ. fin. sæc. VI.
ij	g	xij	21	De Octav. *Semidupl. majus. Commemoratio* Ss. Ursulæ & Sociarum Virginum & Martyr. an. 420.
j	A	xj	22	} De Octav. *Semidupl. majus.*
*	b	x	23	}
xxix	c	ix	24	}
xxviij	d	viij	25	Octav. Anniverss. Dedicationis Ecclesiæ Remensis. *Dupl. majus. Commemoratio* S. Celsini Presbyteri.
xxvij	e	vij	26	Ss. Crispini & Crispiniani Suession. Mart. (è 25.) *Semidupl. minus.* an. 288.
xxvj	f	vj	27	
25 xxv	g	v	28	Ss. Simonis & Judæ Apost. *Dupl. majus.* I. sæculo.
xxiv	A	iv	29	S. Ciliniæ Viduæ, Matris S. Remigii.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
				(è 21.) *Semidupl. minus.* c. fin. VI. ſ.
xxiij	b	iij	30	S. Quintini apud Auguſtam Veromanduorum Mart. (è 31.) *Semidupl. minus.* an. 287.
xxij	c	Prid.	31	Vigilia III. Ordinis cum Jejunio.

NOVEMBER.

Cycl. Epact.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
xxj	d	Cal	1	*FESTUM OMNIUM SANCTORUM. Solemne-majus.* Inſtitut. c. an. 835. Oct. *Solemn.* III. Ordinis.
xx	e	iv	2	COMMEMOR. OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM. *Duplex-majus.* Inſtituta an. 998. Feriatur uſque poſt Miſſam.
xix	f	iij	3	*Commemor.* S. Huberti I. Epiſcopi Leod. an. 727.
xviij	g	Prid.	4	
xvij	A	Non.	5	De Octav. omn. Sanct. *Semidupl. minus.*
xvj	b	viij	6	*Commemor.* S. Læti Solitarii. an. 534.
xv	c	vij	7	
xiv	d	vj	8	Veneratio Ss. Reliquiarum, & Octava omnium Sanctorum. *Dupl. minus.*
xiij	e	v	9	S. Caroli Mediolanen. Epiſc. & Cardin. [è 3.] *Semidupl. min.* an. 1584.
xij	f	iv	10	S. Leonis Magni Papæ & Eccleſ. Doctor. *Semidupl. majus.* c. an. 461.
xj	g	iij	11	S. Martini Turonenſis Epiſc. [è 3.] *Dupl. min.* an. 397.
x	A	Prid.	12	
ix	b	Idib.	13	S. Britii Turonen. Epiſc. *Simpl.* an. 444.
viij	c	xviij	14	Ss. Angelorum Cuſtodum. *Dupl. minus.* Hoc Feſtum inſtitutum eſt an. 1680.
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	S. Balſamiæ Viduæ, Nutricis S. Remigii. *Simplex.*
v	f	xv	17	S. Gregorii Thaumaturg. Cæſareæ Epiſc. *Simplex.* c. an. 270.
iv	g	xiv	18	Ss. Oriculi & Sociorum Mart. *Simpl.*
iij	A	xiij	19	S. Elizabeth Viduæ. *Simpl.* an. 1231.
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præſentatio B. Mariæ Virg. *Dupl. majus.*
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. & Mart. *Semidupl. min.* II. *vel.* III. ſæc.
xxix	e	ix	23	S. Clementis Papæ & Mart. *Simpl.* an. 100.
xxviij	f	viij	24	S. Chryſogoni Romani Mart. *Simpl.* an.

Cycl. Epact.	Litter. Dom	Dies Mens.	
			304. *Commemor.* S. Anastasiæ Viduæ & Mart. an. 304. [è 25. *Decemb.*]
xxvij	g	vij	25 S. Catharinæ Alexandr. Virginis & Martyris. *Simplex.*
25. xxvj	A	vj	26 S. Basoli Abbatis, prope Versiacum in Territorio Remens. *Semidupl. min.* c. an. 620. Translat. 15. Octob.
25. xxiv	b	v	27 Ss. Agricolæ & Vitalis Bononiæ Martyrum. (è 4.) *Simplex.* c. an. 304.
xxiij			28 *Prima sedes Adventûs.*
xxij	c	iv	
xxj	d	iij	29 Vigilia III. Ordinis cum Jejunio.
	e	Prid.	30 S. ANDREÆ APOSTOLI. *Dupl. maj.* I. c.

DECEMBER.

Feria IV. VI. & Sabbato post Festum S. Luciæ, Quatuor Tempora.

Cycl. Epact.	Litter. Dom	Dies Mens.	
xx	f	Cal.	1 S. Eligii Noviomensis Episc. *Semiduplex minus.* an. 659.
xix	g	iv	2 S. Francisci Xaverii Presbyter, Indiarum Apostol. In Eccl. Metrop. & Collegiatis *Dupl. majus.* Per Diœcesim *Semidupl. minus.* an. 1552.
xviij			3 *Ultima sedes Adventûs.*
	A	iij	
xvij	b	Prid.	4 S. Petri Chrysologi Ravennen. Episc. & Script. Ecclesiast. *Semidupl. minus.* circ. med. V. sæc. *Commem.* S. Barbaræ Virg. Nicomedien. & Martyr. III. *vel* IV. s.
xvj	c	Non.	5
xv	d	viij	6 S. Nicolai Myrensis in Lycia Episc. *Semid. min.* III. *vel* IV. sæc.
xiv	e	vij	7 S. Ambrosii Mediolanen. Archiepisc. & Eccles. Doct. [è 4. *April.*] *Dupl. min.* an. 395. ejus Ordinatio hac die an. 374.
xiij	f	vj	8 CONCEPTIO B. MARIÆ VIRG. *Solemn. min.*
xij	g	v	9
xj	A	iv	10
x	b	iij	11 Ss. Fusciani, Victorici & Gentiani Mart. an. 286. *Commemoratio.*

l.	Litter. Dom.	Dies Mens.		
	c	P.id.	12	S. Joseph Sponsi B. Mariæ Virg. [à 19. *Martii.*] *Dupl. majus.* In Eccles. Metropolit. *Solemn. minus.*
j	d	Idib.	13	S. Luciæ Syracus. Virg. & Martyr. *Semid. minus.* c. an. 304.
	e	xix	14	Ss. Nicasii Remens. Archiepiscopi, Eutropiæ sororis ejus Virg. Florentii Diaconi, Mart. Feriatur in Civitate Remen. & Suburbiis. *Solemn. minus.*
	f	xviij	15	
	g	xvij	16	O *Sapientia.*
	A	xvj	17	O *Adonaï.*
	b	xv	18	O *Radix Jesse.*
	c	xiv	19	O *Clavis David.*
	d	xiij	20	O *Oriens.*
	e	xij	21	S. Thomæ Apost. *Dupl. majus.* I. 6. / O *Rex Gentium.*
x	f	xj	22	O *Emmanuel.*
iij	g	x	23	O *Pastor Israel.*
ij	A	ix	24	Vigilia privileg. I. Ordinis cum Jejunio.
j	b	viij	25	*NATALE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI. Annuale-majus.* Octav. *Solemn.* privilegiata I. Ordinis.
xx	c	vij	26	S. Stephani Diac. et proto-Martyr. *Dupl. majus.* an. 33. *Commemor.* Octav. Natalis Domini.
v	d	vj	27	S. Joannis Apost. et Evang. *Duplex-majus.* c. an. 100. *Commemor.* Octav. Natal. Domini.
ij	e	v	28	Ss. Innocentium Martyrum. *Dupl. min.* an. Christi I. *Commem.* Oct. Natal. Domini.
ij	f	iv	29	De Octav. Natal. Dom. *Semid. majus.*
j	g	iij	30	
xx	A	Prid.	31	

Hæc Epacta 19. nunquam est in usu, nisi quando eodem concurrit cum aureo numero xix.

FESTA MOBILIA.

Dominicæ Adventûs. *Dupl. minus.* Privilegiatæ.
Dominicæ in Septuag. Sexag. Quinquag. *Duplex-minus.* Privilegiatæ.
Feria IV. in Capite Jejunii. *Simplex.* Privilegiata.
Dominicæ in Quadragef. & Passione Domini. *Duplex-minus.* Privilegiatæ.
Dominica in Ramis Palmarum. *Dupl. maj.* Privileg.
Feria V. in Cœna Domini.
Feria VI. in Parasceve Domini. *Dupl. minus.* Feriatur usque post Officium.
Sabb. Sanctum. *Dupl. min.*
Dies Sanctus Paschæ *seu* Resurrectio Domini. *Annuale-majus.* Octav. privilegiata I. Ordinis.
Dominica in Albis depositis. *Dupl. maj.* Privilegiata.
Vigilia Ascensionis. *Simplex.* Privileg. II. Ordinis.
Ascensio Dom. *Solemn. maj.* Oct. privileg. II. Ordinis.
Dominica intra Octav. Ascensionis. *Dupl. minus.*
Feria VI. post Octav. Ascens. *Simplex.* Privilegiata.
Vigilia Pentecostes. *Simplex.* privileg. I. Ordinis pro Officio Matut. Ad Laudes *Semidupl. majus*, ad Horas *Duplex-minus.* Missa dicitur sub ritu *Dupl. maj.*
Dies Sanctus Pentecostes. *Annuale-majus.* Octava privilegiata I. Ordinis.
Festum Corporis Christi. *Annuale-minus.*
Dominica intra Octav. Corporis Christi. *Dupl. majus.*
Feriæ Rogationum. *Simplex.* Privilegiatæ II. Ordinis.

FESTA quæ in Civitate & Diœcesi Remensi tam à Clero quàm à Populo celebrantur, & in quibus ab omni opere abstinetur.

IN JANUARIO.

Die 1 Circumcisio Domini. *Solemne-minus.*
Die 6 Epiphania Domini. *Solemne-majus.*
Die 13 Sancti Remigii Archiepiscopi Remens. *Solemne-minus.*

IN FEBRUARIO.

Die 2 Præsentatio Domini & Purificatio B. Mariæ Virginis. *Solemne majus.*

IN MARTIO.

Die 25 Annuntiatio B. Mariæ Virg. & Incarnatio Domini. *Solemne-majus.*

IN JUNIO.

Die 24 Nativitas S. Joannis-Baptistæ. *Solemne minus.*
Die 29 Ss. Petri & Pauli Apostolorum. *Solemne-minus.*

IN AUGUSTO.

15 Assumptio B. Mariæ Virginis *Annuale-minus.*

IN SEPTEMBRI.

1 [illegible]is Sixti primi Remens. Archiepisc. ac Sinicii ejus Socii & Successoris. *Solemne-minus.*

8 Nativitas B. Mariæ Virginis. *Solemne-majus.*

IN OCTOBRI.

18 Anniversarium Dedicationis Ecclesiæ Remensis. (In Eccles. Metrop. *Annual. min.* Extra *Solemn. min.*)

IN NOVEMBRI.

1 Omnium Sanctorum. *Solemne-majus.*

2 Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum usque post Missam. *Duplex-majus.*

30 S. Andreæ Apostoli. *Duplex-majus.*

IN DECEMBRI.

8 Conceptio B. Mariæ Virginis. *Solemne-minus.*

14 Ss. Nicasii Archiepisc. Remens. ac Sociorum Mart. Remis intrà muros & in Suburbiis. *Solemn. minus.*

25 Dies Sanctus Natalis Domini. *Annuale-majus.*

26 S. Stephani proto-Martyris. *Duplex-majus.*

27 S. Joannis Apostoli & Evangelistæ. *Duplex-majus.*

FESTA MOBILIA.

[illegible]ia II. post Pentecosten. *Duplex-majus.*

[illegible]ia VI. Hebdom. Sanctæ [illegible]sque post Officium. *Dupl. minus.*

[illegible]s Sanctus Paschæ. *Annuale-majus.*

[illegible]ia II. post Pascha, *Duplex-majus.*

[illegible]ensio Domini. *Solemne-majus.*

[illegible]s Sanctus Pentecostes. *Annuale-majus.*

Festum Corporis Christi. *Annuale-minus.*

Omnes Dominicæ per Annum. *Dupl. minus.*

Festum Patroni cujuslibet Ecclesiæ. *Solemn. majus.*

Octav. privileg. II. Ordinis.

Festum. Dedicationis omnium Ecclesiarum Civitatis & Diœcesis Remensis. *Annuale - minus.*

JEJUNIA ET ABSTINENT

de præcepto in Civitate & Diœcesi Remensi

Quadragesima, in qua sunt Quatuor Tempora post Dominicam I. ejusdem Quadragesimæ.

Vigilia Pentecostes.

Quatuor Tempora post Festum Pentecostes.

Quatuor Tempora post Festum S. Crucis in mense Septembri.

Quatuor Tempora post Fest. S. Luciæ, in mense De

Vigiliæ Nativitatis S. J nis-Baptistæ, Ss. A Petri & Pauli, Assu tionis B. Mariæ Virgi Omnium Sanctorum, Andreæ & Nativitatis mini nostri Jesu-Chr

Abstinentia sine Jejuni

Diebus S. Marci & Roga num.

RUBRIC

RUBRICÆ GENERALES

Divini Officii juxta ritum Sanctæ Ecclesiæ Metropolitanæ Remensis.

DIVINI OFFICII DESCRIPTIO ET RITUS VARII.

Divini Officii, sive Breviarii nomine significatur quarumdam precum vocalium, sanctarumque lectionum, Ecclesiæ institutione determinata atque ordinata collectio: Eâ mente, ut quotidiè, & statis horis ab Ecclesiasticis, pro se, fidelibusque omnibus, distinctè, attentè, ac devotè in Dei laudem & gloriam recitentur.

Ritus ejus varios, ac dispares solemnitatis gradus, ex antiqua & veneranda traditione servat Ecclesia Remensis. Hos, invicem discriminant, Antiphonarum, Psalmorum, Canticorum ac Lectionum major minorve numerus: Ceremoniarum multiformis dignitas: Pretiosior, aut vulgarior supellex: Cantus gravior, aut solutior: Exilior, vel amplior Campanarum sonitus: Cerei ante majus Altare dispositi & accensi, plures vel pauciores. Tabella sequens omnium ordinem & modum declarat.

Officium Divinum est	Annuale	majus. / minus.
	Solemne	majus. / minus.
	Duplex	majus. / minus.
	Semiduplex ...	majus. / minus.
	Simplex	Festivum / Feriale.

Simplex Feriale	Speciale *seu* Privilegiatum;
	Commune.

Simplex Feriale privilegiatum sunt Feriæ Adventûs, Quadragesimæ, Rogationum, Quatuor Temporum & Vigiliarum.

Simplex Feriale Commune sunt cæteræ Feriæ per Annum.

DIVINI OFFICII PARTES SEU HORÆ.

CONstat divinum Officium septem Partibus seu Horis, quæ sunt Vesperæ, Completor. Matut. Prima, Tertia, Sexta & Nona. Laudes cum Matutino usus conjunxit. Vesperæ secundæ ac secundum Completorium non sunt Officii partes distinctæ, sed repetitæ paucis admodùm mutatis, ut patet ex Officio simplici, quod, licèt secundis Vesperis & altero Completorio careat, perfectum tamen censetur & integrum.

EXORDIUM singularum Horarum.

AD Vesperas initium sumitur à recitatione secreta Orationis Dominicæ, & Angelicæ Salutationis. Tum Spiritus Sanctus invocatur per ℣. *Sancti Spiritûs adsit nobis gratia.* ℟. *Amen.* Deinde imploratur divinum auxilium per ℣. *Deus, in adjutorium meum intende.* ℟. *Domine, ad adjuvandum me festina.* Ac demum intentio dirigitur, & opus refertur ad Dei gloriam per ℣. *Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto: Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum.* ℟. *Amen.* Quibus immediatè subjungitur *Alleluia.* A Septuagesima verò usque ad Pascha *Laus tibi, Domine, Rex æternæ gloriæ.*

AD COMPLETORIUM dicitur *Pater noster. Ave Maria.* ℣. *Sancti Spiritûs.* ℟. *Amen.* ℣. *Converte nos, Deus Salutaris noster,* ℟. *Et averte iram tuam à nobis.* ℣. *Deus, in adjutorium* ut supra in Vesperis.

AD MATUTINUM post Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam recitatur Symbolum Apostolorum, Confessio generalis & Absolutio. Tum ℣. *Sancti Spiritûs.* & ℣. *Domine, labia mea aperies.* ℟. *Et os meum annuntiabit laudem tuam.* ℣. *Deus, in adjutorium* ut in Vesperis.

AD LAUDES omissâ Oratione Dominicâ, Angelicâ Salutatione & ℣. *Sancti Spiritûs*, mox incipitur per ℣. *Deus, in adjutorium*, nisi separentur Laudes à Matutino, tunc enim post Matutinas Horas dicitur Oratio diei, & ante Laudes recitantur *Pater. Ave.* & ℣. *Sancti Spiritûs.*

AD PRIMAM, TERTIAM, SEXTAM & NONAM incipitur ut supra in Vesperis.

In omni Officio B. Mariæ V. ante omnes Horas èxceptis Laud. cantat Hebdomadarius altâ voce *Ave, Maria, gratiâ plena, Dominus tecum*: Chorus *Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui.*

VESPERARUM RUBRICA.

1°. IN Annualibus sive majoribus, sive minoribus, primæ Vesperæ habent quinque Psalmos proprios super quinque Antiphonas proprias; deinde Capitulum, Responsorium cum *Gloria Patri*, Hymnum, Versiculum, cui ter additur *Alleluia*; Antiphonam ad *Magnificat* quâ completâ, dicitur ℣. *Dominus vobiscum*; ℟. *Et cum spiritu tuo.* Oratio, Post Orationem repetitur ℣. *Dominus vobiscum*, ac postremò ℣.

Benedicamus Domino. ℟. *Deo gratias.* Subdiaconus & inferioris Ordinis Clericus, nec ante nec post Orationem pronuntiant ℣. *Dominus vobiscum* sed vice illius ℣. *Domine, exaudi orationem meam;* ℟. *Et clamor meus ad te veniat.*

2°. Secundæ Vesperæ non habent Responsorium; habent verò alios quinque Psalmos super alias quinque Antiphonas proprias: aliud Capitulum, alios Hymn. & Versic. cui ter additur *Alleluia*; aliam Antiphonam ad *Magnificat* cum Oratione de Laudibus. Si occurrat Commemoratio, post ℣. *Benedicamus Domino* & ℟. *Deo gratias* dicitur Antiphona ad *Magnificat* illius Festi cujus fit Commemoratio, deinde sine ℣. *Dominus vobiscum* Oratio ejusdem Festi, & mox post Orationem ℣. *Dominus vobiscum* & *Benedicamus Domino.*

3°. In solemnibus-majoribus primæ & secundæ Vesperæ eadem omnia habent quæ in Annualibus, excepto quòd idem dicitur Capitul. in utrisque Vesp. nisi aliter notetur.

4°. In Solemnibus-minoribus primæ & secundæ Vesperæ habent eosdem quinque Psalmos super quinque Antiphonas de Laudibus: isti autem Psalmi sunt (nisi aliter notetur) quatuor primi de Dominica, & loco ultimi dicitur Psalmus 116 *Laudate Dominum omnes gentes.* Habent insuper idem Capitulum, eosdem Hymnum & Versiculum, cui ℣. additur ter *Alleluia*; cætera ut in Annualibus.

5°. In Duplicibus sive majoribus, sive minoribus, idem observantur quæ primis & secundis Vesperis, quod in Solemnibus-minoribus; excepto quòd in utrisque Vesperis dicuntur Psalmi de Feria occurrente, nisi aliter notetur; & quòd Versiculo qui sequitur Hymnum, non additur *Alleluia*, excepto Temp. Paschali.

6°. In Semiduplicibus sive majoribus, sive minoribus, eadem observantur quæ in Duplicibus; excepto quòd nunquam dicitur Responsorium nec alii unquam Psalmi quàm Feriales.

7°. In Octavis tam Solemnibus quàm non-Solemnibus, Vesperæ habent quinque Psalmos Feriales super unam tantùm Antiphonam quæ est prima secundarum Vesperarum Festi, nisi aliter notetur. Sabbato infra Octavam & pridiè Octavæ sumitur prima Antiphona de primis Vesperis Festi cum Antiphona ad *Magnificat*; aliis verò diebus prima Antiphona de secundis Vesperis cum Antiphona ad *Magnificat*, nisi aliter notetur; cætera de Festo, excepto Responsorio.

8°. Officium Simplex terminatur ad Nonam, & proindè non habet secundas Vesperas. In Simplicibus primæ Vesperæ habent quinque Psalmos Feriales super unam tantùm Antiphonam, quæ est prima de Laudibus. Cætera ut in Semiduplicibus, excepto quòd post Orationem diei, aut post Commem. dicantur Suffragia, etiam in Octavis Simplicibus.

9°. In Feriis tam Communibus quàm Specialibus seu Privilegiatis, Vesperæ habent quinque Psalmos super quinque Antiphonas; habent insuper

Capitulum, Hymnum & ℣. cum Ant. ad *Magnificat*, in Psalterio vel in Proprio de Temp. In Feriis Specialibus quæ sunt Feriæ Adventûs, Quadragesimæ, & Quatuor-Temporum, post Canticum *Magnificat* & Antiphonam ejus, dicuntur Preces flexis genibus. In utrisque Feriis dicuntur Suffragia.

Nota. Officium Vigiliarum & Quatuor-Temporum nullas habere Vesperas seu primas seu secundas, nec consequenter Completorium; sed semper incipere à Matutino & terminari ad Nonam, quæ ante meridiem dicitur. Unde Feriâ quartâ & sextâ Quatuor-Temporum, si nullum occurrat Festum Semiduplex, Vesperæ dicuntur de Feria Communi, cum Oratione Dominicæ præcedentis; cùm enim ejusmodi Vesperæ non possint attribui Officio de Jejunio ipsius Feriæ quartæ & sextæ quod absolutum fuit ad Nonam, nec Officio Feriæ quintæ & Sabbati, necesse est illas attribui Feriæ Communi; dicuntur tamen Preces flexis genibus, quia totus dies Feriarum majorum, si non sequitur Officium de Festo, humiliationis dies est.

10°. In Feriis temporis Paschalis dicitur Antiphona propria super quinque Psalmos.

EXCEPTIONES
Precedentis Rubricæ.

A Regula Annualium excipitur Dominica Paschatis. Vide illius diei Rubricam in proprio de Tempore.

Ab eadem regula excipiuntur Festa Corporis Christi & Assumptionis B. Mariæ V. in quibus ad utrasque Vesperas dicuntur iidem Psalmi.

A regula Solemnium-majorum excipiuntur Festa B. Mariæ V. in quibus ad utrasque Vesperas dicuntur iidem Psalmi. In primis Vesperis Purificationis B. Mariæ V. post Responsorium dicitur Prosa *Inviolata*.

A regula Solemnium-minorum excipiuntur ea Festa quibus aliquid diversum ab ista regula assignatur in Proprio.

A regula Duplicium excipiuntur Festa Visitationis & Præsentationis B. Mariæ V. in quorum utrisque Vesperis dicuntur Psalmi de Officio Parvo.

Ab eadem regula excipiuntur Dominicæ per Annum in quarum primis Vesperis non dicitur Responsorium, nisi Sabbatis ante Dominicam primam Adventûs, primam Quadragesimæ, Palmarum & in Albis. Excipiuntur quoque Dominicæ intra Octavas Solemnes, & dies ipsa Octava Solemnis, in quarum primis Vesperis non dicitur Responsorium, & quarum in utrisque dicitur una tantum Antiphona super Psalmos, nisi his diebus stat Festum aliquod peculiare.

Ab eadem regula excipiuntur Feria quinta in Cœna Domini & Feria sexta in Parasceve. Vide illorum dierum Rubricam in proprio de Temp.

A regula Semiduplicium excipiuntur dies intra Octavam & ipsa quoque dies ultima Octavæ Simplicis: his enim diebus dicitur una tantum Antiphona super Psalmos.

A regula Simplicium & Feriarum excipiuntur omnia Festa Simplicia, etiam Octavæ Simplices, & omnes Feriæ à Dominica prima Adventûs usque ad Purificationem, & à Dominica Passionis usque ad Festum SS. Trinitatis, in quibus omittuntur Suffragia.

COMPLETORII RUBRICA.

COmpletorium iteratur ut Vesperæ & pari ritu dicitur secundâ vice quo & primâ.

1°. In Annualibus & Solemnibus Completorium ut in Dominica: habet tres Psalmos super unam Antiphonam, deinde Hymnum, Capitulum, ℟. brev. ℣. cui nunquam additur *Alleluia*: Antiphonam ad *Nunc dimittis*, Canticum idem ℣. *Dominus vobiscum*, Orationem *Visita* ac rursus ℣℣. *Dominus vobiscum* & *Benedicamus Domino*.

2°. In Duplicibus & infra Completorium dicitur de Feria occurrente; habet tres Psalmos super unam Antiph. deinde Hymnum, *&c.* Preces non dicuntur in Duplicibus & Octavis Solemnibus. In Feriis Adventûs, Quadragesimæ & Quatuor-Temporum dicuntur Preces flexis genibus.

3°. In omnibus Festis B. Mariæ V. & in ejus Officio Sabbatino dicitur Hymnus *Virgo Dei Genitrix*. Tempore Quadragesimæ dicitur Hymnus *Christe qui lux es* cum Antiphona propria ad *Nunc dimittis*; quæ quidem Antiph. dicitur etiam diebus Annuntiationis & Compassionis B. Mariæ Virginis, licet his diebus dicatur Hymnus *Virgo Dei Genitrix*. Tempore Paschali dicitur Antiphona propria ad *Nunc dimittis* etiam in omnibus Festis.

EXCEPTIONES præcedentis Rubricæ.

A Præcedenti Rubrica excipiuntur Feria quinta in Cœna Domini, Feria sexta Parasceves, Sabbatum Sanctum, Festum Paschæ & ipsius Octava. Vide dierum illorum Rubricam in proprio de Temp.

Excipitur Festum Purificationis B. Mariæ V. in cujus secundo Completorio dicitur integrè Antiphona *Responsum accepit* ante Canticum *Nunc dimittis* quo finito dicitur Antiphona de Dominica.

A regula Duplicium excipiuntur Festa Visitationis & Præsentationis B. Mariæ V. in quibus Completorium dicitur ut in Dominica, excepto Hymno cujus loco dicitur *Virgo Dei Genitrix*.

A regula Semiduplicium & Simplicium excipiuntur dies inter Circumcisionem & Epiphaniam & Feria sexta post Octavam Ascensionis in quibus non dicuntur Preces.

MATUTINI RUBRICA.

1°. IN Annualibus, Matutinum habet Invitatorium, Psalmum *Venite, exultemus*, tria Nocturna (excepto Tempore Paschali) in quolibet illorum tres Psalmos proprios super tres Antiph. proprias, Versiculum cui ter additur *All.*

Pater noster : tres Benedictiones, Lectiones totidem, tria Responsoria in quorum singulis dicitur *Gloria* . sine *Sicut erat* : ac tandem post ultimum Responsorium Canticum *Te Deum*.

2° Invitatorium dicitur primò integrum antequàm Psalmus *Venite* incipiatur, ac deinceps vicissim post alternos ejusdem Psalmi Versus, modò integrum, modò medium, usque ad Versum *Gloria* post quem Invitatorium medium, deinde totum repetitur.

3°. Lectiones primi Nocturni sunt propriæ ex Scriptura Sacra, & nunquam ex Scriptura occurrente. Lectiones secundi Nocturni, vel de Scriptis sanctorum Patrum, vel de vita Sanctorum quorum Festa celebrantur, excerptæ sunt. In tertio Nocturno legitur Evangelium cum Homilia in tres partes divisa.

4°. In Solemnibus-majoribus & minoribus eadem servantur quæ in Annualibus, excepto quòd dicantur Psalmi de Dominica, si non adsint proprii, super Antiphonas de Communi Sanctorum, si desint propriæ.

5°. In Duplicibus sive majoribus, sive minoribus, Psalmi sumuntur de Feria occurrente, Versiculis non additur *Alleluia* nisi Temp. Paschali; & *Gloria Patri* dicitur tantùm in fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni. Cætera ad ritum Solemnium-minorum revocantur.

6°. In Semiduplicibus, sive majoribus, sive minoribus, Matutinum habet unicum Nocturnum in quo dicuntur novem Psalmi de Feria sub tribus Antiphonis de Communi, si non sint propriæ: tres scilicet Psalmi sub una Antiphona, cum *Gloria Patri* in fine cujusque Psalmi: deinde Versiculus; tres Lectiones quarum prima est de Scriptura occurrente, fit ex tribus una; secunda in Semiduplicibus-majoribus est de Festo; tertia Evangelium cum Homilia: in Semiduplicibus verò minoribus secunda & tertia sunt de Festo. Unamquamque Lectionem sequitur Responsorium. Tres autem Antiph. Versiculus & Responsoria sumuntur de Communi secundùm Feriam, nisi sit aliquid proprium: id est Feriis secundâ & quintâ è primo Nocturno: Feriis tertiâ & sextâ de secundo Nocturno: Feriâ quartâ & Sabbató è tertio Nocturno; cætera ut in Duplicibus.

7°. In Simplicibus & intra Octavas tam Solemnes quàm non-Solemnes Matutinum habet unicum Nocturnum, in quo dicuntur novem Psalmi de Feria sub una tantùm Antiphona, prima scilicèt è primo Nocturno; deinde Versiculus secundùm Feriam, tres Lectiones, tria ℟℟℟. secundùm Feriam. In Octavis Solemnibus prima Lectio est de Scriptura occurrente, fit ex tribus una; secunda & tertia Lectio de Octava: In Simplicibus autem & Octavis non-Solemnibus prima & secunda Lectio, de Scriptura occurrente, duabus posterioribus in unam junctis; tertia verò de Festo aut Octava. Cætera ut in Semidupl.

Nota. 1°. Dominicâ intra

Octavam Solemnem primi & secundi ordinis, & ipsâ die Octavâ primi, secundi & tertii ordinis; Matutinum habet tria Nocturna: in quolibet dicuntur tres Psalmi sub una tantùm Antiphona quæ est prima cujusque Nocturni. Octavæ III. ordinis non habent Dominicam intra Octavam, sed Commemorationem tantùm.

Nota. 2°. Intra Octavas etiam Solemnes, Versicul. non additur *Alleluia*, nisi Temp. Paschali; & *Gloria Patri* dicitur tantùm in fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni.

8°. In Feriis communibus Matutinum habet unicum Nocturnum in quo dicuntur novem *Psalmi* proprii sub tribus Antiphonis propriis, tres scilicet Psalmi sub una Antiph. cum *Gloria Patri* in fine cujusque Psalmi; deinde Versiculus, *Pater noster*: tres Benedictiones secundùm Feriam, tres Lectiones de Scriptura occurrente, tria Responsoria de Dominica præcedenti secundùm Feriam, id est, Feriis secundâ, quartâ & sextâ de primo Nocturno; Feriis verò tertiâ, quintâ & Sabbato de secundo Nocturno. In ultimo Responsorio dicitur *Gloria Patri.* Non dicitur *Te Deum* nisi Tempore Paschali.

9°. In Feriis specialibus seu privilegiatis, id est, Feriis Adventûs, Quadragesimæ, Quatuor temporum & Vigiliarum, omnia ut in Communibus: nisi quòd tertia Lectio est Evangelium cum Homilia, deinde Responsorium proprium seu Evangelicum; & tunc ex duabus posterioribus Lectionibus Scripturæ fit una.

Nota 1°. Si Festum alicujus Sancti celebretur aliquâ Dominicâ (extra tempus Paschale) vel aliquâ Feriâ privilegiatâ, pro nona Lectione dicitur Evangelium Dominicæ cum prima tantùm Homiliæ parte, vel Feriæ cum Homilia, & tunc fit una Lectio de duabus posterioribus partibus Homiliæ de Festo.

Nota 2°. Si in Dominica vel in Festo novem Lectionum facienda fit commemoratio de aliquo Festo Simplici vel Octava Sancti, pro nona Lectione dicitur Lectio de Sancto vel de Octava Sancti, duabus posterioribus Homiliæ Dominicæ vel Festi partibus in unam junctis. Si duæ adsint Lect. de Octav. dicitur tantùm prima, nisi aliter notetur.

Nota 3°. In Semi-duplicibus majoribus, si facienda fit commemoratio de Simplici, Legenda Sancti de quo fit commemoratio jungitur cum Homilia quæ est tertia Lectio. In Semi-duplicibus-minoribus, in Simplicibus & in Octavis ubi nulla est Homilia, Legenda Sancti de quo fit commemor. ponitur pro ultima Lectione, & tunc prima Lectio Scriptura occurrens, ex tribus una: secunda Lectio de Festo aut de Octava: si duæ adsint, junguntur.

Nota 4°. In Feriis privilegiatis ubi est Homilia, si facienda sit commemoratio de Simplici, Legenda Sancti ponitur pro secunda Lectione: & tunc ex duabus Scripturæ Lectionibus fit una.

Nota 5°. Si ob Festum propriam habens Scripturam legi non possit initium libri Scrip-

turæ sacræ occurrens, resumitur Feriâ sequenti, loco Lectionum hujus Feriæ; modò istæ Lectiones non sint etiam initium alicujus libri, tunc enim initium præcedentis prorsus omittitur.

10°. Tempore Paschali tam in Officio de Tempore quàm in Festis, Matutinum habet semper unicum Nocturnum constans tribus Psalmis cum una aut tribus Antiphonis, uno Versiculo cui semper ter additur *Alleluia*, tribus Benedictionibus propriis, tribus Lectionibus, tribusque Responsoriis; dicitur Canticum *Te Deum* etiam in Feriis, exceptis tribus Feriis Rogationum. Cæteras Temporis Paschalis Rubricas videre est in Proprio de Tempore & in Proprio & Comm. Sanctorum ac Lectionum.

EXCEPTIONES

Præcedentis Rubricæ.

A regula Solemnium-majorum excipitur dies Epiphaniæ quo non dicitur Invitatorium. Psalmus *Venite* secundùm Vulgatam dicitur pro primo Psalmo Nocturni tertii.

A regula Solemnium excipiuntur Festa Inventionis & Exaltationis sanctæ Crucis in quibus leguntur Lectiones de Scriptura occurrente in Ecclesiis in quibus fiunt ritu Solemnis.

A regula Duplicium-majorum excipiuntur Festa Visitationis & Præsentationis B. Mariæ V. in quibus non dicuntur Psalmi de Dominica, sed Psalmi de Officio parvo.

A regula Duplicium-minorum excipiuntur Feria quinta in Cœna Domini, Feria sexta in Parasceve & Sabbatum sanctum. Vide dierum illorum Rubricam in Proprio de Tempore.

A regula Vigiliarum excipitur Vigilia Epiphaniæ in qua dicitur *Te Deum* etiamsi non sit dies Dominica.

Non dicitur *Te Deum* à Dominica Septuagesimæ inclusivè usque ad Pascha in omni Officio de Tempore.

LAUDUM RUBRICA.

1°. IN Annualibus Laudes habent quinque Antiph. proprias super Psalmos de Dominica & Canticum proprium: deinde Capitulum, Versiculum cui ter additur *Alleluia*, Antiphonam ad *Benedictus* & Canticum *idem*: Posteà *Dominus vobiscum* & Orationem ut supra in Vesperarum Rubrica.

2°. In Solemnibus eadem observantur, excepto quòd dicatur Canticum de Dominica, quando non adest proprium: & quòd in Festis Sanctorum Antiphonæ, Capitulum &c. sumantur de Communi, si nihil sit proprium.

3°. In Duplicibus & Semiduplicibus dicuntur Psalmi de Feria occurrente cum Cantico pro Festis, nisi proprium assignetur. Versiculo non additur *Alleluia* nisi temp. Paschali. Cætera ut in Solemn.

4°. In Simplicibus & intra Octavas etiam Solemnes dicitur super Psalmos una tantùm Antiphona, prima scili-

tet de Laudibus, nisi aliter notetur. In Octavis tam Solemnibus quàm non Solemnibus dicitur Canticum de Festo, cum Antiphona, & Capitulo & Antiph. ad *Benedictus*, nisi aliter notetur. Cætera ut in Duplicibus, excepto quòd in Simplicibus, etiam Octavis, post Orationem dicitant post Commemorationes dicantur Suffragia.

5°. In Feriis tam communibus quàm specialibus Laudes habent quinque Antiphonas super Psalmos & Canticum, deinde Capitulum, Versiculum &c. In Feriis Adventûs, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, & Jejuniorum dicuntur Preces flexis genibus post Antiphonam ad *Benedictus*. In utrisque Feriis dicuntur Suffragia.

6°. A Dominica prima Quadragesimæ inclusivè usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusivè Laudes habent Hymnum post Capitulum.

7°. In Feriis temporis Paschalis dicitur Antiphona propria super quinque Psalmos.

EXCEPTIONES

Præcedentis Rubricæ.

A Præcedenti Rubrica excipiuntur dies Paschæ & ipsius Octava per quam non dicitur ad Laudes Capitulum nec Versiculus.

A regula Duplicium excipiuntur Festa Visitationis & Præsentationis B. Mariæ V. in quibus dicuntur Psalmi de Dominica.

Ab eadem regula excipiuntur Feria quinta in Cœna Domini, Feria sexta in Parasceve & Sabbatum Sanctum. Vide Rubricam dierum illorum in Proprio de Tempore.

A regula Simplicium & Feriarum excipiuntur omnia Festa Simplicia, etiam Octavæ Simplices, & omnes Feriæ à Dominica prima Adventûs usque ad Purificationem, & à Dominica Passionis usque ad Festum SS. Trinitatis, in quibus omittuntur Suffragia.

A regula Jejuniorum excipiuntur Vigilia Pentecostes, & Vigilia Nativitatis Domini in quibus non dicuntur Preces.

PRIMÆ RUBRICA.

1°. IN Annualibus & Solemnibus Prima habet Hymnum *Jam lucis orto*, tres Psalmos de Dominica, non verò Symbolum *Quicumque*, super unam Antiphonam quæ est prima de Laudibus Festi: deinde Capitulum de Dominica ℟. breve *Christe, Fili*. *Dominus vobiscum*, &c. Orationem *Domine Deus, qui. Pretiosa in conspectu Domini*: demum Canonem aut proprium aut de Feria occur.

2°. In Dominicis per annum eadem observantur, excepto quòd dicantur Psalmi cum Symbolo *Quicumque* super unam Antiphonam propriam, quoties fit de Dominica. Canon qui dicitur est etiam proprius.

3°. In Duplicibus & intra Octavas Solemnes Prima habet Hymnum *Jam lucis orto*, tres Psalmos de Feria occur-

rente super unam Antiph. quæ est prima de Laudibus: ℟. br. *Christe, Fili;* Canonem: Reliqua ut dicitur in Feriis per Ann. ad calcem Psalterii.

4°. In Semiduplicibus, Octavis non solemnibus & Simplicibus Prima habet Hymn. *Jam lucis orto*, tres Pss. de Feria occur. super unam Ant. I. de Laud. ℟. br. *Christe;* Canonem: Cætera ut dicitur in Feriis per Annum.

5°. In Feriis tam communibus quàm specialibus, seu privilegiatis, Prima habet Hymnum *Jam lucis orto*, tres Psalmos super unam Antiphonam propriam, Cætera ut in Feriis per Annum ad calcem Psalterii. In Feriis Adventûs, Quadragesimæ, Quatuor temporum & in Jejuniis quando fit de Feria, Preces dicuntur flexis genibus. Canon cuilibet Feriæ proprius assignatur in Proprio de Tempore.

6°. Ultimus Versus Hymni Primæ pluries mutatur per annum; & quando fit illa mutatio ad Primam, fit etiam ad cæteras Horas (excepto Completorio) modò Hymni sint ejusdem metri: variæ autem illæ mutationes per annum, assignantur tam in Proprio de Tempore quàm in Proprio Sanctorum.

EXCEPTIONES
Præcedentis Rubricæ.

A Præcedenti Rubrica excipiuntur Feria quinta in Cœna Domini, Feria sexta in Parasceve, Sabbatum sanctum, dies Paschæ & ipsius Octava. Vide Rubricam dierum illorum in Proprio de Tempore.

A regula Solemnium excipitur Festum SS. Trinitatis in quo dicitur Symbolum *Quicumque.*

A regula Duplicium excipiuntur Festa Visitationis & Præsentationis B. Mariæ V. in quibus dicuntur Psalmi de Dominica.

A regula Semiduplicium & Simplicium excipiuntur Vigilia Nativitatis Domini, dies inter Circumcisionem & Epiphaniam, Vigilia Epiphaniæ, Feria sexta post Octavam Ascensionis & Vigilia Pentecostes, in quibus non dicuntur Preces.

TERTIÆ SEXTÆ ET NONÆ RUBRICA.

1°. IN Annualibus hæ tres Horæ habent Hymnum proprium, qui ad Tertiam est, *Nunc Sancte nobis Spiritus*: ad Sextam *Rector potens*: ad Nonam *Rerum Deus*: deinde Antiphonam solam super tres Psalmos de Dominica: Ista autem Antiphona, ad Tertiam secunda est de Laudibus: ad Sextam tertia de Laudibus: & ad Nonam quinta est & ultima: sequitur posteà Capitulum proprium & diversum pro his tribus singulis Horis, Responsorium breve quoque diversum, de primo modo, denique *Dominus vobiscum*, Oratio de Laudibus: iterum *Dominus vobiscum*, *Benedicamus Domino.*

2°. In Solemnibus eadem observantur: nisi quòd ad Tertiam Capitulum sumitur

Vesperis, & ad Laudibus.
Dominicis Antiphonula, & Responsoria propria sunt: ista Responsoria dicuntur de tertio tempore, verò Paschali secundo; cætera ut ...bus.
Duplicibus & Octavis dicuntur Psalmi ... occurrente: & ...ia brevia sunt de ...odo; cætera ut in ...s.
Semi-duplicibus, ... & Octavis non ..., omnia ut in Du... excepto quòd Responsoria brevia sunt de tertio ...
...eriis tam communibus specialibus, Antiphonæ, Capitula & Responsoria brevia propria sunt: ...ia dicuntur de tertio ... tempore verò Paschali secundo. Cætera ut ...us. In Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, & Jejuniorum ... de Feria, dicuntur ..., Sextam & Nonam Orationem, Preces ...bus.
Septuagesima ad ...revia dicuntur semper ... Officio de tertio ... tempore autem Paschali ...ntur de secundo ... exceptis Annualibus ...ibus in quibus di... primo modo.
... accipe Responsoria ...mi, secundi & tertii ...

RESPONSORIUM
primo modo.

℟. br. *Factus es, Dómine, suscéptor meus. Allelúia, allelúia.*

℣. *Et refúgium meum in die tribulatiónis. Allelúia. Glória Patri & Fílio, & Spirítui Sancto. Factus es, Dómine, suscéptor meus. Allelúia, allelúia.*

℣. *Tu, Dómine, adjuvísti me,*

℟. *Et consolátus es me. Allelúia, allelúia, allelúia.*

RESPONSORIUM
de secundo modo.

℟. br. *Factus es, Dómine, suscéptor meus. Allelúia, allelúia. Factus es, Dómine, suscéptor meus. Allelúia, allelúia.*

℣. *Et refúgium meum in die tribulatiónis. Allel. allel. Factus es, Dómine, suscéptor meus. Al. alle. Glória Patri, & Fílio & Spirítui Sancto. Factus es, Dómine, suscéptor meus, Allelúia, allelúia.*

℣. *Tu, Dómine, adjuvísti me,*

℟. *Et consolátus es me.*

Tempore Paschali, additur ter *Allelúia.*

RESPONSORIUM
de tertio modo.

℟. br. *Factus es, Dómine, suscéptor meus. Factus es, Dómine, suscéptor meus.*

℣. *Et refúgium meum in die tribulatiónis. Factus es, Dómine, suscéptor meus. Glória Patri, & Fílio & Spirítui Sancto. Factus es, Dómine, suscéptor meus.*

℣. *Tu, Dómine, adjuvísti me.*

℟. *Et consolátus es me.*

EXCEPTIONES
Præcedentis Rubricæ.

A Præcedenti Rubrica excipiuntur Domin. Palmarum, Feria quinta in Cœna Domini, Feria sexta in Pa-

rasceve, Sabbatum Sanctum, Dominica Paschatis & ipsius Octava. Vide Rubricam illorum dierum in Proprio de Tempore.

A regula Annualium excipitur Festum Pentecostes & ejus Octava per quam dicitur ad Tertiam, Sextam & Nonam, Hymnus *Nunc Sancte nobis Spiritus* cum Doxologia *Per te sciamus.*

A regula Dominicarum excipiuntur Dominicæ occurrentes intra Octavas solemnes: in his enim Dominicis Responsoria brevia dicuntur de secundo modo, etiam si non fiat de Octava.

A regula Duplicium excipiuntur Festa Visitationis & Præsentationis B. Mariæ Virg. in quibus dicuntur Psalmi de Dominica, ad Tertiam, Sextam & Nonam.

A regula Jejuniorum excipiuntur Vigilia Pentecostes & Nativitatis Domini in quibus non dicuntur Preces.

CONCURRENTIÆ FESTORUM

Sive Officiorum

RUBRICA.

Concurrentia Festorum sive Officiorum tunc fieri dicitur, cùm alicujus Festi vel Officii præcedentis Vesperæ secundæ & alterius Festi vel Officii sequentis primæ Vesp. eâdem die occurrunt. Quod quidem quoties duo Festa sibi succedunt, ita evenire necesse est.

Quoniam autem simul dici plures Vesperæ non possunt, quæritur quænam aliis locum cedere debeant? An secundæ primis? An primæ secundis? quod ut perspiciatur fit sequens Rubrica.

Quando duo Festa seu Officia concurrunt, quorum unum est superioris ordinis, & alterum inferioris ordinis, illud quod est superioris ordinis Vesperas obtinet, & de Festo seu Officio inferioris ordinis fit tantùm commem. aut nulla fit omninò, ut dicetur infrà in Commemorationum Rubrica: Unde si Festum aut Officium antecedens superioris est ordinis, subsequens non habet primas Vesperas: si superioris est ordinis subsequens, antecedens non habet secundas. Immò fieri aliquando potest, ut aliquod Festum careat utrisque Vesperis, si concurrat cum Festo superioris ordinis antecedente, & Festo superioris ordinis consequente; illius tamen Festi intermedii fit commemoratio in utrisque Vesperis, si fieri debeat.

Cùm duo Festa vel Officia concurrentia sunt ejusdem ordinis, si Festum antecedens habuit primas Vesperas, non habet secundas; si verò caruit primis Vesperis, & Festum subsequens debeat habere secundas, tunc antecedens habet quoque secundas, & fit commem. de subsequente; quòd si subsequens non possit habere secundas Vesperas propter Festum superioris ordinis, tunc primas habet, & fit tantùm commem. de antecedente, licet istud Festum antecedens

primis Vesperis caruerit.

Inter Festa æqualis ordinis hic ritus servandus est, ut Festa Domini (inter quæ Dominicæ numerantur) præferantur omnibus aliis. Verbi gratiâ, si Festum Duplex-minus inciderit in Feriam secundam, non habebit primas Vesperas, sed tantùm commemorat. licet Dominica sit etiam Duplex-minus. Festa quoque B. Mariæ debent præferri Festis Sanctorum, Festa Angelorum Festis Apostolorum, Festa Apostolorum cæteris, & Festa illorum Sanctorum, quæ in propriis Ecclesiis ritu Solemni celebrantur, aliis in Calendario descriptis. Festum Duplex in propriis Ecclesiis anticipatur aut transfertur, si concurrat cum Festo quod tam à populo quàm à Clero celebratur.

EXCEPTIONES
Præcedentis Rubricæ.

A Regula Festorum seu Officiorum quorum unum est superioris ordinis, & alterum inferioris, excipiuntur Duplicia - majora occurrentia Sabbatis ante Dominicam primam Adventûs, & Dominicam Septuagesimæ; tunc enim non habent secundas Vesperas, sed commemor. tantùm, licet Dominica subsequens sit solummodò Duplex-minus.

A regula Festorum diversi ordinis excipitur Festum Ss. Innocentium quod est Duplex - minus ; si occurrat Sabbato ante Dominicam intra Octavam Natalis Domini quæ est Duplex - majus, habet Vesperas cum Commemoratione Dominicæ.

A regula Festorum ejusdem ordinis excipitur Festum SS. Timothei, Mauri & Apollinaris Martyrum. Illud enim Festum Duplex-majus quod primis caret Vesperis propter Octavam Assumptionis B. Mariæ V. habet secundas Vesperas, licet subsequatur Festum sancti Bartholomæi Apostoli, quod est etiam Duplex-majus: quia sancti Martyres Timotheus, Maurus & Apollinaris habentur ut Apostoli & Patroni Civitatis Remensis.

Ab eadem regula Festorum ejusdem ordinis excipiuntur Dominica intra Octavam, & ipsa dies Octava Patronorum aut Sanctorum in Ecclesiis propriis de quibus fit Officium (nisi occurrant aliquâ Dominicâ privilegiatâ) cum Commemoratione occurrentis Dominicæ post utrasque Vesperas & Laudes & Homiliâ ejusdem Dominicæ pro ultima Lectione.

Officium diei Octavæ III. Ordinis incidens in Dominicam nunquam transfertur sed anticipatur in Sabbatum præcedens.

TRANSLATIONIS ET ANTICIPATIONIS
Festorum sive Officiorum
RUBRICA.

TRanslatio & Anticipatio Festorum & Officiorũ est illorum in aliquem alium diem subsequentem vel antecedentem propter interveniens impedimentum, facta transpositio.

Festa autem transferuntur aut anticipantur in diem commodiorem & non impeditam alio Festo etiam Semi-duplici: possunt enim transferri aut anticipari in diem aliquo Festo Simplici occupatam.

Annuale nunquam transfertur, nec anticipatur, sed quo die occurrit, celebratur.

Festum Annuntiationis B. Mariæ V. & Incarnationis Dominicæ, quod est Solemne-majus, si occurrat aliquâ Dominicâ Quadragesimæ, transfertur in Feriam secundam sequentem, tam à Clero quàm à populo: si verò occurrat per Quindenam Paschalem, anticipatur à Clero & populo in Feriam tertiam post Dominicam Passionis. Cætera Festa Solemnia majora non transferuntur nec anticipantur, exceptis Festis Patronorum, si occurrant in Quadragesima, aut aliquâ Dominicâ Adventûs, aut per Octavam Festi Annualis-majoris, aut aliquâ Vigiliâ privilegiatâ.

Solemne-minus, Duplex-majus & minus, Semi-duplex-majus & minus transferuntur aut anticipantur.

Simplex nunquam transfertur nec anticipatur, sed impeditum recipit commem. cum Lectione de Sancto in Matutino, vel non recipit: ut dicetur infrà in Commemorationum Rubricæ. Si occurrat diebus illis quibus non fit Commemoratio de Simplici, hoc anno omittitur.

Octavæ nunquam transferuntur nec anticipantur. Officium tamen diei ultimæ Octavæ aliquando anticipatur in diem præcedentem.

Vigiliæ nunquam transferuntur nec anticipantur. Si Vigilia cum Jejunio occurrat Dominicâ, anticipatur Jejunium in Sabbatum præcedens. Si Vigiliæ Nativitatis Domini, Epiphaniæ & Assumptionis B. Mariæ V. incidant in diem Dominicam, eadem die Officium recipiunt. De aliis Vigiliis occurrentibus Dominicâ, fit commem. post Laudes, & ultima Lectio est Homilia Vigiliæ.

Festum Ss. Mariæ, Jacobi & Salomæ, & Festa quæ præcedunt semper fiunt Tempore Paschali.

Cùm occurrunt plura Festa transferenda vel anticipanda, habenda est ratio illorum quæ sunt superioris ordinis, ut priùs celebrentur quàm illa quæ sunt inferioris ordinis. Quòd si fuerint æqualis ordinis, primum primo loco, & secundum secundo loco celebratur.

Si Festum Conceptionis B. Mariæ V. occurrat Dominicâ, transfertur in Feriam secundam sequentem tam à Clero quàm à populo. Festa verò sancti Andreæ & sancti Nicasii si inciderint in Dominicam transferuntur in Feriam secundam sequentem à Clero tantùm, sed quoad Officium solummodò, non verò quoad præceptum & obligationem audiendi Sacrum. Festum Duplex etiam majus occurrens Sabbato ante Dominicam primam Adventûs non habet secundas Vesperas, sed Commemorationem tantùm: Festum Solemne anticipatur.

Nota 1°. In Vigiliis I. & II.

dinis Festum Semiduplex supra anticipatur aut transfertur. Simplex omninò omittur. In Vigiliis III. Ordir fit de Duplici & supra n commemoratione Vigi- post Laudes & Homiliâ isdem Vigiliæ pro ultima tione : Semiduplex anticitur aut transfertur. De Simici Commemoratio tantùm.

Nota 2°. Intra Octavas nualium-majorum, seu I. rdinis, Semiduplex & supra ticipatur aut transfertur. cipitur tamen Octava Nalis Domini intra quam fit ntùm de Ss. Stephano, anne Evang. & Innocenus.

Nota 3°. Intra Octavas II. rdinis Annualium - minorum, fit tantùm de Solemni : iuplex & Semiduplex antipantur aut transferuntur.

Nota 4°. Intra Octavas . Ordinis Solemnium-marum & intra Octavas III. rdinis, fit de Duplici & pra : Semiduplex anticitur aut transfertur.

Nota 5°. Intra Octavas n Simplices quæ sunt Sonnium - minorum quàm II. III. Ordinis fit Commemoratio de Simplici.

Nota. 6°. Festa de quibus fit Officium intra Octavas servant omnes suas Antiphonas.

Nota 7°. In Feriis Quatuor Temporum & Feriis primâ & secundâ Rogationum fit de Patrono aut de Festo quod celebratur tam à populo quàm à Clero. De Simplici Commemoratio. Cætera Festa anticipantur aut transferuntur.

EXCEPTIONES

Præcedentis Rubricæ.

A Regula Vigiliarum excipitur Vigilia S. Andreæ occurrens Dominicâ : nihil enim fit omninò de illa, nisi commem. in Missâ, quia Dominica prima Adventûs privilegiata est.

Cùm Festum sancti Andreæ occurrit Dominicâ primâ Adventûs, transfertur in Feriam secundam sequentem licet impeditam Festo Semiduplici sancti Eligii ; quod Festum sancti Eligii transfertur in primam diem non impeditam. Id autem fit contra regulam generalem ; quia Jejunium Vigiliæ sancti Andreæ quod observatur Sabbato, longiùs distaret à Festo sancti Andreæ, si Festum istud non celebraretur Feriâ secundâ.

COMMEMORATIONUM RUBRICA

Commemoratio est Lectio, Antiphona & Oratio Festi jus Officium fieri non po- propter concurrentiam sti superioris ordinis.

Commemoratio potest hare locum in primis Vespe-, in Matutino, in Laudis & in secundis Vesperis.

Si in primis Vesperis alicujus Festi fiat commemoratio Festi præcedentis, fit ista commemoratio per Antiphonam ad *Magnificat* de secundis Vesperis & Orationem illius Festi præcedentis : Si verò in primis Vesperis alicujus Festi fiat commemoratio Simplicis con-

currentis fit ista commemoratio per Antiphonam ad *Magnificat* de primis Vesperis illius Simplicis. Commemoratio in Matutino est Lectio Festi aut Officii cujus fit commemoratio: illa autem Lectio aut ponitur pro ultima Lectione, aut pro penultima, aut jungitur cum ultima Lectione Festi de quo fit Officium. Quando fit commemoratio in Laudibus, sumitur Antiphona ad *Benedictus* illius Festi aut Officii de quo fit commemoratio. Si in secundis Vesperis alicujus Festi fiat commemoratio de Festo sequenti; sumitur Antiphona ad *Magnificat* de primis Vesperis illius Festi cujus fit commemoratio. Si fiat commemoratio alicujus Octavæ sive in primis sive in secundis Vesperis alicujus Festi, sumitur Antiphona ad *Magnificat* de secundis Vesperis illius Octavæ, nisi sit Sabbatum infra Octavam, vel pridie diei Octavæ: tunc enim sumitur Antiphona ad *Magnificat* de I. Vesperis Octavæ.

In Commemorationibus non dicitur *Dominus vobiscum* ante Orationes: Post ultimam verò Orationem dicitur *Dominus vobiscum* & *Benedicamus*. Oratio qualibet in Comm. habet conclusionem integram; in Suffragiis verò ut notatur in Feriis per annum.

In primis Vesperis Festi Annualis nulla fit omninò commemoratio, nequidem Solemnis-majoris præcedentis: In secundis verò Vesperis fit commemoratio de Solemni & Duplici.

In primis Vesperis Solemnis-majoris fit commemoratio Solemnis-minoris præcedentis: In secundis verò fit commemoratio Solemnis-minoris aut Duplicis sequentis.

In primis Vesperis Solemnis-minoris fit commemoratio Duplicis præcedentis: In secundis verò fit commemoratio Duplicis aut Semiduplicis sequentis.

De Simplici concurrente cum Annuali aut Solemni etiam minore, nulla fit omninò commemoratio nequidem in secundis Vesperis.

Festa Duplicia & infrà admittunt commemorationem etiam Simplicis in primis & secundis Vesperis, Matutino & Laudibus.

Cùm Festa Assumptionis B. Mariæ V. & Dedicationis Ecclesiæ occurrunt Dominicâ, hoc anno vacat omninò Dominica: id est nulla fit ejus commemoratio nec in primis nec in secundis Vesperis, nec in Matutino & Laudibus: quam quidem commemorationem admittunt Solemnia-majora & minora, ac Duplicia-majora occurrentia die Dominicâ.

Feriæ Quadragesimæ in Festis Annuntiationis & Compassionis B. Mariæ V. habent commemorationem in utrisque Vesperis, Matutino & Laudibus: Feriæ Adventûs, cum non sit de illis, habent tantùm commem. in Vesp. & Laudibus: Feriæ Rogationum Quatuor Temporum & Jejuniorum habent quoque commemorationem, sed in Matutino tantùm & Laudibus.

Si in illis omnibus Feriis, exceptis Feriis Rogationum, fiat commemoratio alicujus

Festi Simplicis, ante Orationem dicitur Versus de Laudibus illius Festi, cùm fit commemoratio in Laudibus; & Versus de Vesperis, cùm fit commemoratio in Vesperis.

Nota. Si intra Octavam Solemnem occurrat Festum Solemne-majus, in II. Vesperis fit Commemoratio de Octava: Si verò occurrat Festum Solemne-minus, fit Commemoratio Octavæ in utrisque Vesperis & Laudibus.

EXCEPTIONES
Præcedentis Rubricæ.

A Regula Duplicium excipiuntur Dominica prima Adventûs, prima Quadragesimæ, Dominica Passionis, Dominica in Ramis Palmarum, Dominica in Albis, quæ excludunt commemorationem Simplicis.

Alias præcedentis Rubricæ exceptiones passim videre est in Proprio de Tempore.

Nota. Festa Patronorum habent Octavam privilegiatam secundi ordinis. Eorum Rubrica habetur ad calcem Breviarii. Rubrica diei Commemorationis Defunctorum habetur in Proprio. Habetur & ad calcem Breviarii Rubrica Officii Defunctorum & B. Mariæ V. tam Parvi quàm in Sabbato.

PRIVILÉGE DU ROI.

LOUIS, PAR LA GRACE DE DIEU, ROI DE FRANCE ET DE NAVARRE; à nos amés & féaux Conseillers les Gens tenant nos Cours de Parlement, Maîtres des Requêtes ordinaires de notre Hôtel, Grand-Conseil, Prevôt de Paris, Baillifs, Sénéchaux, leurs Lieutenants-Civils, & autres nos Justiciers qu'il appartiendra: SALUT. Notre très-cher & bien-amé Cousin ARMAND-JULES PRINCE DE ROHAN, premier Duc & Pair de France, Archevêque de Reims, Nous a fait exposer qu'il a obtenu le 12 Décembre 1742 nos Lettres de Privilége, à l'effet de faire imprimer pendant le tems & espace de dix années, les Livres, Mandemens & Instructions à l'usage de son Diocèse; mais que le tems porté par lesdites Lettres étant expiré, il auroit besoin d'un nouveau Privilége, & Nous a très-humblement fait supplier de le lui accorder. A CES CAUSES, Voulant marquer à notre-dit Cousin la confiance que méritent ses pieuses intentions & son zéle pour le service de l'Église & de la Religion: Nous lui avons permis & permettons par ces Présentes, de continuer de faire imprimer par tel Imprimeur qu'il voudra choisir, tous les *Breviaires*, *Diurnaux*, *Missels*, *Rituels*, *Antiphoniers*, *Manuels*, *Graduels*, *Processionaux*, *Epistoliers*, *Pseautiers*, *Demi-Pseautiers*, *Directoires*, *Heures*, *Catéchismes*; *Ordonnances*, *Mandemens*, *Statuts Synodaux*, *Lettres Pastorales & Instructions* à l'usage de son-dit Diocèse, en tels Volumes, forme, marge, caractère, conjointement ou séparément, autant de fois que bon lui semblera, & de les faire vendre & débiter par tout notre Royaume pendant le tems de douze années consécutives, à compter du jour de la datte des Présentes, sans toutefois qu'à l'occasion des Livres ci-dessus spécifiés, il puisse en être imprimé d'autres qui ne soient pas de notre-dit Cousin: Faisons défenses à tous Imprimeurs, Libraires & autres Personnes de quelque qualité & condition qu'elles soient d'en introduire d'impression étrangère dans aucun Lieu de notre obéissance: comme aussi d'imprimer ou faire imprimer, vendre, faire vendre, débiter ni contrefaire lesdits Livres, ni d'en faire aucuns Extraits sous quelque prétexte que ce soit d'augmentation, correction, changemens ou autres, sans la permission expresse & par écrit de notre-dit Cousin, ou de ceux qui auront droit de lui; à peine de confiscation des Exemplaires contréfaits, & de trois mille livres d'amende contre chacun des Contrevenans; dont un tiers à Nous, un tiers à l'Hôtel-Dieu de

Paris, & l'autre tiers à notre-dit Cousin, ou à celui qui aura droit de lui, & de tous dépens, dommages & interêts, à la charge que ces Présentes seront enregistrées tout au long sur le Registre de la Communauté des Imprimeurs & Libraires de Paris, dans trois mois de la datte d'Icelles : que l'Impression de ces Livres sera faite dans notre Royaume & non ailleurs, en bon papier & beaux caractéres, conformément aux Réglemens de la Librairie ; qu'avant de les exposer en vente, les Manuscrits ou Imprimés qui auront servi de Copie à l'Impression desdits Livres, seront remis ès mains de notre très-cher & féal Chevalier Chancelier de France le Sieur De Lamoignon, & qu'il en sera ensuite remis deux Exemplaires dans notre Bibliothéque publique, un dans celle de notre Château du Louvre, un dans celle de notre très-cher & féal Chevalier Chancelier de France, le Sieur De Lamoignon, & un dans celle de notre très-cher & féal Chevalier Garde des Sceaux de France le Sieur Machault, Commandeur de nos Ordres : le tout à peine de nullité des Présentes : du contenu desquelles vous mandons & enjoignons de faire jouir notre-dit Cousin, & ses ayans cause, pleinement & paisiblement, sans souffrir qu'il leur soit fait aucun trouble ou empêchement : Voulons que la Copie des Présentes, qui sera imprimée tout au long au commencement ou à la fin desdits Livres, soit tenuë pour dûëment signifiée, & qu'aux Copies collationnées par l'un de nos amés & féaux Conseillers & Sécrétaires, foi soit ajoûtée comme à l'Original : Commandons au premier notre Huissier ou Sergent sur ce requis, de faire pour l'éxécution d'icelles, tous Actes requis & nécessaires, sans demander autre Permission, & nonobstant Clameur de Haro, Charte Normande, & Lettres à ce contraires : CAR TEL EST NOTRE PLAISIR.

DONNÉ à Versailles le vingtiéme jour du mois de Janvier, l'an de grace, mil sept cens cinquante-trois, & de notre Régne le trente-huitiéme.

Par le Roi en son Conseil, *Signé* SAINSON, avec Paraphe.

Registré sur le Registre XIII. de la Chambre Royale des Libraires & Imprimeurs de Paris, N°. 110. *fol.* 83. *conformément au Réglement de* 1723. *A Paris ce* 26. *Janvier* 1753.

Signé J. HERISSANT, Ruë S. Jacques, *Adjoint.*

Nous avons cédé le présent Privilége à BARTHELEMY MULTEAU, Imprimeur, à Reims, pour en joüir suivant sa forme & teneur. Fait à Paris, ce 3 Février 1753.

† ARMAND-JULES DE ROHAN, Arch. Duc de Reims.

CESSION DU PRIVILÉGE.

J'Ai cédé avec l'agrément de SON ALTESSE MONSEIGNEUR L'ARCHEVÊQUE, mon Droit au présent Privilége, au Sieur PIERRE THESIN, pour les *Breviaires, Diurnaux, Missels, Antiphoniers, Graduels & Epistoliers.* Fait à Reims, le dix Juin mil sept cens cinquante-six.

Signé, B. MULTEAU.

Registré sur le Registre XIV. de la Chambre Royale des Libraires & Imprimeurs de Paris, folio 91 *conformément aux Réglemens, & notamment à l'Arrêt du Conseil du* 10 *Juillet* 1745. *A Paris le* 31 *Août* 1756.

Signé, DIDOT, Syndic.

BREVIARIUM REMENSE.

PARS VERNA.

Ante Oratiónem præpara ánimam tuam, & noli esse quasi homo qui tentat Deum. *Ecclesiast.* XVIII. 23.

Ante recitationem Officii divini.

Oratio.

APeri, Dómine, os meum, ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis & aliénis cogitatiónibus; intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut atténtè, reverénter & devótè, hoc Officium recitáre váleam, ut exaudíri mérear ante conspéctum divínæ majestátis tuæ; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine in unióne divínæ illius intentiónis quâ ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi horas persólvo.

Post recitationem Officii divini.

Oratio.

SAcro-sanctæ & indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ ac gloriosíssimæ Vírginis Maríæ fœcunditáti, atque integritáti, & ómnium Sanctórũ societáti, sit sempitérna glória, nobísque remíssio ómnium peccatórum; Per infínita sæcula sæculórum. ℟. Amen.

BENEDICTIONES

Dicendæ ante Lectiones in Officio novem, vel trium Lectionum.

DOMINICA.

IN I. NOCTURNO.

Et pro II. & V. Feriâ.

1. DEus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes. 1.*

℟. Amen. *In fine cujuslibet Benedictionis.*

2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. *1. Joan. 5.*

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan. 16.*

IN II. NOCTURNO.

Et pro III. & VI. Feriâ.

4. PAter Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Eph. 1.*

5. Sciámus supereminéntem sciéntiæ charitátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes. 1.*

6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. *1. Joan. 2.*

IN III. NOCTURNO.

7. DEtur nobis sermo in apertióne oris nostri cum fidúcia, notum fácere Evangélium Dei. *Ephes. 6.*

8. Occurrámus omnes in unitátem Fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes. 4.*

9. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credéndo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs Sancti. *Rom. 15.*

Si pro ultimâ Lectione legatur Evangelium cum Homiliâ, tunc nona benedictio erit:

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. *2. Cor. 4.*

Si tria legantur Evangelia, septima Benedictio erit:

Detur nobis sermo, &c. *ut suprà.*

8. Fúlgeat nobis, &c. *ut suprà.*

9. Permaneamus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss. 1.*

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit:

Digni habeámur regno Dei, cum vénerit in Sanctis suis admirábilis fieri. 2. *Thess. 1.*

Feria IV. & Sabbato.

1. PAter Dómini nostri Jesu Christi, det nobis Christum habére per fidem in córdibus nostris. *Ephes. 3.*

2. Occurrámus omnes in unitátem Fídei, & agnitiónis Filii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes. 4.*

3. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credéndo: ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs Sancti. *Rom. 15.*

Si tertia Lectio sit de Evangelio, tunc erit benedictio:

Fúlgeat nobis illumináatio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. 2. *Cor. 4.*

Eadem dicitur in omni Feria, quando pro tertia Lectione legendum erit Evangelium cum Homilia.

IN FESTIS
B. M. VIRGINIS,
ET ALIORUM
SANCTORUM.

Benedictiones in I. & III. Nocturno, dicuntur ut suprà; in II. autem ut seq.

BENEDICTIONES
IN FESTIS B. MARIÆ
Virginis.

4. Deus, à quo missus est Angelus Gábriel ad Maríam, mittat nobis de cœlis Sapiéntiam. *Luc 1. Sap. 6.*

5. Filius Altíssimi, quem Virgo concépit & péperit, det nobis filios Dei fieri. *Luc 1. Joan. 1.*

6. Spíritus Sanctus de quo est, quod in María natum est, sanctíficet nos per ómnia. *Matthæi 1. 1. Thessalon. 5.*

BENEDICTIONES
IN FESTIS SANCTORUM.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis. *Ephes. 1.*

5. Dignos nos fáciat in partem sortis Sanctórum, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum. *Coloss. 1.*

6. Aperiántur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accip

piamus sortem inter Sanctos. *Act. 26.*

In Officiis & Festis B. M. Virginis, & Sanctorum quæ sunt trium Lectionum tantùm, Benedictiones adhibentur quomodò notatæ sunt pro II. Nocturno in eorum Officiis & Festis novem Lectionum.

Si pro tertia Lectione Legendum sit Evangelium cum Homilia, tunc tertia Benedictio erit:

Fúlgeat nobis, &c. *ut suprà.*

TEMPORE PASCHALI.

In omni Officio tàm de Tempore, quàm de B. M. Virgine, & Sanctis.

BENEDICTIONES.

1. CONfiteámur in ore, & in corde credámus, quod Deus suscitávit Jesum à mórtuis. *Rom 10.*

2. Interpéllet pro nobis Christus qui mórtuus est, & resurréxit. *Rom. 8.*

3. Spíritus ejus qui suscitávit Jesum à mórtuis, hábitet in nobis. *Rom. 8.*

Si tertia Lectio sit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit:

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. *2. Cor. 4.*

Si duæ sint Lectiones de Evangelio, ad primam Lectionem Benedictio erit:

Fúlgeat, &c. *ut suprà.*

Ad secundam: Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss. 1.*

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Officium dicitur secretò :

PATER noster qui es in cœlis : sanctificétur nomen tuũ : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, sicut in cœlo, & in terra : panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : & dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris : & ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María, grátiâ plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jesus.

Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc & in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deũ, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli & terræ : & in Jesum Christum, Filium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine : passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepúltus: descéndit ad ínferos; tértiâ die resurréxit à mórtuis: ascéndit ad cœlos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : indè ventúrus est

judicáre vivos & mórtuos.

Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, & tibi, Pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: Meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ: Ideò precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum omnes Sanctos, & te, Pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrū.

Misereátur nostri omnípotens Deus, & dimissis peccátis nostris; perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem ómnium peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. Amen.

Si Officium à duobus dicatur, vicissim iteranda est confessio: si verò ab uno solo, omitti debet (& tibi Pater) & (& te Pater.)

His peractis, dicitur:

Sancti Spíritûs adsit nobis grátia. Amen.

Deindè altâ voce, Vers.

Dómine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum. Amen.

Tempore Quadragesimæ, additur: Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Tempore Paschali, dicitur: Allelúia.

In Quadragesimâ & Tempore Paschali, Invitatorium, Antiphonæ & Versus habentur in Proprio de Tempore.

PSALMUS 94.

Christus Rex; ipsi parendum.

Venite, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in con-

fessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes Deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, & procidámus antè Deum: plorémus coràm Dómino, qui fecit nos; quia ipse est Dñus Deus noster, nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndùm diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi, semper hi errant corde: ipsi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

PSALMUS I.

Beatitudo justorum, malorum calamitas.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum; & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus; * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquàm lignum, quod plantátum est secùs decúrsus aquárum; * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício; * neque peccatóres in consílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum; * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui Sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper; * &

in sæcula sæculórũ. Amen.

Hi Versus, Glória, *&* Sicut erat, *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

PSALMUS 2.

Christo frustrà Principes Populíque adversantur.

QUare fremuérũt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsùs Dóminum, & advérsùs Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos; * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua; * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptũ ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre; * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

PSALMUS 3.

Pia justi in pœnis querimonia.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: *

exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni, dicitur secretò: Pater noster, &c. *altâ voce:* Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

Benedictiones habentur antè Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 17.

Gratiarum actio, pro victoriâ de Christi & Ecclesiæ inimicis habitâ.

Diligam te, Dñe, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus; * & sperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu salútis meæ, * & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis; * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt; quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descéndit: * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum; in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéc-

tu ejus nubes transiérunt, * grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundaménta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Divisio Psalmi 17.

MIsit de summo, (Dóminus,) & accépit me, * & assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab iis qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam; * & secúndùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi.

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo, * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam, * & secúndùm puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocénte ínnocens eris.

Et cum elécto eléctus eris, * & cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne; * & in Deo meo transgrédiar murum.

Altera Divisio Psalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquàm cervórum, * & super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * & posuísti ut arcum æreum bráchia mea;

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ; * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua corréxit me in finem, * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtùs me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehéndam illos, * & non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtùs pedes meos.

Et præcínxit me virtúte ad bellum; * & supplantásti insurgéntes in me subtùs me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * & odiéntes me dispérdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret; * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminúam eos ut púlverem antè fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi servívit mihi; * in audítu oris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi: * fílii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine, * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, & fáciens misericórdiam Christo suo David, * & sémini ejus usque in sæculum.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 27.

Petit justus ne cùm impiis pereat.

AD te Dómine, clamábo: Deus meus, ne síleas à me; * nequándo táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cùm peccatóribus; * & cùm operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndùm ópera eórum, * & secúndùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndùm ópera mánuûm eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mânuum ejus; * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea, * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ; * & protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: * & rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.

PSALMUS 29.

Post multa pericula, gratiarum actio: Resurrectio Christi.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus clamávi ad te: * & sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino Sancti ejus: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua ; * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam à me : * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo : * dùm descéndo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, & misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítiâ.

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

PSALMUS 65.

Deus laudandus adorandúsque propter innumera ejus beneficia.

JUbiláte Deo, omnis terra, psálmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : quàm terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi ; * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrũ : * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus ; * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam ; * & eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meũ, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Post ultimum Responsorium, dicitur, Te Deum, *si dicendum sit.*

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli & univérsæ potestátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus Dóminus * Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrarũ * sancta confitétur Ecclésia;

Patrem * imménsæ majestátis;

Venerándum tuum verum, * & únicum Fílium;

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu, ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, famulis tuis súbveni, *

pretióso sánguine
ti.
na fac * cum sanctis
lória numerári.
um fac pópulum
Dómine, * & bé-
æreditáti tuæ.
ge eos, * & extól-
usque in ætérnum.
ingulos dies * be-
us te.
laudámus nomen
sæculum, * & in
ti sæculi.
iáre, Dómine, die
sine peccáto nos-
te.
rére nostri, Dó-
miserére nostri.
misericórdia tua,
e, super nos, *
modum sperávi-
te.
, Dómine, sperá-
non confúndar in
n.
i continuò sequantur
, *hîc dicitur*, Dó-
vobíscum; ℟. Et
ritu tuo. Orémus.
Oratio propria cùm conclusione; & tunc udes dicitur secretò, Ave.

LAUDES.

us, in adjutórium
eum inténde:
Dómine, ad adju-
vándum me festína. *Ps. 69.*

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum. Amen.

In Quadragesimâ & Tempore Passionis, Antiphonæ habentur in Proprio; quod etiam servatur ad alias Horas.

In Dominicis verò post Octavam Paschæ, Antiphonæ dicuntur ut sequitur:

Ant. 5. Allelúia.

PSALMUS 62.

Ecclesiæ solatium in deserto hujus sæculi.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea: * quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, & ínvia, & inaquósa, sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, *

& lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te, * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo: adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam; introíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládii, partes vulpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo; laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Ant. Allelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens, allelúia. *Apoc. 19.*

Ant. 3. Allelúia.

PSALMUS 92.

Quàm mirabilis Christus in regno suo & suâ lege.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine; * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Allelúia, gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; allelúia. *Apoc. 19.*

Ant. 1. Beáti.

PSALMUS 99.

Ad Dei laudes & cultum adhortatio.

JUbiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus; * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis; confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus: * in ætérnum misericórdia ejus, & usque in

generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. Sedénti.

Canticum trium Puerorum. Dan. 3.

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte & superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol & luna, Dómino: * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes Spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æstus, Dño: * benedícite, frigus & æstus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia, quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ & pécora Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum; * laudet & superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus & ánimæ justórum Dómino: * benedícite, Sancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite, Anánia, Azária, Mísaël, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sǽcula.

Hic, loco Glória, *dicitur:*

Benedicámus Patrem,

& Filium, cum Sancto Spíritu: * laudémus & superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine in firmaménto cœli; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sæcula.

Ant. Sedénti in throno, & Agno, benedíctio & honor in sæcula sæculórum; allelúia. *Apoc. 5.*

Ant. 8. Laudem dícite.

PSALMUS 148.

Omnium creaturarum, ad Deum laudandum invitatio.

LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terra: * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri:

Béstiæ, & univérsa pécora, * serpéntes, & vólucres pennátæ:

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ:

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Ant. Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, & qui timétis eum; allelúia. *Apoc. 19.*

Capitulum, Hymnus, & Versiculus, ut in Proprio.

Antiph. ut in Proprio.

CANTICUM ZACHARIÆ. *Luc. 1.*

BEnedíctus Dóminus Deus Israël; * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sæculo sunt, Prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testaménti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi:

In sanctitate, & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, Puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus;

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos óriens ex alto;

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antiphona & Oratio, ut in Proprio cùm conclusione; posteà dicitur:

℣. Dóminus vobíscum;
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Postremò fiunt Commemorationes, si quæ occurrant faciendæ. Finitâ ultimâ Oratione, dicitur:

℣. Dóminus vobíscum;
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave, María. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium meum, &c. Glória Patri, &c.

HYMNUS. *S. Ambrosii.*

JAM lucis orto sýdere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.

LINGUAM refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet;
Visum fovéndo contegat,
Ne vanitátes háuriat.

SINT pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia;
Carnis terat supérbiam,
Potûs cibíque párcitas.

UT cùm dies abscésserit,

Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

In Quadragesimâ & Tempore Paschali, habentur Doxologiæ propriæ, quæ notantur suis locis.

Antiphona ut in Proprio.

PSALMUS 117.

Grates agit Ecclesia, quod post tot rerum discrimina, salutem & Christum sit consecuta.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aáron, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me, * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem; * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus; * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis, * in tabernaculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me; * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus; * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ; ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrá-

lunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me; * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud; * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac! ô Dómine, benè prosperáre! * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Mandata Dei, menti semper obversanda.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti, * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te; * ne repéllas me à mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercé-

bor ; * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

RETríbue servo tuo vivífica me ; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra, * non abscóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant á mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contémptum ; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & advérsum me loquebántur ; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea, * vivífica me secúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónū tuárum instrue me : * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis amóve à me ; * & de lege tuâ miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri ; * cùm dilatásti cor meum.

Quandò fit Officium de Dominicâ, nisi aliter notetur, dicitur Symbolum sequens.

QUicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat Cathólicam fidem ;

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum peribit.

Fides autem Cathólica hæc est ; * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur ;

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii ; * ália Spíritûs Sancti.

Sed Patris, & Filii, & Spíritûs Sancti una est divinitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi; * sed unus increátus, & unus imménsus.

Similiter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut sigillátim unamquámque persónam, Deum ac Dóminum confitéri Christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres Deos aut Dóminos dícere Cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus à Patre & Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Filii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil priùs aut postériùs, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ità de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dó-

mini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergò fides recta, ut credámus & confiteámur,* quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris antè sæcula génitus, * & homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo; * ex ánima rationáli & humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndùm divinitátem, * minor Patre secúndùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omninò non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo, * ita Deus & homo unus est Christus:

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos; * tértiâ die resurréxit à mórtuis:

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis; * indè ventúrus est judicár[e]
& mórtuos:

Ad cujus advéntu[m]
nes hómines resúrg[e]
bent cum corpóribu[s]
& reddítúri sunt d[e]
própriis ratiónem:

Et qui bona eg[erunt]
ibunt in vitam ætérn[am]
qui verò mala, in
ætérnum.

Hæc est fides Cath[olica]
quam nisi quisque fi[deliter]
firmitérque credíder[it]
vus esse non póteri[t].

Capitulum. 1 Tim

REgi sæculórun[m]
mortáli, invi[sibili]
soli Deo honor &
in sæcula sæcul[orum]
Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Christ[e]
Dei vivi, miserér[e]
bis. *Repetitur.* ℟. C[hriste]
Fili Dei vivi, mi[serere]
nobis.

℣. Qui sedes ad
ram Patris. ℟. C[hriste]
Glória Patri, & Fí[lio]
Spirítui Sancto. *Rep*[*etitur*]
℟. Christe. *Matt*[*h*]
Tob. 8. Heb. 1.

℣. Exúrge, Dó[mine]
ádjuva nos.

℟. Et rédime nos
ter nomen tuum. *P*[*s*]

℣. Dóminus vobí[scum]
℟. Et cum spíritu

O[remus]

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tuâ nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrũ Jesum Christum, Fílium tuum, *&c.*

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit Lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur, sed statim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini

℟. Mors Sanctórũ ejus.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secúndùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus.

℟. Amen. *Rom. 15. 1. Petr. 1.*

Deindè ubi legitur Necrologium, post ejus Lectionem dicitur Psalmus De profúndis, *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requiéscant in pace. Dómine, exáudi. Dóminus vobíscum. *& Orat. ut in fine Officii Defunctorum.*

Posteà dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum inténde:

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. *Ps. 69.*

℣. Deus, in adjutórium meum inténde:

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Deus, Rex pie, fortis & clemens, in adjutórium meum inténde:

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína: Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum. Amen.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Secretò, Pater noster, *altâ voce:* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem:

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Psalm. 89.*

Orémus.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hîc & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Posteà Lector dicit:

Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscribat eas.

℟. Amen. *Hebr. 8.*

Tùm fit Lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco, in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

Qui privatim recitant, non dicunt, Jube, domne, benedícere, *sed legunt Benedictionem & Canonem; addendo in fine:* Tu autem, Dómine, *&c.*

Post Lectionem Canonis.

℣. Adjutórium nostrũ in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps. 123.*

℣. Sit nomen Dómini benedíctum:

℟. Ex hoc nunc & usque in sæculum. *Ps. 112.*

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

In Festis Duplicibus & suprà, Officium fit ut in Dominica, exceptâ Antiphonâ quæ est de Proprio, vel de Communi.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave, María. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium, *&c.*

HYMNUS. *S. Ambrosii.*

NUNC Sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent;
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.

In Quadragesimâ & Tempore Paschali, habentur

Doxologiæ propriæ, ut notatur in Feriis Quadragesimæ, & Temporis Paschalis.

Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Antiph. Capitul. & Responsor. br. cum Versiculis, habentur in Proprio, pro diversitate Temporis.

Oratio conveniens.

EX PSALMO 118.

Vitia per legem fugienda.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónũ tuárum: * & exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam; * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum; * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine; * salutáre tuum secúndùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in sæculum & in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum; * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi; * & exercébar in justificatiónibus tuis.

DIVISIO PSALMI 118.

Habenda legis divinæ memoria.

MEmor esto verbi tui servo tuo; * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníquè agébant usquequáque: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à sæculo, Dómine; * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi; * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine:* dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntiũ mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra; * justificationes tuas doce me.

DIVISIO PSALMI 118.

Dei benignitas.

BOnitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndùm verbum tuum.

Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquàm humiliárer, ego delíqui; * proptéreà elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórũ; * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me, * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur, * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine,

quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injústè iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave, María. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium meum inténde. Glória Patri, *&c.*

HYMNUS. *S. Ambrosii.*

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre manè ínstruis,
Et ígnibus merídiem.

EXTINGUE flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporũ,
Verámque pacem córdiũ.

Doxologia conveniens.

EX PSALMO 118.
De sincera divinæ legis veritate.

DEfécit in salutáre tuũ ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes, quandò consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quandò fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iniqui fabulatiónes; * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundásti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies, * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periissem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas, * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac, * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem; * latum mandátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

Quómodò diléxi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo, * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi, * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi, * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi, * quia tu legem posuísti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intelléxi: * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáquè, Dómine, * vivífica me secúndùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum, * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

Iníquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & suscéptor meus es tu: * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me, malí-

gui: * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndùm elóquium tuum, & vivam; * & non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjúva me, & salvus ero; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes à judíciis tuis, * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ideò diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas; * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndùm misericórdiam tuam, * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideò diléxi mandáta tua * super aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iniquam ódio hábui.

✠ AD NONAM.

Pater noster. Ave, María. Sancti Spiritûs. Deus in adjutórium meum, *&c.* Glória Patri, *&c.*

HYMNUS *S. Ambrosii.*

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora,
Succéssibus detérminans.

LARGIRE clarũ véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmiũ mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Doxologia conveniens.

EX PSALMO 118.

Meditationes eloquiorum Dei.

MIrabília testimónia tua: * ideò scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attráxi spíritum, * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, & miserére mei, * secúndùm judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige se-

cúndùm elóquium tuum; * & non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum; * & doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus, * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter; * & servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contémptus; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.

Divisio Psalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac, * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, & clamávi, * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndùm misericórdiam tuam, Dómine; * & secúndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis, * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus, * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ mul-

tua, Dómine: * secúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, & tribulant me: * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam, * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRíncipes persecúti sunt me gratìs, * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum; * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, & testimónia tua, * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndùm elóquium tuum, éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuū, * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me, * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuū, Dómine, * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te: * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis, quæ périit; * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

AD VESPERAS.

Pater noster. Ave, María. Sancti Spíritûs, *&c.* Deus in adjutórium, *&c.* Glória Patri, *&c.*

Antiphonæ ut in Proprio.

PSALMUS 109.

Christus ad dexteram Dei sedens: ipsius generatio, regnum & sacerdotium.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum, * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

PSALMUS 110.

Laus Deo qui Ecclesiæ tot beneficia contulit.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in consílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini; * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus; * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus, véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus; * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómni-

jus facientibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

PSALMUS III.

Timor Domini gloria est & securitas justorum.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divitiæ in domo ejus ; * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis ; * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucúndus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício, * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus ; * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus, * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit dedit paupéribus ; justítia ejus manet in sæculum sæculi : * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & irascétur, déntibus suis fremet & tabéscet ; * desidérium peccatórum períbit.

PSALMUS 112.

Deus super omnia excelsus, & exaltans humiles.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra ?

Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

PSALMUS 113.

Dei potentia : ipse solus Deus ; Idolorum vanitas.

IN éxitu Israël de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit & fugit ; *

Jordánis convérsus est retrórsùm?

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugísti; * & tu Jordánis, quia convérsus es retrórsùm?

Montes, exultástis sicut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob:

Qui convértit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis; * sed nómini tuo da glóriam,

Super misericórdia tua & veritáte tua: * nequándò dicant gentes, Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo; * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum:

Os habent, & non loquéntur; * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * nares habent, & non odorábunt:

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt; * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino; * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Domus Aáron sperávit in Dómino; * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostrì, * & benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Israël; * benedíxit dómui Aáron.

Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos, & super fílios vestros.

Benedícti vos à Dño, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino; * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, *

est hoc nunc & usque in sæculum.

Capitulum, Hymnus, Versiculus & Antiphona ad Magníficat, *ut in Proprio.*

CANT. B. M. VIRGINIS.

Luc. 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum:

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo:

Quia respéxit humilitátem Ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes:

Quia fecit mihi magna qui potens est, * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo; * dispérsit supérbos mente cordis sui:

Depósuit poténtes de sede; * & exaltávit húmiles:

Esuriéntes implévit bonis; * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sæcula.

Dicitur deindè Antiphona & Oratio conveniens, atque fiunt Commemorationes, si quæ sint faciendæ, eodem ritu quo suprà in Laudibus.

AD COMPLETOR.

Pater noster. Ave, María. Sancti Spíritûs, *&c.*

COnvérte nos, Deus salutáris noster:

℟. Et avérte iram tuam à nobis. *Ps. 84.*

℣. Deus, in adjutórium meum inténde:

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Gloria Patri, *&c.*

Ant. 8. Miserére.

PSALMUS 4.

In Deo, non in divitiis, spes collocanda.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolite

peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ & speráte in Dómino : * multi dicunt, Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam & requiéscam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

PSALMUS 90.

Nil timendum iis qui ad Deum confugiunt : Angelorum custodiæ commissus homo.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, & refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis à timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris ; * ab incúrsu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, & basilíscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum ; * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum : cum ip

... in tribulatióne; * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & osténdam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Ecclesia cultores Domini ad Dei gloriam hortatur.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri:

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Miserére meî, Dómine, & exáudi oratiónem meam.

Per Annum.

HYMNUS.

DEus Creátor ómnium,
Grates peráctο jam die;
Et noctis exórtu, preces
Proni tibi persólvimus.

QUOD longa peccávit dies
Noctúrnus éxpiet dolor;
Nec per sopórem nos sinas
Hostis patére fráudibus.

INFÉSTUS usque circuit
Quærens leo, quem dévoret;
Umbrántibus tuos, Pater,
Natos sub alis prótege.

O QUANDÒ lucéscet tuus,
Qui nescit occásum, dies!
O quandò te perénniter
Amábimus, laudábimus!

ÆTÉRNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

Tempore Quadragesimæ, Hymnus, Christe, qui lux es & dies, &c. *ut infrà, in Proprio de Tempore.*

In omni Officio de Beata.

HYMNUS.

VIRGO Dei Génitrix,
Quem totus non capit Orbis,
In tua se clausit
Víscera factus homo.

HINC méritò dicent
Te sæcula cuncta beátam;
Hinc pópuli matrem
Te dominámque colunt.

SUSCIPE, quos pia plebs
Péndere certat, honóres;
Annue, sollícitâ
Quam prece poscit, opem;

GLORIA magna Patri:
Compar sit glória Nato:
Ambórum tibi par,
Spíritus alme, decus.
Amen.

In Quadragesima,
Capitulum. 1. Petr. 5.

SObrii estóte & vigiláte, quia adversárius vester diábolus, tanquàm leo rúgiens círcuit quærens, quem dévoret, cui resístite fortes in fide.

℟. Deo grâtias.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, Comméndo spíritum meum.

Repetitur, ℟. In manus tuas, Dómine, Commméndo spíritum meum.

℣. Redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

℟. In manus tuas, Dómine, Comméndo spíritum meum.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto.

℟. In manus tuas, Dómine, Comméndo spíritum meum. *Ps.* 30.

℣. Custódi me Dómine, ut pupíllam óculi:

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ad Nunc dimíttis,

Antiphona ut assignatur in Feriis pro diversitate Temporis.

CANTICUM SIMEONIS.
Luc. 2.

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Dictâ Antiphonâ, nisi assignetur Oratio propria, dicitur sequens:

℣. Dóminus vobíscum:
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus Dómine, habitatiónem nostram, & ómnes insídias inimíci ab ea longè repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℣. Dóminus vobíscum;
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

... dicitur una ex ... nis B. Mariæ Vir- ... t sequitur.

...IPHONÆ
BEATA.

Quadragesima.

..., Regína, Cœló- ... rum; ... Dómina, Angeló- ... ... adix; salve, porta ... mundo lux est ... Virgo gloriósa, ... mnes speciósa: ... valde decóra; ... nobis Christum ...

... légit eam Dómi- ... a habitiónem sibi. ... 31.

Orémus.

... ncéde, misericors ... us, fragilitáti nos- ... esídium; ut qui ... Dei genitrícis me- ... ágimus, intercef- ... jus auxílio à nos- ... uitátibus resurgá- ... er eúmdem Chris- ... minum nostrum.

...pore Paschali.

...INA cœli, lætáre, ... llelúia, ... uem meruísti por- ... allelúia,

Resurréxit sicut dixit, allelúia:

Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Circumdedísti me lætitiâ, Domine;

℟. Ut cantet tibi glória mea. *Ps. 29.*

Orémus.

DEus, qui per Resurrectiónem Filii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

FERIA SECUNDA,
AD MATUTINUM.

Pater noster, &c. *ut in Dominica*, pag. 5.

Invitatorium ut in Proprio; & sic in sequentibus Feriis.

In Feriis Quadragesimæ & Passionis, dicuntur pro unico Nocturno, novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos.

Tempore Paschali, tres tantùm dicuntur eo ordine qui descriptus est in Proprio pro una quaque die.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. Omnia.

PSALMUS 103.

Deus ab opificio & providentiâ celebratur.

BEnedic ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induísti, * amíctus lúmine ſicut veſtiménto.

Exténdens cœlum ſicut pellem, * qui tegis aquis ſuperióra ejus.

Qui ponis nubem aſcénſum tuum, * qui ámbulas ſuper pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos, ſpíritus, * & miníſtros tuos ignem uréntem;

Qui fundáſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam; * non inclinábitur in ſæculum ſæculi.

Abyſſus, ſicut veſtiméntum, amíctus ejus; * ſuper montes ſtabunt aquæ:

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonitrui tui formidábunt.

Aſcéndunt montes, & deſcéndunt campi, * in locum quem fundáſti eis.

Términum poſuíſti, quem non tranſgrediéntur; * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter mé dium móntium pertranſi bunt aquæ:

Potábunt omnes béſti agri; * expectábunt óna gri in ſiti ſua:

Super ea vólucres cœ habitábunt; * de médi petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſupe rióribus ſuis; * de fruct óperum tuórum ſatiábitu terra:

Prodúcens fœnum ju méntis, * & herbam ſer vitúti hóminum:

Ut edúcas panem d terra, * & vinum lætífic cor hóminis.

Ut exhílaret fáciem i óleo, * & panis cor hó minis confírmet.

Saturabúntur ligna cam pi, & cedri Líbani qu plantávit; * illic páſſer nidificábunt.

Heródii domus dux e eórum: * montes excél cer is, petra refúgiu herináciis.

Fecit lunam in témp ra: * ſol cognóvit occáſu ſuum.

Poſuíſti ténebras & fac eſt nox: * in ipſa pertra ſíbunt omnes béſtiæ ſylv

Cátuli leónum rugié tes, ut rápiant, * & qu rant à Deo eſcam ſibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt; * & in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum, * ad operatiónem suam usquè ad vésperam.

Divisio Psalmi 103.

QUàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine? * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tuâ:

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus; * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis; * illic naves pertransíbunt.

Draco iste quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia à te expéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent; * apériente te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte:

Averténte autem te fáciem, turbabúntur; * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum reverténtur.

Emíttes Spíritum tuum, & creabúntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera Divisio Psal. 103.

SIt glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iniqui, ità ut non sint; * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in sapiéntia fecísti, Dómine: impléta est terra possessióne tuâ.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. Mementóte.

PSALMUS 104.

Beneficia Israelitis collata enumerantur.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus; * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cántate ei & psállite ei, * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini; * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit; * prodígia

ejus, & judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus; * filii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster; * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui; * verbi quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham, * & juraménti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præcéptum; * & Israël in testaméntum ætérnum,

Dicens, Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ;

Cùm essent número brevi, *paucíssimi & íncolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges:

Nolíte tángere christos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Divisio Psalmi 104.

VOcávit (Dóminus) famem super terram; * & omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venundátus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbū ejus:

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, & solvit eum; princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ.

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum, * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægyptum, * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter; * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Altera Divisio Psal. 104.

MIsit (Dóminus) Móysen servum suum, * Aáron quem elégit ipsum:

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit: * & non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem; * & occídit písces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, & venit cœnomyía & cínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem; * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum:

Dixit, & venit locústa & bruchus, * cujus non erat númerus;

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto & auro: * & non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lúceret eis per noctem.

Petiérunt, & venit cotúrnix: * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ; * abiérunt in sicco flúmina:

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum:

Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * & eléctos suos in lætítia;

Et dedit illis regiónes géntium; * & labóres populórum possedérunt:

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

IN III. NOCTURNO.

Ant. I. Vísita nos.

PSALMUS 105.

Bonitas Dei: Judæorum ingratus animus.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justí-

tiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo;

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Divisio Psalmi 105.

Peccávimus cum pátribus nostris; * injústè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérũt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ,

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum;

Et salvávit eos propter nomen suum; * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit mare Rubrum, & exsiccátum est; * & dedúxit eos in abyssis sicut in desérto:

Et salvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci:

Et opéruit aqua tribulántes eos; * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus; * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, obliti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto; * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum; * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris; * Aáron sanctum Domini.

Apérta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum; * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb; * & adoravérunt sculptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Obliti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos; * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne, in conspéctu ejus.

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos: * & pro nihilo habuérunt ter

siderábilem.
credidérunt verbo
t murmuravérunt
náculis suis: * non
runt vocem Dó-

vávit manum suam
is, * ut prostérne-
in desérto;
t dejíceret semen
in natiónibus, * &
eret eos in regió-

itiáti sunt Beélphe-
& comedérunt sa-
mortuórum.
ritavérunt eum in
itiónibus suis: * &
icáta est in eis ruína.
tit Phínees, & pla-
* & cessávit quas-

eputátum est ei in
n, * in generatió-
sque in sempitér-

ritavérunt eum ad
contradictiónis: *
xátus est Móyses
r eos,
a exacerbavérunt
n ejus; * & distin-
ibiis suis.

i *Divisio Psal. 105.*

n, disperdidérunt
ntes, * quas dixit
nus illis.
ommixti sunt inter
, & didicérunt ópe-

ra eórum, & serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos * & fílias suas dæmóniis:

Et effudérunt sánguinem innocentem, sánguinem filiórum suórum & filiárum suárum, * quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaam.

Et inféčta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum; * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, & humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, * & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cùm tribularéntur, * & audívit oratiónem eórum:

Et memor fuit testaménti sui; * & pœnítuit eum se-

cúndùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster; * & cóngrega nos de natiónibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël à sæculo, & usque in sæculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Vísita nos in salutári tuo, Dómine, ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum.

Versiculus, Lectiones, tùm ℟℟℟. *habentur in Proprio de Tempore; & sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum, *in Feriis, nisi Tempore Paschali.*

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium meum, *&c.*

Tempore Quadragesimæ,

Ant. 5. Bonum est.

PSALMUS 91.

Deus magnificus, justus vindex, ideò collaudandus.

Bonum est confitéri Dómino: * & psállere nómini tuo, Altíssime,

Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachórdo, psaltério, * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera, tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet; * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * & apparúerint omnes qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt; * & dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum, * & senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit; * sicut

sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * & benè patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiándum manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. Bonus Dóminus.

PSALMUS 135.

Deus mirabilis : ejus in suos providentia.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Qui fecit cœlos in intelléctu, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in ætérnũ misericórdia ejus :

Qui fecit luminária magna, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Solem in potestátem diéi, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Lunam & stellas in potestátem noctis, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. 4. Dóminus.

Divisio Psalmi 135.

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :]

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Qui edúxit Israël de médio eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

In manu poténti, & bráchio excélso, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :

Qui divísit mare rubrum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per mé-

dium ejus, * quóniam in ætérnũ misericórdia ejus:
Et excússit Pharaónem & virtútem ejus in mari Rubro, * quóni m in ætérnum misericórdia ejus:
Qui tradúxit pópulum suum per desértum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:
Qui percússit reges magnos, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:
Et occídit reges fortes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:
Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in ætérnũ misericórdia ejus:
Et Og regem Basan, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:
Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:
Hæreditátem Israël servo suo, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:
Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri; * quón am in ætérnum misericórdia ejus:
Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:
Qui dat escam omni carni, * quóniam in ætér-num misericórdia ejus.
Confitémini Deo cœli quóniam in ætérnum m[isericórdia] ejus.
Confitémini Dómi[no] dominórum, * quóni[am] in ætérnum misericór[dia] ejus.
Ant. Dóminus in hu[mi]litáte nostra memor f[uit] nostri, & redémit nos [ab] inimícis nostris.
In Quadragesimâ, di[ci]tur Canticum sequens:
Ant. 7. Quis símilis t[ui]
CANTICUM MOYS[I]
Exod. 15.
CAntémus Dómin[o] gloriósè enim ma[g]nificátus est, * equum [et] ascensórem dejécit [in] mare.
Fortitúdo mea & la[us] mea Dóminus, * & fact[us] est mihi in salútem.
Iste Deus meus, & gl[o]rificábo eum; * Deus p[a]tris mei, & exaltábo eu[m].
Dóminus quasi vir pu[g]nátor, Omnípotens, n[o]men ejus; * currus Ph[a]raónis & exércitum e[jus] projécit in mare.
Elécti príncipes ejus su[b]mérsi sunt in mari Rub[ro] abyssi operuérunt eos [:] descendérunt in profú[n]dum quasi lapis.
Déxtera tua, Dómin[e]

Magnificáta est in fortitúdine; déxtera tua, Dómine, percússit inimícum; * & in multitúdine glóriæ tuæ depósuisti adversários tuos.

Misísti iram tuam quæ devorávit eos sicut stípulam, * & in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar, & conprehéndam; * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginabo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare; * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine? * quis símilis tuì, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, & devorávit eos terra; * dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt, * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui.

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine; * donec pertránseat pópulus tuus iste quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine,

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ: * Dóminus regnábit in ætérnum, & ultrà:

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare, * & reduxit super eos Dóminus aquas maris;

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tui, Dómine, magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília?

[*In Festis, & toto Tempore Paschali, nisi pro-*

prium assignetur, loco superioris Cantici, dicitur sequens

CANTICUM.

Eccl. 39.

COllaudáte cánticum,* & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valdè.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries: * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcépto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam adscónditum ab óculis ejus.

A sæculo usque in sæculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspéctu ejus.]

Ant. 1. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 134.

Israël beneficiis cumulatus: Idolorum vanitas.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum:

Qui statis in domo D[ó]mini, * in átriis domûs [Dei] nostri.

Laudáte Dóminu[m,] quia bonus Dóminu[s:] psállite nómini ejus, q[uó]niam suáve.

Quóniam Jacob e[légit] sibi Dóminus, * Israë[l in] possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi q[uod] magnus est Dóminus, [*] Deus noster præ ómn[ibus] diis.

Omnia quæcúmque [vo]luit, Dóminus fecit [in] cœlo, & in terra, * in [ma]ri, & in ómnibus aby[ssis.]

Edúcens nubes ab ex[tre]mo terræ, * fúlgur[a in] plúviam fecit:

Qui prodúcit vento[s de] thesáuris suis; * qui [per]cússit primogénita Æg[ypti] ab hómine usque ad pe[cus.]

Et misit signa & pr[odí]gia in médio tuî, Æg[ýp]te; * in Pharaónem [&] omnes servos ejus;

Qui percússit ge[ntes] multas, & occídit r[eges] fortes,

Sehon regem Am[or]rhæórum, & Og re[gem] Basan, * & ómnia r[egna] Chánaam.

Et dedit terram eó[rum] hæreditátem, * hære[ditá]tem Israël pópulo su[o.]

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatióně :

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur ; * óculos habent & non vidébunt :

Aures habent, & non áudient ; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dómino : * domus Aáron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus, quóniam elégit Israël in possessiónem sibi.

Capitulum, Hymnus, Versus & Antiph. ad Benedíctus, ut in Proprio. Preces quandò dicuntur, ut infrà in Feriis.

AD PRIMAM.

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium meum, *&c.*

Hymnus, Jam lucis orto sydere, &c. *Ant. ut in Proprio, & sic in aliis Feriis.*

PSALMUS 8.

Christi gloria & potestas.

DOmine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuũ in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum ; * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulóminùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronásti eum : * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas insuper & pécora campi ;

Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

PSALMUS 76.

Consolatio spiritualis ex operibus Dei sumpta.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contrà eum; * & non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea; * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum; & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Divisio Psalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini; * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster, * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam; * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum fílios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ; * & timuérunt, & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ; * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis; * vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum * in manu Moysi & Aáron.

Capitulum, ℟. *breve & Preces, quandò dicuntur, habentur post Completor. Sabbati, & sic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus, in adjutórium meum, *&c.*

Hymnus, Nunc Sancte. *Antiphona ut in Proprio, & sic in aliis Feriis.*

PSALMUS 24.

Justi oppressi, & opem poscentis, humilis oratio.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ & ignorántias meas * ne memíneris.

Secúndùm misericórdiam tuam meménto meî tu * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício; * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini misericórdia & véritas * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dñe, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum, * & testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére meî, * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt; * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum, * & dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniã multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

PSALMUS 95.

Ecclesiæ, pro Christi adventu, Canticum.

CAntáte Dómino, cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Domino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus, * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem; * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introïte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli & exúltet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit; * quó-

tiam venit judicáre terrã.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Capitulum, ℟. breve, habentur in Proprio, & sic in aliis Feriis.

AD SEXTAM.

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus, in adjutórium meum inténde, *&c.*

Hymnus, Rector potens. *Ant. ut in Proprio, sic in aliis Feriis.*

PSALMUS 46.

Laudatur Deus, quòd omnes gentes in unum Christi regnum coëant.

OMnes gentes, pláudite mánibus, * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite; * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

PSALMUS 97.

Christus celebrandus, qui se sit omnibus exhibiturus, & orbem judicaturus.

CAntáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi dextéra ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi; * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur

mare & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini, * quóniam venit judicáre terrã.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Christi potestas: ejus vestigia adoranda: exempla patrum.

DOminus regnávit, irascántur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est: * & honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deũ nostrum, * & adoráte scabéllum pedum ejus, quóniam sanctum est.

Móyses & Aáron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos; * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dñm Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Capitulum, ℟. *breve, ut in Proprio, sic in aliis Feriis.*

AD NONAM.

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus, in adjutórium meum inténde, *&c.*

Hymnus, Rerum Deus.

Ant. ut in Proprio, sic in aliis Feriis.

PSALMUS 52.

Impiorum infinitus numerus: adventus Christi exoptatur.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt & abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut

videat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt, * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

PSALMUS 72.

Improbi in hac vita felices: probi quòd sua quemque præmia maneant, consolatione levantur.

QUàm bonus Israël Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórũ videns;

Quia non est respéctus morti eórum, * & firmaméntum in plaga eórum;

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabúntur.

Ideò ténuit eos supérbia; * óperti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum; * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam, * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hîc; * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodò scit Deus? * &, Si est sciéntia in Excélso.

Ecce ipsi peccatóres, & abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergò sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est antè me,

Donec intrem in sanc-

tuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúntamen propter dolos posuísti eis; * dejecísti eos, dum allevaréntur.

Quómodò facti sunt in desolatiónem, súbitò defecérunt? * periérunt propter iniquitátem suam.

Velùt sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redáctus sum, & nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te, * & ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

Tenuísti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elóngant se à te, períbunt; * perdidísti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, in Dómino De[...] meam:

Ut annúntiem prædicatiónes t[...] portis fíliæ Sion

Capitulum, ℟ &c. *ut in Propr[...] aliis Feriis.*

AD VESPE[...]

Pater. Ave. Sa[...] ritûs. Deus, in ad[...] meum inténde, &[...]

Antè Pasc[...]

Ant. 2. Conv[...]

Tempore Pasch[...] ut in Proprio, si[...] Feriis.

PSALMUS

Christus, mortis[...]

Diléxi, [...] exáudiet [...]nus * vo[...] tiónis meæ.

Quia inclinávi[...] suam mihi, * & [...] meis invocábo.

Circumdedéru[...] dolóres mortis, * [...]cula inférni in[...] me.

Tribulatiónem [...] lórem invéni, * [...] Dómini invocáv[...]

O Dómine, li[...] mam meam: * [...] córs Dóminus, [...] & Deus noster [...]

Custódiens párvulos Dóminus ; * humiliátus sum, & liberávit me.

Convertére, ánima mea, in réquiem tuam ; * quia Dóminus benefécit tibi ;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere ánima mea, in réquiem tuam, quia Dñs benefécit tibi.

Ant. 8. Levávi.

PSALMUS 120.

Deus Ecclesiæ custos.

LEvávi óculos meos in montes, * undè véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum ; * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introïtum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes, auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. Adjutórium nostrum.

PSALMUS 123.

Ecclesiæ, à periculis ereptæ, gratiarum actio.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíssent nos ;

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrũ in nómine Dómini, qui

fecit cœlum & terram.

Ant. 5. Magnificávit.

PSALMUS 125.

Apostolorum Martyrumque labores & patientia.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion,* facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: facti sumus lætántes.

Ant. 6. Adhæreat.

PSALMUS 136.

Flebilis captivi populi querimonia.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus & flévimus, * cùm recordarémur Sion,

In salícibus in ejus, * suspéndim gana nostra:

Quia illic interr runt nos, qui captív xérunt nos, * verb tiónum:

Et qui abduxérunt Hymnum cantáte de cánticis Sion.

Quómodo cant cánticum Dómini terra aliéna?

Si oblítus fúero t rúsalem, * oblivión déxtera mea.

Adhæreat lingu fáucibus meis, * meminero tuî;

Si non proposúe rúsalem * in princíp títiæ meæ.

Memor esto, Dó filiórum Edom, * Jerúsalem.

Qui dicunt, Exi exinaníte * usque a daméntum in ea.

Fília Babylónis m beátus qui retríbu retributiónem tuam retribuísti nobis.

Beátus qui tenéb allídet párvulos t petram.

Ant. Adhæreat mea fáucibus meis, proposúero Jerúsa princípio lætítiæ me

Capitulum, Hymnus, Versus, Ant. ad Magníficat, *habentur in Proprio; Preces si dicendæ sint, ut infrà in Feriis per annum.*

AD COMPLETOR.

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Convérte nos *&c.* Deus, in adjutórium, *&c.*

Antè Pascha,

Ant. 2. Justum.

Tempore Paschali, Antiphona ut in Proprio.

PSALMUS 6.

Oratio pœnitentis, Dei misericordiam implorantis.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in irâ tuâ corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum; * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde; * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam; * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tuî: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum; * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dñs vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéscant valde velóciter.

PSALMUS 7.

Salus justos manet; malos, interitus.

DOmine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.

Nequándò rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis:

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua: * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti: * & synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndùm justítiam meã, * & secúndùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, * & díriges justum, * scrutans corda & renes Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

Deus, judex justus, fortis & pátiens: * nunquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum:

Et in eo parávit vasa mortis; * sagíttas s[...] déntibus effécit.

Ecce partúriit [...] tiam; * concépit do[...] & péperit iniquitá[...]

Lacum apéruit, [...] dit eum; * & inc[...] fóveam quam fecit[...]

Convertétur dol[...] in caput ejus; * & [...] ticem ipsíus iníquit[...] descéndet.

Confitébor D[...] secúndùm justítiam [...] & psallam nómini [...] Altíssimi.

Ant. Justum adju[...] meum à Dño, qui [...] facit rectos corde.

Hymnus, Capi[...] Ant. ad Nunc di[...] *habentur in Propri[...]*

Resp. breve & C[...] quandò non assignant[...] pria, ut infrà in [...] per annum.

Preces, si dicen[...] habentur ibidem.

FERIA TER[...]

AD MATUTI[...]

Invitatorium ut in F[...]

IN I. NOCTUR[...]

Tempore Quadrag[...] Antiphona ut sequi[...]

Ant. 7. Quis r[...] cet.

Tempore Paschal[...]

tiphona ut in Proprio.

PSALMUS 14.

Quibus virtutum exercitiis salus obtineatur.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo; * qui non egit dolum in lingua ſua.

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit advérsùs próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit; * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

PSALMUS 18.

Deus, tùm ex operibus, tùm ex ſanctitate legis, cognitus.

CŒli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum: * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * à ſummo cœlo egréſſio ejus.

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcóndat à calore ejus.

Diviſio Pſalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſæculum ſæculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multùm, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſ-

tódit ea ; * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti tunc immaculátus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus,* & redémptor meus.

Ant. Quis requiéscet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. Non proponébam.

PSALMUS 71.

Christi regnum pacificum, amplum, felixque.

DEus, judícium tuum Regi da, * & justítiam tuam filio Regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum ; * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terrã.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent ; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ ; * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem à poténte ; * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi, * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & ado-

exsultábunt de ipso semper ; * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus ; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus Benedíctum in sæcula ; * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum ; * & replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

PSALMUS 100.

Bene vivendi forma : fugiendi mali.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, & intélligam in via immaculáta, * quandò vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam ; * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum ; * declinántem à me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secrétò próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecùm : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ ; * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injústam : detrahéntem secrétò próximo suo, hunc persequébar.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Adjúvit.

PSALMUS 106.

Deus suos è variis periculis servare, & donis cumulare amat.

COnfitémini Dño ; quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci; * & de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu & occásu, * ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso; * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes & sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de necessitátibus eórum erípuit eos:

Et dedúxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus, fíliis hóminum:

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum; * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur, * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, & umbrâ mortis, * & víncula eórum disrúpit.

Divisio Psalmi 106.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus; * & mirabília ejus filiis hóminum.

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominata est ánima eórum: * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur, * & de necessitátibus eórum edúxit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos: * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * & mirabília ejus fíliis hóminum:

Et sacríficent sacrifícium laudis: * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes ...

PSALMUS 23.

Imperium Christi; ipsius ad cœlos ascensus.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo:

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem á Dño, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ?* Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras; & elevámini portæ æternáles: * & introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ?* Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. Aúdiam.

PSALMUS 84.

Finis captivitatis; futura Verbi Incarnatio.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam; * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * & avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum irrascéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuã;* & salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen propè ti-

[illegible]tes eum salutare ip-[illegible]: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi, * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit; * & ponet in via gressus suos.

Ant. Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus; quóniam loquétur pacem in plebem suam, & super sanctos suos.

Ant. 3. Qui diligitis.

PSALMUS 96.

Christi regnum: ille solus adorandus.

DOminus regnávit, exúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus; * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis antè ipsum præcédet, & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum.

Ant. 7. Vivens.

In Feriis Quadragesimæ,

CANTICUM EZECHIÆ.

Isaiæ. 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: *

quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium: * non aspíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut à texénte, vita mea; dùm adhuc ordírer succídit me: * de manè usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad manè, quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de manè usque ad vésperam finies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei suspiciéntes in excélsum: * Dómine, vim pátior, respónde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vivitur, & in tálibus vita spíritûs mei, * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruísti ánimam meam ut non períret:

Projecísti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te; * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódiè: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

[*In Festis, & toto Tempore Paschali, nisi proprium assignetur, dicitur sequens*

CANTICUM.
Eccl. 36.

MIserére nostri, Deus ómnium, & réspice nos: * & osténde nobis lucem miseratiónum tuárum;

Et immítte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te, * ut cognoscant quia non

Deus

... tu, & enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas; * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognóscant te, * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, & immúta mirabília: * glorífica manum, & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effúnde iram: * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Festína tempus, & meménto finis, * ut enárrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur; * & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipū inimicórum, * dicéntium: Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob, * ut cognóscant quia non est Deus, nisi tu, & enárrent magnália tua: * & hæreditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum; * & Israël, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glória tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 150.

Deus omni musicæ genere laudandus.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in týmpano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in Sanctis ejus: laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Cætera ut in Propria.

AD PRIMAM.

PSALMUS 34.

Christus ab hostibus liberari deprecatur.

JUdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma & scutum, * & exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, & conclúde advérsùs eos qui persequúntur me; * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur & reveréantur * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsùm & confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illorum ténebræ, & lúbricum, * & Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratìs abscondérunt mihi intéritum láquei sui, * supervácuè exprobravérunt ánimã meã.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abscóndit, apprehéndat eum, * & in láqueum cadat in ipsum.

Divisio Psalmi

ANima autem exultábit in no; * & delectábit salutári suo.

Omnia ossa n cent: * Domine símilis tibi?

Erípiens ínop manu fortiorum egénum & páup diripiéntibus eum.

Surgéntes 'test qui, * quæ ign interrogábant me.

Retribuébant m pro bonis, * ste ánimæ meæ.

Ego autem, cù molésti essent, * i cilício.

Humiliábam in ánimam meam; * tio mea in sinu m vertétur.

Quasi proxim quasi fratrem n sic complacébam lugens & contrist humiliábar.

Et advérsùm n sunt, & convene congregáta sunt s flagélla, & ignor

Dissipáti sunt, púncti; tentavér subsannavérunt sannatione; * fre super me déntibu

Domine, quandò respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclésia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè; * qui odérunt me gratìs, & annuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacificè loquebántur, * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri eum.

Vidísti, Dómine, ne síleas; * Dómine, ne discésseris à me.

Altera Divisio Psal. 34.

Exúrge, & inténde judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secúndùm justítiam tuam, Dómine, Deus meus; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant & revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne & reveréntiâ, * qui magna loquúntur super me.

Exúltent & læténtur qui volunt justítiam meam; * & dicant semper: magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

AD TERTIAM.

PSALMUS 25.

Puræ conscientiæ in conspectu Dei humilis inquisitio.

Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum, * & in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me; * ure renes meos & cor meum;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est; * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis, * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium, * & cum ímpiis non sedébo.

Lavàbo inter innocéntes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enárrem uni-

vérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum; * rédime me, & miserére meî.

Pes meus stetit in diréсto; * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

Non ex cæsis victimis, sed ex animi puritate judicandi homines.

DEus deórum Dóminus locútus est: * & vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféstè véniet: * Deus noster & non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet, * & in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cœlum desúrsùm, * & terram, discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, & loquar; Israël, & testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos:

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvárum, * juménta in móntibus & boves.

Cognóvi omnia volatília cœli: * & pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis: * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, &

teſtaméntum meũ
uum ?
erò odíſti diſciplí-
& projecíſti ſer-
neos retrórsùm.
lébas furem, cur-
in eo : * & cum
s portiónem tuam
t.
um abundávit ma-
& lingua tua con-
t dolos.
s advérsùs fratrem
quebáris & advér-
m matris tuæ po-
ándalum : * hæc
& tácui.
máſti , iníque ,
o tuî símilis : * ár-
, & ſtátuam con-
m tuam.
ígite hæc, qui oblí-
i Deum : * ne-
rápiat, & non ſit
iat.
fícium laudis ho-
bit me : * & illìc
o oſténdam illi ſa-
Dei.

SEXTAM.

ALMUS 36.
malorumque ſtatus
ongè diſpar.
li æmulári in ma-
gnántibus : * ne-
ue zeláveris fa-
niquitátem.
iam tanquam fœ-
num velóciter aréſcent ; *
& quemádmodùm olera
herbárum citò décident.

Spera in Dómino, &
fac bonitátem : * & inhá-
bita terram, & paſcéris in
divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, *
& dabit tibi petitiónes
cordis tui.

Revéla Dómino viam
tuam & ſpera in eo ; *
& ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen
juſtítiam tuam, & judícium
tuum tanquam merídiem: *
súbditus eſto Dómino, &
ora eum.

Noli æmulári in eo qui
proſperátur in via ſua, *
in hómine faciénte injuſ-
títias.

Désine ab ira, & dere-
línque furórem : * noli
æmulári, ut malignéris.

Quoniam qui malignán-
tur, exterminabúntur ; *
ſuſtinéntes autem Dómi-
num, ipſi hæreditábunt
terram.

Et adhuc pusíllum, &
non erit peccátor ; * &
quæres locum ejus, & non
invénies.

Manſuéti autem hære-
ditábunt terram, * & de-
lectabúntur in multitúdine
pacis.

Obſervábit peccátor juſ-

tum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam proſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum ſuum:

Ut dejíciant páuperem & ínopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto, * ſuper divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórũ conteréntur; * confírmat autem juſtos Dñs.

Diviſio Pſalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum, * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini mox ut honorificáti fúerint & exaltáti; * deficiéntes quemádmodum fumus, deficient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet; * juſtus autem miſerétur, & tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram; * maledicéntes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigéntur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui, * non vidi juſtum derelíctum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & commódat, * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum, * & inhábita in ſæculum ſæculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet ſanctos ſuos; * in ætérnum conſervabúntur.

Injúſti puniéntur, * & ſemen impiórum peribit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in ſæculũ ſæculi ſuper eam.

Altera Diviſio Pſal. 36.

OS juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Consíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in máni-

* nec damnábit
judicábitur illi.
a Dóminum, &
ım ejus; & exal-
ıt hæreditáte cá-
m: * cùm perí-
cátores, vidébis.
ıpium superexal-
& elevátum sicut
bani.
sívi, & ecce non
quæsivi eum, &
véntus locus ejus.
li innocéntiam,
quitátem: * quó-
t relíquiæ hómini
utem dispeíbunt
relíquiæ impiórũ
t.
utem justórum à
protéctor eorum
re tribulationis.
ıvábit eos Dómi-
berábit eos, * &
à peccatoribus
ıt eos, quia spe-
in eo.

NONAM.

LMUS 108.

Judæ proditori, mpiis dignas pœ- ibíque salutem precatur.

Eus, laudem meã
ıe tacúeris: * quia
ıs peccatóris, &
super me apér-

Locúti sunt advérsùm me linguâ dolosâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi, * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

Constítue [Dómine] super eum peccatórem; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vidua.

Nutántes transferántur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor; * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum; * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in

conspéctu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dñm semper, & dispéreat de terra memória eórum; * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam;

Et persecútus est hóminem ínopem & mendícum, * & compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo;

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum; * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquúntur mala advérsùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; * quia suávis est misericórdia tua.

Altera Divisio Psal. 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego sum; * & cor meum conturbátum est intrà me.

Sicut umbra, cum declínat, ablátus sum; * & excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio; * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis; * vidérunt me, * & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus; * salvum me fac secúndùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * & tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur; servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiántur sicut diplóide confusione suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

AD VESPERAS.

Ant. 3. Multùm íncola fuit.

PSALMUS 119.

Christi mansuetudo & patientia.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine: cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. Propter fratres meos.

PSALMUS 121.

Ecclesiæ concordia, pietas & justitia celebrantur.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem:

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tuâ, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos, & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúsalem.

Ant. 4. Quàm bonum.

PSALMUS 132.

Fraternæ charitatis beatitudo.

ECce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus; * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in sæculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucúndum, habitáre fratres in unum!

Ant. 8. In misericórdia.

PSALMUS 140.

Lingua coërcenda: in afflictionibus patientia.

DOmine, clamávi ad te, exáudi me; * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea, quóniam potuérunt; * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secùs inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine óculi mei; in te sperávi, non áuferas ánimam meã.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me; óleũ autem peccatóris non impínguet caput meum.

Ant. 6. Me expéctant.

PSALMUS 141.

Humanâ ope destituta, contrà insectatores auxilium implorat Ecclesia.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam; * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum; * & tu

ɔvísti sémitas meas.
via hac quâ ambulá-
, * abscondérunt lá-
m mihi.
ɔnsiderábam ad déx-
1, & vidébam, * &
erat qui cognósceret

riit fuga à me, * &
est qui requírat áni-
meam.
lamávi ad te, Dómi-
* dixi : Tu es spes
, pórtio mea in terra
itium.
iténde ad deprecatió-
meam, * quia humi-
; sum nimis.
ɔera me à persequén-
me, * quia confortá-
t super me.
duc de custódia áni-
meam, ad confitén-
nómini tuo : * me
ctant justi, donec re-
as mihi.
t. Me expéctant justi,
c retríbuas mihi, Dñe.

COMPLETOR.

nt. 7. Tu remisísti.

PSALMUS 12.

*æ fidelis in adversi-
tate deprecatio.*

ʃ Squequò, Dómi-
ne, oblivíscéris
me in finem ? *
quò avértis fáciem
à me ?

Quándiù ponam consí-
lia in ánima mea, * doló-
rem in corde meo per
diem ?

Usquequò exaltábitur
inimícus meus super me ? *
réspice, & exáudi me,
Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos,
nè unquam obdórmiam
in morte : * nequándò di-
cat inimícus meus : Præva-
lui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exul-
tábunt si motus fúero ; *
ego autem in misericórdia
tua sperávi.

Exultábit cor meum in
salutári tuo : cantábo Dó-
mino qui bona tríbuit mi-
hi, * & psallam nómini
Dómini altíssimi.

PSALMUS 31.

*Pia adhortatio ut quisque à
peccatis se abstrahat.*

BEáti quorum remissæ
sunt iniquitátes, * &
quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non im-
putávit Dóminus peccá-
tum, * nec est in spíritu
ejus dolus.

Quóniam tácui, inve-
teravérunt ossa mea, *
dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte
graváta est super me ma-
nus tua : * convérsus sum

in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci; * & injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore oportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via quâ gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris: * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte justi, * & gloriámini omnes recti corde.

PSALMUS 78.

Urbis vastitas; pollutio Templi; persecutiones prædictæ.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuã, polluérunt Templum sanctum tuum, * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum; escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem, * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, citò antícipent nos

órdiæ tuæ, * quia
es facti sumus ni-

a nos, Deus salu-
ister, & propter
nóminis tui, Dó-
líbera nos, * &
s esto peccátis
propter nomen

rtè dicant in gén-
* Ubi est Deus

notéscat in natióni-
m óculis nostris, *
nguinis servórum
qui effúsus est,
ëat in conspéctu
nitus compeditó-
secúndùm magni-
bráchii tui pósti-
mortificatórum.
lde vicínis nostris
m in sinu eórum: *
rium ipsórum,
probravérunt tibi,

autem pópulus
& oves páscuæ
confitébimur tibi
um.
nerationem & ge-
em * annuntiá-
udem tuam.
Tu remisísti im-
peccáti mei: pro
bit ad te omnis
Psalm. 31.

FERIA QUARTA,

AD MATUTINUM.

Invitatorium ut in Proprio.

IN I. NOCTURNO.

In Quadragesima, Ant. ut sequitur.

Ant. 3. Sperent in te.

Tempore Paschali, Ant. ut in Proprio.

PSALMUS 9.

Impiorum eversor Deus; idémque pauperum defensor.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te: * psállam nómini tuo Altíssime.

In convertendo inimícum meum retrórsùm; * infirmabúntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum, & causam meam: * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, & périit ímpius; * nomen eórum delésti in ætérnum, & in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum

cum sónitu, * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum; * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicabit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi; * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion; * annuntiáte inter gentes stúdia ejus;

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

MIserére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo * infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondèrunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur gentes in conspéctu tuo

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera Divisio Psalmi 9.

UT quid, Dómine, recessísti longè? * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminus peccátor, * secúndùm multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus, * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua à fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo :* non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo : * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne oblivíscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum ? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas ; * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni : * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in sæculum sæculi : * períbitis, gentes de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo & húmili, * ut non appónat ultrá magnificáre se homo super terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum ; quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. Fílii.

PSALMUS 77.

Beneficia Judæis præstita.

ATténdite, pópule meus, legẽ meã; * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum ; * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea ; * & pa-

tres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à filiis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea filiis suis; * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, & exúrgent, * & narrábunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscántur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant;

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans;

Generátio quæ non diréxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio Psalmi 77.

Filii Ephrem intendéntes & mitténtes arcũ, * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti: * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perdúxit eos; * & státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo; * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra, * & dedúxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo; * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto.

Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, * & torréntes inundavérunt.

Numquid & panem póterit dare, aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, & dístulit: * & ignis accénsus est in Jacob, & ira ascéndit in Israël,

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravé-

salutári ejus.
nandávit núbibus
, * & jánuas cœli

uit illis manna ad
índum, * & pa-
li dedit eis.
Angelórum man-
homo: * cibária
in abundántia.
Divisio Psal. 77.
ıstulit (Dóminus)
rum de cœlo, *
cit in virtúte sua

iit super eos sicut
n carnes, * & si-
am maris volatí-
áta.
idérunt in médio
n eórum, * circa
ula eórum.
nducavérunt, &
unt nimis; & de-
eórum áttulit
n sunt fraudáti à
suo.
ıc escæ eórum
ore ipsórum, * &
scéndit super eos.
cídit pingues eó-
eléctos Israël im-

nibus his pecca-
dhuc, * & non
int in mirabílibus

fecérunt in vani-
eórum, * & anni

eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebántur, & dilúculò veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non dispérdet eos.

Ant. Fílii qui nascéntur, narrábunt fíliis suis, ut ponant in Deo spem suam.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. Abstulit.

Ex Psalmo 77.

ABundávit (Dóminus) ut avérteret iram suam, * & non accéndit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt; * spíritus vadens, & non rédiens.

Quoties exacerbavérunt eum in desérto; * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérſi ſunt, & tentavérunt Deum, * & ſanctum Iſraël exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribuläntis.

Sicut póſuit in Ægypto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convértit in ſánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Miſit in eos cœnomyíam & comédit eos; * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locúſtæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * poſſeſſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ, * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immiſſiónes per ángelos malos.

Viam fecit ſémitæ iræ ſuæ, non pepércit à morte animábus eórum, * & juménta eórum in morte conclúſit;

Et percúſſit omne primogénitũ in terra Ægyti, * primítias omnis laboris eórum in tabernáculis Cham.

Diviſio Pſalmi 77.

Abſtulit (Dóminus) ſicut oves pópulum ſuum * & perdúxit eos tanquàm gregem in desérto.

Et dedúxit eos in ſpe & non timuérunt; * & inimícos eórũ opéruit mare.

Et indúxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem, quem acquiſívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & ſorte divíſit eis terram in funículo diſtributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum, * tribus Iſraël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excélſum, * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum convérſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in collibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit, * & ad níhilum re-

aldè Iſraël.
ɔulit tabernáculum
abernáculum ſuũ,
távit in homínibus.
ídidit in captivitá-
ítem eórum, * &
údinem eórum, in
nimíci.
onclúſit in gládio
n ſuum ; * & hæ-
m ſuam ſprevit.
nes eórum comé-
; * & vírgines eó-
n ſunt lamentátæ.
rdótes eórum in
cecidérunt ; * &
eórum non plora-

Diviſio Pſal. 77.
itátus eſt tanquam
miens Dóminus, *
n potens crapulá-
ino.
cúſſit inimícos ſuos
erióra ; * oppró-
ſempitérnum dedit
.
pulit tabernáculum
, * & tribũ Ephraïm
git.
légit tribum Juda, *
n Sion qué diléxit.
dificávit ſicut uni-
n ſanctificium ſuum
, * quam fundávit
a.
égit David ſervum
& ſúſtulit eum de
s ovium : * de
poſt fœtántes accépit eũ ;
Páſcere Jacob ſervum ſuum, * & Iſraël hæreditátem ſuam.
Et pavit eos in innocéntia cordis ſui ; * & in intelléctibus mánuũ ſuárum dedúxit eos.
Ant. Abſtulit Dóminus ſicut oves pópulum ſuum, & dedúxit eos in ſpe.
Cætera, ut in Proprio.

AD LAUDES.

Tempore Quadrageſimæ, Ant. 4. Omnes.
Tempore Paſchali, Ant. ut in Proprio.

PSALMUS 5.

Maligni, malis ; innocentes, bonis afficiendi.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine ; * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.
Quóniam ad te orábo, Dómine ;* manè exáudies vocem meam.
Manè aſtábo tibi & vidébo ;* quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus ; * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.
Odíſti omnes qui ope-

rántur iniquitátem; * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam; * adorábo ad Templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis; secúndùm multitúdinem impietátum eórũ expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Omnes qui sperant in te, Dómine, in ætérnum exultábunt; & habitábis in eis.

Ant. 6. In tégmine.

PSALMUS 35.

Iniquorum malitia: justitia Dei: gloria justorum.

Dixit injústus, ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolósè egit in conspéctu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut benè ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua: * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei, * judícia tua abyssus multa.

Hómines & juménta salvábis, Dómine; * quemádmodùm multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ; * & tor-

[illegible] voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ; * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. In tégmine alárum tuárum sperábunt, Dómine; & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. Exáudi nos.

PSALMUS 64.

Dei in homines beneficentia: gentium conversio.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meã:* ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, & assumpsísti; * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ; * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtiâ; * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis: * éxitus matutíni & vésperè delectábis.

Visitásti terram, & inebriásti eam; * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum; * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt étenim hymnum dicent.

Ant. Exáudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium finium terræ.

Ant. 1. Ecce.

In Feriis Quadragesimæ dicitur sequens

CANTICUM.

Isaiæ. 12.

COnfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus; * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in populis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnificè fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta & lauda, habitátio Sion, * quia magnus in médio tuî sanctus Israël.

Ant. Ecce Deus salvátor meus; fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Festis, & toto Tempore Paschali, (nisi proprium assignetur) dicitur sequens*

CANTICUM.

Tob. 13.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia sæcula regnum tuû.

Quóniam tu flagéllas, & salvas: dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Israël, * & in conspéctu géntium laudáte eum;

Quóniam ídeò dispérsit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus;

Et faciátis scire eos, * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; * Regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam osténdit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini itaque, peccatóres, & fácite justítiam coràm Deo, * credéntes quòd fáciat vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem & ánima mea * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus: * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. Beneplácitum est.

PSALMUS 146.

Deus ex sua in populum suũ providentia celebratur.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem, Dóminus, * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum;

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara;

Qui operit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam;

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum;

Qui dat juméntis escam ipsórum, * & pullis corvorum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 30.

Vox Christi, & fidelium se Deo in mærore committentium.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domũ refúgii; * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu; * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi, * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes * supervácuè.

Ego autem in Dómino sperávi; * exultábo & lætábor in misericórdia tua:

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci; * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

MIserére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum opprobrium, & vicínis meis valdè, * timor notis meis.

Qui vidébant me, foràs fugérunt à me: * oblivióni datus sum tamquàm mórtuus à corde.

Factus sum tamquàm vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónẽ multorum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsùm me: * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, & deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsùs justum iniquitátem, * in supérbia, & in abusióne.

Altera Divisio Psalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti

ntibus te!
isti eis qui spe-
, * in conspéctu
nóminum.
ides eos in abs-
iciéi tuæ * à con-
e hóminum.
es eos in taber-
io * à contradic-
uárum.
ictus Dóminus: *
mirificávit mise-
i suam mihi in
auníta.
item dixi in ex-
itis meæ: * Pro-
i à fácie oculó-
im.
exaudísti vocem
meæ, * dùm
i ad te.
e Dóminũ, om-
ejus: * quóniam
i requíret Dñs,
uet abundánter
is supérbiam.
r ágite, & con-
or vestrum, *
qui sperátis in

'ERTIAM.
LMUS 41.
justi, spes melio-
, rerumque di-
m meditatio.
emádmodũ de-
derat cervus ad
ntes aquárum: *
rat ánima mea
ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei!

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídiè: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meã: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meípsum ánima mea conturbáta est; * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dó-

minus misericórdiam suã,* & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es;

Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei:

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

De spe in Deo habenda in persecutionibus.

JUdica me, Deus, & discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus:* quare tristis es, ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 20.

Christi regnum, potestas, & victoria.

DOmine, in virtúte tua lætábitur Rex, * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum:

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te, * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus

i tuo: * glóriam
m decórem ím-
per eum.
am dabis eum in
ónen in sæculum
lætificábis eum
cum vultu tuo.
am rex ſperat in
, * & in miſeri-
ltíſſimi non com-
ır.
átur manus tua
inímícis tuis: *
tua invéniat om-
e odérunt.
eos ut clíbanum
témpore vultûs
óminus in ira ſua
ıbit eos; & de-
eos ignis.
ım eórum de ter-
s: * & ſemen eó-
liis hóminum.
iam declinavé-
e mala: * cogita-
onsília, quæ non
ıt ſtabilíre.
iam pones eos
* in relíquiis tuis
bis vultum eórũ.
íre, Dómine, in
ua: * cantábimus
mus virtútes tuas.
LMUS 102.
*ædicandus; innu-
ia ejus beneficia.*
dic, ánima mea,
mino, * & óm-
intrà me ſunt,

nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus;

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui coróнat te in misericórdia & miserationibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * filiis Iſraël voluntátes ſuas.

Diviſio Pſalmi 102.

Miſerátor & miséricors Dóminus, * longánimis, & multùm miséricors:

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in ætérnum comminábitur:

Non ſecúndùm peccáta noſtra fecit nobis, * neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis.

Quóniam ſecúndùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericór-

diam ſuam ſuper timéntes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidénte, * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quómodò miſerétur pater filiórum, misértus eſt Dóminus timéntibus ſe; * quóniam ipſe cognóvit figméntum noſtrū:

Recordátus eſt quóniam pulvis ſumus: * homo, ſicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri ſic efflorébit;

Quóniam ſpíritus pertransíbit in illo, & non ſubsíſtet; * & non cognóſcet ámpliùs locum ſuum:

Miſericórdia autem Dómini ab ætérno, * & uſque in ætérnum ſuper timéntes eum.

Et juſtítia illíus in filios filiórum, * his qui ſervant teſtaméntum ejus.

Et mémores ſunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam, * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus * ad audiéndam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus, miníſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

PSALMUS 81.

Injuſtè jura adminiſtrantibus exitium certum.

DEus ſtetit in ſynagóga deórū; * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem: * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupíllo; * húmilem & páuperem juſtificáte.

Erípite páuperem: * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii eſtis, & fílii Excélſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini: * & ſicu

...tuus de princípibus cadéris.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Deus superborum osor & vindex.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur;

Effabúntur & loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes qui operántur injustitiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt; * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo; * & stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculũ non consíderat.

Qui córripit gentes, non árguet; * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

BEátus homo quem tu erudíeris, Dómine; * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * & hæreditátem suam non derelínquet;

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsùs malignántes? * aut quis stabit mecùm advérsùs operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulò minùs habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus; * misericórdia tua, Dñe, adjuvábat me.

Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi

sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * & sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ:

Et reddet illis iniquitátem ipsórum; & in malítia eórum dispérdet eos:* dispérdet illos Dóminus Deus noster.

AD VESPERAS.

Ant. 7. Oculi nostri.

PSALMUS 122.

Ecclesiæ oratio contra impiorum calumnias.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ità óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multùm repléti sumus despectióne:

Quia multùm repléta est ánima nostra, * oppróbrium abundántibus & despéctio supérbis.

Ant. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Ant. 5. Qui confidunt

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipse tutela: iniqui perituri.

QUi confidunt in Dómino sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem:

Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc, & usque in sæculum:

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum, * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Ant. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. 8. Nisi Dóminus

PSALMUS 126.

Vani hominum labores, quibus Deus non opitulatur.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit diléctis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, * filii merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Nisi Dóminus custodíerit civitátem, frustrà vígilat qui custódit eam.

Ant. 1. Sustínuit.

PSALMUS 129.

Redemptio pœnitenti per Christum promissa.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sustínuit ánima mea in verbo ejus: sperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. Speret.

PSALMUS 130.

Humilitas & modestia gratum Deo sacrificium.

DOmine, non est exaltátum cor meum; * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Ant. Speret Israël in Dómino.

AD COMPLETOR.

Ant. 4. Consérva me.

PSALMUS 10.

Vox justi in Deo confidentis, ejusque judicia meditantis.

IN Dómino confido; quómodò dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem, sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt; * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium; * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus & justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Impiorum malitia: justis ex adventu Christi salus exoptatur.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est guttur eórum; linguis suis dolósè agébant; * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum ; & viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis ?

Dóminum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est ; * consílium ínopis confudístis : quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël ? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

PSALMUS 15.

Pars justorum, Deus : resurrectionis spes.

CONsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te : * dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei : * tu es qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum : * insuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea : * insuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Consérva me, Dñe, quóniam sperávi in te.

FERIA QUINTA,
AD MATUTINUM.

Invitator. ut in Proprio.

IN I. NOCTURNO.

In Quadragesima, Ant. ut sequitur.

Ant. 3. Rectum est verbum Dómini.*

Tempore Paschali, Ant. ut in Proprio.

PSALMUS 19.

Christi preces & sacrificium pro suis acceptari, plebs ejus poscit.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * & holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndùm cor tuum: * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt; * nos autem surréximus, & erécti sumus.

Dómine, salvum fac Regem; * & exáudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS. 32.

Summa Dei Creatoris in homines benignitas & providentia.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in

s maris : * po-
esáuris abyssos.
:Dóminum om-
* ab eo autem
ántur omnes in-
orbem.
m ipse dixit, &
: * ipse mandá-
eáta sunt.
us díssipat con-
um : * réprobat
gitatiónes po-
, & réprobat
íncipum.
um autem Dó-
érnum manet ; *
es cordis ejus
ióne & genera-

Psalmi 32.
gens, cujus est
inus Deus ejus:*
quem elégit in
m sibi.
lo respéxit Dó-
* vidit omnes
inum ;
eparáto habita-
respéxit super
i hábitant terrã ;
nxit. sigillátim
rum : * qui in-
nnia ópera eó-

lvátur rex per
irtútem ; * &
salvábitur in
ê virtútis suæ.
equus ad salú-

tem ; * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * & in eis qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum ; * quóniam adjútor & protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Rectum est verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. Dóminus.

PSALMUS 67.

Carmen triumphale de Christi victoriis, & Ecclesiæ cursu.

EXúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus ; * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant ; * sicut fluit

cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei: * & delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascéndit super occásum; Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus; * turbabúntur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo; * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine; * símiliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cùm egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cùm pertransíres in desérto.

Terra mota est; étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínaï, * à fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ; * & infirmáta est, tu verò perfecísti eã.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi

Dominus dab bum evange bus, * virtúte mu

Rex virtútum dilécti; * & spec mûs divídere spóli

Si dormiátis int dios cleros; pen lúmbæ deargentá & posterióra dor in pallóre auri.

Dum discérnit reges super eam dealbabúntur in Se mons Dei, mons p

Mons coaguláta pinguis; * ut quid mini montes coagu

Mons, in quo be citum est Deo h in eo; * étenim D habitábit in finem.

Currus Dei dece líbus múltiplex, mí tántium; * Dóm eis in Sina in sanct

Ascendísti in alt písti captivitátem: písti dona in homín

Etenim non cred inhabitáre Dñm D

Benedíctus D die quotídiè: * pró iter fáciet nobis D lutárium nostrórum

Deus noster, salvos faciéndi; * mini Dñi éxitus m

ùmtamen Deus con-
t cápita inimicórum
m, * vérticem ca-
perambulántium in
is suis.
rit Dóminus : Ex
convértam, * con-
m in profúndum
:
intingátur pes tuus
guine, * lingua ca-
tuórum ex inimícis
so.
érunt ingréssus tuos,
, * ingréssus Dei
regis mei qui est in
.
evenérunt príncipes
ncti psalléntibus, *
édio juvenculárum
anistriárum.
a Divisio Psalmi 67.
ecclésiis benedícite
eo Dómino, * de
us Israël.
Bénjamin adolés-
tus, * in mentis ex-

ncipes Juda, duces
; * príncipes Zá-
, príncipes Néph-

nda, Deus, virtúti
.* confírma hoc,
, quod operátus es
is.
emplo tuo in Jerú-
, * tibi ófferent re-
únera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum; * ut exclúdant eos qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes quæ bella volunt; vénient legáti ex Ægypto;* Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; * psállite Dómino.

Psállite Deo qui ascéndit super cœlum cœli, * ad oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis; date glóriam Deo super Israël,* magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis; Deus Israël ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Israël ipse dabit fortitúdinem plebi suæ.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. Dómine.

PSALMUS 88.

Promissiones Davidi factæ: Christum differri humilis querela.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & ge-

nerationem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo:

Quóniam dixísti; In ætérnũ misericórdia ædificábitur in cœlis; * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo; * usque in ætérnum præparábo semen tuum:

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tu est terra; * orbem terr & plenitúdinem ejus t fundásti;

Aquilónem & mare t creásti; * Thabor & Her mon in nómine tuo exultábunt:

Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ; * misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

BEátus pópulus qu scit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & i justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & i beneplácito tuo exaltábi tur cornu nostrum:

Quia Dómini est a súmptio nostra, * & Sancti Israël regis nostr

Tunc locútus es in vi sióne sanctis tuis, & d xísti: * Pósui adjutóriu in poténte, & exaltá eléctum de plebe mea.

Invéni David servu meum, * óleo sanct

ri eum.
s enim mea auxi-
ei, * & bráchium
onfortábit eum.
proficiet inimícus
& filius iniqui-
a appónet nocére

ncídam à fácie
imícos ejus, * &
eum in fugam
m.
itas mea, & mi-
a mea cum ipso, *
mine meo exal-
ornu ejus.
nam in mari ma-
s; * & in flumí-
xteram ejus.
ocábit me: Pater
u, * Deus meus,
tor salútis meæ.
o primogénitum
lum, * excélsum
bus terræ.
térnum servábo
icórdiam meã, *
éntum meum fi-
;
nam in sæculum
men ejus, * &
ejus sicut dies

em dereliquerint
legem meam, *
díciis meis non
erint:
ítias meas pro-
t, * & mandata
mea non custodíerint;

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórũ.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea.

Neque profanábo testaméntum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Altera Divisio Psalmi 88.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * Semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * & sicut luna perfécta in ætérnum, & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulísti & despexísti, * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui; * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam; * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne, * & sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus; * perfudísti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avértis in finem? * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vanè constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem? * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in justítia tua exaltabúntur.

Cætera, ut in Proprio.

AD LAUDES.

Tempore Quadragesimæ,
Ant. 4. Audi.

Tempore Paschali, Ant. ut in Proprio.

PSALMUS. 80.

Festa piè celebranda: hinc Dei favor.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum; * psaltérium jucúndum cum cíthara:

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ:

Quia præcéptum in Israël est, * & judícium Deo Jacob:

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti; * linguam, quam non nóverat, audívit:

Divértit ab onéribus dorsum ejus; * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatione invocásti me, & liberávi te; *

[Au]dívi te in abscóndito [tem]pestátis : probávi te [a]pud aquam contradictió[nis].

Audi, pópulus meus, [e]t contestábor te : * Israël, si audíeris me, non [er]it in te Deus recens, [n]eque adorábis Deum [al]iénum :

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * [di]láta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam ; * [e]t Israël non inténdit [m]ihi.

Et dimísi eos secún[dum] desidéria cordis eórum ; * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me ; * Israël si in [v]iis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * & super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei, * & erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti ; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & contestábor te : ego sum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. Parátum.

PSALMUS 107.

Oratio Ecclesiæ, Dei auxilium adversùs impios poscentis.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo & psallam in glória mea.

Exúrge, glória mea ; exúrge, psaltérium & cíthara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine ; * & psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, * & super omnem terram glória tua.

Ut liberéntur dilécti tui, * salvum fac déxterâ tuâ, & exáudi me.

Ant. Parátum cor meũ, Deus ; exúrgam dilúculo : confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. Dómine.

Divisio Psalmi 107.

DEus locútus est in sancto suo : * exultábo, & dívidam Síchimam, & convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manásses, * &

Ephraïm fuſcéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne; * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Dómine, vana ſalus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. Deus.

In Feriis Quadrageſimæ dicitur ſequens.

CANTICUM ANNÆ. *1. Reg. 2.*

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos, * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus, ut eſt Dóminus; neque e[...] alius extrà te: * & [...] fortis ſicut Deus n[...]

Nolíte multiplic[...] qui ſublímia, glori[...] recédant vétera [...] veſtro;

Quia Deus ſcien[...] Dóminus eſt, * [...] præparántur cogit[...]

Arcus fórtium [...] tus eſt; * & inſi[...] cíncti ſunt róbore.

Repléti priùs, [...] nibus ſe locavérun[...] famélici ſaturáti ſu[...]

Donec ſtérilis [...] plúrimos; * & qu[...] tos habébat fílios [...] máta eſt.

Dóminus morti[...] vivíficat; * dedúci[...] feros, & redúcit.

Dóminus páupe[...] cit, & ditat; * h[...] & súblevat.

Súſcitat de púlve[...] num, * & de [...] élevat páuperem;

Ut sédeat cum [...] pibus, * & sóliu[...] riæ téneat.

Dómini enim ſu[...] dines terræ, * & [...] ſuper eos orbem.

Pedes ſanctóru[...] rum ſervábit, & i[...] ténebris conticéſc[...] quia non in for[...]

ṛrábitur vir.
ṇum formidábunt
ï ejus ; * & su-
ı in cœlis tonábit.
ṇus judicábit fines
ṭ dabit impérium
, * & sublimábit
hrísti sui.
Deus sciéntiarum,
s est, & ipsi præ-
cogitationes.
*estis, & toto Tem-
bbali, (nisi pro-
signetur) dicitur*

NTICUM.
Paral. 29.
dictus es, Dómi-
Deus Israël pa-
tri * ab ætérno
ium.
est, Dómine, ma-
tia, & poténtia,
ia, atque vi&ó-
tibi laus.
ta enim quæ in
ṭ & in terra, *
:
ı, Dómine, re-
* & tu es super
príncipes.
divítiæ, & tua
ia : * tu dominá-
ium.
ạnu tua virtus &
: * in manu tua
do, & impérium
.
ígitur, Deus
noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuū ínclytum.

Ant. 5. Annúntiat Dóminus.

PSALMUS 147.

Ecclesia ad laudem Dei invitatur, quòd ei abundè provisum sit.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum ; * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas ; * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum & liquefáciet ea ; * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël :

Non fecit táliter omni natióni : * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Annúntiat Dó-

minus verbum suum Jacob, & judícia sua Israël: non fecit táliter omni natióni.

AD PRIMAM.

PSALMUS 66.

Deus in toto orbe cognoscendus.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis; * illúminet vultũ suum super nos, & misereátur nostrî:

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in omnibus géntibus salutáre tuũ.

Confiteántur tibi pópuli, Deus; * confiteántur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exúltent gentes: quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos, Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 89.

Inanis & fugax hominum vita: ideò gratia Dei exoratur.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priúsquàm mo[...] rint, aut formare[...] & orbis; * à sæcu[...] que in sæculum tu[...]

Ne avértas h[...] in humilitátem; [...] xisti: Convertím[...] hóminum.

Quóniam mille [...] tè óculos tuos, * [...] dies hestérna qua[...] riit, & custódia in[...]

Quæ pro níhilo [...] tur, * eórum ann[...]

Manè sicut her[...] seat, mane flóreat [...] seat; * vésperè [...] indúret & aréscat[...]

Quia defécimu[...] tua, * & in fur[...] turbáti sumus.

Posuísti iniquitá[...] tras in conspéctu[...] sæculum nostrum [...] minatióne vultûs [...]

Quoniam omn[...] nostri defecérunt [...] ira tua defécimus [...] nostri sicut aráne[...] tabúntur.

Dies annórum [...] rum in ipsis, sep[...] anni: * si autem i[...] tátibus, octogínt[...]

Et ámpliùs e[...] labor & dolor.

Quóniam su[...] mansuetúdo, * & [...] piémur.

Divisio Psalmi 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * & eruditos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliásti, * annis quibus vidimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos: & ópera mánuum nostrárum dirige super nos; * & opus mánuũ nostrárum dírige.

AD TERTIAM.

PSALMUS 26.

Fidelium fortitudo ex Deo: æternæ vitæ quærenda bona.

DOminus illuminátio mea; & salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórũ protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meũ super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferationis: * cantábo, & psalmum dicam Dño.

Divisio Psalmi 26.

EXáudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére meî, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam

à me ; * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelínquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua ; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me ;* quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age : * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

PSALMUS 83.

Supremæ beatitudinis desideria.

QUàm diléc̄ta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi [...] pullos suos.

Altária tua, Dó[...] virtútum ; * Rex m[...] Deus meus.

Beáti qui hábita[...] domo tua, Dómi[...] in sæcula sæculóru[...] dábunt te.

Beátus vir cuju[...] auxílium abs te : * a[...] siónes in corde suo d[...] fuit, in valle lacr[...] rum, in loco quem p[...]

Etenim benedícti[...] dabit legislátor, ibu[...] virtúte in virtútem : [...] débitur Deus deoru[...] Sion.

Dómine Deus v[...] tum, exáudi oratió[...] meam ; * áuribus pé[...] Deus Jacob.

Protéctor noster, [...] ce, Deus ; * & ré[...] in fáciem Christi tu[...]

Quia mélior est [...] una in átriis tuis * [...] míllia.

Elégi abjéctus es[...] domo Dei mei, * [...] quàm habitáre in t[...] náculis peccatórum.

Quia misericórdia[...] veritátem díligit De[...] grátiam & glóriam [...] Dóminus.

Non privábit bon[...] qui ámbulant in inn[...]

mine virtútum, omo qui sperat

SEXTAM.

LMUS. 22.

ciis à Deo accep- atiarum actio.

ominus regit me, & nihil mihi dée- it; * in loco pás- ae collocávit. aquam refectió- ivit me: * áni- am convértit. cit me super sé- titiæ, * propter um. & si ambulávero umbræ mortis, bo mala, * quó- mecum es. tua, & báculus ipsa me consoláta

i in conspectu sam, * advérsùs tríbulant me. guásti in óleo ca- um: * & calix brians quàm præ- t! ericórdia tua sub- me * ómnibus itæ meæ. inhábitem in do- nini * in longi- diérum.

PSALMUS 33.

Soli Deo adhærendum, qui justorum defensor, malorum eversor est.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magníficáte Dóminum mecum; * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminũ, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt; * inquiréntes

autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VEníte, filii, audíte me; * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam; * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum; * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justorum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum; * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima; * & qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suór[um] & non delínquent [omnes] qui sperant in eo.

AD NONA[M]

PSALMUS 7[9]

Christi adventus ex[pos]latur.

QUi Regis I[srael] inténde; * q[ui de]dúcis velut [ovem] Joseph.

Qui sedes super [Che]rubim, * manifestár[e co]ram Ephraïm, Bénja[min] & Manásse.

Excita poténtiam t[uam] & veni, * ut salvos [facias] nos.

Deus, convérte [nos] & osténde fáciem tu[am] & salvi érimus.

Dómine Deus [virtú]tum, * quoúsque ira[scéris] super oratiónem [servi] tui?

Cibábis nos pane l[acry]márum, * & potum [dabis] nobis in lácrymis in [men]súra.

Posuísti nos in co[ntra]dictiónem vicínis nos[tris] & inimíci nostri sub[sanna]vérunt nos.

Deus virtútum, [con]vérte nos; & os[ténde] fáciem tuam, * & [salvi] érimus.

Psalmi 79.
ine,] vineam
Ægypto transf-
jecisti gentes,
ti eam.
neris fuisti in
ejus; * plan-
s ejus; & im-
am.
montes umbra
arbústa ejus ce-

t pálmites suos
are, * & usque
ropágines ejus.
id destruxísti
ejus, * & vin-
am omnes qui
diúntur viam?
inávit eam aper
* & singuláris
stus est eam.
irtútum, con-
réspice de cœ-
, & vísita ví-
n.
ice eam quam
déxtera tua, *
fílium hóminis
firmásti tibi.
igni, & suffós-
precatióne vul-
ribunt.
nus tua super
teræ tuæ, * &
n hóminis quem
i tibi.
scédimus à te: *
nos, & nomen
tuum invocábimus.

Dómine Deus virtú-
tum, convérte nos; * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

PSALMUS 69.

Justus sibi opem precatur.

DEus, in adjutórium meũ inténde: * Dñe, ad adjuvándũ me festína.

Confundántur, & re-
vereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsùm, & erubéscant, * qui vo-
lunt mihi mala.

Avertántur statim eru-
bescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pau-
per sum; * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & libe-
rátor meus es tu: * Dó-
mine, ne moréris.

AD VESPERAS.

Ant. 2. Quid retríbuam.

PSALMUS 115.

Deus in periculis fida tutela.

CRédidi propter quòd locútus sum; * ego autem humi-
liátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coràm omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus; * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in atriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem.

Ant. Quid retribuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Ant. 1. Confitébor.

PSALMUS. 137.

Misericordia & veritas Dei laudantur: ipse à regibus adorandus.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi; * adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo,

Super misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me; * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retribuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum; ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia tua & veritáte tua.

Generátio.

ius 144.

, *misericordia*,

, *benignitas*.

te, Deus

x;* & benedí-

tuo in sæcu-

sæculum sæ-

los dies bene-

* & laudábo

n in sæculum,

m sæculi.

Dóminus, &

nimis; * &

is ejus non

o & generátio

era tua; * &

tuam pronun-

éntiam glóriæ

iæ loquéntur,*

a tua narrá-

em terribílium

ent; * & ma-

tuam narrá-

m abúndan-

is tuæ eructá-

stítiâ tuâ exul-

erátio & ge-

udábit ópera

téntiam tuam

nt.

Fidélis.

Divisio Psalmi 144.

Miserátor & miséricors Dóminus; * pátiens & multũ miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuã, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus ómnibus verbis suis; * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt; * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Apéris tu manum tuã, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus

in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. Propè est Dñs.

Altera Divisio Psal. 144.

JUstus Dñs in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum; * ómnibus invocántibus eũ in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se, * & omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum; * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, & in sæculum sæculi.

Ant. Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

AD COMPLETOR.

Ant. 1. Salvum me fac, Dómine.

PSALMUS 11.

Justorum paucitas : Dei ergà impios promissa urgentur.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt; Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt: * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta; * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos; * & custódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndùm altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

PSALMUS 38.

Coërcenda lingua : mundi contemptus : vitæ brevitas.

DIxi: Custódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam; * cùm consísteret

peccátor advérsùm me.

Obmútui & humiliátus sum, & sílui à bonis: * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardéscet ignis: * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * & substántia mea tanquàm níhilum ante te.

Verùmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verùmtamen in imágine pertránsit homo: * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat; * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, & non apérui os meum, * quóniam tu fecísti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego defeci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuísti hóminem, * & tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus:

Verùmtamen vanè conturbátur * omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam advena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi ut refrígerer, priúsquam ábeam; * & ampliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum. *Psal.* 11.

FERIA SEXTA,

AD MATUTINUM.

Invitator. ut in Proprio.

IN I. NOCTURNO.

In Quadragesima Ant. ut sequitur.

Ant. 7. Contristátus sum.

Tempore Paschali Ant. ut in Proprio.

PSALMUS 51.

Impiis exitium proximum.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua; * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis, quàm loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptéreà Deus déstruet te in finem: * evéllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt; * & dicent: Ecce homo qui non pósuit Deũ adjutórem suum:

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, & in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

Deum, ut se à fictis amicis servet, obtestatur Christus.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira moléśti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me; * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ? * & volábo, & requiéscam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit à pusillanimitáte spíritûs, * & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos; * & descéndant in inférnum vivéntes.

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

Vespere, & manè, & merídiè narrábo & annuntiábo: * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum; * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus: * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Contristátus sum, quóniam declinavérunt in me iniquitátes.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. Ab insurgéntibus in me.

PSALMUS 58.

Zelus Ecclesiæ adversùs impios.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus :* & ab insurgéntibus in me líbera me.

Erípe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam :* irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, & vide : * & tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Isráël,

Inténde ad visitándas omnes gentes : * non misereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, * & famem patiéntur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, & gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit ?

Et tu, Domine, derídébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

DEus osténdet mihi super inímicos meos : * ne occídas eos, nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * & depóne eos, protéctor meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * & comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabúntur in consummatióne : * in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * & finium terræ.

Converténtur ad vésperam, * & famem patiéntur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si verò non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * & exultábo manè misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus & refúgium meum :* in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

PSALMUS 60.

Ecclesia ab insectatoribus oppressa: Christi regnum æternum.

EXáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum: * in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à facie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. Ego sum.

PSALMUS 68.

Christus, ob Religionis zelum multa passus, auxilium à Patre petit.

SAlvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam, * & delícta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me, * qui quærunt te, Deus Iſraël.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium, * opéruit confúſio faciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me; * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum eſt in oppróbrium mihi.

Et póſui veſtiméntum meum cilícium; * & factus ſum illis in parábolam.

Advérsùm me loquebántur qui ſedébant in porta; * & in me pſallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine; * tempus beneplàciti, Deus.

In multitúdine miſericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte ſalútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar; * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéſtas aquæ, neque abſórbeat me profúndum, * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.

Diviſio Pſalmi 68.

EXáudi me, Dómine, quóniam benígna eſt miſericórdia tua; * ſecundúm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.

Et ne avértas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, & líbera eam; * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meum, & confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpéctu tuo ſunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; * & qui conſolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel; * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coràm ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcándalum.

Obſcuréntur óculi eórum, ne vídeant; * & dorſum eórum ſemper incúrva.

Effúnde ſuper eos iram

tuam, * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerũ meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium; * & cum justis non scribántur.

Ego sum pauper & dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Altera Divisio Psalmi 68.

LAudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur: * quærite Deum, & vivet ánima vestra;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Ego sum pauper & dolens: salus tua, Deus, suscépit me.

Cætera ut in Proprio.

AD LAUDES.

Ant. 1. Deus.

PSALMUS 53.

Oratio justi adversùs hostes auxilium deprecantis.

DEus in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam; * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam alièni insurrexérunt advérsùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis; * & in veritáte tua dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * & confitébor nó-

mini tuo, Dómine, quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me, * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ant. Deus, in nómine tuo salvum me fac.

Ant. 4. Tu es.

PSALMUS 70.

Ecclesia adversùs impios auxilium deprecatur.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum; * in justítia tua líbera me & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias;

Quóniam firmaméntum meum, * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contrà legem agéntis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protéctor meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquàm prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis; * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me,

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur & defíciant detrahéntes ánimæ meæ; * operiántur confusióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Ant. Tu es patiéntia mea, Dómine; spes mea à juventúte mea.

Ant. 8. Quantas.

Divisio Psalmi 70.

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi

litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me à juventúte mea; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua;

Et usque in senéctam & sénium: * Deus, ne derelínquas me:

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est.

Poténtiam tuam & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, & malas? * & convérsus, vivificásti me, & de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam; * & convérsus, consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus: * psallam tibi in cithara, Sanctus Isráël.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; * & ánima mea, quam redemísti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam; * cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Quantas ostendísti mihi tribulatiónes, & convérsus vivificásti me.

Ant. 8. Cùm irátus fúeris.

In Feriis Quadragesimæ dicitur sequens

CANTICUM HABACUC.

Cap. 3.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus: * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit & mensus est terram: * aspéxit, & dissólvit gentes; & contríti

ſunt montes ſæculi.

Incurváti ſunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ ; * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Nùmquid in flumínibus irátus es, Dómine ? * aut in flumínibus furor tuus ? vel in mari indignátio tua ?

Qui aſcéndes ſuper equos tuos, * & quadrígæ tuæ ſalvátio ;

Súſcitans ſuſcitábis arcum tuum : * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios ſcindes terræ : vidérunt te, & doluérunt montes ; * gurges aquárum tránſiit.

Dedit abyſſus vocem ſuam : * altitúdo manus ſuas levávit.

Sol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo : * in luce ſagittárum tuárum ibunt, in ſplendóre fulgurántis haſtæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * in furóre obſtupefácies gentes.

Egréſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum Chriſto tuo.

Percuſſiſti caput de domo ímpii ; * denudáſti fundaméntũ ejus uſque ad collũ.

Maledixíſti ſceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad diſpergéndum me.

Exultátio eórum, * ſicut ejus qui dévorat páuperem in abſcóndito.

Viam fecíſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus eſt venter meus : * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat ;

Ut requiéſcam in die tribulatiónis, * ut aſcéndam ad pópulum accínctum noſtrum.

Ficus enim non florébit ; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ ; * & arva non áfferent cibum.

Abſcindétur de ovili pecus ; * & non erit arméntum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea ; * & ponet pedes meos quaſi cervórum.

Et ſuper excélſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canéntem.

Ant. Cùm irátus fúeris, Dómine; misericórdiæ recordáberis.

[*In Festis & Tempore Paschali, nisi assignetur proprium, dicitur sequens*

CANTICUM.

Isaiæ. 26.

URbs fortitúdinis nostræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulándum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant:

Vídeant, & confundántur zelántes pópuli; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.]

Ant. 4. Laudábo.

PSALMUS 145.

Non hominibus, nec principibus, sed Deo fidendum.

LAuda, ánima mea, Dóminũ; * laudábo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo, quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, &

revertétur in terrã suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jácob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos;* Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas: pupíllum & víduam suscípiet; * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dñm, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 43.

Patres beneficiis cumulati: ob Religionem cuncta sustinenda.

Deus, áuribus nostris audívimus; patres nostri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantásti eos: * afflixísti pópulos, & expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo,* & gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos, * & odiéntes nos confudísti.

Divisio Psalmi 43.

In Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti, & confudísti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsùm post inimícos nostros; *

& qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tanquàm oves escárum, * & in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrántis & obloquéntis, * à facie inimíci & persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti sumus te, * & iníquè non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retrò cor nostrum, * & declinásti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera Divisio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad Deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis, Dómine? * exúrge, & ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis? * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terra venter noster.

Exúrge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 39.

Oratio Christi: ipse fiducia & obedientiæ typus.

EXpéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas; * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram

pedes meos, * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluísti; * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, volui, & legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsùm, & revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur super te omnes quæréntes te; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper : * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

Calumniatorum supplicia, bonorumque præmia. Deum justum arguent.

SI verè útique justítiam loquímini, * recta judicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva : * erravérunt ab útero : locúti sunt falsa.

Furor illis secúndùm similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, & obturántis aures suas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decúrrens:* inténdit arcum suum, donec infirméntur.

Sicut cera quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priúsquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum ; * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

AD SEXTAM.

PSALMUS 101.

Oratio ad Christum, quâ post calamitates, promissa salus exoratur.

DOmine, exáudi oratiónem meã ;* & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me ;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meũ ; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, advérsùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

TU exúrgens miseréberis Sion, * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem;

In conveniéndo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera Divisio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundásti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes sicut vestiméntum veteráscent; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Filii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in sæculum dirigétur.

AD NONAM.

PSALMUS 21.

Christus in cruce Patrem obsecrat, ut sibi adsit.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, & liberásti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus sum ex útero: * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

[DEus meus] ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis; * & in púlverem mortis

deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi ; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea , & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem , Dómine , ne elongáveris auxílium tuum à me , * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea , Deus , ánimam meam , * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis , * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera Divisio Psalmi 21.

QUi timétis Dóminū , laudáte eum : * univérsum semen Jacob , glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël ; * quóniam non sprevit neque despéxit deprecatiónem páuperis.

Nec avértit fáciem suam à me ; * & cùm clamárem ad eum , exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes , & saturabúntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium ;

Quóniam Dómini est regnum , * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet ; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra ; * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur , quem fecit Dóminus.

✱

AD VESPERAS.

Ant. 4. Supra dorsum.

PSALMUS 128.

Recentis Ecclesiæ prælia & victoriæ.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea,* dicat nunc Israël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundántur & convertántur retrórsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod, priúsquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit; * & sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitátem suam.

Ant. 3. Dómine.

PSALMUS 138.

Insignis Dei in nos à puero providentia.

DÓmine, probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam & funículum meũ investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima & antíqua: * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me; * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illîc es; * si descéndero in inférnum, ades:

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur à te; & nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Ant. Dómine, probásti me, & cognovísti me.

Ant. 6. Confitébor tibi.

Divisio Psalmi 138.

CONfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod fecísti in occúlto; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte à me.

Quia dicitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum: * intérroga me, & cognósce sémitas meas;

Et vide si via iniquitátis in me est, * & deduc me in via ætérna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es; ánima mea cognóscit nimis.

Ant. 3. Custódi me, Dómine.

PSALMUS 139.

Se ab improbis defendi precatur Christus.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénũ áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre

plantáre gressus meos ; * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum ; * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. Dómine, Dñe

Divisio Psalmi 139.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me ; ne derelínquas me, ne fortè exalténtur.

Caput circúitus eórũ ; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes : in ignem dejícies eos ; * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra ; * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium inopis, * & vindíctam páuperum.

Verùmtamen justi confitebúntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelínquas me.

Cætera, ut in Proprio.

AD COMPLETOR.

Ant. 2. Dómine.

PSALMUS 37.

Mala vitæ sustinenda ad veniam peccatorum obtinendam.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi, * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ ; * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corrúptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum : & curvátus sum usque in finem : * totâ die contristá-

tus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum & humiliátus sum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum ; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

Amici mei, & próximi mei *, advérsum me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè stetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi ; Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei ; * &, dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum ; * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me ; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 55.

Justus fide erectus, in Deo solatium quærit.

Miserére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo : * totâ die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, *

quóniam multi bellántes advérsùm me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabántur : * advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc converténtur inimíci mei retrórsùm * in quacúmque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum : * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi ;

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu ; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne discésseris à me. *Psal.* 37.

SABBATO,

AD MATUTINUM.

Invitator. ut in Proprio.

IN I. NOCTURNO.

In Quadragesima, Ant. ut sequitur.

Ant. 1. Beátus.

Tempore Paschali, Ant. ut in Proprio.

PSALMUS 40.

Diligentium Christi paupertatem beatitudo.

Beátus qui intélligit super egénum & páuperem ; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat

illi ſuper lectum dolóris ejus : * univérſum ſtratum ejus versáſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miſerére meî ; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, & peribit nomen ejus ?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur forás, * & loquebátur in idípſum.

Advérsùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei :* advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt advérsùm me : * numquíd qui dormit, non adjíciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî, & reſúſcita me ; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluíſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepíſti, * & confirmáſti me in conſpéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël à ſæculo, & uſque in ſæculum : * fiat, fiat.

PSALMUS 48.

Nil contra infernum proſunt opes ; juſtitia ſola ex eo eripit.

AUdíte hæc, omnes gentes : * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & filii hóminum : * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala ? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confidunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem ſuam,

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ : * & laborábit in ætérnum, &

vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit ſapiéntes moriéntes.

Simul insípiens & ſtultus períbunt, * & relínquent aliénis divítias ſuas.

Et ſepúlcra eórum domus illórum in ætérnum; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit:* comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis; * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inférno póſiti ſunt: * mors depáſcet eos.

Et dominabúntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium eórum veteráſcet in inférno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non ſumet ómnia; * neque deſcéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipſíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm benefíceris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum; * & uſque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet non intelléxit: * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Ant. Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem, in die mala liberábit eum Dóminus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. Tu reddes.

PSALMUS 61.

Fruſtra oppugnatur qui Dei ſubjectus in ejus tutela manet.

NOnne Deo ſubjécta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus: * ſuſcéptor meus, non movébor ampliùs.

Quoúſque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérſi vos tanquam pa-

riéti inclináto, & macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráte in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi; quia potéstas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

Vana impiorum concilia: Evangelii predicatio.

Exáudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo; * & laudabúntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

Ad vitandum Dei judicium, humilitas colenda.

CONfitébimur tibi, Deus, * confitébimur & invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua.

Cum accépero tempus, * ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsùs Deum iniquitátem;

Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, * neque à desértis móntibus.

Quóniam Deus judex est: * hunc humíliat, & hunc exáltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam; * & exaltabúntur córnua justi.

Ant. Tu reddes, Dómine, unicuíque juxta ópera sua. *Ps.* 61.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Cogitátio.

PSALMUS 75.

Innumera Christi in Ecclesiam beneficia.

NOtus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

Adversùs Ecclesiam bella: pœna persequentium.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consíliũ; * & cogitavérunt advérsùs sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de gente; * & non memorétur nomen Israël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul advérsùm te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ:

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ, * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Divisio Psalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit sylvam, * & sicut flamma combúrens montes;

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant & contur-

béntur in sæculum sæculi, * & confundántur, & péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi, Dóminus; * tu solus Altíssimus in omni terra.

Ant. Cogitátio hóminis confitébitur tibi, Dómine. *Psal.* 75.

Cætera, ut in Proprio.

AD LAUDES,

Tempore Quadragesimæ,

Ant. 4. Pérfice.

Tempore Paschali, Ant. ut in Proprio.

PSALMUS 16.

Oratio Ecclesiæ ab hostibus lacessitæ.

EXáudi, Dómine, justítiam meam; * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, & visitásti nocte: * igne me examinásti; & non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, Dómine, ut non moveántur vestígia mea.

Ant. 7. In justítia.

Divisio Psalmi 16.

INimíci mei ánimam meã circumdedérunt; ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circúmdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge, Dómine, præveni eum, & supplánta eum: * éripe ánimam

meam ab impio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos, in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In justítia apparébo conspéctui tuo: satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. Parátum.

PSALMUS 56.

Contra inimicos opem implorat Christus, posteà Dei laudes celebraturus.

MIserére meî, Deus, miserére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo; * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagíttæ: * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; † & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum; * cantábo & psalmum dicam.

Exúrge, glória mea, exúrge, psaltérium & cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * & psalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meũ Deus, parátum cor meũ

Cantábo, & psalmum dicam.

Ant. 5. Date magnificéntiam.

In Feriis Quadragesimæ dicitur sequens

CANTICUM MOYSI. Deut. 32.

Audíte, cœli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea: * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, * & quasi stillæ super grámina.

Quia nomen Dómini invocábo: * date magnificéntiam Deo nostro.

Dei perfécta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia: * Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, justus & rectus.

Peccavérunt ei, & non filii ejus in sórdibus: * generátio prava atque pervérsa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule stulte & insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te.

Meménto diérum antiquórum: * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat fílios Adam,

Constituit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circumdúxit eum, & dócuit, * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila provocans ad volándum pullos suos, * & super eos vólitans,

Expándit alas suas, & assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit; * & non erat cum eo Deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo;

Bútyrum de arménto & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Basan;

Et hircos cum medúlla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimũ.

Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit; * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * & recéssit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquísti; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiã concitátus est; * quia provocavérunt eum fílii sui, & fíliæ.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum;

Generátio enim pervérsa est, * & infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis;

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * & in gente stultâ irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * & ardébit usque ad intérni novíssima;

Devorabítque terram cum gérmine suo, * & móntiũ fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala; * & sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubínam sunt? cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli, * ne fortè superbírent hostes eórum,

Et dícerent: Manus nostra excélsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia: * útinam sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodò persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ideò quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomórrhæ.

Uva eórum, uva fellis, * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis; * & adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum:

Surgant, & opituléntur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego sanábo: * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóstibus meis; * & his qui odérunt me, retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro: Dei perfécta sunt ópera.

[*In Festis, & toto Tempore Paschali, (nisi pro-*

prium assignetur) *dicitur sequens*

CANTICUM.
Judith. 16.

INcipite Dómino in tympanis : * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminí illi psalmum novum : * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella : * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut erí-peret nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne * in multitúdine fortitúdinis suæ :

Cujus multitúdo obturávit torréntes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occisúrum gládio,

Infántes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.].

Ant. 4. Laudáte Dóminum.

PSALMUS. 116.

Deus à gentibus collaudandus ob Christum exhibitum.

LAudáte Dóminum, omnes Gentes : * laudáte eum, omnes pópuli ;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli ; quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 87.

Christus ab inimicis vexatus, ab amicis derelictus, opem Dei implorat.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meã;

Quia repléta est malis ánima mea, * & vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor

amplius ; * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecísti notos meos à me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi ; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam ? * avértis fáciem tuam à me ?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ ; * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die ; * circumdedérunt me simul.

Elongásti à me amícum & próximum, * & notos meos à misériâ.

PSALMUS 142.

Oratio pœnitentis, Dei opem deprecantis.

DOmine, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo ; * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi ; * & anxiátus est super me spíritus meus : in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus sum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut ter-

ra ſine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine; * defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me; * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane miſericórdiam tuam: * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Diviſio Pſalmi 142.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniam ego ſervus tuus ſum.

AD TERTIAM.

Psalmus 28.

Gentium converſio verbi Dei efficaciâ.

Afférte Dómino, filii Dei; * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem; afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit: * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Domini confringéntis cedros: * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani, * & diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis, vox Dómini concutiéntis desértum: * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénſa; * & in templo

ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale : Christi & Ecclesiæ dotes.

Eructávit cor meum verbum bonum; * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum; diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ inténde, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga diréctiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupíscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intùs: * in fimbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne, * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues

eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnũ, * & in ſæculum ſæculi.

PSALMUS 149.

Chriſtus celebrandus, qui ſuis in gentes ultricem poteſtatem ſit daturus.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia ſanctórum.

Lætétur Iſraël in eo qui fecit eum, * & filii Sion exúltent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & pſaltério pſallant ei;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória: * lætabúntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligándos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conſcríptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 45.

Eccleſia Dei præſidio inconcuſſa.

DEus noſter refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur; * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodigia ſuper terram: * au-

ferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma: * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Ex Jeruſalem in omnes terras delapſa ſalus.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce réges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt: * conturbáti ſunt, commóti ſunt.

Tremor apprehéndit eos: * ibi dolóres ut parturiéntis.

In ſpíritu veheménti * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuũ; Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam; * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus: & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſæculum ſæculi; * ipſe reget nos in ſæcula.

PSALMUS 86.

Laus Eccleſiæ; Fidelium infinitus numerus.

FUndaménta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthiópum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, & homo natus eſt in ea ; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus ?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum ; * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

AD NONAM.

PSALMUS 59.

Flebilis oratio Synagogæ.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxíſti nos:* irátus es, & misértus es nobis.

Commovíſti terram, & conturbáſti eam : * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendíſti pópulo tuo dura : * potáſti nos vino compunctiónis.

Dedíſti metuéntibus te ſignificatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs ;

Ut liberéntur diléčti tui:* ſalvum fac déxterâ tuâ, & exáudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo : * lætábor & partíbor Síchimam, & convállem tabernaculórũ metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes ; * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus, * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meũ : * mihi alienígenæ súbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me uſque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulíſti nos ? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris. ?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem ; * & ipſe ad nihilum dedúcet tribulántes nos.

PSALMUS 73.

De populi, templique calamitate queſtus.

UT quid, Deus, repuliſti in finem ? * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ.

Memor eſto congregatiónis tuæ, * quam poſſedíſti ab inítio.

Redemíſti virgam hæreditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitáſti in eo.

Leva manus tuas in ſupérbias eórum in finem : * quanta malignátus eſt inimícus in ſancto !

Et gloriáti ſunt qui odérunt te * in médio ſolemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * & non cognovérunt, sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra pollluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus: jam non est prophéta; * & nos non cognóscet ámplius.

Divisio Psalmi 73.

Usquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sæcula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare; * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes & torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem & ver, tu psalmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt totâ die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascéndit semper.

AD VESPERAS.

Ant. 4. Beáti omnes.

PSALMUS 127.

Futuræ, præsentisque vitæ beatitudo timore Dei comparatur.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres manuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans * in latéribus domûs tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion;* & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

Oratio Ecclesiæ, Christum Davidi promissum exposcentis.

MEménto, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino,* votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino,* tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta:* invénimus eam campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam; * & sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum * non avértas fáciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & sancti tui exúltent.

Ant. 7. Sion, réquies mea.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eum: * De fructu

ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum : * & testimónia mea hæc quæ docébo eos :

Et filii eórum usque in sæculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi ; * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári ; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illùc prodúcam cornu David : * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne ; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion, réquies mea in sæculum sæculi : sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 5. Deus meus.

PSALMUS 143.

Victoria ab hostibus Dei donum est.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & digitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum : * suscéptor meus, & liberátor meus.

Protéctor meus ; & in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei ? * aut filius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est ; * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & descénde ; * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem & dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, & conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto ; éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum est vanitátem ; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus, misericórdia mea & suscéptor meus.

Ant. 6. Beátus.

Divisio Psalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachórdo

psallam tibi.

Qui das salútem régibus; * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno, éripe me:

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum filii sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in pláteis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

AD COMPLETOR.

Ant. 8. Miserére mei.

PSALMUS 50.

Pœnitentis animi, humiles acerbique sensus.

Miserére mei, Deus, * secúndùm magnam misericórdiam tuam.

Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor; * lavábis me & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua,

æ; * & Spiritum Sanctũ ...um ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ...lutáris tui; * & spíritu ...rincipáli confírma me.

Docébo iníquos vias ...as; * & ímpii ad te ...onverténtur.

Líbera me de sanguíni...us, Deus, Deus salútis ...eæ; * & exultábit lin...ua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apé...ies; * & os meum an...nuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses ...acrifícium, dedíssem úti...que: * holocáustis non ...delectáberis.

Sacrifícium Deo spíri...tus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacri...fícium justítiæ, oblatiónes & holocáusta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Oratio Christi pro fide gentium.

INclina, Dómine, au...rem tuam, & exáudi me; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui; quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis, * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meã; * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudísti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine; * & non est secùndùm ópera tua.

Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient & adorábunt coram te, Dómine; * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam; * & non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ & verax.

Réspice in me, & miserére meî: * da impérium tuum púero tuo, & salvũ fac filium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur; * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me.

Ant. Miserére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die.

IN FERIIS PER ANNUM.

AD LAUDES

In Jejuniis cùm sit de Feria, flexis genibus dicuntur sequentes

PRECES

Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Secretò Pater noster.

Altâ voce ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére meî:

℟. Sana ánimam meã, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úsquequò?

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos:

℟. Quemádmodũ sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam:

℟. Et Sancti tui exúltent. *Ps.* 131.

℣. Orémus pro summo Pontífice *N.*

℟. Pascat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis sui. *Ps.* 77.

℣. Orémus pro Pastóre nostro *N.*

℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ,

℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, salvum fac Regem nostrum *N.*

℟. Et exáudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ.

℟. Et rege eos, & extólle illos usque in ætérnum. *Ps.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem:

℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Orémus pro frátribus nostris absentibus.

℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infirmis, afflíctis & captívis.

℟. Líbera, Deus, Israël ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defúnctis.

℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Deinde dicitur Psalmus 129. De profundis *cum* Gloria *pag.* 103. *In Vesperis ejus loco Psalmus* 50. Miserere *cum* Gloria *pag.* 168. *Finito Psalmo convenienti dicitur*

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos;

℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos;

℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam;

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Non flexis genibus.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio propria cum integra conclusione.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Et sic ad cæteras Horas.

Hic fiunt Commemorationes occurrentes cum conclusione integra post unamquamque Orationem; deinde Suffragia ut sequitur.

SUFFRAGIA
seu
COMMEMORATIONES COMMUNES

Fiunt tantùm in Officio Feriali & in Simplicibus. A Dominica Passionis usque ad Festum Ss. Trinitatis omittuntur.

De B. Maria V.

Omittitur Suffragium sequens cùm sit Officium de B. Maria V. in Sabbato, & cùm dicitur ejus Officium Parvum.

Ant. Benedicéntur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. *Genes.* 28.

In Jejuniis tantùm

℣. Pópuli confitebúntur tibi in ætérnum:

℟. Mémores erunt nóminis tui. *Psal.* 44.

Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, à præsénti liberári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætitiâ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

De omnibus Sanctis

Et speciatim de iis quorum corpora, aut saltem Reliquiæ habentur.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

In Jejuniis tantùm

℣. In ætérnum exultábunt, & habitábis in eis;

℟. Et gloriabúntur in te, Dómine. *Psal.* 5.

In Oratione sequenti extra Ecclesiam omittitur vox [hac]

Orémus

PRopitiáre, quæsumus, Dómine, fámulis tuis per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Ecclésia tua requiéscunt, & ómnium Sanctórum mérita gloriósa; ut eórum intercessióne ab ómnibus semper protegámur advérsis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ultimò Pro Pace

Ant. Deus qui fecit nobíscum secúndùm suam misericórdiam, det nobis jucunditátem cordis, & fieri pacem in diébus nostris. *Eccli.* 50.

In Jejuniis tantùm

℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit;

℟. Dóminus benedícet pópulo suo in pace. *Ps.* 28.

Orémus

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera: da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem, ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquílla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD PRIMAM

Secretò Pater. Ave. Sancti Spíritûs. *Altâ voce* Deus in adjutórium *&c.*

Hymnus Jam lucis orto sydere *ut supra ad Primam de Dom.* pag. 19.

In Officio Feriali Antiphona ut in Proprio. Psalmi de Feria occurrente, cætera ut sequitur.

In Solemnibus & supra Antiphona de Proprio vel de Communi, cætera ut in Dominica.

In Duplicibus ac intra Octavas Solemnes Antiph. de Proprio vel de Communi: Psalmi de Feria occurrente, cætera ut sequitur

In Semiduplicibus & Simplicibus Antiphona de Proprio vel de Communi: Psalmi de Feria occurrente: cætera ut sequitur

Capitulum Ephes. 5.

VIdéte, fratres, quómodò cautè ambuléntis, non quasi insipiéntes, sed ut sapiéntes: rediméntes tempus, quóniam dies mali sunt.

℟. *breve* Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Christe.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. Christe. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos;

℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

In Duplicibus & supra, necnon infra Octavas Solemnes, continuò dicitur ℣. Dóminus vobíscum, *Oratio* Dómine Deus *pag.* 176.

In Semiduplicibus autem, Simplicibus, Octavis non-Solemnibus & Feriis, post ℣. Exúrge *dicuntur sequentes*

PRECES.

Dicuntur flexis genibus in Jejuniis quando fit de Feria.

KYrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Secretò Pater noster.

Altâ voce ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

℟. Sed líbera nos à malo.

Secretò Credo in Deum.

Altâ voce ℣. Carnis resurrectiónem,

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi;

℟. Et manè orátio mea prævéniet te *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude,

℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Avérte fáciem tuam à peccátis meis;

℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus;

℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua;

℟. Et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam Salutáris tui;

℟. Et spíritu principáli confírma me. *Ps.* 50.

℣. Adjutórium nostrum &c. *ut infra*, (†)

In Jejuniis cùm fit de Feria, adduntur sequentes ℣℣℣. *ante* Adjutórium.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo:

℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus;

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem;

℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi,

℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me;

℟. Quia tu es Deus Salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Deus in adjutórium meum inténde:

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. *Ps.* 69.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,

℟. Et misericordiárum tuárum quæ à sæculo sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino;

℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino;

℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis;

℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam;

℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum:

℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. *Ps.* 102.

(†)

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem dicens voce mediocri

CONfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres,] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: Meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ: Ideò precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet

Misereátur tuî omnípotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Hebd. respondet Amen.

Deinde idem Chorus facit Confessionem, & ubi dictum est vobis, fratres, *&* vos fratres, *dicit* tibi, Pater, *&* te Pater.

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit

MIsereátur vestrî omnípotens Deus: &, dimíssis peccátis vestris; perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem ómnium peccatórum nostrórum tribuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Qui solus recitat, dicit Confiteor &c. *omissis illis vocibus* vobis, fratres, *&* vos, fratres; tibi, Pater, *&* te, Pater *additâ particulâ* & *ante voces* ómnibus *&* omnes.

Deinde Misereátur *dicendo* nostrî, nostris, *&* nos: *Tùm* Indulgéntiam *& posteà Hebdomadarius elevans vocem dicit*

℣. Exáudi nos, Deus, Salutáris noster,

℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine,

℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos;

℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam;

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Dóminus vobíscum;
Et cum spíritu tuo.
Orémus
Dómine Deus omnípotens, qui ad prin... hujus diéi nos per... fecísti, tuâ nos hó... va virtúte, ut ad nul... declinémus peccá... sed semper ad tuam ... faciéndam nostra ... dant elóquia, diri... cogitatiónes & ó... Per Dóminum nos... Iesum Christum, Fí... uum, qui tecum vi... regnat. *&c.*
Amen.
Dóminus vobíscum;
Et cum spíritu tuo.
Benedicámus Dó...

Deo grátias.
OFFIC. CAPITULI
...mò *fit Lectio Marty... i, in cujus fine nihil ... detur, sed statim Heb... larius dicit*
Pretiósa in consp... Dómini
Mors Sanctórum
Ps. 115.
...cta María, & om... Sancti ádjuvent in oratiónibus suis nobis ad Deum; ut ... dùm eum qui vocá... s, Sanctum, & ipsi ... mni conversatióne sancti simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deinde ubi legitur Necrologium, post ejus lectionem dicitur Psalmus De profúndis *& in fine* Réquiem. *cum* ℣℣℣. Requiéscant in pace. Dómine, exáudi. Dóminus vobíscum. *& Orat. ut in fine Officii Defunctorum.*

Postea dicitur ℣. Deus, in adjutórium meum inténde:

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde:

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Deus, Rex pie, fortis & clemens, in adjutórium meum inténde:

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum. Amen.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Secretò Pater noster. *altâ voce* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem:

℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópe...

ra tua; & dírige filios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos; & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Psalm.* 89.

Orémus

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum, ut hîc & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi, Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Posteà Lector dicit

Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tùm fit Lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur suo loco, in cujus fine dicitur Tu autem, Dómine, miserére nostrì.

℟. Deo grátias.

Qui privatim recitant, non dicunt Jube, Domne, benedícere *sed legunt Benedictionem & Canonem addendo in fine* Tu autem, Dómine.

Post Lectionem Canonis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum,

℟. Ex hoc nunc & usque in sæculum. *Ps.* 112.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD TERTIAM

Pater noster. Ave María. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium *&c.*

Hymnus Nunc Sancte *ut supra in Dominica ad Tertiam* pag. 26.

¶ *In Officio Feriali ad Tertiam, Sextam & Nonam Psalmi de Feria occurrente: Antiphonæ verò, Capitula, Responsoria brevia & Versiculi, ut in Proprio. In Festis Solemnibus & supra, Psalmi de Dominica: In Duplicibus & infra, de Feria occurrente: Antiphonæ verò, Capitula, Responsoria brevia & Versiculi de Proprio vel de Communi convenienti.*

[P]RECES
[...]itae dicuntur flexis
[a]d Tertiam, Sex-
[N]onam in Jejuniis
[f]it de Feria.
[...]e, eléison.
[Ch]riste, eléison.
[...], eléison.
[...] Pater noster.
[...]oce ℣. Et ne nos
[i]n tentatiónem;
[...] líbera nos à

[D]ómine Deus vir-
[c]onvérte nos;
[et] osténde fáciem
[et] salvi érimus. *Ps.*

[Ex]úrge, Dómine,
[n]os,
[et] rédime nos prop-
[e]n tuum. *Ps.* 43.
[D]ómine, exáudi
[orationem] meam;
[e]t clamor meus
[ven]iat. *Ps.* 101.
[Do]minus vobíscum;
[Et] cum spíritu tuo.
[...] *conveniens.*
[Do]minus vobíscum;
[Et] cum spíritu tuo.
[Be]nedicámus Dó-
[mino]. Deo grátias.

[AD] SEXTAM

[Pater.] Ave. Sancti Spí-
[ritûs. De]us in adjutórium.
[Hymn]us Rector po-
[ut s]upra in Domini-
[...]cam. pag. 29.

AD NONAM

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium.

Hymnus Rerum Deus *ut supra in Dominica ad Nonam* pag. 31.

AD VESPERAS

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Deus in adjutórium.

In Jejuniis si fiat de Feria, dicuntur flexis genibus Preces de Laudibus ut supra pag. 171. *Hic fiunt commemorationes occurrentes; deinde Suffragia ut sequitur*

SUFFRAGIA
seu
COMMEMORATIONES
COMMUNES

Fiunt tantùm in Officio Feriali & in Festis Simplicibus. A Dominica Passionis usque ad Festum Ss. Trinitatis omittuntur.

DE B. MARIA. V.

Omittitur sequens Suffragium quoties fit de B. Maria Virgine in Sabbato, & cùm dicitur ejus Officium Parvum.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

In Jejuniis tantùm

℣. Vultum tuum deprecabúntur

℟. Omnes dívites plebis. *Psal.* 44.

Orémus

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriosâ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsénti liberári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ. Per Christum Dóminum.

De omnibus Sanctis *& speciatim de iis quorum corpora, aut saltem Reliquiæ habentur.*

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno patris eórum. *Matth* 13.

In Jejun. tantùm ℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine;

℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Ps.* 139.

Orémus

Propitiáre, quæsumus, Dómine, fámulis tuis per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Ecclésia tua requiéscunt, & ómnium Sanctórum mérita gloriósa, ut eórum intercessióne ab ómnibus semper protegámur advérsis. Per Christum.

Ultimò Pro Pace

Ant. Deus meminerit testaménti sui, & fáciat pacem; nec déserat in témpore malo. 2. *Mach.* 1.

In Jejuniis tantùm

℣. Dóminus loquétur pacem ℟. In plebem suam. *Psal.* 84.

Orémus

Deus à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera: da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem, ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquílla. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD COMPLETOR.

Secretò Pater. Ave. Sancti Spíritûs.

Convérte nos, Deus Salutáris noster:

℟. Et avérte iram tuam à nobis. *Psalm.* 84.

℣. Deus in adjutórium *&c.*

Tempore Quadragesimæ in Officio Feriali Antiphona & Psalmi de Feria occurrente. Hymnus Christe qui lux *& Antiphona ad* Nunc dimittis *ut in Proprio.*

Tempore Paschali in Officio Feriali, in Duplici;

bus & infra, *Psal. de Feria occurrente*, *in Solemnibus verò de Dominica sub Antiphona ut in Proprio. Hymnus per Annum* Deus Creátor ómnium *ut supra ad Completorium de Dominica pag. 39. In omni Officio de B. Maria V. Hymnus* Virgo Dei Génitrix *ibid.*

Tempore Quadragesimæ

Capitulum. 1. Petr. 5.

SObrii estóte, & vigiláte, quia adversárius vester diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide.

Tempore Paschali

Capitulum 1. Thess. 5.

OMnes vos filii lucis estis, & filii diéi: non sumus noctis neque tenebrárum; igitur non dormiámus sicut & cæteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. In manus.

℣. Redemísti me, Dómine, Deus veritátis. In manus. Glória Patri. In manus. *Ps. 30.*

℣. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi:

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps. 16.*

Tempore Quadragesimali & Paschali Antiphona ut in Proprio.

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. 2.

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël,

PRECES

Sequentes omittuntur in Duplicibus & supra, ac intra Octav. Solemnes. Dicuntur flexis genibus in Jejun. cùm fit de Feria.

KYrie, eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.

Secretò Pater noster

Altâ voce ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

℟. Sed líbera nos à malo.

Secretò Credo in Deum

Altâ voce ℣. Carnis resurrectiónem

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum;

℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sæcula. *Dan. 3.*

℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum;

℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus sæculis. *Dan. 3.*

℣ Benedíctus es in firmaménto coeli;

℟. Et laudábilis, & gloriósus in sæcula. *Dan. 3.*

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster;

℟. Benedícat nos Deus. *Psalm 66.*

Hebdomadarius facit Confessionem voce mediocri dicens

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres;] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit

Misereátur tuî omnípotens Deus; &, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Hebdomadarius respondet Amen.

Deinde Chorus facit Confessionem, & ubi dictum est vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit* tibi, Pater, *&* te, Pater.

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit

Misereátur vestrî omnípotens Deus; & dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Qui solus recitat, semel dicit Confiteor *omissis vocibus* vobis, fratres; tibi, Pater; vos, fratres; te, Pater *additâ particulâ* & *ante voces* ómnibus *&* omnes.

Deinde Misereátur se-

mel, ad quod dicit nostri, nostris, nos.

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem ómnium peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Exáudi nos, Deus, Salutáris noster:

℟. Spes ómnium fínium terræ. *Psalm.* 64.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,

℟. Quemádmodũ sperávimus in te. *Psal.* 32.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam;

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Psalm.* 101.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

VIsita, quæsumus Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

ANTIPHONA DE B. MARIA V.

ad Devotionem.

In Quadragesima

AVE, Regína cœlórum;
Ave, Dómina Angelórum;
Salve, radix; salve, porta
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa:
Vale, ô valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Elégit eam Dóminus

℟. In habitatiónem sibi. *Psalm.* 131.

Orémus

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus.

Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Tempore Paschali

REGINA cœli, lætáre. allelúia.

Quia quem meruísti portáre. allelúia.

Resurréxit sicut dixit. allelúia.

Ora pro nobis Deum. allelúia.

℣. Circumdedísti me lætítiâ, Dómine:

℟. Ut cantet tibi glória mea. *Ps.* 29.

Orémus

DEus, qui per Resurrectiónem Filii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS VERNA.

DOMINICA PRIMA QUADRAGESIMÆ.

AD VESPERAS SABBATI.

Antiphona & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Levit. 16.

IN hac die expiátio erit vestrî, atque mundátio ab ómnibus peccátis vestris: coram Dómino mundabímini; sábbatum enim requietiónis est: & affligétis ánimas vestras religióne perpétuâ.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Responsorium. Scrutémur vias nostras, & quærámus, & revertámur ad Dóminum. * Levémus corda nostra cum mánibus ad Dóminum in cœlos.

℣. Hoc sciéntes tempus: quia hora est jam nos de somno súrgere. * Levémus. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. * Levémus. *Thren. 3. Rom. 13.*

HYMNUS.

QUOD lex adumbrávit vetus,
Quod ipse sacrávit novi
Christus miníster fœderis,
Decúrrimus jejúnium.

UTAMUR ergò párciùs
Verbis, cibis & pótibus,
Somno, jocis; & árctiùs
Perstémus in custódia.

INTÉNTA mens cupídinis
Frænet rebélles ímpetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quâ se dat, hostis óccupet.

OMNES ad aram cérnuo
Vultu precémur súpplices:
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram Júdicis.

JUDEX treménde, nos premit
Imménsa moles críminum:
Imménsa sed, clemens Pater,
Parcéndo, vinces crímina.

NOS, testa quamquam fíctilis,
Opus tuum sumus tamen:
Períre ne plebem sinas
Christi redémptam sánguine.

QUOD fécimus, sana malum;
Auge bonum quod póssimus:
Da corde contríto, Deus,
Tuam meréri grátiam.

¶ PRÆSTA, beáta Trínitas;
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Filii hóminum úsquequò gravi corde?
℟. Ut quid dilígitis vanitátem & quæritis mendácium? *Ps.* 4.

Ad Magníficat.

Ant. 4. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus; & indulgéntiam ejus, fusis lacrymis, postulémus. *Judith.* 8.

Non dicuntur Preces.

Oratio ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut infrà in Feriis Quadragesimæ.* pag. 199.

Non dicuntur Preces.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Veníte, * Revertámur ad Dóminum; & sanábit nos. *Os.* 6.

Psalmus Veníte, *pag.* 6.

NOCTURNO.

. Revertátur unuſ-
à via ſua mala,
ite vias veſtras, &
·eſtra. *Jerem.* 18.
7. Exacerbáſtis
ii fecit vos: oblíti
eum, qui nutrívit
rruch. 4.
8. Expéctat Dó-
t miſereátur veſtri;
› exaltábitur par-
bis. *Iſ.* 30.
iſi convérſi fuéri-
lium ſuũ vibrábit;
rcum ſuum tetén-
arávit illum. *Pſ.* 7.
piſtola ſecúnda
Pauli Apóſtoli
l Corínthios.
o j. *Cap.* 6.
Djuvántes exhor-
támur, ne in vá-
cuum grátiam Dei
is. Ait enim: tém-
cépto exaudívi te,
e ſalútis adjúvi te.
ınc tempus accep-
ecce nunc dies ſa-
émini dantes ullam
ınem, ut non vi-
ur miniſtériũ noſ-
ſed in ómnibus
nus nos metípſos
ei miníſtros, in
patiéntia, in tri-
nibus, in neceſ-
s, in angúſtiis, in
plagis, in carcéribus, in
ſeditiónibus, in labóribus,
in vigíliis, in jejúniis, in
caſtitáte, in ſciéntia, in
longanimitáte, in ſuavi-
táte, in Spíritu Sancto, in
caritáte non ficta, in ver-
bo veritátis, in virtúte
Dei; per arma juſtítiæ à
dextris & à ſiníſtris, per
glóriam & ignobilitátem,
per infámiam & bonam
famam: ut ſeductóres &
veráces: ſicut qui ignóti,
& cógniti: quaſi morién-
tes, & ecce vívimus: ut
caſtigáti, & non mortifi-
cáti: quaſi triſtes, ſemper
autem gaudéntes: ſicut
egéntes, multos autem lo-
cupletántes: tanquam ni-
hil habéntes, & ómnia
poſſidéntes. Tu autem.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſálútis. * In ómnibus exibeámus noſmetípſos ſicut Dei miníſtros, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in caritáte non ficta.

℣. Dies propitiatiónis eſt, ut propitiétur vobis Dóminus. *. In ómnibus. 2. *Cor.* 6. *Levit.* 23.

Lectio ij. *Cap.* 6. & 7.

OS noſtrum patet ad vos, ô Corínthii, cor noſtrum dilatátum eſt:

non angustiámini in nobis: angustiámini autem in viscéribus vestris: eándem autem habéntes remunerationem, tanquàm filiis dico, dilatámini & vos. Nolíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? aut quæ sócietas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, & ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus. Propter quod exíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immúndum ne tetigéritis; & ego recípiam vos: & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in filios & fílias, dicit Dóminus omnípotens. Has ergò habéntes promissiónes, caríssimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & spíritûs; perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei.

℟. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus. * Si confiteámur peccáta nostra; Deus fidélis est & justus, ut remittat nobis peccáta nostra, & emúndet nos ab omni iniquitáte.

℣. Qui abscóndit scélera sua, non dirigétur; qui autem conféssus fuérit & relíquerit ea, misericórdiã consequétur. * Si confiteámur. 1. *Joan.* 1. *Prov.* 28.

Lectio iij. Cap. 7.

QUi consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solùm autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne quâ consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidériũ, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me; ità ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: etsi pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo; non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secúndùm Deum, ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim secúndùm Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur; sæculi au-

lítia mortem ope-

Deffécit gáudium nostri, versus est in chorus noster, cé- róna cápitis nostri. nobis, quia peccá-

Emundáte manus, res: míseri estóte, te; risus vester in convertátur.* Væ. * Væ. *Thren* 5.

NOCTURNO.

3. Altíssimus ódio peccatóres, & mi- est pœniténtibus. 2.

4. Quàm bonum réptum manifestá- téntiam! sic enim voluntárium pec- *Eccli.* 20.

3. Bonæ spei fe- os tuos, Dómine; n júdicans das lo- peccátis pœnitén- *p.* 12.

i iniquitátes obsér- , Dómine; ómine, quis susti- *Ps.* 129.

S. Leónis Papæ. *Lectio iv.*

5. *de Quadragesf.* icatúrus vobis, di- ímí, sacratíssimũ, mque Jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam? dicámque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Quamvis enim nulla sint témpora quæ divínis non sint plena munéribus, & semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accéssus; nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spirituáles profectus movéri, & amplióri fidúcia opórtet animári, quandò ad univérsa pietátis officia, illíus nos diéi in quo redémpti sumus, recúrsus invítat; ut excéllens super ómnia passiónis Domínicæ, sacraméntum, purificátis & corpóribus & ánimis, celebrémus.

℟. Minístri Dei mei, sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum: * Congregáte omnes habitatóres terræ in domum Dei vestri, & clamáte ad Dóminum.

℣. Omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd Deus státuit diem in quo judicatúrus est orbem in æquitáte. * Congregáte. *Joel.* 1. *Act.* 17.

Lectio v.

DEbebátur quidẽ tantis mystériis ita incessábilis devótio & continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspéctu Dei, quales nos in ipso paschali festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est, &, dùm carnis fragilitáte austérior obsevántia relaxátur, dùmque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo disténditur, necésse est de mundáno púlvere etiam religiósa corda sordéscere. Magnæ divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparándam méntium puritátem, quadragínta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas & pia ópera redímerent, & jejúnia casta decóquerent.

℟. Bona est orátio cum jejúnio & eleemósyna, magis quàm thesáuros auri recóndere; * Quóniam eleemósyna à morte líberat: Ipsa est quæ purgat peccáta, & facit inveníre misericórdiam & vitam ætérnam.

℣. Date eleemósynam, & ecce ómnia munda sunt vobis; * Quóniam. *Tob.* 12 *Luc.* 11.

Lectio vj.

INgressúri ígitur, dilectíssimi, dies mýsticos, & jejuniórum remédiis consecrátos, præcéptis Apostólicis obedíre curémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis ac spíritûs; ut, castigátis colluctatiónibus quæ sunt inter utrámque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem; ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntiũ non simus obnóxii. Dignâ enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, & nostro vitio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores à puritáte perféctæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii, aut fructuósè córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Hoc est jejúnium quod elégi: Dissólve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes, dimítte eos qui confrácti sunt líberos. * Tunc † In-

Dóminus exáu-
ábis & dicet:
m.
m effúderis esu-
mam tuam, &
afflíctam replé-
iétur in ténebris
* Tunc. Glória.
ois. *Is. 58.*

NOCTURNO.

. Humiliémus
nas nostras; ut
bíscum miseri-
uam. *Judith. 8.*
. Deus meus,
r & erubésco le-
m meam ad te.
9.
Dómine, nobis
aciéi: tibi autem
Deo nostro mi-
, & propitiátio.

ómine, ante te
idérium meum:
gémitus meus à
est abscónditus.

ancti Evangélii
n Matthæum.
vij. Cap. 4.
témpore; Jesus
est in desértum
, ut tentarétur à
& cùm jejunásset
ita diébus & qua-
nóctibus, postèa
réliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

Homil. 16. in Evang. hab. in Basil. S. Joan Lat. Dom. I. Quadrages.

Dubitári à quibúsdam solet, à quo spíritu sit Jesus ductus in desértum, propter hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem; & rursùm: Assúmpsit eum in montem excélsum valde. Sed verè & absque ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut à Sancto Spíritu in desértum ductus credátur; ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malígnus Spíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excélsum montem, vel in sanctam civitátem à diábolo assúmptus, mens réfugit, humánæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo & ália facta pensámus.

℟. Jesus plenus Spíritu Sancto regréssus est à Jordáne, & agebátur à Spíritu in desértum diébus quadraginta; * Et tentabátur à diábolo.

℣. Osténdit mihi Dóminus Jesum: & satansta-

bat à dextris ejus, ut adversarétur ei; * Et. *Luc.* 4. *Zach.* 3.

Lectio viij.

CErtè iniquórum ómnium, caput diábolus est: & hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? An non diáboli membra Judæi persequéntes, & mílites crucifigéntes Christum fuérunt? Quid ergò mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam à membris illíus crucifígi? Non est ergò indígnum Redemptóri nostro quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat suâ morte superáre.

℞. Erat Jesus in desérto quadragínta diébus & quadragínta nóctibus, & tentabátur à sátana, erátque cum béstiis; * Et nihil manducávit Jesus in diébus illis.

℣. Fuit Móyses in monte quadragínta dies & quadragínta noctes: panem non comédit, & aquam non bibit; * Et. *Marc.* 1. *Luc* 4. *Exod.* 34.

Lectio ix.

SEd sciéndum nobis est quia tentátio tribus modis ágitur, suggestióne, delectatióne & consénsu. Et nos cùm tentámur, plerúmque in delectatiónem, aut étiam in consénsum lábimur; quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus unde certámina tolerémus. Deus verò, qui in útero Vírginis incarnátus in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetípso tolerábat. Tentári ergò per suggestiónem pótuit; sed ejus mentem peccáti delectátio non momórdit. Atque ídeò omnis diabólica illa tentátio foris, non intùs fuit.

℞. Débuit Jesus per ómnia frátribus similári, * Ut miséricors fíeret, & fidélis Póntifex; † In eo enim in quo est ipse tentátus, potens est & eis qui tentántur auxiliári.

℣. Perféctio tua & doctrina tua sancto tuo, Dómine, quem probásti in tentatióne, * Ut. Glória. † In eo. *Hæbr.* 2. *Deut.* 33.

Non dicitur Te Deum *in Dom. & Feriis Quadrag.*

AD

AD LAUDES.

Ant. 1. **F**Ili, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2.

Ant. 2. Nemo, cùm tentátur, dicat quóniam à Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est; *Jac.* 1.

Ant. 3. [Deus] néminem tentat; unusquísque verò tentátur à concupiscéntia sua abstráctus & illéctus. *Jac.* 1.

Ant. 4. Non ergò regnet peccátum in vestro mortáli córpore, ut obediátis concupiscéntiis ejus. *Rom.* 6.

Ant. 5. Fidélis Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potéstis; sed fáciet étiam cum tentatióne provéntum, ut possítis sustinére. 1. *Cor.* 10.

Capitulum. Hæbr. 4.

NOn habémus Pontíficem qui non possit compati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergò cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

HYMNUS.

QUISQUIS fatéris te reum,
Ad cor revérsus pœnitens,
Dic íntimos, dic flébili
Cordis dolóres cármine.

RISUS inánes éxulent,
Ad sacra curvus átria
Luget Sacérdos; & tuos
Clamóre fletus próvocat.

SALUTIS, eccè nunc dies:
Qui deviásti pródigus
Fili, demum revértere:
Parens en ulnas éxplicat.

AT ne vocátus pátriam
Domum revérti dífferas:
Magis treméndum, nil tibi
Iráta quàm benígnitas.

SACRO, Deus, jejúnio
Qui nos piári præcipis,
Da pœniténdi témpora,
Et cor simul da pœnitens.

AUDI, beáta Trínitas,
Nostrísque votis ánnuens,
Contríta fac jejúniis
Tibi litémus péctora.
Amen.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei;

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. Accédens tentátor, dixit Jesu: Si Fílius Dei es, dic ut lápides

isti panes fiant : qui respóndens, dixit : Scriptum est : Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnuâ Quadragesimáli observatióne puríficas : præsta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

AD HORAS.

• *Post Hymnum Doxologia.*

Præsta, beáta Trínitas ;
Concéde, simplex Unítas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Antiph. & Orat. de Laud.

AD PRIMAM.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quinto.

An. 1579. *Part. I. Num.* 3.

OMnis quicúmque sit, qui jejúnii lege astríctus est síngulis Quadragésimæ diébus, Domínicis excéptis, jejúnium servet ; alióqui enim peccáto mortáli alligátum se esse nósse debet. Tu autem.

AD TERTIAM.

Capitulum. In hac die, *ut in primis Vesperis.*

℟. *breve.* Quàm dúlcia fáucibus meis * Elóquia tua, Dómine !

℟. Super mel ori meo. * Elóquia. Glória Patri. Quàm dúlcia. *Ps.* 118.

℣. Judícia Dómini desiderabília super aurum ;

℟. Et dulcióra super mel & favum. *Ps.* 18.

AD SEXTAM.

Capitulum. Non habémus, *ut in Laudibus.*

℟. *breve.* Si vocem ejus audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

℣. Sicut in exacerbatióne secúndùm diem tentatiónis in desérto. * Nolíte. Glória Patri. Si vocem. *Ps.* 94.

℣. Tentavérunt & exacerbavérunt Deum excélsum :

℟. Et testimónia ejus non custodiérunt. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Capitulum. Deut. 6.

CAve diligénter ne obliviscáris Dómini qui edúxit te de terra

Ægypti, de domo servitútis. Dóminum Deum tuum timébis, & illi soli sérvies; ac per nomen illíus jurábis.

℟. *breve.* Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi.

℣. Psalmum dicat nómini tuo, * Et psallat tibi. Glória. Omnis. *Ps.* 65.

℣. Servíte Dómino in timóre;

℟. Et exultáte ei cum tremóre. *Ps.* 2.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus & Psalmi de Dominica.

Capitulum, Hymnus & Versus, ut suprà in Vesperis Sabbati.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Consummátâ omni tentatióne, diábolus recéssit (à Jesu;) & ecce Angeli accessérunt, & ministrábant ei. *Luc.* 4. *Mat.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laud.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dom. Cætera, ut infrà in Feriis Quadragesimæ, pag. 199.

Non dicuntur Preces.

IN FERIIS QUADRAGESIMÆ,

USQUE AD DOMINICAM PASSIONIS.

AD MATUTINUM.

Invitat. Dominum vocántem peccatóres ad pœniténtiam, * Veníte, adorémus. *Luc.* 5.

Psalm. Veníte, *pag.* 6.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam.

℣. Miserére meî, Deus, miserére meî;

℟. Quóniam in te confídit ánima mea. *Ps.* 56.

Lectiones, ut infrà in qualibet Feria.

Duo priora ℟℟. *dicuntur alternatim secundùm Feriam, ut sequitur, usque ad Dominicam Passionis.*

FERIA II. ET V.

Post j. Lect. ℟. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes vestras, & fácite vobis cor novum, & spíritum novum; quia * Nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus: revertímini & vívite.

℣. Patiénter agit Dóminus propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes

ad pœniténtiam revérti. * Nolo mortem. *Ezech.* 18. 2. *Petr.* 3.

Post ij. Lect. ℟. Quasi colúmbæ meditántes gemémus; multiplicátæ sunt enim iniquitátes nostræ, & * Peccáta nostra respondérunt nobis; quia scélera nostra nobíscum, & iniquitátes nostras cognóvimus.

℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus & véritas in nobis non est. * Peccáta. *Isaïæ* 59. 1. *Joan.* 1.

Responsorium tertium erit proprium & Evangelio diei congruum; ut in qualibet Feria notatur.

FERIA III. ET VI.

Post j. Lect. ℟. Scimus qui dixit: Mihi vindícta, & ego retríbuam. * Horréndum est incídere in manus Dei vivéntis.

℣. Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. * Horréndũ. *Hæbr.* 10. *Eccli.* 2.

Post ij. Lect. ℟. Tu, Dómine, in ætérnum permanébis: * Quare in perpétuum oblivíscéris nostri? Convérte nos, Dómine, ad te, & convertémur.

℣. Dómine, salva nos; perímus. * Quare. *Thren.* 5. *Matth.* 8.

℟. iij. *Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.*

FERIA IV. ET SABB.

Post j. Lect. ℟. Jurávi, & státui custodíre judícia justítiæ tuæ. * Humiliátus sum usquequáque, Dómine: vivífica me secúndum verbum tuum.

℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri. * Humiliátus sum. *Ps.* 118. *Luc.* 18.

Post ij. Lect. ℟. Pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum, rogáre & deprecári * In jejúniis, sacco, & cínere.

℣. Memor esto unde excíderis, & age pœniténtiam. * In jejúniis. *Dan.* 9. *Apoc.* 2.

℟. iij. *Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.*

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Antiph. & Psal. de Psalterio, secundùm Feriam.

Capitulum. Isaïæ 58.

Clama, ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eórũ, & dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus, Quisquis fatéris, *ut suprà*, pag. 193.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine;

℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

Ad Benedíctus. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut suprà in Feriis per Annum. p. 171.

Si facienda sit Commem. de aliquo Sancto, fit eo loco.

Suffragia seu Commemorationes communes, ut suprà, pag. 172.

AD HORAS.

Antè Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, Vesperas & Completorium, dicitur secretò: Pater noster. Ave, María. Sancti Spíritûs adsit nobis grátia. Amen.

Post Hymnum. Doxologia Præsta, beáta Trínitas. *ut suprà*, pag. 194. *& sic ad alias Horas.*

AD PRIMAM.

Deus in adjutórium.

Hymnus. Jam lucis, *ut in Psalterio.* pag. 19.

Psalmi de Feria, & sic ad alias Horas:

Ant. 2. Dómino Deo nostro justítia, nobis autem confúsio faciéi nostræ; peccávimus ante Dóminũ Deum nostrum. *Baruc.* 1.

Capitulum. Vidéte fratres, *& reliqua, ut suprà in Feriis per Annum.* pag. 174.

AD TERTIAM.

Deus in adjutórium.

Hymnus. Nunc Sancte. *ut in Psalterio*, pag. 26.

Ant. 7. Operiántur saccis hómines, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via sua mala. *Jon.* 3.

Capitulum. Joël. 2.

Nunc, dicit Dóminus, convertímini ad me in toto corde vestrò, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra.

℟. *brev.* Convérte nos, * Deus salutáris noster.

℣. Et avérte iram tuam à nobis. * Deus. Glória.

℟. Convérte nos. *Ps.* 84.

℣. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum;

℟. Donec misereátur nostri. *Ps.* 122.

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut suprà in Feriis per Annum, pag. 179. *Oratio conveniens.*

AD SEXTAM.

Deus in adjutórium.

Hymnus. Rector potens. *ut in Psalterio*, pag. 29.

Ant. 3. Quiéscite ágere pervérsè; díscite benefácere, quærite judícium. Si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur. *Is.* 1.

Capitulum. Is. 55.

Derelínquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus; & ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

℟. *breve.* Miserére nostri, Dómine, * Miserére nostri.

℣. Quia multùm repléti sumus despectióne. * Miserére nostri. Glória. ℟. Miserére. *Ps.* 122.

℣. Multa flagélla peccatóris;

℟. Sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit. *Ps.* 31.

Preces, ut suprà ad Tertiam in Feriis per Annum, pag. 179.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Deus in adjutórium.

Hymnus. Rerum Deus. *ut in Psalterio*, pag. 31.

Ant. 6. Purificáte corda, peccatóres: lugéte, & ploráte: humiliámini in conspéctu Dómini. *Jac.* 4.

Capitulum. Joël. 2.

Inter vestíbulum & altáre plorábunt sacerdótes, minístri Dómini; & dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo; & ne des hæreditátem tuam in oppróbrium.

℟. *breve.* Propter glóriam nóminis tui, * Dómine, líbera nos.

℣. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum: * Dómine. Glória Patri ℟. Propter. *Ps.* 78.

℣. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus:

℟. Cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies. *Ps.* 50.

Preces, ut suprà ad Tertiam in Feriis per Annum, pag. 179.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Antiphona & Psalmi de Psalter. secundùm Feriam.

Capitulum. Ezech. 2.

Si ímpius in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injústum, vitâ vivet, & non moriétur. Omnia peccáta ejus quæ peccávit, non

imputabúntur ei.

HYMNUS.

AUDI, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

SCRUTATOR alme córdium,
Infírma tu scis vírium;
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

MULTUM quidem peccávimus;
Sed parce confiténtibus;
Ad nóminis laudem tui,
Confer medélam lánguidis.

SIC corpus extrà cónteri
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsùs críminum.

PRÆSTA, beáta Trínitas;
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Tempus beneplàciti Deus:

℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me.

Psal. 68.

Ad Magníficat. *Ant, ut assignatur in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces, ut suprà ad Laudes, pag. 171. *In iis loco Psalmi* De profúndis, *dicitur Ps.* 50 Miserére mei, Deus, *ut suprà, pag.* 168.

Oratio, ut infrà in qualibet Feria, post Antiph. ad Magníficat.

Dicto Benedicámus. *si facienda sit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco. Deindè, usque ad Passionem exclusivè, fiunt Suffragia seu Commem. communes, ut suprà, p.* 180.

AD COMPLETOR.

Antiphona & Psalmi de Psalter. secundùm Feriam.

HYMNUS. *S. Ambrosii.*

CHRISTE qui lux es, & dies,
Noctis ténebras détegis,
Lucísque lumen créderis,
Lumen beátum prædicans.

PRECAMUR, Sancte Dómine,
Defénde nos in hac nocte:
Sit nobis in te réquies,
Quiétam noctem tribue.

NE gravis somnus írruat,
Nec hostis nos surrípiat,
Nec caro illi consénti ens,
Nos tibi reos státuat.

OCULI somnum cápiant,
Cor ad te semper vígilet,
Déxtera tua prótegat

Fámulos, qui te díligunt.

Defénsor noster áspice,
Insidiántes réprime:
Gubérna tuos fámulos,
Quos sánguine mercátus es.

Meménto, nostri, Dómine,
In gravi isto córpore:
Qui es defénsor ánimæ,
Adésto nobis, Dómine.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu paráclito,
Et nunc, & in perpétuũ. Amen.

Capitulum. Sóbrii estóte & ℟. *brev.* In manus, *ut suprà in Feriis per Annum*, pag. 181.

Ad Nunc dimíttis.

Ant. 1. Recogitábo tibi, Dómine, omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ. *Is.* 38.

Deindè dicuntur Preces flexis genibus & Oratio, ut in Feriis per Annum, pag. 182.

FERIA SECUNDA.

Incipit Liber Exódi.

Lectio j. *Cap.* 1.

HÆc sunt nómina filiórum Israël qui ingréssi sunt in Ægyptum cum Jacob. Singuli cum dómibus suis introiérunt: Ruben, Símeon, Levi, Judas, Issachar, Zábulon, & Bénjamin, Dan, & Néphthali, Gad, & Aser. Erant ígitur omnes ánimæ eórum qui egréssi sunt de fémore Jacob septuaginta: Joseph autẽ in Ægypto erat. Quo mortuo, & univérsis frátribus ejus, omníque cognatióne illâ, filii Israël crevérunt, & quasi germinántes multiplicáti sunt; ac roboráti nimis, implevérunt terram. Surréxit intéreà rex novus super Ægyptum, qui ignorábat Joseph; & ait ad pópulum suum: Ecce pópulus filiórum Israël multus, & fórtior nobis est. Veníte, sapiénter opprimámus eum, ne fortè multiplicétur; & si ingruérit contra nos bellum, addátur inimícis nostris, expugnatísque nobis egrediátur de terra.

℟. Projícite à vobis, *pag.* 195.

Lectio ij. *Cap.* 1. & 2.

PRæcépit ergò Phárao omni pópulo suo, dicens: Quidquid masculíni sexûs natum fúerit, in flumen projícite: quidquid fœminíni, reserváte. Egréssus est post hæc vir de domo Levi; & accépit uxó-

rem stirpis suæ: quæ concepit, & peperit filium; & videns eum elegántem, abscóndit tribus ménsibus. Cùmque jam celáre non posset, sumpsit fiscéllam scirpeam, & linívit eam bitúmine ac pice: posuítque intùs infántulum, & expósuit eum in carécto ripæ flúminis, stante procul soróre ejus, & considerante evéntum rei. Ecce autem descendébat filia Pharaónis, ut lavarétur in flúmine, & puéllæ ejus gradiebántur per crepidinem álvei. Quæ cùm vidisset fiscéllam in papyrióne, misit unam è famulábus suis; & allátam apériens, cernénsque in ea párvulum vagiéntem, misérta ejus, ait: De infántibus Hebræórū est hic. Cui soror púeri: Vis, inquit, ut vadā, & vocem tibi mulíerem Hebræam, quæ nutríre possit infántulū? respóndit; Vade. Perréxit puélla; & vocávit matrem suam. Ad quam locúta filia Pharaónis: Accipe, ait, púerum istum, & nutri mihi; ego dabo tibi mercédem tuam. Suscépit múlier, & nutrívit púerum; adultúmque trádidit filiæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum filii, vocavítque nomen ejus Móyses, dicens: Quia de aqua tuli eum.

℟. Quasi columbæ, pag. 196.

Lectio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap. 25.*

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis; cùm vénerit filius hóminis in majestáte sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ; & congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília Sancti Ephrem Syri Diáconi.

De II. Adventu & consummatione sæculi.

AUdite, fratres charíssimi; quid, óbsecro, factúri sumus, quandò in furóre, & in ira intolerábili descéndet Dóminus, sedébitque in sólio glóriæ suæ; omnémque terram ab ortu solis usque ad occásum, & cunctos fines orbis advocábit, ut júdicet pópulum suum; reddátque singulis juxta ópera sua? Heu, heu mihi! quales & quo ánimo tunc oportébit nos esse, quandò nudi ac tímidi ibi apparébimus; prodituri ad horréndum illud tribunal? heu,

heu mihi! ubi tunc carnis fortitúdo? ubi tunc humána volúptas? ubi tunc ímpudens & inverecúnda audácia? ubi tùm ornátus véstium? ubi tùm volúptas peccáti verè immúnda ac sórdida? ubi tùm eórum negligéntia, qui in desídia & impietáte hìc vitam transegérunt? ubi tùm deliciárum illécebræ? cuncta illa præteriérunt; & mollis áeris instar, dissolúta sunt. Ubi tùm avarítia? ubi qui in multitúdine divitiárum gloriabántur, & Deũ contemnébant? tunc aspiciéntes, verè mirabúntur, conturbabúntur; tremor apprehéndet eos. Ibi dolóres ut parturiéntis in spíritu veheménti tunc conteréntur.

℟. Congregabúntur ante Filium hóminis omnes gentes; & separábit eos, sicut pastor ségregat oves ab hædis: * Et † Státuet oves à dextris suis, hædos autem à siníftris.

℣. Omnis misericórdia fáciet locum unicuíque secúndùm méritum óperum suórum. * Et. Glória Patri, † Státuet. *Matth.* 25. *Eccli.* 16.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. Dicet rex his qui à dextris ejus erunt: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum à constitutióne mundi. *Matth.* 25.

Preces flexis genibus.

Oratio.

NOstra tibi, Dómine, quæsumus, sint accépta jejúnia, quæ nos expiándo grátiâ tuâ dignos effíciant, & ad regna perdúcant ætérna; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Vaurénsi.

An. 1368. *Cap.* 89.

JOcositátis excéssum débito moderámine, reprímere cupiéntes, sacro approbánte Concílio, prohibémus distríctiùs, nè áliquis, cujuscúmque státûs vel conditiónis exístat, in diébus jejuniórum per Ecclésiam indictórum, & præcípuè in Quadragésima, carnes cómedat, nisi urgénte necessitáte.

Ad Magníficat.

Ant. 7. Dicet rex his qui à siníftris erunt: Discédite à me, maledícti, in ignem ætérnum. Et ibunt hi in supplícium ætérnum; justi autem in vitam ætérnam. *Matth.* 25.

Oratio.

ABsolve, quæsumus, Dómine, nostrórum víncula peccatórum; & quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 3.

MOyses pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian: cúmque minásset gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dñs in flamma ignis de médio rubi: & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. Dixit ergo Móyses: Vadam, & vidébo visiónem hanc magnam quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, & ait: Móyses, Móyses. Qui respóndit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: solve calceaméntum de pédibus tuis: locus enim in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Abscóndit Móyses fáciem suam; non enim audébat aspícere contra Deum. Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, & clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus: & sciens dolórem ejus, descéndi ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, & edúcam de terra illa in terram bonam & spatiósam, in terram quæ fluit lacte & melle.

℟. Scimus, pag. 196.

Lectio ij.

VEni, & mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Isráël de Ægypto. Dixítque Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, & edúcam fílios Isráël de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habébis signum, quòd míserim te: Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Isráël, & dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móy-

sen : EGO SUM QUI SUM. Ait : Sic dices filiis Israël : QUI EST, misit ad me vos.

℟. Tu, Dómine, in ætérnum. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore, cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens : Quis est hic ? pópuli autem dicébant : Hic est Jesus Prophéta à Nàzareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei, & ejiciébat omnes vendentes. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. 7. in Quadrag.

EJécit Christus commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantùm res agi, hóstias & oratiónes Deo offérri, verbum Dei legi, audíri & decantári præceptum erat. Si ergò Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo quæ in templo volébat offérri, vidélicet propter stúdiū avarítiæ sivè fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus ; quantâ putas animadversióne puníret, si inveníisset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacántes, aut álii cuílibet vítio mancipátos ? Si enim illa quæ álibi líberè agi póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur ; quantò magis ea quæ nusquam fieri licet, plus cœléstis iræ meréntur, si in ædibus Deo sacrátis agántur ?

℟. Cùm introísset Jesus in templum, docébat, dicens : * Nonne scriptum est quia † Domus mea, domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus ? Vos autem fecístis eam spelúncam latrónum.

℟. Ponam fáciem meā contra illum qui contamináverit sanctuárium meū, ac pollúerit nomen sanctum meum. * Nonne scriptum est. Glória. † Domus. *Marc.* 11. *Levit.* 20.

Ad Benedictus.

Ant. 1. Ejiciébat Jesus omnes vendéntes & eméntes in templo ; & mensas numulariórum, & cáthedras vendéntium colúmbas evértit. *Matth.* 21.

Oratio.

ASceńdant ad te, Dómine, jejunántium preces, & ab Ecclésia tua cunctam repelle nequi-

tiam. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concilio Avenionensi.

An. 1594. *Tit.* 44.

MEdicos, omnes Epíscopi, áliquot ante Quadragésimam diébus accérsant, eósque diligénter móneant, ne propriæ salútis immemores, nimiâ facilitate cujuspiam malè affectam valetúdinem affirment; iis indulgéntes qui fingunt labórem in præcépto.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Accessérunt ad Jesum cæci & claudi in templo, & sanávit eos. *Matth.* 21.

Oratio.

COnsérva, Dómine, famíliam tuam bonis semper opéribus erudítam: & sic præséntibus consoláre subsídiis, ut ad supérna perdúcas propítius. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

Quatuor Temporum.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 12.

DIxit Dóminus ad Móysen & Aaron in terra Ægypti: Mensis iste vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cætum filiórum Israël, & & dícite eis: Décimâ die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias & domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum qui junctus est dómui suæ, juxtà númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, anniculus; juxtà quem ritum tollétis & hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, & in superlimináribus domórum in quibus cómedent illum.

℟. Jurávi. *pag.* 196

Lectio ij.

SIc autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, & calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, & comedétis festinánter: est enim Phase (id est

tránsitus) Dómini. Et transibo per terrã Ægypti nocte illâ, percutiámque omne primogénitum in terra Ægypti, ab hómine usque ad pecus: & in cunctis diis Ægypti fáciam judícia, ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus éritis; & vidébo sánguinem, & transíbo vos: nec erit in vobis plaga dispérdens, quando percússero terram Ægypti.

℟. Pósui. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 12.

In illo témpore; respondérunt Jesu quidam de Scribis & Pharisæis, dicéntes: Magíster, vólumus á te signum vidére. Qui respóndens, ait illis: Generátio mala & adúltera signum quærit; & signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ Prophétæ. Et réliqua.

Homília Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 44. *in Matth. Edit. Bened. Hom.* 43.

Poterit ne quidquam, non dico ímpium magis, sed etiam stolídius istis inveníri, qui etiam post tot tantáque signa, quasi nullum signum esset factum, dícere audent: Magíster, vólumus á te signum vidére? Ubi nunc sunt qui signa & mirácula curiósè inquírunt? Viri Ninivítæ surgent, & condemnábunt generatiónem hanc; nam absque áliquo pénitus signo, ánimo credidérunt. Et sicut Ninivítæ Judæos condemnâbunt, sic multi qui nunc nobis inferióres vidéntur, nos condemnábunt. Véniat in mentem quanta erit illa condemnátio, ut incipiámus aliquándò ad veram accédere pœniténtiæ jánuam. Mihi hæc ipsi dico, meípsum primò exhórtor. Capiámus iter angústum. Usquequó delíciabimur? úsquequò degémus otiósè, ridéntes ac oscitántes? Non sumus adhuc satiáti desídiâ & procrastinatióne? Eadémne semper erunt? eádem mensa, idem sumptus, eædem pecúniæ, possessiónes, constructiónes ædium? Et horum ómnium quis finis? Mors. Quis, inquam, términus? Cinis, sepúlchrum, vermes. Aliam ergo vivámus vitam, faciámus de terra cœlum, melióra capessámus; ut rectè vivendo, futúra bona consequá-

mur gratiâ & misericórdiâ Dómini nostri Jesu Christi.

℟. Prædicavérunt Ninivítæ jejúnium, & vestiti sunt saccis à majóre usque ad minórem, * Et † Convérsi sunt à via sua mala.

℣. Viri Ninivítæ surgent in judício cum generatióne ista ; quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ. * Et. Glória Patri. † Convérsi sunt. *Jonæ.* 3. *Matth.* 12.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. Sicut fuit Jonas signum Ninivítis ; ita erit & Fílius hóminis generatióni isti. *Luc.* 11.

Oratio.

Concéde nobis, miséricors Deus, ut quantò plebs tibi dicáta multifórmis grátiæ tuæ donis fovétur, tantò in bonis opéribus ferventior exístat. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Moguntíno. *An.* 813. *Can.* 34.

Constitúimus ut quátuor témpora anni ab ómnibus, cum jejúnio, obsérventur : id est, in mense Mártio, hebdómadâ primâ ; & fériâ quartâ & sextâ, & sábbato, véniant omnes ad Ecclésiam horâ nonâ, cum litániis ad missárum solémnia.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse meus frater, & soror, & mater est. *Matth.* 12.

Oratio.

Meménto, Dómine, miseratiónum tuárum ; & præsta, ut à cibis & peccátis abstinéntes, grato tibi jejúnio placeámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Libro Exódi.

Lectio j. *Cap.* 14.

Dixit Dóminus ad Móysen : Quid clamas ad me ? Lóquere fíliis Israël, ut proficiscántur. Tu autem éleva virgam tuam, & exténde manum tuam super mare, & dívide illud ; ut gradiántur fílii Israël in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum, ut persequántur vos : & glorificábor in Pharaóne, & in omni exércitu ejus, & in cúrribus, & in equítibus illíus.

Et scient Ægyptii quia ego sum Dóminus, cùm glorificátus fúero in Pharaóne, & in cúrribus atque in equítibus illíus. Tollénsque se Angelus Dei, qui præcedébat castra Israël, ábiit post eos: & cum eo páriter colúmna nubis, prióra dimíttens, post tergum stetit inter castra Ægyptiórum & castra Israël; & erat nubes tenebrósa, & illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent. Cùmque extendísset Móyses manum super mare, ábstulit illud Dóminus; flante vento veheménti & urénte totâ nocte, & vertit in siccum, divisáque est aqua.

℟. Projícite à vobis *pag.* 195.

Lectio ij.

Et ingréssi sunt filii Israël per médium sicci maris; erat enim aqua quasi murus à dextra eórum & læva. Persequentésque Ægyptii, ingréssi sunt post eos, & omnis equitátus Pharaónis, currus ejus & équites per médium maris. Jamque advénerat vigília matutina, & ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis & nubis interfécit exércitum eórum, & subvértit rotas cúrrium; ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægyptii: fugiámus Israëlem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Extènde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios, super currus & équites eórum. Cùmque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsque Ægyptiis occurrérunt aquæ, & invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversǽque sunt aquæ, & operuérunt currus & équites cuncti exércitûs Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare; nec unus quidem supérfuit ex eis.

℟. Quasi colúmbæ meditántes. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

In illo témpore; Egréssus Jésus secéssit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier Chananæa, à finibus illis egréssa, clamávit, dicens ei: Miserére mei, Dómine Fili David; filia

a malè à dæmónio ve-
ur. Et réliqua.
Iomília Sancti Joánnis
Chrysóstomi.
m. 22. in Cap. Matth. 6.
Os ipsi causa perditió-
nis nostræ exístimus :
n enim instánter ad
ium accédimus , non
erpellámus assíduè, non
gámus quemádmodum
tanta est dignum causa
gáre. Sed etsi eum adeá-
s aliquándo , hoc ità
imus , quasi non desidé-
mus accípere, neque cum
fide quæ cóngruit depre-
ntes : sed oscitántes prorsus
s, ac totâ mente torpén-
r, ea quæ videmur posc-
áre, neglígimus... Cha-
næam illam muliérem
igno certè dono implé-
n Christus remísit : in
c verò evidénter osténd-
: quóniam Deus étiam
a quæ nobis paráta non
it, dare possit, si vehe-
ntiùs postulémus. Non,
quit, est bonum tóllere
nem filiórum & dare cá-
bus ; & támen dedit,
ia illa veheméntiùs éxi-
. Accedámus igitur ad
m, & dicámus : étiam,
ómine , & canes edunt
micis quæ cadunt de
ensâ dominórum suó-
m. Accedámus, inquam,
opportúnè & importúnè :
imò verò nunquàm con-
tingit importúnè accédere.
Importúnum quippè est,
si non assíduè eum adeá-
mus ; eum enim qui cupit
semper largíri, semper op-
portúnè orámus.

℞. Múlier Chananæa clamávit, dicens Jesu : Miserére mei, Dómine, Fili David ; fília mea malè à dæmónio vexátur. Qui non respóndit ei verbum. At illa venit, & adorávit eum, dicens : * Dómine, † Adjuva me.

℣. Adjuva me, cujus præter te nullus est auxiliátor : * Dómine. Glória. † Adjuva me. *Matth.* 15. *Esth.* 14.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. Venit Chananæa, & adorávit Jesum, dicens : Dómine, ádjuva me. *Matth.* 15.

Oratio.

Deus qui in húmili perseverántes oratióne benígnus exáudis : da nobis constántem fídei ac devotiónis afféctum ; ut quæ pro salúte nostra supplíciter expóscimus, hæc, te largiénte, consequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit. &c.

CANON.

Ex Concílio Tolosáno. *An.* 1590. *Part. II. Cap.* 3.

QUi carnem, prohíbitis diébus ex licéntia cómedent; soli, nè ulli scándalo sint, locóque separáto cómedant.

Ad Magníficat.

Ant. 3. Respóndens Jesus, ait illi: ô múlier! magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanáta est filia ejus ex illa hora. *Matth.* 15.

Oratio.

FAmíliam tuam, Dómine, toto corde tibi prostrátam ab hóstium tuére formídine; ne suæ petitiónis frustréntur effectu, qui non in justificatiónibus suis, sed in miseratiónibus tuis multis fáciem tuam deprecántur. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum.

De Libro Exódi.

Lectio j. *Cap.* 16.

MUrmurávit omnis congregátio filiórum Israël contra Móysen & Aáron in solitúdine. Dixerúntque filii Israël ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebámus super ollas cárnium, & comedebámus panem in saturitáte! Cur eduxístis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo: egrediátur pópulus, & cólligat quæ sufficiunt per síngulos dies: ut tentem eum utrum ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant; & sit duplum quàm cólligere solébant per síngulos dies.

℟. Scimus. *pag.* 196.

Lectio ij.

FActum est ergo vespere, & ascéndens cotúrnix, coopéruit castra: manè quoque ros jácuit per circúitum castrórum. Cùmque operuísset superficiem terræ, appáruit in solitúdine minútum, & quasi pilo tusum in similitúdinem pruínæ super terram. Appellavítque domus Israël nomen ejus, Man: quod erat quasi semen coriándri album, gustúsque ejus quasi símilæ

cum melle. Dixit autem Móyses: Iste est sermo quem præcépit Dóminus: Imple gomor ex eo, & custodiátur in futúras retrò generatiónes: ut nóverint panem, quo álui vos in solitúdine, quando edúcti estis de terra Ægypti. Dixítque Móyses ad Aáron: Sume vas unum, & mitte ibi Man; quantùm potest cápere gomor, & repóne coram Dómino ad servándum in generatiónes vestras, sicut præcépit Dóminus Móysi. Posuítque illud Aáron in tabernáculo reservándum. Fílii autem Israël comedérunt Man quadragínta annis, donec venírent in terram habitábilem: hoc cibo áliti sunt úsquequò tángerent fines terræ Chánaan.

℟. Tu, Dómine. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 5.

IN illo témpore; Erat dies festus Judæórum, & ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína. Et réliqua.

Homília Sancti Cyrílli Alexandríni Epíscopi.

Comment. in Joan. Lib. II. Cap. 5. in hæc verba,
VIS SANUS FIERI?

MAniféstum arguméntũ summæ Christi bonitátis, quòd útique laborántium preces non expéctet; sed petitióné benignitáte suâ prævéniat. Occúrrit enim, ut vides jacénti, & miserátur ægrum, ántequàm ei súpplicet. Quòd autem intérrogat, utrùm velit infirmitáte liberári, non istud est ignorántis, id quod ómnibus certè patébat, sed ad vehementiùs illíus rei stúdium excitántis, & ad flagitándam sanitátem instigántis. Quod autem intérrogat, utrùm velit re optátâ frui: Emphásim quamdam habet, quâ signíficat se eam præbére posse, jamque ad id præstándum parátum esse, solámque petitiónem ejus, qui grátiam acceptúrus erat, præstolári. Tu autem.

℟. Erat homo trigínta & octo annos habens in infirmitáte sua. Dicit ei Jesus: Vis sanus fieri? Respóndit: * Dómine, hóminem non hábeo. Dicit ei Jesus: Tolle grabátum tuũ, & ámbula; & † Statim sanus factus est.

℣. Respíciens eram ad ad-

jutórium hóminum, & non erat. * Dómine. Glória. † Statim. *Joan.* 5. *Eccli.* 51.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, & ámbula. *Joan.* 5.

Oratio.

PRopitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, & animárum nostrárum medére languóribus; ut peccatórum remissióne percéptâ, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Carthaginénsi quarto.

Anno 398. *Cap.* 1.

QUi ordinándus est, ánteà examinétur, Si natúrâ sit prudens, si docíbilis, si móribus temperátus, si vitâ castus, si semper suis negótiis cavens, si húmilis, si affábilis, si miséricors, si litterátus, si in lege Dómini instrúctus.

Ad Magníficat.

Ant. 5. Ecce sanus factus es: jam noli peccáre; ne detérius tibi áliquid contingat. *Joan.* 5.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut sancto nos purificánte jejúnio, & tibi toto corde simus subjécti, & inter mundánæ pravitátis insídias, te miseránte, perseverémus illæsi. Per Dóminum.

S A B B A T O

Quatuor Temporum.

De Libro Exódi.

Lectio j. *Cap.* 20.

LOcútus est Dóminus cunctos sermónes hos: Ego sum Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti, de domo servitútis. Non habébis deos aliénos coram me. Non fácies tibi scúlptile, neque omnem similitúdinem quæ est in cœlo désuper, & quæ in terra deórsum, nec eórum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorábis ea, neque coles. Ego sum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, vísitans iniquitátem patrum in fílios, in tértiam & quartam generatiónem eórum qui odérunt me, & fáciens misericórdiam in míllia his qui díligunt me, & custódiunt præcépta mea. Non assúmes nomen Dómini Dei tui in vanum; nec enim habébit insóntem Dóminus eum qui assúmp-

ſerit nomen Dómini Dei ſui fruſtrà.

℟. Jurávi & ſtátui. *pag.* 196.

Lectio ij.

MEménto ut diem Sábbati ſanctífices. Sex diébus operáberis, & fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die Sábbatum Dómini Dei tui eſt: non fácies omne opus in eo, tu, & filius tuus & filia tua, ſervus tuus, & ancílla tua, juméntum tuum, & ádvena qui eſt intra portas tuas. Sex enim diébus fecit Dóminus cœlum & terram, & mare, & ómnia quæ in eis ſunt, & requiévit die ſéptimo; idcircò benedíxit Dóminus diéi Sábbati, & ſanctificávit eum. Honóra patrem tuum & matrem tuam, ut ſis longævus ſuper terram quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contra falſum teſtimónium. Non próximum tuum concupíſces domum próximi tui, nec deſiderábis uxórem ejus, non ſervum, non ancíllam, non bovem, non áſinum, nec ómnia quæ illíus ſunt.

℟. Póſui. *pag.* 196.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 8.

IN illo témpore; Dicébat Jeſus ad eos qui credidérunt ei, Júdæos: Si vos manséritis in ſermóne meo, verè diſcípuli mei éritis: & cognoſcétis veritátem, & véritas liberábit vos. Et réliqua.

Homília Sancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 41.

AMen, amen dico vobis, quia omnis qui facit peccátum, ſervus eſt peccáti. O miſerábilis sérvitus! Plerúmque hómines cùm Dóminos malos patiúntur, venáles ſe petunt; non quæréntes dóminum non habére, ſed ſaltem mutáre. Servus peccáti quid fáciat? quem interpéllet? apud quem interpéllet? apud quem ſe venálem petat? Deíndè ſervus hóminis aliquándo ſui dómini duris impériis fatigátus, fugiéndo requiéſcit: ſervus peccáti quo fugit? ſecum ſe trahit quocúmque fúgerit. Non fugit ſeípſam mala conſciéntia, non eſt quò eat, séquitur ſe; imò non recédit à ſe; peccátum enim quod facit, intùs eſt. Fecit peccátum, ut áli-

quam corporálem cáperet voluptátem: vóluptas transit, peccátum manet: prætériit quod delectábat, remánsit quod pungat.

℟. Omnis qui facit peccátum, servus est peccáti: servus autem non manet in domo in ætérnum, filius autem manet in ætérnum. * Si ergò vos Fílius liberáverit, verè líberi éritis.

℣. Spíritus Dómini misit me ut prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem. * Si. Glória. * Si. *Joan.* 8. *Is.* 61.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. Si vos manséritis in sermóne meo, verè discípuli mei éritis; & cognoscétis veritátem, & véritas liberábit vos. *Joan.* 8.

Oratio.

PRotéctor noster, áspice, Deus; ut qui malórum nostrórum póndere prémimur, percéptâ misericórdiâ, líberâ tibi mente famulémur. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 23. *Cap.* 16.

CUm nullus débeat ordinári, qui judício sui Epíscopi non sit útilis aut necessárius suis Eccléfiis; sancta Synodus, vestígiis sexti Cánonis Concilii Chalcedonénsis inhærèndo, státuit, ut nullus in pósterum ordinétur, qui illi Eccésiæ, aut pio loco, pro cujus necessitáte aut utilitáte assúmitur, non adscribátur, ubi suis fungátur munéribus, nec incértis vagétur sédibus.

DOMINICA II. QUADRAGESIMÆ.

AD VESPERAS SABBATI.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Isaiæ. 1.

QUærite judícium, subveníte opréssso, judicáte pupíllo, defféndite víduam. Et veníte, & argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur: & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

Hymnus. Quod lex adumbrávit, *ut suprà*, pag. 186.

℣. Sanat Dóminus contrítos corde,

℟. Et álligat contritiónes eórum. *Ps.* 146.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Cùm sanctifi-

cásset Móyses Aáron & fílios ejus, præcépit eis, dicens: De óstio tabernáculi non exíbitis septem diébus, die ac nocte observántes custódias Dómini. *Levit.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laud.

COMPLETORIUM, *ut suprà, in Feriis Quadragesimæ.* pag. 199.

Non dicuntur Preces.

AD MATUTINUM.

Invitator. Dóminum, qui propè est ómnibus invocántibus eum in veritáte, * Veníte, adorémus. *Ps.* 144.

Psalm. Veníte. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Convertímini, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, credéntes quòd fáciet vobíscum misericórdiam suam. *Tob.* 13.

Ant. 3. Dóminus bonus propitiábitur cunctis, qui in toto corde requírunt Dóminum Deum. 2 *Paral.* 30.

Ant. 4. Sanctum nomen Dómini in excélso & in sancto hábitans, & cum contríto & húmili spíritu: ut vivíficet spíritum humílium. *Is.* 57.

℣. Loquétur Dominus pacem in plebem suam;

℟. Et in eos qui convertúntur ad cor. *Ps.* 84.

Incipit Liber Levítici.

Lectio j. Cap. 1.

Vocávit Móysen, & locútus est ei Dóminus de tabernáculo testimónii, dicens: Lóquere fíliis Israël, & dices ad eos: Homo qui obtúlerit ex vobis hóstiam Dómino de pecóribus, id est, de bobus & óvibus, ófferens víctimas, si holocáustum fúerit ejus oblátio, ac de arménto másculum immaculátum ófferet ad óstium tabernáculi testimónii, ad placándum sibi Dóminum; ponétque manum super caput hóstiæ, & acceptábilis erit, atque in expiatiónem ejus profíciens. Immolabítque vítulum coram Dómino, & ófferent fílii Aáron sacerdótes sánguinem ejus, fundéntes per altáris circúitum quod est ante óstium tabernáculi.

℟. Nunc dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu. * Et scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra.

℣. Appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis: emundáte manus, peccatóres: & purificáte corda, & lugéte & ploráte. * Et scíndite. *Joël. 2. Jacob. 4.*

Lectio ij. Cap. 10.

Arreptísque Nadab & Abiu filii Aáron thuribulis, posuérunt ignem & incénsum désuper, offeréntes coram Dómino ignē aliénum: quod eis præcéptum non erat. Egressúsque ignis à Dómino, devorávit eos, & mórtui sunt coram Dómino. Dixítque Móyses ad Aáron: Hoc est quod locútus est Dóminus: Sanctificábor in iis qui appropínquant mihi, & in conspéctu omnis pópuli glorificábor. Quod áudiens tácuit Aáron. Vocátis autem Móyses Misaële & Elisaphan fíliis Oziel pátrui Aáron, ait ad eos: Ite, & tóllite fratres vestros de conspéctu sanctuárii, & asportáte extra castra. Conféstímque pergéntes, tulérunt eos sicut jacébant, vestítos líneis túnicis, & ejecérunt foràs, ut sibi fúerat imperátum.

℟. Irritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne móritur; * Quantò magis putátis deterióra meréri supplícia, qui Spirítui grátiæ contuméliam fécerit?

℣. Mórtui sunt Nadab & Abiu, cùm offérrent ignem aliénum in conspéctu Dómini; * Quantò. *Num. 3. Hæbr. 10.*

Lectio iij. Cap. 16.

Locutúsque est Dóminus ad Móysen post mortem duórum filiórum Aáron, quando offeréntes ignem aliénum interfécti sunt, & præcépit ei: dicens: Lóquere ad Aáron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur Sanctuárium, quod est intra velum coram propitiatório quo tégitur Arca, ut non moriátur, (quia in nube apparébo super oráculum) nisi hæc ante fécerit: Vítulum pro peccáto ófferet, & aríetem in holocáustum. Túnicâ líneâ vestiétur, feminálibus líneis verénda celábit: accingétur zonâ líneâ, cídarim líneam impónet cápiti; hæc enim vestiménta sunt sancta: quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétur. Suscipiétque ab univérsa multitúdine filiórum Israël duos hircos pro peccáto, & unũ aríetem in holocaustum.

℟. Si voluísses sacrificium

tûum, dedíssem útique; holocáustis non delectáberis. * Sacrifícium Deo spíritus contribulátus. † Cor contrítum & humiliátũ, Deus, non despícies.

℣. Impossíbile est sánguine taurórum & hircórum auférri peccáta. * Sacrifícium. Glória. † Cor. *Ps.* 50. *Hebr.* 10.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. Est qui néquiter humíliat se, & interióra ejus plena sunt dolo. *Eccli.* 19.

Ant. 2. Si revérteris, Israël, ait Dóminus, ad me convértere: si abstúleris offendícula tua à fácie mea, non commovéberis. *Jerem.* 4.

Ant. 4. Quæ est spes hypócritæ? Numquid Deus áudiet clamórem ejus, cùm vénerit super eum angústia? *Job.* 27.

℣. Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum,

℟. Scrutans corda & renes Deus. *Ps.* 7.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. *in Capit. Jejunii.*

Lectio iv.

CОnvertímini ad me in toto corde vestro..... ait Dóminus omnípotens. Fratres, si dixísset, convertímini, nihil addens; esset nobis fórsitàn líberum respondére: Factum est, jam áliud propóne mandátum. Nunc autem spirituális, ut áudio, conversiónis nos ádmonet, quæ non unâ die perfícitur: útinam vel in omni vita quâ dégimus in hoc córpore, váleat consummári! Forma síquidem conversiónis est ista, non véritas, vácuam virtúte, gerens spéciem pietátis. Miser homo, qui totus pergens in ea quæ foris sunt, & ignárus interiórum suórum! Putans áliquid se esse cùm nihil sit, ipse se sedúcit. Sicut aqua effúsus sum, ait Psalmísta in persóna hóminis hujuscémodi, & dispérsa sunt ómnia ossa mea. Exteriórem quippe superfíciem íntuens, salva sibi ómnia suspicátur, non séntiens vermem occúltum, qui in interióra corródit. Manet tonsúra, vestis necdùm mutáta est, jejuniórum régula custóditur, statútis psállitur horis: sed cor longè est à me, dicit Dóminus.

℟. Dimíttam advérsùm me elóquium meum: * Loquar in amaritúdine ánimæ

meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre.

℣. Surgam, & ibo ad Patrem meum. * Loquar. *Job.* 10. *Luc.* 15.

Lectio v.

ATténde solérter quid díligas, quid métuas: unde gáudeas, aut contristéris; & sub hábitu religiónis ánimum sæculárem, sub pannis conversiónis invénies cor pervérsum. Totum enim cor in his quátuor affectiónibus est : & de his accipiéndum puta quod dícitur, ut in toto corde tuo convertáris ad Dóminum. Convertátur proínde amor tuus : ut nihil omnínò díligas nisi ipsum, aut certè propter ipsum. Convertátur etiam ad ipsum timor tuus: quia pervérsus est timor omnis quo métuis áliquid præter eum, aut non propter eum. Sic & gáudium tuum, & trístitia tua æquè convertántur ad ipsum. Hoc autem ità fiet, si nonnísi secúndùm eum dóleas, aut lætéris. Quid enim pervérsum magis, quàm lætári cùm malè féceris, & in rebus péssimis exultáre ? Sed & ea quoque quæ secúndùm carnem est trístitia, mortem operátur. Si pro tuo, sive próximi peccáto doles, benè facis, & hæc trístítia est ad salútem. Si gáudeas ad múnera grátiæ ; hoc gáudium sanctum est, & secúrum gáudium in Spíritu Sancto.

℟. Humiliémus Deo ánimas nostras : * Et in spíritu constitúti humiliáto, serviéntes illi, expectémus húmiles consolatiónem.

℣. Abnegántes impietátem, & sæculária desidéria, sóbriè & justè, & piè vivámus in hoc sæculo.* Et in spíritu. *Judith.* 8. *Tit.* 2.

Lectio vj.

ADdit deínde Prophéta (Et scíndite corda vestra & non vestiménta vestra.) Quibus verbis manifèstè prior ille pópulus Judæórum, & durítiæ cordis, & vanæ superstitiónis arguítur. Crebra síquidem apud eos scíssio véstium, sed non córdium esse solébat. Quando enim scinderéntur corda lapídea, quæ non póterant nec circumcídi? (Scíndite, inquit, corda vestra, & non vestiménta vestra.) Quis in vobis est, cujus volúntas circa unum áliquid solet obstinátior inveníri ? Scindat cor suum gládio spíritûs, quod est verbum Dei: scin-

dat illud, & in multas minútias festínet dispertíri: alióquin non est convérti ad Dóminum in toto corde, nisi scisso corde . . . Audi hóminem, quem secúndùm cor suum invénerat Deus: (Parátum, inquit, cor meum, Deus, parátum cor meum:) parátum ad advérsa, parátum ad próspera: parátum ad humília: parátum ad sublímia: parátum ad univérsa quæcúmque præcéperis.

℟. Usquè in tempus sustinébit pátiens; * Et † Pósteà reddítio jucunditátis.

℣. Omnis disciplína in præsénti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; * Et. Glória. † Pósteà. *Eccli.* 1. *Hæbr.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. Si peccáverint tibi (non est enim homo qui non peccet,) & revérsi fúerint ad te in univérso corde suo, Dómine, & totâ ánimâ suâ; propitiáberis pópulo tuo qui peccávit. 3. *Reg.* 8.

Ant. 8. Tu exáudies, & propitiáberis unicuíque secúndùm omnes vias suas, sicut víderis cor ejus; quia tu nosti solus cor ómnium filiórũ hóminũ. 3. *Reg.* 8.

Ant. 2. Accedámus cum vero corde, in plenitúdine fidei, aspérsi corda à consciéntia mala. *Hæbr.* 10.

℣. Miserére meî, Dómine, & exáudi me;

℟. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea. *Ps.* 26.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 17.

IN illo témpore; Assúmit Jesus Petrum & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & ducit illos in montem excélsum seórsũ, & transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília Sancti Leónis Papæ.

De Transfiguratione, *Cap.* 3.

APerit Dóminus coram eléctis téstibus glóriam suam, & commúnem illam cum cæteris córporis formam tanto splendóre clarificat, ut & fácies ejus solis fulgóri símilis, & vestitus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur; nec conturbáret eórum fidem voluntá-

riæ humílitas passiónis, quibus reveláta esset abscónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntiâ spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum corpus Christi agnósceret quali esset commutatióne donándum; ut ejus sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsísset.

℟. Ascéndit Jesus in montem ut oráret: * Et facta est, dùm oráret Jesus, spécies vultûs ejus áltera.

℣. Cùm descénderet Móyses de monte, clarificátus est aspéctus ejus ex consórtio sermónis Dómini * Et. *Luc.* 9. *Exod.* 34.

Lectio viij. *Cap.* 4.

Confirmándis verò Apóstolis, & ad omnē sciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miráculo accéssit instrúctio. Móyses enim & Elías, lex scílicet & Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquéntes; ut veríssimè in illa quinque virórum præséntia complerétur quod dictum est: In duóbus vel tribus téstibus stat omne verbū. Quid hoc stabílius, quid firmius verbo; in cujus prædicatióne véteris & novi testaménti cóncinit tuba, & cum evangélica doctrína antiquárum protestatiónum instruménta concúrrunt? Adstipulántur enim sibi ínvicem utriúsque fœderis páginæ; & quem sub velámine mysteriórū præcedéntia signa promíserant, maniféstum atque perspícuum præséntis glóriæ splendor osténdit.

℟. Ecce duo viri loquebántur cum Jesu. * Erant Móyses & Elías visi in majestáte, & dicébant excéssum ejus, quem completúrus erat in Jerúsalem.

℣. Præcláritas in communicatióne sermónum ipsius. * Erant. *Luc.* 9. *Sap.* 8.

Lectio ix. *Cap.* 5.

His ergò sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, & terréna fastídiens, in æternórum desidérium quodam mentis rapiebátur excéssu; & gáudio totius visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifestáta ejus glóriâ lætabátur. Unde & ait: Dómine, bonum est nos hìc esse: si vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum. Sed huic suggestió-

ni Dóminus non respóndit, significans non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet, cùm salvári mundus, nisi Christi morte, non posset, & exémplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides; ut licèt non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis tolerántiam postulándam esse quàm glóriam.

℟. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. * Mélior est dies una in átriis tuis super míllia.

℣. Si vis, faciámus hîc tria tabernácula, tibi unũ, Móysi unum, & Elíæ unum: * Mélior est. Glória Patri. * Mélior est. *Psalm.* 83. *Math.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 1. Transfigurátus est Jesus, & resplénduit fácies ejus sicut sol, & vestiménta ejus facta sunt alba sicut nix. *Matth.* 17.

Ant. 7. Apparuérunt Móyses & Elías cum Jesu loquéntes. Respóndens autem Petrus dixit: Dómine, bonum est nos hîc esse. *Matth.* 17.

Ant. 5. Ecce vox de nube dicens: Hic est Fílius meus diléctus in quo mihi bene complácui: ipsum audíte. *Matth.* 17.

Ant. 3. Audiéntes Discípuli cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valdè. *Matth.* 17.

Ant. 6. Accéssit Jesus & tétigit eos; dixítque eis surgite & nolíte timére. *Matth.* 17.

Capitulum. Eccli. 24.

Qui audit me, non confundétur; & qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

Hymnus, Quisquis fatéris, *ut suprà*, pag. 193.

℣. Adoráte Dóminum in monte sancto ejus:

℟. Quóniam sanctus Dóminus Deus noster. *Ps.* 98.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. Levántes autem discípuli óculos suos, néminem vidérunt nisi solum Jesum. *Matth.* 17.

Oratio.

Deus, qui nos inter mundi perícula & advérsa, cœléstis beatitúdinis expectatióne susténtas: præsta, quæsumus, ut

terréna fastidiéntes, in supernórum desidérium toto cordis affé&tu rapiámur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

CANON.

Ex Concílio Bituricénsi. *An.* 1584. *Tit.* 1. *de Pœn. Can.* 10.

QUi curam animárum habent, veram confiténdi ratióné pópulo suo expónant, præsértim témpore Quadragésimæ & Advéntûs Dómini; necnon circà solemnióres festivitátes anni. Ab inítio Quadragésimæ confessiónes incípiant audíre, ut, adveniénte Festo Paschæ, omnes Fidéles Euchariśtiam sumant.

AD TERTIAM.

Capitulum. Quærite judícium, *ut in primis Vesperis*, pag. 214.

℟. *brev.* Filii hóminum * In tégmine alárum tuárum sperábunt.

℣. Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ. * In tégmine. Glória. ℟. Filii hóminum. *Ps.* 35.

℣. Beátus quem elegísti & assumpsísti:

℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD SEXTAM.

Capitulum. Qui audit me, *ut suprà in Laudibus.* pag. 221.

℟. *brev.* Audi, pópulus meus, * Et testificábor tibi.

℣. Deus, Deus tuus ego sum, * Et testificábor. Glória. ℟. Audi. *Ps.* 49.

℣. Loquétur Dóminus pacem in plebem suam,

℟. Et super sanctos suos, & in eos qui convertúntur ad cor. *Ps.* 84.

AD NONAM.

Capitulum. Exod. 20.

NOlíte timére: ut enim probáret vos venit Deus, & ut terror illíus esset in vobis, & non peccarétis.

℟. *brev.* Excélsus Dóminus,* Et humília réspicit.

℣. Et alta à longè cognóscit. *Et humília. Glória. ℟. Excélsus. *Ps.* 137.

℣. Suscípiens mansuétos Dóminus;

℟. Humílians autem peccatóres usque ad terram. *Ps.* 146.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus & Psalmi de Dominica.

Capitulum, Hymnus &

Versus, ut suprà in primis Vesperis.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Descendéntibus discípulis de monte, præcépit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis à mórtuis resúrgat. *Matth.* 17.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Completorium, *ut suprà in Dom. I. Quadrag.*

FERIA SECUNDA.

De Libro Levítici.

Lectio j. *Cap.* 19.

CUm mensúeris ségetes terræ tuæ, non tondébis usque ad solum superfíciem terræ, nec remanéntes spicas cólliges. Neque in vínea túa racémos & grana decidéntia congregábis, sed paupéribus & peregrínis carpénda dimíttes. Ego Dóminus Deus vester. Non faciétis furtum. Non mentiémini, nec decípiet unusquísque próximum suum. Non perjurábis in nómine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniam próximo tuo, nec vi ópprimes eum. Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque manè. Non maledíces surdo, nec corã cæco pones offendículum: sed timébis Dóminum Deũ tuum, quia ego sum Dóminus. Non fácies quod iníquum est, nec injústè judicábis. Non consíderes persónam páuperis, nec honóres vultum poténtis. Justè júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec susúrro in pópulo. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dóminus. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públicè árgue eum, ne hábeas super illo peccátum.

℟. Projícite. *pag.* 195.

Lectio ij. *Cap.* 26.

CUstodíte Sábbata mea, & pavéte ad sanctuárium meum. Ego Dóminus. Si in præcéptis meis ambulavéritis, & mandáta mea custodiéritis, & fecéritis ea, dabo vobis plúvias tempóribus suis, & terra gignet germen suum, & pomis árbores replebúntur. Apprehéndet messíum tritúra vindémiam, & vindémia occupábit seméntem: & comedétis panem vestrum in saturitáte, & absque pavóre habitá-

bitis in terra vestra. Dabo pacem in finibus vestris: dormiétis, & non erit qui extérreat. Auferam malas béstias: & gládius non transíbit términos vestros. Persequémini inimícos vestros, & córruent coram vobis.

℟. Quasi colúmbæ. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 8.

IN illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego vado, & quærétis me; & in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 38. *n.* 6. & 7.

TOta infelícitas Judæórum ipsa erat, non peccátum habére, sed in peccátis mori. Hoc est quod debet fúgere omnis Christiánus: propter hoc ad baptísmum cúrritur: propter hoc qui ægritúdine vel aliùnde periclitántur, sibi desíderant subveníri: propter hoc étiam sugens párvulus à matre piis mánibus ad Ecclésiam fertur, ne sine baptísmo éxeat, & in peccáto quo natus est moriátur. Infelicíssima condítio, mísera sors istórum qui de ore verídico audiérunt: in peccátis vestris moriémini. Unde tamen hoc eis contíngat, expónit: Si enim non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccátis vestris. Credo, fratres, in illa multitúdine quæ Dóminum audiébat, & eos fuísse qui creditúri erant. Quasi autem in omnes processerat severíssima illa senténtia, in peccáto vestro moriémini: ac per hoc & illis qui creditúri érant spes erat abláta. Revocávit eos in spem, adjúnxit enim: Si non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccátis vestris. Ergò, Si credidéritis quia ego sum, non moriémini in peccátis vestris. Réddita est spes desperántibus: excitátio facta est dormiéntibus: córdibus evigilavérunt. Inde plúrimi credidérunt.

℟. Quia vocávi, & renuístis; ego quoque in intéritu vestro ridébo, & subsannábo: * Qui autem me audiérit, absque terróre requiéscet.

℣. Si non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccáto vestro. * Qui autem. Glória Patri. * Qui

autem. *Prov.* 1. *Joan.* 8.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. A memetípso fácio nihil; sed sicut dócuit me Pater, hæc loquor. *Joan.* 8.

Oratio.

EXáudi nos, miséricors Deus; & ad expiánda peccáta nostra, pœniténtiæ salutáris tempus, & fructum nobis largíre propítius. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 14. *de Pœnit.*

Can. 10.

SI quis díxerit in Cathólica Ecclésia pœniténtiam non esse verè & própriè Sacraméntum pro Fidélibus, quóties post Baptísmum in peccáta labúntur, ipsis Deo reconciliándis à Christo Dómino institútum; anáthema sit.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Qui me misit, mecum est, & non relíquit me solum; quia ego quæ plácita sunt ei, fácio semper. *Joan.* 8.

Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine, gémitum pópuli supplicántis; ut qui de meritórum qualitáte diffídimus, non judícium, sed misericórdiam cónsequi mereámur. Per Dóminum.

FERIA TERTIA

Incipit Liber Númeri.

Lectio j. *Cap.* 1.

LOcútus est Dóminus ad Móysen in desérto Sinaï in tabernáculo fœderis, primâ die mensis secúndi, anno áltero egressiónis eórum ex Ægypto, dicens: Tóllite summam univérsæ congregatiónis filiórum Israël per cognatiónes & domos suas, & nómina singulórum; quidquid sexûs est masculíni à vigésimo anno & supra, ómnium virórum fórtium ex Israël; & numerábitis eos per turmas suas, tu & Aáron. Erúntque vobíscum príncipes tribuum ac domórum in cognatiónibus suis.

℟. Scimus. *pag.* 196.

Lectio ij.

LOcutúsque est Dóminus ad Móysen: dicens: Tribum Levi noli numeráre, neque pones summam eórum cum filiis Israël; sed constítue eos super tabernáculum testimónii, & cuncta vasa ejus, & quidquid ad ceremónias

pértinet. Ipsi portábunt tabernáculum, & ómnia utensília ejus: & erunt in ministério, ac per gyrum tabernáculi metabúntur. Cùm proficiscéndum fúerit, depónent Levítæ tabernáculum: cùm castrametándum, érigent: quisquis externórum accésserit, occidétur. Metabúntur autem castra filii Israël unusquísque per turmas & cúneos atque exércitum suũ. Porrò Levítæ per gyrum tabernáculi figent tentória, ne fiat indignátio super multitúdinem filiórum Israël; & excubábunt in custódiis tabernáculi testimónii.

℞. Tu, Dómine. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 23.

IN illo témpore; Jesus locútus est ad turbas, & ad discípulos suos: dícens: Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ & Pharisæi. Omnia ergò quæcúmque díxerint vobis serváte, & fácite: secúndùm ópera verò eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homília Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 72. in Matth. aliàs Homil. 73.

CHristus auditóres ut eméndet, illud máximè jubet quod primum ad salútem conducébat, nempè doctóres non contémnere, nec contra Sacerdótes insúrgere. Neque modò jubet, sed étiam ipse servat. Nam corrúptos illos è gradu non déjicit; quâ ratióne illis grávius judícium attrahébat: discípulis verò nullam relinquébat inobediéntiæ occasiónem, ne quis porrò díceret. Quia ímprobus doctor est, ideò ségnior evási, hunc quoque obtéxtum aufert. Sic ergò illórum principátum constítuit, etiámsi ímprobi essent, ita ut post tantam ipsis oblátam criminatiónem díceret: (Omnia quæcùmque díxerint vobis fácite:) neque sua dicunt, sed quæ Dei sunt, quæ per Móysen ille præcépit: animadvérte quantũ Móysi cónferat honórem; rursùs suam cum véteri lege concórdiam osténdens, quando quidem hinc illos venerábiles reddit. Super cáthedrã Móysi sedérunt, inquit: quia non póterat illos ex vita commendáre, à quibus licébat, id facit, à

sede nempè & à successióne.

℟. Obédite præpósitis vestris, & * Subjacéte eis: ipsi enim pervigilant quasi rationem pro animábus vestris redditúri. † Deus autem pacis aptet vos in omni bono.

℣. Pópulum meum docébunt quid sit inter sanctum & pollútum. * Subjacéte eis. Glória. † Deus. *Hæbr.* 13. *Ezech.* 44.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ & Pharisæi. Omnia quæcúmque díxerint vobis, serváte, & fácite. *Matth.* 23.

Oratio.

DA plebi tuæ, Dómine, quæ jejunándo carnem humíliat, spíritum aversári supérbiæ, ut non indignatiónem tuam provocémus eláti, sed miseratiónis tuæ dona subjécti capiámus. Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 14. *de Pœnit.*

Can. 4.

SI quis negáverit ad íntegram & perféctam peccatórum remissiónem, requíri tres actus in pœniténte, quasi matériam Sacraménti Pœniténtiæ, videlicet, Contritiónem, Confessiónem & Satisfactiónem, quæ tres Pœniténtiæ partes dicúntur: .... anathéma sit.

Ad Magníficat.

Ant. 8. Qui major est vestrûm, erit miníster vester: qui autem se exaltáverit, humiliábitur; & qui se humiliáverit, exaltábitur. *Matth.* 23.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui de paradíso per supérbiam ejécti sumus, ad eúmdem per humilitátem redeámus. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Libro Númeri.

Lectio j. *Cap.* 14.

DIxérunt filii Israël alter ad álterum: Constituámus nobis ducem, & revertámur in Ægyptum. Quo audíto, Móyses & Aáron cecidérunt proni in terram coram omni multitúdine filiórum Israël. At verò Jósue filius Nun, & Caleb filius Jéphone, qui & ipsi lustráverant terram, scidérunt vestiménta sua, & ad omnem multitúdinem

filiórum Israël locúti sunt: Terra quam circuívimus, valdè bona est. Si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manántem. Nolíte rebélles esse contra Dóminum, neque timeátis pópulum terræ hujus; quia sicut panem itá eos póssumus devoráre: recéssit ab eis omne præsídium: Dóminus nobíscum est, nolíte metúere. Cùmque clamáret omnis multitúdo, & lapídibus eos vellet opprímere, appáruit glória Dómini super tectum fœderis cunctis fíliis Israël.

℟. Jurávi. *pag.* 196.

Lectio ij.

Locútus est Dóminus ad Móysen & Aáron, dicens: Usquequò multitúdo hæc péssima múrmurat contra me? Querélas filiórum Israël audívi. Dic ergò eis: Vivo ego, ait Dóminus; sicut locúti estis, audiénte me, sic fáciam vobis. In solitúdine hac jacébunt cadávera vestra. Omnes qui numeráti estis à vigínti annis & supra, & murmurástis contra me, non intrábitis terram super quam levávi manum meam, ut habitáre vos fácerem, præter Caleb fílium Jéphone, & Jósue fílium Nun. Párvulos autem vestros, de quibus dixístis quód prædæ hóstibus forent, introdúcam: ut vídeant terram quæ vobis displícuit. Vestra cadávera jacébunt in solitúdine. Fílii vestri erunt vagi in desérto annis quadragínta, & portábunt fornicatiónem vestram, donec consumántur cadávera patrum in desérto, juxtà númerum quadragínta diérum quibus considerástis terram: annus pro die imputábitur.

℟. Pósui. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 20.

In illo témpore; Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secrétò, & ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum & Scribis; & condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 126. *n.* 4. *&* 5.

Filii Zebédæi ántequàm humiliaréntur secúndùm passiónem Dómini, jam

sibi loca eligébant, ubi sedérent, unus ad déxteram, alter ad sinístram. Revocávit illos Dóminus ad humilitátem, cùm hoc audíret, & ait illis: Potéstis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum? Exaltari vultis ántequàm humiliémini? Dóminus ipse vester qui est lux vestra, humiliátus est ut exaltarétur. Potéstis bíbere, inquit, cálicem quem ego bibitúrus sum? Et illi, póssumus. Et ille, cálicem, inquit, meum bibétis; sedére autem ad déxteram vel ad sinístram meam, ait, non est meum dare vobis; áliis parátum est à Patre meo. Quid est, Non est meum dare vobis? Non est meum dare supérbis: hoc enim adhuc erant. Sed si vultis illud accípere, nolite esse quod estis. Aliis parátum est, & vos álii estóte, & vobis parátum est. Quid est, álii estóte? Priùs humiliámini, qui jam vultis exaltári. Intellexérunt ergò humilitátem profutúram sibi, & corrécti sunt. Ergo & nos hoc audiámus.

℟. Jesus dixit: Nescítis quid petátis. * Sedére ad déxteram meam vel sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est à Patre meo.

℣. Vidit presumptiónem cordis eórum, & osténdit eis viam æquitátis. * Sedére. Glória. * Sedére. *Matth.* 28. *Eccli.* 18.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. Scitis quia príncipes géntium dominántur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exércent in eos: non ità erit inter vos. *Matth.* 20.

Oratio.

DEus, totíus bonitátis fons & orígo, réspice propítius confiténtis tibi plebis humilitátem; ut quos peccatórum consciéntia déjicit, tua semper misericórdia érigat. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Sess.* 14. *de Pœnit. Cap.* 4.

DEclárat sancta Synodus Contritiónem non solùm cessatiónem à peccáto, & vitæ novæ propósitum & inchoatiónem, sed véteris étiam ódium continére....... Docet prætéreà & si Contritiónem hanc aliquándò caritáte perféctam esse contingat, hominémque Deo reconciliáre, priúsquàm Sacraméntum actu suscipiátur; ipsam nihilómi-

nùs reconciliatiónem ipsi Contritióni, sine Sacraménti voto, quod in illo inclúditur, non esse adscribéndam.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Qui volúerit inter vos primus esse, erit vester servus; sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre, & dare ánimam suam redemptiónem pro multis. *Matth.* 20.

Oratio.

FAc, quæsumus, Dómine, fámulos tuos semper ad te toto corde confúgere, tibi súbditâ mente servíre; tuam misericórdiam suppliciter implorâre, & tuis júgiter beneficiis gratulári. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Incipit Liber Deuteronómii.

Lectio j. *Cap.* 1.

HÆc sunt verba quæ locútus est Móyses ad omnem Israël trans Jordánem in solitúdine campéstri contra mare rubrum, inter Pharan, & Thophel, & Laban, & Háseroth ubi auri est plúrimùm: úndecim diébus de Horeb per viam montis Seïr usque ad Cadesbárne. Quadragésimo anno, undécimo mense, primâ die mensis locútus est Móyses ad filios Israël ómnia quæ præcéperat illi Dóminus, ut díceret eis: Postquàm percússit Sehon regem Amorrhæórum, qui habitábat in Hésebon: & Og regem Basan qui mansit in Astaroth, & in Edraï, trans Jordánem in terra Moab. Cœpítque Móyses explanáre legem.

℟. Projícite. *pag.* 195.

Lecti ij. *Cap.* 6.

HÆc sunt præcépta, & cæremóniæ, atque judícia quæ mandávit Dóminus Deus vester, ut docérem vos, & faciátis ea in terra ad quam transgredímini possidéndam; ut tímeas Dóminum Deum tuum, & custódias ómnia mandáta & præcépta ejus, quæ ego præcípio tibi, & fíliis ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongéntur dies tui. Audi, Israël, & obsérva ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, & benè sit tibi, & multiplicéris ámpliùs, sicut pollícitus est Dñs Deus patrum tuórum tibi terram lacte & melle manántem.

Audi, Israël: Dóminus Deus noster, Dóminus unus est: Díliges Dóminũ Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua. Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo: & narrábis ea filiis tuis, & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens, atque consúrgens. Et ligábis ea quasi signum in manu tua, erúntque & movebúntur inter óculos tuos, scribésque ea in límine & óstiis domûs tuæ.

℟. Quasi colúmbæ. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Ait Jesus Pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpurâ & bysso, & epulabátur quotídiè splendidè. Et réliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

Homil. 40. *in Evan. n.* 3.

DIves iste non abstulisse aliéna reprehénditur, sed própria non dedísse. Nec dícitur quia vi quemquam oppréssit, sed quia in accéptis rebus se extulit. Hinc ergò summópere colligéndum est quâ pœnâ mulctándus sit qui aliéna díripit, si inférni damnatióne percútitur, qui própria non largítur. Nemo ergo secúrum se æstimet, dicens: Ecce aliéna non rápio, sed concéssis lícitè rebus fruor; quia dives iste non idcircò punítus est, quóniam aliéna ábstulit, sed quia accéptis rebus semetípsum malè derelíquit. Hoc quóque fuit quòd hunc in inférno trádidit; quia in sua felicitáte tímidus non fuit; quia accépta dona ad usum arrogántiæ infléxit; quia víscera pietátis ignorávit; quia peccáta sua redímere, étiam cùm sibi abundáret prétium, nóluit. Et sunt nonnúlli qui cultum subtílium pretiosarúmque véstium non putant esse peccátum. Quod si vidélicet culpa non esset, nequiáquàm sermo Dei tam vigilánter exprímeret quòd dives qui torquétur apud ínferos, bysso & púrpurâ indútus fuísset. Nemo quippe vestiménta pretiósa, nisi ad inánem glóriam, quærit: vidélicet ut honorabílior cæteris esse videátur. Nam quia pro sola inání glória vestiméntũ pretiósius quæ-

ritur, res ipsa testátur quòd nemo vult ibi pretiósis véstibus índui, ubi ab áliis non possit vidéri.

℟. Qui obtúrat aurem suam ad clamórem páuperis, & ipse * Clamábit, & non exaudiétur. † Qui séquitur misericórdiam, invéniet vitam, justítiam & glóriam.

℣. Dives cùm esset in torméntis, vidit Abraham à longè, & Lázarum in sinu ejus; & clamans, dixit: Pater Abraham, miserére meî, quia crúcior in hac flamma. * Clamábit. Glória. † Qui. *Prov.* 21 *Luc.* 16.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. Fili, recordáre, quia recepísti bona in vita tua, & Lázarus simíliter mala; nunc autem hic consolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, qui jejúnia & eleemósinas nostrórum posuísti remédia peccatórum: fac nos ópere mentis & córporis semper tibi esse devótos. Per Dóminum.

C A N O N.

De declaratióne generáli Cleri Gallicáni.

Anno 1700. *Tit.* 1.

DE dilectióne Dei sicut ad Sacraméntum Baptísmi in adúltis, ità ad Sacraméntum Pœniténtiæ quæ est laboriósus baptísmus, requisítâ, ne necessáriam doctrínam omittámus: hæc duo ímprimis ex sacro-sancta Synodo Tridentína monénda & docénda esse dúximus. Primum, ne quis putet in utróque Sacraménto requíri ut præviam Contritiónem eam quæ sit Caritáte perféctâ, & quæ cum voto Sacraménti, ántequàm actu suscipiátur, hóminem Deo reconcíliet: álterum, ne quis se putet in utróque Sacraménto secúrum, si præter fidei & spei actus, non incípiat dilígere Deum tanquàm omnis justítiæ fontem.

Ad Magníficat.

Ant. 3. Si Móysen & Prophétas non áudiunt; neque si quis ex mórtuis resurréxerit, credent. *Luc.* 16.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine grátiam tuam benígnus infúnde, ut peccáta nostra castigatióne voluntáriâ cohibéntes, temporáliter pó-

tiùs macerémur, quàm suppliciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De Libro Deuteronómii.

Lectio j. *Cap.* 16.

TRibus vicibus per annũ apparebit omne masculínum tuũ in conspéctu Dómini Dei tui in loco quem elégerit: in solemnitáte azymórum, in solemnitáte hebdomadárum, & in solemnitáte tabernaculórum. Non apparébit ante Dóminum vácuus; sed ófferet unusquísque secúndùm quod habúerit juxta benedictiónem Dómini Dei sui, quam déderit ei. Júdices & magístros constítues in ómnibus portis tuis, quas Dóminus Deus tuus déderit tibi, per síngulas Tribus tuas; ut júdicent pópulum justo judício, nec in álteram partem declínent. Non accípies persónam, nec múnera: quia múnera excæcant óculos sapiéntum, & mutant verba justórum. Justè quod justum est persequéris; ut vivas & possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. Non plantábis lucum & omnem árborem juxta altáre Dómini Dei tui; nec fácies tibi, neque constítues státuam: quæ odit Dóminus Deus tuus.

℟. Scimus. *pag.* 196.

Lectio ij. *Cap.* 17.

SI difficile & ambíguum apud te judícium esse perspéxeris inter sánguiné, & sánguinem; causam & causam; lepram & lepram; & júdicum intra portas tuas víderis verba variári; surge, & ascénde ad locum quem elégerit Dóminus Deus tuus. Veniésque ad sacerdótes Levítici géneris, & ad júdicem qui fúerit illo témpore; quæerésque ab eis, qui indicábunt tibi judícii veritátem; & fácies quodcúmque díxerint qui præsunt loco quem elégerit Dóminus, & docúerint te juxta legem ejus; sequerísque senténtiam eórum: nec declinábis ad déxteram, neque ad sinístram. Qui autem supérbierit, nolens obedíre sacerdótis império, qui eo témpore minístrat Dómino Deo tuo, & decréto júdicis, moriétur homo ille, & áuferes malum de Israël: cunctúsque pópulus áudiens timébit, ut nullus deínceps intuméscat supérbiâ.

℟. Tu, Dómine. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore; dixit Jesus Princípibus Sacerdótum & senióribus pópuli: Parábolam audíte: Homo erat pater famílias, qui plantávit víneam, & sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

De script. Serm. 87. *Cap.* 2. *n.* 3.

PLantáta est vínea, lege datâ in córdibus Judæórum. Missi sunt Prophétæ quæréntes fructum, bonã vitam eórum. Prophétæ ab eis contuméliis afféćti, & occísi sunt. Missus est & Christus, únicus fílius patrisfamílias; & ipsum occidérunt hærédem, & ideò perdidérunt hæreditátem. In contrárium eis vertit malum consílium. Ut possidérent, occidérunt; & quia occidérunt, perdidérunt. Nos servi de família ipsíus sumus. Inter Judæos visus est húmilis, contémptus est. Occultábat enim majestátem, promptam habébat infirmitátem. Contémptum est in illo quod promptum erat, nec cógnitum quod occúltum erat. Si enim cognovíssent, nunquàm Dóminum glóriæ crucifixíssent. Numquid adhuc contemnéndus est sedens in cœlo, si contémptus est, cùm penderet in ligno? Ecce indulgéntiæ dator áperit tibi óstium: quid moráris? Gaudére debéres, si aperíret aliquándò pulsánti. Non pulsásti, & áperit, & foris rémanes? Ne ergò dífferas. Miserére ánimæ tuæ placens Deo. Exhibe ánimæ tuæ eleemósynam. Non dícimus ut tu ei des, sed ne repéllas manum dantis.

℟. Agrícolæ vidéntes fílium patrisfamílias, dixérunt intra se: Hic est hæres, veníte, occidámus eum. Cùm vénerit Dóminus, quid fáciet agrícolis? Malos malè perdet, & * Víneam suam locábit áliis agrícolis qui reddant ei fructum.

℣. Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est; quia provocavérunt eum fílii sui. * Víneam. Glória. * Víneam. *Matth.* 21. *Deut.* 32.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus

ejus. *Matth.* 21.

Oratio.

DEus, qui non vis mortem peccatóris, sed ut convertátur à via sua, & vivat: te súpplices exorámus, ut quiescénte irâ tuâ, spíritum pœniténtiæ, & delictórum véniam largiáris. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seff.* 14. *de Pœnit. Can.* 6.

SI quis negáverit Confessiónem sacramentálem vel institútam, vel ad salútem necessáriam esse jure divíno; aut díxerit modum secrétè confiténdi soli Sacerdóti, quem Ecclésia Cathólica ab inítio semper observávit, & obsérvat, & aliénum esse ab institutióne & mandáto Christi, & invéntum esse humánum; anathéma sit.

Ad Magníficat.

Ant. 3. Quæréntes Jesum tenére, timuérunt turbas; quóniam sicut Prophétam eum habébant. *Matth.* 21.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis & córporis; ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

SABBATO.

De Libro Deuteronómii.

Lectio j. *Cap.* 34.

ASCéndit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo in vérticem Phasga contra Jéricho; ostendítque ei Dóminus omnem terram Gálaad usque Dan, & univérsum Néphthali, terrámque Ephraïm & Manásse; & omnem terram Juda usque ad mare novíssimum, & austrálem partem, & latitúdinem campi Jéricho civitátis palmárum usque Segor. Dixítque Dóminus ad eum: Hæc est terra, pro qua jurávi Abraham, Isaac & Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidísti eam óculis tuis, & non transíbis ad illam. Mortuúsque est ibi Móyses servus Dómini, in terra Moab, jubénte Dómino: & sepelívit eum in valle terræ Moab contra Phogor: & non cognóvit homo sepúlcrum ejus usque in præséntem diem.

℟. Jurávi. *pag.* 196.

Lectio ij.

MOyses centum & vigínti annórum erat, quando mortuus est: non

caligávit óculus ejus, nec dentes illíus moti sunt. Flevérúntque eum filii Israël in campéstribus Moab trigínta diébus : & compléti sunt dies planctûs lugéntiũ Móysen. Jósue verò fílius Nun replétus est spíritu sapiéntiæ ; quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei filii Israël, fecerúntque sicut præcépit Dóminus Móysi. Et non surréxit ultrà Prophéta in Israël sicut Móyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque porténtis, quæ misit per eum, ut fáceret in terra Ægypti Pharaóni ; & ómnibus servis ejus, universæque terræ illíus, & cunctam manum robústam, magnáque mirabília, quæ fecit Móyses coram univérso Israël.

℟. Pósui. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 15.

IN illo témpore; Ait Jesus ad Pharisæos & Scribas; Homo quidam hábuit duos filios; & dixit adolescéntior ex illis patri : Pater, da mihi portiónem substántiæ quæ me contíngit. Et divísit illis substántiam. Et réliqua.

Homília Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. Comment. in Lucam.

QUi se à Christo séparat, exul est pátriæ, civis est mundi. Benè autem in se revértitur, qui à se recéssit. Etenim qui ad Dóminum regréditur, se sibi reddit; & qui recédit à Christo, se sibi ábdicat. Jam redeámus ad Patrem, ne nos ei reconciliatiónis faciámus moram, quam non fecit pater. Fácilè reconciliátur; quandò impénsè rogátur. Sed etsi Deus novit ómnia, vocem tamen tuæ confessiónis expéctat. Confitére magis, ut roget pro te Ecclésia, & illácrymet pópulus. Exúrge ergò, curre ad Ecclésiam : hìc est Pater, hìc est Fílius, hìc est Spíritus Sanctus. Occúrrit tibi, quia audit te intra mentis secréta tractántem. & cùm adhuc longè sis, videt & accúrrit, ne quis impédiat. Compléctitur quoque, supra collum cadit, ut jacéntem érigat, & onerátum peccátis, atque in terréna defléxum, refléctat ad cœlum, in quo suum quærat auctórem. Qui lapsus fúerit, per pœniténtiam revivíscit.

℟. Surgam & ibo ad pa-

trem meum, & dicam ei: Pater, peccávi in cœlum & coram te; * Jam non sum dignus vocári filius tuus; † Fac me sicut unus de mercenáriis tuis:

℣. Deus meus, confúndor, & erubésco leváre fáciem meam ad te; * Jam. Glória. † Fac me. *Luc.* 15. 1. *Esdr.* 9.

Ad Benedíctus.

Ant. 8 Cùm adhuc longè esset, vidit illum pater ipsíus, & misericórdiâ motus est; & accúrrens cécidit super collum ejus, & osculátus est eum. *Luc.* 15.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus, misericors Deus, ad te confugiéntem patérnâ récipe pietáte; ut qui tuam iracúndiam méritò formídant, de tua possint vénia gratulári. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Sess.* 14. *de Pœnit. Can.* 7.

SI quis díxerit in Sacraménto Pœniténtiæ ad remissiónem peccatórum necessárium non esse jure divíno confitéri ómnia & síngula peccáta mòrtália, quorum memória cum débita & diligénti præmeditatióne habeátur, étiam occúlta, & quæ sunt contra duo última Decálogi præcépta, & circumstántias quæ peccáti spéciem mutant..... anathéma sit.

DOMINICA III. QUADRAGESIMÆ.

AD VESPERAS SABBATI.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Jerem. 2.

SCito & vide quia malum & amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, & non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum.

Hymnus. Quod lex adumbrávit. *ut suprà*, p. 186.

℣. Auxílium meum à Dómino.

℟. Non det in commotiónem pedem tuũ. *Ps.* 120.

Ad Magníficat.

Ant. 8. Fácies sicut promisísti Dómino Deo tuo, & própriâ voluntáte, & ore tuo locútus es. *Deut.* 23.

Oratio ut infrà ad Laud.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, pag. 199.

Non dicuntur Preces.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ultrà non

serviéntes peccáto, * Dóminum, veníte, adorémus. *Rom.* 6.

Psalmus. Veníte. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. Esto firmus in via Dómini, & in veritáte sensûs tui, & prosequátur te verbum pacis & justítiæ. *Eccli.* 5.

Ant. 4. Quare vultis adjícere super peccáta, & vétera cumuláre delícta? Grande quippe peccátum est. 2. *Paral.* 28.

Ant. 7. Sicut canis, qui revértitur ad vómitum suum, sic imprúdens, qui íterat stultítiam suam. *Proverb.* 26.

℣. Apposuérunt adhuc peccáre ei:

℟. In iram excitavérunt Excélsum. *Ps.* 77.

Incipit Liber Jósuë.

Lectio j. *Cap.* 1.

ET factum est post mortem Móysi servi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Jósue fílium Nun, minístrum Móysi, & díceret ei: Móyses servus meus mórtuus est; surge, & transi Jordánem istum, tu, & omnis pópulus tecum, in terram, quam ego dabo fíliis Israël. Omnem locum, quem calcáverit vestígium pedis vestri, vobis tradam, sicut locútus sum Móysi. A desérto & Líbano usque ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum usque ad mare magnũ contra solis occásum erit términus vester. Nullus póterit vobis resístere cunctis diébus vitæ tuæ: sicut fui cum Móyse, ita ero tecum: non dimíttam, nec derelínquam te. Confortáre, & esto robústus: Tu enim sorte dívides pópulo huic terram, pro qua jurávi pátribus suis ut tráderem eam illis.

℟. Revérsi sunt ad iniquitátes prióres: írritum fecérunt pactum meum: * Quamóbrem hæc dicit Dóminus: Ecce ego indúcam super eos mala.

℣. Quidam promitténtes circa fidem excidérunt. * Quamóbrem. *Jerem.* 11. 1. *Tim.* 6.

Lectio ij. *Cap.* 2.

MIsit ígitur Jósuë fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abscóndito, & dixit eis: Ite, & consideráte terram, urbémque Jéricho. Qui pergéntes, ingréssi sunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, & quievé-

runt apud eam. Nuntiatúmque est regi Jéricho, & dictum: Ecce viri ingréssi sunt hùc per noctem de filiis Israël, ut explorárent terram. Misítque Rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros, qui venérunt ad te, & ingréssi sunt domum tuam: exploratóres quippe sunt, & omnem terram consideráre venérunt. Tollénsque múlier viros, abscóndit & ait: Fáteor, venérunt ad me; sed nesciébam unde essent: cùmque porta clauderétur in ténebris, & illi páriter exiérunt; néscio quò abiérunt: persequímini citò, & comprehendétis eos. Ipsa autem fecit ascéndere viros in solárium domûs suæ, operuítque eos stípulâ lini, quæ ibi erat.

℟. Transgréssus est Juda, & abominátio facta est in Israël: * Et hoc rursùm fecístis: non respíciam ultrà ad sacrifícium, nec accípiam placábile quid de manu vestra.

℣. Quem fructum habuístis tunc in illis, in quibus nunc erubéscitis? Nam finis illórũ mors est. * Et. *Malach.* 2. *Rom.* 6.

Lectio iij. *Cap.* 3.

IGitur Jósue de nocte consúrgens, movit castra: egredientésque de Setim, venérunt ad Jordánem ipse & omnes filii Israël, & moráti sunt ibi tres dies. Quibus evolútis, transiérunt præcónes per castrórum médium, & clamáre cœpérunt: quandò vidéritis arcam fœderis Dómini Dei vestri, & sacerdótes stirpis Levíticæ portantes eam, vos quoque consúrgite, & sequímini præcedéntes: sitque inter vos & Arcam spátium cubitórum duûm míllium; ut procul vidére possítis, & nosse per quam viam ingrediámini; quia priùs non ambulástis per eam: & cavéte ne appropinquétis ad Arcam. Dixítque Jósue ad pópulum: sanctificámini; cras enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. Et ait ad sacerdótes: Tóllite arcam fœderis, & præcédite pópulum. Qui jussa compléntes, tulérunt, & ambulavérunt ante eos. Dixítque Dóminus ad Jósue: Hódiè incípiam exaltáre te coram omni Israël; ut sciant quòd sicut cum Móyse fui, ita & tecum sim.

℟. Vivo ego, dicit Dóminus Deus, nolo mortem ímpii, sed ut convertátur à via sua, & vivat. * Convertímini, convertímini à viis

vestris péssimis. Quare moriémini, domus Israël?

℣. Impletum est tempus, & appropinquávit regnum Dei. * Convertímini. Glória. * Convertímini. *Ezech.* 33. *Marc.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. In via ruínæ non eas, ne ponas ánimæ tuæ scándalum. Qui credit Deo, atténdit mandátis: & qui confídit in illo, non minorábitur. *Eccli.* 32.

Ant. 4. Omni custódiâ serva cor tuum: quia ex ipso vita procédit: dírige sémitam pédibus tuis, & omnes viæ tuæ stabiliéntur. *Prov.* 4.

Ant. 8. Abiérunt in voluntátibus, & in pravitáte cordis sui mali; factíque sunt retrórsùm, & pejùs operáti sunt. *Jerem.* 7.

℣. Da nobis auxílium de tribulatióne:

℟. Quia vana salus hóminis. *Ps.* 107.

Ex Libro Sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de Lapsis.

Lectio iv.

Quæso vos, fratres, acquiéscite salúbribus remédiis; consíliis obedíte melióribus; cum lácrymis nostris vestras lácrymas júngite: cum nostro gémitu gémitus vestros copuláte. Rogámus vos ut pro vobis Deum rogáre possímus. Agite pœniténtiam plenâ, doléntis ac lamentántis ánimi probáte mœstítiam. Nec vos quorúmdam móveat aut error imprόvidus, aut stupor vanus, qui percússi sunt ánimi cæcitáte, ut nec intélligant delícta, nec plangant. Indignántis Dei major hæc plaga est: injústè sibi placéntes, & transpúnctæ mentis alienatióne deméntes, Dómini præcépta contémnunt, medélam vúlneris négligunt, ágere pœniténtiam nolunt. Ante admíssum fácinus impróvidi, post fácinus obstináti, nec priùs stábiles, nec póstmodùm súpplices: quandò debúerant stare, jacuérunt; quandò jacére, & prostérnere se Deo debent, stare se opinántur. Pacem sibi ultrò, némine dante, sumpsérunt: homínibus contrà Deum credunt, qui contrà hómines Deo non credidérunt.

℟. Dormitávit ánima mea præ tædio: confírma me in verbis tuis. * Viam iniquitátis ámove à me; & de lege tua miserére meì.

℣.

℣. Infélix ego homo, quis me liberábit de córpore mortis hujus? * Viam. *Ps.* 118. *Rom.* 7.

Lectio v.

EJúsmodi hómines, quantùm potéstis, effúgite, perniitiósis conátibus adhæréntes salúbri cautióne vitáte. Sola súperest pœniténtia, quæ satisfáciat. Qui autem pœniténtiam críminis tollunt, satisfactiónis viam claudunt. Ita fit ut dùm temeritáte quorúmdam, vel promíttitur salus falsa, vel créditur, spes veræ salútis adimátur. Vos verò, fratres dilectíssimi, quorum timor in Deum pronus est: & in ruína licet ánimus constitútus, mali sui memor est: pœniténtes ac doléntes peccáta vestra perspícite, graviſſimum consciéntiæ crimen agnóscite. Ad intelligéntiam delícti vestri óculos cordis aperíte, nec desperántes misericórdiam Dómini, nec tamen jam véniam vindicántes. Deus, quantùm patris pietáte indúlgens semper, & bonus est, tantùm júdicis majestáte metuéndus est. Quám magna delíquimus, tam gránditer defleámus. Alto vúlneri díligens & longua medicína non desit; pœniténtia crímine minor non sit.

℟. Obsecro, Dómine, sit auris tua atténdens ad oratiónem servi tui, & ad oratiónem servórum tuórum, qui volunt timére nomen tuum: * Dírige servum tuum, & da ei misericórdiam.

℣. Sufficiéntia nostra ex Deo est. * Dírige. 2. *Esdr.* 1. 2. *Cor.* 3.

Lectio vj.

ORáre opórtet impénsiùs & rogáre, diem luctu transígere, vigíliis noctes ac flétibus dúcere, témpus omne lacrymósis lamentatiónibus occupáre, stratos solo adhærére in cínere & cilício, & sórdibus volutári: post induméntum Christi pérditum, nullum jam velle vestítum; post diáboli cibum, malle jejúnium; justis opéribus incúmbere, quibus peccáta purgántur; eleemósynis frequénter insístere, quibus à morte ánimæ liberántur. Nec tenéri jam, nec amári patrimóniũ debet. Ad hoc tantùm profúerit quod remánsit, ut indè crimē & culpa redimátur. Incunctánter & lárgiter fiat operátio; census omnis in medélam vúlneris erogétur: ópi-

bus & facultátibus nostris, qui de nobis judicatúrus est Dñs fœnerétur. Sic sub Apóstolis fides víguit; sic primus credéntium pópulus Christi mandáta servávit. Qui sic Deo satisfécerit, qui pœniténtiâ facti sui, qui pudóre delicti, plus & virtútis & fidei, de ipso lapsûs sui dolóre concéperit, exaudítus & adjútus à Dómino, quam contristáverat nuper, lætam fáciet Ecclésiam : nec jam solam Dei véniam merébitur, sed & corónam.

℟. Expándi manus meas ad te : ánima mea sicut terra sine aqua tibi : velóciter exáudi me, Dómine, defécit spíritus meus : * Non avértas fáciem tuã à me, & símilis ero descendéntibus in lacum.

℣. Dómine, ecce quem amas infirmátur. * Non. Glória. * Non. *Ps.* 142. *Joan.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. Iniquitátes nostras cognóvimus, peccáre & mentíri contra Dóminum; & avérsi sumus, ne irémus post tergum Dei nostri. *Is.* 59.

Ant. 3. Locúti sumus de corde verba mendácii; facta est véritas in obliviónem; vidit Dóminus, & malum appáruit in óculis ejus. *Is.* 59.

Ant. 6. Mélius erat illis non cognóscere viam justítiæ, quàm post agnitiónem retrórsùm convérti ab eo, quod illis tráditum est, sancto mandáto. 2. *Petr.* 2.

℣. Avertérunt se, & non servavérunt pactum :

℟. Quemádmodùm patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum. *Ps.* 77.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecísset dæmónium, locútus est mutus, & admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Luc. lib. IV. Cap. 48.

DÆmoniácus iste, apud Matthæum, non solùm mutus, sed & cæcus fuisse narrátur; curatúsque dícitur á Dómino, ita ut loquerétur & vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt : cæcus videt, mutus lóquitur, posséssus à dæmone liberátur. Quod & tunc quidem carnáliter

factum est, sed & quotidiè complétur in conversióne credéntium: ut expúlso primùm dæmóne, fidei lumen aspíciant; deinde, ad laudes Dei, tacéntia priùs ora laxéntur.

℟. Si Sátanas Sátanam éjicit, advérsùs se divísus est: quómodò ergo stabit regnum ejus? * Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei.

℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me. * Si autem. *Matth.* 12. *Is.* 61.

Lectio viij.

CUm immúndus spíritus exíerit de hómine, perámbulat per loca inaquósa. Quamvis simplíciter intélligi possit Dóminum hæc ad distinctiónem suórum, & sátanæ óperum adjunxísse: tamen & de hærético quovis, vel schismático, vel étiam malo cathólico potest non inconveniénter áccipi. De quo, témpore baptísmatis, spíritus immúndus, qui in eo priùs habitáverat, ad confessiónem cathólicæ fidei, abrenuntiationémque mundánæ conversatiónis, ejiciátur; locáque inaquósa perágret, id est, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatiónis expurgáta sint, cállidus insidiátor explóret, si quos ibi fortè suæ nequítiæ gressus fígere possit. Sed benè dícitur: Quærens réquiem, & non invéniens. Quia castas mentes effúgiens, in solo corde pravórum gratam sibi potest invenire réquiem.

℟. Cùm fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ póssidet: * Si autem fórtior vícerit eum, univérsa arma ejus áuferet, & spólia ejus distríbuet.

℣. Numquid tollétur à forti præda? Equidem & captívitas à forti tollétur: * Si autem fórtior. *Luc.* 11. *Is.* 49.

Lectio ix.

DIcit: revértar in domum meam unde exívi. Timéndus est iste versículus, non exponéndus. Et cùm vénerit, invénit scopis mundátam, hoc est, grátiâ baptísmatis à peccatórum labe castigátam, sed nullâ boni óperis indústriâ cumulátam. Undè benè Matthæus hanc vacántem, mundátam, atque ornátam dicit; mundátam à vítiis prístinis per baptísmum; vacántem à bonis áctibus

per negligéntiam: ornátam simulátis virtútibus per hypócrisin. Et tunc vadit, & assúmit septem álios spíritus nequióres se, & ingréssi hábitant ibi. Per septem malos spíritus, univérsa vítia desígnat. Quemcúmque enim post baptísma, sive právitas hærética, seu mundána cupíditas arripúerit; mox ómnium prostérnet in ima vitiórum. Undè rectè nequióres tunc eum spíritus dicúntur ingréssi; quia non solum habébit illa septem vítia, quæ septem spirituálibus sunt contrária virtútibus; sed & per hypócrisin ipsas se virtútes habére simulábit. Et sunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Mélius quippè erat ei viam veritátis non cognóscere, quàm post agnitiónem retrórsùm convérti.

℟. Cùm immúndus spíritus exíerit de hómine, dicit: Revértar in domum meam undè exívi. Tunc assúmit septem álios spíritus secum nequióres se; & * Fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus.

℣. Sicut canis qui revértitur ad vómitum suum, sic inprúdens qui iterat stultítiam suam. * Fiunt. Glória Patri. * Fiunt. *Luc.* 11. *Prov.* 26.

AD LAUDES.

Ant. 7. Némini mandávit Deus ímpiè ágere, & némini dedit spátium peccándi: non enim concupíscit multitúdinem filiórum infidélium. *Eccli.* 15.

Ant. 8. Qui jejúnat in peccátis suis; & íterum eadem fáciens, quid próficit humiliándo se. *Eccli.* 34.

Ant. 1. Facta sunt postérióra deterióra prióribus. 2. *Petr.* 2.

Ant. 3. Méliùs enim erat non cognoscére viam justítiæ, quàm post agnitiónem retrórsùm convérti. 2. *Petr.* 2.

Ant. 1. Qui non est mecum contra me est: & qui non cólligit mecum, dispérgit *Luc.* 11.

Capitulum. Eccli. 5.

Ne dicas: Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur; misericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes convérti ad Dóminum, & ne differas de die in diem.

Hymnus, Quisquis fatéris, *ut suprà*, pag. 193.

℣. Utinam dirigántur viæ meæ

℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas. *Psalm.* 118.

Ad Benedictus.

Ant. 1. Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecísset dæmónium, locútus est mutus, & admirátæ sunt turbæ. *Luc.* 11.

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice, atque ad defensiónem nostram déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

CANON.

Ex Concílio Lateranénsi quarto Œcuménico.

Anno 1215. *Cap.* 21. *de Confess.*

SAcerdos sit discrétus & cautus, ut more períti Médici superinfúndat vinum & óleum vulnéribus sauciáti, diligénter inquírens & peccatóris circumstántias & peccáti: per quas prudénter intélligat, quale illi consílium débeat exhibére; & cujuscmodi remédium adhibére divérsis experiméntis uténdo ad sanandum ægrótum.

AD TERTIAM.

Capitulum, Scito, *ut in primis Vesperis.*

℟. *brev.* Pérfice gressus meos * In sémitis tuis.

℣. Ut non moveántur vestígia mea, * In sémitis. Glória. ℟. Pérfice. *Psal.* 16.

℣. Deus meus, suscéptor meus:

℟. Non movébor ámpliùs. *Ps.* 61.

AD SEXTAM.

Capitulum, Ne dicas, *ut suprà in Laudibus.*

℟. *brev.* Avérte óculos meos * Ne vídeant vanitátem.

℣. In via tua vivífica me; * Ne vídeant. Glória. ℟. Avérte. *Ps.* 118.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum;

℟. Quia ipsam vólui. *Psal.* 118.

AD NONAM.

Capitulum. Hæb. 6.

TErra sæpè veniéntem super se bibens imbrem & génerans herbam opportúnam illis, à quibus cólitur; áccipit benedictiónem à Deo: próferens

autem spínas ac tribúlos, réproba est & maledícto proxima.

℟. *brev.* Ecce, Dómine, * Qui elóngant se à te, períbunt.

℣. Perdidísti omnes qui fornicántur abs te: * Qui elóngant. Glória. ℟. Ecce. *Psal. 72.*

℣. Mihi autem adhærére Deo bonum est;

℟. Ponére in Dómino Deò spem meam. *Psal.* 72.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus & Psalmi de Dominica.

Capitulum, Hymnus & Versus, ut in I. Vesperis, pag. 237.

Ad Magníficat.

Ant. 8. Extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti. At Jesus dixit: Quin-imò beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11.

Oratio ut suprà ad Laudes,

COMPLETORIUM, *ut suprà,* pag. 199.

Non dicuntur Preces.

FERIA SECUNDA.

De Libro Jósuë.

Lectio j. *Cap.* 3.

EGréssus est pópulus de tabernáculis suis, ut transíret Jordánem: & sacerdótes, qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum. ingressísque eis Jordánem, & pédibus eórum in parte aquæ tinctis, (Jordánis autem ripas álvei sui témpore messis impléverat) stetérunt aquæ descendéntes in loco uno, & ad instar montis intumescéntes apparébant procul, ab úrbe quæ vocátur Adom usque ad locum Sarthan: quæ autem inferióres erant, in mare solitúdinis (quod nunc vocátur mórtuum) descendérunt, úsquequò omninò deficerent. Pópulus autem incedébat contrà Jéricho; & sacerdótes, qui portábant arcam fœderis Dómini, stabant super siccam humum in médio Jordánis accíncti, omnísque pópulus per aréntem álveum transíbat.

℟. Projícite. *pag.* 195.

Lectio ij. *Cap.* 4.

QUibus transgréssis, dixit Dóminus ad Jósuë: Elige duódecim vi-

ros síngulos per síngulas tribus; & præcipe eis, ut tollant de médio Jordánis álveo, ubi stetérunt pedes sacerdótũ, duódecim duríssimos lápides, quos ponétis in loco castrórum, ubi fixéritis hac nocte tentória: Vocavítque Jósuë duódecim viros, quos elégerat de filiis Israël, síngulos de síngulis tríbubus; & ait ad eos: Ite ante Arcam Dómini Dei vestri ad Jordánis médium, & portáte inde sínguli síngulos lápides in húmeris vestris, juxtà númerum filiórum Israël, ut sit signum inter vos. Et quandò interrogáverint vos filii vestri cras dicéntes: Quid sibi volunt isti lápides? respondébitis eis: Defecérunt aquæ Jordánis ante Arcam fœderis Dómini, cùm transíret eum: Idcírcò pósiti sunt lápides ísti in monuméntum filiórum Israël usque in ætérnum. Fecérunt ergò filii Israël sicut præcépit eis Jósuë, portántes de médio Jordánis álveo duódecim lápides, ut Dóminus ei imperárat, juxtà númerum filiórum Israël, usque ad locum in quo castrametáti sunt, íbique posuérunt eos.

℟. Quasi. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 4.

IN illo témpore: Ait Jesus ómnibus qui erant in Synagóga Názareth: Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura teípsum; quanta audívimus facta in Caphárnaüm, fac & hìc in pátria tua. Et réliqua.

Homília Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. *in Luc. Cap.* 4. *n.* 46.

NOn medióCriter invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acérba ódia causas amóris infléctit. Simul hoc exemplo páriter & oráculo declarátur, quòd frustrà opem misericórdiæ cœléstis expéctes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas: aspernátor enim Dóminus invidórum est; & ab iis qui divína beneficia in áliis persequúntur, mirácula suæ potestátis avértit. Non otiósè ítaque Salvátor excúsat, quòd nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit; ne fortássis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret affléctum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes; sed

ipsi se caritáte pátriæ, qui ínvident, abdicârunt.

℟. Propter te, Dómine, sustínui oppróbrium : opéruit confúsio fáciem meam : * Extráneus factus sum frátribus meis, & peregrínus fíliis matris meæ; † Quóniam zelus domûs tuæ comédit me.

℣. Dicébat Jesus : Quia non est prophéta sine honóre nisi in patria sua, & in domo sua & in cognatióne sua. * Extráneus. Glória. † Quóniam. *Psal.* 68. *Marc.* 6.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. Multi leprósi erant in Israël sub Elisæo prophéta; & nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. *Luc.* 4.

Oratio.

Cordibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde, quæ ab omni nos invídia per caritátis perféctæ donum custódiat. Per.

CANON.

Ex Concílio Medionalénsi primo.

An. 1565. *Part.* 2. *Cap.* 6.

Confessárii sint pii, benè moráti, docti, prudéntes, patiéntes, de animárum salúte sollíciti, & fidéles custódes sint eórum quæ in confessióne dicúntur.

Ad Magníficat.

Ant 1. Duxérunt Jesum usque ad supercílium montis, ut præcipitárent eum : ipse autem tránsiens per médium illórũ, ibat. *Luc.* 4.

Oratio.

Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua, ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte salvári. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Libro Jósue.

Lectio j. *Cap.* 5.

Eo témpore, ait Dóminus ad Jósue : Fac tibi cultros lapídeos, & circumcíde secúndò fílios Israël. Fecit quod jússerat Dñs, & circumcídit fílios Israël in colle præputiórum. Hæc autem causa est secúndæ circumcisiónis : Omnis pópulus, qui egréssus est de Ægypto géneris masculíni, univérsi bellatóres viri, mórtui sunt in desérto per longíssimos viæ circúitus; qui omnes circumcísi erant. Pópulus autem qui natus est in desérto, per quadragínta annos itíneris latíssimæ solitúdinis, incircumcísus fuit;

donec consumeréntur qui non audíerant vocem Dómini; & quibus antè juráverat ut non osténderet eis terram lacte & melle manántem. Horum filii in locum succesérunt patrum, & circumcísi sunt à Jósue: quia sicut nati fúerant, in præpútio erant, nec eos in via áliquis circumcíderat. Postquám autem omnes circumcísi sunt, mansérunt in eódem castrórum loco, donec sanaréntur. Dixítque Dóminus ad Jósue: Hódiè ábstuli oppróbrium Ægypti á vobis. Vocatúmque est nomen loci illíus Gálgala usque in præséntem diem.

℟. Scimus. *pag.* 196.

Lectio ij.

MAnserúntque filii Israël in Gálgalis, & fecérunt Phase quartâ-décimâ die mensis ad vésperum in campéstribus Jéricho: & comedérunt de frúgibus terræ die áltero, ázymos panes, & poléntam ejúsdem anni. Defecítque manna, postquám comedérunt de frúgibus terræ, nec usi sunt ultrà cibo illo filii Israël; sed comedérunt de frúgibus præsentis anni terræ Chánaan. Cúm autem esset Jósue in agro urbis Jéricho, levávit óculos, & vidit virum stantem contrà se, evaginátum tenéntem gládium; perrexítque ad eum, & ait: Noster es, an adversariórum? Qui respóndit: Nequáquàm, sed sum princeps exércitûs Dómini, & nunc vénio. Cécidit Jósue pronus in terram, & adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum? Solve, inquit, calceaméntum tuum de pédibus tuis: locus enim in quo stas, sanctus est. Fecítque Jósue ut sibi fúerat imperátum.

℟. Tu, Dómine. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 18.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, & córripe eum inter te & ipsum solum. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 82. *de Verb. Evang. Matth.* 18. *n.* 4.

DEbémus amándo corrípere, non nocéndi aviditáte, sed stúdio corrigéndi. Tales si fuérimus, óptimè fácimus quod hódiè admóniti sumus: Si peccáverit

in te frater tuus, córripe illum inter te & ipsum solum. Quare illum córripis? Quia tu doles quòd peccáverit in te? Absit. Si amóre tuî id facis, nihil facis. Si amóre illíus facis, óptimè facis. Dénique in ipsis verbis attènde, cujus amóre id fácere débeas; utrum tui, an illíus. Sic te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Si faciéndo, lucráris: nisi fecísses, períerat.

℟. Si peccâverit in te frater tuus, vade, & * Córripe eum inter te & ipsum solum: † Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum.

℣. Qui córripit hóminem, grátiam postèa invéniet apud eum magis quàm ille qui per linguæ blándiménta décipit. * Córripe. Glória. † Si te. *Matth.* 18. *Prov.* 28.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. Dómine, quóties peccábit in me frater meus, & dimíttam ei? Usque sépties? Dixit illi Jesus; non dico tibi usque septies, sed usque septuágies sépties. *Matth.* 18.

Oratio.

Concéde, omnípotens Deus, ut quia vítiis & dissídiis subjácet nostra mortálitas, tua nos per præsens jejúnium grátia vivíficet, & mútuam nútriat inter fratres caritátem. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi primo.

An. 1565. *Part.* 2. *Cap.* 6.

Confessóres Cánones pœnitentiáles benè nóverint; & de pœniténtia quam cuíque peccáto præscripsérunt, confiténtes admóneant: ut tantò diligéntiùs à peccátis cavére stúdeant, quantò in pœniténtiis Cánonum mitigándis benigniórem in se Ecclésiam experiúntur.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum. *Matth.* 18.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam sponsam tuam, matrem nobis & magístram providísti: da fidélibus tuis in ipsíus doctrína & præcéptis vocem tuam agnóscere; ut eórum infírmitas custodiátur ab omni circumventióne erróris, dùm Ecclésiam Dei vivéntis áudiunt, columnam & firmaméntum veritátis. Qui

cum eódem Deo Patre vivis & regnas, *&c.*

FERIA QUARTA.

De Libro Jósue.

Lectio j. *Cap.* 6.

JEricho clausa erat atque muníta, timóre filiórum Israël, & nullus égredi audébat aut íngredi. Dixítque Dóminus ad Jósue: Ecce dedi in manu tua Jéricho, & regem ejus omnésque fortes viros. Circuíte urbem cuncti bellatóres semel per diem; sic faciétis sex diébus. Séptimo autem die sacerdótes tollant septem búccinas, quarum usus est in jubiléo, & præcédant arcam fœderis: septiésque circuíbitis civitátem, & sacerdótes clangent búccinis. Cùmque insonúerit vox tubæ lóngior atque concísior, & in áuribus vestris increpúerit, conclamábit omnis pópulus vociferatióne máximâ, & muri fúnditùs córruent civitátis, ingredientúrque síinguli per locum contrà quem stetérint.

℟. Jurávi. *pag.* 196.

Lectio ij.

CUmque séptimo circúitu clángerent búccinis sacerdótes, dixit Jósue ad omnem Israël: Vociferámini: trádidit enim vobis Dñs civitátem: sitque civitas hæc anathéma: & ómnia quæ in ea sunt, Dño. Sola Rahab méretrix vivat cum univérsis qui cum ea in domo sunt: abscóndit enim núntios quos diréximus. Vos autem cavéte, ne de his quæ præcépta sunt, quíppiam contingátis, & sitis prævaricatiónis rei, & ómnia castra Israël sub peccáto sint atque turbéntur. Quidquid autem auri & argénti fúerit, & vasórum æneórum ac ferri, Dómino consecrétur, repósitum in thesáuris ejus. Igitur omni pópulo vociferánte, & clangéntibus tubis, postquàm in aures multitúdinis vox sonitúsque increpuit, muri íllico corruérunt: & ascéndit unusquísque per locum, qui contra se erat; cepêrúntque civitátem, & interfecérunt ómnia quæ erant in ea.

℟. Pósui. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 15.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis Scrybæ & Pharisæi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur

traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homília S. Hyerónimi Præsbyteri.

Lib. II. in Matth. Cap. 15.

MIra Pharisæórum Scribarúmque stultítia! Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes & præcépta non servet: Non enim lavant manus suas, cùm panem mandúcant. Ipse autem respóndens, ait illis: Quare & vos transgredímini mandátū Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam verâ responsióne confútat. Præcéperat enim Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut filii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes Scribæ & Pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis inducérent, docuérunt péssimos filios, ut si quis ea quæ paréntibus offerénda sunt, Dómino vovére volúerit qui verus est pater, oblátio Dei præponátur paréntum muneribus; vel certè ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiébat, ut oblatio liberórum, sub occasióne templi & Dei, in sacerdótum lucra céderet.

℟. Quare transgredimini mandátum Dei propter traditiónem vestram? * Nam † Deus dixit: Honóra patrem & matrem.

℣. Fili, súscipe senéctam pátris tuis, & non contrístes eum in vita illíus, * Nam. Glória † Deus *Matth 15. Eccli. 3.*

Ad Benedíctus.

Ant. 8. Cæcus si cæco ducátum præstet, ambo in fóveam cadunt. *Matth. 15.*

Oratio.

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut salutáribus jejúniis erudíti, à nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facíliùs impetrémus. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Trecénsi.

Anno 1459. Cap. 27.

Lib XV. Tit. 59.

COnfessóres debent semper pia gestáre víscera circa confiténtes, exémplo beáti Ambrósii, de quo légitur, quod quotiescúmque áliquis lapsus in peccátum, antè eum

bat ob pœniténtiam
piéndam, tanquam
offénsus ità flebat,
eniténtem flere com-
ret.
l Magníficat.
t. 7. De corde éxeunt
atiónes malæ, homi-
, adultéria: hæc sunt
oínquinant hóminem:
lotis autem mánibus
lucáre, non coínqui-
hóminem. *Matth.* 15.
Oratio.
Rátia tua, nos, quæ-
sumus, Dómine, non
ínquat, quæ & sacræ
éditos fáciat servitúti,
um nobis opem sem-
cquírat. Per Dómi-

RIA QUINTA.
De Libro Jósue.
tio j. *Cap.* 10.

HAbitatóres Gábaon urbis obséssæ misérunt ad Jósue,
inc morabátur in cas-
oud Gálgalam, & di-
it ei: Ne rétrahas ma-
nas ab auxílio servórũ
im: ascénde citò, &
nos, ferque præsídiũ;
enérunt enim advér-
nos omnes reges A-
hæórum qui habitant
ontánis. Ascendítque
de Gálgalis, &
omnis exércitus bellatórũ cum eo, viri fortíssimi. Dixítque Dñs ad Jósue: Ne tímeas eos; in manus enim tuas trádidi illos: nullus ex eis tibi resístere póterit. Irruit ítaque Jósue super eos repéntè, totâ nocte ascéndens de Gálgalis. Et conturbávit eos Dóminus à fácie Israël; contrivítque plagâ magnâ in Gábaon, ac persecútus est eos per viam ascénsûs Béth-hóron, & percússit usque Azéca & Máceda. Cùmque fúgerent filios Israël, & essent in descénsu Beth-hóron, Dóminus misit super eos lápides magnos de cœlo usque ad Azéca; & mórtui sunt multò plures lapídibus grándinis, quàm quos gládio percússerant fílii Israël.

℞. Projícite. *pag.* 195.

Lectio ij.

TUnc locútus est Jósue Dómino in die quâ trádidit Amórrhæum in conspéctu filiórum Israël, dixítque coram eis: Sol, contra Gábaon ne movéaris; & Luna, contra vallem Aíalon. Steterúntque sol & luna, donec ulcíscerétur se gens de inimícis suis. Nonne scriptum est hoc in libro Justórum? Stetit ítaque sol in médio cœ-

li, & non festinávit occúmbere spátio uníus diéi. Non fuit anteá nec pósteà tam longa dies, obediénte Dómino voci hóminis, & pugnánte pro Israël. Reversúsque est Jósuë cum omni Israël in castra Gálgalæ. Fúgerant enim quinque reges, & se abscondérant in spelúnca urbis Máceda. Nuntiatúmque est Jósuë, quòd inventi essent quinque reges laténtes in spelúnca urbis Máceda. Qui præcépit sóciis, & ait: vólvite ingéntia saxa ad os spelúncæ; & pónite viros indústrios, qui clausos custódiant; vos autem nolíte stare, sed persequímini hostes, & extrémos quosque fugiéntium cædite: nec dimittátis eos úrbium suárum intráre præsídia, quos trádidit Dóminus Deus in manus vestras. Cæsis ergo adversáriis plagâ magnâ, & usque ad internecionem penè consúmptis, hi qui Israël effúgere potuérunt, ingréssi sunt civitátes munítas. Reversúsque est omnis exércitus ad Jósuë in Máceda ubi tunc erant castra, sani & íntegro número; nullúsque contra fílios Israël mutíre ausus est.

℟. Quasi colúmbæ. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 4.

In illo témpore: Surgens Jesus de Synagóga introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília Sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Matth. Homil. 28.

Tetigit Jesus manum ejus; nec fébrium tantùm ardóres extínxit, aut certa incolumitátis signa redúxit: verùm étiam prístinas córporum vires recuperáre íllico fecit; ut quando fácilis curátu ægrotátio videbátur, curándi modo virtus curántis ostenderétur. Nam id certè medéndi artifícium fácere non potest. Nemo quippe ignórat quám longo témpore, postquàm febres cessavérunt, opus sit ad prístinum robur recuperándum. Cuncta ígitur tunc simul facta sunt, quod & in mari páriter evenísse perpéndere póssumus: nam & ibi non ventos solùm ac tempestátes sedávit; sed, quod inaudítum omníno erat, fluctus

a undásque statìm pósuit. Nam etsi vis órum cessáverit, pérent tamen fluctus unm diútiùs. Sed non hîc; non enim natúrâ aut arte fiunt quæ à isto fiunt, sed simul ia finem suum assetur; quod subostén- Evangelista, dicens: éxit, & ministrâbat Id certè tam virtú- Christi suprà hómi- significábat, quàm ntátem mulieris atque lum erga Christum iébat.

. Socrus Simónis tetur magnis fébribus: * Rogavérunt Jesum ea. Et † Imperávit i, & dimísit illam.

. Deprecatiónem titium se Dóminus exet. * Rogavérunt. Gló- † Imperávit. *Luc.* 4. 144.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. Exíbant dæia à multis, clamántia, dicéntia: Quia tu es is Dei; Et íncrepans, sinébat ea loqui: quia ant ipsum esse Chris- . *Luc.* 4.

Oratio.

Oncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut jejuniórum sancta devótio, & purificatiónem nobis tribuat, & majestáti tuæ nos reddat accéptos. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanénsi primo.

Anno 1565. *Part. II.* *Cap.* 6.

SAcerdótes, nisi ex causa necessária, mulíeres ante solis ortum vel post ejus occásum confiténtes, ne áudiant: neve in cellis, sed públicè in Ecclésia, in sédibus in quibus tabélla omninò inter Confessórem & pœniténtem interjécta sit.

Ad Magníficat.

Ant. 3. Egréssus Jesus ibat in desértum locum, & turbæ requirébant eum, & venérunt usque ad ipsum; & detinébant illum, ne discéderet ab eis. *Luc.* 4.

Oratio

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui infirmitátis nostræ cónscii de tua virtúte confídimus, sub tua semper virtúte gaudeámus; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De Libro Jósuë.

Lectio j. *Cap.* 18.

CONgregáti sunt omnes filii Israël in Silo, ibíque fixérunt tabernáculum testimónii, & fuit eis terra subjécta. Remánserant autem filiórum Israël septem tribus, quæ necdum accéperant possessiónes suas. Ad quos Jósuë ait: Usquequò marcétis ignáviâ, & non intrátis ad possidéndam terram quam Dóminus Deus patrum vestrórum dedit vobis? Elígite de síngulis tríbubus ternos viros, ut mittam eos, & pergant atque circúmeant terram, & descríbant eam juxta númerum uniuscujúsque multitúdinis: referántque ad me quod descrípserint. Divídite vobis terram in septem partes: Judas sit in términis suis ab austráli plaga, & domus Joseph ab aquilóne: Médiam inter hos terram in septem partes descríbite: & huc veniétis ad me, ut coram Dómino Deo vestro mittam vobis hìc sortem: quia non est inter vos pars Levitárum, sed Sacerdótium Dómini est eórum hæréditas. Gad autem & Ruben, & dimídia tribus Manásse jam accéperant possessiónes suas trans Jordánem ad orientálem plagam: quas dedit eis Móyses fámulus Dómini.

℟. Scimus. *pag.* 196.

Lectio ij. *Cap.* 23.

EVolúto autem multo témpore, postquàm pacem déderat Dóminus Israëli, subjéctis in gyro natiónibus univérsis, & Jósuë jam longævo, & persenílis ætátis: vocávit Jósuë omnem Israëlem, majoresque natu, & príncipes, ac duces, & magístros, dixítque ad eos: Ego sénui, & progressióris ætátis sum: vosque cérnitis ómnia quæ fécerit Dóminus Deus vester cunctis per circúitum natiónibus, quómodò pro vobis ipse pugnáverit, & nunc quia vobis sorte divísit omnem terram ab orientáli parte Jordánis usque ad mare magnum: multæque adhuc supérsunt natiónes: Dóminus Deus vester dispérdet eas, & áuferet à fácie vestra; & possidébitis terram, sicut vobis pollícitus est. Tantùm confortámini, & esto

:iti, ut custodiátis
quæ scripta sunt in
le legis Móysi, &
linétis ab eis neque
:ram neque ad si-

'u, Dómine. *pag.*

sancti Evangélii
dùm Joánnem.
iij. *Cap.* 4.
o témpore; Venit
in civitátem Sa-
. quæ dícitur Si-
xta prædium quod
acob Joseph fílio
it autem ibi fons
Jesus ergo fatigá-
ínere, sedébat sic
ntem. Et réliqua.
: Sancti Augustíni
Epíscopi.
'an. *Tract.* 15.
11. & 12.
:t múlier de Sama-
haurire aquam.
i Jesus: Da mihi
Vidétis alieníge-
mníno váscluis eó-
læi non utebántur.
1 ferébat secum
váscuIum unde
:auríret, eò miráta
a Judæus petébat
íbere, quod non
fácere Judæi. Ille
ui bíbere quæré-
:m ipsíus mulíeris
Deníque audi

quis petat bíbere. Respón-
dit Jesus, & dixit ei: Si
scires donum Dei, & quis
est qui dicit tibi· Da mihi
bíbere; tu fórsitan petísses
ab eo, & dedísset tibi
aquam vivam. Petit bíbere,
& promíttit bíbere. Eget
quasi acceptúrus, & áffluit
tanquam satiatúrus. Si sci-
res, inquit, donum Dei.
Donum Dei est Spíritus
Sanctus. Sed adhuc mulíeri
rectè lóquitur, & paulátim
intrat in cor. Fortássis jam
docet. Quid enim istâ
hortatióne suávius & be-
nígnius? Si scires donum
Dei, & quis est qui dicit
tibi: Da mihi bíbere; tu
fórsitan péteres, & daret
tibi aquam vivam.

℞. Omnis qui bibit ex
aqua hac, sítiet íterùm:
* Qui autem bíberit ex
aqua quam ego dabo ei,
non sítiet in ætérnum;
sed † Aqua quam ego
dabo ei, fiet in eo fons
aquæ saliéntis in vitam
ætérnam.

℣. Appropiáte ad me,
quid adhuc retardátis?
ánimæ vestræ sítiunt ve-
heménter. * Qui. Glória.
† Aqua. *Joan.* 4. *Eccli.* 51.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. Venit hora, &
nunc est, quando veri

adoratóres adorábunt Patrem in ſpíritu & veritáte. *Joan.* 4.

Oratio.

JEjúnia noſtra, quæſumus, Dómine, benígno favóre proséquere; ut ſicut ab aliméntis abſtinémus in córpore, ita à vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Trecénſi. *An.* 1459. *Lib. XV. Cap.* 59.

CAveant Sacerdótes ne à confiténte quærant nómina perſonárum cum quibus peccáverit: ſed circumſtántias quæ quandóque tantam aggravatiónem peccáti fáciunt; quia ſine hoc de peccáti quantitáte non poteſt bene judicári.

Ad Magnificat.

Ant. 8. Spíritus eſt Deus; & eos qui adórant eum, in ſpíritu & veritáte opórtet adoráre: nam & Pater tales quærit qui adórent eum. *Joan.* 4.

Oratio.

DEus, qui Spíritus es, & eos qui te adórant, in ſpíritu & veritáte jubes adoráre: purífica, quæſumus, ſancto amóre tuo corda noſtra, ut te in ómnibus, & ſuper ómnia diligéntes, ſincérâ tibi pietáte placeámus. Per Dóminum.

SABBATO.

De Libro Jóſuë.

Lectio j. *Cap.* 24.

DIxit Jóſuë ad pópulum: Non poтéritis ſervíre Dómino; Deus enim ſanctus & fortis æmulátor eſt, nec ignóſcet ſceléribus veſtris atque peccátis. Si dimiséritis Dóminum, & ſerviéritis diis aliénis, convértet ſe, & affliget vos, atque ſubvértet, poſtquàm vobis præſtíterit bona. Dixítque pópulus ad Jóſuë: Nequáquam ita ut lóqueris, erit; ſed Dómino ſerviémus. Et Jóſuë ad pópulum; Teſtes, inquit, vos eſtis, quia ipſi elegéritis vobis Dóminum ut ſerviátis ei. Reſponderúntque: Teſtes. Nunc ergo, ait, auférte deos aliénos de médio veſtrì, & inclináte corda veſtra ad Dóminũ Deum Iſraël. Dixítque pópulus ad Jóſuë: Dómino Deo noſtro ſerviémus, & obediéntes érimus præcéptis ejus. Percúſſit ergo

in die illo fœdus, &
ꝯsuit pópulo præcép-
ue judícia in Sichem.
sit quoque ómnia
ı hæc in volúmine le-
ómini ; & tulit lápi-
ɔergrándem, posuít-
:um subter quercum
erat in sanctuário
ini ; & dixit ad om-
pópulum : En lapis
rit vobis in testimó-
,quòd audíerit ómnia
ı Dómini quæ locú-
st vobis ; ne fortè
à negáre velítis, &
íri Dómino Deo ves-

Jurávi. *pag.* 196.

Lectio ij.

Imisítque pópulum,
síngulos in possessió-
suam. Et post hæc
ɹus est Jósuë filius
servus Dómini, cen-
& decem annórum ;
ierúntque eum in fi-
possessiónis suæ in
ɹnáthsare quæ est
ı monte Ephraïm, à
ɹtrionáli parte mon-
ɑas. Servivítque Is-
Dómino cunctis dié-
ósuë, & seniórum
ɔngo vixérunt tém-
post Jósuë, & qui
unt ómnia ópera
ini quæ fécerat in
. Ossa quoque Jo-
seph, quæ túlerant filii
Israël de Ægypto, sepe-
liérunt in Sichem, in parte
agri quem émerat Jacob
à filiis Hemor patris Si-
chem centum novéllis
óvibus, & fuit in posses-
siónem filiórum Joseph.
Eléazar quoque filius Aá-
ron mórtuus est ; & se-
peliérunt eum in Gábaath
Phínees filii ejus, quæ
data est ei in monte
Ephraïm.

℟. Pósui. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii
secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 8.

IN illo témpore ; Jesus
perréxit in montem Oli-
véti, & dilúculo iterùm
venit in templum ; & om-
nis pópulus venit ad eum,
& sedens docébat eos. Et
réliqua.

Homília Sancti Augustíni
Epíscopi.

Enarr. in Psalm. 50.

JUdæi ad Dóminum
adúlteram mulíerem ad-
duxéruntt. In adultério,
ínquiunt, hæc múlier de-
prehénsa est ; Móyses hu-
júsmodi lapidári jussit : tu
de illa quid censes ? tan-
quam bicípiti muscípulâ
tentántes cápere sapién-
tiam Dei, ut si jubéret oc-
cídi, pérderet mansuetú-

dinis famam ; ſi autem jubéret dimítti, incurréret, tanquam reprehénſor legis, calúmniam. Quid ergò reſpóndit ? Non ait, Occídite ; non ait, Dimíttite ; ſed ait, Qui ſe ſcit ſine peccáto eſſe, primus in illam lápidem jáciat. Juſta lex quæ jubet adúlteram occídi : ſed hæc lex juſta miniſtros hábeat innocéntes. Atténditis quam addúcitis, atténdite & qui eſtis. Illi, hoc audíto, unus poſt álterum diſceſſérunt. Remánſit adúltera & Dóminus ; remánſit vulneráta & médicus ; remánſit magna miséria & magna miſericórdia. Adducéntes erubuérunt, nec véniam petivérunt : addúcta confúſa eſt, & ſanáta.

℟. O quàm bonus & ſuávis eſt, Dómine, ſpíritus tuus in ómnibus ! * Eos qui exérrant, córripis ; & de quibus peccant, ádmones ; ut relíctâ malítiâ credant in te, Dómine.

℣. Superexáltat miſericórdia judícium. * Eos. Glória. * Eos. *Sap.* 12. *Jacob.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 3. Nemo te condemnávit ; múlier ? nec ego te condemnábo ; vade, & jam ámplius noli peccáre. *Joan.* 8.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam ſauciáta, medicinális parcimóniæ ſtúdio reformétur. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Lateranénſi quarto Œcuménico.

Anno 1215. *Cap.* 21.

CAveat omninò Sacérdos ne verbo vel ſigno vel álio quovis modo prodat aliquátenùs peccatórem, ſed ſi prudentióri consílio indiguerit, illud abſque ulla expreſſióne persónæ cautè requírat.

DOMINICA IV.

QUADRAGESIMÆ.

AD VESPERAS SABBATI.

Antiphonæ & Pſalmi de Pſalterio.

Capitulum. Iſaïæ. 61.

SPíritus Dómini ſuper me ; ut conſolárer omnes lugéntes, & darem eis corónam pro cínere ; óleum gáudii pro luctu ;

pállium laudis pro spíritu mœróris.

Hymnus. Quod lex adumbrávit, *ut suprà*, pag. 186.

℣. Vide humilitátem meam & labórem meum;

℟. Et dimítte univérsa delícta mea. *Ps.* 24.

Ad Magnificat.

Ant. 1. Vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: & misértus est Deus. *Jonæ.* 3.

Oratio ut infrà ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: * Plorémus coram Dómino qui fecit nos. *Psal.* 64.

Psalm. Venite. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. Anima quæ intelléxit delíctum suum, agat pœniténtiam pro peccáto. *Levit.* 5.

Ant. 4. Inítium viæ bonæ, fácere justítiam; misericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas. *Prov.* 16.

Ant. 3. Jejunávimus, & rogávimus Deum nostrum per hoc: & evénit nobis prósperè. 1. *Esdr.* 8.

℣. Cínerem tanquam panem manducábam,

℟. Et potum meũ cum fletu miscébam. *Ps.* 101.

Incipit Liber Júdicum.

Lectio j. *Cap.* 1.

POst mortem Jósüe consuluérunt filii Israël Dóminum, dicéntes: Quis ascéndet ante nos contra Chanánæũ, & erit dux belli? Dixítque Dóminus: Judas ascéndet: ecce trádidi terram in manus ejus. Et ait Judas Simeóni fratri suo: Ascénde mecum in sortem meam, & pugna contra Chanánæum, ut & ego pergam tecum in sortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Ascendítque Judas, & trádidit Dóminus Chanánæum ac Pherézæum in manus eórum: & percussérunt in Bezec decem míllia virórum. Invenerúntque Adonibézec in Bezec, & pugnavérunt contra eum, ac percussérunt Chanánæum & Pherézæum. Fugit autem Adoníbezec: quem persecúti comprehendérunt, cæsis summitátibus mánuũ ejus ac pedum. Dixítque Adoníbezec: Septuáginta reges, amputátis mánuum

ac pedum summitátibus, colligébant sub mensa mea cibórum relíquias: sicut feci, ita réddidit mihi Deus. Adduxerúntque eum in Jerúsalem, & ibi mórtuus est. Oppugnántes ergò filii Juda Jerúsalem, cepérunt eam, & percussérunt in ore gládii, tradéntes cunctam incéndio civitátem.

℟. Sumus húmiles in univérsa terra hódie propter peccáta nostra; & * Nunc séquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam, Dómine; ne confúndas nos.

℣. Nos omnes aliquándo conversáti sumus in desidériis carnis nostræ, faciéntes voluntátẽ carnis & cogitatiónum. * Nunc. *Dan.* 3. *Ephes.* 2.

Lectio ij. *Cap.* 2.

FEcerúntque filii Israël malum in conspéctu Dómini, & serviérunt Báalim. Ac dimisérunt Dóminum Deum patrum suórum, qui edúxerat eos de terra Ægypti: & secúti sunt deos aliénos, deósque populórum, qui habitábant in circúitu eórum, & adoravérunt eos: & ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimitténtes eum, & serviéntes Baal & Astaroth. Iratúsque Dóminus contra Israël, trádidit eos in manus diripiéntium: qui cepérunt eos, & vendidérunt hóstibus, qui habitábant per gyrum: nec potuérunt resístere adversáriis suis: sed quòcúmque pérgere voluíssent, manus Dómini super eos erat, sicut locútus est, & jurávit eis: & veheménter afflícti sunt. Suscitavítque Dóminus Júdices, qui liberárent eos de vastántium mánibus; sed nec eos audíre voluérunt; fornicántes cum diis aliénis, & adorántes eos.

℟. Humánum dico, propter infirmitatem carnis vestræ: * Sicut exhibuístis membra vestra servíre immundítiæ, & iniquitáti ad iniquitátem, ita nunc exhibéte membra vestra servíre justítiæ in sanctificatiónem.

℣. Accíngite vos cilíciis, plángite, & ululáte. * Sicut. *Rom.* 6. *Jerem.* 4.

Lectio iij.

CItò deseruérunt viam per quam ingréssi fúerant patres eórum; & audiéntes mandáta Dómini,

ómnia fecére contrária. Cùmque Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vastántiū. Postquàm autem mórtuus esset Judex, revertebántur, & multò faciébant pejóra quám fécerant patres eórum, sequéntes Deos aliénos, serviéntes eis, & adorántes illos. Non dimisérunt adinventiónes suas, & viam duríssimam per quam ambuláre consuevérunt. Iratúsque est furor Dómini in Israël, & ait: Quia írritum fecit gens ista pactum meum, quod pepígeram cum pátribus eórum, & vocem meam audíre contémpsit: & ego non delébo gentes quas dimísit Jósuë, & mórtuus est: ut in ipsis expériar Israël, utrùm custódiant viam Dómini, & ámbulent in ea, sicut custodiérunt patres eórum, an non. Dimísit ergò Dóminus omnes natiónes has, & citò subvértere nóluit, nec trádidit in manus Jósuë.

℟. Quæ secúndùm Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur: * Ecce enim hoc ipsum, secúndùm Deum contristári vos, quantam in vobis operátur sollicitúdinem, sed defensiónem, sed indignatiónem, sed timórem, sed desidérium, sed æmulatiónem, sed vindíctam.

℣. Convertímini itaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo. * Ecce. Glória. * Ecce. 2. *Cor.* 7. *Tob.* 13.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. Orátio humiliántis se, nubes penetrábit; non discédet donec Altíssimus aspíciat. *Eccli.* 35.

Ant. 3. Si égerint pœniténtiam in corde suo, & deprecáti te fúerint, dicéntes: Peccávimus, iníquè égimus; propitiáberis ómnibus iniquitátibus eórum. 3. *Reg.* 8.

Ant. 8. Non sumus deprecáti fáciem Dómini Dei nostri, ut reverterémur unusquísque nostrûm à viis nostris péssimis: & vigilávit Dóminus in malis, & addúxit ea super nos. *Bar.* 2.

℣. Humiliábam in jejúnio ánimam meam;

℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Psal.* 34.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 16. *ad Populum Antiochenum.*

Lectio iv.

NOn hoc est expedivisse jejúnium, si tempus præteriérimus; sed si transegérimus cum rectè factis. Hoc supputémus, si studiosióres facti sumus, si deféctum áliquem nostrum corréximus, si ablúimus crímina. Quod lucrũ, si rectè factis caréntes jejúnium transegérimus? Si álius dicat: Totam jejunávi Quadragésimam; tu dic: Inimícum habébam, & conciliátus sum: habébam detrahéndi consuetúdinem, & désititi: jurándi tenébar usu, & mos improbus mihi corréctus est. Nulla mercatóribus utílitas, si magnam maris longitúdinem percúrrerint; sed si cum rerũ cópia & multo mercimónio navigáverint. Nulla jejúnii nobis utílitas, si infructuósè ipsum tempus & témerè prætereámus. Si cibórum jejúnium jejunémus, præterítis quadragínta diébus, præterit & jejúnium: si verò peccátis abstineámus, transacto jejúnio, illud rémanet, & continuum erit: hinc nobis utílitas, & ante regnum cœlórum non parvas hic reddes retributiónes.

℟. Quærite Dóminum, dum inveníri potest: * Invocáte eum, dum propè est. Derelínquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus: Quóniam multus est ad ignoscéndum.

℣. Vidístis, quóniam misericors Dóminus est, & miserátor. * Invocáte. *Is.* 55. *Jacob.* 5.

Lectio v.

SIcut enim in nequítia vivéns, & ante gehénnam punítur, consciéntiâ stimulátus: sic méritis abúndans, & ante regnum magnâ fruétur lætitiâ, se bonâ spe pascens. Idcircò & Christus inquit: Iterùm vidébo vos, & gaudébitis; & gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Breve verbum, sed multam habet consolatiónem. Quidnam tandem est, Nemo gáudium vestrum tollet? Rerum quælibet mundanárum fácile infestári

potest, nec stabilem
s voluptátem affert:
tas autem & ánimi vir-
è contrà: Eleemósinam
ceris, méritum aufér-
oteft nemo, sive exér-
s, sive reges, sive in-
ti calumniatóres & in-
atóres instent úndique:
oelis repósitam possef-
nem auférre non pos-
t, sed perénnè perma-
gáudium. Dispérsit
n, inquit, dedit pau-
ibus; justítia ejus ma-
in sæculum. Nec immé-
ritò: in cœlórum enim
láriis repósita sunt, ubi
non pérfodit, latro
tollit, tínea non con-
nit. Si preces fúderis
ntínuas & inténtas, eá-
n fructum auférre pó-
it nemo: hic étenim
ctus in cœlo radicátus
, ab omni calúmnia li-
, & pérmanens inex-
gnábilis. Si malè passus
nefeceris, si convíciis
ectus benedíxeris, hæc
rita contínuè manent,
ortam ex his lætítiam
eret nemo; sed quótief-
nque ipsórum recor-
us fúeris, gaudes &
aris, & multam capis
uptátem.

℟. Flevi, & luxi dié-
multis: jejunábam,
& orábam ante fáciem
Dei. Dixi: Quæso, Dó-
mine, vanitáte sedúcti sú-
mus, & non custodívimus
mandátum tuum: * Ob-
sécro, Dómine, sit auris
tua atténdens ad oratió-
nem servórum tuórum,
qui volunt timére nomen
tuum.

℣. Secúndùm expecta-
tiónem & spem meam,
quia in nullo confúndar.
* Obsecro. 2. *Esdr.* 1.
Philip. 1.

Lectio vj.

SIc profectò, & fúgere
juraméntum si præva-
valeámus, & ab hac con-
suetúdine perniciósa lin-
guam nostram abstinére
persuadeámus; mériti qui-
dem labor brevì absolvé-
tur, lætítia verò mériti
júgiter erit & indesinén-
ter. Cæterùm vos, & alió-
rũ præceptóres esse opór-
tet & duces. Et amicos
próximi, servos autem
consérvi, & júvenes coæ-
vos suscípere & instituere,
& indúcere debent. Non-
ne si quis tibi áureum unũ
pro síngulis homínibus
corréctis promisísset, om-
ne stúdium adhibuísses, &
assíduus astitísses persuá-
dens & exhórtans? Nunc
verò non áureum unum,

neque decem, neque vigínti, neque centum, vel mille, neque totam Deus terram tibi pollicétur in horum labórum retributiónem, sed quod orbe toto majus est, hoc tibi præbet cœlórum regnum. Nec hoc solum, verùm & áliud præter hoc. Quale verò hoc? qui edúcit pretiósum à vili, sicut os meum erit, inquit. Quid huic possit esse par ad honóris & securitátis ratiónem? Quæ verò nobis excusátio & vénia, post tantam promissiónem, proximórum salútem negligéntibus esse váleat?

℟. Laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum; * Et sciétis quia ego Dóminus Deus vester, † Et non confundétur pópulus meus in ætérnum.

℣. Dóminum Christum sanctificáte in córdibus vestris, cum modéstia & timóre consciéntiam habéntes bonam; * Et. Glória. † Et non. *Joël.* 2. 1. *Petr.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Peccáta tua eleemósynis rédime, & iniquitátes tuas misericórdiis páuperum. *Dan.* 4.

Ant. 4. Bona est orátio cum jejúnio & eleemósyna, magis quàm thesáuros auri recóndere. *Tob.* 12.

Ant. 8. Eleemósyna à morte líberat, & ipsa est, quæ purgat peccáta, & facit inveníre misericórdiam. *Tob.* 12.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem:

℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6.

IN illo témpore; Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis: & sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabántur. Et réliqua.

Homília Sancti Basílii Epíscopi.

Homil. habita temp. famis.

§. 7.

VIdes & ipsum nostrum Deum, prætéritis non rarò áliis incommodis, esuriéntes condolénti ánimo miserári. Miséreor enim, inquit, turbæ. Quare & in extremo judício, ubi ádvocat justos Dóminus,

locum primum óccupat qui fúerit largus ac liberális : nutrítor primas tenet inter eos quibus prǽmia dantur : panem qui ministrávit vocátur ante omnes, qui benígnus fuit, ante réliquos justos ad vitam transmíttitur. Qui illiberális éxtitit & sórdidus, ante omnes peccatóres igni tráditur..... Ob idque mandátum velut fúgiens détine ac cónfice, & undélibet arréptum ulnis compléctere : dato pauca, & multa comparáto. Exólvito primigénium peccátum cibariórum largitióne.

℟. Vidit turbam multam Jesus, & misértus est super eos; quia * Erant sicut oves non habéntes pastórem : & cœpit illos docére multa; & eos qui curâ indigébant, sanábat.

℣. Misericórdia Dei super omnem carnem : qui misericórdiam habet, docet, & erúdit quasi pastor gregem suum. * Erant. *Marc.* 6. *Luc.* 9. *Eccli.* 18.

Lectio viij.

De Eleemosynis. Serm. 4.

PArtícipes fac cibariórum fratres : quod cras putréscet, id hódie trade egénti. Avarítiæ péssimũ genus est, ne ea quidem quæ corrumpúntur egénis erogáre. Si qui indútũ nudat, fur apellábitur, qui nudum non índuit, cùm fácere possit, quânam áliâ appellatióne dignus est? Esuriéntis est panis quem tu détines : nudi est pállium quod tu in arca servas : discalceáti, cálceus qui apud te putréscit : indigéntis, argéntum quod defóssum habes. Quare, quot homínibus dare potes, tot sunt quibus infers injúriam.

℟. Discubuérunt viri quasi quinque míllia : & * Accépit Jesus panes; & cùm grátias egísset, distríbuit discumbéntibus: simíliter & ex píscibus quantùm volébant.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors Dóminus : escam dedit timéntibus se, * Accépit. *Joan.* 6. *Ps.* 110.

Lectio ix.

Serm. 6. *De Avaritiâ.*

THesauríza tibi thesáurum in cœlo.... Egénis impértiar tùm, cùm secúnda hórrea implévero. Longum tibi vitæ tempus præfixísti. Cave, ne te præfiníta dies festínans præ-

vértat. Nam pollicitátio isthæc, nequítiæ arguméntum est, non benignitátis: pollicéris enim, non ut des posteà, sed ut præsens submóveas; nunc cùm líceat, quid ímpedit quóminus largiáre? nonne adest índigus? nonne plena sunt hórrea? an non paráta merces? an non clarum præcéptum est & perspícuum? Esúriens contabéscit, nudus riget: strangulátur is à quo débitum exígitur; & tu eleemósynam differs in crastínum? Audi Salomónem: Ne díxeris: Revértens redi, cras dabo; ignóras enim, quid páriet dies sequens.

℟. Manducavérunt omnes, & saturáti sunt: * Et discípuli sustulérunt relíquias fragmentórũ, duódecim cóphinos plenos.

℣. Comedérunt, & supérfuit juxta verbum Dómini. * Et. Glória. * Et. *Marc.* 6. 4. *Reg.* 4.

AD LAUDES.

Ant. 1. Cum vidisset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes ut manducent hi. *Joan.* 6.

Ant. 2. Hoc dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factúrus? *Joan.* 6.

Ant. 3. Ait autem ad discípulos suos: Fácite eos discúmbere per convívia quinquagénos. *Luc.* 9.

Ant. 4. Accéptis quinque pánibus, & duóbus píscibus, aspíciens in cœlum, benedíxit & fregit, & dedit discípulis panes. *Matth.* 14.

Ant. 8. Et cùm grátias egísset, distríbuit discumbéntibus: simíliter & ex píscibus quantùm volébant. *Joan.* 6.

Capitulum, Tob. 12.

Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei; quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

Hymnus. Quisquis fatéris. *ut suprà*, pag. 193.

℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus;

℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. Nolíte sollíciti esse quid manducétis. Quærite primùm regnum Dei, & hæc ómnia adjiciéntur vobis. *Luc.* 11.

Oratio.

DOmine Deus, qui multitúdinem pópuli tui in desérto mirabíliter refíciens, nos erga páuperes commiseratiónem docuísti; præsta, ut eórum necessitátibus ex vera charitáte communicántes, promíssa misericórdiæ tuæ præmia consequámur; Qui vivis, *&c.*

AD PRIMAM.

CANON.

Ex Concílio Carthaginénsi quarto.

An. 388. *Cap.* 74. *&* 75.

SAcérdos pœniténtiam imploránti, absque persónæ acceptióne pœniténtiæ leges injúnget: neglıgentióres pœniténtes tárdiùs recipiántur.

AD TERTIAM.

Capitulum. Spíritus Dómini. *ut in primis Vesperis*, pag. 260.

℟. *brev.* Clamávi ad te, Dómine, * Dixi: Tu es spes mea.

℣. Inténde ad deprecatiónem meam; quia humiliátus sum nimis. * Dixi. Glória. ℟. Clamavi. *Psal.* 141.

℣. Ampliùs lava me ab iniquitáte mea:

℟. Et à peccáto meo munda me. *Ps.* 50.

AD SEXTAM.

Capitulum. Benedícite. *ut in Laudibus*, pag. 268.

℟. *brev.* Satiávit Dóminus * Animam inánem.

℣. Et ánimam esuriéntem satiávit bonis. * Animam. Glória. ℟. Satiávit. *Psalm.* 106.

℣. Dóminus facit judícium injúriam patiéntibus.

℟. Dat escam esuriéntibus. *Ps.* 145.

AD NONAM.

Capitulum. Deut. 30.

ABundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in rerum ómnium largitáte: revertétur enim Dóminus, ut gáudeat super te in ómnibus bonis, sicut gavísus est in pátribus tuis, si tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & custodíeris præcépta ejus.

℟. *brev.* Edent páuperes, * Et saturabúntur.

℣. Et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum, * Et saturabúntur. Glória. ℟. Edent.

℣. Manducavérunt & adoravérunt:

℟. In conspéctu ejus cadent omnes qui desc-

céndunt in terram. *Ps.* 21.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus & Psalmi de Dominica.

Capitul. Hymnus & ℣. ut in I. Vesperis. pag. 160.

Ad Magníficat.

Ant. 7. Jesus cùm cognovísset quia ventúri essent ut ráperent eum & fácerent eum regem, fugit íterum in montem ipse solus. *Joan.* 6.

Oratio ut ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, pag. 199.

Non dicuntur Preces.

FERIA SECUNDA.

De Libro Júdicum.

Lectio j. *Cap.* 4.

Addidérunt filii Israël fácere malum in conspéctu Dómini post mortem Aod, & trádidit illos Dóminus in manus Jabin regis Chánaan, qui regnávit in Asor: habuítque ducem exércitûs sui, nómine Sísaram; ipse autem habitábat in Hároseth géntium. Clamaverúntque filii Israël ad Dóminum; nongéntos enim habébat falcátos currus, & per vigínti annos veheménter oppresserat eos. Erat autem Débbora Prophétis uxor Lápidoth, quæ judicábat pópulum in illo témpore. Et sedébat sub palma, quæ nómine illius vocabátur, inter Rama & Bethel, in monte Ephraïm: ascendebántque ad eam filii Israël in omne judícium. Quæ misit & vocávit Barac filium Abínoem de Cedes Néphtali: dixítque ad eum: Præcépit tibi Dóminus Deus Israël, vade, & duc exércitum in montem Thabor; tollésque tecum decem míllia pugnatórũ de filiis Néphtali & de filiis Zábulon: ego autem addúcam ad te in loco torréntis Cison, Sísaram príncipem exércitûs Jabin, & currus ejus, atque omnem multitúdinem; & tradam eos in manu tua.

℟. Projícite. *pag.* 195.

Lectio ij.

Dixítque Débbora ad Barac: Surge, hæc est enim dies in qua trádidit Dóminus Sísaram in manus tuas; en ipse ductor est tuus. Descéndit ítaque Barac de monte Thabor, & decem míllia pugnatórum cum eo. Perterruítque Dóminus Sísaram, & omnes currus ejus, uni-

versámque multitúdinem in ore gládii ad conspéctum Barac; in tantum ut Sísara de curru desíliens, pédibus fúgeret, & Barac persequerétur fugiéntes currus, & exércitum usque ad Hároseth géntium, & omnis hóstium multitúdo usque ad interneciónem cáderet. Sísara autem fúgiens pervénit ad tentórium Jahel uxóris Haber Cinæi. Erat enim pax inter Jabin regem Asor, & domum Haber Cinæi. Egréssa ígitur Jahel in occúrsum Sísaræ, dixit ad eum: Intra ad me, Dómine mi; intra, ne tímeas. Qui ingréssus tabernáculum ejus, & opértus ab ea pállio, dixit ad eam: Da mihi, óbsecro, páululùm aquæ, quia sítio valdè. Quæ apéruit utrem lactis, & dedit ei bíbere, & opéruit illum. Dixítque Sísara ad eam: Sta ante óstiũ tabernáculi; & cùm vénerit áliquis intérrogans te, & dicens: Numquid hic est áliquis? respondébis: Nullus est. Tulit ítaque Jahel uxor Haber clavum tabernáculi, assúmens páriter & málleum; & ingréssa abscóndítè & cum siléntio, pósuit suprà tempus cápitis ejus clavum, percussúmque málleo defixit in cérebrum usque ad terram: qui sopórem morti consócians, defécit & mortuus est.

℟. Quasi. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 2.

IN illo témpore; Propè erat Pascha Judæórum, & ascéndit Jesus Jerosólymam: & invénit in templo vendéntes boves, & oves, & colúmbas, & numulários sedéntes. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 10. *n.* 4.

QUid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat; & ejécit indè Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrificiis illíus témporis. Non ergò magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo; & tamen ejécit indè illos. Quid, si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus, si vendéntes ea quæ

lícita sunt, & contra justítiam non sunt (quæ enim honéstè emúntur, non illícitè vendúntur) expulit tamen, & non est passus domum oratiónis fieri domum negociatiónis.

℟. Dixit Jésus his qui colúmbas vendébant: * Auférte ista hinc, & † Nolíte fácere domũ Patris mei, domum negociatiónis.

℣. Numquid ergò spelúnca latrónum facta est domus ista? Ego, ego sum: ego vidi, dicit Dóminus: * Auférte. Glória. † Nolíte. *Joan.* 2. *Jerem.* 7.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cùm esset Jesus Jerosólymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nómine ejus, vidéntes signa ejus quæ faciébat. *Joan.* 2.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias pervenire. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Cabillonénsi.

Anno 813. *Cap.* 43.

QUia, Apóstolo teste, non est personárum accéptio apud Deum & in ómnibus judiciis cavénda est; multò magis in pœniténtiæ judicio præcavéri debet, ut nullus Sacerdótum unquam aut grátiâ aut ódio alicújus persónæ secùs júdicet, quàm quod in Canónibus sacris invénerit.

Ad Magnificat.

Ant. 7. Jesus non credébat semetípsum eis, eò quòd ipse nosset omnes, & quia opus ei non erat ut quis testimónium perhíberet de hómine: ipse enim sciébat quid esset in hómine. *Joan.* 2.

Oratio.

DEprecatiónem nostram, quæsumus, Dómine, benígnus exáudi: & quibus supplicándi præstas afféctum, tríbue defensiónis auxílium. Per Dñm.

FERIA TERTIA.

De Libro Júdicum.

Lectio j. *Cap.* 6.

VEnit Angelus Dñi, & sedit sub quercu quæ erat in Ephra, & pertinébat ad Joas patrẽ famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon filius ejus excúteret atque purgáret fruménta in torculári, ut fúgeret Mádian, appáruit ei Angelus Dómini, & ait:

Dóminus tecum, virórum fortíssime. Dixítque ei Gédeon: Obsecro, mi Dómine, si Dóminus nobíscum est, cur apprehendérunt nos hæc ómnia? Ubi sunt mirabília ejus quæ narravérunt patres nostri, atque dixérunt: De Ægypto edúxit nos Dóminus? Nunc autem derelíquit nos Dóminus, & trádidit in manu Mádian. Respexítque ad eum Dóminus & ait: Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israël de manu Mádian; scito quòd míserim te. Qui respóndens, ait: Obsecro, mi Dómine, in quo liberábo Israël? Ecce família mea ínfima est in Manásse, & ego mínimus in domo patris mei.

℟. Scimus. *pag.* 196.

Lectio ij. *Cap.* 7.

INgressúsque est Gédeon, & trecénti viri qui erant cum eo in partem castrórum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ; & custódibus suscitátis, cœpérunt búccinis clángere, & complódere inter se lagénas. Cùmque per gyrum castrórum in tribus personárent locis, & hydrias confregíssent, tenuérunt sinístris mánibus lámpades, & dextris sonántes tubas, clamaverúntque: Gládius Dómini, & Gedeónis; stantes sínguli in loco suo per circúitum castrórum hostílium. Omnia ítaque castra turbáta sunt, & vociferántes, ululantésque fugérunt; & nihilóminùs insistébant trecénti viri búccinis personántes. Immisítque Dóminus gládium in ómnibus castris, & mútuâ se cæde truncábant.

℟. Tu, Dómine. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 7.

IN illo témpore; Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, & docébat. Et mirabántur Judæi, dicéntes: Quómodò hic lítteras scit, cùm non didícerit? Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 29. *n.* 6.

SI quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognóscet de doctrína. Quis nésciat hoc esse fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id est, quod illi placet? Ipse autem Dóminus apértè álio

loco dicit : Hoc est opus Dei, ut credátis in eum quem ille misit. Ut credátis in eum, non ut credátis ei. Nam & dæmones credébant ei, & non credébant in eum. Rursus étiam de Apostólis ipsíus póssumus dícere : crédimus Paulo, sed non crédimus in Paulū : crédimus Petro : sed non crédimus in Petrum. Crédenti enim in eum qui justíficat impium, deputátur fides ejus ad justítiam. Quid est ergò, Crédere in eum ? Credéndo amáre, credéndo dilígere, credendo in eum ire, & ejus membris incorporári : Ipsa est ergò fides, quam de nobis éxigit Deus : & non ínvenit quod éxigat, nisi donáverit quod invéniat. Quæ fides, nisi quam definívit álio loco Apóstolus pleníssimè, dicens : Neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed fides quæ per dilectiónem operátur. Non qualiscúmque fides, sed fides quæ per dilectiónem operátur : hæc in te sit, & intélliges de doctrína Dei. Quid enim intélliges ? Quia doctrína ista non est mea ; sed ejus qui misit me ; id est, intélliges quia Christus Fílius Dei, qui est doctrína Patris, non est ex seípso, sed Fílius est Patris.

℟. Dixit Jesus Judæis : Mea doctrína non est mea sed ejus qui misit me : * Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognóscet de doctrína utrùm ex Deo sit, an ego à meípso loquar.
℣. Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, & præbuit illam diligéntibus se : * Si. Glória Patri. * Si. *Joan.* 7. *Eccli.* 1.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. Clamábat Jesus in templo, dicens ? Et me scitis, & unde sim, scitis ; & à meípso non veni. *Joan.* 7.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, pópulis Christiánis quod profiténtur agnóscere, & ágnitum dignis pœniténtiæ frúctibus adipísci. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Parisiénsi sexto.

Anno 829. *Lib. I. Cap.* 32.

SAcerdótes qui aut múneris, aut amóris, aut timóris, aut certè favóris causâ, témpora modúmque pœniténtiæ ad líbitum pœniténtium indícunt, iu-

diant quid Dóminus per Ezechiélem prophétam terribíliter dicat: Erit manus mea super Prophétas, eò quòd decéperint pópulum meum, dicéntes: Pax, pax, & non est pax.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Quærébant eum apprehéndere; & nemo misit in illum manus, quia nondum vénerat hora ejus. *Joan.* 7.

Oratio.

MIserére, Dómine, pópulo tuo; & contínuis tribulatiónibus laborántem propítius respiráre concéde. Per.

FERIA QUARTA.

De Libro Júdicum.

Lectio j. *Cap.* 11.

FUit illò témpore Jephte Galaadítes vir fortíssimus atque pugnátor, fílius mulíeris meretrícis, qui natus est de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem, de qua suscépit fílios; qui postquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicéntes: Hæres in domo patris nostri esse non póteris, quia de áltera matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans, habitávit in terra Tob. Congregatíque sunt ad eum viri ínopes, & latrocinántes, & quasi príncipem sequebántur. In illis diébus pugnábant fílii Ammon contra Israël. Quibus ácriter instántibus, perrexérunt majóres natu de Gálaad, ut tóllerent in auxílium sui Jephte de terra Tob: dixerúntque ad eum: Veni, & esto princeps noster; & pugna contra fílios Ammon. Quibus ille respóndit: Nonne vos estis qui odístis me, & ejecístis de domo patris mei? & nunc venístis ad me necessitáte compúlsi. Dixerúntque príncipes Gálaad ad Jephte: Ob hanc ígitur causam nunc ad te venímus, ut proficiscáris nobíscum, & pugnes contra fílios Ammon, sisque dux ómnium qui hábitant in Gálaad. Jephte quoque dixit eis: Si verè venístis ad me, ut pugnem pro vobis contra fílios Ammon, tradiderítque eos Dóminus in manus meas, ego ero vester princeps? Qui respondérunt ei: Dóminus, qui hæc audit, ipse mediátor ac testis est quod nostra promíssa faciémus.

℟. Jurávi. *pag.* 196.

Lectio ij.

FActus est ergo super Jephte Spíritus Dómini, & circúiens Gálaad & Manássé, Maspha quoque Gálaad, & inde tránsiens ad filios Ammon, votum vovit Dómino, dicens: Si tradíderis filios Ammon in manus meas, quicúmque primus fúerit egréssus de fóribus domûs meæ, mihíque occúrrerit reverténti cum pace à filiis Ammon, eum holocáustum ófferam Dómino. Transivítque Jephte ad filios Ammon, ut pugnáret contra eos, quos trádidit Dóminus in manus ejus. Percussítque ab Aroër usque dum vénias in Mennith, vigínti civitátes, & usque ad Abel quæ est víneis cónsita, plagâ magnâ nimis; humiliatíque sunt filii Ammon à filiis Israël. Reverténte autem Jephte in Maspha domum suam, occúrrit ei unigénita filia sua cum tympanis & choris; non enim habébat álios líberos. Quâ visâ, scidit vestiménta sua, & ait: Heu me! filia mea, decepísti me, & ipsa decépta es: apérui enim os meum ad Dóminum, & áliud fácere non pótero. Cui illa respóndit: Pater mi, si aperuísti os tuum ad Dñm, fac mihi quodcúmque pollícitus es, concéssâ tibi ultióne atque victóriâ de hóstibus tuis. Dixítque ad patrem: Hoc solùm mihi præsta, quod déprecor: Dimítte me ut duóbus ménsibus circúmeam montes, & plangam virginitátem meam cum sodálibus meis. Cui ille respóndit: Vade. Et dimísit eam duóbus ménsibus. Cùmque abiísset cum sóciis ac sodálibus suis, flebat virginitátem suam in móntibus. Expletísque duóbus ménsibus, revérsa est ad patrem suum, & fecit ei sicut vóverat, quæ ignorábat virum. Exínde mos incrébruit in Israél, & consuetúdo serváta est, ut post anni círculum convéniant in unum filiæ Israël, & plangant filiam Jephte Galaadítæ diébus quátuor.

℟. Pósui. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 9.

IN illo témpore; Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum à nativitáte. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 44. *n.* 1. *&* 2.

GEnus humánum est iste cæcus; hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solùm mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, & illuminátio fides; quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente Prophetárum, dicit: Fúimus & nos aliquándo natúrâ filii iræ, sicut & cæteri. Si filii iræ; filii vindíctæ, filii pœnæ, filii gehénnæ. Quómodò natúrâ, nisi quia peccánte primo hómine, vítium pro natúra inolévit: Si vitium pro natúra inolévit, secúndùm mentem, omnis homo cæcus natus est. Si enim videt, non opus habet ductóre: si opus habet ductóre & illuminatóre, cæcus est ergo à nativitáte. Venit Dóminus, éxpuit in terram, de saliva sua lutum fecit; & inúnxit óculos cæci. Inúnctus erat, & nondum vidébat. Misit illum ad piscínam quæ vocátur Síloë, quod intepretátur Missus. Lavit óculos in ea: baptizátus est in Christo. Audístis grande mystérium. Catechúmenus inúnctus est, nondum lotus. Sed unde inúnctus? Credit in Christum. Quid dixi de sputo & luto? Quia Verbum caro factum est. Sed Catechúmenis non súfficit ad quod inúncti sunt: festinent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℞. Expuit Jesus in terram, fecit lutum, linívit óculos cæci, & dixit ei: * Vade, lava. † Abiit, & lavit, & venit videns.

℣. Hæc dicit Dóminus Deus: Ducam cæcos in viam quam nésciunt; ponam ténebras coram eis in lucem. * Vade. Glória. † Abiit. *Joan.* 9. *Is.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. 4. A sæculo non est audítum, quia quis apéruit óculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9.

Oratio.

DA quæsumus, fámulis tuis, Dómine, spíritum novum, & Ecclésiæ tuæ ánnue jejúniis, ut ad supérni lúminis claritátem,

& regenérandi óculos apériant, & renáti semper incédant. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Lateranénsi secúndo Œcuménico.

An. 1139. *Can.* 22.

QUia inter cætera unū est quod sanctam máximè pertúrbat Ecclésiam, falsa vidélicet pœniténtia, confrátres nostros & presbyteros admonémus, ne falsis pœniténtiis, laïcórum ánimas décipi, & in inférnum pértrahi patiántur; falsam autem pœniténtiam esse constat, cùm sprétis plúribus de uno solo pœniténtia ágitur; aut cùm sic ágitur de uno, ut non discedátur ab álio. Undè scriptum est: (qui totam legem observáverit, offendit autem in uno, factus est ómnium reus) scílicet quantùm ad vitam ætérnam.

Ad Magnificat.

Ant. 3. Cùm invenísset Jesus hóminem qui fúerat cæcus, dixit ei: Tu credis in Fílium Dei? At ille ait: Credo, Dómine. Et prócidens adorávit eum. *Joan.* 9.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum; ut in diébus nostris, & mérito, & número, pópulus tibi sérviens augéatur. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Libro Júdicum.

Lectio j. *Cap.* 13.

RUrsùm filii Israël fecérunt malum in conspéctu Dómini: qui trádidit eos in manus Philistinórum quadragínta annis. Erat autem quidam vir de Sáraa, & de stirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam: Stérilis es, & absque líberis; sed concípies, & páries fílium. Cave ergo ne bibas vinum ac síceram, nec immúndum quidquam cómedas; quia concípies & páries fílium, cujus non tanget caput novácula: erit enim Nazaræus Dei ab infántia sua, & ex matris útero; & ipse incípiet liberáre Israël de manu Philistinórum. Quæ cùm venísset ad marítum suum, dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum angélicum,

terríbilis nimis. Quem cùm interrogássem, quis esset, & unde venísset, & quo nómine vocarétur, nóluit mihi dicere : sed hoc respóndit: Ecce concípies & páries fílium : cave ne vinum bibas, nec síceram, & ne áliquo vescáris immúndo ; erit enim puer Nazaræus Dei ab infántia sua, ex útero matris suæ usque ad diem mortis suæ. Orávit ítaque Mánue Dóminum, & ait : Obsecro, Dómine ; ut vir Dei quem misísti, véniat íterùm, & dóceat nos quid debeámus fácere de púero qui nascitúrus est. Exaudivítque Dóminus deprecántem Mánue.

℟. Projícite. *pag.* 195.

Lectio ij.

ET nesciébat Mánue quòd Angelus Dómini esset. Dixítque ad eum : Quod est tibi nomen, ut, si sermo tuus fúerit explétus, honorémus te ? Cui ille respóndit : Cur quæris nomen meum, quod est mirábile ? Tulit ítaque Mánue hædum de capris & libaménta, & pósuit super petram, ófferens Dómino qui facit mirabília ; ipse autem & uxor ejus intuebántur. Cùmque ascénderet flamma altáris in cœlum, Angelus Dómini páriter in flamma ascéndit. Quod cùm vidíssent Mánue & uxor ejus, proni cecidérunt in terram, & ultrà eis non appáruit Angelus Dómini. Statímque intelléxit Mánue Angelum Dómini esse, & dixit ad uxórem suam : Morte moriémur, quia vídimus Deum. Cui respóndit múlier : Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus nostris holocáustum & libaménta non suscepísset, nec ostendísset nobis hæc ómnia, neque ea quæ sunt ventúra dixísset. Péperit ítaque fílium, & vocávit nomen ejus, Samson. Crevítque puer, & benedíxit ei Dóminus. Cœpítque Spíritus Dómini esse cum eo.

℟. Quasi colúmbæ. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 7.

IN illo témpore; Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naïm ; & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defúnc-

tus efferebátur fílius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília Sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. V. Comm. in Luc. n. 90.

AUdíto Dei verbo, stetérunt acérbi illíus fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instruménto, jacémus exánimes; cùm vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat; vel frígidus humor exúndat, vel pigrâ quâdam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concrétâ noster spíritus labe, puræ lucis vácuus, mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres. Sed quamvis supréma mortis spem vitæ omnis abolé-verint, & túmulo próxima córpora jáceant defunctórum: verbo tamen Dei jam moritúra resúrgunt cadávera, vox redit, rédditur fílius matri, revocátur à túmulo, erípitur à sepúlcro. Quis est iste túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est, sepúlcrum tuum guttur est: sepúlcrum patens est guttur eórum, unde verba mórtua proferúntur. Ab hoc sepúlcro te líberat Christus: ab hoc túmulo resúrges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipse laváre non possis, fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tanquam pro únicis fíliis vídua mater intervénit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúræ, cùm suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ; & hæc vídua erat: Quam cùm vidísset * Dóminus, misericórdiâ motus super eam, † Dixit illi: Noli flere.

℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effúndat loquélam gémitûs. * Dóminus. Glória Patri. † Dixit. *Luc. 7. Eccli. 35.*

Ad Benedíctus.

Ant. 1. Tétigit lóculum Jesus, & ait: Adoléscens, tibi dico, surge. Et resédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui. Et dedit illum Matri suæ. *Luc. 7.*

Oratio.

MOveant pietátem tuam, misericors Deus, afflíctæ Ecclésiæ preces & lácrymæ: & ejus filios in morte peccáti jacéntes, ad vitam tuâ virtúte revocáre dignéris. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Lateranénsi secúndo Œcuménico.

Anno 1139. *Can.* 22.

FAlsa fit pœniténtia, cùm pœnitens ab officio, vel curiáli, vel negotiáli non recédit, quod sine peccáto agi nulla ratióne prævalet; aut si ódium in corde gestétur; aut si offénso cuilibet non satisfiat; aut si offendénti offénsus non indúlgeat.

Ad Magnificat.

Ant. 4. Magnificábant Deum, dicéntes: Quia Prophéta magnus surréxit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

Oratio.

DA nobis, omnipotens Deus, in jejúniî humilitáte prostrátis, ut spirituália cogitémus, & concupiscéntias carnis, te miseránte, vincámus. Per Dóminum.

✠

FERIA SEXTA.

De Libro Júdicum.

Lectio j. *Cap.* 16.

SAmson cùm apprehendíssent Philísthiim, statim eruérunt óculos ejus, & duxérunt Gazam vinctum caténis, & clausum in cárcere mólere fecérunt. Jamque capílli ejus renásci cœperant; & príncipes Philisthinórum convenérunt in unum, ut immolárent hóstias magníficas Dagon Deo suo, & epularéntur, dicéntes: Trádidit Deus noster inimícum nostrum Samson in manus nostras. Quod étiam pópulus videns, laudábat Deum suum, eadémque dicébat: Trádidit Deus noster adversárium nostrum in manus nostras, qui delévit terram nostram, & occídit plúrimos. Lætantésque per convívia, sumptis jam épulis, præcepérunt, ut vocarétur Samson, & ante eos lúderet.

℟. Scimus. *pag.* 196.

Lectio ij.

QUi addúctus de cárcere, ludébat ante eos; fecerúntque eum stare inter duas colúmnas.

Qui dixit púero regénti gressus suos: Dimítte me, ut tangam colúmnas quibus omnis ímminet domus, & reclíner super eas, & páululùm requiéscam. Domus autem erat plena virórum ac mulíerum, & erant ibi omnes príncipes Philisthinórum, ac de tecto & solário círciter tria míllia utriúsque sexûs, spectántes ludéntem Samson. At ille, invocáto Dómino ait: Domine Deus, meménto meî, & redde mihi nunc fortitúdinem prístinam, Deus meus; ut ulcíscar me de hóstibus meis & pro amissióne duórum lumínum unam ultiónem recípiam. Et apprehéndens ambas colúmnas quibus, innitebátur domus, alterámque eárum déxterâ, & álteram lævâ tenens, ait: Moriátur ánima mea cum Philísthiim. Concussísque fórtiter colúmnis, cécidit domus super omnes príncipes, & cæteram multitúdinem quæ ibi erat: multòque plures interfécit móriens, quàm antè vivus occíderat.

℟. Tu, Dómine. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de castéllo Maríæ & Marthæ sorória ejus. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 98. de Verb. Ev. n. 6.

VIdéte genus resuscitatiónis. Procéssit de monuménto vivus, & ambuláre non póterat. Et Dóminus ad discípulos: Sólvite eum, & sínite abíre. Ille suscitávit mórtuum, illi solvérunt ligátum. Aliquid pertinére vidéte ad própriam majestátem Dei suscitántis. Increpátur áliquis in mala consuetúdine pósitus, verbo Veritátis. Quàm multi increpántur, & non áudiunt! Quis ergo agit intùs cum illo qui audit? Quis vitam inspírat intrínsecùs? Quis est qui secrétam pellit mortem, secrétam dat vitam? Nonne post objurgatiónes, post increpatiónes dimittúntur hómines cogitatiónibus suis, & incípiunt secum vólvere quàm malam vitam gerant, quàm péssimâ consuetúdine premántur? Deindè displi-

céntes sibi, mutáre vitam instítuunt. Resurrexérunt isti: revixérunt quibus dísplicet quod fuérunt: sed reviviscéntes ambuláre non possunt. Hæc sunt víncula ipsíus reátûs. Opus est ergo, ut qui revíxit, solvátur, & ire permittátur. Hoc officium discípulis dedit, quibus ait: Quæ solvéritis in terra, solúta sunt & in cœlo.

℟. Ego sum resurréctio & vita. * Qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: & † Omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum.

℣. Edúcam vos de sepúlcris vestris, & sciétis quia ego Dóminus. * Qui credit. Glória. † Omnis. *Joan.* 11. *Ezech.* 37.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. Pródiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes & manus ínstitis, & fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit eis Jesus: Sólvite eum, & sínite abíre. *Joan.* 11.

Oratio.

EXáudi nos, Dómine, per contínua jejúnia tuam pro peccatóribus misericórdiam deprecántes; ut voce tuâ intériùs à morte excitáti, à peccatórum vínculis liberéntur. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Cabillonénsi secúndo.

Anno 813. *Can.* 32.

HOc emendatióne indigére perspéximus, quòd quidam, dum confiténtur peccáta sua sacerdótibus, non plenè id fáciunt. Quia ergò constat hóminem ex duábus esse substántiis, ánimâ vidélicet & córpore, & intérdùm ánimi motu, intérdùm carnis fragilitáte peccátur: solérti indagatióne debent inquíri ipsa peccáta, ut ex utrísque plena sit conféssio.

Ad Magnificat.

Ant. 1. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jesus, credidérunt in eum. *Joan.* 11.

Oratio.

DA salútem, quæsumus, Dómine, pópulo tuo mentis & córporis, & perpétuis consolatiónibus tuórum reple corda fidélium; ut tuâ protectióne releváti; & piâ tibi devotióne compláceant, & tua semper benefícia consequántur. Per.

SABBATO.

Incipit Liber Ruth.

Lectio j. *Cap. 1.*

IN diébus unius Júdicis, quando Júdices præérant, facta est fames in terra. Abiítque homo de Béthleem Juda, ut peregrinarétur in regióne Moabítide cum uxóre sua ac duóbus líberis. Ipse vocabátur Elímelech, & uxor ejus Noémi: & duo filii, alter Máhalon, & alter Chélion, Ephrathæi de Béthleem Juda. Ingressíque regiónem Moabítidem, morabántur ibi. Et mórtuus est Elímelech marítus Noémi: remansítque ipsa cum filiis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas quarum una vocabátur Orpha, áltera verò Ruth. Mansérúntque ibi decem annis, & ambo mórtui sunt, Máhalon vidélicet & Chélion: remansítque múlier orbáta duóbus líberis ac maríto. Et surréxit ut in pátriam pérgeret, cum utráque nuru sua de regióne Moabítide; audíerat enim quòd respexísset Dóminus pópulum suum, & dedísset eis escas.

℟. Jurávi. *pag.* 196.

Lectio ij. *Cap. 4.*

TUlit ítaque Booz Ruth, & accépit uxórem, ingressúsque est ad eam; & dedit illi Dóminus ut concíperet & páreret filium. Dixerúntque mulíeres ad Noémi: Benedíctus Dóminus, qui non est passus ut defíceret succéssor famíliæ tuæ, & vocarétur nomen ejus in Israël; & hábeas qui consolétur ánimam tuam, & enútriat senectútem: de nuru enim tua natus est, quæ te díligit: & multò tibi mélior est quàm si septem habéres filios. Susceptúmque Noémi púerum pósuit in sinu suo, & nutrícis ac gérulæ fungebátur offício. Vicínæ autem mulíeres congratulántes ei, & dicéntes: Natus est filius Noémi, vocavérunt nomen ejus, Obed. Hic est pater Isaï, patris David.

℟. Pósui. *pag.* 196.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap. 8.*

IN illo témpore: Locútus est Jesus Scribis & Pharisæis, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in

ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília Sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris.

De zelo & livore.

QUi odit fratrem suũ, in ténebris ámbulat, & non scit quò eat: it enim nésciens in gehénnam; ignárus & cæcus præcipitátur in pœnam, recédens scílicet à Christi lúmine monéntis & dicéntis: Ego sum lumen mundi; qui me secútus fúerit, non ambulábit in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Séquitur autem Christum, qui præcéptis ejus insístit, qui vestígia ejus atque itínera sectátur, qui id quod Christus & fecit & dócuit, imitátur. Meminísse debémus quo vocábulo plebem suam Christus appéllet, quo título gregem suum núncupet: oves nóminat, ut innocéntia Christiána óvibus æquétur: agnos vocat, ut agnórum natúram símplicem simplícitas mentis imitétur.

℟. Locútus est Jesus: Ego sum lux mundi; * Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed † Habébit lumen vitæ.

℣. In me grátia omnis viæ & veritátis: in me omnis spes vitæ & virtútis. * Qui séquitur. Glória. † Habébit. *Joan.* 8. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus.

Ant. 3. Locútus est Jesus, docens in templo; & nemo apprehéndit eum; quia necdùm vénerat hora ejus. *Joan.* 8.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiæ tuæ lucem benígnus infúnde; ut, mandatórum tuórum lege percéptâ, te sequámur, & ad lumen ætérnæ vitæ pervenire mereámur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

Anno 816. *Cap.* 37.

PŒniténtiũ causæ pensándæ sunt, & tunc ligándi atque solvéndi potéstas exercénda: vidéndum est quæ culpa præcésserit, autquæ sit pœniténtia secúta post culpam, ut quos omnípotens Deus per compunctiónis grátiam vísitat, illos pastóris senténtia absólvat; tunc enim vera est absolùtio præsidéntis, cum intérni arbítrium séquitur júdicis.

DOMINICA *PASSIONIS.*

AD VESPERAS SABBATI.

Psalmi & Antiphonæ de Psalterio.

Capitulum. Levit. 23.

HÆ sunt Fériæ Dómini sanctæ, quas celebráre debétis tempóribus suis. Mense primo, quartâ-décimâ die mensis ad vésperum, Phase Dómini est: & quintâ-décimâ die mensis hujus, solémnitas azymórum Dómini est.

HYMNUS.

VEXILLA Regis pródeunt;
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspénsus est patíbulo.

QUO vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ & sánguine.

IMPLÉTA sunt quæ cóncinit
David fidélis cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

ARBOR decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpurâ,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

BEATA cujus bráchiis
Secli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis;
Prædámque tulit tártari.

O Crux, ave, spes única;
Hoc Passiónis témpore
Auge piis justítiam,
Reísque dona véniam.

TE, summa Deus Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sæcula.
Amen.

℣. Sacrifícium & oblatiónem noluísti;
℟. Corpus autem aptásti mihi. *Ps.* 39. *Hebr.* 10.

Ad Magnificat.

Ant. 4. Ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam. *Jerem.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà in Feriis Quadragesimæ*, pag. 199.

Non dicuntur Preces.

[M]ATUTINUM.

[Invita]tor. Filium hómi[nis tra]déndum in manus [peccató]rum, * Veníte, [adorém]us. *Matth.* 26.

[Psalm]. Veníte. *pag.* 6.

[Glori]*us fine non dicitur* [Gloria P]atri, *sed ejus loco* [rep]*etitur Invitatorium* ; & *sic deinceps*, [Off]*icium fit de Feria*, [usque ad] *Feriam quintam in* [Cœna D]*omini exclusivè.*

[IN I.] NOCTURNO.

[Ant.] 1. Admirámini, [et ob]stupéscite: quia opus [factum] est in diébus ves[tris, q]uod nemo credet, [cum na]rrábitur. *Habac.* 1.

[Ant.] 2. Impii dixérunt [...]tes apud se non [...] Circumveniámus [justum]; quóniam contrá[rius est] opéribus nostris, [et imp]róperat nobis pec[cata le]gis. *Sap.* 2.

[Ant.] 3. Dixérunt: Si [verè est j]us Filius Dei, sus[cipiet i]llum, & liberábit [eum d]e mánibus contra[riorum] : morte turpíssimâ [conde]mnémus eum. *Sap:*

[...] Convenérunt in [unum] advérsùs Dómi[num.]

[...] Et advérsùs Chris[tum ej]us. *Psal.* 2.

Incipit Liber Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

VErba Jeremíæ fílii Hélciæ de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tértio-décimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóachim filii Josíæ regis Juda, usquè ad consummatiónem undécimi anni Sedéciæ filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me dicens: Priúsquàm te formárem in útero, novi te: & ántequàm exíres de vulva, sanctificávi te; & Prophétam in géntibus dedi te. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus: ecce nés cio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer sum; quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis: & univérsa quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum, quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit

Dóminus. Tu autem.

℟. Dixit Dóminus ad Móysen : Mense primo, quartâ-décimâ die mensis, Phase Dómini erit ; offeretísque hircum pro peccáto unum, * Ut expiétur pro vobis.

℣. Non per sánguinem hircórum & taurórum, sed per próprium sánguinem introívit Christus in sancta ; * Ut expiétur. *Num.* 28. *Hab.* 9.

Lectio ij. *Cap.* 2.

HÆc dicit Dóminus : Quid invenérunt patres vestri in me iniquitátis, quia elongavérunt à me, & ambulavérunt post vanitátem, & vani facti sunt ? Et non dixérunt : Ubi est Dóminus qui ascéndere nos fecit de terra Ægypti : qui tradúxit nos per desértum, per terram inhabitábilem & inviam, per terram sitis, & imáginem mortis, per terram in qua non ambulávit vir, neque habitávit homo ? Et indúxi vos in terram Carméli, ut comederétis fructum ejus, & óptima illíus : & ingréssi contamináſtis terram meam, & hæreditátem meam posuístis in abominatiónem. Sacerdótes non dixérunt : Ubi est Dóminus ? Et tenéntes legem nesciérunt me, & pastóres prævaricáti sunt in me : & Prophétæ prophetavérunt in Baal ; & idóla secúti sunt. Proptéreà adhuc judício conténdam vobíscum, ait Dóminus, & cum fíliis vestris disceptábo.

℟. Sument fílii Israël de sánguine agni, ac ponent super utrúmque postem, & in superlimináribus domórum : * Erit autem sanguis in signum, nec erit plaga dispérdens.

℣. Justificáti in sánguine Christi, salvi érimus ab ira per ipsum : * Erit. *Exod.* 12. *Rom.* 5.

Lectio iij.

TRansíte ad ínsulas Cethim, & vidéte : & in Cedar míttite ; & consideráte veheménter : & vidéte si factum est hujuscémodi. Si mutávit gens Deos suos ; & certè ipsi non sunt Dii : pópulus verò meus mutávit glóriam suam in idólum. Obstupéscite, cœli, super hoc ; & portæ ejus, desolámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus : me dereliquérunt fontem

aquæ

aquæ vivæ, & fodérunt sibi cistérnas, cistérnas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israël, aut vernáculus? Quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, & dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem: civitátes ejus exústæ sunt, & non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos & Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam?

℞. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum: & damnábunt eum morte, & tradent eum géntibus; * Illúdent ei, & cónspuent eum, & flagellábunt eum, & interfícient eum.

℣. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & non apériet os suum. * Illúdent ei. ℞. Fílius hóminis. *Marc.* 10. *Is.* 53.

Ex hac die usque ad Pascha in omni Officio de Temp. omittitur Glória. *cujus loco iteratur Responsorimm usque ad Versus.*

Pars Verna.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. Dómine, recordáre meî, & tuére me ab his qui persequúntur me. *Jerem.* 15.

Ant. 7. Vidísti, Dómine, iniquitátem illórum advérsùm me: júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Ant. 8. Deus, Salvátor meus, de iniquitáte liberábis me: quia circumdedérunt me contritiónes mortis. 2. *Reg.* 22.

℣. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me:

℞. Impropérium expectávit cor meum, & misériam. *Ps.* 68.

Sermo S. Leónis Papæ.

De Quadrag. 9. *Cap.* 1.

Lectio iv.

In ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus christiánis, non ignorámus Paschále sacraméntum esse præcípuum. Cui condígnè & cóngruè suscipiéndo totíus quidem nos témporis institúta præfórmant; sed devotiónem nostram præséntes vel máximè dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto scimus esse contíguos. In quibus méritò à sanctis Apóstolis per doc-

trinam Spíritûs Sancti majóra sunt ordináta jejúnia; ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus; sicut Apóstolus ait: Si compátimur & conglorificábimur. Certa atque secúra est expectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ Passiónis.

℟. Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, & ódio iníquo odérunt me. * Custódi, Dómine, ánimam meam, & érue me.

℣. Odérunt & me & Patrem meum, ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis. * Custódi. *Ps.* 24. *Joan.* 15.

Lectio v.

NEmo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis socíetas hujus glóriæ denegétur, tanquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes qui pie volunt vívere in Christo, persecutiónem patiéntur; & ídeò nunquam deest tribulátio persecutiónis, si nunquam desit observántia pietátis. Dóminus ipse in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, & séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non solùm ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his qui áderant, universáliter audiébat.

℟. Deus meus es tu; * Ne discésseris à me, quóniam tribulátio próxima est; quóniam non est qui ádjuvet.

℣. Venit hora: ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum: * Ne discésseris. *Ps.* 21. *Marc.* 14.

Lectio vj.

SIcut ergo totíus est témporis piè vívere, ità totíus est témporis crucem ferre: quæ méritò unicuíque sua dícitur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis; & plus plerúmque perículi est in insidiatóre occúltò, quàm in hoste manifésto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hu-

jus erudítus, piè veracitérque dicébat: Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur: verùm étiam, salvâ incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cùm caro concupíscit advérsùs spíritum, & spíritus advérsùs carnem, præsídio crucis mens rationális instrúitur; nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit, quóniam continéntiæ clavis, & Dei timóre transfigitur.

℟. Recordáre, Dómine, quòd stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis. * Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsùm me in mortem.

℣. Collegérunt Pontífices & Pharisæi concíliũ, & dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? * Tu autem. ℟. Recordáre. *Jerem.* 18. *Joan.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. Baptísmo hábeo baptizári: & quómodo coárctor usque dum perficiátur? *Luc.* 12.

Ant. 4. Venit hora: Ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. *Marc.* 14.

Ant. 7. Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me, ex hac hora. *Joan.* 12.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuũ à me.

℟. Ad defensiónem meam cónspice. *Ps.* 21.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 8.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum; Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

Homil. 18. *in Evang. habita in Basilic. S. Petri, Dom. Passion. n.* 1.

PEnsáte, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, & dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valdè

quod súbditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit ; proptéreà vos non auditis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, & audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est ? intérroget se unusquísque, si verba Dei in aure cordis pércipit, & intélliget, unde sit. Cœléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. Penset ergo apud se unusquísque vestrûm, si hæc vox Dei in cordis ejus aure convaluit, & quia jam ex Deo sit, agnóscit.

℟. Quis ex vobis árguet me de peccáto ? * Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi ?

℣. Quare detraxístis sermónibus veritátis, cùm è vobis nullus sit qui possit arguére me ? * Si veritátem. *Joan. 7. Job. 6.*

Lectio viij.

Ego dæmónium non hábeo. In quibus verbis quid áliud nisi supérbia nostra confúnditur ? Quæ si exagitáta vel léviter fúerit, atrocióres injúrias reddit, quàm accéperat : facit mala quæ potest ; minátur & quæ fácere non potest. Ecce injúriam suscípiens Dóminus non iráscitur, non contumeliósa verba respóndet. Qui si eísdem ista dicéntibus respondére voluísset : Dæmónium vos habétis, verum profécto díceret ; quia nisi impléti essent dæmónio, tam pervérsa de Deo loqui non possent. Sed accéptâ injúriâ, étiam quod verum erat dícere Véritas nóluit ; ne non dixísse veritátem, sed provocátus, contuméliam reddidísse viderétur. Ex qua re quid nobis innúitur, nisi ut eo témpore, quo à próximis ex falsitáte contumélias accípimus, eórum étiam vera mala taceámus, ne ministérium justæ correptiónis, in arma vertámus furóris ?

℟. Qui ex Deo est, verba Dei audit : * Proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis.

℣. Misit Dóminus ad vos omnes servos suos Prophétas, & non audístis ; * Proptéreà. *Joan. 8. Jerem. 25.*

Lectio ix.

SEd quia quisquis Dei zelo úritur, sæpè à pravis homínibus dehonestátur, in semetípso nobis Dóminus patiéntiæ præbuit exémplum, qui ait: Sed honorífico Patrē meum, & vos inhonorástis me. Sed quid nobis ad ista faciéndum sit, adhuc exémplo nos ádmonet, cùm subjúngit: Ego autem non quæro glóriam meam; est qui quærat, & júdicet. Scimus certè quod scriptum est: Quia Pater omne judícium dedit Fílio; & tamen ecce idem Fílius injúrias accípiens, glóriam suam non quærit. Illátas contumélias Patris judício resérvat; ut nobis profécto insínuet quantùm nos esse patiéntes debémus, dum se adhuc ulcísci non vult & ipse qui júdicat.

℟. Judæi dixérunt Jesu: Nonne bene dícimus nos quia Samaritánus es tu, & dæmónium habes? Respóndit Jesus: * Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum.

℣. Insurrexístis super me ore vestro, & derogástis advérsùm me verba vestra. * Ego. ℟. Judæi. *Joan.* 8. *Ezech.* 35.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. AMen, amen dico vobis, si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. *Joan.* 8.

Ant. 6. Dixérunt Judæi: Numquid tu major [illegible] Patre nostro Abraham, [illegible] mórtuus est? Et Prophétæ mórtui sunt. Quem teípsum facis? *Joan.* 8.

Ant. 4. Si ego glorífico meípsum, glória mea nihil est: est Pater meus qui gloríficat me, quem vos dícitis quia Deus vester est. *Joan.* 8.

Ant. 7. Et non cognovístis eum: ego autem novi eum, & sermónem ejus servo. *Joan.* 8.

Ant. 2. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum, vidit & gavísus est. *Joan.* 8.

Capitulum. Hæbr. 5.

CHristus in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia.

HYMNUS.

LUGÉTE, mœstis cántibus
Christi dolóres plángite:
Duræ neci natum Deo
Ingráta turba déstinat.

CRUCIS tremens sub póndere
Gressus labántes vix trahit;
Quem stipat aula Cœlitum,
Datur comes latróni[illegible].

CLAVIS manus, [illegible]vis pedes
Confóssus hæret stípiti:
Sed quàm sui tenáciùs
Amóris hæret vínculis!

QUI rupe fontes élicit
Ardens siti consúmitur.
Sed major urébat sitis,
Erat sitis, mundi salus.

SIT hæc dolórum pars levis,
Acerbióra pértulit,
Dum mente præságâ videt
Ináne mortis præmium.

FAC, Christe, ne sint írrita
Torménta quæ perpéssus es,
Ne, morte contémptâ Dei,
Te sentiámus víndicem.

QUI nos creávit, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio;
Qui nos fovet, laus, Spíritus,
Uni Deo sit glória.
Amen.

℣. Deus rex noster ante sæcula:

℟. Operátus est salútem in médio terræ. *Ps.* 73.

Ad Benedictus.

Ant. 1. Amen, amen dico vobis, ántequàm Abraham fíeret, ego sum. *Joan.* 8.

Oratio.

DEus, qui per Unigénitum tuum passum & humiliátum usque ad mortem, antíqui hostis contrivísti supérbiam: da fidélibus tuis, & quæ ipse propter nos pértulit, dignè recólere, & advérsa ómnia ejus exémplo patiénter toleráre. Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, dicitur Doxologia.

TE, summa Deus Trínitas,
Colláudet omnis Spíritus,
Quos per Crucis mystérium,
Salvas, rege per sæcula.
Amen.

AD PRIMAM.

CANON.

Ex Concilio Tridéntinó. *Sess.* 14. *Cap.* 8. *de Pœnitentia.*

MAgnópere à peccáto révocant, & quasi fræno quodam coércent satisfactóriæ pœnæ; cautioréfque & vigilantióres in futúrum pœniténtes effíciunt; medéntur quoque peccatórum relíquiis, & vitiósos hábitus malè vivéndo comparátos contráriis virtútum actiónibus tollunt.

AD TERTIAM.

Capitulum. Hæ sunt Fériæ. *ut suprà in primis Vesperis.*

℟. *brev.* Deus meus es tu: ne discésseris à me: * Quóniam tribulátio próxima est:

℣. Factum est cor meũ tanquam cera liquéscens in médio ventris mei. * Quóniam. *Non dicitur* Glória. *Repetit.* ℟. Deus. *usque ad* ℣. *& sic ad alias Horas, usque ad Pascha. Psalm.* 21.

℣. Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt:

℟. Custódi ánimam meam, & érue me. *Ps.* 24.

AD SEXTAM.

Capitulum. Christus. *ut suprà in Laudibus.*

℟. *brev.* Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: * Propter inimícos meos éripe me.

℣. Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, & reveréntiam meam. * Propter. ℟. Inténde. *Ps.* 68.

℣. Deus, ne elongéris à me:

℟. Deus meus, in auxílium meum réspice. *Ps.* 70.

AD NONAM.

Capitulum. Hebr. 11.

FIde óbtulit Abraham Isaac cùm tentarétur: & unigénitum offerébat, qui suscéperat repromissiónes; ad quem dictum est: Quia in Isaac vocábitur tibi semen; árbitrans quia & à mórtuis suscitáre potens est Deus: unde eum & in parábolam accépit.

℟. *brev.* Inclína ad me aurem tuam, accélera ut éruas me. * Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, ut salvum me fácias.

℣. In manus tuas comméndo spíritum meum. * Esto mihi. ℟. Inclína. *Psalm.* 30.

℣. Defécit in dolóre vita mea,

℟. Et anni mei in gemítibus. *Psalm.* 30.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus & Psalmi de Dominica.

Capitulum, Hymnus & Versus, ut suprà in primis Vesperis.

Ad Magníficat.

Ant. 7. Tulérunt lápides ut jacérent in eum. Jesus autem abscóndit se & exívit de templo. *Joan.* 8.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Cætera ut suprà in Feriis Quadragesimæ, pag. 199.

Non dicuntur Preces.

IN FERIIS PER HEBDOMADAM PASSIONIS,

Et usque ad Feriam Quintam in Cœna Domini.

AD MATUTINUM.

Invitat. CHristum Salvatórem ómnium, qui passus est pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 1. *Petr.* 2.

Psalmus Veníte. *pag.* 6. *sine* Glória Patri, *in cujus loco repetitur Invitatorium.*

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio.

℣. Líbera me à persequéntibus me,

℟. Quia confortáti sunt super me. *Psalm.* 141.

Lectiones & ℟℟. infrà in qualibet Feria.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Jerem. 11.

COgitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra viventium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs.

Hymnus, Lugéte, *ut suprà in Dominica Passionis.*

℣. Inténde ánimæ meæ, & líbera eam;

℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Benedictus.

Antiphona ut in qualibet Feria.

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut suprà in Feriis per Annum. p. 171.

Oratio, ut in qualibet Fer.

Hoc Tempore, non fiunt Suffragia in Laudibus, nec etiam in Vesperis.

AD PRIMAM.

Hymnus. Jam lucis orto sydere, *ut suprà ad Primam de Dom.* pag. 19.

Psalmi de Feria, & sic ad alias Horas.

Ant. 1. Deus salvátor meus, de iniquitáte liberábis me, quia circumdedérunt me contritiónes mortis. 2. *Reg.* 22.

Cætera, ut in Feriis per Annum. pag. 174.

AD TERTIAM.

Hymnus. Nunc Sancte. *ut suprà in Dominica ad Tertiam.* pag. 26.

Ant. 2. Dómine, recordáre meì, & tuére me ab his qui perséquúntur me. *Jerem.* 15.

Capitulum. Jerem. 18.

FOdérunt fóveam ut capérent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis: tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsùm me in mortem.

℟. *brev.* Custódi me, Dómine, * De manu peccatóris.

℣. Et ab homínibus iníquis éripe me; * De manu peccatóris. *Non dicitur* Glória Patri. *Sed repetitur.* ℟. Custódi me. *Psalm.* 139.

℣. Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi,

℟. Et à scándalis operántium iniquitátem. *Ps.* 140.

Preces, flexis genibus, ut suprà in Feriis per Annum, pag. 179.

AD SEXTAM.

Hymnus, Rector potens, *ut suprà in Dominica ad Sextam.* pag. 29.

Ant. 4. Vidísti, Dómine, iniquitátem illórum advérsùm me: júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Capitulum. Thren. 3.

AUdísti lábia insurgéntium mihi, & meditatiónes eórum advérsùm me totâ die. Sessiónem eórum, & resurrectiónem eórum vide: ego sum psalmus eórum.

℟. *brev.* Propter inimícos meos, * Eripe me, Dómine.

℣. Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam: * Eripe me.

℟. Propter. *Ps.* 68.

℣. Totâ die verba mea execrabántur:

℟. Advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Ps.* 55.

Preces, flexis genibus, ut suprà, pag. 179.

AD NONAM.

Hymnus. Rerum Deus, *ut suprà in Dominica ad Nonam.* pag. 31.

Ant. 7. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum: lætáti sunt, quóniam tu fecísti. *Thren.* 1.

Capitulum. Jerem. 18.

ATténde, Dómine, ad me, & audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

℟. *brev.* Príncipes * Persecúti sunt me gratìs.

℣. Et à verbis tuis formidávit cor meum. * Persecùti. ℟. Príncipes. *Psal.* 118.

℣. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi:

℟. Quóniam sequébar bonitátem. *Ps.* 37.

Preces, flexis genibus, ut suprà, pag. 179.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiphonæ de Psalterio.

Capitulum. Jerem. 18.

REcordáre, Dómine, quòd stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avertérem indignatiónem tuã ab eis.

Hymnus. Vexílla Regis pródeunt. *ut suprà in primis Vesperis de Dominica Passionis*, pag. 286.

℣. Captábunt in ánimam Justi,

℟. Et sánguinem innocéntem condemnábunt. *Psalm.* 93.

Ad Magnificat.

Ant. ut in qualibet Feria.

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut suprà in Feriis per Annum. p. 171.

Oratio, ut in qualibet Feria, post Antiphonam ad Magnificat.

COMPLETORIUM, *ut suprà in Feriis Quadragesimæ*, pag. 199.

FERIA SECUNDA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 2.

ET nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? & quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquã flúminis? Arguet te malítia tua, & avérsio tua

increpábit te. Scito, & vide, quia malum & amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, & non esse timórem meî apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A sæculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, & dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, & sub omni ligno frondóso, tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum: quómodò ergò convérsa est mihi in pravum vínea aliéna? Si láveris te nitro, & multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me.

℟. Dixit, *pag.* 288.

Lectio ij.

VErtérunt ad me tergum, & non fáciem; & in témpore afflictiónis suæ dicent: Surge, & líbera nos. Ubi sunt dii tui, quos fecísti tibi? Surgant, & líberent te in témpore afflictiónis tuæ; secúndum númerum quippè civitátum tuárum erant dii tui, Juda. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustrà percússi fílios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládius vester prophétas vestros, quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini. Numquid solitúdo factus sum Israëli, aut terra serótina? Quare ergò dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultrà ad te? Numquid obliviscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? Pópulus verò meus oblítus est meî diébus innúmeris.

℟. Sument. *pag.* 288.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 7.

IN illo témpore: Misérunt Príncipes & Pharisæi minístros, ut apprehénderent Jesum. Dixit ergo eis Jesus: Adhuc módicum tempus vobíscum sum, & vado ad eum qui me misit: Quæritis me, & non inveniétis; & ubi ego sum, vos non potéstis venire. Et réliqua.

Homília Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 49. *in Cap.* 7. *Joan.*

TIméndum est ne in nobis quoque ea verba locum hábeant, quòd ubi est, veníre non póssumus

sumus. Si quidem vita nostra scelèribus plena est. De discípulis enim ait: Volo ut ubi ego sum, & illi sint mecum. De nobis contra tímeo, ne dicátur: Ubi ego sum, vos nos potéstis veníre. Quómodo enim potérimus, cùm contrária quæ præcipiúntur, operémur? Etenim inter sæculi hómines, si quis mílitum præter regis voluntátem facit, ad regem non admíttitur; sed múnere & dignitáte exauctorátus, último afficitur supplício. Itidem & nos cùm cupiditáti servímus; cum rápimus, cum vim inférimus, cum verberámus, cum non fácimus eleemósynam, illùc nullo pacto admíttimur: Sed in nobis, quod & virgínibus, accídet, quibus ad sponsum ingredi non lícuit.

℟. In novíssimo die magno festivitátis * Stabat Jesus & clamábat, dicens: Si quis sitit, véniat ad me: & bibat.

℣. Fons de domo Dómini, egrediétur (dicit Dóminus) & irrigábit torréntem Spinárum. * Stabat Jesus. ℟. In novíssimo. *Joan.* 7. *Joel* 3.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. Si quis sitit, véniat ad me, & bibat. *Joan.* 7.

Oratio.

IMplorámus in Jejúnio, Dómine, misericórdiam tuam; ut te, qui fons bonitátis es, toto desidério sitiéntes, caritátis tuæ abundántiâ repleámur. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Régulis Sancti Cároli Mediolanénsis Archiepíscopi.

De observandis in ministerio Sacram. Pœnit.

VIdeat diligénter Conféssárius, ne quem absólvat qui vel ódium, inimicitiámve depónere nolit, vel restitúere pro facultáte recúset aliénum, vel à statu peccáti mortális parátus non sit discédere, occasiónémve símilis peccáti vitáre: quâ de re doctrínas probátas stúdeat rectè cognóscere, & secúndũ eas sese gérere.

Ad Magníficat.

Ant. 4. Qui credit in me, sicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7.

Oratio.

CLamántium ad te, quæsumus, Dómine,

preces dignánter exáudi; ut sicut Ninivítis in afflictióne pósitis pepercísti, ita & nobis in præsenti tribulatióne succúrras. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

VUlgò dícitur: Si dimíserit vir uxórem suam, & recédens ab eo, dúxerit virum álterum; numquid revertétur ad eam ultrà? numquid non pollúta & contamináta erit múlier illa? Tu autem fornicáta es cum amatóribus multis: tamen revértere ad me, dicit Dóminus, & ego suscípiam te. Leva óculos tuos in diréctum, & vide, ubi non prostráta sis: in viis sedébas, expéctans eos quasi latro in solitúdine; & polluísti terram in fornicatiónibus tuis, & in malítiis tuis. Quámobrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum, & serótinus imber non fuit; frons mulíeris meretrícis facta est tibi, noluísti erubéscere. Ergò saltem ámodò voca me; Pater meus, dux virginitátis meæ tu es.

℟. Réspice. *pag.* 290.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus ad me in diébus Jósiæ regis: Numquid vidísti quæ fécerit aversátrix Israël? Abiit sibimet super omnem montem excélsum, & sub omni ligno frondóso, & fornicáta est ibi. Et dixi, cùm fecísset hæc ómnia: Ad me revértere, & non est revérsa. Et vidit prævaricátrix soror ejus Judà, quia pro eo quod mœcháta esset aversátrix Israël, dimisíssem eam, & dedíssem ei libéllum repúdii: & non tímuit prævaricátrix Juda soror ejus; sed ábiit, & fornicáta est étiam ipsa. Et facilitáte fornicatiónis suæ contaminávit terram, & mœcháta est cum lápide & ligno. Et in ómnibus his non est revérsa ad me prævaricátrix soror ejus Juda in toto corde suo, sed in mendácio, ait Dóminus. Et dixit Dóminus ad me: Justificávit ánimam suam aversátrix Israël, comparatióne prævaricatrícis Judæ. Vade, & clama sermónes istos con-

tra aquilónem, & dices: revértere aversátrix Israël, ait Dóminus, & non avértam fáciem meã à vobis: quia sanctus ego sum, dicit Dóminus, & non iráscar in perpétuum.

℟. Deus meus. *pag.* 290.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 7.

IN illo témpore; Ambulábat Jesus in Galilæam: non enim volébat in Júdæam ambuláre, quia quærébant eum Júdæi interfícere. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 28. *n.* 1. 8. *&* 11.

CHristus manens Deus, accépit hóminem, qui fecit hóminem. Quandò ergò látuit ut homo, non potentiam perdidísse putándus est, sed exémplum infirmitáti præbuísse. Ille enim quandò vóluit, deténtus est; quandò vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem quam habébat ipse Deus noster: quòd latébat; quòd se tanquàm ne occiderétur, occultábat; hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat. Non potest mundus odísse vos. Quid est hoc; nisi, Non potest mundus odísse amatóres suos, falsos testes? Bona enim dícitis quæ mala sunt, & mala quæ bona sunt. Me autem odit, quia ego testimónium perhíbeo de illo, quia ópera ejus mala sunt. Júdæi ergò quærébant eum in die festo: & murmur multum de eo erat in turba. Undè murmur? De contentióne. Quæ fuit conténtio? Quidam enim dicébant: Quia bonus est; álii autem: Non, sed sedúcit turbas. De ómnibus servis ejus intelligéndum: hoc dícitur modò. Quicúmque enim eminúerit in áliqua grátia spiritáli, profécto álii dicunt: Bonus est; álii, Non, sed sedúcit turbas. Quod dictum est ergò de Dómino, valet ad consolatiónem, de quocúmque hoc dictum fúerit Christiáno.

℟. Non potest mundus odísse vos: me autem odit; * Quia ego testimonium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala sunt.

℣. Os peccatóris super me apértum est ; * Quia ego. ℟. Non potest. *Joan. 7. Psalm. 108.*

Ad Benedictus.

Ant. 3. Ascéndite ad diem festum hunc ; ego autem non ascéndo, quia meum tempus nondùm implétum est. *Joan.* 7.

Oratio.

AUxiliáre, Dómine pópulo tuo ; ut sacræ devotiónis profíciens increméntis, & tuo semper múnere gubernétur, & ad redemptiónis ætérnæ pervéniat, te ducénte, consórtium. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 14. *Cap.* 8.

HAbeant præ óculis Sacerdótes, ut satisfáctio quam impónunt, non sit tantùm ad novæ vitæ custódiam, & infirmitátis medicaméntum, sed étiam ad præteritórum peccatórum vindíctam & castigatiónem.

Ad Magnificat.

Ant. 7. Quidam dicébant : quia bonus est : álii autem dicébant : Non, sed sedúcit turbas. Nemo tamen palàm loquebátur de illo propter metum Judæórum. *Joan.* 7.

Oratio.

SUscipe, miséricors Dómine, súpplicum preces, & secúndùm multitúdinem indulgentiárum tuárum ab ómnibus nos absólve peccátis ; ut ad ómnia pietátis ópera, te parcénte, reparémur ; & quos vénia féceris innocéntes, auxílio fácias efficáces. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophétá.

Lectio j. *Cap.* 5.

CIrcúite vias Jerúsalem, & aspícite : & consideráte, & quærite in pláteis ejus, an inveniátis virum faciéntem judícium, & quæréntem fidem : & propítius ero ei. Quòd si étiam, Vivit Dóminus, díxerint : & hoc falsò jurábunt. Dómine, óculi tui respíciunt fidem : percussísti eos, & non doluérunt : attrivísti eos, & rennuérunt accípere disciplínam : induravérunt fácies suas supra petram, & noluérunt revérti. Ego autem dixi : Fórsitan páuperes sunt & stulti, ignorántes viam Dómini, judícium Dei

sui. Ibo ígitur ad optimátes, & loquar eis: ipsi enim cognovérunt viam Dómini, judícium Dei sui; & ecce magis hi simul confregérunt jugum, rupérunt víncula.

℟. Dixit Dóminus. *pag.* 288.

Lectio ij.

SUper quo propítius tibi esse pótero? Fílii tui dereliquérunt me, & jurant in his qui non sunt dii. Saturávi eos, & mœcháti sunt, & in domo meretrícis luxuriabántur. Equi amatóres, & emissárii facti sunt: unusquísque ad uxórem próximi sui hinniébat. Numquid super his non visitábo, dicit Dóminus, & in gente tali non ulciscétur ánima mea? Ascéndite muros ejus, & dissipáte, consummatiónem autem nolíte fácere: auférte propágines ejus, quia non sunt Dómini. Prævaricatióne enim prævaricáta est in me domus Israël, & domus Juda, ait Dóminus. Negavérunt Dóminum, & dixérunt: Non est ipse; neque véniet super nos malum: gládium & famem non vidébimus. Prophetæ fuérunt in ventum locúti, & respónsum non fuit eis: hæc ergò evénient illis.

℟. Sument. *pag.* 288.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 10.

IN illo témpore: facta sunt Encœnia in Jerosólymis; & hyems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pòrticu Salomonis. Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Cap. 10. *in Joan.*

COnsiderándum est quarè Evangelísta dixísset hæc Encœnia híemis témpore facta esse. Omnínò propter durítiam Judæórum & infidelitátem, quæ frigóris nómine sæpè designári légitur. Et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Si ergò Dei fílius ambuláre vóluit in templo, in quo caro & sanguis brutórum animálium offerebátur; multò magis nostram oratiónis domum, ubi carnis ipsíus ac sanguinis sacraménta celebrántur, visitáre gaudébit. Si perambuláre non despéxit pórticum, in quo rex quondam mortális ac

terrénus quàmvis potentíssimus ac sapientíssimus ad orándum stare solébat, quantò magis penetrália córdium nostrórum invísere, atque illustráre desiderat: neque enim putándum est, quia domus solúmmodò in qua ad orándum, vel ad mystéria celebránda convénimus, templum sit Dómini; & non ipsi qui in nómine Dómini convénimus, multò ámpliùs templum ejus apellémur & simus; cum maniféstè dicat Apóstolus: Vos estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus; inhabitábo in eis & inter illos ambulábo.

℟. Dicébant Júdæi: Si tu es Christus, dic nóbis palàm. Respóndit Jesus; * Loquor vobis, & non créditis: ópera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me.

℣. Usquequò détrahet mihi pópulus iste? Quoúsque non credent mihi in ómnibus signis quæ feci coram eis? Loquor vobis. ℟. Dicébant. *Joan.* 10. *Num.* 14.

Ad Benedictus.

Ant. 4. Oves meæ vocem meam áudiunt: & ego vitam ætérnam do eis; & non períbunt in ætérnum. *Joan.* 10.

Oratio.

SAnctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra: & quibus devotiónis præstas affectum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Reménsi. *An.* 1583. *Cap. de Pœnit.* *n.* 4.

UT injúnctæ pœnæ satisfácere váleant pœniténtes, sacérdos non se præbeat nimis sevérum, neque tamen ità lenem, ut pœnæ contémptu ad rursùm peccándum pœniténtem pótiùs invitet quàm ad vitæ novæ genus ineúndum.

Ad Magnificat.

Ant. 6. Si mihi non vultis crédere, opéribus crédite; ut cognoscátis & credátis quia Pater in me est, & ego in Patre. *Joan.* 10. *Oratio.*

DEus, qui misericórdiæ jánuam in te sperántibus patére voluísti: réspice in nos, & miserére nostrì; ut qui voluntátis tuæ viam, te donán-

te, séquimur, à vitæ nunquam sémitis deviémus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. *Cap. 6.*

ERudíre, Jerúsalem, ne fortè recédat ánima mea à te; ne fortè ponam te desértam, terram inhabitábilem. Hæc dicit Dóminus exercítuum: usque ad racémum cólligent quasi in vínea relíquias Israël: convérte manum tuam, quasi vindemiátor ad cartállum. Cui loquar? & quem contestábor ut áudiat? Ecce incircumcísæ aures eórum, & audíre non possunt: ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium, & non suscípient illud. Idcírcò furóre Dómini plenus sum, laborávi sústinens: Effúnde super párvulum foris, & super consílium júvenum simul: vir enim cum mulíere capiétur, senex cum pleno diérum: Et transíbunt domus eórum ad álteros, agri & uxóres páriter: quia exténdam manum meam super habitántes terram.

℟. Réspice. *pag.* 290.

Lectio ij.

A Minóre quippe usque ad majórem omnes avarítiæ student: & à Prophéta usque ad Sacerdótem cuncti fáciunt dolum. Et curábant contritiónem fíliæ pópuli mei cum ignomínia, dicéntes: Pax, pax: & non erat pax. Confúsi sunt, quia abominatiónem fecerunt: quin pótiùs confusióne non sunt confúsi, & erubéscere nesciérunt. Quamóbrem cadent inter ruéntes: in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus: Hæc dicit Dóminus; State super vias, & vidéte, & interrogáte de sémitis antíquis, quæ sit via bona, & ambuláte in ea, & inveniétis refrigérium animábus vestris. Et dixérunt: Non ambulábimus. Et constítui super vos speculatóres. Audíte vocem tubæ. Et dixérunt: Non audiémus.

℟. Deus meus. *pag.* 290.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

IN illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus do-

mum Pharisæi, discúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd accubuísset in domo Pharisæi, áttulit alabástrum unguénti. Et réliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 33. n. 2.

Liquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier inténta, unguéntum sibi pro odóre suæ carnis adhíbuit. Quod ergò sibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat: sed hos jam per pœniténtiam cónterens flebat. Capíllos ad compositiónem vultûs exhibúerat; sed jam capíllis lácrymas tergébat. Ore supérba díxerat; sed pedes Dómini ósculans, hoc in Redemptóris sui vestígia figébat. Quot ergò in se hábuit oblectaménta, tot de se invénit holocáusta. Convértit ad virtútum númerum, númerum críminum; ut totum servíret Deo in pœniténtia, quidquid ex se Deum contémpserat in culpa. Tu autem.

℟. Múlier quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabástrum unguénti: & * Stans retrò secus pedes Jesu, & unguénto ungébat.

℣. Nonne lácrymæ ascéndunt usque ad cælum? Non discédet, donec Altíssimus aspíciat: * Stans. ℟. Múlier. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Remittúntur ei peccata multa, quóniam diléxit multùm. *Luc* 7.

Oratio.

Deus qui multùm diligéntibus multa peccáta remíttis: infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum, ut ab ómnibus peccátis nostris tuâ misericórdiâ liberémur. Per Dóminum.

CANON.

Ex Synodo Lingonénsi.

Anno 1404. n. 47.

Sacerdótes debent semper injúngere pœniténtiam per contrárium peccatóri; puta supérbo húmilem Oratiónem; Aváro eleemósynæ largitiónem; gulóso abstinéntiam à cibis & pótibus; Luxurióso carnis maceratiónem, & quandóque loci mutatiónem; & sic de símilibus.

Vesperæ de sequenti.

FERIA SEXTA.

Fit Officium

DE COMPASSIONE

B. M. VIRGINIS.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ de Laudibus.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Capitulum. Job. 30.

INterióra mea effer-buérunt absque ulla réquie; prævenérunt me dies afflictiónis: mœrens incedébam.

Responsórium. Quò ábiit diléctus tuus * O pulchérrima mulíerum! quò declinávit diléctus tuus? ℣. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. * O pulchérrima. ℟. Quò. *Cant.* 5. *Luc.* 1.

HYMNUS.

DUM spargit aram sánguine
Jesus salútis hóstia,
Præsens dolóris æmulum:
María pectus ímmolat.

CAPUT cruéntum Fílii
Matris corónat vérticem:
Clavis iísdem figitur
Christus cruci, Christo parens.

O Passiónis mútua,
Jesu, María, cónscii!
Altérna vobis vúlnera
Inférre tandem párcite.

QUEM vos dolétis, noster est
Error, furórque críminum:
Totum scelus faténtibus
Partem dolóris réddite.

¶ QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Anima mea turbáta est valde;
℟. Sed tu, Dómine, úsquequò? *Ps.* 6.

Ad Magnificat.

Ant. 5. Cui comparábo te, fília Jerúsalem? Cui exequábo te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui! *Thren.* 2.

Oratio, ut in Laudibus.

Fit Commem. de Feria.

Ant. 6. Dixit Jesus ad mulíerem: fides tua te salvam fecit; vade in pace. *Luc.* 7.

Oratio.

, qui non ſolùm
:ántibus véniam
:d étiam præmia
ibus impertíris :
peti malis opéri-
ıerémur, ineſtá-
te depelle; ut
æ majeſtátis cul-
ílubri timóre diſ-
c ſancto amore
. Per Dóminum
Jeſum Chriſtum
ıum, qui tecum
regnat.

LETORIUM, *ut*
Feriis Quadra-
ıag. 199.
ts, Virgo Dei
ut ſuprà in Pſal-
ʒ. 39.
:cuntur Preces.

4TUTINUM.

or. Jeſum cruci-
ıer quem planxit
uaſi ſuper uni-
* Venite, ado-
ach. 12.
:s Veníte, *pag.* 6.
a Patri.

OCTURNO.

. Ego plorans,
meus dedúcens
uia longè factus
me conſolátor.

5. Dolor meus
ſuper dolórem, in me
cor meum mœrens. *Jerem.* 8.

Ant. 7. Vocem meam
audíſti, Dómine; ne avértas
aurem tuam à ſingúltu
meo & clamóribus. *Thren.* 3.

℣. Ad te clamávi, dum
anxiarétur cor meum;

℟. Quia factus eſt es
ſpes mea, Deus. *Pſ.* 60.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 8.

QUómodo dicitis: Sapiéntes nos ſumus, & lex Dómini nobíſcum eſt? Vere mendácium operátus eſt ſtylus mendax ſcribárum. Confúſi ſunt ſapiéntes, perterríti & capti ſunt: verbum enim Dómini projecérunt, & ſapiéntia nulla eſt in eis. Proptéreà dabo mulíeres eórum éxteris, agros eórum hærédibus: quia à mínimo uſque ad máximum omnes avarítiam ſequúntur: à Prophæta uſque ad Sacerdótem cuncti fáciunt mendácium. Et ſanábant contritiónem filiæ pópuli mei ad ignomíniam, dicéntes: Par, pax, cùm non eſſet pax. Confúſi ſunt, quia abominatiónem fecérunt; quinímò confuſióne non

sunt confúsi, & erubéscere nesciérunt: idcircò cadent inter corruéntes, in témpore visitatiónis suæ córruent, dicit Dóminus.

℟. Erit in die illa, dicit Dóminus, convértam ómnia cántica vestra in planctum, & * Ponam diem eam quasi luctum unigéniti, & novíssima ejus quasi diem amárum.

℣. Fílius hóminis tradéndus est in manus hóminum, & occídent eum. * Ponam. *Amos* 8. *Matth.* 17.

Lectio ij.

ADan audítus est frémitus equórum ejus, à voce hinnítuum pugnatórum ejus commóta est omnis terra: & venérunt, & devoraverunt terram, & plenitúdinem ejus, urbem & habitatóres ejus. Quia ecce ego mittam vobis serpéntes régulos, quibus non est incantátio: & mordébunt vos, ait Dóminus. Dolor meus super dolórem, in me cor meum mœrens. Ecce vox clamóris filiæ pópuli mei de terra longínqua: Numquid Dóminus non est in Sion, aut rex ejus non est in ea? Quare ergò me ad iracúndiam concitavérunt in sculptílibus suis, & in vanitátibus aliénis? Tránsiit messis, finíta est æstas, & nos salváti non sumus. Super contritióne filiæ pópuli mei contrítus sum & contristátus, stupor obtínuit me. Numquid resína non est in Gálaad? aut médicus non est ibi? Quare ígitur non est obdúcta cicátrix filiæ pópuli mei?

℟. Multiplicátæ sunt mihi víduæ Jerúsalem: * Indúxi eis super matrem adolescéntis vastatórem merídie, & résiduos in gládium dabo.

℣. Ecce vénient dies in quibus dicent: Beátæ stériles, & ventres qui non genuérunt, & úbera quæ non lactavérunt. * Indúxi. *Jerem.* 15. *Luc.* 23.

Lectio iij. *Cap.* 9.

HÆc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israël: Contemplámini, & vocáte lamentatríces, & véniant: & ad eas quæ sapiéntes sunt, míttite, & & próperent: festínent, & assúmant super nos laméntum: dedúcant óculi nostri lácrymas, & pálpebræ nostræ défluant aquis. Quia vox lamentatiónis audíta est de Sion: Quómodo vastáti sumus

& confúsi veheménter? quia derelíquimus terram, quóniam dejécta sunt tabernácula nostra. Audíte ergò, mulíeres, verbum Dómini; & assúmant aures vestræ sermónem oris ejus; & docéte fílias vestrás laméntum, & unaquæque próximam suam planctum; quia ascéndit mors per fenéstras nostras, ingréssa est domos nostras, dispérdere párvulos déforìs, júvenes de pláteis.

℟. Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem & diem, & non táceant; * Quóniam contritióne magnâ contríta est virgo fília pópuli mei, plagâ péssimâ veheménter.

℣. Si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? * Quóniam. ℟. Dedúcant. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. Dóleo super te, decóre nimis & amábilis. Sicut únicum fílium, ita ego te diligébam. 2. *Reg.* 1.

Ant. 4. Fili mi, fili mi, quis mihi dabit ut ègo móriar pro te? 2. *Reg.* 18.

Ant. 8. Præcipe, Dómine, récipi spíritum meum: éxpedit enim mihi mori magìs quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea!

℟. Adhæsit ánima mea post te. *Ps.* 62.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. de 12. *Prærog. B. M. Virg. n.* 14.

Lectio iv.

Martyrium Vírginis tam in Simeónis prophætia, quám in ipsa Domínicæ passiónis história commendátur. Pósitus est hic, ait sanctus senex de párvulo Jesu, in signũ cui contradicétur; & tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Verè tuam, ô beáta Mater, ánimam gládius pertransívit; alióquin, nónnisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem postéaquàm emísit spíritum tuus ille Jesus, ómnium quidem, sed speciáliter tuus; ipsíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus, nec mórtuo parcens cui nocére non posset, apéruit latus: sed tuam utique ánimam pertransívit. Ipsíus nimirùm áni-

ma jam ibi non erat; sed tua planè indè nequíbat avélli. Tuam ergò pertransívit ánimam vis dolóris; ut plusquàm Mártyrem non imméritò prædicémus, in qua nímirùm corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. Tu autem.

℟. Símeon dixit ad Maríam matrem Jesu: Ecce pósitus est hic in signum cui contradicétur: * Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gladius, ut revelléntur ex multis córdibus cogitatiónes.

℣. Repléberis cálice mæróris & tristítiæ, & bibes illum, & epotábis usque ad fæces; * Et tuam. *Luc.* 2. *Ezech* 23.

Lectio v. *Num.* 15.

AN non tibi plusquàm gládius fuit sermo ille, réverâ pertránsiens ánimam, & pertíngens usque ad divisiónem ánimæ & spíritus: Múlier, ecce filius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro dómino, discípulus pro magístro, filius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodò non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando & nostra, licèt sáxea, licèt férrea péctora sola recordátio scindit?

℟. Sequebátur Jesum turba mulíerum quæ plangébant & lamentabántur eum. Et postquàm venérunt in locum Calváriæ, crucifixérunt eum. * Stabat autem juxtà crucem Jesu mater ejus.

℣. Sedérunt in terra, conspersérunt cínere cápita sua, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerùsalem. * Stabat. *Luc.* 23. *Joan.* 19. *Thren.* 2.

Lectio vj.

NOn miréminì, fratres, quòd María Martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audísse Paulum inter máxima géntium crímina memorántem, quòd sine affectióne fuíssent. Longè id fuit à Maríæ viscéribus; longè id sit étiam à sérvulis ejus. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuò resurrectúrum? Et fidénter. Super hæc dóluit crucifixum? Et veheménter. Alióquin, quisnam tu, frater? aut unde tibi

tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem, quàm Mariæ Fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit; ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, qua majórem nemo hábuit: fecit & hoc cáritas, cui non post illam símilis áltera non fuit.

℟. Vidit Jesus matrem & discípulum stantem quem diligébat: * Et dicit Jesus matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus.

℣. Supra modum mater mirábilis bono ánimo ferébat, propter spem quam in Deum habébat, femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens. * Et dicit. ℟. Vidit Jesus. *Joan.* 19. 2. *Mach.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. Nemo gáudeat super me desolátam; ego enim derelícta sum sola, & clamábo ad Altíssimum in diébus meis. *Baruch.* 4.

Ant. 2. Oculus meus non tácuit, eò quòd non esset réquies, donec respíceret & vidéret Dóminus de cœlis. *Thren.* 3.

Ant. 5. Non repéllet in sempitérnum Dóminus; quia si abjécit, & miserébitur secúndùm multitúdinem miseratiónum suárum. *Thren.* 3.

℣. In umbra alárum tuárum sperábo,

℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore; Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília Sancti Ambrósii Epíscopi.

De Instit. Virg. Cap. 7. *n.* 48.

CLáudite ora, impii; apérite aures, pii: audíte quid Christus loquátur. Testátur de cruce Dóminus Jesus; & paulísper públicam differt salútem, ne matrem inhonóram relínquat. Suscríbitur Joannes testaménto Christi: legátur matri pudóris defénsio, testimónium integritátis: legátur & discípulo matris custódia, pietátis grátia commendátur. Ex illo suscépit eam discípulus in sua: Non útique Christus faciébat divórtium, non

María relinquébat virum; Sed cum quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem Filii hærédem, integritátis sciret esse custódem? Stabat ante crucem mater, &, fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte, utrum pudórem mutáre potúerit mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Filii vúlnera, per quem sciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Dicit Jesus discípulo quem diligébat: * Ecce mater tua.

℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: * Ecce mater tua. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

Lectio viij. Num. 49.

STabat non degéneri mater spectáculo, quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in cruce Filius, mater se persecutóribus offerébat. Si hoc solum esset ut ante Filium prosternerétur, laudándus pietátis afféctus, quòd Filio supérstes esse nolebat. Sin verò, ut cum Filio morerétur, cum eódem gestiébat resúrgere; non ignára mystérii quòd genuísset resurrectúrum: Simul quæ público úsui impéndi mortem Filii nóverat, præstolabátur, si fortè étiam suâ morte público múneri áliquid adderétur. Sed Christi passio adjutório non égüit, sicut ipse Dóminus longè antè prædíxit: & respéxi, & non erat auxiliátor: & atténdi, & nemo suscipiébat; & liberábo eos bráchio meo. Quómodò ergò extorquéri pótuit intégritas Maríæ, quæ, fugiéntibus Apóstolis, supplicia non metuébat, sed ipsa se offerébat perículis.

℟. Ex illa hora accépit matrem Jesu discípulus in sua. * Erat ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in univérsam terram.

℣. Misi repéntè terrórem, dicit Dóminus: infirmáta est quæ péperit: óccidit ei sol, cùm adhuc esset dies. * Erat. *Joan* 19. *Luc.* 23. *Jerem.* 15.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio ix. Cap. 11.

IN illo témpore; Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. Et réliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

In Joan. Tract. 49. *n.* 26.

DIcébant : Quid fácimus ? nec tamen dicébant : Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodò nocérent ut pérderent, quàm quómodò sibi consúlerent, nè perírent. Et tamen timébant, & quasi consulébant. Dicébant enim : Quid fácimus ? quia hic homo multa signa facit. Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum ; & vénient Románi, & tollent nostrum locum & gentem. Temporália pérdere timuérunt, & vitam ætérnam non cogitavérunt ; ac sic utrúmque amisérunt. Nam & Románi post Dómini passiónem & glorificatiónem tulérunt eis & locum & gentem, expugnándo & transferéndo ; & illud eos séquitur quod álibi dictum est : Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.

℟. Omnis turba eórum qui simul áderant ad spectáculum istud, & vidébant quæ fiébant, percutiéntes péctora sua revertebántur : stabant autem * Noti ejus & mulíeres de longè aspiciéntes.

℣. Plangent eum planctu quasi super unigénitum, & dolébunt super eum ut in morte primogéniti. * Noti. ℟. Omnis turba. *Luc.* 23. *Marc.* 15. *Zach.* 12.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 7. O Vos omnes qui transítis per viam, atténdite, & vidéte, si est dolor sicut dolor meus. *Thren.* 1.

Ant. 1. Defecérunt præ lácrymis óculi mei : conturbáta sunt víscera mea. *Thren.* 2.

Ant. 8. Attenuáti sunt óculi mei suspiciéntes in excélsum : Dómine, vim pátior, *Is.* 38.

Ant. 2. Numquid oblivísci potest múlier infántem suum, ut non misereátur fílio úteri sui ? *Is.* 49.

Ant. 4. Angústia possédit me sicut angústia parturiéntis : córrui, cùm audírem, cùm vidérem : ténebræ stupefecérunt me. *Is.* 21.

Capitulum. Thren. 1.

VIde, Dómine, quóniam tríbulor ; conturbátus est venter meus

subvérsum est cor meum in memetípsa; quóniam amaritúdine plena sum.

℣. Dum turbábitur terra:

℟. Deus in médio ejus; non commovébitur. *Psal.* 45.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. Fortis est ut mors diléctio. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. *Cant.* 8.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, córdibus nostris íntimum veræ pietátis afféctum: ut in tui Filii passióne sanctíssimæ matri ejus dignè compatiéntes, salutáris mystérii fructum percípere mereámur. Per.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. 1. Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium advérsùs Jesum, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. *Joan.* 11.

Oratio.

TUæ nos, Dómine, grátiâ pietátis illústra; ut semper in regéndis áctibus & móribus potióra probántes, & quod nocet fúgere, & quod prodest elígere, te inspirante, possímus. Per Dóminum.

AD HORAS.

Post Hymnum Doxologia Qui natus es de Vírgine, *ut suprà in fine Hymni de primis Vesperis,* pag. 308.

Antiphonæ de Laudibus

AD PRIMAM.

CANON.

Ex Concílio Coloniénsi.

Anno 1423. *Can.* 2.

AD glóriam sanctæ Vírginis Dei genitrícis pro peccatóribus Fílium crucifixum assíduè deprecántis, necnon ad honórem illíus angústiæ & dolóris, dum Redémptor noster, expánsis mánibus in ara crucis, matrem suam benedíctam dilectíssimo discípulo suo Joánni commendávit; & præsértim ut profanórum Hussitárum perfídia retundátur, qui imágines ad laudem Crucifixi, & gloriósæ Vírginis dedicátas combúrere mínimè formidárunt: statúimus, & ordinámus, ut Festum Commemoratiónis præfátæ angústiæ & dolóris beátæ Maríæ Vírginis, deínceps síngulis annis, in ómnibus Ecclésiis solémniter celebrétur.

AD TERTIAM.

Capitulum. Interióra, *ut suprà in primis Vesperis.*

℟. *brev.* Tribulatiónem & dolórem invéni. *Repet.* Tribulatiónem.

℣. Circumdedérunt me dolóres mortis. ℟. Tribulatiónem. *Ps.* 114.

℣. Sustínui qui simul contristarétur, & non fuit;

℟. Et qui consolarétur, & non invéni. *Ps.* 68.

AD SEXTAM.

Capitulum. Vide, Dómine. *ut suprà in Laudibus,*

℟. *breve.* Usquequò, Deus, improperábit inimícus. ℟. Usquequò.

℣. Irritat adversárius nomen tuum in finem? ℟. Usquequò. *Ps.* 73,

℣. Da impérium tuum púero tuo:

℟. Et salvum fac filium ancíllæ tuæ. *Ps.* 85.

AD NONAM.

Capitulum. Jerem. 4.

VOcem quasi parturiéntis audívi, angústias, ut puérperæ. Vox filiæ Sion intermoriéntis expandentísque manus suas: Væ mihi, quia defécit ánima mea.

℟. *breve.* Cor meum conturbátum est: dereliquit me virtus mea. ℟. Cor meum.

℣. Lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum. ℟. Cor meum. *Ps.* 37.

℣. Tribulatiónem meã ante Dóminum pronúntio,

℟. In deficiéndo ex me spíritum meum. *Ps.* 141.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus, Capitulum, Hymnus & Versus, ut suprà in primis Vesperis.

Ad Magníficat.

Ant. 4. Animæquior esto: exhortátur enim te, qui te nominávit; & qui gratuláti sunt in tua ruína, puniéntur. *Baruch.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. 6. Ab illo die cogitavérunt ut interfícerent Jesum. Jesus ergò jam non in palàm ambulábat apud Judæos, sed ábiit in regiónem juxta desértum cum discípulis suis. *Joan.* 11.

Sacerdotáli officio deponéndum decérnimus; verùm étiam ad agéndam perpétuam pœniténtiam, in arctum Monastérium detrudéndum.

¶ *A Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusivè, non fit de ullo Festo Duplici & suprà; sed ejus Officium transfertur post Octavam Paschæ, excepto Festo Annuntiationis quod anticipatur.*

De Semiduplici autem & Simplici nulla fit Commemoratio.

DOMINICA PALMARUM.

AD VESPERAS SABBATI.

Duplex-majus.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio.

Capitulum. Jerem. 26.

ECce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum & rectum est in óculis vestris. Verúmtamen scitóte & cognóscite quód si occidéritis me, sánguinem innocéntem tradétis contra vosmetípsos, & contra civitátem istam, & habitatóres ejus; in veritáte enim misit me Dóminus ad vos.

℟. Jerúsalem, Jerúsalem, quóties vólui congregáre filios tuos? & noluísti: * Ecce relinquétur vobis domus vestra desérta. Dico enim vobis; non me vidébitis ámodò, donec dicátis: Benedictus qui venit in nómine Dómini.

℣. Dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus: hæréditas mea dedit contra me vocem, ideò audívi eam. * Ecce. ℟. Jerúsalem. *Matth.* 23. *Jerem.* 12.

Hymnus. Vexilla, *ut suprà in Dominica Passionis*, pag. 286.

℣. Dixi: Ecce vénio,

℟. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuã. *Hæbr.* 10.

Ad Magnificat.

Ant. 8. Jerúsalem, si cognovísses & tu, &

quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. *Luc.* 19.

Oratio, ut infrà ad Laud.

Non dicuntur Preces.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dom. Cætera, ut suprà in Feriis Quadragesimæ, pag. 199.

Non dicuntur Preces.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Jesum qui dedit redemptiónem semetípsum pro ómnibus, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 2.

Psalm. Veníte, *pag.* 6.

In cujus fine non dicitur Glória Patri. *sed ejus loco semel repetitur Invitator.*

IN I. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio.

Ant. 2. Venatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. *Thren.* 3.

Ant. 4. Ego erudívi eos, & in me cogitavérunt malítiam. *Osee.* 7.

Ant. 8. Dómine, ostendísti mihi stúdia eórum: & ego quasi agnus mansuétus qui portátur ad víctimam. *Jerem.* 11.

℣. Réspice inimícos meos, Dómine;

℟. Quóniam multiplicáti sunt, & ódio iníquo odérunt me. *Psal.* 24.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 11.

Quid est quòd diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? Numquid carnes sanctæ áuferent á te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olivam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam, vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, & combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus est super te malum, pro malis domûs Israël & domûs Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, & cognóvi; tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus qui portátur ad víctimam; & non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium; & nomen ejus non memorétur ámpliùs. Tu autem, Dómine sábaoth, qui júdicas justè, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex

eis : tibi enim revelávi causam meam.

℟. Decima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias & domos suas ; & servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus : * Immolábit eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam.

℣. Venit dies azymórum, in quo necésse erat occídi Pascha. * Immolábit *Exod.* 12. *Luc.* 22.

Lectio ij. Cap. 12.

JUstus quidem tu es, Dómine, si dispútem tecum : verúmtamen justa loquar ad te : Quare via impiórum prosperátur ? benè est ómnibus qui prævaricántur, & iníquè agunt ? Plantásti eos, & radícem misérunt : profíciunt, & fáciunt fructum : propè es tu ori eórum, & longè à rénibus eórum. Et tu, Dómine nosti me, vidísti me, & probásti cor meum tecum ; cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, & sanctífica eos in die occisiónis. Usquequò lugébit terra, & herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea ? Consúmptum est ánimal, & vólucre, quóniam dixérunt : Non vidébit novíssima nostra.

℟. Post hebdómades septem, & hebdómades sexagínta duas * Occidétur Christus ; & in dimídio hebdómadis defíciet hóstia & sacrifícium.

℣. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum, & condemnabunt eum morte. * Occidétur. *Dan.* 9. *Matth.* 20.

Lectio iij.

RElíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam : dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæreditas mea quasi leo in sylva : dedit contra me vocem, ídeò odívi eam. Numquid avis díscolor hæréditas mea mihi ? numquid avis tincta per totum ? Veníte, congregámini, omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneã meam, conculcavérunt partem meam ; dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me : desolatióne desoláta est omnis terra ;

quia nullus est qui recógitet corde.

℟. Si sanguis hircórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; * Quantò magis sanguis Christi emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis?

℣. Dixit Dóminus ad Moysen; Hircus offerétur Dómino pro peccátis in holocáustum sempitérnũ; * Quantò. ℟. Si sanguis. *Hæbr.* 9. *Num.* 28.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. Audísti, Dómine, lábia insurgéntium mihi, & meditatiónes eórum advérsùm me totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 4. Hi sunt viri qui cógitant iniquitátem, & tractant consílium péssimũ in urbe ista. *Ezec.* 11.

Ant. 7. Reliqui domum meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. *Jerem.* 12.

℣. Deus meus, ne discésseris à me:

℟. Quóniam tribulátio próxima est. *Ps.* 21.

Sermo S. Leónis Papæ.

Lectio iv.

Serm. 60. *de Pass. Dom.* 11.

DEsideráta nobis dilectíssimi, & univérso optábilis mundo adest festívitas Domínicæ passiónis, quæ nos inter exultatiónes spirituálium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi difficile est de eádem solemnitáte sæpiùs dignè aptéque dissérere, non est tamen liberum Sacerdóti, in tanto divinæ misericórdiæ sacraménto, fidélis populi áuribus subtráhere sermónis officium: cùm ipsa matéria ex eo, quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem; nec possit deficere quod dicátur, dum nunquam potest satis esse quod dícitur. Quid autem inter ómnia ópera Dei in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, itá contemplatiónem mentis nostræ & oblectat & súperat, sicut pássio Salvatoris? De cujus omnipoténtia quæ ei cum Patre unius & æquális esséntiæ est, quóties, ut póssumus, cogitámus, mirabílior nobis fit in Deo humílitas quàm potéstas; & difficiliùs cápitur divínæ majestátis exinanítio, quàm servílis formæ in summa provéctio.

℟. Factum est, dum compleréntur dies assump-

tiónis Jesu, * Et ipse fáciem suam firmávit ut iret in Jerúsalem.

℣. Dedit se ut liberáret pópulum suum; * Et. *Luc.* 9. 1. *Mach.* 6.

Lectio v.

CHristus, ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, & sæviénti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, & infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & supérbus inimícus consíliũ misericórdiæ Dei nosse potuisset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótiùs temperáre, quàm injústis ódiis studuísset accéndere; ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debéntis perséquitur libertátem. Feféllit ergò illum malígnitas sua: intulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sanguinem justum, qui reconciliándo mundo & prétium esset & póculum. Suscépit Dóminus quod secúndum propositum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium, quæ dum próprio incúmbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignosci.

℟. Præcedébat discípulos Jesus; & stupébant, & sequéntes timebant. Et cœpit illis dicere: * Ecce ascéndimus Jerosólymam, & damnábunt Fílium hóminis morte.

℣. Ego in flagélla parátus sum; inimíci autem mei confirmáti sunt super me. * Ecce ascéndimus. *Marc.* 10. *Psalm.* 37.

Lectio vj.

QUod ergò falsi testes, quod cruénti príncipes, quod ímpii Sacerdótes in Dómini Jesu Christi mystério, ignávia præsidis, & famulátu imperítæ cohórtis egérunt, & detestándum univérsis sæculis, & amplecténdum fuit. Crux enim Dómini, sicut in Judæórum erat mente crudélis, ità est in crucifixi virtúte mirábilis. Furit in unum pópulus, & miserétur ómnium Christus. Quod sævítia infértur, potestáte suscípitur; ut licéntia facinoris ætérnæ opus ímpleat voluntátis.

Undè omnis ordo rerum gestárum, quem pleníssimè Evangélica narrátio percúrrit, ità fidélium est accipiéndus audítu, ut salvâ fide actiónum quæ témpore Domínicæ passiónis implétæ sunt, intelligámus non solùm remissiónem peccatórum in Christo complétam, sed étiam formam justítiæ esse propósitam.

℣. Ecce ascéndimus Jerosólymam, * Et consummabúntur ómnia quæ scripta sunt de Fílio hóminis: tradétur enim géntibus, & illudétur, & flagellábitur & conspuétur; & occídent eum.

℣. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quandò moriétur, & períbit nomen ejus? Verbum iníquum constituérunt advérsum me. * Et consummabúntur. ℟. Ecce. *Luc.* 18. *Psalm.* 40.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. Ut appropinquávit Jesus, videns civitátem flevit super illam. *Luc.* 19.

Ant. 3. Lava à malítia cor tuum, Jerúsalem, ut salva fias: úsquequò morabúntur in te cogitatiónes nóxiæ? *Jerem.* 4.

Ant. 4. Revértere, aversátrix Israël, scito iniquitátem tuam, quia in Dóminum Deum tuum prævaricáta es. *Jerem.* 3.

℣. Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum;

℟. Quóniam vidi iniquitátem, & contradictiónem in civitáte. *Ps.* 54.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 21.

IN illo témpore; Cùm appropinquássent Jerosólymis, & venissent Béthphage ad montem Olivéti; tunc Jesus misit duos discípulos, dicens eis: Ite in castéllum quod contra vos est, & statim inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi. Et réliqua.

Homília Sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Matth. 67.

DUplicem in hoc facto prophætiam, álteram ópere, álteram verbis Jesus adímplet: ópere quidem, quòd super ásinam séderit: verbis verò, quia scriptum est à Zachária quòd in ásina sícuti rex sedébit. Cùm igitur id, velúti scriptum est, expléſſet: altérius ipse

prophétiæ dabat initium, quæ futúra erant ipsis factis significándo. Immundárum enim vocatiónem géntium, & quòd in ipsis requiéscet, & vénient atque adorábunt eum, res ista significábat: ità prophétiæ prophétia succéssit. Mihi verò, non idcircò solùm in ásina sedísse vidétur, verùm étiam ut vivéndi philosóphiâ nos erudíret. Ita simul, & prophétias adimplébat, & dógmata veritátis plantábat, & vivéndi præcépta exémplis præbébat & affirmábat. Régulas enim nobis præbet, ne majóra quàm necessárius usus exígat, requirámus.

℟. Véniet qui mitténdus est, & ipse erit expectátio géntium: * Ligans ad víneam pullum suum, & ad vitem, ò fili mi, ásinam suam.

℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israël: * Ligans. *Gen.* 49. *Joan.* 12.

Lectio viij.

SEd videámus jam tam verbórum quàm rerum prophétiam. Quæ igitur est illa? Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, ascéndens super jugálem, & pullum novum. Non curirus, ut reges cæteri, agens; non vectigália éxigens, non elátus tumóre, nec satellítibus stipátus; sed magnâ úndique monstrans humilitátem. Interrogétur ergò Júdæus, quisnam regum ásinâ vectus Jerosólymam intrávit? Néminem profécto præter Christum dícere posset. Hæc faciébat, ut, quemádmodùm díximus, figúris ventúra significáret. Hìc enim Ecclésia & novus pópulus olim immúndus, per pullum significátur; qui, postquàm in eo Jesus quiévit, ab omni sorde liberátus, mundus effectus est. Perpénde autem ad amússim imáginem esse consérvátam. Discípuli quippè juménta solvunt, quóniam & nos, & illi per Apóstolos vocáti, & addúcti ad Christum sumus; & nostra fides in zelum illos dedúxit. Idcircò ásina pullum suum sequi perspícitur; quóniam, postquam in géntibus Christus séderit, tunc & Israëlitæ zelántes vénient; quod Paulus significans, dicébat: Quia cæcitas ex parte Israëli áccidit quoúsque plenitúdo

géntium intráret; & sic omnis Israël salvábitur.

℟. Dixit Jesus: Ite, inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi: & * Si quis vobis áliquid dixerit, dícite: quia Dóminus his opus habet: & conféstim dimíttet eos.

℣. Meæ sunt omnes feræ sylvárum, juménta in móntibus. * Si quis *Matth.* 21. *Psalm.* 49.

Lectio ix.

HÆc faciébat Jesus, non ut se hâc pompâ ostentáret; sed partim ut & prophétiam, ut díximus, impléret; & vitam nostram, instrúeret; partím ut discípuli horum testes hinc máximè solámen mortis ejus habérent, cùm vidérent in nullo invítum posse violári. Tu verò id étiam admiráre, quómodò tàm à Zachária quàm à David ad unguem ista prædícta fuérunt. Sic ígitur étiam nos faciámus; & laudes cantémus, & vestiménta tradámus iis qui ipsum áfferunt. Quâ enim véniâ digni érimus, cùm illórum álii ásinam vestiméntis suis, Christi in ea sessúri grátiâ, ornárent, álii indauménta sub pédibus ásinæ stérnerent, si nos nudum ipsum vidéntes, à recónditis pro eo quidquam impéndere nólumus; & cùm illórum álii præcédant, álii subsequántur, nos adveniéntem repellámus atque contemnámus? Quo putas hæc supplício digna esse? Accédit ad te Dóminus índigens; tu ne supplicántem quidem audíre vis, sed accúsas & íncrepas.

℟. Exúlta satis, fília Sion, júbila, fília Jerúsalem: * Ecce Rex tuus véniet tibi justus, & salvátor: ipse pauper, & ascéndens super ásinam & super pullum fílium ásinæ.

℣. Invénit Jesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptum est: * Ecce ℟. Exúlta satis. *Zach.* 9. *Joan.* 21.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. DIcite fíliæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam & pullum fílium subjugális. *Matth.* 21.

Ant. 2. Testimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quando Lázarum

suscitávit à mórtuis: proptéreà & obviàm venit ei turba, quía audiérunt eum fecísse hoc signum. *Joan.* 12.

Ant. 2. Multi autem vestiménta sua stravérunt in via; álii autem frondes cædébant de ardóribus, & sternébant in via. *Marc.* 11.

Ant. 3. Cœpérunt turbæ laudáre Deum super ómnibus quas víderant virtútibus, dicéntes: Benedíctus qui venit Rex in nómine Dómini. *Luc.* 19.

Ant. 6. Dico vobis: Quia, si hi tacúerint, lápides clamábunt.. *Luc.* 19.

Capitulum. Coloss. 2.

Chyrógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit Christus de médio, affígens illud cruci, & expólians principátus & potestátes, tradúxit confidénter, palàm triúmphans illos in semetípso.

Hymnus. Lugéte, *ut in Dominica Passionis.* pag. 294.

℣. Confiteántur tibi pópuli, Deus:

℟. Confiteántur tibi pópuli omnes. *Ps.* 66.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. Turbæ quæ præcedébant, & quæ sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánna Fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini: Hosánna in altíssimis. *Matth.* 21.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplũ, Salvatórem nostrum carnem súmere & crucem subire fecísti: concéde propítius, ut & patiéntiæ ipsius habére documénta, & resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

CANON.

Ex Concílio Lateranénsi quarto.

Anno 1215. *Cap.* 21.

Omnis utriúsque sexûs fidélis, postquàm ad annos discretiónis pervénerit, ómnia sua solus peccáta confiteátur fidéliter, saltèm semel in anno, próprio Sacerdóti; & injúnctam sibi pœniténtiam stúdeat pro víribus adimplére, suscípiens reverénter ad minus in Pascha Eucharístiæ Sacraméntum; nisi fortè de consílio próprii Sacerdótis, ob áliquam rationá-

bilem causam ad tempus ab ejus perceptióne dúxerit abstinéndum. Alióquin & vivens ab ingréssu Ecclésiæ arceátur, & móriens Christiánâ cáreat sepultúrâ.

Ad Tertiam, Sextam & Nonam. Deus in adjutórium. Glória Patri. *Non dicitur* Laus tibi, Dómine: *nec Hymnus, nec Antiph. sed dicuntur Psalm. consueti cum* Glória Patri: *mox subjungitur.* Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Exsúlta satis fília Sion. *sine suo Versu, ut suprà.*

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Omnípotens, *ut suprà ad Laudes.*

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum, Hymnus & Versus, ut in I. Vesperis.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Ego si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meípsum. *Joan.* 12.

Oratio ut in Laudibus.

COMPLETORIUM, *ut in Dominica Passionis.*

FERIA SECUNDA.

¶ *Hâc Feriâ & duabus sequentibus, omnia ut in Feriis Hebdomadæ præcedentis, exceptis his quæ hîc habentur propria.*

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 14.

Dixit Dóminus ad me: Noli oráre pro pópulo isto in bonum. Cùm jejunáverint, non exáudiam preces eórum: & si obtúlerint holocautómata & víctimas, non suscípiam ea; quóniam gládio, & fame, & peste consúmam eos. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus; prophétæ dicunt eis: Non vidébitis gládium, & fames non erit in vobis, sed pacem veram dabit vobis in loco isto. Et dixit Dóminus ad me: Falsò prophétæ vaticinántur in nómine meo: non misi eos, & non præcépi eis, neque locútus sum ad eos: visiónem mendácem, & divinatiónem, & frauduléntiam, & seductiónem cordis sui prophétant vobis. Idcircò hæc dicit Dóminus de prophétis qui prophétant in nómine

meo, quos ego non misi, dicéntes, Gládius & fames non erit in terra hac: In gládio & fame consuméntur prophétæ illi. Et pópuli quibus prophétant, erunt projécti in viis Jerúsalem præ fame & gládio, & non erit qui sepéliat eos.

℟. Décimâ. *pag.* 322.

Lectio ij. *Cap.* 18.

DIxérunt: Veníte & cogitémus contra Jerémiam cogitatiónes; non enim períbit lex à Sacerdóte, neque consílium à sapiénte, nec sermo à Prophéta: veníte, & percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad univérsos sermónes ejus. Atténde, Dómine, ad me & audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bóno malum, quia fodérunt fóveã ánimæ meæ? Recordáre quòd stéterim in conspéctu tuo, ut loquérer pro eis bonum, & avertérem indignatiónem tuam ab eis. Proptéreà da fílios eórum in famem, & deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis & víduæ: & viri eárum interficiántur morte; júvenes eórum confodiántur gládio in prælio; audiátur clamor de dómibus eórum. Addúces enim super eos latrónem repéntè; quia fodérunt fóveam ut cáperent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, & peccátum eórũ à fácie tua non deleátur.

℟. Post hebdómades. *pag.* 322.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 12.

IN illo témpore; Jesus ante sex dies Paschæ venit Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 50.

NE putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus; vivébat, loquebátur, epulabátur: véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergò Dóminus cum Lázaro & cæterís, minis-

trábat Martha una ex soróribus Lázari. María vero áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, unxit pedes Jesu, & extérsit capíllis suis pedes ejus, & domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus, mystérium requirámus. Quæcúmque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguénto: unge pedes Jesu; benè vivéndo Domínica sectáre vestígia. Capíllis terge: si habes supérflua, da paupéribus, & Dómini pedes tersísti; capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária.

℟. Dixit Judas qui erat Jesum traditúrus: Quare hoc unguéntum non væniit trecéntis denáriis; & datum est egénis? * Dixit Jesus: Páuperes semper habétis vobíscum; me autem non semper habétis.

℣. Locútus est Móyses ad Israël in solitúdine: Non déerunt páuperes in terra habitatiónis tuæ. * Dixit. ℟. Dixit Judas. *Joan.* 12. *Deut* 15.

AD LAUDES.

Ant. 1. Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus. *Thr.* 1.

Ant. 2. Collégit furórem suum in me; & cómminans mihi, infrémuit contra me déntibus suis hostis meus. *Job.* 16.

Ant. 3. Abjectiónem posuísti me in médio populórum: aperuérunt os suum omnes inimíci. *Thr.* 3.

Ant. 4. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 5. Fratres meos longè fecit à me Deus, & noti mei quasi aliéni recessérunt à me. *Job.* 19.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. Maria unxit pedes Jesu, & extérsit capíllis suis; & domus impléta est ex odóre unguénti. *Joan.* 12.

Oratio.

Largíre nobis, Dómine, appropinquánte Filii tui passióne, grátiæ tuæ abundántius auxílium; ut per ópera caritátis, Christi bonum odórem ubíque diffundámus. Per Dóminum.

Ad Horas, ut in Feriis Dom. Passionis.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 13. *Can.* 8.

SI quis negáverit, omnes & síngulos Chriſti fidéles utriúſque ſexûs, cum ad annos diſcretiónis pervénerint tenéri síngulis annis, ſaltem in Paſcháte ad communicándum juxtà præcéptum ſanctæ Eccléſiæ, anathéma ſit.

AD VESPERAS, Antiphonæ & Pſalmi ut in Pſalterio. Capitul. Hymnus & Verſus, ut in Feriis Paſſionis; ſic Feria tertia.

Ad Magníficat.

Ant. 8. Quærébant ſummi Sacerdótes & Scribæ, quómodò Jeſum dolo tenérent & occíderent. *Marc.* 14. *Oratio.*

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui in tot advérſis ex noſtra infirmitáte defícimus, intercedénte unigéniti Fílii tui paſſióne reſpirémus, Qui tecum vivit.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 26.

CUm compléſſet Jerémias, loquens ómnia quæ præcéperat ei Dóminus ut loquerétur ad univérſum pópulum, apprehendérunt eum Sacerdótes, & Prophétæ, & omnis pópulus, dicens: Morte moriátur. Quare prophetávit in nómine Dómini, dicens: Sicut Silo, erit domus hæc: & urbs iſta deſolábitur, eò quòd non ſit habitátor? Et congregátus eſt omnis pópulus advérsùs Jeremíam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc; & aſcendérunt de domo regis in domum Dómini; & ſedérunt in intróitu portæ domûs Dómini novæ. Et locúti ſunt Sacerdótes & Prophétæ ad Príncipes, & ad omnem pópulum, dicéntes: Judícium mortis eſt viro huic; quia prophetávit advérſus civitátem iſtam, ſicut audíſtis áuribus veſtris.

℟. Præcedébat. *p.* 324.

Lectio ij.

ET ait Jeremías ad omnes príncipes & ad univérſum pópulum, dicens: Dóminus miſit me ut prophetárem ad domum iſtam & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audíſtis. Nunc ergò bonas fácite vias veſtras & ſtúdia veſtra, & audíte vocem Dómini Dei veſtri:

œnitébit Dóminum quod locútus est ad-m vos. Ego autem in mánibus vestris fácite mihi quod bo- & rectum est in ócu-estris : verúmtamen e & cognóscite, quòd idéritis me, sángui-innocéntem tradétis a vosmetípsos, & a civitátem istam, & atóres ejus : in veri-enim misit me Dó-s ad vos, ut lóque-a áuribus vestris óm-erba hæc. Et dixérunt ipes & omnis pópu-d Sacerdótes & ad hétas : Non est viro udícium mortis, quia ómine Dómini Dei i locútus est ad nos.

Ecce. *pag*. 325.

tio sancti Evangélii ;úndùm Marcum.

tio iij. *Cap.* 14.

illo témpore; Erat ascha & ázyma post ım : & quærébant ıi Sacerdótes & Scri-[uómodò Jesum dolo ent & occíderent.

éliqua.

nília Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Matth. 25. *Homil.* 8.

íncipes Sacerdótum os dicit, qui de principibus Sacerdótum fúerant. Quod autem consílium cepérunt? ut occúltiùs eum cáperent atque interficerent? Utrúmque: pópulum enim valdè formidábant, ac ídeò præterire diem festum volébant, dicéntes : Non in die festo. Nam diábolus, ne maniféstè passio extáret, ad áliud tempus rejícere ipsam studébat. Ne tumúltus, inquiunt, fiat in pópulo. Consídera valdè ipsos timére, non Deũ, neque ne majus scelus esset in ipsa Paschæ celebratióne tàm tetrum fácinus fácere, sed hómines & tumúltum. Irâ tamen inflammáti, postéaquam proditórem invenérunt, commutáti, expectáre non potuérunt, sed in ipsa solemnitáte eum occidérunt. Quasi enim cæci cupiditáte, furóreque irritáti, quámprimùm sibi facúltas data est, peregérunt. Et quamvis ipse nequítiâ illórum dispensándo in mélius uterétur; non tamen hinc innóxii facti, propter hanc causam effúgere póterunt supplícium, cùm mille cruciátus ex voluntátis pravitáte mereántur, qui eo

tuórum Israël, & filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui, & agglutináta sunt nobis mala. Noli meminísse iniquitátum patrum nostrórum, sed meménto manûs tuæ & nóminis tui in témpore isto: quia tu es Dóminus Deus noster, & laudábimus te, Dómine; quia propter hoc dedísti timórem tuum in córdibus nostris, & ut invocémus nomen tuum, & laudémus te in captivitáte nostra, quia convértimur ab iniquitáte patrum nostrórum, qui peccavérunt ante te. Et ecce nos in captivitáte nostra sumus hódie, quâ nos dispersísti in impropérium, & in maledíctum, & in peccátum, secúndùm omnes iniquitátes patrum nostrórum qui recessérunt à te, Dómine Deus noster.

℟. Intrávit sátanas in Judam, & locútus est cum princípibus Sacerdótum, quemádmodum Jesum tráderet eis: & * Pacti sunt pecúniam illi dare, & spopóndit.

℣. Sedet peccátor in insídiis cum divítibus in occúltis, ut interfíciat innocéntem. * Pacti. *Luc.* 22. *Psalm.* 9.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 22.

IN illo témpore; Appropinquábat dies festus azymórum, qui dícitur Pascha: & quærébant príncipes Sacerdótum & Scribæ, quómodo Jesum interfícerent. Et réliqua.

Homília venerabilis Bedæ Presbyteri.

Comment. in Luc. Lib. VI. Cap. 22.

ABiit Judas, & locútus est cum princípibus Sacerdótum & Magistrátibus quemádmodum Jesum tráderet eis: & pacti sunt illi pecúniam dare, & spopóndit. Et quærebat opportunitátem ut tráderet illum sine turba. Multi hódiè Judæ scelus, quod Dóminum ac magistrum, Deúmque suum pecúniâ vendíderit, velut immáne & nefárium exhórrent, nec tamen cavent. Nam cùm pro munéribus falsum contra quémlibet testimónium dicunt, profécto, quia veritatem pro pecúnia negant, Dóminum pecúniâ vendunt. Ipse enim dixit: Ego sum Véritas. Cùm societátem

ſocietátem fraternitátis áliquâ diſcórdiæ peſte commáculant, Dóminum produnt. Nam ſicut Joánnes Baptíſta qui non pro Chriſti confeſſióne, ſed pro defenſióne veritátis martyr occúbuit, ídeò tamen pro Chriſto, quia pro veritáte martyrium ſuſcépit. Ità è contráriò, qui caritátis & veritátis jura ſpernit, Chriſtum útique, qui eſt cáritas & véritas, prodit.

℟. Appendérunt mercédem meam trigínta argénteos, * Decórum prétium, quo appretiátus ſum ab eis.

℣. Ait Judas: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi conſtituérunt ei trigínta argénteos. * Decórum. ℟. Appendérunt. *Zachar.* 11. *Matth.* 26.

AD LAUDES.

Ant. 4. FOdérunt fóveam, ut cáperent me, & láqueos abſcondérunt pédibus meis. *Jerem.* 18.

Ant. 3. Deſpiciébant me, & detrahébant mihi; & quem máximè diligébam, adverſátus eſt me. *Job.* 19.

Ant. 8. Et quidem Fílius hóminis, ſecúndùm quod definítum eſt, vadit: verúmtamen væ hómini illi per quem tradétur. *Luc.* 22.

Ant. 6. Quod ſcriptum eſt, opórtet impléri in me, étenim ea quæ ſunt de me, finem habent. *Luc.* 22.

Ant. 2. Ecce appropinquávit hora, & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. *Matth.* 26.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. Quærébat Judas opportunitátem ut tráderet Jeſum ſine turbis. *Luc.* 22.

Oratio.

PRæténde nobis miſericórdiam tuam, Dómine, qui ab infidéli diſcípulo tradi pertulíſti; ut ab ejus cæcitáte aliéni, te Salvatórem toto corde agnoſcámus: & in tua ſemper cruce gloriémur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia.

CANON.

Ex Concílio Aurelianénſi quinto.

Anno 549. *Can.* 2.

NUllus Sacerdótum quémpiam rectæ fídei hóminem pro parvis & lévibus cauſis à communióne ſuſpéndat, præ-

ter eas culpas pro quibus antíqui patres ab Ecclésia árceri jussérunt commiténtes.

AD VESPERAS.

Duplex-minus.

Psalmi de Feria.

Ant. 8. SCitis quia post bíduum Pascha fiet, & Fílius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *Matth.* 26.

Ant. 3. Tempus meum propè est: Eúntes paráte nobis Pascha, ut manducémus. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 7. Ubi est reféctio mea, ubi Pascha cum discípulis meis mandúcem? *Marc.* 14.

Ant. 6. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. Dico vobis, quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Capitulum. Jerem. 17.

COnfundántur qui me persequúntur, & non confúndar ego: páveant illi, & non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, & dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. Christus novi testaménti mediátor, * Initiávit nobis viam novam & vivéntem per velámen, id est, carnem suam, in introïtum sanctórum; nondum propalátam, adhuc prióre tabernáculo habénte statum.

℣. Ascéndet pandens iter ante eos, Dóminus in cápite eórum. * Initiávit. ℟. Christus. *Hæbr.* 9. & 10. *Mich.* 2.

Hymnus, Vexílla, *ut in Dom. Passionis.* pag. 286.

℣. Vocem meam audi secúndùm misericórdiam tuam, Dómine;

℟. Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti. *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 4. Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis; & ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis & bibátis super mensam meam. *Luc.* 22.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus

Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium ; & crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dño.

℟. Deo grátias.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, pag. 199.

Non dicuntur Preces.

¶ *Tribus Feriis sequentibus, dictis secretò* : Pater. Ave. Credo, &c. *Officium inchoatur absolutè ab impositione Antiphonæ in primum Psalmum. In fine Psalmorum, non dicitur*, Glória Patri, *nec in Responsoriis. Non datur Benedictio ante Lectiones. Tres Lectiones de Lamentationibus terminantur per clausulam*, Jerúsalem, &c. *Aliæ Lectiones per solam vocis intercidentiam, omisso*, Tu autem, Dómine.

FERIA QUINTA,

IN CŒNA DOMINI.

Duplex-minus.

AD OFFICIUM TENEBRARUM.

IN I. NOCTURNO.

Christus facit Pascha cum Discipulis: Judas Deicidium in corde præparat.

Ant. 1. Venit dies Azymórũ, in qua necésse erat occídi Pascha: & accépto pane, dedit discípulis suis, dicens: Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur. *Luc.* 22.

Psalmus 39. Expéctans expectávi Dóminum, *cum sua Divisione*, p. 137.

Ant. 2. Edéntibus illis, dixit Jesus: Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. *Matth.* 26.

Psalmus 40. Beátus qui intélligit, *pag.* 147.

Ant. 8. Introívit in Judam sátanas: cùm ergo accepísset ille buccéllam,

exívit contínuò. *Joan.* 13.

Psalmus 54. Exáudi, Deus, oratiónem meam, *cum sua Divisione*, p. 126.

℣. Cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

℟. Egrediebátur foràs, & loquebátur in idípsum. *Psal.* 40.

Hoc triduo post ℣. *cujusque Nocturni*, Pater noster *dicitur totum secretò; & statim sine Benedictione leguntur Lectiones.*

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

QUómodò sedet sola cívitas plena pópulo? facta est quasi vídua dómina géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, & facti sunt ei inimíci. Migrávit Judas propter afflictiónem & multitúdinem servitútis; habitávit inter gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias. Viæ Sion lugent, eò quòd non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destrúctæ: Sacerdótes ejus geméntes: vírgines ejus squálidæ, & ipsa oppréssa amaritúdine. Facti sunt hóstes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulantis.

¶ Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Sacrifícium & oblatiónem noluísti: aures autem perfecísti mihi. Holocáustum & pro peccáto non postulásti: tunc dixi: * Ecce vénio: ut fácerem voluntátem tuam.

℣. Cœnántibus eis, accépit Jesus panem, & ait: Hoc est corpus meũ. Et accípiens cálicem, grátias egit, dicens: Hic est sanguis meus novi testaménti. * Ecce vénio. *Psal.* 39. *Matth.* 26.

Lectio ij.

ET egréssus est à fília Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páscua; & abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis,

Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, & prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hostíli, & non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, & derisérunt sábbata ejus. Peccátum peccávit Jerúsalem; proptéreà instábilis facta est. Omnes qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens, convérsa est retrórsùm. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est veheménter, non habens consolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meam: quóniam eréctus est inimícus. Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Inimíci mei advérsùm me cogitábant mala mihi: verbum íniquum constituérunt advérsùm me. * Etenim homo pacis meæ qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantiónem.

℣. Ut adimpleátur Scriptúra: Qui mandúcat mecum panem, levábit contra me calcáneum suum. * Etenim. *Ps.* 40. *Joan.* 13.

Lectio iij.

MAnum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus; quia vidit gentes ingréssas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in Ecclésiam tuam. Omnis pópulus ejus gemens, & quærens panem: dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, & consídera, quóniam facta sum vilis. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, & vidéte, si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus, in die iræ furóris sui. De excélso misit ignem in óssibus meis, & erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsùm: pósuit me desolátam, totâ die mœróre conféctam. Vigilávit jugum iniquitátum meárum: in manu ejus convolútæ sunt, & impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere. Jerúsalem, Jerúsalem.

℟. Si inimícus meus maledixísset mihi, sustinuíssem útique: * Tu ve-

rò, homo unánimis, dux meus & notus meus, qui simul mecum dulces capiébas cibos, in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

℣. Juda, ósculo Filium hóminis tradis? * Tu verò.
℟. Si inimícus. *Psal.* 54. *Luc.* 22.

IN II. NOCTURNO.

Christi oratio, & agonia in monte Oliveti.

Ant. 8. Hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti. Et assúmpto Petro, & duóbus fíliis Zebedæi, cœpit contristári & mœstus esse. *Matth.* 26.

Psalmus 37. Dómine, ne in furóre tuo, ... quóniam, *cum sua Divisione*, pag. 145.

Ant. 4. Appáruit illi Angelus de cœlo, confórtans eum. Et factus in agónia, prolíxiùs orábat. *Luc.* 22.

Psalmus 76. Voce meâ ad Dñm, ... voce meâ ad Deum, *cum sua Divisione*, pag. 54.

Ant. 7. Factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. *Luc.* 22.

Psalmus 68. Salvum me fac, Deus, *cum suis Divisionibus*, pag. 129.

℣. Cor meum conturbátum est in me:
℟. Et formído mortis cécidit super me. *Ps.* 54.

Homília S. Leónis Papæ.

Lectio iv. De Passione Domini. 7.

INcipiéntes, Dilectíssimi, Evangélicam de Passióne Dómini históriam retractáre, divíno intellígimus dispósitum fuisse consílio, ut sacrílegi Judæórum príncipes & ímpii sacerdótes nonnísi in solemnitáte Paschàli exercéndi furóris sui accíperent potestátem. Oportébat enim ut manifésto impleréntur effécto, quæ diu fúerant figuráto promíssa mystério: ut ovem significatívam ovis vera removéret, & ut uno explerétur sacrifício variárum differéntia victimárum. Ut ergo umbræ céderent córpori, & cessárent imágines sub præséntia veritátis, antíqua obsérvántia novo exclúditur sacraménto; hóstia in hóstiam transit; sánguine sanguis aufértur; & legális festívitas dum mutátur, implétur. Providéntibus ergo princípibus, ne in die sancto

tumúltus orirétur, non devotióni, ſed facínori ſtudebátur, nec religióni ſerviébat hæc cura, ſed críminí. Seditiónes turbárum fieri in præcípua ſolemnitáte metuébant; non ut pópulus non peccáret, ſed ne Chriſtus evadéret. At Jeſus consílii ſui certus, & in ópere patérnæ diſpoſitiónis intrépidus, vetus teſtaméntum conſummábat, & novum Paſcha condébat.

℟. Afflíctus ſum, & humiliátus ſum nimis: * Cor meum conturbátum eſt: derelíquit me virtus mea, & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

℣. Ait Jeſus diſcípulis ſuis: Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem. * Cor meum. *Pſ.* 37. *Matth.* 26.

Lectio v.

DIſcumbéntibus enim diſcípulis ad edéndam myſticam cœnam, cùm in Cáiphæ átrio tractarétur quómodò Chriſtus poſſet occídi, ille córporis & sánguinis ſui órdinans ſacraméntum, docébat qualis Deo hóſtia deberet offérri, ne ab hoc quidem myſtério traditóre ſubmóto, ut oſtenderétur nullâ injúriâ exaſperátus, qui in voluntária erat impietáte præſcítus. Dicens itaque Dóminus: Amen dico vobis, quòd unus veſtrûm me traditúrus eſt, notam ſibi traditóris conſciéntiam monſtrávit: non áſperâ, nec apértâ ímpium increpatióne confúndens, ſed leni ac tácitâ admonitióne convéniens, ut facíliùs corrígeret pœnitúdo, quem nulla deformáſſet abjéctio. Cur, infélix Juda, tantâ benignitáte non úteris? redi in íntegrum, & depóſito furóre, reſipíſce. Cleméntia invítat, ſalus pulſat, ad vitam vita te révocat. Ecce innocéntes condiſcípuli tui ad ſignificatiónem facínoris expavéſcunt; & omnes ſibi, non édito impietátis auctóre, formídant. Contriſtáti enim ſunt, non de conſciéntiæ reátu, ſed de humánæ mutabilitátis incérto: timéntes ne minùs verum eſſet quod in ſe quiſque nóverat, quàm quod ipſa Véritas prædicébat. Tu autem abúteris Dómini patiéntiâ, & abſcóndi te tuâ credis audáciâ.

℟. Conſtriſtátus ſum

in exercitatióne mea, quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * Cor meum conturbatum est in me; & formído mortis cécidit super me: timor & tremor venérunt super me, & contexérunt me ténebræ.

℣. Progréssus Jesus pusillùm prócidit in fáciem suam, orans, & dicens: Pater mi, si possíbile est, tránseat à me calix iste. * Cor meum. *Psal.* 54. *Matth.* 26.

Lectio vj.

POstquam Judas persuásus à diábolo, discéssit à Christo, Dóminus omne témporis spátium quod à persequéntium vacábat incúrsu, mysticis sermónibus, sacratæque doctrínæ impéndit, adjíciens postrémò illam oratiónem, quâ ait: Pater, si fieri potest, tránseat à me calix iste. Ubi non existimándum est quòd Dóminus Jesus passiónem & mortem, cujus jam discípulis sacraménta tradíderat, volúerit declináre..... In salvándis enim homínibus per crucem Christi commúnis volúntas erat Patris & Filii, communéque consílium, nec ullâ póterat ratióne turbári quod ante ætérna sæcula, & misericórditer erat dispósitum, & incommutabíliter præfinítum.... Cùm ítaque, dilectíssimi, Dei Fílius dicit: Pater, si fieri potest, tránseat à me calix iste, nostræ útitur voce natúræ; & causam fragilitátis & trepidatiónis agit humánæ: ut in iis quæ toleránda sunt, & patiéntia roborétur, & formído pellátur. Deníque cessans hoc pétere, excusáto quodámmodo nostræ infirmitátis metu, in quo nobis remanére non éxpedit, in álium afféctum transit, & dicit: Si non potest calix iste transire à me, nisi bibam illum, fiat volúntas tua. Hæc vox cápitis salus est totíus córporis.

℟. Inténde, Dómine, ánimæ meæ, & líbera eam. * Sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; & qui consolarétur, & non invéni.

℣. Venit Jesus ad discípulos suos, & invénit eos dormiéntes, & dicit Petro: Sic non potuístis unâ horâ vigiláre mecum? * Sustínui. ℟. Inténde. *Ps.* 68. *Matth.* 26.

IN III. NOCTURNO.

Christus à Juda traditur, ab inimicis comprehenditur, à suis derelinquitur.

Ant. 3. Venit Judas unus de duódecim, & cum eo turba multa cum gládiis & lignis, à summis sacerdótibus, & scribis. *Marc.* 14.

Psalmus 16. Exáudi, Dómine, justítiam, *cum sua Divisione*, pag. 153.

Ant. 1. Comprehendéntes Jesum, duxérunt ad domum príncipis Sacerdótum. *Luc.* 22.

Psalmus 58. Eripe me de inimícis meis, *cum sua Divisione*, pag. 128.

Ant. 8. Príncipes sacerdótum, & omne concílium quærébant falsum testimónium contra Jesum, ut eum morti tráderent. *Matth.* 26.

Psalmus 63. Exáudi, Deus, oratiónem meam, *cum sua Divisione*. p. 126.

℣. Consilium fecérunt in unum,

℟. Dicéntes: Persequímini, & comprehéndite eum. *Ps.* 70.

De Epístola I. beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vij. Cap. 11.

HOc præcípio: non laudans, quòd non in mélius, sed in detérius convenítis. Primùm quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, & ex parte credo. Nam opórtet & hæréses esse, ut & qui probáti sunt, maniféstí fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit; álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum & bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, & confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt. * Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

℣. Judas cùm accepísset cohórtem, & à Pontifícibus & Pharisæis minístros, venit cum latérnis, & fácibus, & armis. * Projiciéntes. *Psal.* 16. *Joan.* 18.

Lectio viij.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accipite, & manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónē. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℞. Dóminus misit me, ut prophetárem ad civitátem hanc: * Ego autem ecce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum & rectum est in óculis vestris: verúmtamen scitóte quod si occidéritis me, sánguinem innocéntem tradétis.

℣. Tanquam ad latrónem exístis cum gládiis & fústibus comprehéndere me: quotídie apud vos sedébam docens in templo, & non me tenuístis. * Ego autem. *Jerem.* 26. *Matth.* 26.

Lectio ix.

ITaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígnè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem se ipsum homo: & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indígnè: judícium sibi mandúcat & bibit; non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infírmi & imbecílles, & dórmiunt multi. Quòd si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cùm convenítis ad manducándum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet; ut non in judícium conveniátis. Cætera autem, cùm vénero, dispónam.

℞. In me transiérunt iræ tuæ: circumdedérunt me sicut aqua totâ die: circumdedérunt me simul. * Elongásti à me amícum & próximum; & notos

meos à miséria.

℣. Ut adimpleréntur Scriptúræ, tunc discípuli omnes, relícto eo, fugérunt. * Elongásti. ℟. In me. *Psal.* 87. *Matth.* 26.

AD LAUDES.

Ant. 2. EGo erudívi eos: & in me cogitavérunt malítiam. *Osee.* 7.

Psalmus 6. Dómine, ne in furóre tuo .... Miserére, *pag.* 63.

Ant. 4. Dixérunt: Devorábimus: En ista est dies, quam expectabámus invénimus, vídimus. *Thr.* 2.

Psalmus 7. Dómine Deus meus, in te sperávi, *cum sua Div.* p. 63.

Ant. 7. Nunc in memetípso marcéssit ánima mea, & póssident me dies afflictiónis. *Job.* 30.

Psalmus 12. Usquequò, Dómine, *pag.* 83.

Ant. 1. Conclúsit.

CANTICUM 2. *Reg.* 22.

DOminus petra mea, & robur meum, * & salvátor meus.

Deus fortis meus, sperábo in eum; * scutum meum, & cornu salútis meæ:

Elevátor meus, & refúgium meum; * salvátor meus de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum, * & ab inimícis meis salvus ero.

Quia circumdedérunt me contritiónes mortis; * torréntes Bélial terruérunt me.

Funes inférni circumdedérunt me: * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocábo Dóminum: * & ad Deum meum clamábo.

Et exáudiet de templo suo vocem meam, * & clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. Conclúsit me Deus apud iníquum, & mánibus impiórum me trádidit. *Job.* 16.

Ant. 8. Noti mei quasi alièni recessérunt à me: & qui me nóverant, oblíti sunt meî. *Job.* 19.

Psalmus 145. Lauda, ánima mea, Dóminum, *pag.* 135.

Capitulum & Versus non dicuntur, sed statim incipitur.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. Dixit Jesus ad eos qui vénerant ad se: Quasi ad latrónem exístis

cum gládiis & fústibus. Cùm quotídiè vobíscum fúerim in templo, non extendístis manus in me: sed hæc est hora vestra & potéstas tenebrárum. *Luc.* 22.

Dum dicitur Antiphona, absconditur Cereus accensus. Finitâ Antiphonâ, non fit Neuma. Choro verso ad Altare, duo Pueri cantant alternatim, unus Kyrie, eléïson. *Alter,* Christe, eléïson. *Sepositi ad extremitates Ecclesiæ.*

Duo Presbyteri cantant.

℣. QUi dedísti Redemptiónem teípsum pro ómnibus. 1. *Tim.* 2.

Alii duo Presbyteri post Altare majus stantes subjungunt.

℣. Dómine, miserere, parce fámulis tuis.

Chorus. Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem. *Philip.* 2.

Item duo Pueri. Kyrie, eléïson. Christe, eléïson.

Presbyteri. ℣. Qui per Prophétam dixísti: Ero mors tua, ô mors! *Osee.* 13.

Alii Presbyteri. ℣. Dómine, miserére; parce fámulis tuis.

Chorus. Christus Dóminus *ut suprà.*

Item duo Pueri. Kyrie, eléïson. Christe, eléïson.

Presbyteri. ℣. Qui exaltátus à terra, ómnia traxísti ad teípsum. *Joan.* 12.

Alii Presbyteri. Dómine, miserére, parce fámulis tuis.

Chorus. Christus Dóminus *ut suprà.*

Tertiâ vice, finito. Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem.

Duo Pueri cantant: Mortem autem Crucis.

Posteà dicuntur secretò: Pater noster; *& Psalmus* Miserére meì, Deus, secúndùm. *pag.* 168.

Deindè quasi legendo dicitur:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam:

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Sine* ℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

RÉspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit

mánibus tradi nocéntium, & Crucis subíre torméntum: *secretò*, Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia, *&c.*

Non dicitur, Dóminus vobíscum. *Nec* Dómine, exáudi oratiónem meam. *Nec* Benedicámus Dómino. *Et fit statim à celebrante super Librum aut Cathedram aliquantulus strepitus in signum exeundi. Mox profertur Cereus accensus, & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.*

Hoc triduo non legitur Martyrologium, nec dicitur Pretiósa, *legitur verò Canon; verum absolutè, seu sine Benedictione præmissâ, & in ejus fine, non additur* Tu autem, *nec aliud quidquam, sed eo Prima terminatur.*

CANON.

Mónitum ex Pontificáli Románo.

PRæcipit & mandat sancta mater Ecclésia, síngulis Presbyteris ut atténtè juxtà Canónicam traditiónem, Chrisma & Olea fidéliter custódiant, & nulli, sub pretéxtu medicínæ, vel maleficii trádere præsumant. Alióquin honóre privéntur.

AD HORAS.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam & Completorium, dictis secretò: Pater, Ave, Sancti Spíritûs, *absolutè inchoatur à Psalmis de Dominica, exceptò, quòd ad Primam, loco Psalmi* Confitémini Dómino, quóniam bonus. *dicitur Psal.* Deus in nómine tuo salvum me fac, *pag.* 131. *Omisso Symbolo* Quicúmque. *Quibus finitis, dicitur:* ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. *Philip.* 2.

Deindè dicitur secretò: Pater noster. *Psalmus* Miserére mei, *flexis genibus, & Oratio,* Réspice, quæsumus, *ut suprà, quæ sub silentio concluditur.*

AD VESPERAS.

Dictis secretò: Pater, Ave, *sine* Deus in adjutórium, *absolutè incipitur ab Antiphonâ.*

Ant. 4. OCcidétur Christus: & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

Psalmus 114. Diléxi, quóniam, *pag.* 60.

Ant. 2. Oblátus est quia ipse vóluit, sicut ovis

ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondénte se obmutéscet. *Is.* 53.

Psalmus 115. Crédidi propter, *pag.* 121.

Ant. 1. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit; & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. *Is.* 53.

Psalmus 119. Ad Dóminum, *pag.* 81.

Ant. 7. Consummátus factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ. *Hæbr.* 5.

Psalmus 120. Levávi óculos, *pag.* 61.

Ant. 6. Unâ oblatióne consummávit in sempitérnum sanctificátos. *Hæbr.* 10.

Psalmus 127. Beáti omnes qui timent, *pag.* 166.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Vos scándalum patiémini in me, in istâ nocte. Scriptum est enim: Percútiam pastórem, & dispergéntur oves gregis. *Matth.* 26.

Oratio, Réspice, quæsumus, *ut suprà.*

Horâ competenti, facto signo cum tabula, levantur Altaria, & fit mandatum, &c.

FERIA SEXTA,

IN PARASCEVE.

Duplex-minus.

AD OFFICIUM TENEBRARUM.

IN I. NOCTURNO.

In concilio sacerdotum Christus sistitur, & colaphis cæditur.

Ant. 8. UT factus est dies, convenérunt senióres plebis & príncipes sacerdótum, & duxérunt Jesum in concílium. *Luc.* 22.

Psalmus 34. Júdica, Dómine, nocéntes me, *cum suis Divisionibus*, pag. 74.

Ant. 1. Cœpérunt conspúere eum, & velá-

te fáciem ejus, & cólaphis eum cædere. *Marc.* 14.

Psalmus 55. Miserére mei, Deus, ... quóniam, *pag.* 146.

Ant. 4. Princeps sacerdótum scidit vestiménta sua, dicens: Blasphemávit: quid adhuc egémus téstibus? ecce nunc audístis blasphémiam. *Matth.* 26.

Psalmus 57. Si verè utíquè justítiam, *p.* 139.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpéntis:

℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. *Cap.* 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & addúxit in ténebras, & non in lucem. Tantúm in me vertit, & convértit manum suam totâ die. Vetustam fecit pellem meã, & carnem meam; contrívit ossa mea. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedit me felle, & labóre. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos. Circumædificávit advérsùm me, ut non egrédiar; aggravávit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero, & rogávero, exclúsit oratiónem meam. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit. Jerúsalem.

℟. Ne tradíderis me, Dómine, in ánimas tribulántium me: quóniam insurrexérunt in me testes iníqui; * Et mentíta est iníquitas sibi.

℣. Quidam surgéntes, falsum testimónium ferébant advérsùs Jesum: & non erat convéniens testimónium illórum. * Et. *Psal.* 26. *Marc.* 14.

Lectio ij.

TEténdit arcum suum, & pósuit me quasi signum ad sagíttam. Misit in rénibus meis fílias pháretræ suæ. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me absynthio. Et fregit ad númerum dentes meos, cibávit me cínere. Et repúlsa est à pace ánima mea, oblítus sum bonórum. Et dixi: Périit finis meus, & spes mea à Dómino. Recordáre paupertátis & transgressiónis

meæ, absynthii & fellis. Memóriâ memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hæc récolens in corde meo, ídeò sperábo. Jerúsalem.

℟. Ego non contradíco: retrórsùm non ábii. * Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus: fáciem meam non avérti ab increpántibus, & conspuéntibus in me.

℣. Expuérunt in fáciem Jesu & cólaphis eum cecidérunt, álii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, dicéntes: Prophetízæ nobis, quis est qui te percússit. * Corpus. *Is.* 50. *Matth.* 26.

Lectio iij.

VEnatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratìs. Lapsa est in lacum vita mea, & posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíssimo. Vocem meam audísti: ne avértas aurem tuam à singúltu meo & clamóribus. Appropinquásti in die quando invocávi te: dixísti, Ne tímeas. Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ. Redémptor vitæ meæ. Vidísti, Dómine, iniquitátem illórum advérsùm me: júdica judícium meũ. Vidísti omnem furórem, univérsas cogitatiónes eórũ advérsùm me. Audísti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum advérsùm me, lábia insurgéntium mihi, & meditatiónes eórum advérsùm me totâ die. Sessiónem eórum & resurrectiónem eórum vide: ego sum psalmus eórum. Reddes eis vicem, Dómine, juxta ópera mánuum suárum. Jerúsalem.

℟. Locúti sunt sacerdótes & prophétæ ad omnem pópulum, dicéntes: * Judícium mortis est viro huic; quia prophetávit advérsùs civitátem istam, sicut audístis áuribus vestris.

℣. Venérunt duo falsi testes, & dixérunt: Hic dixit: Possum destrúere templum Dei, & post tríduum reædificáre illud. * Judícium. ℟. Locúti sunt. *Jerem.* 26. *Matth.* 26.

IN II. NOCTURNO.

Christus ad Pilatum ducitur, flagellis cæditur, spinis coronatur.

Ant. 7. Surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum: cœpérunt autem illum accusáre. *Luc.* 23.

Psalmus 38. Dixi: Custódiam vias meas, *cum sua Divisione*, pag. 124.

Ant. 8. Dimísit illis Pilátus Barrábbam: Jesum autem flagellátum trádidit eis. *Matth.* 27.

Psalmus 61. Nonne Deo subjécta, *pag.* 149.

Ant. 4. Mílites plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput éjus: & postquam illusérunt ei, duxérunt eum ut crucifígerent. *Matth.* 27.

Psalmus 108. Deus laudem meam, *cum suis Divisionibus*, pag. 79.

℣. Cœpérunt ánimam meam:

℟. Irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

Ex tractátu S. Cypriáni Mártyris,

De bono patiéntiæ.

Circa initium.

Lectio iv.

IN Judæis tolerándis æquanímitas quanta, & quanta Christi patiéntia! incrédulos ad fidem suadéndo fléctere, obséquio ingrátos fovére, contradicéntibus léniter respondére, supérbos sustinére cleménter, humíliter persequéntibus cédere, Prophetárum interfectóres, & advérsùs Deum rebélles, usque ad Crucis & Passiónis horam, velle collígere. Sub ipsa autem Passióne & Cruce, priúsquam ad crudelitátem nécis & effusiónem sánguinis veniréttur, quæ convitiórum probra patiénter audíta? quæ contumeliárũ toleráta ludíbria? ut insultántium sputámina patiénter excíperet, qui sputo suo cæci óculos pauló antè formásset, & in cujus nómine, à servis nunc ejus, diábolus cum ángelis suis flagellátur, flagélla ipse paterétur. Coronarétur spinis, qui mártyres flóribus corónat ætérnis.

℟. Oppróbrium insipiénti dedísti me, Dómine. * Obmútui, & non apérui os meum, quóniam tu fecísti: Amove à me plagas tuas.

℣. Cùm accusarétur Jesus, nihil respóndit. Dicit illi Pilátus: Non audis quanta advérsùm te dicunt testimónia? * Obmútui. *Ps.* 38. *Matth.* 27.

Lectio v.

PAlmis in fáciem verberátur, qui palmas veras vincéntibus tríbuit: spoliátur veste terrénâ, qui induménto immortálitátis cæteros vestit: cibátur felle qui cibum cœléstem dedit: acéto potatur, qui salutáre póculum propinávit. Ille ínnocens, ille justus; immò innocéntia ipsa, & ipsa justítia, inter facinorósos deputátur, & testimóniis falsis véritas prémitur; judicátur judicatúrus, & Dei sermo ad víctimam tacens dúcitur. Et cùm ad crucem Dómini confundántur sídera, contremíscat terra, nox diem claudat, sol, ne Judæórum fácinus aspícere cogátur, & rádios & óculos suos súbtrahat; ille non lóquitur, nec movétur; nec majestátem suam sub ipsa saltem passióne profitétur. Usque ad finem perseveránter ac júgiter tolerántur ómnia, ut consummétur in Christo plena & perfécta patiéntia.

℞. Non est spécies ei, neque decor: * Vídimus eum despéctum, & novíssimum virórum, virum dolórum, & sciéntem infirmitátem: & quasi abscónditus vultus ejus.

℣. Exívit Jesus portans corónam spíneam, & purpúreum vestiméntum. Et dicit eis Pilátus: Ecce homo. * Vídimus. *Is.* 53. *Joan.* 19.

Lectio vj.

ET post ista ómnia adhuc interfectóres suos, si convérsi ad eum vénerint, súscipit; & patiéntiâ salutári ad conservándum, benígnus & pátiens Ecclésiam suam némini claudit: illos adversários, illos blasphémos, illos nóminis sui semper inimícos, si pœniténtiam delícti agant, si admíssum fácinus agnóscant, non solúm ad indulgéntiam críminis, sed & ad præmium regni cœléstis admíttit. Quid potest patiéntius? quid benígnius? Vivificátur Christi sánguine, étiam qui fudit sánguinem Christi. Talis est Christi ac tanta patiéntia: quæ nisi talis ac tanta exísteret, Paulum quoque Apóstolum Ecclésia Dei non habéret. Quòd si & nos, fratres dilectíssimi, in Christo sumus, si ipsum indúimus, si ipse est salútis

nostræ via : qui Christum vestígiis salutáribus séquimur, per Christi exémpla gradiámur.

℟. Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum ; & excússus sum sicut locústæ: * Factus sum oppróbrium illis : vidérunt me, & movérunt cápita sua.

℣. Mílites genu flexo ante Jesum, illudébant, dicéntes : Ave, Rex Judæórum. * Factus sum. ℟. Sicut umbra. *Ps.* 108. *Matth.* 27.

IN III. NOCTURNO.

Christus ad montem Calvariæ ducitur illudendus, crucifigendus, immolandus.

Ant. 7. Jesus bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum. *Joan.* 19.

Psalmus 3. Dómine, quid multiplicáti sunt, *pag.* 8.

Ant. 6. Ibi crucifixérunt Jesum ; & latrónes, unum à dextris, & álterum à sinístris. *Luc.* 23.

Psalmus 21. Deus, Deus meus, réspice in me, *cum suis Divisionibus*, pag. 141.

Ant. 8. Illudéntes dicébant : Alios salvos fecit; seipsum non potest salvum fácere. *Marc.* 15.

Psalmus 30. In te, Dómine, sperávi, ... in justítia, *cum suis Divisionibus*, pag. 95.

℣. Super me confirmátus est furor tuus :

℟. Et omnes fluctus tuos induxísti super me. *Psal.* 87.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 4. *&* 5.

HAbéntes Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris ; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona & sacrifícia pro peccátis : qui condolére possit iis qui ignórant & errant ; quóniam & ipse circúmdatus est infirmi-

táte : & próptereà debet, quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro semetípso offérre pro peccátis.

℟. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me; impropérium expectávit cor meum, & misériam : * Et dedérunt in escam meam fel; & in siti mea potavérunt me acéto.

℣. Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt; ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sitio. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. * Et dedérunt. *Ps.* 68. *Joan.* 19.

Lectio viij. Cap. 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquam Aáron. Sic & Christus non semetípsum clarificávit, ut Póntifex fieret; sed qui locútus est ad eum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodùm & in álio loco dicit : Tu es Sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cùm esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est, obediéntiam; & consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxtà órdinem Melchísedech.

℟. Fodérunt manus meas & pedes meos : dinumeravérunt ossa mea : consideravérunt & inspexérunt me : * Divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

℣. Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta ejus, sortem mitténtes, ut impleréntur quod dictum est per Prophétam. * Divisérunt. *Ps.* 21. *Matth.* 27.

Lectio ix. Cap. 7.

ET álii quidem plures facti sunt sacerdótes, idcircò quòd morte prohiberéntur permanére : hic autem eò quòd máneat in ætérnum, sempitérnum habet sacerdótiū. Unde & salváre in perpétuum potest accedéntes per semetípsum ad Deū, semper vivens ad interpel-

lándum pro nobis. Talis enim decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, impollútus, segregátus à peccatóribus, & excélsior cœlis factus: qui non habet necessitátem quotídiè, (quemádmodùm sacerdótes,) priùs pro suis delíctis hóstias offérre, deínde pro pópuli; hoc enim fecit semel, seípsum offeréndo.

℟. Stabat pópulus spectans, & deridébant Jesum. Erat autem ferè hora sexta, * Et ténebræ factæ sunt in univérsam terram usque in horam nonam; & obscurátus est sol.

℣. Defécit ánima ejus: óccidit ei sol, cùm adhuc esset dies. * Et. ℟. Stabat. *Luc.* 23. *Jerem.* 15.

AD LAUDES.

Ant. 1. Eccce vidéntes clamábunt foris, Angeli pacis amárè flebunt. Dissipátæ sunt viæ, cessávit tránsiens per sémitam. *Is.* 33.

Psalmus 5. Verba mea áuribus pércipe, *pag.* 91.

Ant. 2. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? *Zach.* 13.

Psalmus 56. Miserére mei, Deus, ... miserére, *pag.* 154.

Ant. 4. His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. *Zach.* 13.

Psalmus 73. Ut quid Deus, repulísti in finem, *cum sua Divisione*, p. 164.

Ant. 7. Quare rubrũ est.

CANTICUM.

Isaïæ 5.

Cantábo dilécto meo * cánticum patruélis mei víneæ suæ.

Vínea facta est dilécto meo * in cornu filio ólei.

Et sepívit eam, & lápides elégit ex illa, * & plantávit eam eléctam;

Et ædificávit turrim in médio ejus, * & tórcular extrúxit in ea:

Et expectávit ut fáceret uvas, * & fecit labrúscas.

Nunc ergo, habitatóres Jerúsalem, & viri Juda, * judicáte inter me, & víneam meam.

Quid est quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei? * an quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labrúscas?

Et nunc osténdam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: * áuferam sepem ejus, & erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus: *

& erit in conculcatiónem:

Et ponam eam desértã: non putábitur, & non fodiétur: * & ascéndent vepres & spinæ:

Et núbibus mandábo * ne pluant super eam imbrem.

Ant. Quare rubrum est induméntum tuum, & vestiménta tua, sicut calcántium in torculári? *Is.* 63.

Ant. 8. Vestítus erat veste aspérsâ sánguine: & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. *Apoc.* 19.

Psalmus 97. Cantáte Dómino, cánticum novum, ... quia, *pag.* 57.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. Clamans voce magnâ Jesus, ait: Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum. Et hæc dicens, expirávit. *Luc.*23.

Kyrie, *ut heri.*

AD HORAS. ut Feriâ præcedenti; prætérquàm quòd post Psalmos, dicitur ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

CANON.

Ex Sancto Ambrósio.

In Psalm. 40.

INtéllige in vulnus Christi ut vúlnera tua curet; intéllige in mortem, ut acquíras vitam ætérnam: intéllige in sepultúram, ut invénias resurrectiónem.

AD VESPERAS.

Dicuntur sine cantu Psalmi & Antiphonæ sequentes.

Ant. DEus próprio fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. *Rom.* 7.

Psalmus 123. Nisi quia Dóminus erat in nobis, *pag.* 61.

Ant. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis: quóniam prior diléxit nos, & misit fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. 1. *Joan.* 4.

Psalmus 128. Sæpè expugnavérunt me, *pag.* 143.

Ant. Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; cujus livóre sanásti estis. 1. *Petr.* 2.

Psalmus 139. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, *cum sua Divisione*, pag. 144.

Ant. Cum sceleràtis reputátus est, & ipse peccáta multórum tulit, & pro transgressóribus orávit. *Is.* 53.

Psalmus 140. Dómine, clamávi ad te, exáudi me, *pag.* 82.

Ant. Recogitáte eum, qui talem sustinuit à peccatóribus advérsùm semetípsum contradictiónem. *Hæbr.* 12.

Psalmus 141. Voce meâ ad Dóminum, ... voce meâ ad Dóminum, *p.* 82.

Ad Magníficat.

Ant. Christo ígitur passo in carne, & vos eádem cogitatióne armámini, quia qui passus est in carne, d[illegible] à peccátis: ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis. 1. *Petr.* 4.

Oratio, Réspice, *ut suprà.* pag. 348.

COMPLETORIUM *ut heri.*

Post Psalmos, dicitur ℣. Christus factus est, *ut suprà ad Horas diei.*

SABBATO SANCTO.

Duplex-minus.

AD OFFICIUM TENEBRARUM.

IN I. NOCTURNO.

Quot & quanta in Christi morte miracula.

Ant. 1. Eccce velum templi scissum est à summo usque deórsum: & terra mota est, & petræ scissæ sunt. *Matth.* 27.

Psalmus 75. Notus in Judæa Deus, *pag.* 151.

Ant. 2. Monuménta apérta sunt: & multa córpora sanctórum, qui dormierant, surrexérunt, & apparuérunt multis. *Matt.* 27.

Psalmus 93. Deus ultiónum Dóminus, *cum sua Divisione*, pag. 101.

Ant. 3. Centúrio, & qui cum eo erant, viso terræ motu, & his quæ fiébant, timuérunt valdè, dicéntes: Verè Fílius Dei erat iste. *Matth.* 27.

Psalmus 85. Inclína, Dómine, aurem tuam, *cum sua Divisione*, p. 169.

℣. De cœlo audítum fecisti judícium:

℟. Terra trémuit & quiévit. *Psal.* 75.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. *Cap.* 4.

QUómodò obſcurátum eſt aurum, mutátus eſt color óptimus, diſpérſi ſunt lápides ſanctuárii in cápite ómnium plateárum? Fílii Sion ínclyti, & amícti auro primo: quómodò reputáti ſunt in vaſa téſtea, opus mánuũ fíguli? Sed & lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos ſuos: fília pópuli mei crudélis, quaſi ſtrúthio in desérto. Adhæſit lingua lacténtis ad palátum ejus in ſiti: párvuli petiérunt panem, & non erat qui frángeret eis. Qui veſcebántur voluptuósè, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti ſunt ſtércora. Et major effécta eſt iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ ſubvérſa eſt in moménto, & non cœpérunt in ea manus. Jerúſalem.

℟. Hæc eſt relígio Phaſe: In una domo comedétur, nec efferétis de cárnibus ejus foràs, * Os non comminuétis ex eo.

℣. Ad Jeſum cùm veniſſent mílites, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, ut Scriptúra implerétur, * Os non. *Exod.* 12. *Joan.* 19.

Lectio ij.

CUm adhuc ſubſiſterémus, defecérunt óculi noſtri ad auxílium noſtrum vanum, cùm reſpicerémus atténti ad gentem, quæ ſalváre non póterat. Lubricavérunt veſtígia noſtra in itínere plateárum noſtrárum, appropinquávit finis noſter, compléti ſunt dies noſtri, quia venit finis noſter. Velocióres fuérunt perſecutóres noſtri áquilis cœli: ſuper montes perſecúti ſunt nos, in desérto inſidiáti ſunt nobis. Spíritus oris noſtri Chriſtus Dóminus captus eſt in peccátis noſtris: cui díximus: In umbra tua vivémus in géntibus. Gaude & lætáre, fília Edom, quæ hábitas in terra Hus: ad te quoque pervéniet calix, inebriáberis atque nudáberis. Compléta eſt iníquitas tua, fília Sion, non addet ultrà ut tranſmígret te: viſitávit iniquitátem tuam, fília Edom, diſco opéruit peccáta tua. Jerúſalem.

℟. Salvábit Dóminus

tabernácula

tabernácula Juda. Et aſpícient ad me quem confixérunt: * Et plangent eum planctu quaſi ſuper unigénitum, & dolébunt ſuper eum, ut in morte primogéniti.

℣. Facta ſunt hæc ut Scriptúra implerétur: Vidébunt in quem transfixérunt. * Et plangent. *Zach.* 12. *Joan.* 19.

De Oratióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iij. *Cap.* 5.

DEfécit gáudium cordis noſtri: verſus eſt in luctum chorus noſter. Cécidit coróna cápitis noſtri: væ nobis, quia peccávimus. Proptéreà mœſtum factum eſt cor noſtrum: ídeò contenebráti ſunt óculi noſtri. Propter montem Sion quia diſpériit, vulpes ambulavérunt in eo. Tu autem, Dómine, in ætérnum permanébis, sólium tuum in generatiónem & generatiónem. Quare in perpétuum oblivíſcéris noſtrî? derelinques nos in longitúdine diérum? Convérte nos, Dòmine, ad te, & convertémur: ínnova dies noſtros ſicut à princípio. Sed projíciens repuliſti nos, irátus es contra nos vehementer.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúſalem, * In ablutiónem peccatóris.

℣. Unus mílitum lánceâ latus Jeſu apéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua. * In ablutiónem. ℟. In die illa. *Zach.* 13. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

Chriſti ſepultura, ejus ad inferos deſcenſus.

Ant. 2. Rogávit Pilátum Joſeph ab Arimathæa, ut tólleret corpus Jeſu. Et permíſit Pilátus. *Joan.* 19.

Pſalmus 15. Consérva me, Dómine, *pag.* 105.

Ant. 4. Venit Nicodémus ferens mixtúram myrrhæ & áloës, quaſi libras centum. *Joan.* 19.

Pſalmus 27. Ad te Dómine, clamábo, *pag.* 12.

Ant. 7. Accepérunt corpus Jeſu, & ligavérunt illud línteis cum aromátibus, ſicut mos eſt Judæis ſepelíre. *Joan.* 19.

Pſalmus 87. Dómine Deus ſalútis meæ, *pag.* 158.

℣. Non derelínques ánimam meam in inférno. ℟.

℟. Nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. *Psal.* 15.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

De Cæmet. & Cruce. Tom. II. Edit. Bened. n. 2.

Lectio iv.

HOdiè, dilectíssimi, ómnia inferórum loca círcuit Dóminus noster: hódiè portas æreas confrégit: hódiè vectes férreos contrívit. Vide in Prophéta dicti accuratiónem. Non dixit, Apéruit portas æreas, sed confrégit; ut inútilis deínceps carcer fiat. Non ábstulit vectes, sed confrégit, ut custódia deínceps frágilis & infírma reddátur, ubi neque jánua, neque vectis, & licet quis intret, non tenétur. Quando ígitur Christus confrégit, quis álius reparáre póterit? Reges cùm vinctos dimíttere volunt, missis epístolis non ità agunt: sed tàm fores quàm custódes relínquunt, ut osténdant eò dénuò ingrediéndum esse, vel illis qui jam líberi abiérunt, vel eórum loco, áliis. Non ità Christus: sed demonstráre volens mortem jam ad finem metámque pervenísse, æreas ejus portas confrégit, hoc est, immítem illam, & inexorábilem mortis necessitátem.

℟. Edúxit eos de ténebris, & umbra mortis: & víncula eórum disrúpit: * Quia contrívit portas æreas; & vectes férreos confrégit.

℣. Christus his, qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit. * Quia contrívit. *Ps.* 106. 1. *Petri.* 3.

Lectio v.

POrrò, quòd admiratióne digníssimum est, Rex ipse ad vinctos venit. Atqui nullus rex unquàm hoc dignarétur fácere; sed ministri vinctos dimíttunt. Secùs hîc: ípsemet Rex ad vinctos venit. Non erúbuit cárcerem, neque deténtos in cárcere, (de eo enim quem finxerat erubéscere non pótuit) & confrégit fores, & vectes contrívit. Superástitit inférno; & desértam fecit totam illíus custódiam, carceríisque custóde in víncula conjécto, ad nos remeávit. Tyránnus captívus ducebátur, fortis vinctus, ipsa mors abjéctis armis, nuda ad pedes regis cucúrrit.

℟. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & * Inspíciam omnes

dormiéntes, & illuminábo omnes ſperántes in Dómino.

℣. Ne dixeris in corde tuo: Quis deſcéndet in abyſſum? hoc eſt, Chriſtum à mórtuis revocáre. * Inſpíciam. *Eccli.* 24. *Rom.* 10.

Lectio vj.

VIdíſti mirándam victóriam; vidíſti crucis beneficia. De morte immortáles facti ſumus: hæc ſunt præclára crucis facínora. Intellexíſti victóriam; intellexíſti modum victóriæ; diſce nunc quómodò ſine labóre & ſudóre noſtro victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus, non ſtétimus in ácie, non accépimus vúlnera, neque vídimus bellum: & tamen victóriā obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna noſtra. Cùm ergò & noſtra ſit victória, mílites imitémur, lætíſque vócibus, victóriæ laudes & cármina hódiè decantémus. Dicámus, Dóminum laudántes: Absórpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi ſtímulus tuus, inférne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contra dæmones eréctum, gládius contra peccátum, gládius quo ſerpéntem confódit Chriſtus. Crux patris volúntas, Unigéniti glória, Spíritûs exultátio, Angelórum decus, Eccleſiæ ſecúritas, gloriátio Pauli, Sanctórum murus, tótius orbis lumen.

℟. De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos: * Ero mors tua, ô mors, morſus tuus ero, inférne.

℣. Cùm evacúerit Chriſtus omnem principátum, novíſſima inimíca deſtruétur mors: tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Absórpta eſt mors in victória. * Ero mors. ℟. De manu. *Oſee.* 13. 1. *Cor.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Judæi ſignato diligenter ſepulchro, apponunt cuſtodias.

Ant. 4. Convenérunt Phariſæi ad Pilátum, dicéntes: Sedúctor ille dixit: Poſt tres dies resúrgam: jube ergò cuſtodíri ſepúlchrum. *Matth.* 27.

Pſalmus 26. Dóminus illuminátio mea, *cum ſua Diviſione*, pag. 117.

Ant. 8. Ne fortè véniant discípuli ejus, &

turéntur eum, & dicant: Surréxit à mórtuis; & erit novíssimus error pejor prióre. *Matth.* 27.

Psalmus 60. Exáudi, Deus, deprecatiónem meam, *pag.* 129.

Ant. 6. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. *Matth.* 27.

Psalmus 29. Exaltabo te, Dómine, quóniam, *pag.* 12.

℣. Verbum iníquum constituérunt advérsùm me:

℟. Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat? *Psal.* 40.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vij. *Cap.* 9.

CHristus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérnâ redemptióne invéntâ. Si enim sanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. In die illa, radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabúntur, * Et erit sepulchrũ ejus gloriósum.

℣. Christus mórtuus est pro peccatis nostris secúndùm Scriptúras, & sepúltus est. * Et erit. *Is.* 11. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij.

ET ídeò novi testaménti mediátor est; ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt, ætérnæ hereditátis. Ubi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondùm valet, dùm vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis à Móyse univérso pópulo, accipiens sánguinem vitu-

lórum & hircórum cum aqua, & lana coccínea, & hyssópo; ipsum quoque librum & omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum & ómnia vasa ministérii sánguine símiliter aspérsit. Et ómnia penè in sánguine secúndùm legem mundántur; & sine sánguinis effusióne non fit remissio.

℟. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus, & tribus nóctibus; * Sic erit fílius hóminis in corde terræ.

℣. Erat Jonas in ventre piscis tribus diébus & tribus nóctibus. * Sic erit. *Matth.* 12. *Jonæ.* 2.

Lectio ix.

NEcésse est ergò exemplária quidem cœléstium his mundári: ipsa autem cœléstia, melióribus hóstiis quàm istis. Non enim in manufácta sancta Jesus introívit, exemplária verórum; sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis: neque ut sæpè ófferat semetípsum, quemádmodū Póntifex intrat in sancta per singulos annos in sánguine aliéno: alióquin opportébat eum frequénter pati ab orígine mundi: nunc autem semel in consummatióne sæculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. Et quemádmodum statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium; sic & Christus semel oblátus est ad multórum exhauriénda peccáta: secúndò sine peccáto apparébit expectántibus se, in salútem.

℟. Quia púeri communicavérunt carni & sánguini, & ipse símiliter participávit eísdem: * Ut per mortem destrúeret eum, qui habébat mortis impérium: & liberáret eos, qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti.

℣. Dispértiam ei plúrimos, & fórtium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam, * Ut per. ℟. Quia púeri. *Hebr.* 2. *Is.* 53.

AD LAUDES.

Ant. 1. LApsa est in lacum vita mea, & posuérunt lápidem super me. *Thren.* 3.

Psalmus 42. Júdica me, Deus, *pag.* 98.

Ant. 3. Ne lætéris, inimíca mea, ſuper me: consúrgam, cùm sédero in ténebris. *Mich.* 7.

Psalmus 142. Dómine, exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe, *cum ſua Diviſione*, pag. 159.

Ant. 4. Ero mors tua, ô mors! morſus tuus ero, inférne. *Oſée.* 13.

Psalmus 23. Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus, *pag.* 70.

Ant. 7. Terræ vectes.

CANTICUM JONÆ.

Cap. 2.

CLamávi de tribulatióne mea ad Dóminũ,* & exaudívit me.

De ventre ínferi clamavi, * & exaudíſti vocem meam.

Et projecíſti me in profúndum in corde maris, * & flumen circúmdedit me.

Omnes gúrgites tui, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

Et ego dixi: Abjéctus ſum à conſpéctu oculórum tuórum: * verúmtamen rurſus vidébo templum ſanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ * uſque ad ánimam.

Abyſſus vallávit me,* pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium deſcéndi: * terræ vectes concluſérunt me in ætérnum:

Et ſublevábis de corruptióne vitam meam, * Dómine Deus meus.

Cùm anguſtiarétur in me ánima mea, * Dómini recordátus ſum:

Ut véniat ad te orátio mea * ad templum ſanctum tuum.

Qui cuſtódiunt vanitátes fruſtrà, * miſericórdiam ſuam derelínquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi: * quæcúmque vovi, reddam pro ſalúte Dómino.

Ant. Terræ vectes concluſérunt me: ſublevábis de corruptióne vitam meam, Dómine Deus meus.

Ant. 8. Chriſtus neque derelíctus eſt in inférno, neque caro ejus vidit corruptiónem. *Act.* 2.

Psalmus 150. Laudáte Dóminum in Sanctis ejus, *pag.* 73.

Ad Benedictus.

Ant. 1. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus. *Matth.* 27.

Preces & reliqua ut in Cœna Domini, etiam Horæ breves.

CANON.

Ex Sancto Hierónymo.

In Matth. Cap. 27.

IN novo pónitur monuménto, ne post resurrectiónem, cæteris corpóribus remanéntibus, resurrexísse álius fingerétur.

AD VESPERAS.

Factâ Communione in Missa, pro Vesperis dicitur tantùm Psalmus & Canticum sequens. Non præmittitur: Deus in adjutórium.

Ant. 5. Allelúia.

PSALMUS 116.

Ad laudandas Dei misericordias invitatio.

LAudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes Pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus; * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, &c.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Cùm transísset sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Allelúia. *Marc.* 16.

Sacerdos ad Altare, dicit:

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

SPíritum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde: ut quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum, .. in unitáte ejúsdem.

Deindè: Dóminus vobíscum, &c. *Diaconus dicit:* Ite, Missa est.

℟. Deo grátias.

Extra Chorum Vesperæ dicuntur ut suprà, præmissis Pater. Ave. Sancti Spíritûs. *& loco* Ite, Missa est: *dicitur*, Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD COMPLETOR.

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. Convérte nos. Deus in adjutórium. Glória Patri, &c. Sicut erat, &c. Allelúia.

Psalmi Dominicales.

Ant. 5. Allelúia, allelúia, allelúia.

Deindè sine Hymno, Capitulo & ℟. intonatur

Ad Nunc dimíttis.

Ant. 5. Véspere sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepúlchrum. Allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui hanc sacratíssimam noctem glóriâ Domínicæ resurrectiónis illústras: consérva in nova famíliæ tuæ progénie adoptiónis Spíritum quem dedísti; ut córpore & mente renováti, puram tibi exhibeámus servitútem. Per eúmdem Dóminum, ... in unitáte ejúsdem.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

IN DIE SANCTO

PASCHÆ.

Annuale - majus.

AD NOCTURNUM.

Pater. Ave. Credo. Confiteor. Sancti Spíritûs.

DOMINE, lábia mea apéries;

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50.

Deus, in adjutórium meum inténde:

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, &c. *additur:* Allelúia.

Invitatorium. Allelúia. Surréxit Dóminus verè, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Luc.* 24.

Psalmus Veníte. *pag.* 6.

Ant. 1. Repromissiónem Deus adimplévit, resúscitans Jesum, sicut & in Psalmo secúndo scriptum est: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Allelúia. *Act.* 13.

Psalmus 2. Quare fremuérunt gentes, *pag.* 8.

Ant. 4. Quòd Deus suscitávit eum à mórtuis, ámpliùs jam non reversúrum in corruptiónem, ita dixit: Non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Allelúia. *Act.* 13.

Psalmus 15. Consérva me, Dómine, *pag.* 105.

Ant. 8. Definíto consílio & præsciéntiâ Dei tráditum, Deus suscitávit, solútis dolóribus inférni, juxtà quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. Allelúia. *Act.* 2.

Psalmus 29. Exaltábo te, Dómine, quóniam, *pag.* 12.

℣. Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meã:

℟. Salvásti me à descendéntibus in lacum. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* 29.

Benedictiones pro Tempore Paschali ut antè Psalterium, pag. 4.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 6.

AN ignorátis, fratres, quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodò Christus surréxit à mórtuis per glóriam Patris, ità & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus: simul & resurrectiónis érimus, hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo: crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo, sciéntes quòd Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quòd autem vivit, vivit Deo. Ità & vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto; vivéntes autem Deo in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Ego sum primus & novíssimus; & vivus, & fui mórtuus,* Et ecce sum vívens in sæcula sæculórum: † Et hábeo claves mortis & inférni. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ego dormívi & soporátus sum, & exurréxi, quia Dóminus suscépit me; Et ecce. Glória. † Et hábeo. *Ap.* 1. *Psalm.* 3.

Homília Sancti Augustini Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 231. *in diebus Pasch. II. n.* 2.

Lectio ij.

RESurréctio Dómini nostri Jesu Christi nova vita est credéntium in Jesum; & hoc est sacraméntum Passiónis & resurrectiónis ejus, quod valdè nosse & ágere debétis. Non enim sine causa

vita venit ad mortem: non sine causa fons vitæ; undè bibitur ut vivátur, bibit hunc cálicem qui ei non debebátur. Non enim Christo debebátur mors. Huic conditióni mortis obstrictus nascitur omnis homo; sed præter illum hóminem qui homo factus est, ne períret homo. Pœna culpæ mors: Dóminus Jesus Christus mori venit, peccáre non venit. Communicándo nobíscum sine culpa pœnam, & culpam solvit & pœnam. Quam pœnam solvit? Quæ nobis debebátur post istam vitam. Ergò crucifixus est, ut in cruce osténderet véteris hóminis nostri occásum; & resurréxit, ut in sua vita osténderet nostræ vitæ novitátem.

℟. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur * Non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ, sed † In ázymis sinceritátis & veritátis. Allelúia, allelúia.

℣. Exurgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus: & justi epuléntur & exúltent in conspéctu Dei, * Non Glória. † In ázymis. 1. *Cor.* 5. *Psalm.* 67.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio iij. *Cap.* 16.

IN illo témpore; María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 21. habita in Basilica B. M. in die Paschæ.

AUdístis, fratres caríssimi, quòd sanctæ mulíeres quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt; & ei quem vivéntem dilèxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis, obsequuntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippè necésse est ut audiámus quæ facta sunt, quáтenùs cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórũ imitatióne faciénda. Et nos ergò in eum qui est mórtuus credéntes, si odóre virtûtum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus vénimus. Illæ autem mulíeres An-

gelos vident, quæ cum aromátibus venérunt; quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur. Notándum verò nobis est quidnam sit quòd in dextris sedére Angelus cérnitur, qui stolâ cándidâ coopértus appáruit. Sed quid adveniéntes fæminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere; ac si apértè dicat: Páveant illi qui non amant advéntum supernórum cívium. Vos cur pertimescétis, quæ vestros concíves vidétis? Unde & Matthæus Angelum apparuísse descríbens, ait: Erat aspéctus ejus sicut fulgur, & vestiménta ejus sicut nix. In fulgóre étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris. Quia verò omnípotens Deus, & terríbilis peccatóribus, & blandus est justis; rectè testis resurrectiónis ejus Angelus, & in fulgóre vultûs, & in candóre hábitûs demonstrátur: ut de ipsa sua spécie & terréret réprobos, & mulcéret pios. Tu autem.

℟. Exultáte Deo adjutóri nostro, jubiláte Deo Jacob. * Súmite psalmum, & date tympanum, † In insígni die solemnitátis vestræ, quia præcéptum in Israël est. Allelúia.

℣. Christus qui tráditus est propter delícta nostra, resurréxit propter justificatiónem nostram. * Súmite. Glória Patri. † In insígni. *Psalm.* 80. *Rom.* 4.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica, & sic ad alias Horas.

Ant. 8. Valde manè unâ Sabbatórum véniunt mulíeres ad monuméntum orto jam sole. Allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 7. Dicébant ad ínvicem: Quis revólvet nobis lápidem? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 1. Introeúntes in monuméntũ, vidérunt júvenem sedéntem in dextris coopértum stolâ cándidâ, qui dicit illis: Surréxit; non est hìc. Allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 6. Surréxit.

CANTICUM.
Apoc. 5.

ECce vicit leo de tribu Juda, ✠ radix David.

Dignus es, Dómine, accipere librum, * & aperíre signácula ejus:

Quóniam occísus es, * & redemísti nos Deo in sánguine tuo

Ex omni tribu, & linguâ, * & pópulo, & natióne:

Et fecísti nos Deo nostro regnum, * & sacerdótes.

Dignus est Agnus qui occísus est, * accípere virtútem,

Et divinitátem, & sapiéntiam, * & fortitúdinem,

Et honórem, & glóriam, * & benedictiónem.

Sedénti in throno & Agno, * benedíctio, & honor,

Et glória & potéstas, * in sæcula sæculórum.

Glória Patri, *&c.*

Ant. Surréxit, sicut dixit: Venite & vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus. Allelúia. *Matt.* 28.

Ant. 8. Cito eúntes dícite discípulis ejus, quia surréxit: & ecce præcédit vos in Galilæam, ibi eum vidébitis. Allelúia. *Matth.* 28.

Per totam Hebdomadam non dicitur Capitulum, nec Versus.

Ad Benedictus.

Ant. 1. Exiérunt citò de monuménto cum timóre & gáudio magno, curréntes nuntiáre discípulis ejus. Et ecce Jesus occúrrit illis. Allelúia. *Matth.* 28

Oratio.

DEus, qui hodiérnâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devíctâ morte, reserásti: vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD PRIMAM.

Deus in adjutórium. Glória Patri. *non dicitur* Allelúia, *nec Hymnus, sed absolutè inchoatur Psalmus. Non dicitur Symbo-*

lum Quicúmque. *loco Antiph. Capitul.* ℟. *br. &* ℣. *dicitur semel* Allelúia.

Deindè: Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. *Ps.* 117.

Et statim dicitur: Dóminus vobíscum, *&c.*

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deindè: Pretiósa, *&c.*

CANON.

Ex Concílio Matisconénsi secúndo.

Anno 583. *Can.* 2.

PAscha nostrum in quo summus Sacérdos & Póntifex pro nostris delíctis, nullam habens obnoxietátem peccáti, immolátus est, debémus omnes festivíssimè cólere, & sédulæ observatiónis sinceritáte in ómnibus venerári; ut illis sanctíssimis diébus omnes simul coadunáti, hymnis Paschálibus indulgéntes, perseveratiónis nostræ præséntiam quotidiánis sacrifíciis ostendámus, laudántes Creatórem ac regeneratórem nostrum véspere, mane & merídie.

AD HORAS.

Dicto Deus in adjutórium. Glória Patri. *Non dicitur* Allelúia *nec Hymnus nec Antiphona, sed Psalmi consueti cum* Glória Patri, *quibus finitis dicitur semel* Allelúia.

Mox subjungitur Hæc dies, &c. *ut suprà. Deindè Oratio de Laudibus, sine Capitulo & Versu, & sic per totam Hebdomadam.*

AD VESPERAS.

Ant. 7. ALlelúia.

Psalmus 109. Dixit Dóminus, *pag.* 34.

Psalmus 110. Confitébor tibi, Dómine, ... in consílio, *ibid.*

Psalmus 111. Beátus vir qui timet Dóminum, *pag.* 35.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Non dicitur Capitulum, nec Hymnus, nec Versus, sed statim dicitur:

℟. HÆc dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea.

℣. Confitémini Dómino quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. *Ps.* 117.

Non repetitur Hæc dies, *sed subjungitur:* Allelúia, allelúia.

℣. Christus surréxit quáliter locútus est, dicens: quia opórtet Fílium hóminis crucifigi, & tértiâ die resúrgere. Allelúia. *Luc.* 24.

Continuò dicitur.

Ad Magníficat.

Ant. 3. Cum serò esset die illo, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti; venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui resurrectiónis Domínicæ solémnia, cólimus, innovatióne tui Spíritûs à morte ánimæ resurgámus. Per eúmdem Dóminum,... in unitáte ejúsdem.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Eundo ad Fontes.

Ant. 7. Allelúia.

Psalmus 112. Laudáte púeri Dóminum, *pag.* 35.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sine Dóminus vobíscum.

Oratio.

Deus, qui resurrectiónis tuæ fidem per baptísmi grátiam in nobis obsignáre voluísti; concéde, ut à peccáti morte liberáti, in novitáte vitæ ambulémus. Qui vivis & regnas.

Non dicitur, Dóminus vobíscum; *nec* Benedicámus Dómino.

Mox redeundo de Fontibus sequitur

Ant. 7. Allelúia.

Psalmus 113. In éxitu Israël de Ægypto, *p.* 35.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sine Dóminus vobíscum.

Ante Crucifixum.

Oratio.

Deus, cujus Fílius pro nobis crucifíxus mundum redímere dignátus est: præsta, ut qui de nostra redemptióne lætámur, ætérnis gáudiis, te donánte, perfruámur. Per eúmdem Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Dicendum hodie tantùmmodò.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur; * Mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo. Allelúia.

℣. Præcipitábit mortem in sempitérnum, & oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra. * Mors. *Rom.* 6. *Is.* 25.

℣. Cor meum & caro mea

℟. Exultavérunt in Deum vivum. Allelúia. *Psal.* 83.

Oratio.

Repélle, Dómine, conscríptum peccáti lege chyrógraphum, quod in nobis Pascháli mystério per resurrectiónem Christi Fílii tui evacuásti. Qui tecum vivit.

Posteà ingrediendo Chorum.

Ant. Regína cœli, lætáre, allelúia,
Quia quem meruísti portáre, allelúia,
Resurréxit sicut dixit, allelúia:
Ora pro nobis Deum. Allelúia.

℣. Circumdedísti me lætitiâ, Dómine:

℟. Ut cantet tibi glória mea. *Ps.* 29.

Oratio.

Deus, qui per resurrectiónem fílii tui Dómini nostri Jesu Christi famíliam tuam lætificáre dignátus es, præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

AD COMPLETOR.

Dictis secretò Pater, Ave, Sancti Spíritûs, *dicitur* Convérte nos. Deus in adjutórium. Glória Patri *non dicitur* Allelúia. *Sed statim dicuntur Psalmi consueti de Dominicâ, & in fine cujuslibet,* Glória Patri, *quibus dictis, statim dicitur* Allelúia. *Mox* ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, &c. *ut suprà.*

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio ut suprà ad Laudes.

℣. Dóminus vobíscum; & Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Prædictus modus Horarum servatur usque ad

Sabbati In Albis

... si occurrat in-
...vam, transfertur
...vam. De Simplici

...A SECUNDA
...A OCTAVAM
...SCHÆ.

...plex-majus.

...OCTURNUM.

...torium. Surréxit ...s verè. * Allelúia.

...s Veníte, *pag. 6.* *...i è I. Nocturno ...æ, ut in Psalterio. ...phona sequenti.*

...℞. Christus mór... pro peccátis nos... sepúltus est, & ...it tértiâ die se... scriptúras. Alle... *Cor.* 15.

...lvávit sibi déxtera ...t bráchium sanc...s. Allelúia, alle...lúia. *Ps.* 97.

...t Actus Apostolórum.

j. *Cap.* 1.

...mum quidem ser...ónem feci de óm...ous, ô Theóphi... cœpit Jesus fácere & docére, usque in diem quâ præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus & præbuit seípsum vivum post Passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis, inquit, per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israël? Dixit autem eis: Non est vestrûm nósse témpora vel moménta quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs Sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa & Samaría, & usque ad últimum terræ.

℞. Qui habitábant Jerúsalem, & príncipes ejus ignorántes Jesum, * Petiérunt à Piláto ut interfícerent eum; Deus verò

suscitávit eum à mórtuis tértiâ die. Allelúia, allelúia.

℣. Ipsi non cognovérunt cogitatiónes Dómini, & non intellexérunt consílium ejus : * Petiérunt. *Act.* 13. *Mich.* 4.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

De Resurrectione Domini.

Lectio ij.

CUm quadragínta diérum obſervántiâ hoc voluérimus operári, ut áliquid sentirémus crucis in témpore Domínicæ Passiónis : adniténdum nobis est, ut étiam Resurrectiónis Christi inveniámur esse consórtes, & de morte ad vitam, dùm in isto sumus córpore, transeámus. Moriéndum ergò est diábolo, & vivéndum Deo : deficiéndum iniquitáti, ut justítiæ resurgátur. Occúmbant vétera, ut oriántur nova. Resurréctio Dómini, non finis carnis, sed commutátio fuit, nec virtútis augménto consúmpta substántia est. Quálitas tránsiit, non natúra defécit: & factum est corpus impassíbile, quod pótuit crucifigi ; factum est immortále, quod pótuit occídi; factum est incorruptíbile, quod pótuit vulnerári. Agnóscat ígitur pópulus novam se esse in Christo creatúram. Nemo in id récidat, unde surréxit; sed etiámsi pro infirmitáte corpórea in alíquibus adhuc languóribus jacet, sanári instánter desíderet ac levári. Hæc est enim salútis via, & cœpta in Christo resurrectiónis imitátio. Hæc meditátio, dilectíssimi, non pro sola solemnitáte Paschàli, sed pro tótius vitæ sanctificatióne retinénda est.

℟. Christus crucifixus est ex infirmitáte ; sed vivit ex virtúte Dei : & nos infirmi sumus in illo ; sed vivémus cum eo * Ex virtúte Dei. Allelúia, allelúia.

℣. Vivificábit nos, & suscitábit nos ; & vivémus in conspéctu ejus * Ex 2. *Cor.* 13. *Os.* 6.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 24.

IN illo témpore ; Duo ex discípulis Jesu ibant ipsâ die in castéllum quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaüs. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 235. *in diebus Paschæ VI. n.* 2. & 3.

IN via cum illis tanquàm comes ambulábat, & ipse dux erat: útique vidébant, sed non agnoscébant. Tenebántur enim óculi eórum, sicut audívimus, ne eum agnoscérent. Eïa, fratres, ubi vóluit Dóminus agnósci? In fractióne panis. Secúri sumus: panem frángimus, & Dóminum agnóscimus. Nóluit agnósci nisi ibi, propter nos qui non eum visúri erámus in carne, & tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quisquis ergò fidélis es, quisquis non inániter Christiánus vocáris, quisquis Ecclésiam non sine causa ingréderis, quisquis verbum Dei cum timóre & spe audis, consolétur te fráctio panis. Abséntia Dómini non est abséntia: habéto fidem, & tecum est quem non vides.

℟. O stulti & tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, & ità intráre in glóriam suam. Allelúia, allelúia.

℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: * Nonne. Glória Nonne. *Luc* 24. *Is.* 53.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi & Canticum ut in die, sub Antiphona sequenti.

Ant. 8. VErbum misit Deus, annúntians pacem per Jesum: hunc Deus suscitávit tértiâ die. Allelúia. *Act.* 10. *Sic Feriis sequentibus.*

Ad Benedíctus.

Ant. 7. Incípiens Jesus à Móyse & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso erant. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui solemnitáte Paschâli mundo remédia contulísti: pópulum tuum, quæsumus, cœlésti dono proséquere; ut & perféctam libertátem consequi mereátur, & ad vitam profíciat sempitérnam. Per Dóminum.

AD HORAS ut in die.

Oratio ut suprà ad Laudes.

CANON.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1551. *Sess.* 13.
de Euch. Cap. 7.

COmmunicáre voléntì revocándum est in memóriam Apóstoli præcéptum, (probet seípsum homo.) Ecclesiástica autem consuetúdo declárat eam probatiónem necessáriam esse, ut nullus sibi cónscius mortális peccáti, quantúmvis sibi contrítus videátur, absque præmíssâ Sacramentáli confessióne ad sacram Eucharístiam accédere débeat.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi ut suprà in die.

℟. HÆc dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea.

℣. Dicat nunc Israël quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Allelúia, allelúia. *Psal.* 117.

℣. Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem suscitávit à mórtuis. Allelúia. *Act.* 3.

Ad Magnificat.

Ant. 2. Evánuit (Jesus) ex óculis eórum, & dixérunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via? Et regréssi sunt in Jerúsalem; & narrábant quómodo cognovérunt eum in fractióne panis. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, à cunctis malis imminéntibus per hæc Paschália festa liberémur. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum;
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Ad Fontes.

Oratio.

DEus, totíus cónditor creatúræ, fámulos tuos quos fonte renovásti baptísmatis, quosque grátiæ tuæ plenitúdine solidásti, in adoptiónis sorte fácias dignánter ascríbi. Per Dóminum.

Ante Crucifixum.

Oratio.

DEus, qui pópulum tuum de hostis cállidi servitúte liberásti, preces ejus misericórditer

, & adversántes virtúte prostérne. ...minum.
...óminus vobíscum; ...t cum spíritu tuo.
...enedicámus Dó-
...eo grátias.
...diendo Chorum.
Regína cœli *ut* *...a die.*
...PLETORIUM *ut*
...io ut ad Laudes.

...IA TERTIA
...A OCTAVAM
...ASCHÆ.

...uplex-majus.

...MATUTINUM.

...tatorium, Antiph. ...us, ut in Feria II. ...nti. Sic Feriis se...us.

Psalmi è II. Noct. ...icæ ut in Psalterio.

...tibus Apostolórum.
... j. *Cap.* 2.
...ans Petrus cum ún...ecim, levávit vo...em suam, & lo...t eis: Viri Israëlítæ, verba hæc: Jesum ...num, virum ap...um à Deo in vobis, ...us, & prodígiis, ...is, quæ fecit Deus per illum in médio vestrî, sicut & vos scitis; hunc definito consílio, & præsciéntiâ Dei tráditum per manus iniquórum affigéntes, interemístis: quem Deus suscitávit, solútis doloribus inférni, juxtà quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dóminum in conspéctu meo semper; quóniam à dextris est mihi, ne commóvear: propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea, insuper & caro mea requiéscet in spe; quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas mihi fecísti vias vitæ; & replébis me jucunditáte cum fácie tua. Viri fratres, líceat audénter dícere ad vos de Patriárcha David, quóniam defúnctus est, & sepúltus: & sepúlcrum ejus est apud nos usque in hodiérnum diem. Prophéta ígitur cùm esset, & sciret quia jurejurándo jurásset illi Deus de fructu lumbi ejus sedére super sedem ejus: próvidens locútus est de Resurrectióne Christi, quia neque deré-

vobis : auctórem verò vitæ interfecístis, * Quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Allelúia, allelúia.

℣. Filii hóminum, scitóte quia Dóminus mirificávit Sanctum suum : * Quem Deus. *Act. 3. Ps. 4.*

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. In Ps. 101. *Serm.* 2. *n.* 7.

Lectio ij.

NOn laus fidei Christianórum est, quia credunt mórtuum Christum, sed quia credunt resurrexísse Christum. Nam mórtuum & pagánus credit; & hoc tibi pro crímine óbjicit, quia in mórtuum credidísti. Quæ ígi-

salvus eris.

℟. Crédimus quóniam * Qui Jesum, & nos suscitábit. Allel lúia.

℣. Inclináte vestram, & ve díte, & vivet ár tra. * Qui suscitá 2. *Cor.* 4. *Is.* 55.

Léctio sancti E secúndùm L

Lectio iij. C

IN illo tempor Jesus in médi lórum suórum, eis : Pax vobis; nolíte timére. E

Homília Sancti Papæ.

Homil. 26. *In E*

PRima lectió Evangélicæ

si ratione comprehénditur, non est admirábilis; nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experiméntum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetípsis comprehéndi nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensánda sunt, ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos, jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos, per nativitátem suam, clauso éxiit úterò Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis, post resurrectiónem suam, in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non aperto Vírginis útero exívit?

℟. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit eis: * Pax vobis; ego sum, nolíte timére. Allelúia, allelúia.

℣. Ego sum frater vester, nolíte pavére; pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos: * Pax vobis. Glória. * Pax vobis. *Luc. 24. Gen. 45.*

Te Deum.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. Obtulérunt discípuli Dómino partem piscis assi, & favum mellis: & cùm manducásset coram eis, sumens relíquias dedit eis. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis, ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

AD HORAS ut in die.

Oratio ut ad Laudes.

CANON.

Ex Concílio Reménsi. *An.* 1583. *de Euch. n.* 1.

Cum nihil hábeat Christiána Relígio sacraménto Eucharístiæ præstántius & augústius, nihílque ad sanctè & inculpátè vivéndum efficácius ejúsdem frequentíssimâ perceptióne, dolémus tantam esse Christianórũ hujus témporis incúriam, ut semel tantùm in anno sumant tam salúbris sacraménti subsídia.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi ut in die.

℟. Hæc dies, *&c.* ℣. Dicant nunc qui redémpti sunt à Dó-

mino, quos redémit de manu inimíci, & de regiónibus congregávit eos. Allelúia, allelúia. *Ps.* 106.

℣. Grátias Deo Patri, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum filii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. Allelúia. *Coloss.* 1.

Ad Magníficat.

Ant. 3. Sic scriptum est, & sic oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam, & remissiónem peccatórum in omnes gentes. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui Paschális festivitátis solémnia cólimus, in tua semper sanctificatióne vivámus. Per Dóminum.

Ad Fontes.

Oratio.

Deus per quem nobis redémptio venit, & præstátur adóptio, réspice in ópera misericórdiæ tuæ; ut in Christo renátis, & ætérna tribuátur hæréditas & vera libértas. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ante Crucifixum.

Oratio.

Deus, qui cónspicis famíliam tuam omni humánâ virtúte destítui, Pascháli interveniénte festivitáte, tui eam bráchii protectióne custódi. Per Dóminum.

Ingrediendo Chorum.

Ant. Regina cœli *ut suprà in die.*

COMPLETORIUM *ut suprà in die.*

FERIA QUARTA

Intrà Octavam Paschæ.

Duplex-minus.

AD MATUTINUM.

Tres Psalmi è III. Noct. Dominicæ, ut in Psalterio.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 2.

His audítis, compúncti sunt corde, & dixérunt ad Petrum & ad réliquos Apóstolos: Quid faciémus, viri fratres? Petrus verò ad illos: Pœniténtiam, (inquit,) ágite, & baptizétur unusquísque vestrûm in nómine Jesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum: & accipiétis donum Spíritûs Sancti. Vobis enim est repromíssio,

vestris, & ómni-
ongè sunt, quos-
advocáverit Dó-
eus noster. Aliis
bis plúrimis testi-
t, & exhortabá-
dicens: Salvámi-
atióne ista prava.
recepérunt ser-
ejus, baptizáti
appósitæ sunt in
nimæ circiter tria
rant autem per-
s in doctrína A-
m, & commu-
fractiónis panis,
nibus. Fiébat au-
ii ánimæ timor:
que prodígia &
r Apóstolos in
fiébant, & me-
magnus in uni-

cúndùm miseri-
suam magnam
vit nos Deus in
vam per resur-
n Jesu Christi ex
* In hæreditátem
ibilem & incon-
m. Allelúia, alle-

emor fuit nostrî,
nos Dóminus,
in ætérnum mi-
a ejus; * In hæ-
. 1. *Petr.* 1. *Ps.*

Sermo Sancti Gregórii Naziánzeni.

Lectio ij. Oratio 42.

Resurrectiónis dies, faustúmque princípium: proínde ob festum diem exsplendescámus: ei qui pro nobis passus est ac resurréxit, múnera offerámus. Aurum fortásse me dícere putátis, aut argéntum, aut textúras, aut pellúcidos & ingentis prétii lápides, fluxam fragilémque matériam, cujus ferè majórem partem póssident ímprobi, & servi rerum terrenárum mundíque príncipis: Imò verò nosmetípsos offerámus, hoc est, opes Deo caríssimas, ipsóque máximè dignas. Imáginis decus imágini reddámus: dignitátem nostram agnoscámus: exémplar nostrum honóre prosequámur: mystérii vim intelligámus, & pro quo Christus morte functus est. Simus ut Christus, quóniam Christus quoque sicut nos. Efficiámur dii propter ipsum, quóniam ipse quoque homo propter nos factus est. Assúmpsit quod detérius erat, ut det quod præstántius est: mendícus factus est, ut nos illíus men-

dicitáte ditémur. Servi formam suscépit, ut nos in libertátem afferámus: descéndit, ut evehámur: tentátus est, ut vincámus: contémptus est, ut nos glóriâ afficiámur: mórtuus est, ut salútem nobis ásserat: ascéndit, ut eos qui in peccáti lapsu jacébant, ad seípsum trahat. Omnia quisque donet: ómnia, inquam, ei qui seípsum redemptiónis prétium pro nobis ac culpæ nostræ succidáneum dedit, nemo non ófferat. Nihil autem datúrus est tantum, quantum si seípsum obtúlerit, hujus mystérii vim ac ratiónem probè intelligéntem, & totum in eo niténtem, ut propter illum ómnia sit, quæcúmque ipse propter nos factus est.

℟. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus: * In hoc enim Christus mórtuus est, & resurréxit, ut & mortuórum & vivórum dominétur. Allelúia, allelúia.

℣. Fórtium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam. * In hoc. *Rom.* 14. *Is.* 53.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 21.

In illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, & Thomas qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 24. *hab. in Basil. S. Laurentii foris muros Feria quarta Paschæ.*

Léctio sancti Evangélii, quæ modò in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne suâ vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest, cur Petrus qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit: & cùm Véritas dicat, Nemo mittens manum suam ad arátrum, & aspíciens retro, aptus est regno Dei: cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, citiùs vidétur, quia nimírum negótium quod ante conversiónem sine peccáto éxtitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Stetit Jesus in littore; non tamen cognovérunt discípuli quia Jesus est. *

Dicit eis: Míttite in déxteram navígii rete. Misérunt, & jam non valébant illud tráhere præ multitúdine píscium. Allelúia, allelúia.

℣. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, in terra, in mari & in ómnibus abyssis. * Dicit eis. Glória. * Dicit; *Joan.* 21. *Ps.* 134.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. Dicit discípulis suis Jesus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum: Tu quis es? sciéntes quia Dóminus est. Allelúia. *Joan.* 21.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnuâ solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut per temporália festa quæ ágimus, pervenire ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas ut in die.

Oratio ut ad Laudes.

C A N O N.

Ex Concílio Cabillonénsi secúndo.

An. 813. *Cap.* 46.

IN percéptione Córporis & Sánguinis Domínici magna discrétio adhibénda est. Cavéndum est enim ne si nímium in longum differátur, ad perníciem ánimæ pertíneat, dicénte Dómino, nisi manducavéritis carnem fílii hóminis, & bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis; si verò indiscrétè accipiátur, timéndum est illud quod ait Apóstolus: qui mandúcat & bibit indígnè, judícium sibi mandúcat & bibit.

AD VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi ut in die.

℟. HÆc dies, *&c.* ℣. Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. Allelúia, allelúia. *Psal.* 117.

℣. Regnávit Dóminus Deus noster omnípotens: gaudeámus & exultémus & demus glóriam ei. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 8. Accipit Jesus panem, & dat discípulis suis, & piscem simíliter. Hoc jam tértio manifestátus est Jesus, postquàm resurréxit à mórtuis. Allelúia. *Joan.* 21.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut hujus Paschális festivitátis mirábile sacraméntum, & temporálem nobis tranquillitátem tríbuat, & vitam cónferat sempitérnam. Per Dóminum.

Ad Fontes.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam multíplicas sóbole renascéntium, fac eam propítius gaudére de suórum proféctibus filiórum. Per Dóminum.

Ante Crucifixum.

Oratio.

TRíbue, quæsumus, omnípotens Deus, ut illuc tendat christiánæ devotiónis afféctus, ubi tecum est nostra substántia Jesus Christus Dóminus noster. Qui tecum.

Ingrediendo Chorum

Ant. Regína cœli *ut in die.*

COMPLETOR. *Ibidem.*

FERIA QUINTA

Intrà Octavam Paschæ.

Semiduplex-majus.

Tres Psalmi è I. Noct. Dominicæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap. 3.*

PEtrus & Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cùm vidísset Petrum & Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum & aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: in nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. Et apprehénsâ manu ejus déxterâ, allevávit eum, & prótinùs consolidátæ sunt bases ejus & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat: & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, & laudántem

Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: & impléti sunt stupóre.

℟. Jesum Nazarénum virum approbátum à Deo virtútibus & prodígiis, per manus iniquórum affigéntes, interemístis: * Quem Deus suscitávit. Allelúia, allelúia.

℣. Ipse est Deus vivens, & ætérnus in sæcula, fáciens signa & mirabília in cœlo & in terra: * Quem. *Act.* 2. *Dan.* 6.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Cur initio Pentecostes legantur Actus Apostolor.

Serm. 4. *n.* 5. & 6.

Lectio ij.

MEritò quæret áliquis quam tandem ob causam statútum fúerit ut históriam crucis in die crucis & passiónis legámus; Apostolórum autem Acta non ipsis illis diébus, aut illo témpore quo patráta sunt, legámus. Causam diligénter atténdite. Statim post crucem ac resurrectiónem mirácula légimus Apostolórum, ut maniféstam & indubitátam resurrectiónis probatiónem habeámus. Excitátum illum à mórtuis corpóreis óculis non vidísti; sed óculis fidei cernis illum à mórtuis excitátum. Non vidísti illum his óculis à mórtuis excitátum: at per illa mirácula excitátum illum à mórtuis intuébere. Ad illum enim fidei conspéctum signórum exhibítio te dedúcet. Itáque multò major & evidéntior illa fuit demonstrátio, quòd in ejus nómine signa fíerent, quàm quòd excitátus ille à mórtuis apparéret. Cùm enim Petrum audivíssent turbæ claudo dicéntem: In nómine Jesu Christi surge, & ámbula, tria míllia & quinque míllia virórum Christo credidérunt. At discípulus cùm suscitátum vidéret, nisi étiam tángeret, incrédulus fuit: hæc cùm vel inimíci ipsi spectássent, prótinus credidérunt. Ita in hujúsmodi miráculis majus áliquid visu fuit & evidéntius, plusque ad illos alliciéndos váluit atque flectendos, ut resurrectióni fidem adhibérent.

℟. Per Christum fidéles estis in Deo qui suscitávit

Ante Crucifixum.

Oratio.

MUltíplica, quæsumus, Dómine, fidem pópuli tui, ut cujus per te sumpsit inítium, per te consequátur augméntum. Per Dóminum.

Ingrediendo Chorum.

Ant. Regina cœli *ut suprà in die.*

COMPLETOR. *Ibidem.*

FERIA SEXTA.

Intrà Octavam Paschæ.

Semiduplex-majus.

AD MATUTINUM.

Tres Psalmi è II. Noct. Dominicæ ut in Psalterio.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 3.

CUm tenéret (claudus) Petrum & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad Pópulum: Viri Israëlítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostrâ virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, & negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem Sanctum & justum negástis, & petístis virum homicídam donári vobis: auctórem verò vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidístis & nostis, confirmávit nomen ejus: & fides quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrûm.

℞. Convenérunt in civitáte ista advérsùs sanctum Púerum tuum Jesum quem unxísti: * Et nunc, Dómine, da servis tuis cum fidúcia loqui, in eo quòd manum tuam exténdas ad sanitátes & prodígia, per nomen sancti Fílii tui Jesu. Allelúia, allelúia.

℣. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminum & advérsùs Christum ejus. * Et nunc. *Act.* 4. *Ps.* 2.

Sermo Sancti Gregórii Papæ.

Hom. 21. *in Evang.* n. 7.

Lectio ij.

Ecce ad memóriam redit quòd crucifixo Dei Fílio Judæi insultántes dicébant : Si Rex Israël est, descéndat de cruce ; & crédimus ei. Qui si de cruce tunc descénderet, nimírum insultántibus cedens, virtútem patiéntiæ non demonstráret. Sed expectávit páululum, tolerávit oppróbria, irrisiónes sustínuit, servávit patiéntiam, dístulit admiratiónem ; & qui de cruce descéndere nóluit, de sepúlcro surréxit. Plùs ígitur fuit de sepúlcro súrgere, quàm de cruce descéndere. Plus fuit mortem resurgéndo destrúere, quàm vitam descendéndo serváre. Sed cùm Judæi hunc ad insultatiónes suas de cruce descéndere mínimè cérnerent, cùm moriéntem vidérent, eum se vicísse credidérunt, nomen illíus se quasi extinxísse gavísi sunt. Sed ecce de morte nomen ejus per mundum crevit, ex quo hoc infidélis turba extinxísse se crédidit : & quem gaudébat occísum, dolet mórtuum ; quia hunc ad suam glóriam cognóscit pervenísse per Pœnam.

℟. Ubi est mors, victória tua ? ubi est, mors, stímulus tuus ? Stímulus mortis peccátum est ; * Deo autem grátias qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia.

℣. Obliviόni tráditæ sunt angústiæ prióres, & abscónditæ ab óculis. * Deo. 1. *Cor.* 15. *Is.* 65.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 28.

In illo témpore ; Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in montem ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homília Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 91. *in Matth.*

Iste postrémus mihi esse vidétur aspéctus qui in Galilæa cóntigit, quando Apóstolos emísit ad baptizándum. Quod si verò nonnúlli dubitárunt, hinc Evangelistárum admiráre veritátem, qui neque illórum ad extrémum usque diem defécus sùpprimant ; áttamen étiam isti per ipsíus as-

péctus confirmáti sunt. Quid ígitur illos conspicátus ait? Data est mihi omnis potéstas in cœlo & in terra: eúntes docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Filii, & Spíritûs Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis. Partìm de dogmátibus, partìm de præcéptis mandat. Et Judæórum ne méminit quidem, neque in médium, quæ facta fúerant, profert: nec Petro negatiónem expróbrat, nec de aliórum cujúsquam fuga expóstulat, sed jubet ut in univérsum terrárum orbem effundântur, compendiáriam quæ per baptísma fieret, doctrínam commíttens. Deindè quóniam res magnas illis injúnxerat, ipsórum ánimos attóllens ait: Ecce ego vobíscū sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sæculi: Viden auctoritátem ac poténtiam? Viden quómodò étiam illa obsecundatiónis grátiâ dicta fúerint? Non cum ipsis autem solùm se futúrum dixit, sed & cum ómnibus qui post illos sunt creditúri: Non enim usque ad sæculi consummatiónem permansúri erant Apóstoli; sed fidélibus lóquitur velúti uni córpori.

℟. Vidéntes Jesum discípuli adoravérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: * Data est mihi omnis potéstas in cœlo & in terra. Allelúia, allelúia.

℣. Ego constitútus sum rex à Dómino super Sion montem sanctum ejus: * Data est. Glória. * Data est. *Matth.* 28. *Psal.* 2.

Ad Benedíctus

Ant. 3. Eúntes docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Filii, & Spíritûs Sancti. Allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti; da ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium & píetas actiónum. Per Dóminum.

AD HORAS ut in die.

Oratio ut ad Laudes.

CANON.

Ex Concílio Tolosáno. *Anno* 1590. *Part. II. Cap.* 5.

QUæ tanto animárum dispéndio in locis

quibúsdam incrébuit, serò nímium communicándi consuetúdo sánctiùs erit immutánda; adolescentésque ii, quos de suméndo Mystério satis discérnere posse Párochi vel Confessárii judicárint, ad communiónem sunt recipiéndi, imò étiam impelléndi.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiphonæ ut in die.

℟. HÆc dies, &c. ℣. Confitébor tibi, Dómine, quóniam exaudísti me, & factus es mihi in salútem. Allelúia, allelúia. *Ps.* 117.

℣. In Christo Jesu resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis. Allelúia. *Coloss.* 2.

Ad Magníficat

Ant. 1. Qui credíderit & baptizátus fúerit, salvus erit. Allelúia. *Marc.* 16.

Oratio.

ADésto, quæsumus, Dómine, famíliæ tuæ, & dignánter impénde: ut quibus fidei grátiam contulísti, corónam largiaris ætérnam. Per.

Ad Fontes.

Oratio.

DEus, qui credéntes in te fonte baptísmatis innovásti: hanc renátis in Christo concéde custódiam, ut nullo erróris incúrsu grátiam regeneratiónis amíttant. Per.

Ante Crucifixum.

Oratio.

DEus, qui ad ætérnam vitam in Christi resurrectióne nos réparas: érige nos ad consedéntem in déxtera tua nostræ salútis auctórem, ut qui propter nos judicándus advénit, pro nobis judicatúrus advéniat idem Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster qui tecum vivit & regnat.

Ingrediendo Chorum

Ant. Regina *ut in die.*

COMPLETOR. *Ibidem.*

SABBATO *IN ALBIS.*

Semiduplex-majus

AD MATUTINUM.

Tres Psalmi è III. Noct. Dominicæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 3.

ET nunc fratres, scio quia per ignorántiam fecístis

sicut & príncipes vestri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. Pœnitémini ígitur & convertímini, ut deleántur peccáta vestra: ut cum vénerint témpora refrigérii à conspéctu Dómini, & míserit eum qui prædicátus est vobis, Jesum Christum, quem opórtet quidem cœlum suscípere usque in témpora restitutiónis ómnium quæ locútus est Deus per os sanctórum suórum à século Prophetárum. Moyses quidem dixit: Quóniam Prophétam suscitábit vobis Dóminus Deus vester de frátribus vestris, tanquàm me, ipsum audiétis juxtà ómnia quæcúmque locútus fúerit vobis. Erit autem: omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. Et omnes Prophétæ à Sámuel, & deínceps qui locúti sunt, annuntiavérunt dies istos. Vos estis filii Prophetárum & testaménti quod dispósuit Deus ad patres nostros dicens ad Abraham: Et in sémine tuo benedicéntur omnes famíliæ terræ. Vobis primùm Deus súscitans Fílium suum, misit eum benedicéntem vobis, ut convértat se unusquísque à nequítia sua.

℟. Jesum à Názareth suscitávit Deus tértiâ die, & præcépit nobis testificári * Quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Allelúia, allelúia.

℣. Corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: judicábit pópulos in æquitáte. * Quia. *Act.* 10. *Ps.* 95.

Sermo Sancti Augustini Epíscopi.

Serm. 228. *in die Pasch.* *V. n.* 1. *&* 2.

Lectio ij.

DIes istos, quibus post passiónem Dómini nostri Deo cantámus Allelúia, féstos habémus in lætítia usque ad Pentecósten, quando missus est de cœlo promíssus Spíritus Sanctus. Ex his diébus septem vel octo qui nunc aguntur, sacraméntis infántium deputántur. Qui paulò ante vocabántur competéntes, modò vocántur infántes. Competéntes dicebántur, quó-

niam matérna víscera, ut nascieréntur, petèndo pulsábant. Infántes dicúntur, quia modò nati sunt Christo, qui priùs nati súerant sæculo. In illis est vita nováta, quæ in vobis debet esse firmáta: & qui jam fidéles estis, non eis exémpla quibus péreant, sed quibus profíciant, præbeátis. Jam ipsos állóquor, ut grana sint in área. Vos fratres, vos fílii, vos novélla gérmina matris Ecclésiæ, óbsecro vos per quod accepístis, ut attendátis in eum qui vos vocávit, qui diléxit vos, qui pérditos quæsívit vos, qui invéntos illuminávit vos, ut non sectémini vias perditórum, in quibus errat nomen fidélium. Elígite vobis quos imitémini, Deum timéntes, Ecclésiam Dei cum timóre intrántes, verbum Dei diligénter audiéntes, memóriâ retinéntes, cogitatióne ruminántes, factis impléntes.

℟. Estis in illo repléti qui est caput omnis principátûs & potestátis; consepúlti ei in baptísmo, * In quo & resurrexístis per fidem operatiónis Dei qui suscitávit illum á mórtuis. Allelúia, allelúia.

℣. Cognóscite hódie quæ ignórant, qui non vidérunt magnália Dómini, & robústam manum, extentúmque bráchium. * In quo. *Coloss.* 2. *Deut.* 11.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 20.

In illo témpore; Unâ sábbati María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 22. *hab. in Basílicâ S. Joan. Later. Sabb. post Pasch. n.* 1.

Léctio sancti Evangélii quam modò, fratres, audístis, valde in superfície históricâ est aperta; sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirénda. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur hora: juxta intelléctum verò mysticum requiréntis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto: & quia hunc mínimè in-

vénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cùm venit ad monuméntum. Cucúrrit citiùs, discipulísque nuntiávit. Sed illi præ cæteris cucurrérunt, qui præ cæteris amavérunt; vidélicet Petrus & Joánnes.

℟. Unâ sábbati María Magdaléne * Venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Allelúia, allelúia.

℣. Fortis est ut mors diléctio. * Venit. Glória Patri. Venit. *Joan.* 20. *Cant.* 8.

Ad Benedíctus

Ant. 4. Nondum sciébant Scriptúram, quia oportébat Jesum à mórtuis resúrgere. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui festa Pascália venerándo égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per Dóminum.

Ad Horas ut in die.

Oratio ut ad Laudes.

CANON.

Ex Constitutiónibus Ecclésiæ Gallicánæ in convéntu Melodunénsi.

Anno 1579. *Tit. de Eucharistia.*

AD frequéntem communiónem, cum fidei sinceritáte, spei confidéntia, charitátis ardóre, ac animárum puritáte pópuli excitándi sunt. Júvenes primùm ad tanti sacraménti sumptiónem admítti voléntes probéntur; & per tempus áliquod, ántequàm admittántur, ad fidei sinceritátem, usum & fructum tanti sacraménti instituántur.

DOMINICA
IN ALBIS
DEPOSITIS.

QUÆ EST PRIMA POST PASCHA.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ de Laudibus & Psalmi de Sabbato.

Capitulum. Tit. 3.

NOn ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secúndùm suam misericórdiam salvos nos fecit per lavacrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abúndè per Jesum Christum salvatórem nostrum.

℟. Numquid non tu, Dómine, percusśísti superbum, vulnerásti dracónem? * Et nunc, qui redempti sunt à Dómino, converténtur, & vénient in Sion laudántes, & lætítia sempitérna super capita eórum: fúgiet dolor & gémitus. † Allelúia.

℣. Liberávit nos Deus, secúndùm grátiam quæ manifestáta est nunc per illuminatiónem Jesu Christi, qui destrúxit quidem mortem, illumináyit autem vitam. * Et nunc. Glória. † Allelúia. *Is.* 51. 2. *Tim.* 1.

HYMNUS.

ADÉSTE, Cœlitûm chori,
Lætum sonantes cánticum,
Dùm liber inter mórtuos
Christus sepúlcrum déserit.

FRUSTRA sepúlcro mílites
Appónit insánus furor:
Frustrà specûs gens pérfida

Firmat sigillis óstium.

Clausa, sigillis integris,
Exíre spelúncâ potest,
Quem matris alvo Virginis
Effúdit illæsus pudor.

Ridébat hunc turpi trabe
Vesána pendéntem cohors:
Descéndat, inquit, & Deum
Illi Patrem fatébimur.

At tu patérnis óbsequens
Ad usque mortem légibus,
Orbem sacérdos víctima
Toto piábas sánguine.

Non ille descéndit cruce;
Plus fecit: ecce mórtuus
Se reddit ipse lúmini:
Deo satum jam crédite.

Da, Christe, nos tecum mori:
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere:
Amáre da cœléstia.

¶ Sit laus Patri; laus Filio
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.

Amen.

℣. Dicant qui redémpti sunt à Dómino.

℟. Quóniam in sæculum misericórdia ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* 106.

Ad Magnificat

Ant. 3. Dóminus scidit aquas antè eos ut fáceret sibi nomen sempitérnum: edúxit eos per abyssos. Allelúia. *Is.* 63.

Oratio ut infrà ad Laudes.

Completorium *ut infrà in Feriis.*

Non dicuntur Preces.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum qui resurréxit propter justificatiónem nostram, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Rom.* 4.

Psalm. Veníte. *pag.* 6.

Tres Psalmi è I. Noct. Dominicæ.

Ant. 1. Convérsi estis ad Deum servíre Deo vivo & vero & expectáre Fílium ejus de cœlis, quem suscitávit ex mórtuis, Jesum. Allelúia. 1. *Thess.* 1.

Ant. 2. Vétera transiérunt: ecce facta sunt ómnia nova. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Ant. 3. Liberáti à peccáto servi facti estis justítiæ. Allelúia. *Rom.* 6.

℣. Confitémini Dómino quóniam bonus:

℟. Quóniam in sæculum misericórdia ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* 117.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 4.

FActum est in crástinum ut congregaréntur Príncipes sacerdótum, & Senióres, & Scribæ in Jerúsalem, & Annas princeps Sacerdótum, & Cáiphas, & Joánnes, & Alexánder, & quotquot erant de génere Sacerdotáli. Et statuéntes Apóstolos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu Sancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli, & Senióres, audíte: Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis & omni plebi Israël, quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis qui reprobátus est à vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli; & non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

℟. Vos pópulus acquisitiónis; qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei: * Qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti. Allelúia, allelúia.

℣. Dóminus elégit vos, quia diléxit vos, & redémit de domo servitútis: * Qui non consecúti. 1. *Petr.* 2. *Deut.* 7.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 260. *Alias* 11. *hab. die Dominica in Octava Paschæ.*

Lectio ij.

NE moras faciámus actúri multa: regenerátis in baptísmo qui hódie miscéndi sunt pópulo, brevis sed gravis sermo reddéndus est. Vos qui baptizáti estis, & hódie complétis sacramén-

tum Octavárum vestrárum, bréviter accípite & intellígite translátam fuísse figúrâ circumcisiónis carnis ad circumcisiónem cordis. Infántes appellámini, quóniam regeneráti estis, & novam vitam ingréssi estis, & ad vitam ætérnam renáti estis, si hoc quod in vobis renátum est, malè vivéndo non suffocétis. Reddéndi estis pópulis, miscéndi estis plebi fidélium: cavéte ne imitémini malos fidéles, imò falsos fidéles; quasi confiténdo fidéles, sed malè vivéndo infidéles. Vidéte quia testíficor vobis coram Deo & Angélis ejus; castitátem serváte, sive conjugálem, sive omnímodæ continéntiæ. Quicúmque continéntiam vovístis, réddite quod vovístis, quia non exigerétur, si non vovisśétis. Quod pótuit licére, non licet; non quia núptiæ damnántur, sed qui retrò réspicit, damnátur. Cavéte à fráudibus in negótiis vestris. Cavéte à mendáciis & perjúriis. Cavéte à verbositáte & luxúria. Quæcúmque non vultis fieri vobis, nolíte fácere áliis, & homínibus, & Deo. Quid vos ónerem? hæc ágite, & Deus pacis erit vobíscum.

℟. Deponéntes omnem malítiam, * Sicut modò géniti infántes, rationábile sine dolo lac concupíscite; ut in eo crescátis in salútem. Allelúia, allelúia.

℣. Testes vos estis quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei: nunc ergo inclináte corda vestra ad Dóminum; * Sicut. 1. *Petr.* 2. *Josue* 24.

Léctio Sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 20.

IN illo témpore; Cùm serò esset die illo, unâ sabbatórum, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jesus & stetit in médio: & dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 26. hab. in Basilica S. Joan. Later. in Oct. Paschæ n. 2.

DIxit eis: Pax vobis; sicut misit me Pater, & ego mitto vos; id est, Sicut misit me Pater, Deus Deum, & ego mit-

so vos, homo hómines. Pater Filium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit: sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Electos verò Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed, sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo & Fílius amátur à Patre; & tamen ad passiónem míttitur: ita & discípuli à Dómino amántur, qui tamen ad passiónem mittúntur in mundum. Itaque dícitur: Sicut misit me Pater, & ego mitto vos; id est, Eâ vos caritáte díligo, cùm inter scándala persecutórum mitto, quâ me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerándas passiónes fecit.

℟. Pax vobis; sicut misit me Pater, & ego mitto vos: * Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis; & quorum retinuéritis, reténta sunt. Allelúia, allelúia.

℣. Vos sacerdótes Dómini vocabímini: Minístri Dei nostri, dicétur vobis: * Accípite. Glória Patri. * Accípite. *Joan.* 20 *Is.* 61. Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. Cum mórtui essétis in delíctis, convivificávit vos cum Christo Deus donans vobis ómnia delícta. Allelúia. *Coloss.* 2.

Ant. 2. Mortificáti estis legi per corpus Christi, ut sitis altérius, qui ex mórtuis resurréxit, ut fructificémus Deo. Allelúia. *Rom.* 7.

Ant. 5. Vos nunc salvos facit baptísma per resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxtera Dei, deglútiens mortem. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 3. Vos genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 1. Quicúmque in Christo baptizáti estis, Christum induístis. Allelúia. *Galat.* 3.

Capitulum. Apoc. 1.

Grátia vobis, & pax à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primo-

génitus mortuórum & princeps regum terræ : qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo.

℣. Tu es Deus qui facis mirabília :

℟. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Allelúia, all. all. *Ps.* 76.

Ad Benedíctus

Ant. 8. Post dies octo, íterum venit Jesus, jánuis clausis, & stetit in médio, & dixit : Pax vobis. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus & vitâ teneámus. Per Dóminum nostrum.

AD HORAS.

Post Hymnum Doxologia

SIT laus Patri ; laus Fílio
Qui nos, triumphâtâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Eadem Doxol. post Hymnos cæteros ejusdem metri toto Tempore Paschali dicitur, nisi aliter notetur.*

Psalmi de Dominica sub Antiphonis de Laudibus, quartâ prætermissâ.

AD PRIMAM.

Dicitur Symbolum Quicúmque.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi tértio.

An. 1573. *Part. I. Tit.* 7.

QUicúmque in Pascha ab Diœcési absuérit, is revérsus, se eo témpore sacram Communiónem sumpsísse testátum faciat scripto Sacerdótis à quo súmpserit. Alióquin, ut Ecclésiæ præcépto páreat, conféssus in Parochiáli Ecclésia, sacram Eucharístiam suscípiat. Quod nisi fécerit, prout juris est, pœnâ afficiátur.

AD TERTIAM.

Capitulum Non ex opéribus *ut in I. Vesperis.*

℟. *brev.* Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes. Allelúia, allelúia. Beáti.

℣. Et quorum tecta sunt peccáta. Beáti. Glória. Beáti.

℣. Beátus vir cui non

imputávit Dóminus peccátum.

℟. Nec est in spíritu ejus dolus. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 31.

AD SEXTAM.

Capitulum Grátia vobis, *ut in Laudibus.*

℟. *brev.* Salvávit eos propter nomen suum. Allelúia, allelúia. Salvávit.

℣. Ut notam fáceret poténtiam suam. Salvávit. Glória. Salvávit.

℣. Dedúxit eos in abyssis sicut in desérto:

℟. Et salvávit eos de manu odiéntium. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 105.

AD NONAM.

Capitulum. 2. Cor. 5.

SI unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: & pro ómnibus mórtuus est Christus; ut, & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est & resurréxit.

℟. *brev.* Reddam, Dómine, laudatiónes tibi. Allelúia, allel. Reddam.

℣. Quóniam eripuísti ánimam meam de morte. Reddam. Glória Patri. Reddam. *Ps.* 55.

℣. Audítam fácite vocem laudis ejus,

℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus & Psalmi de Dominica.

Capitulum, Hymnus & Versus, ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat

Ant. 8. Multa fecit Jesus quæ non sunt scripta: hæc autem scripta sunt ut credátis, quia Jesus est Christus Filius Dei, & ut credéntes vitam habeátis in nómine ejus. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM *ut infrà in Feriis.*

Non dicuntur Preces.

IN FERIIS TEMP. PASCHALIS

Usque ad Ascensionem DOMINI.

AD MATUTINUM.

Invitat. CHristus qui crucifixus est, surréxit. * Allelúia. *Matth.* 28.

Psalm. Venite, *pag.* 6.

Tres Psalmi ut distri-

buntur infrà in qualibet Feria, sub sola

Ant. 4. (Christus) præbuit seipsum vivum Apóstolis post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei. Allelúia. *Act.* 1.

℣. Dóminus regnávit, decórem indútus est:

℟. Indútus est Dóminus fortitúdinem. Allel. allel. allel. *Ps.* 92.

Benedictiones ut antè Psalterium pro Tempore Paschali. pag. 4.

Lectiones & ℟℟℟. ut notatur infrà in qualibet Feria.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria sub sola

Ant. 5. Pro ómnibus mórtuus est Christus: ut, & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est & resurréxit. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. Hæbr. 13.

Deus pacis, qui edúxit de mórtuis Pastórem magnum óvium in sánguine testaménti ætérni Dóminum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono; ut faciátis ejus voluntátem, fáciens in vobis quod pláceat coram se.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem:

℟. Déxtera Dómini exaltávit me. Allel. allel. allel. *Ps.* 117.

Ad Benedictus Antiph. propria ut in qualibet Feria notatur.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Dictá Oratione in Semiduplicibus & infrà, præterquàm intrà Octavas Solemnes, fit Commemoratio de Resurrectione Christi per

Ant. Crucifixus ex infirmitáte, vivit ex virtúte Dei. Allelúia. 2. *Cor.* 13.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subire voluísti, ut inímici à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Psalmi de Feria & sic ad alias Horas.

Ant. 7. Conresuscitávit nos Deus in Christo,

ut osténderet abundántes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos, Allelúia. *Ephes.* 2.

In Duplicibus & suprà necnon intrà Octavas Solemnes continuò dicitur Dóminus vobíscum, *&c. Oratio* Dómine Deus, *&c. ut in Psalterio.*

In Semiduplicibus autem & infrà post ℣. Exúrge *dicuntur Preces ut suprà ad calcem Psalterii. pag.* 174.

AD TERTIAM.

Ant. 1. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium primogénitus ex mórtuis; ut sit in ómnibus ipse primátum tenens. Allelúia. *Coloss.* 1.

Capitulum. Rom. 8.

SI spíritus ejus qui suscitávit Jesum à mórtuis, hábitat in vobis: qui suscitávit Jesum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora vestra propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis.

℟. *brev.* Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus. * Allelúia, allelúia. Vivit.

℣. Et exaltétur Deus salútis meæ. Vivit. Glória. Vivit. *Ps.* 17.

℣. Cor meum & caro mea

℟. Exultavérunt in Deum vivum. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 83.

AD SEXTAM.

Ant. 8. Si complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. Allelúia. *Rom.* 6.

Capitulum. Rom. 6.

SI mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo; sciéntes quòd Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur.

℟. *brev.* Audítam fácite vocem laudis ejus. * Allelúia, allelúia. Audítam.

℣. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. Audítam. Glória. Audítam. *Ps.* 65.

℣. Notas mihi fecísti vias vitæ:

℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. Allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* 15.

AD NONAM.

Ant. 2. Corpus quidem mórtuum est propter peccátum; spíritus verò vivit propter justi-

ficatiónem. Allelúia. *Rom.* 8.

Capitulum. 1. Petr. 3.

CHriſtus ſemel pro peccátis noſtris mórtuus eſt, juſtus pro injúſtis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem ſpíritu.

℟. *brev.* Convertíſti planctum meum in gáudium mihi. Allelúia, allelúia. Convertíſti.

℣. Conſcidíſti ſaccum meum, & circumdedíſti me lætítiâ. Convertíſti. Glória. Convertíſti. *Pſ.* 29.

℣. In Deo ſperávit cor meum, & adjútus ſum;

℟. Et reflóruit caro mea. Allelúia, allelúia, allelúia. *Pſ.* 27.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria ſub ſola

Ant. 4. Deus & Dóminum ſuſcitávit; & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CUm mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Abſórpta eſt mors in victória. Ubi eſt mors, victória tua? ubi eſt, mors, ſtímulus tuus?

HYMNUS.

FUso Redémptor ſánguine
Piávit orbis crímina;
Sciſsóque ſanctuárium
Patére dat velámine.

GRANUM ſolo recónditum
Iners manére non poteſt;
Vix mórtuum jam gérminat:
Hinc quanta púllulat ſeges!

NON deſtruúntur fúnere,
Sed ſeminántur córpora:
Fecit reſurgéndi viam
Surgens ab ínferis Deus.

AFFIXA cum Chriſto cruci,
Chriſto caro commórtua,
Et ipſa ſurget ſpléndidis
Chriſti decóra dótibus.

DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere:
Amáre da cœléſtia.

¶ SIT laus Patri, laus Fílio
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea:

℟.

℟. Caro mea requiéscet in spe. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 15.

Ad Magnificat Antiphona propria.

Oratio Dominicæ præcedentis.

In Semiduplicibus & infrà, præterquàm intrà Octavas Solemnes, fit commemoratio de Resurrectione Christi per

Ant. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio.

Solitâ nos, quæsumus, Dómine, pietáte custódi; ut qui unigéniti tui passióne sumus redémpti, ejus resurrectióne lætémur. Per eúmdem.

AD COMPLETOR.

Psalmi de Feria sub sola

Ant. 7. Erípuit nos Deus de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ. Allelúia. *Coloss.* 1.

Capitulum. 1. Thess. 5.

Omnes vos fílii lucis estis, & fílii Dei: Non sumus noctis neque tenebrárum: ítaque non dormiámus sicut & cæteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

Ad Nunc dimíttis

Ant. 5. Allelúia. Qui suscitávit Jesum. Allelúia; & nos cum Jesu suscitábit. Allelúia, allel. 2. *Cor.* 4.

Cætera ut in Psalterio.

In Semiduplicibus & infrà præterquam intrà Octavas Solemnes dicuntur Preces ut ad calcem Psalterii pag. 182.

FERIA SECUNDA.

Psalmi è I. Nocturno Feriæ secundæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 4.

Vidéntes Petri constántiam & Joánnis, compérto quòd hómines essent sine litteris, & idiótæ, admirabántur, & cognoscébant eos quóniam cum Jesu fúerant: hóminem quoque vidéntes stantem cum eis, qui curátus fúerat, nihil póterant contradícere. Jussérunt autem eos forás extrà concílium secédere: & conferébant ad ínvicem, dicéntes: Quid faciémus homínibus istis? quóniam quidem

notum signum factum est per eos ómnibus habitántibus Jerúsalem: maniféstum est, & non póssumus negáre. Sed ne ampliùs divulgétur in pópulum, comminémur eis, ne ultrà loquántur in nómine hoc ulli hóminum.

℟. Príncipes Jerúsalem cùm consummássent ómnia quæ de Jesu scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto: * Deus verò suscitávit eum à mórtuis. Allelúia, allelúia.

℣. De angústia & de judício sublátus est; abscíssus est de terra vivéntium: * Deus. *Act.* 13. *Is.* 53.

Lectio ij.

ET vocántes eos, denuntiavérunt ne omníno loqueréntur, neque docérent in nómine Jesu. Petrus verò & Joánnes respondéntes, dixérunt ad eos: Si justum est in conspéctu Dei, vos pótiùs audíre quàm Deum, judicáte: non enim póssumus quæ vídimus & audívimus non loqui. At illi comminántes dimisérunt eos, non inveniéntes quómodo punírent eos, propter pópulum, quia omnes clarificábant id quod factum fúerat in eo quod accíderat. Annórum enim erat ampliùs quadragínta homo, in quo factum fúerat signum istud sanitátis.

℟. Visus est Jesus per dies multos his * Qui ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem; qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Allelúia, allelúia.

℣. In viis osténdit se illis hiláriter, & in omni providéntia occúrrit illis, * Qui ascénderant cum eo. *Act* 13. *Sap.* 6.

Lectio iij.

DImíssi autem venérunt ad suos, & annuntiavérunt eis quanta ad eos príncipes Sacerdótum & senióres dixíssent. Qui cùm audíssent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, & dixérunt: Dómine, tu es qui fecísti cœlum & terram, mare & ómnia quæ in eis sunt: qui Spíritu Sancto per os patris nostri David púeri tui dixísti: Quare fremuérunt gentes, & pópuli meditáti sunt inánia? Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminum & advérsùs Christum ejus.

Convenérunt enim verè in civitáte ista advérsùs sanctum púerum tuum Jesum quem unxísti, Heródes & Póntius Pilátus cum géntibus, & pópulis Israël, fácere quæ manus tua & consílium tuum decrevérunt fieri. Et nunc, Dómine, réspice in minas eórum, & da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum, in eo quòd manum tuam exténdas ad sanitátes, & signa, & prodígia fieri per nomen sancti Fílii tui Jesu. Et cum oráſſent, motus est locus, in quo erant congregáti; & repléti sunt omnes Spíritu Sancto, & loquebántur verbum Dei cum fidúcia.

℟. Quem vos interemístis suspendéntes in ligno, * Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ ad dandam pœniténtiam Israëli, & remissiónem peccatórum. Allelúia, allelúia.

℣. In sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos. * Hunc. Glória. * Hunc. *Act.* 5. *Is.* 53.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum. Allelúia. *Act.* 3.

C A N O N.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

An. 816. *Lib. I. Cap.* 19.

Qui se ab ómnibus implicaméntis negotiórum seculárium removéntes non torpent ótio; sed insístunt perfectiónis suæ negótio & ab stultítia sapiéntiæ seculáris avérsi verbo Dei infatigabíliter vacant, sapiéntes veráciter fiunt.

Ad Magnificat

Ant. 6. Vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA TERTIA.

Psalmi è I. Nocturno Feriæ tertiæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 4.

Multitúdinis credéntiū erat cor unum & ánima una: nec quisquam eórum quæ possidébat áliquid suum esse dicébat, sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magnâ reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri: &

grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessóres agrórum aut domórum erant, vendéntes afferébant prétia eórum quæ vendébant, & ponébant ante pedes Apostolórum. Dividebátur autem síngulis prout cuíque opus erat. Joseph autem qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis (quod est interpretátum Fílius consolatiónis) Levítes, Cyprius génere, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & pósuit ante pedes Apostolórum.

℟. Virtúte magnâ reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: custodiébant præcéptum quod dedit illis. * Testimónium. *Act.* 4. *Psalm.* 98.

Lectio ij. *Cap.* 5.

Vir autem quidam nómine Ananías, cum Saphíra uxóre sua véndidit agrum & fraudávit de prétio agri, consciâ uxóre suâ: & afferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus: Anánia, cur tentávit sátanas cor tuum mentiri te Spirítui Sancto, & fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, & venundátum in tua erat potestáte? Quare posuísti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Anánias hæc verba, cécidit & expirávit. & factus est timor magnus super omnes qui audiérunt. Surgéntes autem júvenes, amovérunt eum, & efferéntes sepeliérunt.

℟. Certíssimè sciat omnis domus Israël, * Quia & Dóminum & Christum fecit Deus hunc Jesum quem vos crucifixístis. Allelúia, allelúia.

℣. Ecce servus meus exaltábitur & elevábitur, & sublímis erit valdè. * Quia. *Act.* 2. *Is.* 52.

Lectio iij.

Factum est autem quasi horárum trium spátium, & uxor ipsíus nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi, múlier, si tanti agrum vendidístis? At illa dixit:

Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique convénit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum, qui sepeliérunt virum tuum ad óstium, & éfferent te. Conféstim cécidit ante pedes ejus, & expirávit. Intrántes autem júvenes, invenérunt illam mórtuam; & extulérunt, & sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in univérsa Ecclésia, & in omnes qui audiérunt hæc.

℟. Hic est lapis reprobátus ab ædificántibus; qui factus est in caput ánguli; * & non est in álio áliquo salus. Allelúia, allelúia.

℣. Ecce ego mittam in fundaméntis Sion lápidé, lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundaménto fundátum. * Et non est. Glória. * Et non est. *Act.* 4. *Is.* 28.

Ad Benedíctus

Ant. 5. Cùm resurrexísset Jesus à mórtuis, recordáti sunt discípuli ejus quia dicébat: Sólvite templum hoc, & in tribus diébus excitábo illud. Allelúia. *Joan.* 2.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanénsi primo.

An. 1576. *Part. III. Tit. monit.*

QUi Sacerdótes estis, Missæ sacrifícium sæpiùs fácite; sanctè ac religiósè ad illud faciéndum paráte vos, omni pietáte in tam alti mystérii meditatióne toto ánimo defixi.

Ad Magníficat

Ant. 7. Noli esse incrédulus, sed fidélis. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA QUARTA.

Psalmi è I. Nocturno Feriæ quartæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 5.

PEr manus Apostolórum fiébant signa & prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Cæterórum autem nemo audébat se cónjungere illis, sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum; ità ut in pláteas ejícerent infírmos, & pónerent in léctulis ac grabátis, ut veniénte Petro,

saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, & liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem & multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, & vexátos à spirítibus immúndis; qui curabántur omnes.

℟. Quæ ad patres nostros repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis nostris, * Resúscitans Jesum. Allelúia, allelúia.

℣. Dóminus Deus noster adimplévit misericórdiam suam quam promísit dómui Isráël. * Resúscitans. *Act.* 13. *Judith.* 13.

Lectio ij.

EXúrgens autem princeps Sacerdótum, & omnes qui cum illo erant, (quæ est hæresis Sadducæórum) repléti sunt zelo: & injecérunt manus in Apóstolos, & posuérunt eos in custódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, & edúcens eos, dixit: Ite, & stantes loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus. Qui cùm audíssent, intravérunt dilúculo in templum, & docébant. Advéniens autem princeps Sacerdótum, & qui cum eo erant, convocavérunt concílium, & omnes Senióres filiórum Israël, & misérunt ad cárcerem ut adduceréntur. Cùm autem veníssent ministri, & apérto cárcere non inveníssent illos, revérsi nuntiavérunt, dicéntes: Cárcerem quidem invénimus clausum cum omni diligéntia, & custódes stantes ante jánuas: aperiéntes autem, néminem intùs invénimus.

℟. Deus dedit Jesum manifestum fieri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo, nobis * Qui manducávimus & bíbimus cum illo, postquàm resurréxit à mórtuis. Allelúia. allelúia.

℣. Pépigit fœdus nobíscùm qui in præsentiárum sumus & vívimus; fácie ad fáciem locútus est nobis, * Qui. *Act.* 10. *Deut.* 5.

Lectio iij.

UT autem audiérunt hos sermónes Magistrátus templi, & príncipes Sacerdótum, ambigébant de illis quidnam fieret. Advéniens autem quidam nuntiávit eis. Quia ecce viri, quos posuístis in

cárcerem, sunt in templo stantes, & docéntes pópulum. Tunc abiit Magistrátus cum minístris, & addúxit illos sine vi. Timébant enim pópulum, ne lapidaréntur. Et cùm adduxíssent illos, statuérunt in concílio. Et interrogávit eos princeps Sacerdótum, dicens: Præcipiéndo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto; & ecce repléstis Jerúsalem doctrínâ vestrâ; & vultis indúcere super nos sánguinem hóminis istíus. Respóndens autem Petrus & Apóstoli, dixérunt: Obedíre opórtet Deo magis quàm homínibus. Deus patrum nostrórum suscitávit Jesum, quem vos interemístis, suspendéntes in ligno. Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ ad dandam pœniténtiam Israëli, & remissiónem peccatórum. Et nos sumus testes horum verbórum, & Spíritus Sanctus quem dedit Deus ómnibus obediéntibus sibi.

℟. Per Christum vobis remíssio peccatórum annunciátur, & ab ómnibus quibus non potuístis in lege Móysi justificári: * In hoc omnis qui credit justificátur. Allelúia, allelúia.

℣. Israël salvátus est in Dómino salúte ætérnâ: * In hoc. Glória. * In hoc. *Act.* 13. *Is.* 45.

Ad Benedíctus

Ant. 8. Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cùm adhuc essem vobíscum: quóniam necésse est impléri ómnia quæ scripta sunt de me. Allelúia. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

Anno 1576. *Part. III. Tit. monit.*

IMprímis sanctâ oratióne vos assíduè exercéte; tùm in meditatiónis, tacitæque piæ oratiónis stúdio síngulis diébus certo témporis spátio, toto castíssimi ánimi sensu incúmbite.

Ad Magníficat

Ant. 6. Dóminus meus & Deus meus. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA QUINTA.

Psalmi è I. Nocturno Feriæ quintæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap. 5.*

HÆc cùm audíssent, dissecabántur, & cogitábant interfícere illos. Surgens autem quidam in concílio Pharisæus, nómine Gamáliel, legis Doctor, honorábilis univérsæ plebi, jussit forás ad breve hómines fieri; dixitque ad illos: Viri Israëlítæ, atténdite vobis super homínibus istis quid actúri sitis. Ante hos enim dies éxtitit Théodas, dicens se esse áliquem, cui consénsit númerus virórum círciter quadringentórum: qui occísus est; & omnes qui credébant ei, dissipáti sunt & redácti ad níhilum. Post hunc éxtitit Judas Galilæus in diébus professiónis, & avértit pópulum post se, & ipse périit & omnes quotquot consensérunt ei, dispérsi sunt.

℟. Príncipes. *pag.* 410.

Lectio ij.

ET nunc ítaque dico vobis: Discédite ab homínibus istis, & sínite illos; quóniam si est ex homínibus consílium hoc, aut opus, dissolvétur: si verò ex Deo est, non potéritis dissólvere illud, ne fortè & Deo repugnáre inveniámini. Consensérunt autem illi. Et convocántes Apóstolos, cæsis denuntiavérunt ne omníno loqueréntur in nómine Jesu: & dimisérunt eos. Et illi quidem ibant gaudéntes à conspéctu concílii, quóniam digni habíti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. Omni autem die non cessábant, in templo & circà domos docéntes, & evangelizántes Christum Jesum.

℟. Visus est. *pag.* 410.

Lectio iij. *Cap.* 8.

SAulus autem devastábat Ecclésiam, per domos intrans, & trahens viros ac mulíeres, tradébat in custódiam. Igitur qui dispérsi erant pertransíbant, evangelizántes verbum Dei. Philíppus autem descéndens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his quæ à Philíppo dicebántur, unanímiter audiéntes, & vidéntes signa quæ faciébat. Multi enim eórum, qui habébant spíritus immúndos,

clamántes voce magnâ exibant. Multi autem paralytici & claudi curáti sunt. Factum est ergo gáudium magnum in illâ civitáte.

℟. Quem vos. *p.* 411.

Ad Benedictus

Ant. 8. Oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die. Allelúia. *Luc.* 24.

C A N O N.

Ex Concilio Aquisgranénsi.

An. 816. *Lib.* I. *Cap.* 19.

QUi diligénter de vita contemplatívâ consíderat, & sufficiénter instructus intélligit, quando & ubi possit ejus perféctio comprehéndi, non dubitábit Ecclesiárũ príncipes vitæ contemplatívæ posse & debére fieri sectatóres.

Ad Magníficat

Ant. 3. Beáti qui non vidérunt & credidérunt. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA SEXTA.

Psalmi è I. Nocturno Feriæ sextæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 8.

VIr quidam nómine Simon, qui ante fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum; cui auscultábant omnes à mínimo usque ad máximum, dicéntes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum: propter quod multo témpore mágiis suis dementásset eos. Cùm verò credidíssent Philíppo evangelizánti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabántur viri ac mulíeres. Tunc Simon & ipse crédidit: & cùm baptizátus esset, adhærébat Philíppo. Videns étiam signa & virtútes máximas fieri, stupens admirabátur.

℟. Virtúte. *pag.* 412.

Lectio ij.

CUm autem audíssent Apóstoli qui erant Jerosólymis, quòd recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum & Joánnem: qui cùm veníssent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum Sanctum; nondùm enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, & accipiébant Spí-

ritum Sanctum. Cùm vidísset autem Simon, quia per impositiónem manus Apostolórum darétur Spíritus Sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens : Date & mihi hanc potestátem, ut cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum Sanctum.

℟. Certíssimè. *p.* 412.

Lectio iij.

PEtrus autem dixit ad eum : Pecúnia tua tecum sit in perditiónem, quóniam donum Dei existimásti pecúniâ possidéri. Non est tibi pars neque sors in sermóne isto; cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua, & roga Deum, si fortè remittátur tibi hæc cogitátio córdis tui. In felle enim amaritúdinis, & obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respóndens autem Simon dixit : Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum quæ dixístis.

℟. Hic est lapis. *p.* 413.

Ad Benedictus

Ant. 1. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. Allel. *Ephes.* 1.

CANON.

Ex Concílio Aquisg. *Anno* 816. *Lib. I. Cap.* 9.

SAcerdótis, præ cæteris, speciále offícium est, scriptúras légere, percúrrere Cánones, exémpla sanctórum imitári; vigíliis, jejúniis, oratiónibus incúmbere : cum frátribus habére pacem, nec quemquam ex membris suis discérpere.

AD VESPERAS.

Nisi occurrat Festum Semiduplex & suprà, fit de Beata Maria in Sabbato cum Commemoratione de Resurrectione & sic in tribus Sabbat. sequentibus.

SABBATO.

Psalmi è I. Nocturno Sabbati.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 10.

VIr quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, centúrio cohórtis quæ dícitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, & déprecans Deum semper. Is vidit in visu manifésté, quasi horâ diéi

iâ Angelum Dei intrántem ad se, & ditem sibi: Cornéli. At intuens eum, timóre réptus dixit: Quid, Dómine? Dixit au- illi: Oratiónes tuæ eleemósynæ tuæ ascénunt in memóriam in spéctu Dei. Et nunc te viros in Joppen, & ersi Simónem quem- n qui cognominátur rus: hic hospitátur apud iónem quemdam coium, cujus est dos juxtà mare: hic ditibi quid te opórteat ere. Et cùm discessísset gelus qui loquebátur, vocávit duos doméss suos, & mílitem mentem Dóminum ex his illi parébant. Quibus n narrâsset ómnia, miillos in Joppen.

Lectio ij.

Osterâ autem die, iter illis faciéntibus & appinquántibus civitáti, éndit Petrus in supera ut oráret circà hoa sextam. Et cùm esuríe, vóluit gustáre. Patibus autem illis, céit super eum mentis exus: & vidit cœlum rtum, & descéndens quoddam velut línteum, magnum, quátuor inítiis submítti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia & serpéntia terræ, & volatília cœli. Et facta est vox ad eum: Surge, Petre; occíde, & mandúca. Ait autem Petrus: absit, Dómine, quia nunquàm manducávi omne commúne & immúndum. Et vox íterum secúndò ad eum: Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum est per ter; & statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intra se hæsitáret Petrus quidnam esset vísio quam vidísset: ecce viri qui missi erant à Cornélio inquiréntes domum Simónis, astitérunt ad jánuam. Et cùm vocássent, interrogábant si Simon qui cognominátur Petrus, illic habéret hospítium. Petrò autem cogitánte de visióne, dixit Spíritus ei: Ecce viri tres quærunt te. Surge ítaque, descénde, & vade cum eis nihil dúbitans, quia ego misi illos. Descéndens autem Petrus ad viros, dixit: Ecce ego sum quem quæritis; quæ causa est propter quam venístis? Qui dixérunt:

Cornélius Centúrio, vir justus & timens Deum, & testimónium hábens ab univérsa gente Judæórum, respónsum accépit ab Angelo sancto accersíre te in domum suam, & audíre verba abs te.

CANON.

Ex Concílio Coloniénsi I. *Anno* 136. *Part. II. C.* 4.

CLérici in lege Dómini mediténtur die ac nocte, ut judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa, desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multùm, dulcióra super mel & favum totis præcórdiis amplectántur, exquírant scrutentúrque; idque non própria præsumptióne, aut humáno sensu, sed Spíritu Sancto dictánte, qui abscóndit hæc à sapiéntibus & prudéntibus in óculis suis, & revélat ea párvulis.

DOMINICA II POST PASCHA.

IN VESPERIS SABBATI.

Psalmi de Sabbato sub

Ant. 8. CUm mórtui essétis in delíctis, convivificávit vos cum Christo Deus, donans vobis ómnia delícta. Allelúia. *Coloss.* 2.

Capit. Hymnus & ℣. ut Sabb. In Albis. *pag.* 399.

Ad Magnificat

Ant. 2. Tanquam ovis ad occisiónem ductus est, & sicut agnus non apéruit os suum. In humilitáte judícium ejus sublátum est; generatiónem ejus quis enarrábit? All. *Act.* 8.

Oratio ut infrà ad Laud.

COMPLETORIUM *ut in Feriis Paschalibus.*

Non dicuntur Preces.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Antiphonæ & Versus ut in Dominica In Albis *pag.* 400.

Tres Psalmi è II. Noct. Dominicæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 13.

ERant in Ecclésia quæ erat Antiochíæ, Prophétæ & Doctóres, in quibus Bárnabas, & Simon qui vocabátur niger, & Lúcius Cyrenénsis, & Mánahen qui erat Heródis Tetrárchæ collactáneus, & Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, & jejunántibus, dixit illis Spíritus Sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod assúmpsi

eos. Tunc jejunántes, & orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu Sancto, abiérunt Seléuciam, & indè navigavérunt Cyprum. Et cùm veníssent Salamínam, prædicábant verbum Dei in Synagógis Judæórum. Habébant autem & Joánnem in ministério. Et cùm perambulássent univérsam ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudo-prophétam, Judæum, cui nomen erat Barjesu, qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo viro prudénte. Hic, accersítis Bárnabâ & Saulo, desiderábat audíre verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus, (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónsulē à fide. Saulus autem qui & Paulus, replétus Spíritu Sancto, intuens in eum, dixit: O plene omni dolo & omni fallácia! fili diáboli, inimíce omnis justítiæ, non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te; & eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et conféstim cécidit in eum calígo, & ténebræ: & circúiens, quærébat qui ei manum daret. Tunc Procónsul, cùm vidísset factum, crédidit, admírans super doctrína Dómini.

℟. Læténtur cœli, & exultet terra: & dicant in natiónibus: Dóminus regnávit. * Exúltent agri & ómnia quæ in eis sunt, quia venit Dóminus judicáre terram. Allelúia, allelúia.

℣. Deus judicatúrus est orbem in viro in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum à mórtuis. * Exúltent. 1. *Paralip.* 16. *Act.* 17.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Ps. 110.

Lectio ij.

VEnérunt dies ut cantémus Allelúia. Et hi quidem dies véniunt transitúri, transeúntque ventúri, & signíficant diem qui non venit & transit. Ad quem sanè nos cùm venérimus; inhæréntes ei, nec nos transíbimus. Sicut enim dies isti, prætéritis diébus Quadragésimæ quibus ante resurrectiónem Domínici córporis vitæ hujus significátur mœror,

solémniter gratâ hilaritáte succédunt; sic dies ille qui post resurrectiónem dábitur plenário córpori Dómini, hoc est sanctæ Ecclésiæ, cunctis vitæ hujus ærúmnis atque dolóribus exclúsis, perpétuâ beatitáte succédet. Quod promísit Christus non est hîc expectándum, non hîc sperándum; sed hoc est verum & justum, ut hîc laborétur, illic requiescátur. Non ergò réquies, nisi in cœlésti pátria requirátur. Non tale áliquid mediteris adipísci, quale solet hîc óculus avarítiæ concupíscere. Pro delíciis ómnibus hujus sæculi immortálium deliciárum matrem concupísce sapiéntiam. Delectábit illa & ineffabíliter procul dúbio delectábit castis atque ætérnis veritátis ampléxibus. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini, laus ejus manet in sæculum sæculi: & hoc erit præmium, hic finis, hæc státio sedésque perpétua.

℟. Per vicos Jerúsalem Allelúia cantábitur. Benedíctus Dóminus qui exaltávit eam, & * Sit regnum ejus in sæcula sæculórum. Allelúia, allelúia.

℣. Allelúia: salus, & glória, & virtus Deo nostro est: quia vera & justa judícia sunt ejus. * Sit regnum. *Tob.* 13. *Apoc.* 19.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus quibúsdam ex Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 14. *habit. in Basilica S. Petri Dom. secunda post Pascha.*

FEcit Dóminus quod mónuit, osténdit quod jussit. Bonus Pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum & sánguinem ver-teret, & oves quas redémerat carnis suæ aliménto satiáret. Osténsa nobis est de contémptu mortis via quam sequámur; appósita est forma cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere; postrémum verò, si necésse sit, étiam mortem nostram

pro eísdem óvibus minis-tráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cùm incomparabíliter longè sit mélior ánima quâ vívimus, terrénâ substántiâ quam extériùs possidémus; qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Ego sum pastor bonus: & * Cognósco oves meas, & cognóscunt me meæ. Allelúia, allelúia.

℣. Ecce ego ipse requíram oves meas, & visitábo eas, & edúcam eas de pópulis, & pascam eas. * Cognósco. Glória. * Cognósco. *Joan.* 10. *Ezech.* 34. Te Deum.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio.

Capitulum & Versus ut in Dom. In Albis. *p.* 403.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Ego sum óstium óvium: veni ut vitam hábeant, & abundántiùs hábeant. Ego sum pastor bonus. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis qui christiánâ professióne censéntur, & illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini, & ea quæ sunt apta sectári. Per Dóminum.

AD HORAS ut in Psalterio.

Antiphonæ, Capitulum & ℟℟. brev. ut suprà in Fériis Paschalibus.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 22. *de reform.*

Cap. 18.

CUret Epíscopus ut (Clérici) Missæ sacrifício síngulis diébus intérsint, ac saltem síngulis ménsibus confiteántur peccáta, & juxta confessóris judícium sumant Corpus Dómini nostri Jesu Christi.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio sub Antiphonis de Laudibus pag. 15.

Capitulum, Hymnus & Versus ut in Dominica In Albis *pag.* 399.

Ad Magníficat.

Ant. 8. Alias oves hábeo quæ non sunt ex hoc ovíli: & illas opórtet me addúcere: & vocem meam.

áudient, & fiet unum ovíle, & unus pastor. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio ut in Laudibus.

COMPLETORIUM *ut in Feriis Paschalibus.*

FERIA SECUNDA

Psalmi è II. Nocturno Feriæ secundæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 15.

SUrrexérunt quidam de hæresi Pharisæórum, qui credidérunt, dicéntes: Quia opórtet circumcídi eos, præcípere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli & Senióres vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit per os meum audíre gentes verbum Evangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum Sanctum sicut & nobis, & nihil discrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergò quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodùm & illi. Tácuit autem omnis multitúdo: & audiébant Bárnabam & Paulum narrántes quanta Deus fecísset signa & prodígia in Géntibus per eos.

℟. Príncipes. *p.* 410.

Lectio ij.

ET, postquam tacuérunt: respóndit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me: Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revértar; & reædificábo tabernáculum David, quod décidit: & díruta ejus reædificábo, & érigam illud; ut requírant cæteri hóminum Dóminum, & omnes gentes super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus fáciens hæc. Notum à sæculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertúntur ad Deum, sed

scríbere ad eos ut abstíneant se à contaminatiónibus simulacrórum, & fornicatióne, & suffocátis & sánguine. Móyses enim à tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

℟. Visus est. *pag.* 410.

Lectio iij.

TUnc plácuit Apóstolis, & Senióribus cum omni Ecclésia elígere viros ex eis, & míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, & Silam, viros primos in frátribus; scribéntes per manus eórum: Apóstoli & Senióres fratres, his qui sunt Antiochíæ, & Syriæ, & Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus: plácuit nobis colléctis in unum elígere viros, & míttere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba & Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergò Judam & Silam, qui & ipsi vobis verbis réferent eadem. Visum est enim Spirítui Sancto & nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc necessária: Ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, & sánguine, & suffocáto, & fornicatióne, à quibus custodiéntes vos, bene agétis. Valéte.

℟. Quem vos. *p.* 411.

Ad Benedíctus

Ant. 4. Ite, nuntiáte frátribus meis ut eant in Galilæam: ibi me vidébunt. Allelúia. *Matth.* 28.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Sess.* 23. *de reform. C.* 13.

SUbdiáconi & Diáconi, ... sciant máximè decére, si saltem diébus Domínicis & solémnibus, cum altári ministráverint, sacram communiónem percéperint.

Ad Magníficat

Ant. 6. Pastor próprias oves vocat nominátim & edúcit eas. Allelúia. *Joan.* 10.

FERIA TERTIA.

Psalmi è II. Nocturno Feriæ tertiæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 17.

PAulus cùm Athénis Silam & Thimótheum expectáret, incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololátriæ déditam civitátem. Disputábat ígitur in synágoga cum Judæis & coléntibus, & in foro, per omnes dies ad eos qui áderant. Quidam autem Epicúrei & Stóïci philósophi disserébant cum eo, & quidam dicébant: Quid vult seminivérbius hic dícere? Alii verò: Novórum dæmoniórum vidétur annuntiátor esse, quia Jesum & resurrectiónem annuntiábat eis. Et apprehénsum eum ad Areópagum duxérunt, dicéntes: Póssumus scire quæ est hæc nova, quæ à te dícitur, doctrína? nova enim quædam infers áuribus nostris: vólumus ergò scire quidnam velint hæc esse. (Atheniénses autem omnes, & ádvenæ hóspites, ad nihil áliud vacábant, nisi aut dícere aut audíre áliquid novi.)

℟. Virtúte. *pag.* 412.

Lectio ij.

STans autem Paulus in médio Areópagi, ait: Viri Atheniénses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, & videns simulácra vestra, invéni & aram, in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergò ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum & ómnia quæ in eo sunt, hic cœli & terræ cùm sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cùm ipse det ómnibus vitam, & inspiratiónem, & ómnia: fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, defíniens statúta témpora, & términos habitatiónis eórum, quærere Deum si fortè attréctent eum, aut invéniant; quamvis non longè sit ab unoquóque nostrûm. In ipso enim vívimus, & movémur, & sumus; sicut & quidam vestrórum poëtárum dixérunt: Ipsius enim & genus sumus.

℟. Certíssimè. *p.* 412.

Lectio iij.

GEnus ergò cùm simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis & cogitatiónis hóminis, Divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd státuit diem in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro in quo státuit, fidem præbens ómnibus, suscitans eum à mórtuis. Cùm audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam verò dixérunt: Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam verò viri adhæréntes ei, credidérunt; in quibus & Dionysius Areopagíta, & múlier nómine Dámaris, & álii cum eis.

℟. Hic est lapis. *p.* 413

Ad Benedictus

Ant. 8. Dedit eum Deus maniféstum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis. Allelúia. *Act.* 10.

CANON.

Ex Concílio Arverménsi. *Anno* 541. *apud Laurent. Bochel. decreti Ecclesiæ Gallic. Lib. VI.*

EPíscopus, Présbyter, atque Diáconus, tam sanctâ consciéntiâ respléndeant, ut effúgiant probitáte áctuum maledicórum oblóquia, & testimónium in se divínum impléré conténdant, quo Dóminus ait: sic lúceat lumen vestrum coram homínibus, ut vidéntes vestra bona ópera glorífícent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

Ad Magníficat

Ant. 2. Cùm próprias oves pastor emíserit, ante eas vadit; & oves illum sequúntur, quia sciunt vocem ejus. Allel. *Joan.* 10.

FERIA QUARTA.

Psalmi è II. Nocturno Feriæ quartæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 20.

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis à prima die quâ ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tem-

pus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè & per domos; testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans; nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula & tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me: dúmmodo consúmmem cursum meum, & ministérium verbi, quod accépi à Dómino Jesu testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Quæ ad Patres. *pag.* 414.

Lectio ij.

ET nunc ecce ego scio quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérnâ die, quia mundus sum à sánguine ómnium. Non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi; & ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memóriâ retinéntes quóniam per triénnium nocte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrûm. Et nunc comméndo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum & aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infirmos,

ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare quàm accípere.

℟. Deus dedit. *p.* 414.

Lectio iij. Cap. 20. & 21.

ET cùm hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium : & procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máximè in verbo quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem. Cùm autem factum esset ut navigarémus, abstrácti ab eis, recto cursu vénimus Coum, & sequénti die Rhodum, & inde Pátaram. Et cùm invenissémus navem transfretántem in Phœnícen, ascendéntes navigávimus. Cùm apparuissémus autem Cypro, relinquéntes eam ad sinístram, navigávimus in Syriam, & vénimus Tyrum: ibi enim navis expositúra erat onus. Invéntis autem discípulis, mánsimus ibi diébus septem, qui Paulo dicébant per Spíritum ne ascénderet Jerosólymam. Et explétis diébus, profécti ibámus, deducéntibus nos ómnibus cum uxóribus & fíliis usque forás civitátem ; & pósitis génibus in líttore, orávimus. Et cùm valefecissémus ínvicem, ascéndimus navem ; illi autem rediérunt in sua.

℟. Per Christum. *pag.* 415.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Duóbus ex discípulis osténsus est Jesus in ália effígie eúntibus in villam : óculi autem eórum tenebántur ne eum agnóscerent. Allelúia. *Marc.* 16. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1576. *Part. III. Tit. monit.*

LEctióne librórum spirituálium & Clericálium qui probáti sint, ánimos mentésque vestras páscite . . . quotídie áliquid ex sacris Bíbliis légite . . . . áliquid item ex Sanctórum Patrum opúsculis . . . . & aliórum qui sanctitátis & doctrínæ laude in Ecclésia celebrántur.

Ad Magníficat

Ant. 7. Per Jesum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis,

& dedit ei glóriam. Allel.
1. *Petr.* 1.

FERIA QUINTA.

Psalmi è II. Nocturno Feriæ quintæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 24.

DEscéndit Princeps Sacerdótum, Anánias cum Senióribus quibúsdam, & Tertúllo quodam oratóre qui audiérunt Præsidem advérsùs Paulum. Et citáto Paulo, cœpit accusáre Tertúllus, dicens: Cùm in multa pace agámus per te, & multa corrigántur per tuam providéntiam; semper & ubíque suscípimus, óptime Felix, cum omni gratiárum actióne. Ne diútiùs autem te prótraham, oro, bréviter áudias nos pro tua cleméntia. Invénimus hunc hóminem pestíferum & concitántem seditiónes ómnibus Judæis in univérso orbe, & auctórem seditiónis sectæ Nazarenórum: qui étiam templum violáre conátus est, quem & apprehénsum volúimus secúndùm legem nostram judicáre. Supervéniens autem Tribúnus Lysias cum vi magna erípuit eum de mánibus nostris, jubens accusatóres ejus ad te veníre, à quo póteris ipse júdicans de ómnibus istis cognóscere de quibus nos accusámus eum. Adjecérunt autem & Judæi dicéntes: hæc ità se habére.

℟. Príncipes. p. 410.

Lectio ij.

REspóndit autem Paulus, (annuénte sibi Præside dícere:) Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere quia non plus sunt mihi dies quàm duódecim, ex quo ascéndi adoráre in Jerúsalem: & neque in templo invenérunt me cum áliquo disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte: neque probáre possunt tibi de quibus nunc me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quod secúndùm sectam quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri & Deo meo, credens ómnibus quæ in lege & Prophétis scripta sunt: spem habens in Deum, quam & hi ipsi expéctant, resurrectiónem futúram

justórum & iniquórum. In hoc & ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum & ad hómines semper. Post annos autem plures, eleemósynas factúrus in gentem meam veni, & oblatiónes & vota, in quibus invenérunt me purificátum in templo, non cum turba, neque cum tumúltu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportébat apud te præstò esse, & accusáre si quid habérent advérsùm me: aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis, cùm stem in concílio, nisi de una hac solúmmodò voce, quâ clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectióne mortuórum ego júdicor hódiè à vobis.

℟. Visus est, *pag.* 410.

Lectio iij.

DIstulit autem illos Felix, certíssimè sciens de via hac, dicens: Cùm Tribúnus Lysias descénderit, áudiam vos. Jussítque Centurióni custodíre eum, & habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies véniens Felix cum Drusílla uxóre sua, quæ erat Judæa, vocávit Paulum, & audívit ab eo fidem quæ est in Christum Jesum. Disputánte autem illo de justítia & castitáte, & de judício futúro, tremefáctus Felix respóndit: Quod nunc áttinet, vade: témpore autem opportúno accérsam te. Simul & sperans quòd pecúnia ei darétur à Paulo, propter quod & frequénter accérsens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judæis Felix, relíquit Paulum vinctum. ℟. Quem vos. *p.* 411.

Ad Benedíctus

Ant. 3. Dum Jesus recúmberet cum illis, accépit panem, & benedíxit, ac fregit, & porrigébat illis. Allelúia. *Luc.* 24.

C *A* N O N.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1576. *P.* 3. *Tit. monit.*

PRædiórum Ecclesiasticórum, quæ non avarítiæ præda, sed instruménta caritáti relícta sunt, réditu & frúctibus non abutámini: humilitáti studéte; caritátis ópera præstáte; induámini Dómini

nostrum Jesum Christum, Sanctorúmque ejus facta imitémini, ut & horum imitatióne, & illíus imprímis divinis præcéptis institutísque confortáti, in vocatióne quâ vocáti estis dignè Deo ambulétis.

Ad Magníficat

Ant. 1. Cùm apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

FERIA SEXTA.

Psalmi è II. Nocturno Feriæ sextæ.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 25.

FEstus descéndit Cæsaréam, & álterâ die sedit pro tribunáli, & jussit Paulum addúci. Qui cùm perdúctus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólyma descénderant Judæi, multas & graves causas objiciéntes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddénte: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccávi. Festus autem volens grátiam præstáre Judæis, respóndens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, & ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæsaris sto, ibi me opórtet judicári: Judæis non nócui, sicut tu mélius nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si verò nihil est eórum quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem appéllo. Tunc Festus cum concílio locútus respóndit: Cæsarem appellásti? ad Cæsarem ibis.

℟. Virtúte. *pag.* 412.

Lectio ij. *Cap.* 27.

INvéniens Centúrio Lystræ navem Alexandrínam navigántem in Itáliam, transpósuit nos in eam. Et cùm multis diébus tardè navigarémus, & vix devenissémus contra Gnidum, prohibénte nos vento, adnavigávimus Cretæ juxta Salmónem: & vix juxta navigántes, vénimus in locum quemdam qui vocátur Bonipórtus, cui juxta erat cívitas Thalássa. Multo autem témpore peracto, & cùm jam non esset tuta navigátio, eò quòd & jejúnium jam præteriísset,

, consolabátur eos
alus, dicens eis: Viri,
leo quóniam cum injú-
& multo damno non
um óneris & navis,
l étiam animárum nos-
rum íncipit esse navi-
io. Centúrio autem
bernatóri & nauclèro
igis credébat, quàm his
e à Paulo dicebántur.
cùm aptus portus non
et ad hiemándum, plú-
ii statuérunt consílium
vigáre inde, si quo mo-
possent, deveniéntes
œnícen, hiemáre.

℟. Certíssimè. *p.* 412.

Lectio iij.

V Alidâ autem nobis
tempestáte jactátis,
uénti die jactum fecé-
nt: & tértiâ die suis
ìnibus armaménta navis
ojecérunt. Neque au-
n sole, neque sidéribus
paréntibus per plures
s, & tempestáte non
íguâ imminénte, jam
láta erat spes omnis sa-
is nostræ. Et cùm multa
unátio fuisset, tunc stans
ulus in médio eórum,
cit: Oportébat quidem,
viri, audíto me, non
llere à Creta, lucríque
ere injúriam hanc &
túram. Et nunc suádeo
bis bono ánimo esse:
amíssio enim nullíus áni-
mæ erit ex vobis, præter-
quàm navis. Astitit enim
mihi hâc nocte Angélus
Dei, cujus sum ego, &
cui desérvio, dicens: Ne
tímeas, Paule, Cæsari te
opórtet assístere; & ecce
donávit tibi Deus omnes
qui návigant tecum. Prop-
ter quod bono ánimo estó-
te, Viri: credo enim Deo,
quia sic erit, quemádmo-
dùm dictum est mihi. In
ínsulam autem quamdam
oportet nos devenire.

℟. Hic est lapis. *p.* 413.

Ad Benedíctus

Ant. 6. Cognovérunt Dóminum in fractióne panis. Allelúia. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Concílio Turonénsi tértio.

Anno 813. *Can.* 7.

AB ómnibus quæcúmque ad áurium & ad oculórum pértinent illécebras, undè vigor ánimi emollíri posse credátur, Dei Sacerdótes abstinére debent; quia per áurium oculorúmque illécebras vitiórum turba ad ánimam íngredi solet.

AD VESPERAS.

De Beata Maria in Sabbato.

SABBATO.

Psalmi è II. Nocturno Sabbati.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 28.

Cum venissémus Romam, permíssum est Paulo manére síbimet cum custodiénte se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum; cùmque convenissent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil adversùs plebem fáciens aut morem patérnum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum: qui, cùm interrogatiónem de me habuíssent, voluérunt me dimíttere, eò quòd nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coáctus sum appelláre Cæsárem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére & álloqui; propter spem enim Israël caténâ hâc circúmdatus sum.

Lectio ij.

Cum constituíssent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnū Dei, suadénsque eis de Jesu ex lege Móysi & Prophétis à mane usque ad vésperam. Et quidam credébant his quæ dicebántur; quidam verò non credébāt. Cùmque ínvicem non essent consentiéntes, discedébant, dicénte Paulo unum verbum: Quia bene Spíritus Sanctus locútus est per Isaíam Prophétam ad patres nostros, dicens: Vade ad pópulum istum, & dic ad eos: Aure audiétis, & non intelligétis; & vidéntes vidébitis, & non perspiciétis. Incrassátum est enim cor pópuli hujus, & áuribus gráviter audiérunt, & óculos suos compressérunt, ne fortè vídeant óculis, & áuribus áudiant, & corde intélligant, & convertántur, & sanem eos. Notum ergo sit vobis, quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei, & ipsi áudient. Et cùm hæc dixísset, exiérunt ab eo Judæi, multam habéntes inter se quæstiónem. Mansit autem biénnio toto in suo condúcto; & suscipiébat omnes qui ingrediebántur ad eum, prædícans regnum Dei,

& docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi tértio.

Anno 1573. *Tit.* 10.

UT in disciplina morum Clerus se studiósiùs contíneat, in diésque magis ac magis ad Clericáles virtútes progrediátur: (Epíscopus) síngulos ad se aliquándo cónvocet, illorúmque uniuscujúsque vitæ rationes, christianárum virtútum exercitatiónes & progréssus cognóscat.

DOMINICA III. POST PASCHA.

IN VESPERIS SABBATI.

Psalmi de Sabbato sub Antiphona Cum mórtui essétis, &c. *ut suprà in primis Vesp. Dom. secundæ* pag. 420.

Capitulum, Hymnus & Versus ut suprà in Dominica In Albis. *p.* 399.

Ad Magníficat.

Ant. 3. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo, ex omni tribu, & linguâ, & pópulo, & natióne; & fecísti nos Deo nostro regnum & sacerdótes. Allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio ut infrà ad Laudes.

COMPLETOR. *ut suprà in Feriis Paschalibus.*

Non dicuntur Preces.

AD MATUTINUM.

Invitator. Ant. & Versus ut in Dom. in Albis. *pag.* 400.

Tres Psalmi è III. Noct. Dominicæ.

Incipit Liber Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

APocálypsis Jesu Christi quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis quæ oportet fieri citò; & significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus qui legit & audit verba prophetiæ hujus, & servat ea quæ in ea scripta sunt: tempus enim propè est. Joánnes septem Ecclésiis quæ sunt in Asia: Grátia vobis & pax ab eo qui est, & qui erat, & qui ventúrus est: & à septem spirítibus qui in cons-

péctu throni ejus sunt; & à Jesu Christo qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ, qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, & fecit nos regnum & sacerdótes Deo & Patri suo: ipsi glória & impérium in sæcula sæculórum: amen. Ecce venit cum núbibus, & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt: & plangent se super eum omnes tribus terræ: Etiam, amen. Ego sum Alpha & Oméga, princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est, Omnípotens.

℟. Grátia vobis & pax à Jesu Christo, * Qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum & princeps regum terræ. Allelúia, allelúia.

℣. Ejus regnum, regnum sempitérnum est: & omnes reges sérvient & obédient ei, * Qui. *Apoc.* 1. *Dan.* 7.

Sermo S. Ambrósii Epísc.
De Fide Res. Lib. II. n. 90. & 91.
Lectio ij.

Quoniam Deus mori non póterat, mori non póterat Sapiéntia: resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; assúmitur caro quæ mori posset, ut dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse nisi per hóminem resurréctio. Ergo resurréxit homo, quóniam homo mórtuus est: resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secundùm carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secúndùm carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus; ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus. Itáque sicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo. Omnes resúrgunt, sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgéndi, cùm præcípuum fructum virtútis expéctet. Omnes quidem resúrgent, sed unusquísque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus seméntiæ, sed distínctus ordo meritórum.

℟. Beátus & sanctus

ıbet partem in resur-
ne prima : * In his
da mors non habet
:átem ; sed erunt sa-
tes Dei & Christi
:gnábunt cum illo.
úia, allelúia.

Vivent mórtui tui,
; interfécti mei re-
ıt : expergiscímini &
te, qui habitátis in
re. * In his. *Apoc.*
ſ. 26.

io sancti Evangélii
úndùm Joánnem.

io iij. *Cap.* 16.

illo témpore ; Dixit
:us discípulis suis :
cum, & jam non
itis me : & íterum
:um, & vidébitis me ;
rado ad Patrem. Et
a.

lia Sancti Augustíni
Epíscopi.

m. Tract. 101. *n.* 6.

Odicum est hoc to-
tum spátium quo
ns pérvolat sæcu-
Unde dicit idem ipse
gelísta in epístola
Novíssima hora est.
rgo ait, Módicum,
a non vidébitis me,
ım corporáliter tunc
ant : quia itúrus erat
trem, & eum deín-
nortálem visúri non
erant, qualem cùm ista lo-
querétur, vidébant. Quod
verò áddidit : Et íterum
módicum, & vidébitis me,
universæ promísit Ecclé-
siæ, sicut univérsæ pro-
mísit : Ecce ego vobíscum
sum usque in consumma-
tiónem sæculi. Non tar-
dat Dóminus promíssum :
módicum, & vidébimus
eum, ubi jam nihil rogé-
mus, nihil interrogémus ;
quia nihil desiderándum
remanébit, nihil quærén-
dum latébit. Hoc módi-
cum longum nobis vidé-
tur, quóniam adhuc ági-
tur : cùm finítum fúerit,
tunc sentiémus quàm mó-
dicum fúerit.

℟. Modicum & jam
non vidébitis me : & íte-
rum módicum, & vidé-
bitis me ; * Quia vado ad
Patrem. Allelúia, allelúia.

℣. Ego consolábor vos,
& consolabímini : vidébi-
tis & gaudébit cor ves-
trum : * Quia. Glória.
* Quia. *Joan.* 16. *Is.* 66.

Te Deum.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Psalmi de Psalterio.

Capitulum & Versus ut in Dominica in Albis *pag.* 403.

Ad Benedíctus

Ant. 6. Amen, amen, dico vobis quia plorábitis & flébitis vos; mundus autem gaudébit: vos autem contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam, ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias sempitérnis pérfrui. Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Anno 633. *Cap.* 25.

Ignorántia mater cunctórum errórum máximè in Sacerdótibus Dei vitánda est, qui docéndi officium in pópulis suscepérunt: Sacerdótes enim légere Sanctas Scriptúras admonéntur, Paulo Apóstolo dicénte ad Timótheum: Inténde lectióni, exhortatióni, doctrínæ; semper pérmane in his.

AD VESPERAS.

Psal. ut in Psalt. sub Antiphonis de Laud. p. 15.

Capitulum, Hymnus & Versus ut in Dominica in Albis. p. 399.

Ad Magnificat

Ant. 6. Nunc quidem tristítiam habétis: íterum autem vidébo vos, & gaudébit cor vestrum, & gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio ut suprà ad Laud.

COMPLETORIUM *ut in Feriis Paschalibus.*

Non dicuntur Preces.

FERIA SECUNDA.

Psalmi è III. Nocturno Feriæ secundæ.

De Libro Apocalýpsis B. Joánnis Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 1.

Ego Joánnes frater vester, & párticeps in tribulatióne, & regno & patiéntia in Christo Jesu, fui in ínsula quæ appellátur Patmos propter verbum Dei & testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, & audívi post me vocem magnam tanquam tubæ dicéntis. Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Ecclésiis quæ sunt in Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pérgamo, & Thia-

tiræ, & Sardis, & Philadélphiæ, & Laodíciæ. Et convérsus sum ut vidérem vocem quæ loquebátur mecum; & convérsus, vidi septem candelábra áurea; & in médio septem candelabrórum auréorum símilem Fílio hóminis, vestítum pódere, & præcínctum ad mamíllas zonâ áureâ. Caput autem ejus & capílli erant cándidi tanquam lana alba & tanquam nix, & óculi ejus tanquam flamma ignis, & pedes ejus símiles aurichálco sicut in camíno ardénti, & vox illíus tanquam vox aquárum multárum: & habébat in déxtera sua stellas septem; & de ore ejus gládius utrâque parte acútus exíbat: & fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua.

℟. Jesus Christus diléxit nos & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo. Allelúia. * Ipsi glória & impérium in sǽcula sæculórum. Amen. Allelúia, allelúia.

℣. Sanctus vocábitur omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem, si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion. * Ipsi. *Apoc.* 1. *Is.* 4.

Lectio ij.

ET cum vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tanquam mórtuus; & pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére, ego sum primus & novíssimus: & vivus, & fui mórtuus; & ecce sum vivens in sǽcula sæculórum, & hábeo claves mortis & inférni. Scribe ergo quæ vidísti, & quæ sunt, & quæ opórtet fieri post hæc. Sacraméntum septem stellárum quas vidísti in déxtera mea, & septem candelábra áurea: Septem stellæ, Angeli sunt septem Ecclesiárum; & candelábra septem, septem Ecclesiæ sunt.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David. * Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem & glóriam. Allelúia, allelúia.

℣. Ipse est Deus vivens in sǽcula: ipse liberátor atque salvátor. * Dignus. *Apoc.* 5. *Dan.* 6.

Lectio iij. *Cap.* 2.

ANgelo Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum:

Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam, & quia non potes sustinére malos; & tentásti eos qui se dicunt Apóstolos esse, & non sunt, & invenísti eos mendáces; & patiéntiam habes, & sustinuísti propter nomen meũ, & non defecísti. Sed hábeo advérsùm te quòd caritátem tuam primam reliquísti. Memor esto ítaque undè excíderis, & age pœniténtiam, & prima ópera fac. Sin autem vénio tibi: & movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odísti facta Nicolaïtárum, quæ & ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo édere de ligno vitæ quod est in Paradíso Dei mei.

℟. In cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum quod nemo novit nisi ipse; * Et † Habet in vestiménto & in fémore suo scriptum: Rex regum & Dóminus dominántium. Allelúia, allelúia.

℣. Magnificéntia tua, Deus, in diadémate cápitis illíus sculpta erat, * Et. Glória. † Habet. *Apoc.* 19. *Sap.* 18.

Ad Benedictus

Ant. 1. Manducávimus & bíbimus cum illo postquàm resurréxit à mórtuis. Allelúia. *Act.* 10.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

An. 816. *Lib.* 1. *Cap.* 10.

TAm doctrínâ quàm vitâ clarére debet Ecclesiásticus doctor. Nam doctrína sine vita arrogántem reddit, vita sine doctrínâ inútilem facit. Sacerdótis prædicátio opéribus confirmánda est. Ita ut qui docet verbo, ínstruat exémplo. Vera enim est illa doctrína quam vivéndi séquitur forma.

Ad Magnificat

Ant. 4. Adhuc módicum, & mundus me jam non videt; vos autem vidétis me, quia ego vivo, & vos vivétis. Allelúia. *Joan.* 14.

FERIA TERTIA.

Psalmi è III. Nocturno Feriæ tertiæ.

De Libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Lectio j. *Cap. 2.*

ET Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus & novíssimus qui fuit mórtuus, & vivit: Scio tribulatiónem tuam, & paupertátem tuam, sed dives es, & blasphemáris ab his qui se dicunt Judæos esse, & non sunt; sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem ut tentémini; & habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Qui vícerit, non lædétur à morte secúnda.

℟. Cantábant cánticum Agni, dicéntes: Magna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * Justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculórum. Allelúia, allelúia.

℣. Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? quis símilis tui? magníficus in sanctitáte, faciens mirabília: * Justæ *Apoc. 15. Exod. 15.*

Lectio ij.

ET Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet romphæam utráque parte acútam: scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: & tenes nomen meum, & non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antipas testis meus fidélis qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsùs te pauca: quia habes illic tenéntes doctrínam Báalam qui docébat Balac míttere scándalum coram fíliis Israël, édere, & fornicári: Ita habes & tu tenéntes doctrínam Nicolaïtárum. Simíliter pœniténtiam age: si quóminus véniam tibi citò, & pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo manna abscónditum, & dabo illi cálculum cándidum: & in cálculo nomen novum scriptũ quod nemo scit, nisi qui áccipit.

℟. Audívi vocem dicéntium: * Allelúia. Gaudeámus & exultémus quia venérunt núptiæ Agni. Allelúia, allelúia.

℣. Dóminus regnávit, lætáta est Sion, & exul-

tavérunt filiæ Judæ. * Allelúia. Gaudeámus. *Apoc.* 19. *Psal.* 96.

Lectio iij.

ET Angelo Thyatíræ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Fílius Dei qui habet óculos tanquam flammam ignis, & pedes ejus símiles auricháꞁco: Novi ópera tua, & fidem, & caritátem tuam, & ministérium, & patiéntiam tuam, & ópera tua novíssima plura prióribus. Sed hábeo advérsùs te pauca: quia permíttis mulíerem Jézabel quæ se dicit Prophéten, docére, & sedúcere servos meos, fornicári, & manducáre de idolóthytis. Et dedi illi tempus ut pœniténtiam ágeret, & non vult pœnitére à fornicatióne sua. Ecce mittam eam in lectum; & qui mœchántur cum ea, in tribulatióne máxima erunt, nisi pœniténtiam ab opéribus suis égerint. Et fílios ejus interfíciam in morte, & scient omnes Ecclésiæ quia ego sum scrutans renes & corda, & dabo unicuíque vestrûm secúndùm ópera sua.

℟. Vidi sanctam civitátem Jerúsalem descendéntem de cœlo à Deo, sicut sponsam; & audívi vocem dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis: * Et † Ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Ergóne credíbile est ut hábitet Deus cum homínibus super terram? * Et. Glória Patri. † Ipse Deus. *Apoc.* 21. 2. *Paralip.* 6.

Ad Benedictus

Ant. 8. Apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras. Allel. *Luc.* 24.

CANON,

Ex Concílio Bracarénsi secúndo.

Anno 563. *Cap.* 20.

PLácuit ut ex Láico ad grádum Sacerdótii ante nemo véniat, nisi priùs anno íntegro, in offício Lectoráti, vel Subdiacónati disciplínam Ecclesiásticam discat: & sic per síngulos gradus ad Sacerdótium véniat: nam satis reprehensíbile est, ut qui necdum dídicit, jam docére præsúmat.

Ant. 7. In illo die vos cognoscétis quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Allelúia. *Joan.* 14.

FERIA QUARTA.

Psalmi è III. Nocturno Feriæ quartæ.

De Libro Apocalypsis B. Joánnis Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 3.

ET Angelo Ecclésiæ Sardis scribe: Hæc dicit qui habet septem spíritus Dei & septem stéllas: Scio ópera tua, quia nomen habes quòd vivas, & mórtuus es. Esto vígilans, & confírma cætera quæ moritúra erant; non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quáliter accéperis & audíeris, & serva, & pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam ad te tanquam fur, & néscies quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt vestiménta sua: & ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vícerit, sic vestiétur vestiméntis albis, & non delébo nomen ejus de libro vitæ, & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Omnem creatúram quæ in cœlo est & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, omnes audivi dicéntes: * Sedénti in throno, & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & potéstas in sæcula sæculórũ. Allelúia, allelúia.

℣. Dicant qui redémpti sunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci: * Sedénti. *Apoc.* 5. *Psal.* 106.

Lectio ij.

ET Angelo Philadélphiæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Sanctus & Verus qui habet clavem David: qui áperit, & nemo claudit: claudit, & nemo áperit: Scio ópera tua. Ecce dedi coram te óstium apértum, quod nemo potest cláudere: quia módicam habes virtútem, & servásti verbum meum, & non negásti nomen meum. Ecce dabo de Synagóga sátanæ, qui dicunt se Judæos esse, & non sunt, sed mentiúntur: ecce fáciam illos ut véniant, & adórent ante pedes tuos; & scient quia ego diléxi te. Quóniam

servásti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis quæ ventúra est in orbem univérsum tentáre habitántes in terra. Ecce vénio citò: tene quod habes ut nemo accípiat corónam tuã. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, & foràs non egrediétur ámpliùs: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descéndit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ego sum inítium & finis: ego sitiénti dabo de fonte aquæ vitæ gratìs: * Qui vícerit, ero illi Deus, & ille erit mihi fílius. Allelúia, allelúia.

℣. Ego dixi: Patrem vocábis me, & post me ingredi non cessábis. * Qui. *Apoc.* 21. *Jerem.* 3.

Lectio iij.

ET Angelo Laodíciæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit, Amen, testis fidélis, & verus, qui est princípium creatúræ Dei: Scio ópera tua: quia neque frígidus es, neque cálidus. Utinam frígidus esses, aut cálidus! sed quia tépidus es, & nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo. Quia dicis: Quòd dives sum, & locupletátus, & nullíus égeo; & nescis quia tu es miser, & miserábilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum probátum, ut lócuples fias, & vestiméntis albis induáris, & non appáreat confúsio nuditátis tuæ; & collyrio inúnge óculos tuos ut vídeas. Ego quos amo, árguo & castígo. Æmuláre ergo, & pœniténtiam age; ecce sto ad óstium, & pulso. Si quis audíerit vocem meam, & apérúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipse mecum. Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo: sicut & ego vici, & sedi cum Patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

℟. Ego sum radix & genus David, stella spléndida & matutína: * Et spíritus & sponsa dicunt: Veni; & qui audit, dicat,

Veni : † Amen, veni, Dómine Jesu. Allelúia, allelúia.

℣. Omnes sitiéntes, veníte ad aquas : inclináte aurem vestram, & veníte ad me. * Et spíritus. Glória. † Amen. *Apoc.* 22. *Is.* 55.

Ad Benedictus

Ant. 1. Insufflávit Jesus in Discípulos suos, & dixit eis : Accípite Spíritum Sanctum ; quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis. Allelúia. *Joan.* 20.

C A N O N.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

Anno 816. *Lib.* 1. *C.* 16.

SIcut iníqui & peccatóres ministérium Sacerdotále ássequi prohibéntur, ita indócti & imperíti à tali officio retrahúntur. Illi enim exémplis suis vitam bonórum corrúmpunt ; isti suâ ignáviâ iníquos corrígere nésciunt.

Ad Magnificat

Ant. 2. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

FERIA QUINTA.

Psalmi è III. Nocturno Feriæ quintæ.

De Libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 4.

FUi in spíritu : & ecce sedes pósita erat in cœlo, & suprà sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis & sárdinis : & iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor, & super thronos vigínti quátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, & voces, & tonítrua : & septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tanquam mare vítreum, símile crystállo : & in médio sedis, & in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis antè & retrò. Et ánimal primum símile leóni, & secúndum ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, &

quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas: & in circúitu & intùs plena sunt óculis; & réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui est, & qui ventúrus est.

℟. Jesus Christus. *pag.* 439.

Lectio ij. *Cap.* 5.

ET vidi in déxtera sedéntis suprà thronum librum scriptum intùs & forìs, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magnâ: Quis est dignus aperíre librum & sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multùm, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris; ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & sólvere septem signácula ejus. Et vidi, & ecce in médio throni & quátuor animálium, & in médio seniórum, Agnum stantem tanquam occísum, habéntem córnua septem & óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei missi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera sedéntis in throno librum. Et cùm aperuísset librum, quátuor animália & vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno habéntes singuli cítharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum quæ sunt oratiónes Sanctórum; & cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere librum, & aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, & redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne; & fecísti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes; & regnábimus super terram.

℟. Ecce vicit leo. *pag.* 439.

Lectio iij. *Cap.* 15. & 16.

ET vidi áliud signum in cœlo magnum & mirábile: Angelos septem habéntes plagas septem novíssimas, quóniam in

nsummáta est ira
Et vidi tanquam
itreum mistum ig-
eos qui vicérunt
, & imáginem
. númerum nómi-
i, stantes super
treum, habéntes
Dei, & cantán-
icum Móysi servi
: cánticum Agni,
: Magna & mi-
sunt ópera tua,
: Deus omnipo-
istæ & veræ sunt
, Rex sæculórũ.
on timébit te, Dó-
& magnificábit
tuum? quia solus
; quóniam omnes
vénient, & ado-
in conspéctu tuo,
n judícia tua ma-
sunt. Et post hæc
& ecce apértum
plum tabernáculi
nii in cœlo, &
t septem Angeli
s septem plagas
plo, vestíti lino
& cándido, &
cti circa péctora
ureis. Et unum de
animálibus dedit
Angelis septem
áureas, plenas
iæ Dei vivéntis in
æculórum. Et im-
est templum fumo
à majestáte Dei, & de
virtúte ejus; & nemo pó-
terat introíre in templum
donec consummaréntur
septem plagæ septem An-
gelórum. Et audívi vocem
magnam de templo di-
céntem septem Angelis:
Ite & effúndite septem
phíalas iræ Dei in terram.

℟. In cápite. *pag.* 446.

Ad Benedictus

Ant. 1. In mundo
pressúram habébitis: sed
confídite, ego vici mun-
dum. Allelúia. *Joan.* 16.

C A N O N.

Ex Concílio Parisiénsi
sexto.

An. 829. *Lib.* 1. *Cap.* 12.

CONsídera Sacerdótum
esse officii de lege
interrogátos respondére.
Si Sacérdos est, sciat le-
gem Dómini: si ignórat
legem, ipse se árguit non
esse Dómini Sacerdótem.
Sacerdótis enim est scire
legem. Item in Malachía:
lex veritátis in ore ejus.

Ad Magnificat

Ant. 5. In Christo
exultábitis, módicum nunc
si opórtet contristári in
váriis tentatiónibus, re-
portántes finem fídei ve-
stræ, salútem animárum.
Allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA SEXTA.

Psalmi è III. Nocturno Feriæ sextæ.

De Libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 18.

ET post hæc vidi álium Angelum descendéntem de cœlo, habéntem potestátem magnam: & terra illumináta est à glória ejus. Et exclamávit in fortitúdine, dicens: Cécidit, cécidit Bábylon magna; & facta est habitátio dæmoniórum, & custódia omnis spíritûs immúndi, & custódia omnis vólucris immúndæ & odíbilis; quia de vino iræ fornicatiónis ejus bibérunt omnes gentes, & reges terræ cum illa fornicáti sunt, & mercatóres terræ de virtúte deliciárum ejus dívites facti sunt. Et audívi aliam vocem de cœlo, dicéntem: Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis. Quóniam pervenérunt peccáta ejus usque ad cœlum, & recordátus est Dóminus iniquitátum ejus. Réddite illi sicut & ipsa réddidit vobis, & duplicáte duplícia secúndùm ópera ejus: in póculo quo míscuit, miscéte illi duplum. Quantùm glorificávit se, & in delíciis fuit, tantùm date illi torméntum & luctum; quia in corde suo dicit: Sedeo regína, & vídua non sum; & luctum non vidébo. Ideò in una die vénient plagæ ejus, mors, & luctus, & fames, & igne comburétur: quia fortis est Deus qui judicábit illam.

℟. Cantábant. *p.* 441.

Lectio ij. Cap. 19.

POst hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo nostro est: quia vera & justa judícia sunt ejus qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua; & vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixérunt: Alleluia. Et fumus ejus ascéndit in sæcula sæculórum. Et cecidérunt senióres vigínti quátuor, & quátuor animália, & adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes: Amen,

a, Et vox de thro-
vit, dicens: Lau-
ícite Deo nostro,
servi ejus, & qui
eum, pusílli, &
Et audívi quasi
turbæ magnæ, &
vocem aquárum
um, & sicut vo-
nitruórum magnó-
dicéntium: Alle-
quóniam regnávit
us Deus noster
tens.
udívi. *pag.* 441.
Lectio iij.
vidi cœlum aper-
1, & ecce equus
& qui sedébat su-
1, vocabátur Fidé-
erax, & cum jus-
dicat & pugnat.
autem ejus sicut
ignis; & in cápi-
diadémata multa,
nomen scriptum,
mo novit nisi ipse.
tus erat veste as-
nguine: & vocá-
en ejus, Verbum
: exércitus qui sunt
, sequebántur eum
albis, vestíti bys-
bo & mundo. Et
ejus procédit glá-
utráque parte acú-
in ipso percútiat
& ipse reget eas
. férrea; & ipse
calcat torcúlar vini furó-
ris iræ Dei omnipoténtis.
Et habet in vestiménto &
in fémore suo scriptum:
Rex regum, & Dóminus
dominántium.

℟. Vidi sanctam. *p.* 442.

Ad Benedíctus

Ant. 6. In hoc Christus
mórtuus est & resurréxit,
ut & mortuórum & vi-
vórum dominétur. Alle-
lúia. *Rom.* 14.

CANON.

Ex Concílio Aquisgra-
nénsi secúndo.

Anno 836. *Cap.* 2. *Can.* 3.

MEdicínam spirituálem, consiliúmque salúbre animárum Pastóres pópuli scire opórtet uti médicos spirituáles, asserénte sancto Pontífice Gregório dicénte: quia ártium ars est régimen animárum.

AD VESP. de B. Maria in Sabbato.

SABBATO.

Psalmi è III. Nocturno Sabbati.

De Libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 22.

ET osténdit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tanquã crystállum procedéntem

de sede Dei & Agni. In médio pláteæ ejus, & ex utráque parte flúminis lignum vitæ ásserens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum & fólia ligni ad sanitátem géntium. Et omne maledíctum non erit ámplius: Sed sedes Dei & Agni in illa erunt, & servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus & nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultra non erit: & non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine solis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in sæcula sæculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt & vera. Et Dóminus Deus spirítuum Prophetárum misit Angélum suum osténdere servis suis quæ oportet fieri citò. Et ecce vénio velóciter. Beátus qui custódit verba prophétiæ libri hujus.

Lectio ij.

Ecce vénio citò: & merces mea mecum est, réddere unicuíque secúndùm ópera sua. Ego sum Alpha & Oméga, primus & novíssimus, princípium & finis. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni, ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. Foris canes & venéfici, & impúdici, & homicídæ, & idólis serviéntes, & omnis qui amat & facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix & genus David, stella spléndida, & matutína. Et spíritus & sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat: & qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. Contéstor enim omni audiénti verba prophetíæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, & de civitáte sancta, & de his quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum: Etiam vénio citò: Amen. Veni, Dñe Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

C A N O N.

Ex Concílio Bituricénsi.

Anno 1583. *Tit.* 35. *de Rector. Eccles. Can.* 2.

REctóres Ecclesiárum Parochiálium manuále semper præ mánibus hábeant quo possint de his quæ sunt sui ministérii rationem réddere.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

IN VESPERIS SABBATI.

Psalmi de Sabbato sub Antiphona Cum mórtui essétis, &c. *ut suprà in I. Vesp. Dom. secundæ* pag. 420.

Capitulum, Hymnus & Versus ut suprà in Dominica in Albis *p.* 399.

Ad Magnificat

Ant. 7. Resurréxit Christus, & visus est Cephæ, & post hoc úndecim: deínde visus est plusquàm quingéntis frátribus simul; deínde visus est Jacóbo, deínde Apóstolis ómnibus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Oratio ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM *ut in Feriis Paschalibus.*

Non dicuntur Preces.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Antiphonæ & Versus ut in Dominica in Albis, *pag.* 400.

Tres Psalmi è I. Noct. Dominicæ.

Incipit Epístola Cathólica B. Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

JAcóbus Dei & Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis, sciéntes quòd probátio fidei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet; ut sitis perfécti & íntegri, in nullo deficiéntes. Si quis autem vestrûm índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo qui dat ómnibus affluénter, & non impróperat; & dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans: qui enim hæsitat, símilis est flúctui maris qui à vento movétur & circumfértur. Non ergo æstimet homo ille quòd accípiat áliquid à Dómino. Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua; dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni

transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, & arefécit fœnum, & flos ejus décidit, & decor vultûs ejus depériit; ità & dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Dóminus in humilitáte nostra memor fuit nostrî: * Et redémit nos ab inimícis nostris; quóniam in ætérnum misericórdia ejus. Allelúia, all.

℣. Finem Dómini vidístis, quóniam miséricors Dóminus est, & miserátor. * Et redémit. *Ps.* 135. *Jac.* 5.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. V. Serm. 242. *in diebus Paschæ* 13. *Cap.* 1.

Lectio ij.

DIébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantùm, donánte ipso, póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim fides est nostra: hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, & in ipso præcéssit exémplum. Vóluit enim nobis quod promísit in fine, non solùm prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Contra istam evidéntiam dísputant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines qui ea quæ sunt hóminum sápiunt, quàm disputárent de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, illi hómines sunt. In hómine carnáli tota régula intelligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt; quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci qui non erant, quàm paucos resurrexísse qui erant; & tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurréxit Christus: absolúta res est. Corpus erat, caro erat, pepéndit in cruce, emísit ánimam: pósita est caro in sepúlchro: exhíbuit illam vivam qui vivébat in illa. Quare mirámur? Quare non crédimus? Deus est qui fecit. Consídera auctórem, & tolle dubitatiónem.

℟. Benedíctus Dóminus die quotídie, Deus salutárium nostrórum: * Deus noster, Deus salvos faciéndi; & Dómini

éxitus mortis. Al-
illelúia.
ılvatórem expec-
Dóminum Jesum ,
rmábit corpus hu-
nostræ , configu-
córpori claritátis
eus noster. *Ps.* 67.
}.
sancti Evangélii
dùm Joánnem.
iij. *Cap.* 16.
o témpore : Dixit
discípulis suis :
d eum qui misit
nemo ex vobis
at me , Quò va-
réliqua.
Sancti Augustíni
Epíscopi.
n. Tract. 94. *n.* 4.
bat útique Dómi-
Jesus quid illa
a in córdibus dis-
ım ágerent. Spi-
quippe nondum
habéntes conso-
a , quam per Spí-
ınctum fúerant ha-
id quod extérius
lo vidébant , amít-
tuébant. Et quia
úros esse illum ve-
ntiántem dubitáre
terant , contrista-
umánus affectus ,
rnális desolabátur
. Nóverat autem
l eis pótiùs expe-
díret : quia visus intérior
ipse est útique mélior ,
quo eos consolatúrus fúe-
rat Spíritus Sanctus ; non
cernéntium corpóribus in-
gestúrus corpus humá-
num , sed seipsum credén-
tium pectóribus infusúrus.
Adjúngit : Sed ego veri-
tátem dico vobis : expe-
dit vobis ut ego vadam.
Si enim non abíero , Pa-
raclétus non véniet ad
vos ; si autem abíero ,
mittam eum ad vos. Tan-
quam díceret : Expédit
vobis ut hæc forma servi
auferátur à vobis : caro
quidem factum Verbum
hábito in vobis : sed nolo
me carnáliter adhuc dili-
gátis , & isto lacte con-
ténti semper infántes esse
cupiátis. Expédit vobis ut
ego vadam. Si enim non
abíero , Paraclétus non
véniet ad vos. Si aliménta
ténera quibus vos álui ,
non subtráxero ; sólidum
cibum non esuriétis : Si
carni carnáliter hæséritis ,
capáces Spíritûs non éritis.

℟. Ego veritátem dico
vobis : mittam Paraclétum
ad vos ; & * Cùm vénerit
ille , † Arguet mun-
dum de peccáto , & de
justítia , & de judício. Al-
lelúia , allelúia.

℣. Qui lóquitur iníqua, non potest latére Spíritum Dómini, nec prætériet illum corrípiens judícium: * Cùm. Glória Patri. † Arguet. *Joan.* 16. *Sap.* 1.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi & Antiphonæ de Psalterio.

Capitulum & Versus ut in Dominica in Albis *pag.* 403.

Ad Benedictus

Ant. 1. Hæc vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: & nunc vado ad eum qui misit me. Allelúia. *Joan.* 17.

Oratio.

DEus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis, ut inter mundánas varietátes, ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per.

AD HORAS ut in Feriis Paschalibus.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

Anno 1576. *Part.* 3. *T.* 2.

OMnis Sacérdos Clericúsve sciat id in offício suo pósitum esse, ut cum vel in officiis divínis obeúndis, vel in frequentándis Ecclésiis, quod debet tempus, consúmpserit; si quid sibi réliquum est, id omne non in rerum seculárium collóquiis profanísque actiónibus; sed in divinórum litterárum stúdiis, & in cœléstium rerum contemplatiónibus, & sanctis piísque officiis tradicat.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio sub Antiph. de Laudibus pag. 15.

Capitulum, Hymnus & Versus ut in Dominica in Albis *pag.* 399.

Ad Magnificat

Ant. 8. Expedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM *ut suprà in Feriis Paschalibus.*

ERIA SECUNDA.

Psalmi è I. Nocturno ria secundæ.

De Epístola Cathólica eáti Jacóbi Apóstoli.

ectio j. *Cap. 1.*

OMne datum óptimum & omne donum perféctum súrsum est, descéndens Patre lúminum apud em non est transmutá-, nec vicissitúdinis umbrátio. Voluntárie im génuit nos verbo ritátis, ut simus inítium quod creatúræ ejus. tis, fratres mei dilectimi. Sit autem omnis mo velox ad audiénn, tardus autem ad loéndum, & tardus ad m: Ira enim viri justíæ Dei non operátur. opter quod abjiciéntes nem immundítiam, & undántiam malítiæ, in nsuetúdine suscípite ínum verbum quod pot salváre ánimas vess.

℟. Consúrge, Dómi- Deus, in réquiem m, tu & arca fortitúis tuæ. Allelúia: * Dóne Deus, ne avérteris fáciem Christi tui. Allelúia, allelúia.

℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum ut Fílius tuus clarífìcet te: * Dómine Deus. 2. *Paral.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij.

EStóte autem factóres verbi, & non auditóres tantùm, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi & non factor, hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: Considerávit enim se, & ábiit, & statim oblítus est qualis fúerit. Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: Hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est relígio. Relígio munda & immaculáta apud Deum & Patrem hæc est: Visitáre pupíllos & víduas in tribulatióne eórum, & immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

℟. Super cœlos, Deus, & super omnem terram

glória tua, allelúia: * Ut liberéntur diléсti tui. Allelúia, allelúia.

℣. Ego te clarificávi super terram, manifestávi nomen tuum homínibus; * Ut liberéntur diléсti tui. Allelúia, allelúia. *Ps.* 107. *Joan* 17.

Lectio iij. *Cap.* 2.

FRatres mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim si introíerit in convéntum vestrum vir áureum ánnulum habens in veste cándida, introíerit autem & pauper in sórdido hábitu, & intendátis in eum qui indútus est veste præclárâ, & dixéritis ei: Tu sede hîc bene; páuperi autem dicátis: Tu sta illic, aut sede sub scabéllo pedum meórum: Nonne judicátis apud vosmetípsos, & facti estis júdices cogitatiónum iniquárum? Audíte, fratres mei dilectíssimi. Nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, & hærédes regni quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorástis páuperem. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos, & ipsi trahunt vos ad judícia? Nonne ipsi blasphémant bonum nomen quod invocátum est super vos?

℟. Dómine, qui sperant in te, in ætérnum exultábunt: allelúia: * Et habitábis in eis, & † Gloriabúntur in te. Allelúia, allelúia.

℣. Ego claritátem quam dedísti mihi dedi eis, ut sint unum sicut & nos; ego in eis, & tu in me. * Et habitábis. Glória Patri. † Gloriabúntur. *Ps.* 5. *Joan.* 17.

Ad Benedíctus

Ant. 7. Regenerávit nos Deus in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

CANON.

Ex Concílio Coloniénsi primo.

An. 1536. *Part.* 2. *C.* 32.

EOs tantùm & re & nómine Cléricos reputámus qui legem Dei die noctúque meditántur, munus suscéptum débitè exequúntur, ac vitam agunt sacerdótio dignam.

Ad Magníficat

Ant. 3. Adhuc multa hábeo vobis dícere; sed

non

otéstis portáre mo-
ùm autem vénerit
iritus veritátis, do-
vos omnem veritá-
Allelúia. *Joan.* 16.

ꝚIA TERTIA.
lmi è I. Nocturno
tertiæ.

Epístola Cathólica
i Jacóbi Apóstoli.
tio j. Cap. 2.

legem perficitis
egálem secúndùm
criptúras : Díliges
num tuum sicut
n : bene fácitis. Si
persónas accípitis,
um operámini, re-
i à lege quasi trans-
res. Quicúmque au-
otam legem servá-
offéndat autem in
factus est ómnium
Qui enim dixit : Non
áberis ; dixit &,
ccídes. Quòd si non
áberis, occídes au-
actus es transgréssor.
ic loquímini, & sic
, sicut per legem
tis incipiéntes judi-
Judícium enim sine
córdia illi qui non
nisericórdiam ; su-
ltat autem miseri-
judícium.
Cantáte Dómino,
'ars Verna.

omnis terra : annuntiáte
ex die in diem salutáre
ejus :* Narráte in géntibus
glóriam ejus. Allelúia,
allelúia.

℣. Nunc clarificátus est
Fílius hóminis, & Deus
clarificátus est in eo.
* Narráte. 1. *Paral.* 16.
Joan. 13.

Lectio ij.

Quid próderit, fratres
mei, si fidem quis
dicat se habére, ópera
autem non hábeat ? Numquid
póterit fides salváre
eum ? Si autem frater &
soror nudi sint, & indigeant
victu quotidiáno,
dicat autem áliquis ex vobis
illis : Ite in pace, calefacímini
& saturámini ;
non dedéritis autem eis
quæ necessária sunt córpori,
quid próderit ? Sic
& fides, si non hábeat
ópera, mórtua est in semetípsa.
Sed dicet quis :
Tu fidem habes, & ego
ópera hábeo : osténde mihi
fidem tuam sine opéribus,
& ego osténdam
tibi ex opéribus fidem
meam. Tu credis quóniam
unus est Deus. Bene
facis, & dæmónes credunt,
& contremíscunt.

℣. Salvum fecit Dóminus
Christum suum : al-

lelúia: * Exáudiet illum de cœlo sancto suo: allelúia: in potentátibus salus déxteræ ejus. Allelúia, allelúia.

℣. Deus clarificábit eum in semetípso, & contínuò clarificábit: * Exáudiet. *Ps.* 19. *Joan.* 13.

Lectio iij.

VIs autem scire, ô homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham pater noster nonne ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac filium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus; & ex opéribus fides consummáta est? Et suppléta est Scriptúra, dicens: Crédidit Abraham Deo, & reputátum est illi ad justítiam, & amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, & non ex fide tantùm? Simíliter & Rahab méretrix, nonne ex opéribus justificáta est suscípiens núntios, & áliâ viâ ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita & fides sine opéribus mórtua est.

℟. Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam & magnum decórem impónes super eum, * Quóniam dabis eum, Dómine, in benedictiónem in sæculum sæculi. Allelúia, allelúia.

℣. Dómino nostro & Salvatóri Jesu Christo glória & nunc & in diem æternitátis: Amen. * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Ps.* 20. 2. *Petr.* 3.

Ad Benedictus

Ant. 4. Si commórtui sumus Christo, & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus. Allelúia. 2. *Timoth.* 2.

C *A* N O N.

Ex Concílio Tolosáno. *An.* 1590. *Part.* 1. *Cap.* 1.

HOnéstis exercitatiónibus privatísque disputatiónibus Cléricos omnes paróchiæ suæ fines incoléntes, párochi interésse horténtur. Sic fiet ut instructióres & ad quævis obeúnda múnia paratióres Sacerdótes habére possint. Quòd si fortè mandáto renuéntes Cléricos cognóverint, Epíscopum certiórem de ea re statim fáciant, qui eos quâcúmque póterit ratióne & auctoritáte ad id præstándum ádigat.

Ad Magnificat

Ant. 8. Non loquétur à semetípso, sed quæcúmque áudiet loquétur, & quæ ventúra sunt annuntiábit vobis, Allelúia. *Joan.*

...

FERIA QUARTA

Psalmi è I. Nocturno Feriæ quartæ.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

Nolite plures magístri fieri, fratres mei, sciéntes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit, hic perféctus est vir: potest etiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiéndum nobis, & omne corpus illórum circumférimus. Ecce & naves, cùm magnæ sint, & à ventis válidis minéntur, circumferúntur à módico gubernáculo ubi ímpetus dirigéntis volúerit; ita & lingua módicum quidem membrum est, & magna exáltat.

℟. Consúrge. *p.* 455.

Lectio ij.

Ecce quantus ignis quàm magnam sylvam incéndit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis. Lingua constitúitur in membris nostris quæ máculat totum corpus, & inflámmat rotam nativitátis nostræ, inflammáta à gehénna. Omnis enim natúra bestiárum, & vólucrum, & serpéntium, & cæterórum domántur, & dómita sunt à natúra humána: linguam autem nullus hóminum domáre potest: inquiétum malum, plena veněno mortífero. In ipsa benedícimus Deum & Patrem: & in ipsa maledícimus hómines qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio, & maledíctio. Non oportet, fratres mei, hæc ita fieri. Numquid fons de eódem forámine emánat dulcem & amáram aquam? Numquid potest, fratres mei, ficus uvas fácere, aut vitis ficus? Sic neque salsa dulcem potest fácere aquã.

℟. Super cœlos. *p.* 455.

Lectio iij.

Quis sápiens & disciplinátus inter vos? Osténdat ex bona con-

versatióne operatiónem suam in mansuetúdine sapiéntiæ. Quòd si zelum amárum habétis, & contentiónes sint in córdibus vestris: nolíte gloriári & mendáces esse advérsùs veritátem: non est enim ista sapiéntia desúrsùm descéndens, sed terréna, animális, diabólica. Ubi enim zelus & conténtio, ibi inconstántia & omne opus pravum. Quæ autem desúrsùm est sapiéntia, primùm quidem pudíca est, deínde pacífica, modésta, suadíbilis, bonis consséntiens, plena misericórdiâ & frúctibus bonis, non júdicans, sine simulatióne. Fructus autem justítiæ in pace seminátur, faciéntibus pacem.

℟. Dómine. *pag.* 456.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora vestra propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis. Allelúia. *Rom.* 8.

C A N O N.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

Anno 816. *Lib.* 1. *C.* 96.

Ama sciéntiam Scripturárum, & carnis vítia non amábis. Fácito áliquid óperis ut semper te diábolus invéniat occupátum: Meménto quia & Apóstoli Christi habéntes potestátem de Evangélio vívere, laborábant mánibus suis, ne quem graváreut, & áliis tribuébant refrigéria, quorum pro spirituálibus debébant métere carnália.

Ad Magnificat

Ant. 1. Ille me clarificábit quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA QUINTA.

Psalmi è I. Nocturno Feriæ quintæ.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 4.

Unde bella & lites in vobis? Nonne hinc, ex concupiscéntiis vestris quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, & non habétis: occíditis & zelátis, & non potéstis adipísci: litigátis & belligerátis; & non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis & non accípitis; eò quòd malè petátis, ut in concupiscén-

tiis vestris insumátis. Adúlteri, nescitis quia amicítia hujus mundi inimíca est Dei? Quicúmque ergo volúerit amícus esse sæculi hujus, inimícus Dei constitúitur.

℟. Cantáte. *pag.* 457.

Lectio ij.

AN putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupíscit spíritus qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo: resístite autem diábolo, & fúgiet à vobis. Appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres; & purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte, & lugéte, & ploráte. Risus vester in luctum convertátur, & gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspéctu Dómini, & exaltábit vos.

℟. Salvum. *pag.* 457.

Lectio iij.

NOlíte detráhere altérutrum, fratres. Qui detráhit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, & júdicat legem. Si autem júdicas legem, non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor & judex qui potest pérdere & liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis: Hódie, aut crástino íbimus in illam civitátem, & faciémus ibi quidem annum, & mercábimur, & lucrum faciémus: qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? Vapor est ad módicum parens, & deínceps exterminábitur. Pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit; &: Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud. Nunc autem exultátis in supérbiis vestris. Omnis exultátio talis malígna est. Sciénti ígitur bonum fácere, & non faciénti, peccátum est illi.

℟. Magna est. *p.* 458.

Ad Benedictus

Ant. 1. Baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies. Allelúia.

Aff. 1.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranénsi.

An. 816. *Lib.* 1. *C.* 123.

NOn ótio vacent Cléríci, non vanilóquiis insérviant.... sed pótiùs

aut oratióni, aut lectióni, aut quibúslibet Ecclésiæ, aut certè próppriis utilitátibus vacent; aut étiam doctrínis sanis, & diversárum ártium erudiántur disciplínis.

Ad Magnificat

Ant. 3. Omnia quæcúmque habet Pater, mea sunt: proptéreà dixi quia de meo accípiet. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA SEXTA.

Psalmi è I. Nocturno Feriæ sextæ.

De Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 5.

AGite nunc, dívites: ploráte, ululántes in misériis vestris quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt, & vestiménta vestra à tíneis coméſta sunt. Aurum & argéntum vestrum æruginávit; & ærúgo eórum in testimónium vobis erit, & manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizástis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est à vobis, clamat; & clamor eórum in aures Dómini Sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, & in luxúriis enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis & occidístis justum, & non réstitit vobis.

℟. Consúrge. *p.* 455.

Lectio ij.

PAtiéntes ígitur estóte, fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola expéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens, donec accípiat temporáneum & serótinum. Patiéntes ígitur estóte & vos, & confirmáte corda vestra, quóniam advéntus Dómini appropinquávit.

℟. Super cœlos. *p.* 455.

Lectio iij.

NOlíte ingemíscere, fratres, in altérutrum, ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assístit. Exémplum accípite, fratres, éxitûs mali, labóris & patiéntiæ, Prophétas qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, & finem Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est & miserátor.

℟. Dómine. *pag.* 456.

Ad Benedíctus

Ant. 8. Sedéte in civitáte, quoadúsque induámini virtúte ex alto. Allelúia. *Luc.* 24.

C A N O N.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 813. *Can.* 10.

CLérici, in doctrína, in lectiónibus, in psalmis, hymnis & cánticis exercítio jugi incúmbant. Tales enim debent esse qui divínis cúltibus se mancipándos stúdent exhibére: Scílicet ut cùm sciéntiæ óperam dant, doctrínæ grátiam pópulis adminístrent.

AD VESPERAS.

De B. Maria in Sabbato.

SABBATO.

Psalmi è I. Nocturno Sabbati.

De Epístola Cathólica B. Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 5.

ANte ómnia, fratres mei, nolíte juráre neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non, ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrûm? Oret. Æquo ánimo est? Psallat. Infirmátur quis in vobis? Indúcat presbyteros Ecclésiæ, & orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini: & orátio fidei salvábit infirmum, & alleviábit eum Dóminus: & si in peccátis sit, remitténtur ei.

Lectio ij.

COnfitémini ergo altérutrum peccáta vestra, & oráte pro ínvicem ut salvémini: multùm enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis, passíbilis: & oratióne orávit ut non plúeret super terram, & non pluit annos tres & menses sex. Et rursùm orávit; & cœlum dedit plúviam, & terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit à veritáte, & convérterit quis eum, scire debet quóniam qui convérti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus à morte, & opériet multitúdinem peccatórum.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanénsi quarto.

An. 1576. *Part.* 3. *Tit.* 2.

EPíscopi, si Cléricos áliquos otiósos esse compérerint, inítâ áliquâ ratióne, salutáribus eos occupatiónibus & Ecclesiástico hómine dignis incúmbere procúrent; hâc provídeant omníno, ne isti ad suæ salútis discrímen & aliórum offensiónem ótio abutántur.

DOMINICA V.

POST PASCHA.

IN VESPERIS SABBATI.

Psalmi de Sabbato sub sola Antiph. Cùm mórtui essétis, *ut suprà in I. Vesp. Dom. secundæ* pag. 420.

Capitulum, Hymnus & Versus ut supra in Dom. in Albis *pag.* 399.

Ad Magnificat

Antiph. 6. David appósitus est ad patres suos, & vidit corruptiónem: quem verò Deus suscitávit à mórtuis, non vidit corruptiónem. Allelúia. *Act.* 13.

Oratio ut infrà ad Laud.

COMPLETORIUM *ut in Feriis Paschalibus.*

Non dicuntur Preces.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Antiphonæ & Versus ut in Dominica. In Albis *pag.* 400.

Tres Psalmi è II. Noct. Dominicæ.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, & Bithyniæ, secúndùm præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, & aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, & pax multiplicétur. Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi qui secúndùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarcessíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo. In quo exultábitis, módicùm nunc si opórtet contristári

in váriis tentatiónibus; ut probátio vestræ fidei multò pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, & glóriam, & honórem, in revelatióne Jesu Christi; quem, cùm non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítiâ inenarrábili, & glorificátâ: reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi; prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes & posterióres glórias: quibus revelátum est; quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angéli prospícere.

℟. Bonus Dóminus: in sæculum misericórdia ejus. Allel. * Dicant qui redémpti sunt à Dómino. Allelúia, allelúia.

℣. Non corruptibílibus auro vel argénto redempti estis, sed pretióso sánguine Agni immaculáti Christi: * Dicant. *Ps.* 106. 1. *Petr.* 1.

Sermo Sancti Cæsárii Arelaténsis Epíscopi.

Homil. 37. *de Litan.*

Lectio ij.

Ecce, fratres dilectíssimi, dies sancti & spirituáles advéniunt. In istis tribus diébus, quos reguláriter in toto mundo célebrat Ecclésia, nullus se à sancto convéntu subdúcat; quia per totum annum nobis peccatórum vúlnera subrépunt. In istis tribus diébus fidéliter ad Ecclésiam currámus, & contríto corde, vel humiliáto córpore Dei misericórdiam deprecémur, ut ómnium peccatórum nostrórum vúlnera isto triduáno compunctiónis medicaménto ad sanitátem prístinam revocémus. Conviviola nobis étiam quadragesimáli órdine præparémus, & magis, legéndo, & psalléndo, vel orándo animábus nostris spirituáles épulas, quàm corporáles delícias requirámus. Audíte ergo me, fratres, rogántem: audíte

concédat.

℟. Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram : nam quid orémus, sicut opórtet, nescímus : sed * Ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Allelúia, allelúia.

℣. In die illa, dicit Dóminus, effúndam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem, Spíritum grátiæ & precum. * Ipse. *Rom.* 8. *Zach.* 12.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 16.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis : si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

syllabárum, sed
nus ipse signific
eo sono rectè ac
intellígitur, hoc
dus est dícere, c
In nómine meo.
hoc sentit de
quod non est
Dei Filio, sent
non petit in ejus
etiamsi non tace
ac syllabis Christ
niam in ejus nómi
quem cógitat e
Qui verò quod e
sentiéndum senti
ejus nómine peti
cipit quod petit
contra suam salut
pitérnam petit.
autem, quand
accípere. Quæd
non negántur,
cóngruo dentur

to non carnále, sed spirituále gáudium est; & quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addéndum, procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur quod pertíneat ad hoc gáudium consequéndum, hoc est in nómine Christi peténdum, si divínam intellígimus grátiam, si verè beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur; non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

℟. Usque modò non petístis quidquam in nómine meo: * Pétite, & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Allelúia, allelúia.

℣. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet: * Pétite. Glória Patri. Pétite *Joan.* 16. *Ps.* 144.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi & Antiphonæ ut in Psalterio.

Capitulum & Versus ut in Dominica in Albis *pag.* 403.

Ad Benedictus.

Ant. 1. Amen, amen dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt, & te gubernánte, eádem faciámus. Per Dóminum.

CANON.

Ex Actis Ecclésiæ Mediolanénsis sub S. Cárolo. *Part.* 4. *Instruct. pro supplicat.*

DOminicâ aut Festo Processiónis diem immediáte præcedénti Párochus quílibet fidéles móneat de hujus die & occasióne: unde eos, ut intérsint, processionémque tàm ánimo quàm córpore comiténtur, efficáciter adhortábitur.... dicátque quantâ modéstiâ, devotióne & órdine hæ processiónes celebrári débeant.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio sub Antiphonis de Laudibus pag. 15.

Capitulum, Hymnus &

Versus ut suprà in Dominica in Albis *pag.* 399.

Ad Magníficat

Ant. 4. In nómine meo petétis, & non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis: Ipse enim Patér amat vos, quia vos me amástis, & credidístis quia ego à Deo exívi. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio ut suprà ad Laud.

COMPLETORIUM *ut in Feriis Paschalibus.*

Non dicuntur Preces.

FERIA SECUNDA *IN ROGATIONIBUS.*

¶ *Si his diebus Rogationum, excepto tertio, Festum celebre occurrat, de eo fit Officium: Non celebre differtur, vel anticipatur: Simplex vero habet Commemorationem tantùm in Vesper. & Laudibus.*

AD MATUTINUM.

Psalmi è II. Nocturno Feriæ secundæ.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 1.

SUccíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perféctè speráte in eam quæ offértur vobis grátiam in revelatiónem Jesu Christi: quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis: sed secúndùm eum, qui vocávit vos, Sanctum; & ipsi in omni conversatióne sancti sitis, quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum qui sine acceptióne personárum júdicat secúndùm uniuscujúsque opus, in timóre incolátûs vestri témpore conversámini.

℞. Consúrge, Dómine Deus, *pag.* 455.

Lectio ij.

SCiéntes quòd non corruptibílibus, auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi & incontamináti; præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos qui per ipsum fidéles estis in Deo qui suscitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, ut fides vestra & spes esset in Deo. Animas vestras castificántes in obediéntia caritátis, in fraternitátis amóre, sim-

plici ex corde invicem diligite atténtiùs; renáti non ex sémine corruptíbili sed incorruptíbili per verbum Dei vivi & permanéntis in æternum. Quia omnis caro ut fœnum, & omnis glória ejus tanquam flos fœni: exáruit fœnum, & flos ejus décidit: verbum autem Dómini manet in ætérnum. Hoc est autem verbum quod evangelizátum est in vos.

℣. Super cœlos, Deus, *pag.* 455.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Ait Jesus ad discípulos suos: Quis vestrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 130. *quæ est ad Probam, n.* 16. 18. 19. & 20.

QUi novit bona data dare fíliis suis, pétere nos & quærere & pulsáre compéllit. Quod quare fáciat, qui novit quid nobis necessárium sit, priusquàm petámus ab eo, movére ánimum potest, nisi intelligámus quòd Dóminus & Deus noster non voluntátem nostram sibi velit innotéscere, quam non potest ignoráre; sed exercéri in oratiónibus desidérium nostrum, quo possímus cápere quod præparat dare. Illud enim valde magnum est; sed nos ad capiéndum parvi & angusti sumus. Ideò nobis dícitur: Dilatámini. Tantò quippe illud sumémus capáciùs, quantò id & fidéliùs crédimus, & sperámus firmiùs, & desiderámus ardéntiùs. In ipsa ergo fide, & spe, & caritáte, continuáto desidério semper orámus. Ac per hoc, & quod ait Apóstolus: Sine intermissióne oráte: quid est áliud quàm beátam vitam quæ nulla nisi ætérna est, ab eo qui eam solus dare potest, sine intermissióne desideráre? Semper ergo hanc à Dómino Deo desiderémus; & orámus semper. Sed ideò ab áliis curis atque negótiis, quibus ipsum desidérium quodámmodò tepéscit, certis horis ad negótium orándi mentem revocámus, verbis oratiónis nos ipsos admonéntes, in id quod de-

siderámus inténdere ; ne quod tepéscere cœperat, omníno frigéscat ; & pénitùs extinguátur, nisi crébriùs inflammétur. Quæ cùm ita sint, étiam cùm diu oráre vacat, id est, cùm ália bonárum & necessariárum actiónum non impediúntur officia, quamvis & in eis, ut dixi, desidério illo semper orándum sit, non est improbum nec inútile. Neque enim, ut nonnúlli putant, hoc est oráre in multilóquio, si diútiùs orétur. Aliud est sermo multus, áliud diutúrnus afféctus. Absit ab oratióne multa locútio ; sed non desit multa precátio, si fervens persevérat inténtio. Nam multùm loqui est in orándo rem necessáriam supérfluis ágere verbis : multùm autem precári est ad eum quem precámur, diutúrnâ & piâ cordis excitatióne pulsáre. Nam plerúmque hoc negótium plus gemítibus quàm sermónibus ágitur, plus fletu quàm affátu.

℟. Pétite, & dábitur vobis : quærite, & inveniétis : * Pulsáte, & aperiétur vobis. Allelúia, allelúia.

℣. Invocábitis & orábitis me, & ego exáudiam vos : quærétis me, & inveniétis : * Pulsáte. Glória. * Pulsáte. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

His Rogationum diebus non dicitur Te Deum.

Reliqua ut in Feriis Paschalibus exceptis quæ sequuntur :

Ad Benedictus

Ant. 7. Quis ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi ? Allelúia, allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia tuâ semper protectióne muniámur. Per Dóminum.

Quæ Oratio dicitur ad Horas diei.

CANON.

Ex Concílio Aurelianénsi primo.

Anno 511. *Can.* 27. 28.

Rogatiónes, id est Litánias antè Ascensiónem Dómini ab ómnibus Ecclésiis plácuit celebrári : quo tríduo omnes abstíneant.

Ad Magníficat

Ant. 1. Si vos, cùm

[illegible] mali, nostis bona data dare filiis vestris; quantò magis Pater vester de cœlo dabit Spiritum bonum petentibus se. Allelúja.

[illegible]

Oratio Dominica præcedentis.

FERIA TERTIA IN ROGATIONIBUS.

Psalmi ut [illegible] Nocturno Feriæ tertiæ.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

DEponéntes omnem malítiam, & omnem dolum, & simulatiónes, & invídias, & omnes detractiónes, sicut modò géniti infántes, rationábile sine dolo lac concupíscite; ut in eo crescátis in salútem: si tamen gustástis quóniam dulcis est Dóminus. Ad quem accedéntes lápidem vivum ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem eléctum & honorificátum; & ipsi tanquam lápides vivi superædificámini, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offérre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. Propter quod cóntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem summum anguláren, eléctum, pretiósum; & qui credíderit in eum, non confundétur. Vobis igitur honor credéntibus; non credéntibus autem lapis quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli; & lapis offensiónis & petra scándali his qui offéndunt verbo, nec credunt in quo & pósiti sunt.

℟. Cantáte Dómino, omnis terra: pag. 457.

Lectio ij.

CAríssimi, óbsecro vos tanquam ádvenas & peregrinos abstinére vos à carnálibus desidériis quæ militant advérsùs ánimam, conversatiónem vestram inter gentes habéntes bonam; ut in eo quod detréctant de vobis tanquam de malefactóribus, ex bonis opéribus vos considerántes, glorificent Deum in die visitatiónis. Subjécti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum; sive regi, quasi præcellénti; sive dúcibus, tanquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, laudem verò bonórum;

quia sic est volúntas Dei, ut benefaciéntes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam: quasi líberi, & non quasi velámen habéntes malítiæ libertátem, sed sicut servi Dei.

℞. Salvum fecit Dóminus, *pag.* 457.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Factum est, cùm esset Jesus in quodam loco orans, ut cessávit, dixit unus ex discípulis ejus ad eum: Dómine, doce nos oráre. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 130. *quæ est ad Probam, n.* 21. *ad* 23.

HOc quod in Domínica oratióne pósitum est, tam latè patet, ut homo Christiánus in quálibet tribulatióne constitútus, in hoc gémitus edat, in hoc lácrymas fundat, hinc exordiátur, in hoc immorétur, ad hoc términet oratiónem. His enim verbis res ipsas memóriæ nostræ commendári oportébat. Nam quælibet ália verba dicámus, quæ afféctus orántis vel præcedéndo format ut cláreat, vel consequéndo atténdit ut crescat, nihil áliud dícimus quàm quod in ista Domínica oratióne pósitum est, si rectè & congruénter orámus. Quisquis autem id dicit quod ad istam Evangélicam precem pertinére non possit, etiámsi non illícitè orat, carnáliter orat: quod néscio quemádmodum non dicátur illícitè, quandóquidem Spíritu renátos non nisi spirituáliter decet oráre. Unde líberum est áliis atque áliis verbis eádem tamen in orándo dícere, sed non debet esse líberum ália dícere. Qui dicit in oratióne, verbi grátiâ: Dómine, multíplica divítias meas; aut: Da mihi tantas, quantas illi vel illi dedísti; aut: Honóres meos auge; & hæc dicit, eórum habens concupiscéntiam, non id atténdens ut ex his secúndùm Deum prosit homínibus: puto eum non inveníre in oratióne Domínica, quo possit hæc vota coaptáre. Quamóbrem púdeat saltèm pétere quæ non pudet cúpere; aut si & hoc pudet, sed cupíditas vin-

..., quantò mélius hoc ...itur, ut étiam ab isto ...ditátis malo líberet, ... dícimus: Líbera nos ...malo.

℟. Cum stábitis ad ...dum, dimíttite, si ...d habétis advérsùs áli... ...em; * Ut & Pater ...ter qui in cœlis est, ...íttat vobis peccáta ...stra. Allelúia, allelúia.

℣. Miseratiónes fácite, ...quísque cum fratre ... & malum vir fratri ...o non cógitet in corde ...o. * Ut. Glória. * Ut. *Marc.* 11. *Zach.* 7.

Ad Benedíctus

Ant. 2. Dicit unus ex ...discípulis ad Jesum: Dómine, doce nos oráre. Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

EXcita, Dómine, tuórum corda fidélium, ...t sacris inténta doctrínis, ...uod precéntur intélli...ant, & peténdo perseveránter obtíneant. Per Dóminum.

Quæ Oratio dicitur ad Horas diei.

CANON.

Ex Concílio Coloniénsi I. *An.* 1536. *Part.* 9. *Cap.* 7.

LItániæ princípio institútæ sunt, ut tùm pópulus divínâ institutióne admónitus cleméntiã Dei exóret; quò pestes, clades, calamitátes, fames, bella, & id géneris advérsa quæ nobis justíssimo Dei judício infligúntur .... avértat & tollat.

Ad Magníficat

Ant. 7. Cùm orátis, dícite: Pater, sanctificétur nomen tuum. Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio Dominicæ præcedentis.

FERIA QUARTA

IN ROGATIONIBUS.

VIGILIA ASCENSIONIS.

Psalmi è II. Nocturno Feriæ quartæ.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2. & 3.

OMnes honoráte: fraternitátem dilígite: Deum timéte: regem honorificáte. Servi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantùm bonis & modéstis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injústè. Quæ enim est glória, si peccántes & colaphizáti suffértis? Sed

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut noſtræ mentis inténtio, quò ventúræ ſolemnitátis glorióſus auctor ingréſſus eſt, ſemper inténdat; & quò fide pergit, conver-

tribus placuit c
quibus omnes
jubéntur, ut qu
dùm omnes pec
ſic & omnes p
ſupplicent, omn
Deum corda cu
bus élevent.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Solemne-majus.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. NOn est Deus álius, ut Deus ascénsor cœli: magnificéntiâ ejus discúrrunt nubes: habitáculum ejus sursum. Allelúia. *Deuter.* 33.

Psalmus 20. Dómine in virtúte tua, *pag.* 98.

Ant. 1. Quis ascéndit in cœlum atque descéndit? quis suscitávit ómnes términos terræ? quod nomen est ejus, si nosti? Allelúia. *Prov.* 30.

Psalmus 23. Dómini est terra, *pag.* 70.

Ant. 3. Ascéndet pandens iter ante eos, & transíbit Rex eórum coram eis, & Dóminus in cápite eórum. Allelúia. *Mich.* 2.

Psalmus 96. Dóminus regnávit, exúltet terra, *pag.* 71.

Ant. 5. Ecce intélliget, exaltábitur, & elevábitur, & sublímis erit valde. Allelúia. *Is.* 52.

Psalmus 98. Dóminus regnávit, irascántur pópuli, *pag.* 58.

Ant. 4. Stabunt pedes ejus in die illa super montem olivárum qui est contra Jerúsalem ad oriéntem. Allelúia. *Zach.* 14.

Psalmus 147. Lauda Jerúsalem, *pag.* 115.

Capitulum Eph. 1.

DEus Christum constítuit ad déxteram suam in cœléstibus supra omnem principátum, & potestátem, & omne nomen, quod nominátur non solùm in hoc sæculo, sed étiam in futúro.

℟. Attóllite portas, príncipes, vestras: & elevámini, portæ æternáles. Allelúia; & introíbit Rex glóriæ? * Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ. Allelúia, allelúia.

℣. Hunc príncipem Deus exaltávit déxterâ suâ. * Quis est. Glória. † Dóminus. *Psal.* 23. *Act.* 5.

HYMNUS.

PROMISSA, tellus, cóncipe gáudia;
Te fausta cœlo concíliat dies:
Deus tuméntes ponet iras:
Sancta tuus Mediátor intrat.

Tu, Christe, victor mortis & ínferi,
Cruóre partam súscipe glóriam:
Procéde, regna, sume sceptrum;
Subjícitur tibi totus orbis.

Quid obstupéntes suspícitis polo,
O vos, eúntem, discípuli, Deum?
Ut nunc redémptor scandit astra,
Sic véniet metuéndus ultor.

O Christe, dextræ qui Patris ássides,
Fac nos triúmphi partícipes tui:
Certámen urget: militémus,
Et, duce te, superémus hostem.

Laus summa Patri, qui Génitum polo
Pacis perénnis súscipit obsidem:
Laus, qui triúmphat, summa Nato:
Par tibi laus, utriúsque Nexus.
Amen.

℣. Regnábit Deus super gentes.

℟. Deus sedet super sedem sanctam suam. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 46.

Ad Magnificat

Ant. 3. Non turbétur cor vestrum; vado paráre vobis locum: Iterum vénio, & accípiam vos ad meípsum, ut ubi sum ego, & vos sitis. Allelúia. *Joan.* 14.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD COMPLETOR. *Pss. de Dominica sub Antiph. Temporis Paschalis.*

Ad Nunc dimíttis

Ant. 5. Allelúia: Omnis lingua confiteátur: Allelúia: Quia Dóminus Jesus in glória est Dei Patris. Allelúia, allelúia. *Philip.* 2. *Quæ Ant. dicitur usque ad Vigil. Pentec.*

AD MATUTINUM.

Invit. Allelúia: Dóminum Jesum eúntem in cœlum. * Veníte adorémus. Allelúia. *Act.* 1.

Psalm. Veníte, *pag.* 6.

Ant. 5. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. Allelúia.

Psalmus 8. Dómine, Dóminus noster, *pag.* 53.

Ant. 7. A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus. Allelúia.

Psalmus 18. Cœli enárrant glóriam Dei, *p.* 65.

Ant. 4. Ascéndit Deus in júbilo, & Dóminus in voce tubæ: Psállite Deo nostro, psállite .... quóniam Rex omnis terræ Deus. Allelúia.

Psalmus 46. Omnes gentes, pláudite mánibus *pag.* 57.

℣. Psállite Deo qui ascéndit super cœlum cœli ℟. Ad Oriéntem. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 67.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

Dixit Jesus Apóstolis: Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs Sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa & Samaría, & usque ad últimum terræ. Et cùm hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est, & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cùmque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui & dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est à vobis in cœlum, sic véniet quemádmodùm vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam à monte qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cùm introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus & Joánnes, Jacóbus & Andréas, Philíppus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Jacóbus Alphæi,

& Simon Zelótes, & Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & Maria matre Jesu, & frátribus ejus.

℟. Edúxit Jesus discípulos foràs in Betbániam, & elevátis mánibus, benedíxit eis; & factum est, * Dum benedíceret illis, recéssit ab eis, & ferebátur in cœlum. Allelúia, allelúia.

℣. Sedébit Dóminus rex in ætérnum: Dóminus benedícet pópulo suo in pace. * Dum. Glória. * Dum. *Luc.* 24. *Ps.* 28.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 72. *de Ascensione Domini,* 2. *Cap.* 1. 2. & 3.

Lectio ij.

SIcut in solemnitáte Pascháli Resurréctio Dómini fuit nobis causa lætándi, ita Ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem & ritè venerántibus, quo explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi testaménti mystériis congruébant, Dóminus noster Jesus Christus, quadragésimo post resurrectiónem die coram discípulis elevátus in cœlum, corporális præséntiæ modum fecit, mansúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicándis Ecclésiæ filiis divínitùs præstitúta peragántur, & ad judicándos vivos & mórtuos in eádem carne in qua ascéndit, advéniat. Exultémus ítaque, dilectíssimi, gáudio spirituáli; & dignâ apud Deum gratiárum actióne lætántes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem in qua Christus est, erigámus. Sursum vocátos ánimos desidéria terréna non déprimant; ad ætérna præeléctos peritúra non óccupent; viam veritátis ingréssos falláces illécebræ non retárdent: & ita à fidélibus hæc temporália decurrántur, ut peregrinári se in hac mundi valle cognóscant, in qua etiámsi quædam cómmoda blandiántur, non amplecténda néquiter, sed transeúnda sunt fórtiter.

℟. Vidéntibus Apóstolis, * Jesus elevátus est; & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Elías in cœlum, Elisæus autem vidébat, & clamábat: Pater

.: & non vidit eum
ıs. * Jesus. Glória.
ı. *Act.* 1. 4. *Reg.* 2.
o sancti Evangélii
indùm Marcum.
o. iij. *Cap.* 16.
illo témpore ; Re-
ıbéntibus Undécim
iit Jesus, & ex-
avit incredulitátem
: & durítiam cor-
uia iis qui víderant
:surrexísse, non cre-
nt. Et réliqua.
ilia Sancti Gregórii
Papæ.
ang. 29. *habit. in*
S. Petri in Ascens.
Domini.
Tòd resurrectiónem
)omínicam discípuli
credidérunt, non
illórum infirmitas
nostra, ut ita di-
futúra firmitas fuit.
amque resurréctio
bitántibus per mul-
uménta monstráta
ıæ dum nos legén-
;nóscimus, quid
quàm de illórum
ióne solidámur ?
enim mihi María
léne præstitit quæ
:édidit, quàm Tho-
ui diù dubitávit.
:tenim dubitándo
ım cicatríces téti-
de nostro péctore
ırs Verna.

dubitatiónis vulnus amputávit. Dóminus tunc discípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit; ut verba quæ recédens díceret, in córdibus audiéntium árctiùs impréssa remanérent. Et Dóminus quidem Jesus, postquàm locútus est, assúmptus est in cœlum non curru, non Angélis sublevátus; quia is qui fécerat ómnia, nimírum super ómnia suâ virtúte ferebátur. Exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde : Trahe nos; post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Unde, fratres caríssimi, Christum opórtet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendísse crédimus. Desidéria terréna fugiámus; nihil nos jam deléctet in infímis, qui Patrem habémus in cœlis.

℟. Ascéndit Deus in júbilo : * Psállite Deo nostro, psállite Regi nostro; quóniam rex omnis terræ Deus. Allelúia, allelúia.

℣. Dóminus Jesus assúmptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. * Psállite. Glória. * Psál-

lite. *Ps.* 46. *Marc.* 16.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. CHristus Póntifex futurórum bonórum, per próprium sánguinem introívit semel in Sancta. Allel. *Hebr.* 9.

Ant. 4. Non in manufácta Sancta Jesus introívit, exemplária verórum; sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis. Allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 1. Talis decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, excélsior cœlis factus. Allelúia. *Hebr.* 7.

Ant. 5. Habéntes.

CANTICUM. *Dan.* 3.

BEnedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum; * & laudábilis, & glorióſus, & superexaltátus in sæcula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum; * & laudábile, & superexaltátum in ómnibus sæculis.

Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ; * & superlaudábilis, & superglorióſus in sæcula.

Benedíctus es in throno regni tui; * & superlaudábilis, & superexaltátus in sæcula.

Benedíctus es, qui intuéris abyssos, & sedes super Chérubim; * & laudábilis, & superexaltátus in sæcula.

Benedíctus es in firmaménto cœli; * & laudábilis, & glorióſus in sæcula.

Glória Patri, *&c.*

[*Et dicitur per totam Octav. quando fit de ea.*]

Ant. Habéntes Sacerdótem magnum, accedámus cum vero corde, in plenitúdine fidei. Allelúia. *Hebr.* 10.

Ant. 8. Deus dedit ei glóriam, ut fides vestra & spes esset in Deo. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

Capitulum. Hebr. 1.

CHristus cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ Dei, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam,

℞. Et regnum ipsius ómnibus dominábitur. Allelúia, allel. all. *Ps.* 102.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Christus Jesus mórtuus est, & resurréxit,

qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis. Allelúia. *Rom.* 8.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui hódierná die Unigénitum tuum redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem.

AD HORAS.

Post Hymnum Doxolog.

Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spiritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Eadem Doxologia servanda post cæteros Hymnos ejusdem metri, nisi aliter notetur.

Antiphonæ de Laudibus & Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Capitulum de Dominica.

CANON.

Ex Constitutiónibus Apostolórum.

Lib. 5. *Cap.* 18. *in fine.*

Numerátis quadragínta diébus à primo Domínico die, celebráte diem Festum Assumptiónis Dómini, quo die ascéndit ad Deum, eumdémque Patrem suum à quo missus fúerat, ad cujus déxteram virtútis sedet, quique in consummatióne sæculi, véniet cum potestate & glória multa ad judicándum vivos & mórtuos.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. *br.* Dixit Dóminus Dómino meo: Sede à dextris meis. * Allelúia, allelúia.

℣. Donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum. * Allelúia. Glória. Dixit.

℣. Tu es Sacérdos in ætérnum *

℟. Secúndùm órdinem Melchísedech. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 109.

AD SEXTAM.

Capitulum de Laudibus.

℟. *br.* Vidérunt ingréssus tuos, Deus. * Allelúia, allelúia.

℣. Ingréssus Regis mei qui est in Sancto. * Allelúia. Glória Patri. Vidérunt.

℣. Ascendísti in altum, cepísti captivitátem:

℞. Accepísti dona in homínibus. Allelúia, all. allel. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Capitulum. Hæbr. 2.

EUm qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum propter passiónem mortis glóriâ & honóre coronátum.

℞. *br.* Minuísti eum paulóminùs ab Angélis. Allelúia, allelúia.

℣. Glóriâ & honóre coronásti eum. Allelúia. Glória. Minuísti.

℣. Constituísti eum super ópera mánuum tuárum:

℞. Omnia subjecísti sub pédibus ejus. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 8.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. AD quem Angelórũ dixit Deus áliquando : Sede à dextris meis, quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Allelúia. *Hebr.* 1.

Psalmus 109. Dixit Dóminus Dómino meo, *pag.* 34.

Ant. 3. Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui descéndit de cœlo, Fílius hóminis qui est in cœlo. Allelúia. *Joan.* 3.

Psalmus 110. Confitébor tibi, ... in consílio, *pag.* 34.

Ant. 5. Qui descéndit, ipse est & qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Allelúia. *Ephes.* 4.

Psalmus 112. Laudáte púeri Dóminum, *pag.* 35.

Ant. 6. Initiávit nobis viam novam & vivéntem per velámen, id est, carnem suam. Allelúia. *Hebr.* 10.

Psalmus 121. Lætátus sum in his, *pag.* 81.

Ant. 7. Omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Allelúia. *Philipp.* 2.

Psalmus 137. Confitébor tibi, ... quóniam, *pag.* 122.

Capitulum. Ephes. 2.

COnresuscitávit nos Deus, & consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu, ut osténderet in sæculis supervenientibus abundántes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu.

HYMNUS.

FElix dies mortálibus,

Quâ per profúsum sánguinem
Homo Deus clausas diù
Intrávit ætérnas domos !

Nos membra, quò nostrum caput,
Quò dux præívit, íbimus;
Si jungat una mens simùl,
Nos una junget glória.

Nostras Olímpo rédditus
Qui, Christe, sedes præparas,
Hìc éxules ad pátriam
Trahas amóris néxibus.

Tunc ore nudo, qualis es,
Perénniter vidébimus,
Amábimus perénniter,
Perénniter laudábimus.

Si quos amas, non déseris;
Nostræ salútis óbsidem,
Mittas ab altis sédibus,
Qui nos adóptet, Spíritum.

¶ Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus.

℟. Et super cœlos glória ejus. Allel. allel. allel. *Ps.* 112.

Ad Magníficat

Ant. 5. Habéntes Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei, adeámus cum fidúciâ ad thronum grátiæ ut misericórdiam consequámur. Allel. *Hebr.* 4.

Oratio ut suprà ad Laud.

COMPLETOR. *ut heri.*

¶ *Si Festum Duplex minus & suprà occurrat intrà Octavam Ascensionis Domini, de eo fiet Officium cum commemoratione Octavæ in utrisque Vesperis & Laudibus. Si verò occurrat Festum Semiduplex, de eo fiet commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus, & tunc ad Matutinum I. Lect. de Scriptura occurrente. II. de die intrà Octavam occurrente, è duabus fit una III. de Festo, è duabus etiam fit una, nisi tertia sit Homilia. De Simplici fit tantùm commemoratio in primis Vesperis & Laudibus. III. Lect. de Festo.*

DIEBUS INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Pss. de Feria in toto Officio & per totam Octavam.

AD MATUTINUM.

Invitat. POntíficem magnum qui penetrávit cœlos Jesum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Hebr.* 4.

Psalm. Venite. *pag.* 6.

Tres Pss. ut distribuuntur in qualibet Feria sub sola

Ant. 7. Jesus ferebátur in cœlum: & discípuli adorántes, regréssi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno. Allelúia. *Luc.* 24.

℣. Ascéndit super Chérubim, & volávit.

℟. Volávit super pennas ventórum. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 17.

Lectiones & Responsoria ut infra in qualibet Feria.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria cum Cantico de Festo sub sola

Ant. 2. Cùm introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant (Apóstoli:) hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne. Allelúia. *Act.* 1.

AD HORAS Canon ut infrà in qualibet Feria. ℟℟℟. *brevia de secundo modo.*

AD VESPERAS.

Psalmi sub sola

Ant. 6. Erant semper in templo, laudántes & benedicéntes Deum. Allelúia. *Luc.* 24.

HYMNUS.

JESU nostra redémptio,
Amor & desidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum,

QUÆ te vicit cleméntia
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens
Ut nos à morte tólleres?

INFERNI claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili,
Ad dextram Patris résidens.

IPSA te cogat piétas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, & voti cómpotes.
Nos tuo vultu sáties.

¶ QUI victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória:
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus,

℟. Et super cœlos glória ejus. Allelúia, allelúia allelúia. *Ps.* 112.

FERIA SEXTA
Intra Octavam Ascensionis.

Semiduplex-majus.

Psalmi è II. Nocturno Feriæ sextæ.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 4.

ESTóte prudéntes & vigiláte in orationibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes; quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam adminístrantes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tanquam ex virtúte quam adminístrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum; cui est glória & impérium in sæcula sæculórum: Amen. Caríssimi, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat: sed communicántes Christi passiónibus, gaudéte ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis, quóniam quod est honóris, glóriæ & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

℟. Auctor fidei & consummátor Jesus, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ; * Atque in déxtera sedis Dei sedet. Allelúia, allelúia.

℣. Date glóriam Deo super Israël: magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus. * Atque. *Hebr.* 12. *Ps.* 67.

Sermo S. Leónis Papæ, *De Ascensione Domini.* 1. *Cap.* 1. & 4.

Lectio ij.

POst beátam & gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, quâ verum Dei templum Judáicâ impietáte resolútum, divínâ in tríduo poténtiâ suscitávit; quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus sacratíssimâ ordinatióne dispósitus, & ad utilitátem nostræ eruditiónis impénsus; ut dum á

Dómino in hoc spátium mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documéntis necessáriis munirétur. Mors enim Christi multùm discipulórum corda turbáverat; & de supplício crucis, de emissióne Spíritûs, de exanimáti córporis sepultúrâ, gravátis mœstitúdine méntibus quidam diffidéntiæ torpor obrépserat. Per omne ergo tempus quod inter Resurrectiónem & Ascensiónem Dómini exáctum est, hoc providéntia Dei curávit, hoc suórum & óculis insinuávit & córdibus ut Dóminus Jesus verè agnoscerétur resuscitátus, qui verè erat & natus, & passus, & mórtuus. Unde beatíssimi Apóstoli omnésque discípuli qui & de éxitu crucis fúerant trépidi, & de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspicuâ roboráti, ut, Dómino in cœlórum eúnte sublímia, non solùm nullâ afficeréntur tristítiâ, sed étiam magno gáudio repleréntur.

℟. Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen, ut in nómine Jesu omne genu flectátur * Cœléstium, terréstrium, & infernórum. Allel. all.

℣. Dicit Dóminus: In memetípso jurávi, quia mihi curvábitur omne genu, & jurábit omnis lingua. * Cœléstium. *Philipp.* 2. *Is.* 45.

Lectio iij.

ET revérâ magna & ineffábilis erat causa gaudéndi, cùm in conspéctu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cœléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos Ordínes, & ultra Archangelórum altitúdines elevánda; nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi ætérni Patris recépta conséssu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio. Quia ígitur Christi Ascénsio nostra provéctio est; & quò præcéssit glória cápitis, eò spes vocátur & corpóris: dignis, dilectíssimi, exultémus gáudiis, & piâ gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solùm paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cœlórum in Christo su-

pérna penetrávimus, amplióra ádepti per ineffábilem Christi grátiam, quam per diáboli amiserámus invídiam.

℟. Christus Jesus in sempitérnum sedet in déxtera Dei, de cætero * Expéctans donec ponántur inimíci ejus scabéllum pedum ejus. Allelúia, allelúia.

℣. Dómini est regnum; & ipse dominábitur géntium. * Expéctans donec. Glória. * Expéctans. *Hebr.* 10. *Ps.* 21.

CANON.

Ex Concílio Reménsi. *Anno* 1583. *Tit. de Sacram. n.* 1.

QUóniam septem Sacraméntis, quasi médiis quibúsdam præstantíssimis cultus Deo sanctíssimus pleníssimúsque pietátis exhibétur, imprímis Parœcis ómnibus, diviníque verbi Minístris præcípimus ut sédulò dóceant quid sint Sacraménta, quorsùm instítúta, quám vim hábeant, seu quis sit eórum efféctus, quæ utílitas, quæ virtus; ut simul intélligant fidéles quantâ pietáte, fide & religióne ad eórum perceptiónem accédere débeant.

SABBATO

Intra Octavam Ascensionis.

Semíduplex-majus.

Psalmi è II. Nocturno Sabbati.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 5.

SEnióres qui in vobis sunt, óbsecro, consénior & testis Christi passiónum, qui & ejus quæ in futúro revelánda est, glóriæ communicátor: Páscite qui in vobis est gregem Dei, providéntes non coáctè, sed spontáneè secúndùm Deum, neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominántes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo. Et cùm apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescíbilem glóriæ corónam. Simíliter, adolescéntes, súbditi estóte senióribus. Omnes autem ínvicem humilitátem insinuáte, quia Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitur sub poténti manu Dei, ut vos exáltet in témpore visitatiónis; omnem sollicitúdinẽ ves-

tram projiciéntes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estóte, & vigiláte quia adversárius vester diábolus tanquam leo rúgiens círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide; sciéntes eámdem passiónem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitáti fieri. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam suam glóriam in Christo Jesu, módicùm passos ipse perficiet, confirmábit, solidabítque. Ipsi glória, & impérium in sæcula sæculórum. Amen. Tu autem.

℟. Ad interióra veláminis præcúrsor * Pro nobis introívit Jesus, Póntifex factus in ætérnum. Allelúia, allelúia.

℣. Póntifex ultra velum intrábit in Sancta ut roget pro univérso cœtu Israël. * Pro nobis. *Hebr.* 6. *Levit.* 16.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

De Ascensione Domini 11.

Lectio ij. *Cap* 1.

SAcraméntum, dilectíssimi, salútis nostræ quam prétio sánguinis sui universitátis Cónditor æstimávit, à die corporális ortûs usque ad éxitum passiónis per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licèt multa étiam in forma servi divinitátis signa radiáverint, próprie tamen illíus témporis áctio ad demonstrándam suscépti hóminis pertinuit veritátem. Post passiónem verò, ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum qui peccáti erat néscius, incedéndo perdíderat; infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam, quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestísque documéntis, multórum declarávit aspéctibus, donec triúmphum victóriæ quem reportárat à mórtuis, inférret & cœlis. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus, ut mirabílior fíeret grátia Dei, cùm remótis à conspectu hóminum, quæ mérito reveréntiam suì sentiebantur indícere, fides non defíceret, spes non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℟. Ipse est ante omnes, & ómnia in ipso constant: * Et ipse est caput cór-

poris Ecclésiæ, primogénitus ex mórtuis, ut sit in ómnibus ipse primátum tenens, Allelúia, allelúia.

℣. Regnábit Dóminus in monte Sion ex hoc, nunc, & usque in ætérnum. * Et ipse. *Coloss.* 4. *Mich:* 4.

Lectio iij. *Cap.* 3.

IPsi beáti Apóstoli qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ passiónis expáverant, & veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantùm de Ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram consedéntis eréxerant, nec jam corpóreæ visiónis tardabántur objéctu, quóminùs in id áciem mentis inténderent, quod nec à Patre descendéndo abfúerat, nec à discípulis ascendéndo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, Fílius hóminis Dei Fílius, excelléntiùs sacratiúsque innótuit, cùm in patérnæ majestátis glóriam se recépit; & ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior, qui factus est humanitáte longínquior. Tunc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, & contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, quæ Patre minor est, nón egére; quóniam glorificáti córporis manénte natúrâ, eò fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spirituáli intelléctu, par Genitóri Unigénitus tangerétur.

℟. Deus Pater glóriæ constítuens Christum ad déxteram suam in cœléstibus supra omnem Principátum, * Ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam. Allelúia, allelúia.

℣. Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? Scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum. * Ipsum. Glória. * Ipsum. *Ephes.* 1. *Ps.* 4.

CANON.

Ex Concílio Bituricénsi. *An.* 1584. *Tit.* 19. *de Bapt.*

ADvérsùs peccátum originále in quo omnes & concípimur & náscimur, únicum est remédium lavácrum regenera-

tiónis seu Báptismus: cujus vim & necessitátem éxprimens Christus Dóminus ait: Nisi quis renátus fúerit ex aquâ & Spíritu Sancto, non potest introíre in regnum Cœlórum. Omnibus ergo recèns natis conferátur, adhíbitâ Ecclesiásticâ ceremoniárũ observatióne.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM
ASCENSIONIS.

Duplex-minus.

IN VESPERIS SABBATI

Psal. de Sabb. sub sola

Ant. 7. NOn est Deus álius, ut Deus ascénsor cœli: magnificéntiâ ejus discúrrunt nubes: habitáculum ejus sursum. Allelúia. *Deuter.* 33.

Capitulum, Hymnus & Versus ut supra in primis Vesperis Ascensionis.

Ad Magníficat

Ant. 7. Per Christum máxima & pretiósa nobis promíssa donávit Deus, ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ. Allelúia. 2. *Petr.* 1.

Oratio ut infrà ad Laud.

Hîc non fit commemor. de Ascens. nec ad utrasque Vesperas, nec ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur:

Tres Psalmi è III. Noct. Dominicæ sub sola

Ant. 5. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. Allelúia.

Incipit Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 1.

SImon Petrus, servus & Apóstolus Jesu Christi, iis qui coæquálem nobíscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri, & Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis & pax adimpleátur in cognitióne Dei, & Christi Jesu Dómini nostri: quómodò ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam & pietátem donáta sunt, per cognitiónem ejus qui vocávit nos própriâ glóriâ & virtúte, per quem máxima & pretiósa nobis promíssa donávit; ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ: fugiéntes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem. Vos autem curam omnem subinferéntes, ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem absti-

néntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem. Hæc enim si vobíscum adsint, & súperent, non vácuos nec sine fructu vos constítuent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne. Cui enim non præstò sunt hæc, cæcus est & manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum. Quapropter, fratres, magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. Allelúia: * Cantábimus & psallémus virtútes tuas. Allel. allel.

℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, quia accepísti virtútem tuam magnam, & regnásti: * Cantábimus. *Ps.* 20. *Apoc.* 11.

Sermo S. Augustíni Epísc.
Tom. 5. *Serm.* 261. *de Ascens. Domini* 1.

Lectio ij.

RESurréctio Dómini spes nostra: Ascénsio Dómini glorificátio nostra. Si ergo rectè, si fidéliter, si devótè, si sanctè, si piè Ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, & sursum cor habeámus. Ascendéntes autem non extollámur, nec de nostris quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum enim cor habére debémus, sed ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum supérbia vocátur: Sursum autem cor ad Dóminum refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui ascéndit: Dómine refúgium factus es nobis. Resurréxit enim, ut spem nobis daret, quia resúrgit quod móritur, ne moriéndo desperarémus, & totam vitam nostram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima; & ille nobis resurgéndo & de carne securitátem dedit.

℟. Confiteántur tibi, Dñe, & cantent * Quóniam magna est glória Dómini; quóniam excélsus Dóminus. Allel. allel.

℣. Salus Deo nostro qui sedet super thronum, & Agno. * Quóniam. *Ps.* 137. *Apoc.* 7.

Lectio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 15.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Paraclétus quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 92. *n.* 1. & 2.

DOminus dicébat: Odio habuérunt me gratis: cùm autem vénerit Paraclétus, ille testimónium perhibébit de me, tanquam díceret: Odio me habuérunt, & occidérunt vidéntes: sed tale de me Paraclétus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis & vos: Quia enim ab inítio mecū estis, potéstis prædicáre quod nostis: quod ut modò non faciátis, illíus Spíritûs plenitúdo nondum adest vobis. Ille ergo testimónium perhibébit de me, & vos perhibébitis: dabit enim vobis fidúciam testi- nium perhibéndi cár- Dei diffúsa in córdi- vestris per Spíritum sa- tum qui dábitur vobis

℞. Cùm vénerit Pa- clétus qui à Patre p- cédit, ille testimón- perhibébit de me: * vos testimónium perh- bitis, quia ab inítio m- cum estis. Allelúia, a-

℣. Ego sum Dómin- & non est absque Salvátor: ego salvá- vos testes mei, & Deus. * Et vos. Gl- * Et vos. *Joan.* 15. *Is.*

AD LAUDE-

Ut in die sub sola-

Ant. 3. CHristus P- fex futuró- bonórum per própr- sánguinem introívit s- in Sancta. Allelúia. *H-* 9.

Ad Benedictus

Ant. 1. Ego mi- vobis à Patre spír- veritátis. Allelúia. - 15.

Oratio.

DEus, cujus Fíli- alta cælórum p- ter ascéndens, capti- tem nostram suâ virtúte captívam; tr- quæsumus, ut dona-

discípulis suis cóntulit, largiátur & nobis. Qui tecum vivit & regnat.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum Quicúmque.

CANON.

Ex Concílio Reménsi. *Anno* 1583. *Tit. de Bapt. num.* 2. & 3.

SI Paróchus, alicújus púeri paréntes diútiùs distulisse baptísmum animadvérterit, gráviter eos íncrepet de perículo, in quod eórum culpâ puer incídere pótuit: Et si neglérexint, signíficet Epíscopo, ut huic malo remédium afférre conétur. Idem móneat susceptóres, fídei pro suscépto sponsóres esse.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dom. sub sola Ant. 2. AD quem Angelórum dixit Deus aliquándo: Sede à dextris meis, quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Allelúia. *Hebr.* 1.

Capitulum ut in primis Vesperis de dic. Hymnus & Versus de II. Vesperis ibidem.

Ad Magníficat

Ant. 8. Hæc locútus sum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio ut suprà ad Laud.

FERIA SECUNDA

Intra Octavam Ascensionis.

Semiduplex-majus.

Psalmi è III. Nocturno Feriæ secundæ.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

HAnc ecce vobis, caríssimi, secúndam scribo Epístolam, in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem, ut mémores sitis eórum, quæ prædíxi, verbórum à sanctis Prophétis, & Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini & Salvatóris. Hoc primùm sciéntes quòd vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres juxta próprias concupiscéntias ambulántes, dicéntes: Ubi est promíssio, aut advéntus ejus? Ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic persévérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc voléntes, quòd cœli erant priùs, & terra,

de aqua & per aquam consístens Dei verbo : per quæ ille tunc mundus aquâ inundátus périit. Cœli autem qui nunc sunt, & terra eódem verbo repósiti sunt, igni reserváti in diem judícii & perditiónis impiórum hóminum. Unum veró hoc non láteat vos, caríssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, & mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant, sed patiénter agit propter vos nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam revérti. Advéniet autem dies Dómini ut fur, in quo cœli magno ímpetu tránsient, eleménta verò calóre solvéntur, terra autem & quæ in ipsa sunt ópera, exuréntur. Cùm ígitur hæc ómnia dissolvénda sint, quales oportet vos esse in sanctis conversatiónibus & pietátibus, expectántes & properántes in advéntum diéi Dómini per quem cœli ardéntes solvéntur, & eleménta ignis ardóre tabéscent?

℟. Edúxit Jesus discípulos. *pag.* 480.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

V. In Ascensione Domini.

Lectio ij.

HOdiè sedénti in throno antíquo diérum consessúrus páriter oblátus est filius hóminis, & erit deinceps non modò germen Dómini in magnificéntia & glória, sed & fructus terræ sublímis. Felix únio, & amplecténdum ineffabílibus gáudiis sacraméntum! . . . Hódiè suum hunc & hóminis filium apud semetípsum Pater clarificat, claritáte quam hábuit priúsquàm mundus fieret apud ipsum. Ecce enim ingréssus est ámplius & perféctius tabernáculum, non manu factum, id est non hujus creatiónis. Quómodò ergò jam bonum est nos hic esse, ubi malítiæ plúrimùm, sapiéntiæ módicùm, si tamen módicum invénitur, ubi viscósa ómnia, ómnia lúbrica, opérta ténebris, obséssa láqueis peccatórum: ubi periclitántur ánimæ, ubi spíritus affligúntur, ubi tantùm vánitas & afflíctio spíritus est. Levémus ígitur, fratres mei, levémus in cœlum corda cum máni-

bus, & ascendéntem Dóminum sequi velut quibúsdam pássibus devotiónis & fidei contendámus.

℟. Vidéntibus Apóstolis. *pag.* 480.

Lectio iij.

AT fortè tradéndum est quid sit leváre cor aut quemádmodùm illud opórteat elevári: sed tradéndum sanè ab Apóstolo potiúsquàm à nobis: (si consurrexístis cum Christo, quæ sursùm sunt, quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram) ac si manifèstiùs dicat: si consurrexístis, & coascéndite. Si convivístis & conregnáte. Sequámur, fratres, sequámur agnum quocúmque íerit: sequámur patiéntem, sequámur resurgéntem; sequámur multò libéntiùs ascendéntem.... Quæris, quis sit ille locus? Apóstolum audi: quæ sursùm est, inquit, Jerúsalem, líbera est, quæ est mater nostra. Vis scire quænam ibi sint? Visio pacis est... O pax, quæ exsúperas omnem sensum! O pax, étiam super pacem! O mensúra super mensúram, confèrta, coagitúta & superéffluens! compátere igitur Christo, ánima christiána; consúrge, coascénde.... Sic véritas ipsa monet in Evangélio præcíngere lumbos, lucérnas accéndere, & deínceps homínibus expectántibus Dóminum suum símiles inveníri.

℟. Ascéndit Deus. *pag.* 481.

CANON.

Ex Concílio Nanneténsi, & ex Cápite 15. Hincmári.

An. 852. *habetur apud Grat. dist.* 44. *C. Quando.*

QUando Presbyteri per Caléndas simul convéniunt, post perácttum divínum mystérium & necessáriam collatiónem non quasi ad prándium ibi ad tábulam resídeant, & per tales inconveniéntes pastéllos, se ínvicem gravent, quia inhonéstum & oneròsum. Sæpè enim tardè ad Ecclésias suas redeúntes majus damnum cóntrahunt quàm lucrum ibi fáciant.

FERIA TERTIA

Intra Octavam Ascensionis.

Semiduplex - majus.

Psalmi è III. Nocturno Feriæ tertiæ.

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 1.

QUod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ & vita manifestáta est, & vídimus, & testámur, & annuntiámus vobis vitam ætérnam quæ erat apud Patrem & appáruit nobis. Quod vídimus & audívimus, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobíscum, & sociétas nostra sit cum Patre & cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis & gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut & ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, & sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto.

℟. Auctor fidei. *p.* 487.

Sermo Sancti Augustini Epíscopi.

Serm. 262. *de Ascensione Domini* 2. *num.* 3.

Lectio ij.

HOdiérno die, hoc est, quadragésimo post resurrectiónem suam Dóminus ascéndit in cœlum. Non vídimus, sed credámus. Qui vidérunt prædicavérunt, & orbem terrárum implevérunt. Ecce celebrátur hodiérnus dies toto orbe terrárum. Recólite Psalmum. Cui dictum est, Exaltáre super cælos, Deus? Cui dictum est? Numquid Deo Patri dicerétur, Exaltáre, qui nunquam est humiliátus? Exaltáre, tu qui fuísti in ventre matris inclúsus; tu qui in præsépi jacuísti, tu in ligno suspénse, tu mórtue, tu sepúlte, exaltáre super cœlos, Deus.

℟. Deus exaltávit. *p.* 488.

Lectio iij.

EXaltáre, inquit, exaltáre super cœlos, quia Deus es. Sede in cælo qui pependísti in ligno. Judex expectáris ventúrus, qui expectátus es judicátus. Exaltáre ergò super cœlos, Deus. Jam factum est, jam implétum est. Non vídimus, sed crédimus. Ecce ante óculos nostros est quod séquitur: Exaltáre super cælos, Deus, & super omnem terram glória tua. Non credat illud qui non videt istud. Quid est enim, Et super omnem terram glória tua; nisi, Super omnem terram Ecclésia tua, super omnem terram sponsa tua, dilécta tua? Ipsa est glória tua.

℟. Christus Jesus. *pag.* 489.

CANON.

Ex Concílio Reménsi. *Anno* 1583. *Tit de Synodo Diœcesana n.* 5. *&* 6.

CAléndæ bis ad summum in anno habeántur, ne Clerus nímio labóre & sumptu gravétur; & in eis assístant Curáti & Vicárii cum hábitu & tonsúra decénti, sintque omnes módico cibo potúque conténti, ne pópulo suâ intemperántiâ áliquod scándalum ásferant. Controvérsias causásque persónales quas inter viros Ecclesiásticos suboríri compérerint, qui .... Caléndis præerit, amícè, si fieri possit, compónat.

FERIA QUARTA

Intra Octavam Ascensionis.

Semiduplex-majus

Psalmi è III. Nocturno Feriæ quartæ.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 2.

FIlíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed & si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: & ipse est propitiátio pro peccátis nostris; non pro nostris autem tantùm, sed étiam pro tótius mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est & in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfécta est: & in hoc scimus quóniam

in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet sicut ille ambulávit, & ipse ambuláre. Caríssimi, non mandátum novum scribo vobis, sed mandátum vetus quod habuístis ab inítio: mandátum vetus est verbum quod audístis. Iterum mandátum novum scribo vobis quod verum est & in ipso & in vobis; quia ténebræ transiérunt, & verum lumen jam lucet.

℟. Ad interióra. *pag.* 490.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Ascensione Domini 2.

Lectio ij.

PRoptéreà astitérunt Angeli, qui docérent Ascensiónem in cœlum; ne arbitraréntur eum tanquam in cœlum ascendisse instar Elíæ. Sed quòd verè in cœlum ascénderit, ob id ait: Qui à vobis in cœlum assúmptus est. Neque enim hoc simplíciter adjéctum est. Quinimò Elías tanquam in cœlum assúmptus est, servus enim erat; Jesus autem in cœlum, quia Dóminus erat. Atque Elías quidem ascéndens melóten super Elisæum dimísit: Jesus autem ascéndens gratiárum dona in discípulos relíquit non unum solum Prophétam faciéntia, sed infinítos Elisæos, atque ádeò illo multò majóres & illustrióres.

℟. Ipse est. *pag.* 490.

Hom. 2. ad pop. Antioch.

Lectio iij.

TAnquam máximam hæreditátem Elisæus melóten suscépit; étenim verè máxima fuit hæréditas omni auro pretiósior: & erat posthàc duplex Elías ille; & erat sursùm Elías, & deórsum Elías. Novi quòd justum illum beátum putátis, & vellétis quisque esse ut ille. Quid ígitur si vobis demonstrávero quòd áliud quàm ille multò majus omnes sacris mystériis imbúti recépimus? Elías nempè melóten discípulo relíquit; Fílius autem Dei ascéndens suam nobis carnem relíquit: sed Elías quidem exútus, Christus autem & nobis relíquit, & ipsam habens ascéndit. Ne ígitur ánimo concidámus, neque lamentémur, neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim sánguinem suum pro ómnibus effúndere non dubitávit, & carnem suam &

›sum sánguinem
ommunicávit, quid
e nostra fácere
?
us Pater glóriæ.

I N O N.
ncílio Reménsi.
3. *Tit. de Bapt.*
num. 1.
ómnium sacra-
tórum primum
bi víndicet Bap-
ræcípimus ómni-
sacraméntum ad-
úris ut in ejus ad-
ióne decénter &
se gerant, con-
e illud cùm pri-
erint rogáti, ne
moram púer ín-
perículum.
æ de sequenti.

A QUINTA,
C T A V A
E N S I O N I S.
plex-majus,

V E S P E R I S.
i de Feria sub sola
lius hóminis ven-
úrus est in glória
ui cum Angelis
tunc reddet uni-
secúndùm ópera
elúia. *Matth.* 16.

Capitulum. Isaïæ. 66.

Cognoscétur manus Dómini servis ejus, & indignábitur inimícis suis; quia ecce Dóminus in igne véniet.

℟. Parávit in judício thronum suum: * Et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia. Allelúia.
℣. Ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum: * Et ipse. Glória. * Et ipse. *Ps.* 9. *Act.* 10.

H Y M N U S.

Sensus quis horror pércutit?
Cœlum profúndum scínditur:
Christum sedéntem núbibus
Hinc inde stipant agmina.

Feralis ad sonum tubæ
Mors jussa reddit mórtuos
Quos ad tribúnal Júdicis
Urgent coáctos Angeli.

Pios locans ad déxteram,
Repéllit ad lævam reos:
Novit gregem Pastor suũ,
Oves ab hædis ségregat.

Ad Júdicis sedent latus
Quicúmque, spretis ómnibus,

pópuli sui, & princípibus ejus. * Fácere. *Judæ* 14. *℣.* 3.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Dixit Jesus ad discípulos suos: Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cùm adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysi, & Prophétis, & Psalmis de me. Et réliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

Hom. 29. *in Evang. n.* 11.

HOc nobis est magnópere perpendéndum, quia is qui plácidus ascéndit, terríbilis redíbit; & quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc à nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergò indúlta pœniténtiæ témpora parvipéndat: nemo curam sui, dum valet, ágere négligat, quia Redémptor noster tantò tunc in judícium districtior véniet, quantò nobis antè judícium magnam patiéntiam prærogávit. Hæc ítaque vobíscum, fratres, ágite: hæc in mente sédulà cogitatióne versáte. Quamvis adhuc rerum perturbatióne ánimus fluctuet, jam tamen spei vestræ ánchoram in ætérnam pátriam figite, intentiónem mentis in vera luce solidáte. Ecce ad cœlum ascendísse Dóminum audívimus. Hoc ergò servémus in meditatióne quod crédimus. Etsi adhuc hìc tenémur infirmitáte córporis, sequámur tamen eum pássibus amóris.

℟. Cùm vénerit Filius hóminis in majestáte sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ; * Et congregabúntur ante eum omnes gentes. Allelúia, allelúia.

℣. Sedébit super sólium, in veritáte júdicans, & velóciter reddens quod justum est, * Et. Glória. Et. *Matth.* 25. *℣.* 16.

AD LAUDES

Et alias Horas Psalmi de Feria sub sola

Ant. JEsum Deus suscitávit tértiâ die, & præcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Allel. *Act.* 10.

Capitulum.

Capitulum. Hebr. 9.

QUemádmodùm statútum est homínibus semel mori, post hoc autem judícium, sic & Christus semel oblátus est ad multórum exhauriénda peccáta : secúndò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

℣. Jubiláte in conspéctu regis Dómini.

℟. Quóniam venit judicáre terram. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 97.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Accepísti, Dómine Deus, virtútem tuã magnam, & regnásti, & irátæ sunt gentes : & advénit tempus mortuórum judicári, & réddere mercédem servis tuis, & sanctis. Allelúia. *Apoc* 11.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitum in infirmitáte carnis veniſſe crédimus Salvatórem, & in glória majestátis ventúrum Júdicem expectámus : fac nos eídem in déxtera tua regnánti casto timóre subjéctos ; ut in conspéctu judicántis stare cum fidúcia mereámur. Per eúmdem.

AD HORAS.

Post Hymnum Doxolog. Pars Verna.

¶ Ventúre Judex sæculi, *&c.* pag. 502.

AD PRIMAM.

Antiph. ut in Laudibus.

CANON.

Ex Concilio Parisiénsi sexto.

Anno 829. *Lib.* 1. *Cap.* 7.

QUicúmque ..... de sacro fonte filios spirituáles suscepérunt, cognóscant se pro eis fidejussóres extitíſſe apud Deum; & in eo necéſſe est, ut semper illis sollicitúdinem veræ caritátis impéndant, admóneant, & castígent, atque corrípiant.

AD TERTIAM.

Ant. 8. Omnes vivificabúntur qui sunt Christi, deínde finis, cum tradíderit regnum Deo & Patri. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Capit. ut in I. Vesperis.

℟. *brev.* Exúrge, Dómine ; non confortétur homo. Allelúia, allelúia. Exúrge.

℣. Judicéntur gentes in conspéctu tuo. All. all. Exúrge. Glória. Exúrge.

℣. Constítue, Dómine, legislatórem super eos;

℟. Ut sciant gentes quóniam hómines sunt. Allel. allel. allel. *Ps.* 9.

AD SEXTAM.

Ant. 1. Opórtet autem

illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Capitulum ut in Laud.

℟. *brev.* Dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit. Allelúia, allelúia. Dícite.

℣. Judicábit pópulos in æquitáte. Allelúia, allel. Dícite. Glória. Dícite. *Ps.* 95.

℣. Ignis ante ipsum præcédet,

℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 96.

AD NONAM.

Ant. 6. Cum subjécta fúerint illi ómnia, tunc & ipse Fílius subjéctus erit ei qui subjécit sibi ómnia; ut sit Deus ómnia in ómnibus. Allel. 1. *Cor.* 15.

Capitulum. 1. Thess. 4.

DOminus in jussu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei descéndet de cœlo; & mórtui qui in Christo sunt, resúrgent primi. Deínde nos qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in áëra; & sic semper cum Dómino érimus.

℟. *brev.* Judicábit Dóminus pópulum suum. Allel. allel. Judicá[illegible]

℣. Et in servis [illegible] precábitur. Allel. [illegible] dicábit. Glória. Ju[illegible]

℣. Læténtur om[illegible] sperant in te (Dó[illegible]

℟. In ætérnum [illegible] bunt, & habitábi[illegible] Allel. allel. allel. [illegible]

AD II. VESP[illegible]

Psalmi de Feria.

Ant. 8. SObriè [illegible] & piè [illegible] in hoc sæculo, ex[illegible] tes beátam spem [illegible] véntum glóriæ Sal[illegible] nostri Jesu Christi. *Tit.* 2.

Capitulum, Hym[illegible] Versus ut supra in Vesperis.

Ad Magníficat *Ant.* 7. Deus sanctíficet vos per [illegible] ut ínteger spíritus [illegible] & ánima & corp[illegible] queréla in advént[illegible] mini nostri Jesu. [illegible] servétur. All. 1. T[illegible]

Oratio ut supra [illegible]

FERIA SEX[illegible]

Post Octavam Ascen[illegible]

Simplex.

¶ *Si hodie occurr[illegible] tum semiduplex aut [illegible] fiet de eo cum com[illegible]*

ujus Feriæ in Lau-
Vesperis.
sto autem simpli-
ente fiet tantùm
ratio cum tertia
de eo ; & tunc
est de Scriptura,
s sit una. Lectio ij.
. Joan. Chrysost.
. de Festo.
t ut in Dominica
avam Ascensionis
quentia.
ATUTINUM.
torium. Ascéndit
in altum : * Ve-
orémus. Allelúia.
.
is Veníte. *pag.* 6.
i è III. Nocturno
ctæ sub sola
;. Eleváta est ma-
ia tua super cœ-
us. Allelúia.
stola prima beáti
nis Apóstoli.
i. *Cap.* 3.
déte qualem ca-
itátem dedit nobis
ater, ut filii Dei
nur, & simus.
hoc mundus non
s quia non novit
aríssimi, nunc fi-
imus; & nondum
quid érimus. Sci-
niam cùm appa-
ímiles ei érimus;
videbimus eum

sicutí est. Et Omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est. Omnis qui facit peccátum, & iniquitátem facit; & peccátum est iníquitas. Et scitis quia ille appáruit ut peccáta nostra tólleret; & peccátũ in eo non est. Omnis qui in eo manet, non peccat; & omnis qui peccat, non vidit eũ, nec cognóvit eum. Filíoli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est; sicut & ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est, quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli.

Lectio ij.

OMnis qui natus est ex Deo, peccátum non facit, quóniam semen ipsíus in eo manet, & non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifésti sunt filii Dei, & filii diáboli. Omnis qui non est justus, non est ex Deo, & qui non díligit fratrem suum: quóniam hæc est annuntiátio quam audístis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Caïn qui ex malígno erat, & occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum?

Quóniam ópera ejus malígna erant, fratris autem ejus justa. Nolíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit; & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

Ex Commentário S. Joánnis Chrysóstomi in Acta Apostolórum.

Lectio iij. *Homil.* 1.

QUare Spíritus Sanctus non advénit, cùm adhuc adésset Dóminus, aut mox ab illíus discéssu, sed ipse quidem ábiit die quadragésimo, Spíritus autem advénit, cùm complerétur dies quinquagésimus? At si nondum advénerat, quómodo stat quod díxerat: Accípite Sanctum Spíritum? Nimírum, ut eos capáces rédderet & idóneos accipiéndo Spirítui. Etenim si Dániel Angelum visúrus, semótus est; multò magis hos decébat secédere, tanquam Dei donum acceptúros. Licétne eo modo quæstiónem sólvere? An sic pótius accipiéndum est, quòd de eo quod futúrum erat, perínde quasi jam factum esset, sit locútus: velut cùm ait: Calcáte serpéntes & scorpiónes, & omnem virtútem inimíci? Cur ígitur non tùm prótinus advénit Spíritus? Oportébat illos desidério promíssi tenéri, atque ita donum accípere. Ideóque, cùm ipse digréssus esset, tùm advénit Spíritus. Qui si veníssset eo præsénte, non habuísset illos tam ardens expectátio.

AD LAUDES Psalmi & Canticum de Feria.

AD HORAS ut in Feriis intra Octavam Ascensionis.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno. *An.* 1549. *Cap. ad fidem.*

NOn rarò ex impediméntis cognatiónum spirituálium difficultátes & periculósa solent evenire, ad quæ cohibénda decérnimus, ne cuiquam sive ex sacro fonte levándo, sive ad sacram Con-

firmatiónem tenéndo plures quàm unum patrínum líceat adhibére.

AD VESPERAS Psalmi de Feria.

SABBATO.

IN VIGIL. PENTECOSTES.

¶ *Ab hac die inclusivè ad Festum SS. Trinitatis etiam inclusivè, non fit Officium de ullo Festo etiam Patroni, sed quodlibet semiduplex aut supra occurrens transfertur post idem Festum SS. Trinitatis. De simplici nulla fit Commemoratio.*

AD MATUTINUM.

Simplex.

Invitatorium. Christum qui mittet à Patre Spíritum veritátis. * Veníte, adorémus. Allel. *Joan.* 15.

Psalm. Venite. *pag.* 6.

Psalmi è III. Nocturno Sabbati sub sola

Ant. 7. Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit Jesus de Spíritu quem acceptúri erant credéntes in eum. Allelúia. *Joan.* 7.

℣. Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum;

℞. Ita desíderat ánima mea ad te, Deus. Allel. allel. allel. *Psal.* 41.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 3.

Qui habúerit substántiã hujus mundi, & víderit fratrem suum necessitátem habére, & cláuserit víscera sua ab eo; quómodo cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte. In hoc cognóscimus quóniam ex veritáte sumus; & in conspéctu ejus suadébimus corda nostra. Quóniam si reprehénderit nos cor nostrum, major est Deus corde nostro, & novit ómnia. Caríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus custodímus; & ea quæ sunt plácita coram eo fácimus. Et hoc est mandátum ejus: Ut credámus in nómine Fílii ejus Jesu Christi, & diligámus altérútrum, sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta ejus, in illo manet, & ipse in eo: &

in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis.

℟. Effundátur super nos Spíritus de excélso. * Et erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum. Allelúia.

℣. Et nunc, Dómine, réspice; manum tuam exténdas ad sanitátes per nomen sancti Filii tui Jesu. * Et erit. *Is.* 32. *Act.* 4.

Lectio ij. *Cap.* 4.

CAríssimi, nolíte omni spíritui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint; quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur Spíritus Dei. Omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venisse, ex Deo est: & omnis Spíritus qui solvit Jesum, ex Deo non est, & hic est Antichrístus, de quo audístis quóniam venit; & nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis, filióli, & vicístis eum; quóniam major est qui in vobis, quàm qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ídeò de mundo loquúntur, & mundus eos audit.

℟. Sensum tuum, Dómine, quis sciet, * Nisi tu míseris Spíritum Sanctum tuum de altíssimis, & sic corréctæ sint sémitæ eórum qui sunt in terris? Allelúia.

℣. In ténebris ambulámus, & veritátem non fácimus. * Nisi tu. *Sap.* 9. *Joan.* 1.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte; & ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Ex Hom. Æstiv. de temp. in Fest. Pentecost.

QUia Sancti Spíritûs hódiè, fratres caríssimi, celebrándum prævénimus advéntum: debémus ipsi congrúere solemnitáti, quam præveniéndo cólimus. Hoc étenim órdine tantæ festivitátis dignè gáudia celebrámus, si nos quoque, Dómino opitulánte, aptos reddidérimus, ad quos Spíritus Sanctus adveníre, & in quibus habitáre dignétur. Eâ autem solém-

modò ratióne advéntui, & illustratióni Sancti Spíritûs apti existémus, si & corda nostra Divino amóre repléta, & córpora sint Domínicis mancipáta præcéptis. Undè in exórdio Lectiónis hujus evangélicæ discípulis Véritas ait; (si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis.) Paraclétus quippe CONSOLATOR interpretátur. Et Spíritus Sanctus rectè Paraclétus vocátur: quia corda fidélium, ne inter sæculi hujus advérsa defíciant, cæléstis vitæ desidériis súblevat, ac réficit. Undè in actibus Apostolórum, crescénte sancta Ecclésiâ, dícitur. (Et ædificabátur ámbulans in timóre Dómini, & consolatióne Sancti Spíritûs replebátur).

℟. Si dilígitis me, mandáta mea serváte: * Et ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobíscum in ætérnum. Allelúia, allelúia.

℣. Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; & confortétur cor vestrum, omnes qui sperátis in Dómino: * Et ego. Glória. * Et ego. *Joan.* 14. *Ps.* 30.

Te Deum.

AD LAUDES.

Semiduplex-majus.

Psalmi de Sabbato, excepto Cantico sub sola

Ant. 1. JOánnes baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto. Allelúia. *Act.* 1.

CANTICUM *Isaiæ.* 59.

TImébunt qui ab occidénte, nomen Dñi; * & qui ab ortu solis, glóriam ejus:

Cùm vénerit quasi flúvius violéntus, * quem Spíritus Dómini cogit:

Et vénerit Sion Redémptor, * & eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus qui est in te, & verba mea quæ pósui in ore tuo, * non recédent de ore tuo, & de ore séminis tui,

Et de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * ámodò & usque in sempitérnum.

Capitulum. Ezech. 36.

SPíritum meum ponam in médio vestri; & fá-

ciam ut in præcéptis meis ambulétis, & judícia mea custodiátis, & operémini.

℣. Non erubéscant qui expéctant te, Dómine,

℟. Dómine virtútum. Allelúia, allelúia, allel. *Psalm.* 68.

Ad Benedíctus

Ant. 3. Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum, & manifestábo ei meípsum. Allelúia. *Joan.* 14.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; & lux tuæ lucis corda eórum qui per grátiam tuam renáti sunt, Sancti Spíritûs illustratióne confírmet. Per Dóminum, .. in unitáte ejúsdem.

Ad Horas Doxologia Qui victor ad cœlum redis, *&c. ut suprà* pag. 485.

AD PRIMAM.

Antiphona de Laudibus.

CANON.

Ex Concílio Reménsi.

An. 1583. *Tit. de Bapt. num.* 11.

Paróchus diligénter cáveat, ne aqua benedicta sit sórdida, sive óleum, vel Chrisma diutiùs uno anno servatum. Signum crucis étiam in aquæ effusióne super caput púeri obsérvet; post quam effusiónem, solùm cámpanas vel órgana in signum lætítiæ, & adoptiónis filiórum Dei pulsári permíttat. Prius autem monuísse debet omnes, qui baptísmo intérsunt, ne inútilia verba effúndant, aut rídeant, sed suâ oratióne Ecclésiæ minístrum ádjuvent.

AD TERTIAM.

Ant. 3. Spíritum non potest mundus accípere, quia non videt eum, nec scit eum; vos autem cognoscétis eum. Allelúia. *Joan.* 14.

Capitulum. Sap. 9.

Sensum tuum, Dómine, quis sciet? nisi tu déderis sapiéntiam, & míseris Spíritum Sanctum tuum de altíssimis; & sic corréctæ sint sémitæ eórum qui sunt in terris, & quæ tibi placent didícerint hómines?

℟. *brev.* Ne projícias me à fácie tua, Dómine. Allel. alle. Ne projícias.

℣. Et Spíritum Sanc-

ctum tuum ne áuferas à me. Ne projícias. Glória. Ne projícias. *Psalm.* 50.

℣. Viam iniquitátis ámove à me :

℟. Et de lege tua miserére mei. Allelúia, allelúia, allel. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. Spíritus veritátis apud vos manébit, & in vobis erit. Allelúia. *Joan.* 14.

Capitulum ut supra in Laudibus.

℟. *brev.* Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam. Allelúia, allelúia. Spíritus.

℣. Propter nomen tuũ vivificábis me in æquitáte tua. Allelúia, all. Spíritus. Glória. Spíritus.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam,

℟. Quia Deus meus es tu. Allelúia, allelúia, alle. *Psal.* 142.

AD NONAM.

Ant. 8. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Capitulum. Act. 2.

Accipiétis donum Spíritûs Sancti : vobis enim est repromíssio, & fíliis vestris, & ómnibus qui longè sunt, quoscúmque advocáverit Dóminus Deus noster.

℟. *brev.* Dabit Dóminus voci suæ vocem virtútis. Allelúia, allel. Dabit.

℣. Date glóriam Deo. Allelúia, allel. Dabit. Glória. Dabit. *Ps.* 67.

℣. Turbabúntur gentes,

℟. Et timébunt à signis tuis. Allelúia, allel. allel. *Psal.* 64.

IN DIE SANCTO PENTECOSTES.

Annuale-majus.

IN I. VESPERIS.

Ant. 5. SPíritus meus erit in médio vestrûm. Nolíte timére, dicit Dóminus exercítuũ. Allelúia. *Agg.* 2.

Psalmus 28. Afférte Dómino, *pag.* 160.

Ant. 6. Effúndam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem Spíritum grátiæ & precum, & aspícient ad me quem confixérunt. Allelúia. *Zach.* 12.

Psalmus 47. Magnus Dóminus & laudábilis nimis, *pag.* 163.

Ant. 1. Dabo vobis cor novum, & Spíritum novum ponam in médio vestrî. Allel. *Ezech.* 36.

Psalmus 95. Cantáte Dómino, ... cantáte, *pag.* 56.

Ant. 8. Auferam cor lapídeum de carne vestra, & dabo vobis cor cárneum. Allel. *Ezech.* 36.

Psalmus 110. Confitébor tibi, ... in consílio, *pag.* 34.

Ant. 4. Dispérdam nómina idolórum de terra, & non memorabúntur ultrà: & pseudoprophétas & spíritum immúndum áuferam de terra. Allel. *Ezech.* 36.

Psalmus 116. Laudáte Dóminum omnes gentes, *pag.* 158.

Capitulum. Jerem. 31.

ECcce dies vénient, dicit Dóminus, & fériã dómui Israël, & dómui Juda fœdus novum; non secúndũ pactum quod pépigi cum pátribus eórum.

Responsorium. Hoc erit pactum quod fériam cum domo Israël, dicit Dóminus: dabo legem meam in viscéribus eórum, & in corde eórum. * Scribam eam; & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in pópulum. † Allelúia, allel.

℣. Non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus. * Scribam. Glória. † Allelúia, allel. *Jerem.* 31. 2. *Cor.* 3.

HYMNUS.

VENI, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérnâ grátiâ
Quæ tu creásti péctora.

QUI Paraclétus díceris,
Donum Dei Altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

TU septifórmis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu ritè promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

ACCENDE lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

HOSTEM repéllas lóngiùs,
Pacémque dones prótinùs;
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.

PER te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium:
Te utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

¶ SIT laus Patri; laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflánte quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

℣. Emíttes Spíritum tuum & creabúntur,
℟. Et renovábis fáciem terræ. Allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* 103.

Ad Magníficat

Ant. 8. Spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ, & intelléctus, spíritus consílii & fortitúdinis, spíritus sciéntiæ & pietátis. Allelúia. *Is.* 11.

Oratio.

DEus, qui sacraménto inchoátæ festivitátis univérsam Ecclésiam tuam ex omni gente & natióne sanctíficas; in totam

mundi latitúdinem Spíritûs tui Sancti dona diffúnde. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem.

AD COMPLETOR.

Psalmi de Dominica super Antiph. Temp. Pasch.

Ad Nunc dimittis

Ant. 6. Allelúia. O quàm bonus & suávis est, Dómine, (Allelúia.) Spíritus tuus in ómnibus. Allelúia. *Sap.* 12.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia. Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Joan.* 15.

Psal. Veníte. *pag.* 6.

Ant. 2. Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, cívitas Regis magni. Allelúia. *Ps.* 47.

Psalmus 67. Exúrgat Deus, & dissipéntur inimici ejus, *pag.* 107.

Ant. 3. Dóminus dabit verbum Evangelizántibus, (Allelúia.) Virtúte multa. Allelúia.

Divisio Psalmi 67. Dóminus dabit verbum evangelizántibus. *pag.* 108.

Ant. 3. Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo. Allel.

Altera Divisio Psal. 67. In Ecclésiis benedícite Deo, *pag.* 109.

℣. Terra mota est, cœli distillavérunt,

℟. A fácie Dei Sinaï, à fácie Dei Israël. Allel. allel. allel. *Ps.* 67.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. *Cap.* 2.

CUm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco: & factus est repéntè de cœlo sonus tanquam adveniéntis spíritûs veheméntis, & replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: & repléti sunt omnes Spíritu Sancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judæi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cœlo est. Factâ autem hâc voce, convénit multitúdo, & mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque linguâ suâ illos loquéntes. Stupébant autem omnes, & mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti qui loquúntur Galilæi sunt? & quó-

modo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, & Medi, & Elamítæ, & qui hábitant Mesopotámiam, Judæam, & Cappadóciam, Pontum, & Asiam, Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptū, & Partes Líbyæ quæ est circa Cyrénen, & advénæ Románi, Judæi quoque, & Prosélyti, Cretes, & Arabes, audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquagínta dies: & sic offerétis sacrifícium novum Dómino: & * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctíssimum. Allelúia, allelúia.

℣. Venit Spíritus Sanctus super eos, & loquebántur linguis, & prophetábant. * Vocábitis. Glória. *Vocábitis. *Levit.* 23. *Act.* 19.

Sermo S. Leónis Papæ.

Sermo de Pentec.

Lectio ij.

HOdiérnam solemnitátem, dilectíssimi, in præcípuis festis esse venerándam, ómnium Catholicórum corda cognóscunt. Nec dúbium est, quanta huic diéi reveréntia debeátur, quem Spíritus Sanctus excellentíssimo sui múneris miráculo consecrávit. Nam & ab illo die, quo Dóminus super omnem cælórum altitúdinem ad déxteram Dei Patris consessúrus ascéndit, décimus iste est, qui ab ejúsdem Resurrectióne quinquagésimus nobis in eo, à quo cœpit, illúxit, magna mystéria in se & véterum sacramentórum cóntinens, & novórum, quibus manifestíssimè declarátur & grátiam prænuntiátam fuísse per legem, & legem implétam esse per grátiam.. Sicut enim Hebræo quondam pópulo ab Ægyptiis liberáto, quinquagésimo die post immolatiónem agni, lex data est in monte Sinaï; ita post Passiónem Dómini, quâ verus Dei agnus occísus est, quinquagésimo à Resurrectióne ipsíus die, in Apóstolos plebémque credéntium Spíritus Sanctus illápsus est: ut fácilè díligens Christiánus agnóscat inítia véteris testaménti Evangélicis ministrâsse princípiis, & ab eódem Spíritu cónditum fuisse

fœdus secúndum, à quo primum fúerat institútum. Nam sicut Apostólica testátur história, ab hoc die tuba Evangélicæ prædicatiónis intónuit; ab hoc die imbres charísmatum, flúmina benedictiónum, omne desértum & univérsam áridam rigavérunt.

℟. Dóminus de Sinaï venit: in déxtera ejus ígnea lex: diléxit pópulos: & * Qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. Allelúia.

℣. Non spíritum hujus mundi accépimus; sed spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis. * Qui Glória. Qui. *Deut.* 33. 1. *Cor.* 2.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, & Pater meus díliget eum. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.
In Evang. 30. *hab. die Pent. in Basilica sancti Petri. num.* 1.

HOdie Spíritus Sanctus repentíno sónitu super Discípulos venit, mentésque carnálium in suì amórem permutávit: & foris apparéntibus linguis ígneis, intùs facta sunt corda flammántia; quia dum Deū in ignis visióne suscípiunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus Sanctus amor est. Unde & Joannes dicit: Deus cáritas est. Qui ergò mente íntegrâ Deum desíderat, profectò jam habet quem amat. Neque enim quísquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquísque vestrûm requirátur an díligat Deum, totâ fidúciâ & secúrâ mente respóndet: Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicat: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergò dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in Epístola sua idem Joánnes dicit: Qui dicit, Díligo Deum, & mandáta ejus non custódit, mendax est. Verè étenim Deum dilígimus, si ad mandáta ejus nos à nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria diffluit, profec-

tò Deum nón amat; quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. Qui servat mandáta Dei, in illo manet, & ipse in eo; * Et in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis. Allelúia, allelúia.

℣. Deus creávit sapiéntiam in Spíritu Sancto, & effúdit illam super omnem carnem, & præbuit illam diligéntibus se. * Et in hoc. Glória. * Et in hoc. 1. *Joan.* 3. *Eccli.* 1.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco. Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 1. Factus est repéntè de cœlo sonus, tanquam adveniéntis Spíritûs veheméntis, & replévit totam domum ubi erant sedéntes. Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 8. Apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquam ignis, sedítque supra síngulos eórum. Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 8. Repléti sunt.

CANTICUM.
Judith. 16.

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua, * & quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua; * quia dixísti, & facta sunt.

Misísti Spíritum tuum, & creáta sunt; * & non est qui resístat voci tuæ.

Montes à fundaméntis movebúntur cum aquis: * petræ sicut cera liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Alle. *Act.* 2.

Ant. 6. Factâ autem hâc voce, convénit multitúdo, & mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque linguâ suâ illos loquéntes. Allelúia. *Act.* 2.

Capitulum. Act. 2.

Stupébant omnes & mirabántur, dicéntes:

Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt, & quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram in qua nati sumus... Audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei?

℣. Deus Israël ipse dabit virtútem,

℟. Et fortitúdinem plebi suæ. Allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* 67.

Ad Benedíctus

Ant. 7. Non hi, sicut vos æstimátis, ébrii sunt; sed hoc est, quod dictum est per Prophétam: Effúndam de Spíritu meo super omnem carnem. Alle. *Act.* 2.

Oratio.

DEus, qui hodiérnâ die corda fidélium Sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére. Per.... in unitáte ejúsdem.

AD HORAS.

Antiphonæ & Oratio de Laudibus.

AD PRIMAM.

Hymnus Jam lucis, &c. *Doxologia* Sit laus Patri, &c. *ut suprà* pag. 516.

Non dicitur Symbolum Quicúmque.

CANON.

Ex Concílio Toletáno tértio.

QUicúmque Spíritum Sanctum non credit aut non credíderit à Patre & Fílio procédere, eúmque non díxerit coætérnum esse Patri & Fílio, & coæquálem, anathéma sit.

AD TERTIAM.

Hymnus Nunc Sancte. Os lingua. Per te sciámus. *Sic ad Sextam & Nonam.*

Capitulum. 2. Cor. 3.

SI ministrátio mortis litteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere filii Israël in fáciem Móysi, propter glóriam vultûs ejus, quæ evacuátur; quómodo non magis ministrátio Spíritûs erit in glória?

℟. *brev.* Intónuit de cœlo Dóminus. * Allelúia, allelúia.

℣. Et Altíssimus dedit vocem suam. * Allelúia. Glória. Intónuit.

℣. Commóta est & contrémuit terra:

℟. Ignis à fácie ejus

exársit. Allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Capitulum. Act. 10.

CEcidit Spiritus Sanctus super omnes qui audiébant verbum; & obstupuérunt ex circumcisióne fidéles; quia & in natiónes grátia Spíritûs Sancti effúsa est; audiébant enim eos loquéntes linguis.

℟. *brev.* Non sunt loquélæ neque sermónes. * Allelúia, allelúia.

℣. Quorum non audiántur voces eórum.* Allelúia. Glória. Non sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum:

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum. Alle. alle. alle. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Cor. 12.

ALii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secúndùm eúmdem Spíritum: álteri fides in eódem Spíritu: álii grátia sanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii prophétia, álii discrétio spírituum, álii génera linguárum, álii intrerpretátio sermónum.

℟. *brev.* Annunti[illegible] runt ópera Dei. * Alle[illegible] allelúia.

℣. Et facta ejus i[illegible] lexérunt. * Allelúia. [illegible] ria. Annuntiavérunt.

℣. Conturbáti sunt [illegible] nes qui vidébunt eos;

℟. Et tímuit omnis [illegible] mo. Allel. all. all. *Ps.* [illegible]

AD II. VESPERA[S]

Psalmi de Dominica

Ant. DExtera Dei e[illegible] 4. tátus Jesus, promissióne Spíritûs Sa[illegible] ti acceptâ à Patre, eff[illegible] hunc quem vos vidéti[s] audítis. Allelúia. *Act.*

Ant. 2. Sanctificáti tis in nómine Dó[mini] nostri Jesu Christi, & Spíritu Dei nostri. A[llelúia] 1. *Cor.* 6.

Ant. 3. Signáti e[stis] Spíritu promissiónis Sa[nc]to, qui est pignus hæ[re]ditátis nostræ, in rede[m]ptiónem acquisitiónis. [Al]lelúia. *Ephes.* 1.

Ant. 5. Unxit [nos] Deus, & dedit pig[nus] Spíritûs in córdibus n[os]tris. Allelúia. 2. *Cor.* 1

Ant. 6. Spíritus te[sti]mónium reddit Spír[itui] nostro, quod sumus f[ílii] Dei. Allelúia. *Rom.* 8

dum. Tit. 3.
indùm suam mise-
ordiam salvos nos
eus per lavácrum
ratiónis, & reno-
s. Spíritûs Sancti,
ffúdit in nos abúndè
sum Christum sal-
n nostrum, ut jus-
grátiâ ipsíus, hæ-
simus secúndùm
itæ ætérnæ.

Y M N U S.

ò vos Magístri glóría, quò salus
tat orbis, sancta cohors, Dei
áte verbum: vos repóscit
a seges, pia cura fratrum.

I! quanta messis prótinus éxtitit!
mille verbum concípiunt viri:
que maturánte, reddunt
típlicem, bona terra, fructum.

P U N C T A passim péctora flétibus
rent amáris, atque piáculo
ent salutáris lavácri
téritas abolére labes.

on Hebræis limítibus sacer
Hærébit ardor. Sol habitábiles
Quà lustrat oras, hàc triúmphis
Matéries patet ampla vestris.

J A M mille divûm templa solo ruunt:
Cedit supérbæ vis sapiéntiæ,
Cedunt tyránni: victa cedit
Carníficum rábies furéntûm.

N O V U M poténtis grátia Spíritûs
Creávit orbem: nos quoque, nos tuæ
Succéndat ardor caritátis,
Alme Deus, renovétque totos.

S I T summa Patri, summáque Fílio;
Sit, Sancte, compar laus tibi, Spíritus,
Quo dura mitéscunt, novásque
Concípiunt pia corda flammas.
Amen.

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,

℟. A templo tuo in Jerúsalem. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 67.

Ad Magníficat

Ant. 1. Det vobis

Deus virtúte corroborári per Spíritum ejus in intérriórem hóminem, ut in caritáte radicáti & fundáti, impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Allelúia. *Ephes.* 3.

Oratio ut supra ad Laud.

COMPLETOR. *ut heri.*

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
PENTECOSTES.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Dominica in toto Officio, & per totam Octavam.

AD MATUTINUM.

Invitat. Allelúia. : Spíritus Dómini replévit orbem terrárum : * Veníte, adorémus. Allel. *Sap.* 1.

Psal. Venite. *pag.* 6.

Tres Psalmi ut distribuuntur infra in qualibet Feria sub sola

Ant. 8. Ecclésia ædificabátur ámbulans in timóre Dómini, & consolatióne Sancti Spíritûs replebátur. Allelúia. *Act.* 9.

℣. Auxit Dóminus pópulum suum veheménter.

℟. Et firmávit eum super inimícos ejus. Allel. allel. allel. *Psal.* 104.

Lectiones & Responsoria ut infra in qualibet Feria.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica & Canticum de die sub sola

Ant. 3. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco. Allelúia. *Act.* 2.

Antiph. ad Benedictus *& Oratio ut infra in qualibet Feria.*

AD HORAS Canon & Oratio ut infra in qualibet Feria.

℟℟℟. *brevia dicuntur de secundo modo.*

AD VESPERAS.

Antiphona sola Déxterâ Dei, &c. *ut suprà in die*, pag. 522.

Capitulum, Hymnus & Versus ut in II. Vesperis de die.

Ad Magnificat *Antiph. & Oratio ut infra in qualibet Feria.*

A SECUNDA.
plex-majus.
i è I. *Nocturno*
a.
stola prima beáti
nis Apóstoli.
j. *Cap.* 4.
)s ex Deo sumus.
)ui novit Deum,
ıdit nos : qui non
eo, non audit nos:
cognóscimus Spí-
ritátis, & spíritum
Caríssimi, diligá-
; ínvicem, quia
x Deo est. Et om-
iligit, ex Deo na-
cognóscit Deum.
ı díligit non novit
uóniam Deus cá-
In hoc appáruit
)ei in nobis, quò-
ium suum unigé-
isit Deus in mun-
vivámus per eum.
t cáritas: non qua-
exérimus Deum,
iam ipse prior di-
, & misit Fíliū suū
iónem pro pec-
tris. Caríssimi, si
s diléxit nos, &
émus alterútrum

trus cum únde-
itus est eis : Pœ-
n ágite, * Et bap-
ınusquísque ves-
trûm in remissiónem peccatórum; & accipiétis donum Spíritûs Sancti. All.

℣. Usquequo stulti ea quæ sibi sunt nóxia cúpient? Convertímini ad correptiónem meam. * Et

Act. 2. *Prov.* 1.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 269. *alias* 21. *de Tent. III. n.* 3. & 4.

Lectio ij.

HAbétis baptísmum Christi : veníte ut habeátis & Spíritū Christi. Timéte quod scriptum est : Quisquis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Induístis Christum formâ sacraménti, indúite imitatióne exémpli; quóniam Christus pro nobis passus est relínquens nobis exémplū, ut sequámur vestígia ejus. Nolíte esse habéntes formam pietátis, virtútē autem ejus abnegántes. Quæ autem major est virtus pietátis, quàm cáritas unitátis? Vidémini vobis dícere : Dóminus Jesus. Et fortè non intelligéntes atténditis ad id quod Apóstolus ait : Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu Sancto. Sed hoc quod ait, dicit, signátè pósi-

tum est, & próprio quodam modo. Nemo enim dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu Sancto. Sed si dicit factis, non solis verbis. Nam possunt dícere, Dñs Jesus, étiam de quibus ait: Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrabit in regnum cœlórum. Sed Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu Sancto: nemo planè, sed eo modo, quo dictum est, id est, factis: Unde secútus adjúnxit, sed is qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergo vos Sanctum Spíritum habére cognóscite, quando mentem vestram per sincéram caritátem unitáti consenséritis hærére.

℟. Qui recepérunt sermónem Petri, baptizáti sunt: erant autem perseverántes in doctrína Apostolórum; * Omnes étiam qui credébant, erant páriter, & hábebant ómnia commúnia. Allelúia, allelúia,

℣. Ecce quàm bonum & quàm jucúndum habitáre fratres in unum! quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem. * Omnes. *Act.* 2. *Psalm.* 132.

Léctio sancti Evang
secúndùm Joánne
Lectio iij. Cap

IN illo témpore; Di
sus Nicodémo: A
amen dico tibi; nisi
renátus fúerit ex aq
Spíritu Sancto, non
test introíre in reg
Dei. Et réliqua.

Homília Sancti Aug
Epíscopi.
In Joan. Tract. 11. a

DIcit Dóminus N
démo, & ex
ei: Amen, amen
tibi; nisi quis renátus
rit ex aqua & Spíritu
potest introíre in reg
Dei. Tu, inquit, ca
lem generatiónem in
gis, cùm dicis: Num
potest homo redíre in
cera matris suæ? Ex
& Spíritu opórtet ut
cátur propter regnũ D
propter hæreditátẽ I
hóminis temporálem
citur: nascátur ex viscé
matris carnális: si pro
hæreditátẽ patris Dei
pitérnã, nascátur ex vi
bus Ecclésiæ. Génera
uxórem fílium pater n
túrus successúrum; gér
Deus de Ecclésia fílios
successúros, sed se
mansúros. Et séquitu
Quod natum est de ca

;& quod natum est
itu, Spíritus est.
iter ergo náscimur,
Spíritu náscimur
k Sacraménto.
Quod natum est ex
caro est; & quod
st ex Spíritu, Spí-
Non miréris quia
opórtet vos nasci
* Spíritus ubi vult
Allelúia, allelúia.
Quis adjúvit Spí-
Dómini, aut quis
rius ejus fuit, &
t illi? * Spíritus. Gló-
itus. *Joan. 3. Is. 40.*
Benedíctus
8. Spíritus ubi vult
& vocem ejus au-
l nescis unde vé-
ut quò vadat: sic
is qui natus est ex
Allelúia. *Joan.* 3.
Orátio.
us, totíus cónditor
eatúræ, fámulos
nos fonte renovásti
iatis, quosque Spí-
ncti plenitúdine so-
in adoptiónis sor-
s, quæsumus, di-
r ascríbi. Per Dó-
... in ejúsdem.
A N O N.
ncílio Bituricénsi.
1584. *Tit.* 20.
s pro igne visíbili,
ii die Pentecóstes

super Apóstolos appáruit, óleum sanctum, matériam nempè ignis, ex Apostolórum traditióne ad confirmándum adhibémus, eóque frontes confirmandórum signántur, ne púdeat eos crucem Christi palàm & apértè profitéri, & in fronte sicut & in corde gestáre.

Ad Magníficat

Ant. 8. Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Allelúia. *Joan.* 3.

FERIA TERTIA.

Duplex-majus.

Psalmi è II. Nocturno Dominicæ.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 4.

DEum nemo vidit unquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, & cáritas ejus in nobis perfécta est. In hóc cognóscimus, quóniam in eo manémus, & ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis: & nos vídimus, & testificámur, quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi. Quisquis conféssus fúerit

quóniam Jesus est Filius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo. Et nos cognóvimus, & crédidimus caritáti quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est: & qui manet in caritáte, in Deo manet, & Deus in eo. In hoc perfécta est cáritas Dei nobíscum, ut fidúciam habeámus in die judícii; quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritáte: sed perfécta cáritas forás mittit timórem, quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perféctus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos.

℟. Dixérunt Apóstoli: Dómine, da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum. Et cùm oráffent, * Motus est locus in quo erant congregáti; & repléti sunt omnes Spíritu Sancto. Allelúia, allelúia.

℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ, Deus, orbi terræ; commóta est & contremuit terra. Motus.

Act. 4. Ps. 76.

Sermo S. Leónis Papæ.

De Pent. Serm. 1. Cap. 2.

Lectio ij.

Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, & cœpérunt loqui áliis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. O quam velox est sermo sapiéntiæ, & ubi Deus Magíster est, quàm citò díscitur quod docétur! Non est adhíbita interpretátio ad audiéndum, non consuetúdo ad usum, non tempus ad stúdium; sed spiránte ubi vóluit Spíritu veritátis, própriæ singulárum géntium voces factæ sunt in Ecclésiæ ore commúnes. Ab hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit: ab hoc die imbres charísmatum, flúmina benedictiónum omne desértum & univérsam áridam rigavérunt; quóniam ad renovándam fáciem terræ Spíritus Dei ferébatur super aquas; & ad véteres ténebras abigéndas, novæ lucis fúlgura coruscábant, cùm micántium splendóre linguárum, & verbum Dómini lúcidum, & elóquium conciperétur ignítum, cui ad creándum intelléctum, consuméndúmque peccátum, & efficácia illuminándi, & vis

uréndi.
Salus ab eis qui au-
it confirmáta est ,
testánte Deo signis ,
téntis , & váriis vir-
s , & Spíritûs Sancti
utiónibus. Allelúia ,
ia.
Crevérunt , & quasi
nántes multiplicáti
ac roboráti nimis ,
vérunt terrã * Con-
te. *Hebr.* 2. *Exod.* 1.
io Sancti Evangélii
úndùm Joánnem.
io iij. *Cap.* 10.
illo témpore ; Di-
Jesus Pharisæis : A-
amen , dico vobis:
n intrat per óstium in
óvium , sed ascéndit
le , ille fur est & la-
qui autem intrat per
, pastor est óvium.
liqua.
lia Sancti Augustíni
Epíscopi.
oan. Tract. 45. *n.* 2.
Dominus de grege
uo , & de óstio quo
ur ad ovíle , similitú-
propósuit in hodiér-
tióne. Dicant ergo
i : bene vívimus. Si
stium non intrant ,
prodest eis unde
ntur ? Ad hoc enim
unicuíque prodésse
vívere , ut detur illi
semper vívere : nam cui
non datur semper vívere ,
quid prodest bene vívere ?
Quia nec bene vívere di-
céndi sunt , qui finem be-
ne vivéndi vel cæcitáte
nésciunt , vel inflatióne
contémnunt. Non est au-
tem cuíquam spes vera
& certa semper vivéndi
nisi agnóscat vitam quæ
est Christus, & per jánuam
intret in ovíle. Fuérunt
ergo quidam Philósophi ,
de virtútibus & vítiis sub-
tília multa tractántes : sed
non intrárant per óstium.
Ipsi Pharisæi legébant ;
& in eo quod legébant ,
Christum sonábant : ven-
túrum sperábant ; & præ-
séntem non agnoscébant :
jactábant se étiam ipsi in-
ter vidéntes , hoc est in-
ter sapiéntes ; & negabant
Christum : & non intrá-
bant per óstium. Innume-
rábiles sunt qui se vidéntes
non solum jactant , sed à
Christo illuminátos vidé-
ri volunt : Sunt autem hæ-
rétici. Forte ipsi per já-
nuam intravérunt ? Absit.
Hoc tenéte : ovíle Christi
esse cathólicam Ecclésiam.
Quicúmque vult intráre
ad ovíle , per óstium in-
tret, Christum verum præ-
dicet ; Sed Christi gló-

riam quærat, non suam. Nam multi quærendo glóriam suam, oves Christi sparsérunt, potiúsquàm congregavérunt. Húmilis est enim jánua Christus Dóminus: qui intrat per hanc jánuam, opórtet humíliet se, ut sano cápite possit intráre: Qui autem se non humíliat, sed extóllit, per macériam vult ascéndere: qui autem per macériam ascendit, ídeò exaltátur ut cadat.

℟. Recordátus est Dóminus pópuli sui: edúxit eos cum pastóribus gregis sui: * Pósuit in médio ejus Spíritum Sancti sui. Allelúia, allelúia.

℣. Ipse dedit pastóres & doctóres ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: * Pósuit. Glória. * Pósuit. *Is.* 63. *Ephes.* 4.

Ad Benedíctus

Ant. 2. Qui intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut Sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum, ... in unitáte ejúsdem.

C A N O N.

Ex Concílio Remensi. *An.* 1583. *Tit. de Confir. num.* 1.

QUemádmodum humánæ milítiæ tyrónes, etsi jam adscrípti sint in númerum mílitum, nondum tamen illis summa belli commíttitur, nisi fúerint exercitatióres: sic quamvis unusquísque per baptísmum catálogo Fidélium sit ascríptus, ad diáboli tamen, carnis mundíque tentatiónes perferéndas ac superándas, nonnisi per impositiónem mánuum Epíscopi, plus róboris & grátiæ récipit. Móneant ergò Parochi diviníque verbi præcónes, Sacraméntum Confirmatiónis non debére négligi, vel prætermitti à verè Christiánis.

Ad Magníficat

Ant. 5. Per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio ut supra ad Laudes.

FERIA QUARTA *Quatuor Temporum.*

Duplex-minus.

Psalmi è III. Nocturno Dominicæ.

De Epiſtola prima beáti Joánnis Apóſtoli.

Lectio j. *Cap.* 5.

TRes ſunt qui teſtimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus; & hi tres unum ſunt. Et tres ſunt qui teſtimónium dant in terra: Spíritus, & aqua, & ſanguis, & hi tres unum ſunt. Si teſtimónium hóminum accípimus, teſtimónium Dei majus eſt; quóniam hoc eſt teſtimónium Dei, quod majus eſt, quóniam teſtificátus eſt de Fílio ſuo. Qui credit in Fílium Dei, habet teſtimónium Dei in ſe. Qui non cre- Fílio, mendácem facit eum: quia non credit in teſtimónium quod teſtificátus Deus eſt de Fílio ſuo. Et hoc eſt teſtimónium, quóniam vitam ætérnam dedit nobis Deus. Et hæc vita in Fílio ejus eſt. Qui habet Fílium, habet vitam: qui non hábet Fílium, vitam non habet. Hæc ſcribo vobis, ut ſciátis quóniam vitam habétis ætérnam, qui créditis in nómine Fílii Dei. Et hæc eſt fidúcia quam habémus ad eum; quia quodcúmque petiérimus ſecúndùm voluntátem ejus, audit nos. Et ſcimus quia audit nos, quidquid petiérimus: ſcimus quóniam habémus petitiónes quas poſtulámus ab eo.

℟. Loquénte Petro, cécidit Spíritus Sanctus ſuper omnes qui audiébant verbum; & obſtupuérunt ex circumciſióne fidéles, quia * Et in natiónes grátia Spíritus Sancti effúſa eſt. Allelúia, allelúia.

℣. Non eſt apud Deum noſtrum perſonárum acceptio; * Et in. *Act.* 10. 2. *Par.* 19.

Sermo S. Leónis Papæ.

De Jejun. Pentecoſtes. *Cap.* 1. & 3.

Lectio ij.

HOdiérnam, dilectíſſimi, feſtivitátem deſcenſióne Sancti Spíritûs conſecrátam ſéquitur, ut noſtis, ſolémne jejúnium, quod ánimis corporibúſque curándis ſalúbriter inſtitútum, devótâ nobis eſt obſervántiâ celebrándum. Repletis nam-

que Apóstolis virtúte promíssâ, & in corda eórum Spíritu veritátis ingrésso, non ambígimus inter cætera cœléstis sacraménta doctrínæ, hanc Spiritális continéntiæ disciplinam de Paracléti magistério primitùs fuísse concéptam; ut sanctificátæ jejúnio mentes conferéndis sibi charismátibus fierent aptióres. Igitur post sanctæ dies lætítiæ, quos in honórem Dómini à mórtuis resurgéntis, ac deínde in cœlos ascendéntis, exégimus, postque percéptum Sancti Spiritûs donum, salúbriter & necessáriè consuetúdo est ordináta jejúnii; ut si quid fortè inter ipsa festivitátum gáudia négligens libértas & licéntia inordináta præsúmpsit, hoc religiósæ abstinéntiæ censúra castíget: quæ ob hoc quoque studiósiùs exequénda est, ut illa in nobis quæ hâc die Ecclésiæ divínitùs sunt colláta, permáneant. Templum enim facti Spiritûs Sancti, & majóre quàm unquam cópiâ divíni flúminis irrigáti, nullis debémus concupiscéntiis vinci, nullis vítiis possidéri, ut virtútis habitáculum nullâ sit contaminatióne pollútum.

℟. Qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit géntibus, dans illis Spíritum Sanctum, sicut & nobis; * Et nihil discrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Allelúia, allelúia.

℣. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. * Et *Act. 15. Is. 52.*

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap. 6.*

IN illo témpore; Dixit Jesus Judæis: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi

In Joan. Tract. 26. num. 2. & 4.

MAgna grátiæ commendátio. Nemo venit nisi tractus. Quem trahat, & quem non trahat, quare illum trahat & illum non trahat, noli velle judicáre, si non vis erráre. Semel áccipe, & intellige. Nondum tráheris? Ora ut traháris. Inde & hic si advértis, noli te cogitare invítum trahi: tráhitur ánimus & amóre.

Nec timére debémus ne dicátur nobis, Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid est trahi voluptáte? Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cœléstis. Porrò si poétæ dícere lícuit, Trahit sua quemque volúptas, non necéssitas, sed volúptas; non obligátio, sed delectátio: quantò fórtiùs nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítiâ, delectátur sempitérnâ vitâ, quod totum Christus est? Da desiderántem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem, atque sitiéntem, & fontem ætérnæ pátriæ suspirántem: da talem, & scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti qui invicem murmurábant.

℟. Est scriptum in Prophétis: * Et erunt omnes docíbiles Dei. Omnis qui audívit à Patre & dídicit, venit ad me. Allelúia, allelúia.

℣. Dicit Dóminus: Ponam univérsos fílios tuos doctos à Dómino: * Et erunt. Glória. * Et erunt. *Joan.* 6. *Is.* 54.

Ad Benedíctus

Ant. 3. Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum; & ego resuscitábo eum in novíssimo die. Allelúia. *Joan.* 6.

Oratio.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem sicut tuus promísit Fílius, veritátem. Qui tecum vivit . . . in unitáte ejúsdem.

C A N O N.

Ex Concílio Cloveshoviénsi.

Anno 747. *Can.* 18.

JEjuniórum témpora, id est quarti, séptimi & décimi mensis nullus negligere præsúmat; sed ante horum inítia per síngulos annos admoneátur plebs, quátenùs legítima universális Ecclésiæ sciat atque obsérvet jejúnia.

Ad Magníficat

Ant. 1. Amen, amen dico vobis; qui credit in me, habet vitam ætérnam. Allelúia. *Joan.* 6.

FERIA QUINTA.

Semiduplex-majus.

Psalmi è I. Nocturno Dominicæ.

Incipit Epístola II. beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j.

SEnior Eléctæ dóminæ, & natis ejus, quos ego díligo in veritáte; & non ego solus, sed & omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem quæ pérmanet in nobis, & nobíscum erit in ætérnum. Sit vobíscum grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, & à Christo Jesu Filio Patris, in veritáte & caritáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de fíliis tuis ambulántes in veritáte, sicut mandátum accépimus à Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tanquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus alterútrum. Et hæc est cáritas, ut ambulémus secúndùm mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodùm audístis ab inítio, in eo ambulétis; quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confiténtur Jesum Christum venísse in carnem: hic est sedúctor & Antichristus. Vidéte vosmétipsos, ne perdátis quæ operáti estis, sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recédit, & non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet; qui pérmanet in doctrína, hic & Patrem & Fílium habet. Si quis venit ad vos, & hanc doctrinam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malígnis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam & atraméntum; spero enim me futúrum apud vos, & os ad os loqui, ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te fílii soróris tuæ Eléctæ.

℟. Quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum, nobis revelávit per Spíritum suum; * Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Allelúia, allelúia.

℣. Sapiéntia & fortitúdo ipsíus sunt: ipse revélat profúnda & abscóndita. * Spíritus enim. 1. *Cor.* 2. *Dan.* 2.

Sermo Sancti Gregórii Naziánzeni.

In Pentec. Oratio 44.

Lectio ij.

PRimùm Spíritus Sanctus in angélicis & cœléstibus Virtútibus vim suam exerébat; déinde in pátribus & Prophétis, quorum álii Deum per imáginem vidérunt aut cognovérunt, álii autem étiam res futúras præscivérunt; tum in Christi discípulis, iisque trifáriam, prout ipsórum captus ferébat, tribúsque tempóribus, nempe ántequàm Christus per passiónem glorificátus esset, postquàm post resurrectiónem glorificátus fuit, ac dénique post ejus ad cœlos ascensiónem. Hoc autem perspícuè osténdit tum prima illa morbórum spirituúmque depúlsio, quæ scílicet non absque Spíritûs númine fiébat: tum illa post conféctum salútis nostræ negótium insufflátio, quæ diviniòris procul dúbio inspirationis spécimen habébat: tum postrémò præsens hæc igneárum linguárum divísio, quam étiam solémni festo celebrámus. Verùm primò quidem obscúrè, secúndò expréssiùs, nunc verò perféctiùs, útpote qui non jam operatióne solâ præsens sit, ut priùs; sed essentiáli, ut sic loquar, modò adsit, simúlque versétur. Nam cùm Fílius corpóream nobíscum consuetúdinem habuísset, Spíritum quoque corpóreo modo cerni conveniébat. Cur autem in linguis ígneis? Utrùm propter purgatiónem? Ignis enim purgántis Scriptúra méminit. An verò propter esséntiam? Deus autem noster ignis est, & quidem ignis improbitátem absúmens. Atque in dispertítis linguis appáret, ob gratiárum diversitátem; sedéntibus autem, propter régiæ dignitátis excelléntiam ejúsque super sanctos requiétem.

℟. Prophétis qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt, revelátum est; quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea * Quæ nunc nuntiáta sunt per eos qui evangelizavérunt, Spíritu Sancto misso de cœlo. Allelúia, allelúia.

℣. A sæculo non audiérunt, neque áuribus

percepérunt : óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti expectántibus te. * Quæ nunc. 1. *Petr.* 1. *Is.* 64.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 9.

IN illo témpore; Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília Sancti Augustíni Epíscopi.

De Civitate Dei Lib. 22. *Cap.* 5.

TRia sunt incredibília, quæ tamen facta sunt. Incredíbile est Christum resurrexísse in carne, & in cœlum ascendísse cum carne. Incredíbile est mundum rem tam incredíbilem credidísse. Incredíbile est hómines ignóbiles, infírmos, paucíssimos, imperítos rem tam incredíbilem, tam efficáciter mundo, & in illo étiam doctis persuadére potuísse. Horum trium incredibílium primum nolunt isti cum quibus ágimus, crédere: secúndum cogúntur & cérnere; quod non invéniunt unde sit factum, si non credunt tértium. Resurréctio certè Christi, & in cœlum cum carne in qua resurréxit ascénsio, toto jam mundo prædicátur & créditur: si credíbilis non est, unde toto terrárum orbe jam crédita est? Si multi nóbiles, sublímes, docti eam se vidísse dixérunt, & quod vidérunt diffamáre curárunt, eis mundum credidísse non mirum est; sed istos adhuc crédere nolle perdúrum est. Si autem, ut verum est, paucis, obscúris, mínimis, indóctis eam se vidísse dicéntibus & scribéntibus crédidit mundus; cur pauci obstinatíssimi qui remansérunt, ipsi mundo jam credénti adhuc usque non credunt?

℟. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis,* Misit illos prædicáre regnum Dei. Allelúia, allelúia.

℣. Creávit illis sciéntiam Spíritûs, sensu implévit cor illórum, ut magnália enárrent óperum ejus. * Misit illos. Glória. * Misit illos. *Luc.* 9. *Eccli.* 17.

Ad Benedíctus

Ant. 8. Dedit Apóstolis Jesus virtútem & potes-

ſuper ómnia dæ-
,. & ut languóres
it. Allelúia. *Luc.* 9.
Oratio.
us, qui Apóſtolis
iis ſanctum dedíſti
m: concéde plebi
iæ petitiónis efféc-
it. quibus dedíſti fi-
largiáris & pacem.
ejuſdem.
A N O N.
oncílio Bituricenſi.
1584. *Tit.* 20. *De*
firm. Can. 4. & 8.
In offerántur ad Sa-
améntum Confir-
nis, niſi qui ſeptí-
annum attígerint,
ibolum fidei profi-
er ſe poſſint. Mo-
ir omnes confirmán-
ante hujus Sacra-
ſuſceptiónem pec-
onfiteántur.
Magníficat
I. Egreſſi Apóſ-
cuíbant per caſtél-
angelizántes & cu-
ubíque. Allelúia.
).

IA SEXTA
uatuor Temporum.
niduplex-majus.
lmi è II. Nocturno
nicæ.
it Epiſt. tértia beáti
annis Apóſtoli.

Lectio j.

SEnior Gaío caríſſimo, quem ego díligo in veritáte. Caríſſime, de ómnibus oratiónem fácio próſperè te íngredi & valére, ſicut próſperè agit ánima tua. Gavíſus ſum valde veniéntibus frátribus, & teſtimónium perhibéntibus veritáti tuæ, ſicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre. Caríſſime, fidéliter facis quidquid operáris in fratres, & hoc in peregrínos qui teſtimónium reddidérunt caritáti tuæ in conſpéctu Eccléſiæ: quos benefáciens de-dúces digne Deo. Pro nómine enim ejus profécti ſunt, nihil accipiéntes à Géntibus. Nos ergo debémus ſuſcípere hujúſmodi, ut cooperatóres ſimus veritátis. Scripsíſſem fórſitan Eccléſiæ: ſed is qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc ſi vénero, commonébo ejus ópera quæ facit, verbis malígnis gárriens in nos; & quaſi non ei iſta ſufficiant, neque ipſe

súscipit fratres, & eos qui suscípiunt, próhibet, & de Ecclésia éjicit. Caríssime, noli imitári malum, sed quod bonum est. Qui benè facit, ex Deo est: qui malè facit, non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, & ab ipsa veritáte: sed & nos testimónium perhibémus; & nosti quóniam testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere; sed nólui per atraméntum & cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinus te vidére, & os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Omnia operátur unus atque idem Spíritus; * Et quosdam quidem pósuit in Ecclésia doctóres, déinde virtútes, éxinde grátias curatiónum. Allelúia, allelúia.

℣. Per sapiéntiam sanáti sunt quicúmque placuérunt tibi, Dómine: * Et quosdam. 1. *Cor.* 12. *Sap.* 9.

De Serm. S. Leónis Papæ. *De Pent. 1. Cap. 4. & 5.*

Lectio ij.

Sicut detestámur Ariános, qui inter Patrem & Fílium áliquam volunt esse distántiam; ita étiam Macedoniános páriter detestámur, qui licet Patri & Fílio tríbuant æqualitátem, Spíritum tamen Sanctum inferióris putant esse natúræ: non considerántes in eam blasphémiã se incídere, quæ neque in præsénti sæculo, neque in futúro sit remitténda judício, dicénte Dómino: Quicúmque díxerit verbum contra Fílium hóminis, remittétur ei; qui autem díxerit contra Spíritũ Sanctum, non remittétur ei, neque in hoc sæculo, neque in futúro. Pérmanens ítaque in hac impietáte, sine vénia est, quia exclúsit eum à se per quem póterat confitéri: nec umquam pervéniet ad indulgéntiæ remédium, qui patrocinatúrum sibi non habet advocátum. Ab ipso enim est invocátio Patris, ab ipso sunt lácrymæ pœniténtium, ab ipso sunt gémitus supplicántium. Et nemo potest dícere Dóminum Jesum, nisi in Spíritu Sancto, cujus æquálem cum Patre & Fílio omnipoténtiam, unámque deitátem evidentíssimè prædicat Apóstolus, dicens:

Divisiónes quidem gratiárum sunt, idem autem Spíritus; & divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dñs: & divisiónes operatiónum sunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. His, dilectíssimi, aliísque documéntis, quibus innumerabíliter divinórum eloquiórum corúscat auctóritas, ad veneratiónem Pentecóstes unanímiter incitémur; exultántes in honórem Sancti Spíritûs, per quem omnis Ecclésia Cathólica sanctificátur, omnis ánima rationális imbúitur; qui inspirátor fidei, doctor sciéntiæ, fons dilectiónis, signáculum castitatis, & totíus est causa virtútis.

℟. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem; * Qui étiam dedit Spíritum suum Sanctum in nobis. Allelúia, allelúia.

℣. Deus excélsus; ipse est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum; * Qui. 1. *Thess.* 4. *Ps.* 77.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 5.

IN illo témpore; Factum est in una diérum, & Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedéntes, & legis Doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilææ, & Judææ, & Jerúsalem: & virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et réliqua.

Homília Sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. Cap. 8. *num.* 6.

MOvet Scribas remíssum ab hómine peccátum: hóminem enim tantùm in Jesu Christo contuebántur. Et remíssum est ab eo, quod lex laxáre non póterat; fides enim sola justíficat. Deínde murmuratiónem eórum Dóminus intróspicit, dicítque fácile esse Fílio hóminis in terra peccáta dimíttere. Verùm enim nemo potest dimíttere peccata, nisi solus Deus: Ergo qui remíttit, Deus est; quia nemo remíttit nisi Deus. Deus in hómine manens, curatiónem hómini præstábat: & nulla ei agéndi & loquéndi erat difficúltas, cui subest totum posse quod lóquitur. Porrò autem ut ipse esse in córpore pósitus intélligi posset, qui & ánimis peccáta dimítteret, & re-

surrectiónem corpóribus præstáret, ait: Ut sciátis quóniam Fílius hóminis habet potestátem in terra dimíttere peccáta, ait paralytico: Surge. Sed quia omnis erat perficiéndi óperis rátio explicánda, adjécit: Tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Primùm remissiónem tríbuit peccáti, dehinc virtútem resurrectiónis osténdit, tum sublatióne léctuli infirmitátem ac dolórem corpóribus dócuit absutúram: postrémò réditu in domum própriam, iter in paradísum credéntibus esse redhibéndum.

℟. Quid cogitâtis in córdibus vestris? Quid est facílius dicere, Dimittúntur tibi peccáta, an dícere, Surge, & ámbula? * Ut autem sciátis quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, tibi dico: Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Allelúia, allelúia.

℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me, ut prædicarem indulgéntiam, & annum placábilem Dómino. * Ut autem. Glória. * Ut autem. *Luc.* 5. *Is.* 61.

Ad Benedíctus

Ant. 4. Virtus Dómini erat ad sanándum eos. Allelúia. *Luc.* 5.

Oratio.

Adsit nobis, quǽsumus, Dómine, virtus Spíritûs Sancti, quæ & corda nostra clementer expúrget, & ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum, . . . in unitáte ejúsdem.

CANON.

Ex Actis Ecclésiæ Mediolanénsis.

Sub S. Carolo P. 4. *T.* 11.

Moneátur pópulus, ut statis illis quátuor anni tempóribus, & privátim in suis quisque ædibus, & públicè in Ecclésia oret, ad Litánias convéniat, Deum precatúrus pro iis qui Sacraménto Ordinis initiántur.

Ad Magnificat

Ant. 3. Stupor apprehéndit omnes, & magnificábant Deum, & repléti sunt timóre, dicéntes: Quia vídimus mirabília hódie. Allelúia. *Luc.* 5.

SABBATO
Quatuor Temporum.
Semiduplex-majus.

Psalmi è III. Nocturno Dominicæ.

Incipit Epiſtola Cathólica beáti Judæ Apóſtoli.

Lectio j.

JUdas Jeſu Chriſti ſervus, frater autem Jacóbi, his qui ſunt in Deo Patre diléctis, & Chriſto Jeſu conſervátis & vocátis: Miſericórdia vobis & pax, & cáritas adimpleátur. Cariſſimi, omnem ſolicitúdinem fáciens ſcribéndi vobis de commúni veſtra ſalúte, necéſſe hábui ſcríbere vobis, déprecans ſupercertári ſemel tráditæ ſanctis fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præſcrípti ſunt in hoc judícium) ímpii, Dei noſtri grátiam transferéntes in luxúriam, & ſolum Dominatórem & Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum negántes. Commonére autem vos volo, ſciéntes ſemel ómnia, quóniam Jeſus pópulum de terra Ægypti ſalvans, ſecúndò eos qui non credidérunt, pérdidit: Angélos verò, qui non ſervavérunt ſuum principátum, ſed dereliquérunt ſuum domicílium, in judícium magni diéi vínculis ætérnis ſub calígine reſervávit. Sicut Sodóma & Gomórrha, & finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, & abeúntes poſt carnem álteram, factæ ſunt exémplum, ignis ætérni pœnam ſuſtinéntes: ſimíliter & hi carnem quidem máculant, dominatióné autem ſpernunt, majeſtátem autem blaſphémant.

℟. Quid orémus ſicut opórtet, neſcimus: ſed * Ipſe Spíritus póſtulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Allelúia, allelúia.

℣. In die illa, dicit Dóminus: effúndam ſuper domum David, & ſuper habitatóres Jerúſalem, Spíritum grátiæ & precum. * Ipſe Spíritus. *Rom.* 8. *Zach.* 12.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

De Pentec. Serm. 3. *n.* 8.

Lectio ij.

VEré múltiplex Spíritus, qui tam multipliciter fíliis hóminum inſpirátur, ut non ſit qui ſe

abscóndat à calore ejus; síquidem concéditur eis ad usum, ad miráculum, ad salútem, ad auxílium, ad solátium, ad fervórem. Ad usum quidem vitæ; bonis & malis, dignis páriter & indígnis commúnia bona abudantíssimè tríbuens. Ingrátus est qui in his quoque benefícium Spíritûs non agnóscit. Ad miráculum, in signis & prodígiis, in váriis virtútibus quas per quorúmlibet manus operátur. Ipse est antíqua mirácula súscitans, ut ex præséntibus fidem ástruat præteritórum. Sed quia nonnúllis hanc quoque grátiam sine própria utilitáte largítur, tértiò infúnditur ad salútem, cùm in toto corde nostro revértimur ad Dóminum Deum nostrum. Porrò ad auxílium datur, cùm in omni colluctatióne ádjuvat infirmitátem nostram. Nam cùm testimónium pérhibet spirítui nostro, quòd filii Dei sumus, ea inspirátio est ad consolatiónem. Datur étiam ad fervórem, cùm in córdibus perfectórum veheméntiùs spirans, válidum [illegible]nem caritátis accéndit; [illegible] non solùm in spe Filiórum Dei, sed étiam in tribulatiónibus gloriéntur, contumeliam glóriam reputántes, oppróbrium gáudium, despectiónem exaltatiónem. Omnibus nobis, ni fallor, datus est Spíritus ad salútem, ad fervórem non ita. Pauci enim sunt qui hoc Spíritu repleántur: pauci qui stúdeant æmulári. Orémus, fratres, ut compleántur in nobis dies Pentecóstes, dies remissiónis, dies exultatiónis, dies veríssimi jubiléi; & invéniat nos semper Spíritus Sanctus omnes propter præséntiam corporálem, páriter propter córdium unitátem, in eódem loco per promíssam stabilitátem, ad laudem & glóriam sponsi Ecclésiæ Jesu Christi Dómini nostri, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Qui confírmat nos in Christo, & qui unxit nos, Deus; qui & signávit nos. * Et dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris. Allelúia, allelúia.

℣. Dóminus Deus noster pépigit nobíscum fœdus. * Et dedit. 2. *Cor.* 1. *Deut.* 5.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 4.

IN illo témpore; Descéndit Jesus in Capharnaüm civitátem Galilææ; ibíque docébat illos Sábbatis: & stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsius. Et réliqua.

Homília Sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. [illegible] 58. & 63.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúriâ violátus, Judæam déserit: quin étiam immemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infidæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberâtum antè præmísit, & substítuit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: & prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermitti illa quæ mobilitáte magis ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta significat; ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus antè desívit; nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret; nec solvi legem, sed impléri. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrûs Simónis & Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, & diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum febris, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra avarítia est, febris nostra libído est, febris nostra ambítio est, febris nostra iracúndia est.

℟. Jesus docébat Sábbatis; & * Stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsius. Allelúia, allelúia.

℣. Sapiéntia in Ecclésiis Altíssimi apériet os suum, & in médio pópuli exaltábitur, & in plenitúdine sancta admirábitur: * Stupébant. Glória Patri. * Stupébant.

Luc. 4. *Eccli.* 24.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Colloquebántur ad ínvicem, dicéntes: Quod est hoc verbum, quia in potestáte & vir-

infúnde, cujus & ſapién-
tiâ cónditi ſumus, & pro-
vidéntiâ gubernámur. Per
Dóminum noſtrum Jeſum
Chriſtum Filium tuum,
qui tecum vivit & reg-
nat in unitáte ejúſdem
Spíritûs Sancti Deus, per
ómnia ſæcula ſæculórum.
℟. Amen.

tio initiándi ſunt,
náti excultíque
tibus eſſe débean
Clèricis inferiór
nun requirúntur
altiórem órdinis
aſcéndunt [illegible]
& probitátis &
quodam quaſi
præſtáre debent.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

FESTA FEBRUARII.

¶ *Si Festum simplex occurrat in Feriis Quadragesimæ, de eo fiet tantùm commemoratio post Vesperas & Laudes cum Versu ante Orationem, & Lectio de Sancto recitabitur ante Evangelium, duabus prioribus Scripturæ Lectionibus in unam coactis: Si verò commemoratio occurrat facienda die Dominicâ Quadragesimæ, tunc Lectio de Sancto erit nona, duabus posterioribus Homiliæ partibus in unam junctis, & omittetur Versus ante Orationem etiam in primis Vesperis Domin. Cætera Festa anticipantur aut transferuntur ad aliud Tempus, exceptis Festis Annuntiationis & Compassionis Beatæ Mariæ Virginis.*

DIE IX.

S. APOLLONIÆ Virginis & Martyris

Commemoratio.

Ant. & Versus post Vesperas de Communi Virg.

Oratio Fidéles tuos *ex eodem Communi.*

Ex Epístola sancti Dionísii Alexandríni ad Fábium Antiochénum.

Euseb. Hist. lib. 6. cap. 41.

Lectio.

NEquáquam ex Décii Imperatóris edícto persecútio apud nos cœpta est: sed íntegro anno antevérterat. Nam infáustus quidam vates ac poéta commóvit

Alexándriæ advérsùs nos gentílium turbas. Ab illo ígitur stimuláti, hanc solam pietátem, cultúmque dæmónum suórum existimábant, si cædibus advérsùs nos sævírent. Tunc admirándam illam provéctæ jam ætátis vírginem Apollóniam comprehendérunt: & maxíllas quidem ejus percutiéntes, cunctos ei dentes excussérunt. Accénso autem extrà urbem rogo, minabántur vivam se illam combustúros, nisi unà cum ipsis ímpia verba pronunciáret: At illa véniam deprecári paulísper visa, atque ínterim dimíssa, celériter in ignem insíliit, & conflagrávit.

DIE XVI.

SANCTI ONESIMI Discípuli sancti Pauli, Epíscopi & Martyris.

Commemoratio.

Ant. & Versus de Communi unius Martyris.

Oratio.

Deus, qui beátum Onésimum in vínculis Apóstoli Pauli génitum, charíssimum illi fratrem & fidélem minístrum in opus Evangélii sociásti: Da Ecclésiæ tuæ, ut quos Christo fílios adoptiónis párturit, illos ætérnum recípiat Apostólicâ prece beátos. Per eúmdem.

Ex Epístola sancti Pauli ad Philémon. & ex Tillem.

Lectio.

Onésimus servus Philemónis, relicto Dómino suo, ad Apóstolum Paulum Romæ captívum se cóntulit, à quo benígnè suscéptus, ac de fide instrúctus, baptizátus est. Eídem Apóstolo in cárcere ministrávit, donec ipsi visum est eum ad Philemónem remíttere cum Epístola, in qua inter cætera quæ de ipso dicit, hanc de eo facit honoríficam mentiónem. Obsecro te, pro meo fílio quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem & mihi & tibi útilis, quem remísi tibi. Tu autem illum, ut mea víscera, súscipe. Misit quoque idem Apóstolus per Onésimum Epístolam quam scripsit ad Colosséns. Tradunt eum Epíscopum fuísse ordinátum, & pro Christo Martyrium subiísse, sub Domitiáno.

AD LAUDES Oratio ut suprà.

Die XVIII.

SANCTI SIMEONIS, Episcopi & Martyris.

Commemoratio.

Ant. & Versus de Communi unius Martyris.

Oratio.

Omnípotens Deus, qui beáto Simeóni Mártyri tuo atque Pontífici, Christo confígi in cruce tribuísti; præsta, quæsumus, eódem intercedénte, ut terréna in nobismetípsis desidéria crucifigéntes, tibi firmiter adhærére valeámus.

Ex Libro V. Commentariórum S. Hegesíppi Historiógraphi.

Lectio.

Simeon fílius Cléophæ, inter consobrínos Christi Dómini annumerátus, eum in terris degéntem vidére potuerat. Post Jacóbi Apóstoli Martyrium, ab Apóstolis & à Dómini discípulis eléctus est, qui sedem Jerosolymitánam occupáre digníssimus esset. Cùm plúribus annis illam Ecclésiam secúndùm Apostolórum disciplínam rexísset, accusátus est quòd Christiánus esset. Cùm plúribus diébus gravióribus cæsus esset vulnéribus, in fídei confessióne constánti ánimo ita persevérávit, ut mirarétur vir Consuláris, qui judício præerat, quòd annum agens centésimum & vigésimum, tantum plagárum ac cruciátuum númerum immóbilis ac immótus sustinéret. Ad crucis supplícium damnátus, dignus hábitus est qui Domínico exémplo vitam finíret.

Officia S. Matthiæ & S. Macræ, semper fiunt ante Quadragesimam.

FESTA MARTII.

Die VII.

S. PERPETUÆ ET FELICITATIS, Martyrum.

Commemoratio.

Pridiè ad Vesperas.

Ant. Timor Dómini cum eléctis féminis gráditur, & cum justis & fidélibus agnóscitur: fir-

maméntum est Dóminus timéntibus eum. *Eccli.* 1. *Ps.* 24.

℣. Deus noster, refúgium & virtus: ℟. Non timébimus, dum turbábitur terra. *Ps.* 45.

Oratio.

Deus, fortitúdo certántium, & palma Mártyrum, qui fámulas tuas Perpétuam & Felicitátem contrà tormentórum immanitátem mirâ virtúte roborásti: quæsumus, ut sicut eárum nos triúmpho lætíficas, ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum.

Ex Actis apud Ruínart.

Lectio.

Perpétua & Felícitas in persecutióne Sevéri Imperatóris, Carthágine in Africâ, unà cum Revocáto, Saturníno, & Secúndulo comprehénsæ sunt, & in tenebricósum cárcerem detrúsæ, quibus ultra adjúnxit se Satyrus: erant adhuc Cathecúmenæ, sed paulò-post baptizátæ sunt. Paucis diébus interjéctis, è cárcere ad forum dedúctæ cum sóciis, post gloriósam confessiónem ab Hilariáno procuratóre damnántur ad béstias. Indè hílares descéndunt ad cárcerem; ubi váriis visiónibus recreántur & ad Mártyrii palmam accendúntur. Perpétuam, nec patris senio ferè conf{é}cti iterátæ preces & lácrymæ, nec ergà Fílium infántem pendéntem ad úbera matérnus amor, nec supplícii atrócitas à Christi fide dimovére unquam potuérunt. Felícitas verò instántis spectáculi die, cum octo jam menses prægnans esset, in magno erat luctu ne differrétur; leges quippe vetábant prægnántes supplício áffici. At précibus commártyrum accelerato partu, eníxa est fíliam. Cùmque in partu labórans doléret, ait illi quidam ex minístris: quæ sic modò doles, quid fácies objécta béstiis? Cui illa: Modò ego pátior quod pátior; illic autem álius erit in me qui patiétur pro me, quia & ego pro illo passúra sum. In Amphiteátrum toto spectánte pópulo, producúntur tandem generósæ mulíeres, Nonis Mártii. Ac primùm flagéllis cædúntur, tùm à ferocíssima vacca aliquándiù jactátæ, plagis concísæ, & in terram

nt. Demùm cum qui à váriis béstiis :rant, gladiatórum conficiúntur.
'ost Laudes.
Infirma mundi elé- us, ut confúndat ut non gloriétur caro in conspéctu *Cor.* 1.
Exultavérunt fíliæ ℟. Propter judícia ómine. *Ps.* 96.
'io Deus fortitúdo *d.*
) I E I X.
RAG. MILITUM :nsium Martyrum *ommemoratio.*
& Versus post Vesp Laudes de Com- lurium Martyrum.
Oratio.
:sta, quæsumus, ınípotens Deus, ut orióʃos Mártyres in sua conféssióne ·imus, pios apud te :â intercessióne sen- Per Dóminum.
S. Basílii Epíscopi. *ıil. in* 40. *Mart.*
Lectio.
Uadragínta Chri- sti mílites magni- túdine córporis, & lore ac virtúte, cæ- mnibus præcéllen- l militáres órdines regéndos promóti sunt; & propter militárē experiéntiam animíque fortitúdinē, jam primos honóres apud Imperatóres obtinébant. Ubi verò ímpium edíctum denuntiátum est, ne quis Christum profiterétur, tunc horum quílibet in médium procédens: En, ait, Christiánus sum. Quæ ut áudiit bárbarus judex, cùm considerásset regiónis natúram quòd esset frígida, & anni tempus quòd Hibérnum, & noctem in qua Bóreas máximè spiráret, jussit omnes nudos sub dio in média civitáte congelándos mori. Qui, loco summâ cum lætítiâ consp éct o, últimum étiam amíctum alácriter abjiciéntes, ad mortem properárunt. Una autem erat ómnium orátio: Quadragínta in stádium ingréssi sumus, quadragínta, ò Dómine, coronémur. Unus autem ex eórum número vacíllans ad pœnam desértor ábiit, luctum inconsolábilem sanctis relínquens. Verùm Dóminus eórum preces írritas esse non permísit. Nam custos Mártyrum, cùm evéntum observáret, mirum vidit spectáculū, Virtútes quas-

dam è cœlis descendéntes, & tanquam à Rege magna dona milítibus distribuéntes, quæ áliis quidem ómnibus dona dividébant, unum verò solum indonátum dimisérunt, qui statim dolóres detréctans, ad adversários transfúgit. Lictor autem ut illum defecísse vidit & ad bálneum accurrísse, seípsum in desertóris locum substítuit, & abjíciens vestes, nudis se permíscuit, eamdémque cum sanctis vocem emísit: Christiánus sum. Hic baptísma suscépit, non ab ullo, sed à própria fide: non in aqua, sed in próprio sánguine. Sicque, illucescénte die, adhuc spirántes igni tráditi sunt; & ignis relíquiæ in flúvium projéctæ.

DIE XVII.

SANCTI PATRICII Episcopi

Commemoratio.

Antiph. & Versus post Vesperas & Laudes de Communi unius Pontificis.

Oratio.

DEus, qui beátum Patrícium Hibérniæ Apostólum signis multímodis decóratum ad cœléstem glóriam transtulísti, præsta, quæsumus, ut ejus précibus & méritis adjuti ætérnæ beatitúdinis præmia consequámur. Per.

Lectio.

Vener. Bedæ in ejus vita.

PAtrícius inítio quinti sæculi, annos sexdecim natus in servitútem addíctus est, ex qua non nisi post annos sex eréptus. Deindè sese Sancti Martíni discípulum constítuit, qui eũ sacro Cleri órdini adscrípsit: Missus in Hibérniam ut Christi fidem prædicáret, barbarórum hujúsce regiónis incolárum conversióni annis sexagínta ingénti stúdio & felicíssimo éxitu laborávit. Hinc Hibernórũ Apóstolus nuncupátur, quorum étiam fuit secundus post Pallâdium Episcopus. Habétur ejus vita à venerábili Beda libris duóbus conscrípta, unde genuína ejus acta cólligi debent. Extat Remis sacéllum Sancto Patrício sacrum, quod Académiæ Reménsi, ex Cároli Cardinális à Lotharingia & Capítuli liberalitáte cessit, in quo servátur pars cápitis beáti Patrícii.

DIE XXV.

IN ANNUNTIATIONE *ET* INCARNATIONE *DOMINI.*

Solemne-majus.

¶ *Si Festum Annuntiationis & Incarnationis Dominicæ occurrat in aliqua Dominica Quadragesimæ, transfertur in Feriam secundam tam à Clero quàm à Populo. Si verò evenerit in Majori Hebdomada, aut infrà Octavam Paschæ, celebrabitur tam à Clero quàm à Populo Feriâ tertiâ Hebdomadæ Passionis.*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Officio Parvo.

Ant. 3. Roráte cœli désuper, & nubes pluant justum, aperiátur terra & gérminet salvatórem. *If.* 45.

Ant. 7. Emítte agnum, Dómine, dominatórem terræ de petrâ desérti ad montem fíliæ Sion. *If.* 16.

Ant. 2. Exáudi, Dómine; placáre, Dómine, atténde & fac, ne moréris propter temetípsum. *Dan.* 9.

Ant. 6. Miserére Israël, quem coæquásti primogénito tuo: reple glóriâ tuâ

pópulum tuum. *Eccli.* 36.

Ant. 5. Utinam dirúmperes cœlos & descénderes: Ecce réspice; pópulus tuus omnes nos. *If.* 64.

Capitulum. Isaïæ 62.

ELeváte signum ad pópulos. Ecce Dóminus audítum fecit in extrémis terræ, dícite fíliæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit: Ecce merces ejus cum eo.

℟. Audíte, domus David: Ecce virgo concípiet & páriet filium; & * Vocábitur nomen ejus, Emmánuël. ℣. Habitábit cum homínibus; & ipsi pópulus ejus erunt; & ipse Deus cum eis erit eórum Deus. * Vocábitur. Glória. * Vocábitur. *If.* 7. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

HÆC illa solémnis dies,
Dies salútis núntia,
Quâ missa cælo trístibus
Venêre terris gáudia.

UNIUS omnes crímine
Casu gravi lapsi sumus,
Ut ipse lapsos érigat,
Descéndit in terras Deus.

QUI Patris ætérno sinu
Ætérna Proles náscitur,
Obnóxius fit témpori,
Sinum nec horret Vírginis.

MORTALE corpus índuit,
Orbi piándo víctimam;
Ut innocénti sánguine
Scelus nocéntûm díluat.

QUI cuncta complet númine,
Nostros se in artus cólligit:
Ut nos redúcat ad Deum,
Est ipse nobíscum Deus.

¶ MUNDO redémptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriúsque Spíritus.
Amen.

℣. Tu exúrgens miseréberis Sion, ℟. Quia tempus miseréndi ejus. *Psal.* 101.

Ad Magníficat

Ant. 8. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Ecce ego addúcam servum meû Oriéntem; & áuferam iniquitátem terræ. *Zach.* 3.

Oratio.

DEus, qui Unigénitum tuum tibi coætérnû, ex María Vírgine hóminem in plenitúdine témporis fieri voluísti; præsta, quæsumus, ut ejus incarnatiónis Mystério adoptiónem filiórum recipiámus. Per eúmdem.

Fit

Fit commemor. de Feria.

Ad Completor. ut in Dominica.

Hymnus. Virgo Dei Génitrix *pag.* 39.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Verbum caro factum est: * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Psalmus Venite *p.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Pss. de Officio Parvo.

Ant. 1. Hæc dicit Dóminus: Zelátus sum Sion zelo magno; revértar ad Jerúsalem in misericórdiis. *Zach.* 1.

Ant. 2. Dabo in Sion salútem, & in Israël glóriam meam. *Is.* 46.

Ant. 3. Propè est Justus meus, egréssus est salvátor meus. *Is.* 51.

℣. Læténtur cœli, & exúltet terra ℟. A fácie Dómini, quia venit. *Ps.* 95.

De Isaïa Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ADjécit Dóminus lóqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est moléstos esse homínibus, quia moléstì estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet filium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuël: bútyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Lauda & lætáre filia Sion, quia ecce ego vénio & habitábo in médio tuî: & applicabúntur gentes multæ ad Dóminum, * Et erunt mihi in pópulum.

℣. Inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, & ero illórum Deus. * Et erunt. Glória * Et erunt. *Zach.* 2. 2. *Cor.* 6.

Lectio ij. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radice Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet; & requiéscet super eum Spíritus Dómini, Spíritus sapiéntiæ & intelléctûs, Spíritus consílii & fortitúdinis, Spíritus sciéntiæ & pietátis: & replébit eum Spíritus timóris Dómini. Non secúndùm visiónem oculórum judicâbit, neque se-

cúndùm audítum áurium árguet ; sed judicábit in justítia páuperes, & árguet in æquitáte pro mansuétis terræ : & percútiet terram virgâ oris sui, & Spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus.

℟. Solve víncula colli tui, captíva fília Sion : gratìs venúmdati estis & sine argénto redimémini ; quia * Ego ipse qui loquébar, ecce adsum.

℣. Implétum est tempus, & appropinquávit regnum Dei. * Ego ipse. Glória. * Ego ipse. *Is.* 52. *Marc.* 1.

Lectio iij. Cap. 35.

LÆtábitur desérta & ínvia ; & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans : glória Líbani data est ei, decor Carméli & Saron : ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis : Confortámini, & nolíte timére ; ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis ; Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt : tunc sáliet sicut cervus claudus, & apérta erit lingua mutórum ; quia scissæ sunt in desérto aquæ, & torréntes in solitúdine : & quæ erat árida, erit in stagnum ; & sítiens, in fontes aquárum.

℟. Indúere fortitúdine tuâ, Sion ; indúere vestiméntis glóriæ tuæ, cívitas Sancti : quia * Non adjíciet ultra ut pertránseat per te immúndus.

℣. Nunc princeps hujus mundi ejiciétur foràs. * Non adjíciet. Glória. * Non adjíciet. *Is.* 52. *Joan.* 12.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. Missus est Angelus Gábriel à Deo ad Vírginem desponsátam Joseph, de domo David, & nomen Vírginis, María. *Luc.* 1.

Ant. 1. Ingréssus Angelus ad eam, dixit : Ave, grátia plena, Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 4. Turbáta est in sermóne ejus, & cogitabat qualis esset ista salu-

tátio, &c. ait Angelus ei: Ne tímeas María. *Luc.* 1. ℣. Homo natus est in ea. ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus *Ps.* 86.

Sermo S. Leónis Papæ.

De Natali Dom. 11. *C.* 1.

Lectio iv.

Deus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est, statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, præparáta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia præsignávit, denúntians serpénti futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem suâ virtúte contéreret; Christum scílicet in carne ventúrum, Deum hominémque signíficans, qui natus ex Vírgine, violatórem humánæ propáginis incorrúptâ nativitáte damnáret.

℟. Speret Isfraël in Dómino, quia apud Dóminum misericórdia; & copiósa apud eum redémptio: & ipse * Rédimet Isfraël ex ómnibus iniquitátibus ejus. ℣. Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. * Rédimet. Glória. * Rédimet. *Ps.* 129. *Matth.* 1.

Lectio v.

Nam quia gloriabátur diábolus hóminē suâ fraude decéptum divínis caruísse munéribus, & immortalitátis dote nudátum duram mortis subiísse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenísse solátium; Deum quoque justè, severitátis exigénte ratióne, erga hóminem quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutásse senténtiam: opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus, cujus volúntas non potest suâ benignitáte privári, primam pietátis suæ dispositiónem sacraménto occultióre compléret; & homo diabólicæ iniquitátis versútiâ actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Creávit Dóminus novum super terram: * Fœmina circúmdabit virum. ℣. Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. * Fœmina. Glória. * Fœmina. *Jerem.* 31. *Luc.* 1.

Lectio vj. *Cap.* 2.

ADveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Fílius Dei de cœlésti sede descéndens, & à patérna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris; incomprehensíbilis vóluit comprehéndi; ante témpora manens esse cœpit ex témpore, universitátis Dóminus servílem formam, obumbrátâ majestátis suæ dignitáte, suscépit: impassíbilis Deus non dedignátus est homo esse passíbilis, & immortális mortis légibus subjacére. Novâ autem nativitáte génitus est, concéptus à Vírgine, natus ex Vírgine, sine patérnæ carnis concupiscéntia, sine matérnæ integritátis injúria; quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui & in se habéret humánæ substántiæ natúram, & humánæ carnis inquinaménta nescíret.

℟. Consolátus est Dóminus pópulum suum: * Parávit bráchium Sanctum suum in óculis ómnium géntium: † Et vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est à Dómino per Prophétam: Ecce virgo in útero habébit, & páriet fílium. * Parávit. Glória. †. Et vidébunt. *Is.* 52. *Matth.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. Ait Angelus (Maríæ) ecce concípies & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

Ant. 7. Hic erit magnus, & fílius Altíssimi vocábitur *Luc.* 1.

Ant. 1. Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus; & regni ejus non erit finis. *Luc.* 1.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël *Ps.* 97.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

IN illo témpore; Missus est Angélus Gábriël à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David; & no-

men vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. *in Luc. num.* 8.

ET ingréssus ad eam Angelus dixit: Ave grátiâ plena, Dóminus tecum: benedícta tu inter mulíéres. Ipsa autem ut vidit eum, mota est in intróitu ejus. Disce Vírginem móribus, disce Vírginem verecúndiâ, disce Vírginem oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, & ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíéres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum vidéret, solus Angelus reperíret: Sola sine cómite, sola sine teste, nè quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur... Disce, Virgo, verbórum vitáre lascíviam; María étiam salutatiónem Angeli verebátur. Soli Maríæ hæc salutátio servabátur: benè enim sola grátiâ plena dícitur, quæ sola grátiam quam nulla alia merúerat, consecúta est, ut grátiæ replerétur auctóre.

℟. Dixit María ad Angelum: * Ecce ancílla Dómini: † Fiat mihi secúndùm verbum tuũ. ℣. Nunc ergo, Dómine, tu es Deus, & verba tua erunt vera. * Ecce. Glória. † Fiat.

Luc. 1. *Reg.* 7.

Lectio viij.

VIrginem párere divíni est signum mystérii, non humáni. Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primùm audítur: Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini: contíngat mihi secúndùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promísso est. Simul ancíllam dicéndo, nullam sibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur: mitem enim humilémque paritúra, humilitátem débuit étiam ipsa præférre.

℟. Suscépit Deus Israël púerum suum recordátus misericórdiæ suæ, * Sicut locútus est ad patres nostros, Abraham & sémini ejus in sæcula. ℣. In me

ancílla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suã. * Sicut. Glória. * Sicut. *Luc.* 1. *Judith.* 13.

Lectio ix. Evangelium & Homilia Feriæ occurr.

℟. Beáta quæ credidísti: quóniam * Perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. ℣. Non est Deus, quasi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet? locútus est, & non implébit? * Perficiéntur. Glória. * Perficiéntur. *Luc.* 1. 1. *Num.* 23.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica & sic ad alias Horas.

Ant. 1. IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. *Joan.* 1.

Ant. 7. Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil, quod factum est. *Joan.* 1.

Ant. 5. In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognóvit; in própria venit, & sui eum non recepérunt. *Joan.* 1.

Ant. 6. Quotquot.

CANTICUM. *Isaiæ.* 52.

QUàm pulchri super montes * pedes annuntiántis & prædicántis pacem!

Annuntiántis bonum, prædicántis salútem, * dicéntis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox speculatórum tuórum: * levavérunt vocem, simul laudábunt.

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte simul, desérta Jerúsalem: * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus bráchium sanctum suum * in óculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines terræ * salutáre Dei nostri.

Ant. Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus. *Joan.* 1.

Ant. 8. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis; & vídimus glóriam ejus. *Joan.* 1.

Capitulum. 1. Joan. 4.

DEus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam

fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus? ℟. Aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Ad Benedíctus

Ant. 2. Visitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

Oratio ut supra in primis Vesperis.

Fit commemor. de Feria.

AD HORAS.

In fine Hymnorum Doxologia.

Mundo Redémptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriúsque Spíritus.
Amen.

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omissâ.

CANON.

Ex Concílio Lateranénsi.

Anno 649. *Can.* 3.

Si quis secúndùm sanctos Patres non confitétur própriè & secúndùm veritátem Dei genitrícem sanctam, sempérque Vírginem & immaculátam Maríam, útpotè ipsum Deum Verbum speciáliter & veráciter, qui à Deo Patre ante ómnia sǽcula natus est, in últimis sæculórum, absque sémine concepísse ex Spíritu sancto, & incorruptibíliter eam genuísse, indissolúbili permanénte & post partum ejúsdem virginitáte: condemnátus sit.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. *brev.* Deus rex noster operátus est salútem Deus. ℟. In médio terræ. Deus. Glória Patri. Deus. *Ps.* 73.

℣. Tu es ipse Rex meus, & Deus meus. ℟. Qui mandas salútes Jacob. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo. Redemptiónem. ℣. Mandávit in ætérnum testaméntum suum. Redemptiónem. Glória. Redemptiónem. *Ps.* 110.

℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus. ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Tim. 3.

MAniféstè magnũ est pietátis sacraméntũ, quod manifestátum est in carne, justificátum est in Spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória.

℟. *brev.* Dómini est assúmptio nostra. Dómini. ℣. Et Sancti Israël regis nostri. Dómini. Glória. Dómini. *Ps.* 88.

℣. Dóminus virtútum nobíscum, ℟. Suscéptor noster Deus Jacob *Is.* 45.

AD II. VESPERAS.

Pss. de Officio Parvo.

Ant. 1. QUæ ad patres nostros reprornífsio facta est, hanc Deus adimplévit filiis nostris. *Act.* 13.

Ant. 4. Ubi venit plenitúdo témporis, misit Fílium suum factum ex muliere. *Galat.* 4.

Ant. 3. Qui sanctíficat, & qui sanctificántur, ex uno omnes; propter quam causam non confúnditur fratres eos vocáre. *Hebr.* 2.

Ant. 6. Nusquam Angelos apprehéndit, sed semen Abrahæ; unde débuit per ómnia frátribus similári. *Hebr.* 2.

Ant. 5. Participávit carni & sánguini, ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. *Hebr.* 2.

Capit. ut in I. Vesperis.

HYMNUS.

AVE, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Evæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis:
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem:
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. In humilitáte nostra

memor fuit nostri (Dóminus:) ℟. Quóniam in ætérnū misericórdia ejus. *Ps.* 135.

Ad Magnificat

Ant. 2. Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi: nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. 1. *Joan.* 4.

Oratio ut supra in primis Vesperis.

Fit commemor. de Feria.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica; Reliqua ut heri.

¶ *In Solemnibus, nisi aliter notetur, Psalmi de Dominica in toto Officio etiam in I. Vesperis & I. Completorio, excepto quòd in utrisque Vesperis ultimus Psalmus erit* Laudáte Dóminum, omnes Gentes *pag.* 158.

In Dupl. & infra Psalmi de Feria in toto Officio.

AD MATUTINUM

IN NOCTURNO

In Solemnibus, prima Lectio, Scriptura de Communi Lectionum convenienti, quod habetur post Commune Sanctorum.

In Duplicibus & Semiduplicibus, prima Lectio Scriptura occurrens ex qua fit una: In Simplicibus duæ primæ Lectiones de Scriptura occurrente, secundâ & tertiâ in unam coactis. Te Deum *dicitur in omnibus Sanct. Festis.*

AD HORAS

CANON de Feria, nisi aliud assignetur.

DIE XXX.

In Festo

SANCTI REGULI

Silvanectensis Episcopi.

Simplex.

Omnia de Communi Ss. Pontificum pag. *xix.*

Oratio Deus, qui pópulis *pag.* xxiv.

Lectio iij.

Ex variis Hist. Eccles. monum.

Régulus, qui primùm ab Usuárdo, témpore Cároli Calvi públicis Ecclésiæ fastis inscriptus est, ab eódem obiisse dícitur in Castro Sylvanecténsi, cujus primus Epíscopus habetur. Post eum septem numerántur Epíscopi usque ad Livánium qui, sub Clodovæo magno, Concílio Aurelianénsi primo subscripsit. Hujus témpore cùm Sancti Pontíficis corpus revelátum esset, extrúcta est in honórem

ejus súmptibus Regis, Ecclésia in qua pósteà Judith, Cároli Calvi imperatóris filia, dum ad ejus túmulum orat, à fébribus liberáta est. Hæc Ecclésia cum monastério à Roberto Rege à fundaméntis instauráta, háctenùs ejus relíquias servat.

FESTA APRILIS.

Die II.

In Festo

SANCTI FRANCISCI de Paula, Cœnobitæ.

Simplex.

Omnia de Communi Cœnobitarum pag. xxxv.

Oratio.

DEus, humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum sanctórũ tuórum glóriâ sublimásti, tribue quæsumus, ut ejus méritis & intercessióne, promíssa humílibus prœmia felíciter consequámur. Per Dóminum.

Lectio iij.

Ex ejus vita apud Bolland.

FRancíscus, Paulæ in Calábria natus, à téneris annis solitúdinem dilígere, ac jejúniis & oratiónibus vacáre cœpit. Ad panem & aquam vix áliquid quadragesimális obsónii adhibébat: quam consuetúdinem ut fratres & soróres órdinis sui toto anni témpore retinérent, quarto eos voto astrinxit. Ecclésiam propè Paulam ædificávit, ac prima ibi Ordinis sui fundaménta jecit. Cùmque præ humilitáte, ómnium mínimus habéri vellet, alúmnos quoque suos Mínimos vóluit appellári. A Ludóvico undécimo Francórum Rege propter miraculórum famam expetítus, jubénte Sixto quarto, ad eum se cóntulit. Quem Rex magno cum honóre excépit in Palátio Plexitio prope Turónes, eóque in loco Monastériũ illi construxit. Ibi Francíscus mortis suæ præscius, ánimam Christo réddidit, anno ætátis círciter nonagésimo, salútis millésimo quingen-

tésimo séptimo. Cujus corpus dies úndecim insepúltum, ita incorrúptum permánsit, ut suávem étiam odórem efflaret. Eum Leo décimus in sanctórum númerum ascripsit.

DIE XIII.

In Festo

S. JUSTINI MARTYR.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris pag. vij.

Oratio Da nobis, quæsumus *pag.* xj.

De Sancto Justino

Ex Euseb. 4. *Hist. Hieron. de viris illust. Cap.* 23. *ipsius scriptis, & ex ejus Actis apud Ruinart.*

Lectio iij.

JUstínus, cui jure mérito Mártyris títulus, quasi speciális quædam prærogatíva tribúitur, quippe qui non sánguine solùm (quod sanè ipsi cum áliis plúrimis commúne est,) sed étiam verbis & scriptis Christiánæ fidei testimónium perhibúerit, eámque à Gentílium Judæórum, & hæreticórum calúmniis acérrimè vindicáverit; is Neápoli, urbe Samaríæ quæ Syris prímitùs Sichem dicta, ortus est, acris vir ingénii, memóriæ fácilis, boni constantísque judícii. Ab humaniéribus lítteris ad Philosóphiæ stúdia totum se tránsferens, post perlustrátas ómnium ferè Philosophórum sectas, in Platónica subsístit, donec à sene quodam venerándo melióra edóctus, brevi in Christiána Philosóphia magíster evásit, étiam sub hábitu Philósophi verbum Dei, & alta fidei mystéria prædicans. Ineúnte impérium Antoníno Pio, Romam proféctus ut Christianórum causam contra Gentílium calúmnias ágeret, Apológiam primam pro Christiánis Imperatóri ejúsque fíliis & Senátui Románo nuncupátam óbtulit. In Asiam revérsus, célebre suum cum Tryphóne Judæo hábuit collóquium. Inde Romæ, cùm álteram pro fide Christiána Imperatóribus Marco Aurélio & Lúcio Vero obtulísset Apológiam, fraude & machinatiónibus Crescéntis cujúsdam Philosóphi, quem audiéntibus plúrimis dísputans confutáverat, comprehénsus Justínus, coram Rústico Præside sistitur. Christiáni nomine, & Chris-

ti fidem constánter proféssus, cápite damnátur, & ad capitálem pœnam abdúctus, post vérbera secúri percússus, in Salvatóris confessióne tóties optátum Mártyrium consummávit anno Christi centésimo sexagésimo séptimo.

DIE XXIII.

In Festo

S. GEORGII MART.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris. pag. *vij.*

Oratio.

Deus, qui nos Beáti Geórgii Martyris tui méritis & intercessióne lætíficas: Concéde propítius, ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Lectio. iij.

Geórgius in Cappadócia natus, inter Orientáles Mártyres, Magni título commendátur; longo étenim & multíplici certámine pro fide, illum claruísse refert, qui ejus Mártyrii acta conscrípsit, unus ex suis discípulis. In Occidénte páriter ádeò illústre fuit hábitum ipsíus Martyriū, ut in illum idcírco sacræ illíus relíquiæ exportátæ, religioséque fuérint asservátæ. Plúribus tribunátibus felíciter functus, in persecutióne Diocletiána, Christianórum causam egit Geórgius, Imperatorémque univérsis impérii víribus in Religiónem armátum aggréssus, tantam famæ glóriam obtinuísse tráditur, ut ipsum proptéreà Reges in militári conflíctu invocáre consuétos, atque eúmdem propítium nactos fuísse testéntur multi gravitáte commendáti autóres. Románaquoque Ecclésia ad expugnándos fidei hostes, tres præcípuè invictíssimos Mártyres ac mílites fortíssimos, Maurítium, Sebastiánum, atque Geórgium invocáre solet.

DIE XXIV.

In Festo

SS. BOVÆ ET DODÆ

Virginum.

Semiduplex - minus.

Omnia de Communi Ss. Virginum pag. *xlvj.*

Oratio.

Deus qui nos hódie sanctárum Virginum Bovæ & Dodæ, annuâ festivitáte lætíficas, concéde propítius, ut eárum

adjuvémur précibus, quarum castitátis docémur exémplis. Per Dóminum.

Lectio ij.

Ex Flodoard. & aliis.

BOva Baldérici sanctíssimi Presbytéri soror castíssima, illústris génere, sed virtúte longè præstántior, ita à puerílibus annis, magnâ suorum diligéntiâ instistúta fuit & profécit in iis quæ ad fidem & pietátem Christiánam, probósque & sanctos mores pértinent, ut brevì æquáles, vel étiam grandióres ætáte longè superáret. Quod ut cognóvit Baldéricus frater, magnum illi & nóbile monastérium, à situ loci, monastérium supérius appellátum, extrúxit; & Deo in honórem beatíssimæ semper Vírginis Maríæ, atque Sancti Petri Apóstoli dicári curávit. In hoc Monastério, Bova jejúniis & oratiónibus vacans, ita piè & sanctè vixit, ut ómnium votis ad munus & officium Abbatíssæ vocáta fuérit: in quo múnere obeúndo, réliquo vitæ témpore, tam sanctum & illústre Christiánæ professiónis exémplar sibi commíssis sacris virgínibus præbuit, ut se Christo suo sponso placitúras indubitátè sperárent, si Abbatíssæ suæ Bovæ vestígiis insístere possent. Tandem Bova partim senio, partim vigíliis & jejúniis conféсta, feliciter in Dómino quiévit.

Lectio iij.

BOvæ succéssit illíus neptis Doda, virgo sanctíssimæ conversatiónis quam Bova docúerat carnis voluptátes & illécebras spérnere, fastus & pompas sæculi, honóres & opes contémnere, pietáti autem & rerum cœléstium contemplatióni studére, nihil dénique præter Christum, castíssimum castárum Vírginum sponsum amáre. Cùm verò Dodam júvenis quidam nóbilis dúcere percúperet uxórem, atque eídem jam à paréntibus desponsáta esset, nulla ratióne addúci pótuit, ut eâ in re paréntum desidério & voluntáti satisfáceret, maluítque Deo, cum sinceritáte mentis, integritátem córporis offérre & consecráre. Nimírum erant in illíus puéllæ péctore scintíllæ quædam cœléstis amóris; quibus accénsa, nullis áliis

capiebátur voluptátibus, terrénis cùm honóribus, tùm ópibus ita apud illam vilescéntibus, ut ne illórum quidem meminísse, si posset, optáret. Tandem méritis Bovæ Doda non impar, migrávit ad Dóminum: Quarum córpora in Ecclésia extra muros diù quievérunt; Undè póstmodùm quibúsdam revelatiónibus præcedéntibus, in novam Ecclésiam sunt deláta, ubi continuâ Deo famulántium puellárum reveréntiâ honorántur.

Die xxv.

In Festo

SANCTI MARCI

Evangelistæ.

Duplex-majus.

Si hoc Festum inciderit in diem Dominicam, anticipatur aut transfertur.

In I. Vesperis

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Ephes. 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelístas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

℟. Implétum est tempus, & appropinquávit regnum Dei: * Pœnitémini, & † Crédite Evangélio. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce super montes pedes evangelizántis & annuntiántis pacem. * Pœnitémini. Glória. † Crédite. *Marc.* 1. *Nahum.* 1.

HYMNUS.

CHristi perénnes núntii,
Retécta qui cœléstibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per orbem spárgitis:

Olim sub umbris cóndita
Vates sacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidístis hæc pleno die.

Humana quæ tulit Deus,
Divína quæ gessit homo,
Seris legénda pósteris,
Dictánte scripsístis Deo.

Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus:
Vestris adhuc in páginis
Nobis loqui non désinit.

¶ Sit laus Patri, laus Fílio,

Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus,
℟. Virtúte multâ. Allelúia, allel. allel. *Ps. 67.*

Ad Magnificat

Ant. 5. Exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem: exálta, noli timére: Ecce bráchium Dómini dominábitur. Allelúia. *Is.* 40.

Oratio ut infrà ad Laud.

Commemoratio Ss. Bovæ & Dodæ Virg. per Antiph. Casta generátio *ut in Communi* p. lj. *Oratio ut supra.*

AD MATUTINUM.

Invit. Deum qui vocávit nos in fide veritátis per Evangélium, * Venite, adorémus. Allelúia. 2. *Thess.* 2. *Ps.* 94.

Psalmus Venite *pag.* 6.

IN NOCTURNO.

Ant. 4. Spíritus Dómini locútus est per me, & sermo ejus per linguam meam. Allel. 2. *Reg.* 23.

Ant. 2. Vox mea ad filios hóminum: Accípite disciplínam meam; doctrínam magis quàm aurum elígite. Allelúia. *Prov.* 8.

Ant. 1. Suscípite insitum verbum quod potest salváre ánimas vestras. Allelúia. *Jacobi.* 1.

℣. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob,
℟. Et legem pósuit in Israël. Allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* 77.

℟. Super montem excélsum ascénde, tu qui evangelízas Sion: * Dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester. Allelúia, allel. ℣. Séquere me, vade, & annúntia regnum Dei. * Dic. *Is.* 40. *Luc.* 9.

Ex Libro S. Hyerónimi Presbyteri.

De scriptoribus Ecclesiast.

Lectio ij. *Cap.* 18.

Marcus, discípulus & intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ à frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cùm Petrus audivísset, & probávit, & Ecclésiæ legéndum suâ auctoritate dedit; sicut scribunt Clemens in sexto Hypotypóseon libro, & Pápias Hierapolitánus Epíscopus. Méminit hujus Marci & Petrus in Epi-

tola prima, sub nómine Babylónis, figuráliter Romam signíficans: Salútat vos Ecclésia quæ est in Babylóne colléćta, & Marcus filius meus. Assúmpto ítaque Evangélio quod ipse conféceraf, perréxit in Ægyptum: & primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam, tantâ doctrínâ & vitæ continéntiâ, ut omnes sectatóres Christi ad exémplum suì cógeret. Dénique Philo disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiã adhuc Judaïzántem, quasi in laudem gentis suæ librũ super eórum conversatióne scripsit. Et quómodò Lucas narrat Jerosólymæ credéntes ómnia habuísse commúnia: sic & ille, quod Alexandríæ sub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, & sepúltus Alexandríæ, succedénte sibi Aniáno.

℟. Misit me Christus evangelizáre, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi. * Nonne stultã fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Allelúia, allelúia. ℣. Ubi litterátus, ubi legis verba pónderans, ubi doctor parvulórum? * Nonne stultam. 1. *Cor.* 1. *Is.* 33.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio iij. *Cap.* 13.

IN illo témpore; dixit Jesus discípulis suis: In omnes gentes primùm opórtet prædicári Evangélium. Et réliqua.

Homília sancti Justini Mártyris.

Apolog. 2. ad Antoninum imperatorem senatumque Romanum. Anno 150.

QUi à Géntibus orti sunt, cùm nihil unquam de Christo accepíssent ad illud tempus quo Apóstoli Hierosólymis egréssi, ea quæ illius erant, nuntiavérunt, prophetiásque tradidérũt; tum gáudio fidéque compléti, idólis, id est, simulácris núntium remisérunt: Deóque qui orígine caret, Christi benignitáte se consecrárunt. Atque ut intelligátis antè cógnitum & provísum esse, fore ut hæc maledícta in eos qui Christum profiteréntur, jaceréntur; futurósque míseros eos qui eum convítiis maledictis-

quæ afficerent, veteráque instítúta servánda esse cū laude dícerent: audíte quæ paucis verbis ab Isaía perstrícta sunt: Væ iis qui dúlcia amára esse dicunt, & quæ amára sunt, dúlcia. Qui nostri causâ homo factus, cùm ab ínferis excitátus esset, eísque se ostendísset, docuíssetque eos prophétias, quibus hæc ómnia fore prædícta essent, légere: cùmque illi in cœlum reverténtem vidíssent atque credidíssent, vimque illinc ipsis missam ab eo accepíssent, & ad omne hóminum genus proféćti essent, hæc docuérunt, appellatíque sunt Apóstoli.

℟. Manifestáta est nunc grátia Dei per illuminatiónem salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem † Per Evangélium in quo pósitus sum ego prædicátor. Allelúia, allelúia. ℣. Ascéndit super cœlum cœli, ecce dabit voci suæ vocem virtútis. * Qui. Glória Patri. † Per. 2. Tim. 1. ℣. 67.

AD LAUDES.

Ant. 1. QUàm speciósi pedes Evangelizántium pacem, Evangelizántium bona. All. *Rom.* 10.

Ant. 4. Pervénimus ad vos in Evangélio Christi; spem habéntes crescéntis fidei vestræ, in vobis magnificári. Allelúia. 2. *Cor.* 1.

Ant. 1. Spem quæ repósita est vobis in cœlis, audístis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos. Allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 2. Digne Evangélio conversámini, in uno Spíritu unánimes, collaborántes fidei Evangélio: quia vobis donátum est ut in Christum credátis Allelúia. *Phil.* 1.

Ant. 3. Glória, honor & pax omni operánti bonum, in die cùm judicábit Deus occúlta hóminum secúndùm Evangélium meū. Allelúia. *Rom.* 2.

Capitulum. Josuë 1.

NOn recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut custódias & fácias ómnia quæ scripta sunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat,

℟. Et intelléctum dat párvulis. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 118.

Ad Benedictus

Ant. 6. Mihi data est grátia hæc, in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, & illumináre omnes. Allelúia. *Ephes.* 3.

Oratio.

DEus, qui beátum Marcum Evangelistam tuum Evangélicæ prædicatiónis grátiâ sublimásti: tribue, quæsumus, ejus nos semper & eruditióne profícere, & oratióne deféndi. Per Dóminum.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omissâ.

AD TERTIAM.

Capitulum ut suprà in primis Vesperis.

℟. *brev.* Quanta audívimus & cognóvimus. Allel. all. Quanta. ℣. Et patres nostri narravérunt nobis! Allel. all. Quanta. Glória. Quanta. *Ps.* 77.

℣. Patres nostri annuntiavérunt nobis ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. Allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* 43.

AD SEXTAM.

Capitulum ut suprà in Laudibus.

℟. *brev.* Ecce lábia mea non prohibébo. Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Dómine tu scisti. Allelúia, allelúia. Ecce. Glória. Ecce.

℣. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo. ℟. Veritátem tuam & salutáre tuum dixi. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 39.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Thess. 2.

SIcut probáti sumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo qui probat corda nostra.

℟. *brev.* Elóquia Dómini elóquia casta. Allelúia, all. Elóquia. ℣. Argéntum igne examinátum. Allelúia, allelúia. Elóquia. Glória. Elóquia. *Ps.* 11.

℣. Ignítum elóquium tuum veheménter. ℟. Et servus tuus diléxit illud. Allelúia, allelúia, allel. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus.

pitulum, Hymnus &
r ut suprà in primis
ris.
'Magníficat
t. 1. Quod audívi-
le verbo vitæ, an-
imus vobis, ut &
societátem habeátis
:um, & societas nos-
: cum Patre & cum
ejus Jesu Christo.
ina. 1. *Joan.* 5.
io ut suprà ad Laud.
IE XXVI.
In Festo
CTI CLETI
pæ & Martyris
Simplex.
ria de Communi unius
rris pag. *vij.*
tia Omnípotens,
térne Deus *pag.* xj.
Libro sancti Irenæi
scopi & Mártyris
dvérsùs hæreses.
ib. 1. *Cap.* 3.
Lectio iij.

MAximæ & anti-
quíssimæ & óm-
nibus cógnitæ &
ssíssimis duóbus A-
lis Petro & Paulo
s fundátæ & consti-
Ecclésiæ, eam quam
ab Apóstolis tradi-
n & annuntiátam
nibus fidem, per suc-
nes Episcopórũ per-
item usque ad nos,
indicántes, confúndimus
omnes eos qui quoquómodò,
vel per suî placéntiam
malam, vel vanam glóriam,
vel per cæcitátem & malam
senténtiam, prætérquàm opórtet,
cólligunt. Ad hanc enim Ecclésiam
propter potentiórem principalitátem
necésse est omnem convenire Ecclésiam,
hoc est, eos qui sunt úndique
fidéles; in qua semper ab his qui
sunt úndique, conserváta est ea quæ
est ab Apóstolis tradítio. Fundántes
ígitur & instruéntes beáti Apóstoli
Ecclésiam, Lino Episcopátũ administrándæ
Ecclésiæ tradidérunt. Hujus Lini
Paulus in his quæ sunt ad Timótheum
Epístolis méminit. Succédit autem ei
Anaclétus. (Hic ab Epiphánio & à
plerísque Latinórum Cletus dícitur)
& à Lini morte sub Imperatóribus Tito
& Domitiáno, Románam rexit Ecclésiam.
Illum cum Lino à beáto Petro dum
víveret, in partem sollicitúdinis
áliquam assúmptum fuísse, commúnis
est apud antíquos senténtia. Cum
Románam sedem duódecim annos
tenuísset, martyr occubuísse tráditur;
& qui-

dem in cánone missæ recensétur inter mártyres ritu antiquíssimo. Illíus natálem, sub título mártyris comméndant martyrológia Bedæ & Flori; quibus Usuárdus his ánnuit verbis: Romæ natális Sancti Cleti Papæ, qui secúndus post Apóstolum Petrum, cùm rexísset Ecclésiam annis duódecim, persecutióne Domitiáni, martyrio coronátus est. Succesśórem hábuit sanctū Cleméntem.

DIE XXVII.

In Festo

S. MARIÆ ÆGYPTIÆ

PŒNITENTIS.

Semiduplex - minus.

IN I. VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Isaï. 54.

NOli timére, quia non confundéris, neque erubéśces: non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ oblivisćéris.

HYMNUS.

O Vos cum cítharis júngite cantus,
Cœtus angélici: fœmina sacris
Quondam pulsa ádytis, débita cœlo,
Nunc ad sydéreas tránsvolat arces.

HÆC olim ténebris óbsita densis,
Jam cœlo nova lux áddita fulget,
Et monstrat fáciles prævia portus
Passis naufrágium triste pudóris.

QUÆ non divus amor péctora mutat!
Ut cœli rádius fulsit ab alto,
Urbes, seque fugit: nulla sat altos,
Quo se condat, habet sylva recéssus.

ILLI pro thálamo frígida rupes,
Lautis pro dápibus grámminis herba:
Nec soles cálidos veste repéllit,
Nec duras hyemes péllibus arcet.

JAM tu digna polo, désere terras;
Placásti lacrymis núminis iram:
Jam tu pasta sacro córpore Christi,
Ætérnæ cápias pábula mensæ.

PATRI máxima laus, máxima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum sacrilegum

pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Miserátor & misé-ricors Dóminus, ℟. Longánimis, & multùm misé-ricors. Allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* 102.

Ad Magníficat

Ant. 6. In moménto indignatiónis abscóndi fáciē meam parúmper à te, & in misericórdia sempitérna misértus sum tuì, dixit redémptor tuus. *Is.* 54.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invit. Dóminum vocántem peccatóres ad pœniténtiam: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Luc.* 5.

Psalm. Venite. *pag.* 6.

IN NOCTURNO.

Ant. 2. Prosternens se dómino, clamábat dicens: Súbveni quæso te, Dómine Deus meus, mihi. Allelúia. *Judith.* 9.

Ant. 4. Convérte me, & convértar: quia tu Dóminus Deus meus. Allel. *Jerem.* 31.

Ant. 7. Parcis ómnibus; quóniam tua sunt, Dómine, qui amas ánimas. Al. *Sap.* 11.

℣. Propter nomen tuū, Dómine, ℟. Propitiáberis peccáto meo. Allelúia, allelúia, allelúia *Ps.* 24.

℟. Si revérteris, ait Dóminus, ad me convértere; non commovéberis: * Lava à malítia cor tuum, ut salva fias. Allel, allel.

℣. Ego quos amo, árguo & castígo; æmuláre ergò, & pœniténtiam age. * Lava. *Jerem.* 4. *Apoc.* 3.

Lectio ij.

MAría Ægyptia duodecénnis témpore Justíni Imperatóris, relíctis paréntibus, Alexandríam venit, fuítque per annos septémdecim in eâ civitáte peccátrix. Cùm autem Jerosólymam profécta, Calváriæ templum in festo Exaltatiónis sanctæ Crucis íngredi tentásset, ter divínitùs repúlsa, in átrio coram imágine Deíparæ Vírginis vovit pœniténtiam, si licéret sibi vivíficum Crucis lignum vidére & adoráre. Moxque templum ingréssa, vidit & adorávit. Inde sumpto trium panum viático, perceptâque Eucharístiâ in Oratório sancti Joannis, ad ripam Jordánis ultrà flumen in vastíssimam solitúdinem secéssit.

℟. Ibat post amatóres suos, & meî obliviscebátur, dicit Dóminus: ecce ego lactábo eam, * Et ducam in solitúdinem, & loquar ad cor ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Vocábo non dilectam, dilectam; & non misericórdiam consecútam, misecórdiam consecútam. * Et ducam. *Os.* 2. *Rom.* 9.

Lectio iij.

IBi, consúmpto viático, detritísque véstibus, ignóta permánsit annis quadraginta septem, donec ad torréntem quemdam occúrrit ei Zózimas Présbyter, à quo obtínuit ut vésperè in Cœna Dómini in advérsam Jordánis ripam afférret sibi Corpus & Sánguinem Dómini, quorum participatióne tot annos carúerat. Condícto die accéssit ad eúmdem locum Zózimas, quò & María pervénit; recitatóque Symbolo & Oratióne Domínicâ, ut moris erat, accépto étiam pacis ósculo, divína dona suscépit; rursúmque precáta est Zózimam, ut anno recurrénte, ad eúmdem torréntem veníret. Qui cùm eò accéssit, conspéxit corpus ejus jacens in terra, in qua scripta hæc legit: Sépeli, Abba Zózima, míseræ Mariæ corpúsculum; redde terræ quod suum est, & púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me quæ móriar nocte salutiferæ passiónis post divínæ & sacræ Cœnæ communiónem. Pio voto obtémperans Zózimas, corpus beátum in ipso loco terræ mandávit. Hic pósteà vitam ejus scripsit, per quam memóriæ ejus venerátio per Oriéntem & Occidéntem propagáta est.

℟. Remittúntur tibi peccáta; * Fides tua te salvam fecit: † Vade in pace. Allelúia, allelúia. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, & quasi nébulam peccáta tua. * Fides. Glória Patri. † Vade *Luc.* 7. *Is.* 44. Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. VEnit Fílius hóminis quærere & salvum fácere quod períerat. Allel. *Luc.* 19.

Ant. 3. Vadit ad ovem quæ períerat, donec invéniat eam. All. *Luc.* 15.

Ant. 6. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros suos gaudens. Allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 4. Dico vobis: Gaudet super eam magis quàm super nonagínta novem, quæ non erravérunt. Allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 5. Ita dico vobis: Gaudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte. Allelúia. *Luc.* 15.

Capitulum. Sap. 11.

Miseréris ómniũ, quia ómnia potes; & dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam: díligis enim ómnia quæ sunt, & nihil odísti eórum quæ fecísti.

℣. Ad me, Deus meus, ánima mea conturbáta est: ℟. Proptéreà memor ero tuì de terra Jordánis. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 43.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Miseratiónum Dómini recordábor; laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit, & super multitúdinem bonórũ quæ largítus est secúndùm indulgéntiam suam. Allelúia. *Is.* 63.

Oratio.

Largíre nobis, miséricors Deus, ut beáta María Ægyptia, quæ, te super ómnia diligéndo, suórum accépit véniam delictórum, pœniténtiæ salutáris donum nobis obtíneat. Per Dóminum.

AD HORAS

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omissâ.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. *brev.* Dicam Deo: suscéptor meus es. Allel. all. Dicam. ℣. Quare oblítus es meî? Allel. all. Dicam. Glória. Dicam.

℣. Quare tristis es, ánima mea, & quare contúrbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. Allelúia, allel. allelúia. *Ps.* 41.

AD SEXTAM.

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Deus, vitam meam annuntiávi tibi. Allelúia, allel. Deus. ℣. Posuísti lácrymas meas in conspectu tuo. Allel. all. Deus. Glória Patri. Deus. *Ps.* 55.

℣. Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem. ℟. Quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei. Allelúia, allel. allelúia. *Ps.* 6.

AD NONAM.

Capitulum. Tob. 13.

Convertímini, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, credéntes quòd fáciat vobíscum misericórdiam suam; ego autem & ánima mea in eo lætábimur.

℟. *brev.* Noli oblivísci, ánima mea, retributiónes Dómini. Allelúia, allelúia. Noli. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. Allel. allel. Noli. Glória. Noli. *Ps.* 102.

℣. Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi. ℟. Et ánima mea quam redemísti. Allelúia, allellúia, allelúia. *Ps.* 70.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum, Hymnus & Versus ut suprà in primis Vesperis.

Ad Magníficat

Ant. 4. Ubi abundávit delíctum, superabundávit grátia, ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam. Allelúia. *Rom.* 5.

Oratio ut suprà ad Laudes.

DIE XXIX.

In Festo

SS. GUMBERTI & uxoris ejus BERTHÆ ABBATISSÆ.

Simplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum pag. xiij.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut intercedéntibus sanctis Martyribus tuis Gumbértho & Berthâ & à cunctis adversitátibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Lectio iij.

Ex monum. Hist. Remens.

Quo témpore sanctus Nivárdus Reménsem regébat Ecclésiam, fulgébant in hac civitáte multi sanctitáte conspícui, qui caritátis igne succénsi, virtútum suárum odórem longè latéque sparsérunt. Inter hos éminent Gumbértus & Bertha matrimónii quidé nexu conjúncti ínvicem; at ambo, ut génere, sic & pari propósito & sanctimóniâ illústres. Gumbértus beáti Nivárdi frater, & ex regni Optimátibus, cum prole caréret, & amplíssimo gaudéret património, illud Deo dicándum pénitùs státuit, & quidem

quidem Remis, ubi monastérium puellárum Divo Petro sacrum ad portam Collatitiam pósuit, regále nuncupátum, quòd Régiæ subésset potestáti, distínctum ab eo quòd sanctus Baldéricus strúxerat, & cui præfúerat Bova; cujus quidem nullum restat adhuc vestígium, præter sacéllum beáto Patrício Hibernórum Apóstolo sacrum. Prædícto monastério rebus necessáriis affátim instrúcto, Gumbértus extrà natále solum peregrinári cúpiens, ut Deo libériùs posset famulári, relíctâ cónjuge ac spretis mundi illécebris, in Hybérniam se recépit, ut sanctórum civis factus, ascéticæ vitæ delícias attentiùs degustáret. Ibi Cænóbium cóndidit, ubi aliquándiù sub sanctæ régulæ jugo & institutióne degit. At regiónem ingréssi bárbari, cuncta rapínis & cœdibus vastántes, cùm horum rábiem temperatûrus iísset óbviam, ab illis cápite truncátus, martyr occúbuit. Bertha Gumbérti uxor, & relícta, Vírginum páriter cóndidit monastérium apud Avénnacum, quod suis ditávit bonis. Illústris hujus fundatrícis privígni indígnè feréntes quòd bona sua Ecclésiis lárgiùs erogáret, necem ei intulérunt; qui in bellui nam ferítatem versi, sui scéleris pœnam dedére statim. Córpora sanctórũ cónjugum & mártyrum piè servántur in Ecclésia Avennacénsis abbátiæ, quæ ob peregrinórũ concúrsum & mirácula quæ sæpiùs fiunt méritis & intercessióne sanctæ Berthæ, inter Gálliæ celebrióres recenséri potest.

DIE XXX.

In Festo

SANCTI MARCULPHI Presbyteri & Abbatis.

Simplex.

Omnia de Communi Ss. Presbyterorum pag. *xxx.*

Oratio.

INtercéssio nos, Dómine, beáti Marcúlphi Presbyteri & Abbátis comméndet, ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur Per Dóminum.

Ex ejus vita apud Bolland.

Lectio iij.

MArcúlphus, ineúnte sexto sæculo, apud Bajocásses natus, relíctis ómnibus, sanctum Possessó-

rem Epíscopum Constantiénsem ádiit, ab eóque présbyter & sacri verbi præco institútus est. In conciónibus suis id passim fidélibus inculcábat, ut quod in sacro fonte promíserant & móribus tenérent, & exercérent opéribus. Subínde à Childebérto locum in eádem diœcési construéndo Monastério aptum, Nantum nómine, consecútus, Carnúlfum & Domárdum cómites sibi adjúnxit, formandísque discípulis incúbuit, quibus mox per cellas non paucas multiplicátis, ipse quasi Abbas monachórum totíus regiónis efféctus est. Plura mirácula íbidem edidísse dícitur; non nulla étiam in castro Suessiónum Compéndio sub óculis ejúsdem Childebérti regis, qui cùm Suessiónicum Clotárii fratris regnum per bellum Saxónicum occupásset, aliquándiù ibi remánsit, & Marcúlphum ad se íterum veniéntem excépit. Non multò post hoc iter, in monastério suo Nanto morte præréptus, à sancto Laudo sepúltus est in túmulo quem ádiit Sanctus Audoénus, indéque sanctum corpus levávit rogátu Bernúni Abbátis. Everso ad finem noni sæculi à Normánis Nanténsi Cœnóbio, sancti Marcúlphi relíquiæ in villam régiam pagi Laudunénsis Corbiniacum dictæ, translátæ sunt; ibíque erécta est in ejus honórem Basílica, in qua ejus virtus, máxime in curándis strumis, enítuit.

FESTA MAII.

DIE I.

IN FESTO
S. *PHILIPPI* ET *JACOBI*
[ALPHÆI]
APOSTOLORUM.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apostolorum pag. iij. *exceptis quæ sequuntur.*

IN I. VESPERIS

HYMNUS.

QUI se, relíctis ómnibus,
Addíxerant Apóstoli,
Tristes recénti fúnere
Jesum dolébant mórtuum.

AT vos dolórem pónite:
Se suscitávit mórtuum:
Indígna mortis víncula
Rumpéndo se probat Deum.

PERVADIT occlúsas fores,
Vestro vidére se choro,
Artus sacros dat tángere,
Nec temnit oblátas dapes.

SERVATA monstrat vúlnera
Nostræ salútis óbsides:
O quanta nubes téstium
Fidem sopítam súscitat.

APOSTOLORUM sénsibus
Qui te reveláſti, Deus;
Et te, vacíllet ne fides,
Nóstris revéla méntibus.

UNI sit & Trino Deo,
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Ad Magnificat

Ant. 3. Vóluit (Jesus) exíre in Galilæam, & invénit Philíppum; & dicit ei: sequére me. Allelúia. *Joan.* 1.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

IN NOCTURNO.

Lectio ij.

Ex Evang. & Euseb. lib. 3. hist. Cap. 30. 31. 39.

PHilíppus Bethsáïdæ natus, unus ex duódecim Apóstolis fuit, qui primùm à Christo Dómino vocáti sunt, à quo Nathánaël, cùm accepísset venísse Messíam in lege promíssum, ad Dóminum dedúctus est. Cùm Christus hóminum insígnem multitúdinem páscere vellet, sic Philíppum affátus est: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Gentíles Salvatórem vidére cupiéntes, ad Philíppum accessérunt. Is, accépto Spíritu sancto, cùm Evangélium prædicásset, & Hierápolim Phrygiæ tandem venísset, pro Christi nómine morte affféctus est. Jacóbus frater Dómini cognoménto Justus, ab ineúnte ætáte vinum & síceram non bibit, carne abstínuit, nunquam tonsus, nec unguénto, nec bálneo usus est. Huic uni licébat íngredi in Sancta. In templum solus intráre, atque ibi génibus flexis pro peccátis pópuli supplex Deum precári consuéverat; ádeò ut génua ipsíus instar caméli occallúerint, dum assíduè Deum vénerans, & pro salúte pópuli vota fáciens humi sternerétur. Eū post Christi Ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum constituérunt. Hic eò quòd Christum Dei Fílium prædicáret, ex pinnáculo templi præcipitátus est. Cùmque nondum esset mórtuus, lapídibus primùm est impetítus: deínde dum pro persecutóribus cèt semivívus oráret, fullóni fuste in cápite percússus ánimam Deo réddidit. Unam scripsit Epístolam, quæ prima est eárum quæ Cathólicæ dicúntur.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, & in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Tractat. 67. in Joan.

ERigénda est nobis, fratres, ad Deum ma-

jor inténtio, ut verba sancti Evangélii, quæ modò in nostris áuribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúmque possímus. Ait enim Dominus Jesus: Non turbétur cor vestrum: créditis in Deum, & in me crédite. Ne mortem tanquam hómines timérent, & ideò turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis, inquit, in Deum, & in me crédite. Cónsequens est enim, ut, si in Deum créditis, & in me crédere debeátis: quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus. Créditis in Deum, & in eum crédite, cui natúra est, non rapína, esse æquálem Deo: semetípsum enim exinanívit, non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens.

Si Dominica fuerit, vel secunda aut tertia Feria Rogationum, omittitur Homilia in Evangelium Dominicæ vel utriusque Feriæ, quod legitur in fine Missæ; & sic in simili casu.

Ad Benedíctus

Ant. 7. Dicit Jesu Philíppus, Dómine, osténde nobis Patrem & súfficit nobis. Dicit ei Jesus: Philíppe, qui videt me, videt & Patrem; ego in Patre, & Pater in me est. Allelúia. *Joan.* 14.

Oratio.

Deus, qui nos ánnuâ Apostolórum tuórũ Philíppi & Jacóbi solemnitáte lætíficas: da nobis ipsórum précibus, in Unigéniti tui passióne & resurrectióne consórtium, ut parátam in domo tua mansiónem hæreditáte consequámur. Per eúmdem.

AD II. VESPERAS.

Hymnus ut supra in primis Vesperis.

Ad Magnificat

Ant. 1. Jesus Assúmptus est, & ascendérunt (discipuli) ubi manébant Petrus & Joánnes, Jacóbus & Andréas, Philíppus & Jacóbus Alphæi. Allelúia. *Act.* 1.

Oratio ut supra ad Laud.

Deindè fit commemor. S. Athanasii Episcopi & Ecclesiæ Doctoris per Ant. Beátus qui *ut in Communi Doctoris* pag. *xxvj.*

Oratio Præsta *ut infra.*

DIE II.

In Festo

SANCTI ATHANASII

EPISCOPI

& Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex-majus.

Omnia de Communi Doctorum pag. xxv. exceptis quæ sequuntur.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanásius asséruit, & conveniénter intellígere valeámus, & verácitér profitéri. Per eúmdem.

Ex ejus oper. Rufin. Sozom. &c.

Lectio ij.

ATbanásius Diáconus, ab Alexándro Epíscopo Alexandríno ductus ad Concílium Nicænum, Ariános ácriter impugnávit. Alexándro suffé&tus, Aríum constánter ab Ecclésiæ communióne répulit; unde de Eusébii Nicomediénsis Epíscopi, aliorúmque multórum in se ódium concitávit. Hi cum Meletiánis schismáticis inito consílio, suis calúmniis à Constantíno óptimo príncipe, sed nímiùm crédulo, impetrârunt ut Tréviros amandarétur, ubi à Maximíno Epíscopo honorificentíssimè excéptus est. Post óbitum Constantíni revocátus, íterum ab inimícis, tam apud Júlium Papam, quàm apud Constántium Imperatórem, est impetítus. Hujus auctoritáte coácta est Synodus apud Antiochíam, in qua depósitus est, & depósito Gregórius Cáppadox substitútus: Sed à Júlio Papa in Synodo quinquagínta Episcopórũ ínnocens declarátus, agénte Constante Constántii germáno, in Synodo Sardicénsi ex utróque império congregáta absólvitur, & sedi suæ restitúitur. Sublato è vivis Constánte, sex annis latére coáctus est Athanásius, quòd eum Constántius íterum ab Ariánis cirvumvéntus ad necem quæreret. Post mortem verò Constántii Alexandríam revérsus, Synodum hábuit cum Confessóribus de recipiéndis iis qui ab Ariánis decépti fúerant; tantâque prudéntiâ rem gravíssimam definiit, ut Ecclésiam visus fúerit im-

imminénti perículo eripuísse. Sed cùm idolórum cultóribus gravis esset, à Juliáno exagitátus, Alexandríæ delítuit, donec sedáta esset persecútio. Sub Joviáno cathólico príncipe pacíficè suam rexit Ecclésiam. Valens autem Joviáni succéssor, ab Eudóxio Ariáno baptizátus, Athanásium in patérno monuménto quátuor menses delitéscere coégit. Tandem Alexandríam post tot labóres & tempestátes revérsus, in pace quiévit; & anno Episcopátûs sui quadragésimo sexto, Christi trecentésimo septuagésimo tértio in léctulo suo mórtuus est.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 10.

In illo témpore; Dixit Jesus duódecim discípulis suis: Cùm persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam.

Homília sancti Athanásii Epíscopi.

Apolog. de fuga sua. num. 15. & 16.

Dominus, útpote Deus ac Verbum Patris, non ignórans, quodnam próprio córpori ad patiéndum tempus præfinivísset, more nostro, sese, dum quæreretur, occultábat. Sancti autem, hâc à Salvatóre acceptâ normâ, cùm advérsùs persecutóres decertárent, aufugiébant, utì fas erat; dumque ab illis perquireréntur, sese abdébant. Cùmque, útpote hómines, definíti sibi à providéntia témporis términum ignorárent, nolébant seípsos insidiatóribus dedititios offérre. Cùmque item nossent illud quod scriptum est, nempe in mánibus Dei esse sortes hóminum, & Dóminum mortificáre & vivificáre; ideò ad finem usque expectárunt, ut ait Apóstolus, circumeúntes in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, in spelúncis & in cavérnis terræ latémtes, donec definítum mortis tempus adveníret, aut qui tempus definíerat Deus eos alloquerétur, ac insidiatóres sedáret, aut certè persecutóribus persecutiónem patiéntes tráderet, ut sibi cóngruum visum foret.

℟. *iij.* Quasi os meum eris: Converténtur ipsi ad te, & tu non convertéris

ad eos: & dabo te pópulo huic in murum æreum fortem: * Et bellábunt advérsùm te, & non prævalébunt, quia ego tecum sum. Allel. all. ℣. Erunt magístri mendáces, qui introdúcent sectas perditiónis, & eum qui misit eos, Dóminum negant. * Et bellábunt. Glória. * Et bellábunt. *Jerem.* 15. 2. *Petr.* 2.

Vesperæ de sequenti.

DIE III.

In Festo

INVENTIONIS

SANCTÆ CRUCIS.

In Ecclesia Metropolit.

Solemne - minus.

Extrà

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Galat. 3.

CHristus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum; quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno, ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu.

℟. Locútus est Dóminus ad Moysen: fac serpéntem æneum, & poné eum pro signo: * Qui percússus aspexérit eum, vivet. Allelúia.

℣. Et ego si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad me ipsum. * Qui percússus. Glória Patri. * Qui percússus. *Num.* 21. *Joan.* 12.

HYMNUS.

TEllus, tot annos quid tegis
Nostræ salútis pígnora?
Crux monte toto quæritur:
Ultro tuos pandas sinus.

Quid, dura fossóris manus,
Scrutáris alta víscera?
Celáre lignum sit pudor,
Quo nostra surgit glória.

En illa gemma pérdita,
Invénta tot labóribus:
En qui latébat, érutus
Thesáurus agro pródiit.

Regina quæsítam crucem,
Monstránte Christo, répperit:
Oblíta fastus régios,
Sceptro repértam prætulit.

Crux sancta, Christi córporis
Virtus salúbrem te facit:
Contíngit ut te mórtuus,
Vitæ prióri rédditur.

FULGORE cujus térrita
Pallent tremúntque tártara,
Hæc arma si quis índuat,
Ridébit hostis ímpetus.
QUI per crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam:
℟. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Allel. allelúia, allelúia. *Ps.* 76.

Ad Magnificat

Ant. 6. Benedíctum lignum per quod fit justítia. Allelúia, allel. *Sap.* 7.

Oratio ut infra ad Laud.

Fit commemoratio sancti Athanasii per Ant. Qui docti fúerint *ut in Communi Doctorum* pag. *xxx.*

Oratio Præsta *ut supra.*

AD MATUTINUM.

Invit. Jesum propter passiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Hebr.* 2.

Psal. Veníte. *pag.* 6.

IN NOCTURNO.

Ant. 6. Dixit Dóminus ad (virum qui indútus erat líneis) signa Thau super frontes virórum geméntium super abominatiónibus, quæ fiunt in médio (Jerúsalem.) Allelúia. *Ezech.* 9.

Ant. 1. Percútite (&) interfícite usque ad interneciónem: omnem autem super quem vidéritis thau, ne occidátis. All. *Ezech.* 9.

Ant. 3. Vidi Angelum habéntem signum Dei vivi, & clamávit: Nolíte nocére, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum. Allel. *Apoc,* 7.

℣. Dedísti metuéntibus te significatiónem, ℟. Ut liberéntur dilécti tui. Allel. allel. allel. *Ps.* 59.

Lectio j. de Scriptura occurente, ex qua fit una.

℟. In médio civitátis sanctæ Jerúsalem lignum vitæ, & fólia ligni ad sanitátem géntium. * Et omne maledíctum non erit ámpliùs. Allelúia.

℣. Pósuit Dóminus Deus lignum vitæ in médio Paradísi. * Et. Glória. * Et. *Apoc.* 22. *Genes.* 2.

Lectio ij.

Ex Epístola sancti Paulíni Epíscopi ad Sevérum.
Epist. 31. *novæ Edit.*

HEléna regína venerábilis, ut venit Jerosólymam,

Crucem Dómini ſtudiosíſſimè inquírere adórſa eſt. Juſſit íllico, urgénte ſine dúbio concéptæ revelatiónis inſtínctu, in ipſum paſſiónis locum óperam foſſiónis accíngi. Paratâque mox cívium páriter & militári manu, altâ egeſtióne reſerátis terræ sínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cúm tres páriter cruces, ut quondam fixæ Dómino & latrónibus ſtéterant, repértæ fuíſſent, gratulátio repertárum cœpit ánxiâ dubitatióne confúndi, juſto piórum metu, ne fórſitan aut pro Cruce Dómini patíbulum latrónis elígerent, aut ſalutáre lignum pro ſtípite latrónis abjiciéndo violárent. Reſpéxit pias fidéliter æſtuántium curas Dóminus; & ipſi potíſſimùm quæ tam piæ ſollicitúdinis princeps erat, hujus consílii lumen infúdit, ut áliquem recèns mórtuum inquíri & inférri jubéret. Nec mora: verbum factum: cadáver illátum eſt: depónitur: jacénti una de crúcibus admovétur, & áltera; ſed reórum ligna mors ſprevit. Poſtrémò Domínicā Crucem prodit reſurréctio, & ad ſalutáris ligni tactum morte prófugâ fúnus excúſſum, & corpus eréctum eſt, tremefactíſque vivéntibus, ſtetit mórtuus, & funébribus, ut Lázarus quondam, vínculis expedítus, íllico inter ſpectatóres ſuos redivívus incéſſit. Ita, ut décuit, experiménto reſurrectiónis invénta & probáta Crux Chriſti eſt: dignóque mox ámbitu conſecrátur, cónditâ in loco Paſſiónis baſílicâ, quæ arcáno póſitam ſacrário Crucem ſervat. De eádem minúta ſacri ligni ad magnam fidei & benedictiónis grátiam habéri datur.

℟. Sicut Móyſes exaltávit Serpéntem in desérto, * Ita exaltári opórtet Fílium hóminis, ut omnis qui credit in ipſum non péreat, ſed hábeat vitam ætérnam. Allelúia, allel. ℣. Móyſes póſuit Serpéntem æneum pro ſigno, quem cum percúſſi aſpicerent, ſanabántur: * Ita. Glória. * Ita. *Joan.* 3. *Num.* 21.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio iij. *Cap.* 3.

IN illo témpore: Erat homo ex Phariſæis Ni-

codémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quia à Deo venísti magíster. Et réliqua.

Homília sancti Andréæ Creténsis Epíscopi.

Orat. in Exalt. S. Crucis.

Qui Crucem póssidet, póssidet thesáurum. De auri me fórsitan putátis loqui thesáuro, aut margaritárum, ac lápidum pretiosórum Indicórum, quibus córporis sui studiósi, & nihil excélsi cogitántes sese oblécṭant. Ego verò, id quod ómnium bonórum pulchérrimum est, re ac nómine thesáurum jure appelláverim, in quo, & per quem, & in quem salútis nostræ summa repósita, & prístino státui restitúta est. Si Crux non esset, Vita ligno clavis suffíxa non esset. Si ex clavis suffixa non esset, ex látere Christi fontes immortalitátis sánguinem & aquam, quæ mundum éxpiant, non fudíssent. Si Crux non esset, mors prostráta non esset, inférnus non spoliátus, non enéctus nóxius serpens. Magna ígitur & pretiósa res Crux est. Magna quidem, quia multa per ipsam bona effécta sunt; pretiósa verò, quia Dei trophæum est, & in ipsa diábolus sauciátus, & cum eo mors devícta est.

℟. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, * Per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. Allel. allel. ℣. Ego in Dómino gaudébo, & exultábo in Deo Jesu meo.* Per quem. Glória. *Per quem. *Gal. 6. Habac. 3.* Te Deum.

AD LAUDES

Ant. 5. Exaltávi lignum húmile, & frondére feci lignum áridum, ego Dóminus locútus sum & feci. Allelúia. *Ezech.* 17.

Ant. 4. Ergo evacuátum est scándalum crucis. Allelúia. *Galat.* 5.

Ant. 2. Delens quod advérsùs nos erat Chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit de médio, affigens illud cruci. Allelúia. *Coloss.* 2.

Ant. 6. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. All. *Coloss.* 1.

Ant. 8. Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est : iis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Allelúia. 1. *Cor.* 1.

Capitulum. Act. 5.

QUem vos intereméstis suspendéntes in ligno, hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ suâ, ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum.

℣. Dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit: ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. Al. al. al. *Ps.* 95.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Parébit signum Fílii hóminis in cœlo; & vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa & majestáte. Allel. *Matth.* 24.

Oratio.

DEus, qui in præclára salutíferæ Crucis inventióne Passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde, ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ suffrágia consequámur. Qui vivis.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. *brev.* Dóminus dominórum memor fuit nostri. * Allelúia, allel. ℣. Et redémit nos ab inimícis nostris. * Allelúia. Glória. Dóminus. *Ps.* 135.

℣. Dicant qui redémpti sunt à Dómino: ℟. Quóniam in sæculum misericórdia ejus. Alleluia, all. all. *Ps.* 106.

AD SEXTAM.

Capitulum ut in Laud.

℟. Apud Dóminum misericórdia. * Allel. all.
℣. Et copiósa apud eum redémptio. * All. Glória. Apud.

℣. Ipse rédimet Israël ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. Allelúia allel. allel. *Ps.* 129.

AD NONAM.

Capitulum. Ephes. 2.

NUnc in Christo Jesu, vos, qui aliquándo erátis longè, facti estis propè in sánguine Christi.

℟. *brev.* Remisísti iniquitátem plebis tuæ. * Allelúia, allelúia. ℣. Operuísti ómnia peccáta eórum. * Allelúia. Glória. Remisísti.

℣. Mitigásti omnem iram tuam; ℟. Avertísti ab ira indignatiónis tuæ. Allelúia, allelúia, allel. *Ps.* 84.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.
Capitulum, Hymnus & Versus ut in primis Vesperis.

Ad Magníficat

Ant. 6. Christo confíxus sum cruci: vivo autem, jam non ego; vivit verò in me Christus: in fide vivo fílii Dei qui diléxit me, & trádidit semetípsum pro me. Allelúia. *Galat.* 2.

Oratio ut suprà ad Laud.

Commemoratio S. Monicæ per Antiph. Domus & divítiæ *ut in Communi Mulierum* pag. *lij.*

Oratio Deus, mœréntium *ut infra.*

DIE IV.

In Festo

S. MONICÆ VIDUÆ.

Simplex.

Omnia de Communi Ss. Mulierum pag. *lj.*

Oratio.

DEus, mœréntium consolátor, & in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque interventu peccáta nostra pœniténtiæ lácrymis elúere, & grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Lectio iij.

Ex lib. Confess. S. August.

MOnica, sancti Augustíni dupl íciter mater, quia eum & mundo & cœlo péperit, Patrícium cónjugem, cui velut dómino semper servíerat, extrémo ejus vitæ témpore ad Christi fidem addúxit. Lapso in Manichæórum hæresim fílio, cùm pro ejus conversióne multis lácrymis Deum precarétur, audívit à quodã Epíscopo: Fíeri non potest ut fílius istárum lacrymárum péreat. Terrâ maríque illum secúta, Medioláni innótuit Ambrósio, qui Augustíno gratulátus est quòd eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum, sicut in Africa solébat, pultes cum pane & mero attulísset, atque ab Ostiário prohiberétur; ubi hoc Epíscopum vetuísse cognóvit, tam piè obsecúta est, ut ipse mirarétur Augustínus quòd tam fácilè accusátrix pótiùs consuetúdinis suæ, quàm disceptátrix illíus prohibi-

tiónis effécta fuísset. Rédiens in Africam cum Augustíno, qui, ejurátâ hæresi, ab Ambrósio baptizátus fúerat; cùm ad Ostia Tiberína constitísset, in febrem íncidit; & astántem íntuens Augustínum cum fratre ejus Navígio: Ponétis hîc, inquit, matrem vestram: illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis meì. Die nono ægritúdinis suæ, ætátis anno qinquagésimo sexto, ánimam Deo réddidit. Tum Evódius, succinénte totâ domo, cantáre cœpit Psalmum, misericórdiam & judícium cantábo tibi, Dómine. Juxta sepúlcrum pósito cadávere, priúsquàm deponerétur, oblátum est pro ea, ut refert Augustínus, sacrifícium prétii nostri Deo ad ejus altáre, cui ipsa nullíus diéi prætermissióne servíerat, & unde nóverat dispensári víctimam sanctam quâ delétum est chyrógraphum contrárium nobis.

DIE VI.

In Festo

S. JOANNIS EVANGELISTÆ

Ante Portam Latinam.

Semiduplex-majus.

Omnia de Communi Apostolorum pag. *iij. exceptis quæ sequuntur.*

IN UTRISQUE VESPER.

HYMNUS.

URBEM Romúleam quis furor íncitat?
Christi Discípulus Cæsare júdice
Damnátus rápitur; nil venerábilis
Frontis caníties movet.

IN fervens ólei conjícitur mare:
Nil æstus nócuit, flamma sed hóspiti
Parcit blanda suo: ceu pugil úngitur,
Hinc & fórtior éxiit.

EDICTO stériles pulsus in ínsulas,
Exul tunc sócio pérfrúitur Deo:
Hîc ventúra videt, quæ cálamo notans
Sublústri nébulâ tegit.

SIC nos Christus amet, sic dóceat pati;

Discamúsque mori, símus ut & necis
Sacræ partícipes: non áliis patet
Cœlum conditiónibus.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini:
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus. Amen.

Ad Magnificat

Ant. 8. Non ardébit in te flamma; quia ego sanctus Israël, salvátor tuus: Ego diléxi te. Allelúia. *Is.* 43.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

IN NOCTURNO.

Ex Libro S. Hierónymi Presbyteri adversùs Joviniánum.

Lib. 1. *Cap.* 14.

Lectio ij.

JOánnes unus ex discípulis, qui mínimus tráditur fuisse inter Apóstolos, & quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit; & ideò plùs amátur à Dómino, & recúmbit super pectus Jesu: & quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget; & post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne quòd Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlcrum; sed ille prævénit. Cùmque essent in navi, & piscaréntur in lacu Genézareth, Jesus stabat in líttore; nec sciébant Apóstoli quem vidérent: solus virgo vírginem agnóscit, & dicit Petro: Dóminus est. Est Joánnes & Apóstolus, & Evangelísta, & Prophéta: Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magíster: Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit; quod, excépto Matthæo, álii ex duódecim Apóstolis non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Pathmos ínsula, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim infiníta futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ missus in ferventis ólei dólium, púrior & vegétior exíverit quàm intráverit.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Lectio iij. *Cap.* 10.

IN illo témpore; Accédunt ad Jesum Jacóbus & Joánnes filii Zebedæi, dicéntes: Magíster, vólumus, ut quodcúmque petiérimus, fácias nobis. At ille dixit eis: Quid vultis ut fáciam vobis; & dixérunt: Da nobis, ut unus ad déxteram tuam, & álius ad siníſtram tuam sedeámus in glória tua. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóſtomi.

Homil. 66. *in Matth.*

ZEbedæi filii ad Jesum accedéntes, de primo conséſſu alloquúntur. Nam quóniam propè Jerúsalem erant, credebántque regnum Dei jamjam eventúrum, quod hujus vitæ ac seculáre opinabántur, hæc poſtulábant, ut ob honórem facílius étiam ómnia perícula poſſent evitáre; proptéreà Chriſtus ab his eos cogitatiónibus abdúcens, perícula, sánguinem, necémque ipsam expeténdam eſſe jubet. Potéſtis, inquit, bíbere cálicem quem ipse bibo? Nec turbétur quiſquam, si ádeò imperféctos dicimus Apóſtolos fuiſſe. Nondum enim myſtérium crucis erat consummátum; nondum grátia Spíritûs in corda ipsórum infúsa. Quare si ſtúdia virtútis ipsórum díſcere cupis, quales poſt datam grátiam Spíritûs fúerint, considera; & vidébis omnem ab illis turbatiónem ánimi fuiſſe superátam. Hâc enim de causa eórum modò imperféctio revelátur, ut apértè percípere poſſis, quales súbitò per grátiam efféсti fúerint.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Dedit Jesus palàm fácere servis suis quæ opórtet fieri citò: & significávit mittens servo suo Joánni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei. Allelúia. *Apoc.*

Oratio.

DEus, qui cónſpicis quia nos úndique mala noſtra pertúrbant: præſta, quæsumus, ut beáti Joánnis Apóſtoli tui & Evangeliſtæ conféſſio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

AD II. VESPERAS

Ad Magnificat

Ant. 5. Liberáſti me, Deus, secúndùm multitúdinem misericórdiæ nó-

tui à presſúra flam-
uæ circúmdedit me,
médio ignis non
æſtuátus. Allelúia,
a. *Eccli.* 51.
io ut ſupra ad Laud.
Die VIII.
In Feſto
GIBRIANI
Presbyteri,
ım & Sororum ejus.
Simplex.
mia de Communi Ss.
yterorum pag. *xxx.*
Oratio.
A nobis, quæſumus,
Dómine, intercedén-
beáto Gibriáno ſa-
te tuo & Sanctis ejus
bus & Soróribus,
veréntem in tua vo-
e famulátum, ut in
s noſtris & mérito
ímero pópulus tibi
ns augeátur. Per.
Flodoard. & aliis.
Lectio iij.
Ibriánus Présby-
ter, Hibérniâ o-
riúndus, quinto
ıte ſæculo, ut Deo
ıs ſecretiúſque ſerví-
natále ſolum relí-
Itíneris cómites ac
ſiti cónſcios hábuit
es ſuos & Soróres.
ránciam appúlſus,
iniam pétiit, indè
s ſancti Remígii be-
nedictiónem receptúrus.
Probáto itíneris consílio,
beátus Póntifex síngulis
ad habitándum loca op-
portúna ſuprà matrónam
aſſignávit. Ad eum tan-
quam ad ſanctitátis Doc-
tórem ſæpiùs accúrrunt
conſanguínei. Neque verò
ſacri órdinis prærogatíva,
& majóris ætátis privilé-
gium tantam ei aucto-
ritátem magiſtérii dabant,
quantam aſsíduus oratió-
nis ac labóris amor, ſin-
guláris in victu parcimó-
nia, & in omni virtútum
génere exercitátio. Vitæ
curſu felíciter conſummá-
to, corpus ejus juxta
públicum ággerem, ubi
tam piè víxerat, ſepúltum
eſt. Mox Deo ſanctitátem
ſervi ſui miráculis váriis
& insígnibus declaránte,
ſuper illíus túmulum conſ-
trúcta fuit oratórii ædícu-
la, ad quam máxima pó-
puli frequéntia conflúere
ſolébat die depoſitiónis
ejúſdem. At illâ furóribus
Normanórum dirútâ, re-
ligióſus comes Hadéricus
à Rodoáldo Catalaunénſi
Præſule ſacrum corpus
quo vellet efferéndi li-
céntiam impetrávit. Re-
mos tránſtulit, & honori-
ficentíſſimè repóſuit in

Basílica Sancti Remígii, ubi magna cum veneratióne & celebritátis fama ad hunc usque diem asservátur. Gibriáni Fratres & Soróres ut sanctos coli vária monuménta testántur.

Vesperæ de sequenti.

Fit commemoratio sancti Nicolai per Ant. Elégit *p.* xxj. *Oratio* Deus, fidélium *pag.* xxiv. *de Communi Pontificum.*

Die ix.

In Festo

SANCTI GREGORII NAZIANZENI, Epíscopi & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex - majus.

Omnia de Communi Ss. Doctorum pag. *xxv.*

Oratio Omnipotens *ut in Communi Doctorum* pag. *xxix.*

Ex ejus operibus & Boll.

Lectio ij.

Gregórius, ob singulárem divinárũ litterárum sciéntiam Theólogus appellátus, Ariánzi in Cappadócia secúnda natus est, Gregório Patre qui Nazianzénæ Ecclésiæ deínde Epíscopus fuit, & Nonnâ matre quæ nondum in lucem éditum Deo consecrávit. Présbyter à patre, invítus licèt, creátus est. Ne verò ab eódem Epíscopus consecrarétur, fugit in Ponti solitúdinem, ubi cum Basílio monásticæ vitæ institúta cóndidit. Imperánte Juliáno, Naziánzum venit, ubi patrem nonagenárium, qui decéptus ab Ariánis confessióni Ariminénsi subscripserat, addúxit ut subscriptiónem revocáret. Sasimórum Ecclésiæ à Basílio præféctus, ne causa esset dissídii Basílium inter & Anthimum Tyanénsem Epíscopum de Sasimórum óppido, Episcopátu cessit. Constantinópolim ad restaurándam hujus civitátis Ecclésiam missus, Ariános & Apollinarístas expugnávit. Imménsis perfúnctum labóribus Petrus Alexandrínus Constantinopolitanórum Epíscopum per Epístolas instituit. Convocátâ deínde Constantinopolitánâ Synodo, Gregórius stúdio pacis se ábdicans, dixit: Si vobis ullo modo dissídii causa sum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non súpero, projícite me in mare, & hæ tumúltuum

procéllæ conquiéscent. Post hæc à Synodo discéssit, & Nectárius substitútus est. Dehinc, cum Naziánzum Præsule orbátum aliquándiu adminiſtrásset, rus secéssit, ubi Mónachi vitam agens, gravíssimas carnis tentatiónes oratiónibus, jejúniis ac vigíliis superávit. Demùm, Theodósio imperánte, decéssit, multis super ægros & energúmenos patrátis in vita miráculis.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. Cap 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? ad níhilum valet ultrà, nisi ut mittátur foràs, & conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Nazianzéni Epíscopi.

Orat. in Conc. Constant. habitâ quando Cathed. Episc. reliquit.

HAbétis, ô viri, nostri in hanc urbem advéntûs apológiam: quæ si laudem mereátur, Deo, & vobis quorum accítu huc veni, grátiam hábeo. Sin autem spem vestram minùs implévi, sic quoque grátiam hábeo. Non enim omnínò vituperánda est, ut mihi persuádeo ac vobis id affirmántibus credo. Numquid pópulum hunc per avarítiam circumvenímus? Numquid privátis utilitátibus consulúimus, quemádmodùm multos fácere vídeo? Numquid Ecclésiam moléstiâ affécimus? Labórum præmium mihi date. Diutúrnis labóribus me leváte atque in réquiem vindicáte. Móveat vos hæc caníties, flectat hospítii & peregrinatiónis rátio. Alium subrogáte qui puris sit mánibus, qui ità ánimo comparátus, ut ómnibus in rebus vobis óbsequi, curásque Ecclesiásticas simul perférre possit. Vidébit sibi Dóminus Pastórem ad præfectúram, quemádmodùm ovem vidit ad holocáustum. Ego autem his verbis extrémùm vos salutábo: Vale, Cáthedra, invidiósum hoc & periculósum fastígium. Vale, Trínitas, meditátio mea & decus meum. His, velim, servéris, & hos serves, pópulum hunc meum: Meus enim est;

etiámsi áliter gubernémur. Filíoli, depósitum, quæso, custodíte. * Hódie recólitur Translátio Sancti Nicolái Myrénsis Epíscopi, qui Myrâ Bárium Apúliæ in Itália civitátem asportátus est, sub cujus invocatióne, Bariénsium cívium impénsis magnífica cœpit ædificári Basílica quam Urbánus secúndus consecrávit, & in ea sacrum cóndidit corpus, quod ibi in hunc usque diem cólitur.

Fit commemoratio sancti Nicolai per Ant. Ego sum óstium. *Oratio* Deus, fidélium *ut in Communi Ss. Pontificum* pag. *xxiv.*

Die xi.

In Festo

SS. MARIÆ, JACOBI ET SALOME.

Semiduplex - minus.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum. Matth. 28.

Exiérunt citò de monuménto, curréntes nunciáre discípulis; & ecce Jesus occúrrit illis: illæ autem tenuérunt pedes ejus & adoravérunt.

Hymnus Adéste *ut in Communi sanctarum Mulierum* pag. *lj.*

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum: ℟. Quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine. Allelúia, allel. allel. *Ps.* 9.

Ad Magnificat

Ant. 1. Fortis est ut mors diléctio; lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. Allelúia. *Cant.* 8.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invit. Jesum qui surréxit & occúrrit muliéribus, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Matth.* 28.

Psalm. Venite. *pag.* 6.

IN NOCTURNO.

Ant. 1. Aspícient ad me, & plangent planctu quasi super unigénitum. Allel. *Zach.* 12.

Ant. 6. Dolébunt super eum, ut in morte primogéniti. Allelúia. *Zach.* 12.

Ant. 8. Erant autem mulíeres de longè aspiciéntes, inter quas erant María Jacóbi & Salóme: Allelúia. *Marc.* 15.

℣. Ad véspěrum demorábitur fletus: ℟. Et ad matutínum lætítia. Allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* 29.

℟. Cum transíisset Sábbatum, María Magdaléne & María Jacóbi & Salóme * Emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Allelúia, allel. ℣. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem * Emerunt. *Marc.* 16. *Cant.* 8.

Ex Evang. & ex Hyeron.

Lectio ij.

CUm mundi redémptor Jesus Christus esse incæpísset quasi annórum trigínta, baptizatúsque à Joánne, prædicáre regnum Dei atque multa signa & mirácula édere esset aggréssus; piæ ac devótæ mulíeres non paucæ, illíus sacras conciónes audiéndi atque mirácula vidéndi cupiditáte incredibíliter incénsæ, illum à Galilæa ubíque secútæ sunt; quæ necessária erant tam ad illíus quàm ad duódecim discipulórum victum, de suo liberáliter suppeditántes. Quarum píetas ac devótio singuláris ideò magnâ laude celebrári solet, quòd Christi sanctitáti innixæ, nullis illíus advérsis rebus prohibéri, nullo summórum Pontíficum, Scribárum & Pharisæórum ódio impedíri, ne infámiâ quidem crucis deterréri potúerint, quóminùs illum vinctum, damnátum, mórtuum dénique ac sepúltum dilígerent. Quarum mulíerum tres imprímìs sacro textu evangeliórum Nobilitátæ, nómine trium Mariárum, Christi cultóribus sunt notíssimæ de quibus hierónymus, Maríam Vírginem Christi matrem illis adjúngens, sic lóquitur: quátuor Marías in Evangélio légimus; unam, matrem Dómini salvatóris; álteram, matérteram ejus quæ appelláta est María Cleóphæ; tértiam, Maríam matrem Jacóbi & Josæ; quartam, Maríam Magdalénam. Quæ tres postrémæ, cùm moriéntem in Cruce Christum vidíssent, ac locum ubi sepúltum fúerat corpus ejus, notássent, urbem festinánter repeténtes, arómata, quibus illud úngerent, paravérunt.

℟. Ingréssæ monuméntum non invenérunt corpus Dómini Jesu. Et ecce duo viri stetérunt secùs illas in veste fulgénti, & dixérunt ad illas: quid quæritis vivéntem cum mórtuis? * Non est hîc, sed resurréxit. Allelúia.

℣. Salvávit sibi bráchium suum, & justítia ejus ipsa confirmávit eum. * Non est hîc. *Luc.* 24. *Is.* 59.

Lectio iij.

Itaque unâ Sábbati valdè manè, sexûs & imbecillitátis oblítæ, nullo periculórum & invídiæ metu abstérritæ venérunt ad monuméntum, portántes quæ émerant arómata, ut Christo quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequeréntur. Quibus pietátis & amóris offíciis meruérunt ut visiónis & allocutiónis Angelórum dignæ essent, atque resurrectiónis Domínicæ sibi cónsciæ primùm, tum ad álios & præcípuè Apóstolos, testes oculátæ ac núnciæ certíssimæ mitteréntur. Ad Mariárũ autem Jacóbi & Salómæ laudum & honórum cúmulum hoc quoque accédit, quòd fílios genúerint pietáte ac virtútibus insígnes. Hæc quidem Jacóbum majórem & Joánnem Jesu Christi Apóstolos: illa verò Jacóbum minórem, Josam, Judam & Simónem, ex quibus Jacóbus ad Apostolátum vocátus, primus Jerosolymórum Epíscopus fuit.

℟. Recordámini quáliter locútus est vobis (Jesus) cum adhuc in Galilæa esset, dicens: * Quia opórtet fílium hóminis tradi in manus hóminum peccatórum, & crucifígi, & die tértiâ resúrgere. Allelúia, allel. ℣. Adoráte Dóminum in átrio sancto ejus: commoveátur à fácie ejus univérsa terra; dícite in géntibus quia Dóminus regnávit. * Quia opórtet. Glória. * Quia opórtet. *Luc.* 24. *Ps.* 95.

AD LAUDES.

Ant. 8. Valdè manè unâ Sabbatórũ, véniunt mulíeres ad monuméntum, orto jam sole. Allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 3. Dicébant ad ínvicem: quis revólvet nobis lápidem? & respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 7. Angelus Dómini sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, & vestiméntum ejus sicut nix. Allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 4. Respóndens Angelus dixit muliéribus: Jesum qui crucifixus est,

quæritis? Non est hîc, surréxit: Vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus. Allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 5. Citò eúntes dícite discípulis ejus quia surréxit. Ecce præcédet vos in Galilæam; ibi eum vidébitis. All. *Matth.* 28.

Capitulum. Prov. 8.

Ego diligéntes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

℣. Confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* 30.

Ad Benedíctus

Ant. 8. Recordátæ sunt verbórum ejus; & regréssæ à monuménto nuntiavérunt hæc ómnia úndecim, & cæteris ómnibus. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

Da nobis, Dómine Jesu Christe, sanctárum Maríæ Jacóbi & Salóme piis patrocíniis adjuvári, quæ tibi tam vivénti quàm mórtuo studuérunt devótis obséquiis famulári. Qui vivis.

AD HORAS Antiph. de Laud. quartâ omissâ. ℟℟℟. *brev. ut in Communi Ss. Mulierum* pag. *lvij.*

Oratio ut suprà ad Laud.

AD TERTIAM Capitulum de primis Vesperis.

AD SEXTAM Capitulum de Laudibus.

AD NONAM.

Capitulum. Rom. 8.

Neque mors, neque vita, neque creatúra póterit nos separáre à caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus, Capitulum & Versus ut in primis Vesperis.

Hymnus Adéste *ut in Comm. Ss. Mulierum.* p. *lj.*

Ad Magnificat

Ant. 8. Erant Apóstoli perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus; & repléti sunt omnes Spíritu Sancto. *Act.* 1.

Oratio ut supra ad Laud.

DIE XII.

In Festo

SANCTI EPIPHANII

Episcopi.

Simplex.

Omnia de Communi Ss. Pontificum pag. *xix.*

Oratio Deus, qui pópulis *pag.* xxiv.

Ex Sozom. lib. 61. *c.* 32.
& Hieron. Epist. 62. *c.* 4.

Lectio iij.

EPiphánius in território Eleutheropolitáno in Palæstína ortus, ab ineúnte adolescéntia à præstantíssimis Mónachis institútus est. Apud Ægyptios, Palæstínos, & Cyprios, & Mónachus & Monachórum pater flóruit. A Cypriis eléctus est, ut Salamínæ (quæ tunc Constántia vocabátur,) totius ínsulæ Metrópolis, onus Episcopále susciperet. Qua ex re per univérsum orbem máximam nóminis celebritáté adéptus est. Ex antiquórum lectióne eruditiónem, ex pietáte zelum hábuit, quem facíliùs exercébat, si quos veritáti repugnáre, vel nóverat vel suspicabátur; ita ut nec magno Chrysóstomo párceret, Theóphili calúmniis decéptus; sed si qua in his, ut homo peccávit, ardens hæc opéruit cáritas. Ita fuit liberális in egénos, ut facultátibus absúmptis, ubi opus esse videbátur, Ecclésiæ bona impéndere non recusáret. Insígni vitæ conversatióne, atque étiam miráculis cláruit adhuc supérstes. Fuit illi cum Athanásio, Basílio, Dámaso, Hilarióne familiáritas: cum Hierónymo summa conjúnctio, cujus Pauliniánum fratrem Presbyterum ordinávit, & hábuit. Móritur Arcádio príncipe, anno quadringentésimo tértio.

Die xiv.

In Festo

SANCTI PACHOMII ABBATIS.

Simplex.

Omnia de Communi Ss. Abbatum pag. xxxv.

Oratio Da nobis quæsumus *pag.* xxxix.

Ex vitis Patrum.

Lectio. iij.

PAchómius in Thebaïda natus paréntes idolólatras hábuit. Christianórum erga mílites benéficâ caritáte motus, Christi fidem & baptísmum suscépit, & Palæmónis disciplínæ se trádidit, ut cum eo vitam anachoréticam ágeret. Morabántur simul, texébant cilícia, & laborábant mánibus suis, vigíliis & contínuis ferè jejúniis corpus affligébant. Pachómius legéndis Scriptúris assíduus, eas memóriter dídicit. In vico Tabennénsi habitatóribus vácuo Monastérium

m cóndidit, Regulàm-
ab Angelo accépit,
quam discípulos insti-
ret. Per quíndecim an-
s stans, & in dorsum
dem paríeti reclínans
nnum cepit. Octo Mo-
téria Mónachis úndique
illum accurréntibus æ-
cávit, præcípiens eis,
habérent moderátum
um, vilíssimam vestem,
nnum étiam competén-
. Validióribus validió-
ópera, infirmióribus
ióra imponébat. In so-
nitátibus ex vicínis lo-
Presbyteros advocábat,
sacra perágerent, &
ípulis, sibíque corpus
sánguinem Christi Dó-
i ministrárent. Nullum
m inter Mónachos qui
ricátûs offício fungeré-
admittébat. Constrú-
étiam Monastérium,
quo Vírgines Deo di-
æ Mónachos æmula-
ntur, præviâ & impe-
nte ipsíus sorore. Pachó-
s tandem labóribus &
ero vivéndi génere
féctus, ánimam Deo
didit circa annũ Christi
centésimum quadragé-
ium octávum.

X

Dies XVII.

In Festo

SANCTI JOANNIS NEPOMUCENI Presbyteri & Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris pag. *vij.*

Oratio Deus, à quo constántiam. *pag.* xij.

Pridiè AD VESPERAS *fit commemoratio S. Merolilani Martyris per*

Ant. 2. Fui in itinéribus sæpè, perículis flúminum, perículis latrónum, perículis in civitáte, perículis in solitúdine. Allelúia. 2. *Cor.* 11.

Oratio.

DEus, qui beátum Merolilánum ab ímpiis oppréssum, & peregrinántem à córpore ad te præséntem esse donásti: Da ut qui adhuc peregrinámur in córpore, ad cæléstem pátriam, ipso intercedénte, pervenire valeámus. Per Dóminum.

Lectio iij.

JOánnes Nepomúci Bohémiæ óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, à paréntibus ætáte provéctis ortus, Zatécii Philosóphiæ, Theológiæ, sacrorúmque Cánonum magistérium &

láuream eméruit, sacérdos initiátus ac inter Canónicos Metropolitánæ Ecclésiæ Pragénsis cooptátus, Evangélii coram rege Wencesláo quarto prædicándi munus summo cum fructu obívit. Joannæ regínæ consciéntiæ moderátor fuit. Cùm autem Wencesláus in vítia præceps abriperétur, piæque cónjugis obtestatiónes & mónita gravátè ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli judício sacerdóti crédita regínæ arcána sibi à Joánne panderéntur. At Dei miníster blandítiis primùm, torméntis deínde, & cárceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Tandem regis império in flumen Moldávā Pragam intérfluens noctu dejéctus, illústrem martyrii corónam est conse cútus. Quem miráculis clarum Benedíctus décimus tértius Póntifex máximus tanquam primum sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem sanctórum mártyrum catálogo adscrípsit.

* Hàc die, secúndùm Martyrológium Gallicánum, recólitur memória Sancti Merolilàni Scotígenæ, qui Romam petens oratiónis gratiâ, in itínere à latrónibus super Axónam flúvium perémptus fuit. Cujus corpus Remos à sóciis delátum, sepúltum est in cœmetério antiquióris Ecclésiæ in honórem sancti Hilárii, quæ est ante portam Martis sita. Cum autem hujus servi Dei nomen & memória sepultúræ viderétur abolíta, apértis cæpit sese manifestáre visibus; ejúsque corpus repértum est integrum, sacerdotálibus ínfulis redimítum, Artáldo Reménsi Archiepíscopo: post cujus témpora, idem sanctum corpus translátum est in Ecclésiam beatórum Apostolórum & sancti Symphoriáni martyris.

Post LAUDES *commem. sancti Merolilani per*

Ant. Extérnum si vénerit de terra longínqua propter nomen tuum magnum, tu exáudies de cœlo & fácies cuncta pro quibus invocáverit te ille peregrínus. Allel. 2. *Paral.* 6.

Oratio Deus, qui beátum *ut supra.*

✠

E XIX.

In Festo

RI CŒLESTINI

PAPÆ.

Simplex.

a de Communi Ss.
um pag. *xix.*
o Deus, qui pó-
g. xxiv.
è AD VESPERAS
emoratio S. Yvonis
eri per Ant. De
tibus *pag.* xxxj.
Dómine, Deus
xiv. *De Communi*
sbyterorum.

Cœlestino ex ejus
uctore Petro de
o Anton. & aliis.

Lectio ij.

ŒLestínus quintus, Petrus de Murróne ante Pontifi- lictus, piis parén- Apúlia oriúndus, s annis desérta pé- nta fuit ejus vitæ s, ut dies ferè ıe ánimum oratió- legéndo Psaltério ret, jejuniisque, mánuum, ac cilí- híbitâ étiam caténâ corpus domáret. e multi ad eum nctitátis famâ per- onflúerent, Con- ónem Cœlestinó- rum sub régula sancti Benedícti, statútis étiam arctióribus ádditis, instítuit. Post mortem Nicolái quarti, cùm Sedes Apostólica biénnio & ámpliùs vacásset, ad Pontificátum ínscius & invítus evéctus est; cui se dignitáti ímparem exístimans, post sex círciter menses eam abdicávit, ut rerum divinárum contemplatióni libériùs vacáret. Cùmque desérta repéteret, deténtus & in custódiam missus, post multas ærúmnas, patiéntiæ corónâ felíci morte proméruit; quem miráculis conspícuum Clemens quintus in Sanctórum númerum rétulit.

De S. Yvone ex probationibus ad ejus Canonizationem factis 27. annis ab ejus morte.

Lectio iij.

YVo in Diœcési Trecorénsi natus, Júdicis Ecclesiástici munus multis annis íntegrè & laudabíliter implévit. Deínde curâ animárum hábuit in prima Paróchia per annos octo, in secúnda per decem. Ubíque visus est páuperum, viduárum, orphanórum, omniúmque qui fúerint ope destitúti modò pater

amantíssimus, modò acérrimus defénsor. Quin & omnes facultátes suas páuperum esse exístimans, pastorálem domum egenórum fécerat commúne hospítium. Interim ipse sibi durus, vino ábstinens, cibi parcíssimus, austéro indútus cilício, oratióni assíduus, conciónes quas bis terque in die habébat, multis præparábat effúsis in conspéctu Dómini précibus & lácrymis. Unde audítus est tantâ virtúte evangelízans, ut ipse Dei Spíritus per ipsum loqui viderétur. Tandem multis in sua & parochianórum salúte curánda labóribus perfúnctus, post se & ómnia sua ad commíssum sibi ministérium impénsa, móritur anno millésimo trecentésimo tértio, párochis post se relínquens sanctitátis & pastorális curæ exémplum mirábile. A Clemente Sextó, instánte Philíppo Valésio, inter sanctos relátus est.

Post Laudes *commem. sancti Yvonis per Ant.* Ubi sum *pag.* xxxiv. *Oratio* Dómine, Deus *ibidem.*

Die x

In Fest

SANCTI U

Papæ & Ma

Simplex

Omnia de Comm Martyris pag. *vi*

Oratio Om *pag.* xj.

Lectio iij. *Ex*

URbánus líxtum Epíscop est sub finem an tésimi vigésimi t peránte Alexánd ro, qui Christiá bat. Vixit in p annos septem, sórem hábuit Po Sepúltus est in c Prætextáti. Exta men in antiquíss lendáriis & Mart & in codícibus ál téribus sacrament goriáni. Erecta e jamprídem sub vocatióne Basíli cùm vetustáte c tur, excitáta fuit báno Papa octáv ritu Románæ Ecc litur ut martyr.

FESTA JUNII.

Die ii.
In Festo
SS. MARTYRUM
Lugdunensium
Pothini Episcopi,
Blandinæ Virginis
et Sociorum.
Semiduplex - minus.
Omnia de Communi plurium Martyrum p. *xiij.*

Oratio.

MArtyrum tuórũ Pothíni Pontíficis, Blandínæ vírginis, & Sociórũ solémnia recenséntes; súpplices te, Dómine, deprecámur, ut in caritáte radicáti & fundáti, passiónes hujus témporis, amóre illíus glóriæ quæ revelánda est in nobis, invícto ánimo sustinére valeámus. Per Dóminum.

Fit commemoratio Ss. Martyr. Marcellini Presbyteri, & Petri Exorcistæ per Ant. Beáti *pag.* xvij.

Oratio.

DA nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ discrímina, contínuum grátiæ tuæ præsídium; qui sanctis Martyribus Marcellíno & Petro fídei tuæ constántiam, ut hostem antíquum víncerent, contulísti. Per Dóminum.

Ex Epistola Ecclesiarum Viennensis & Lugdunensis ad Ecclesias Asiæ & Phrygiæ, apud Euseb. hist. lib. 5. cap. 1.

Lectio ij.

BEatíssimus Pothínus qui Episcopátũ Lugdunénsis Ecclésiæ administrábat nonagenário major, & córpore ádmodùm infírmo, ob præséntem quidem córporis imbecillitátem ægrè spíritum trahens, cæterùm præ cupiditáte imminéntis martyrii mirábili alacritáte ánimi firmátus ad tribúnal ferebátur. Perlátus ígitur à milítibus ad tribúnal prosequéntibus ipsum Magistrátibus civitátis, & univérsâ plebe váriis eum acclamatiónibus impeténte, tanquàm ipse Christus esset, egrégium édidit testimónium. Interrogátus verò à Præside, quisnam esset Christianórum Deus, respóndit: Si

verò lóngiùs diſtábant, quidquid ad manum erat, in ipſum conjícerent. Exínde vix adhuc ſpirans in cárcerem projéctus eſt, tandémque poſt bíduum ánimum exhalávit.

Lectio iij.

MAtúrus Neophytus, & Sanctus Diáconus Viennénſis, cùm Blandína ancílla pluribúſque áliis ducti ſunt ad béſtias in amphiteátrum, ad públicum ſpectáculũ. Et Matúrus quidem ac Sanctus ómnia tormentórum génera in amphiteátro ſubiérunt. Hi ergo máximo certámine perfúncti, cum vitálem ſpíritum diu protraxíſſent, tandem juguláti ſunt. Blandína verò ad palum ſuſpénſa, béſtiis objécta eſt.

béſtiis. Poſt
timo tande
rum die be
ómnium po
flagra, poſt
licatiónes, p
retículo incl
jécta eſt; à
tum jactáta
ipſa víctimæ
láta eſt. * I
die, Dioclet
ximiáno in
ſæviéntibus,
fide, cápite
Marcellínus
mánæ Preſb
trus Exorcíſ
laudes celéb
ne à ſe ſcript
masus Papa,
nomen in alt
commemorá
Poſt LAU

I E I I I.

In Festo

OTHILDIS

Æ FRANCORUM

VIDUÆ.

duplex-minus.

VESPERIS

a de Communi Ss.
m pag. *lij. exceptis*
uuntur.
Magnificat
7. Sanctificátus est
lélis per mulíerem
. Allel. 1. *Cor.* 7.
ut infrà ad Laud.
commemoratio Ss.
um Lugdunensium
t. Datæ sunt illis
nuni plurium Mar-
pag. *xviij.*
io Mártyrum tuó-
thíni *ut supra.*

MATUTINUM.

NOCTURNO.

gor. Turon. & aliis
r. apud Duchesne.

Lectio ij.

Lothíldis Chilpérici Burgundiórum re- gis fília, paréntibus o Gundobáldo ne- cùm ad núptias væi Francórum re- erétur, post multos óbices à Gundo- tandem ipsíus Clodovæi legátis trádita est, per quos Suessiónem de- dúcta, convocátis ab eo regni procéribus, juxta régiam consuetúdinem, ejus matrimónio sociáta est. Quæ cùm intra annum primogénitum suscepísset, eũ, toleránte magis quàm approbánte Clodovæo, baptizári jussit. Cùm au- tem infántis cui nomen impósitum fúerat Ingomé- res, in albis defúncti mor- tem ægrè ferret Clodo- væus, ac baptísmo imput- táret, gráviter Clothíldem objurgávit, ásserens Deos pátrios ob contémptum núminis sui irátos, sibi fi- lium eripuísse. At illa: Deo, inquit, omnipoténti, crea- tóri ómnium, grátias ago, qui me non usquequáque judicávit indígnam, ut de útero meo génitum regno suo dignarétur ascíre. Al- terum filium Regína cùm genuísset, hunc quoque baptizári vóluit; & appel- látus est Clodoméres. Qui cum ægrotáre cæpísset, affirmánte rege fore ut idem ei quod fratri con- tíngeret, matris précibus conváluit. Clothíldis quæ matrimónio consénserat, eâ lege, ut, abjéctâ ido- látriâ, verum Deum cóle-

ret Clodovæus, non cessábat hortári príncipem, ut staret promíssis, ejúsque conversiónem ad fidem cum lácrymis & gemítibus enixè postulábat à Deo.

Lectio iij.

AT rex Francórum superstitiónibus nimiùm addíctus rem protráxit, donec in expeditióne Alamánnica inclinátam cernens suórum áciem, monitorúmque cónjugis memor, imploráto Christi auxílio, sese voto astrínxit ad suscipiéndam veri Dei Religiónem, si victóriam de hóstibus reportáret; & de illis triumphávit. Regína de rebus gestis cértior facta, Regi læta occúrrit apud Remos, & advocávit sanctum Remígium, à quo princeps fidem edóctus, baptizátus est, & Chrísmate sacro (cælitùs misso) inúnctus. Post Clodovæi mortem Turónes pétiit Clotíldis, ibíque ad sancti Martíni sepúlcrum pernox in vigíliis & oratiónibus, cæterísque piis opéribus inténta réliquum vitæ tempus exégit. Clodoméris in bello Burgúndico occísi fílios nepótes suos, Theobáldum, Guntárium & Clodoáldum educávit; ac tandem plena diérum Turónis migrávit ad Dóminum, & Parísios inter psalléntium choros transláta, sepúlta est à fíliis Childebérto & Clotário régibus ad latus Clodovæi in sacrário basílicæ sancti Petri, nunc sanctæ Genovéfæ.

℟. Si qua múlier fidélis habet virum infidélem, & hic conséntit habitáre cum illa, non dimíttat virum. * Sanctificátus est enim vir infidélis per mulíerem fidélem. Allelúia. ℣. Qui invénit mulíerem bonam, invénit bonum, & háuriet jucunditátem à Dómino. * Sanctificátus. Glória. * Sanctificátus. 1. *Cor.* 7. *Prov.* 18.

Ad Benedíctus

Ant. 6. Cùm invocásset ómnium rectórem & Salvatórem Deum, convértit Deus spíritum regis. All. *Esther.* 15.

Oratio.

RESpice, quæsumus, Dómine, ad Francórum, benígnus, impérium: & quibus per devótam sanctæ Clóthildis instántiã donum fidei contulísti, iísdem nunc per ejus intercessiónem tribue sincé-

ıriſtiánæ pietátis aſ-
. Per Dóminum.
Magnificat
:. 8. Tu honorificén-
ɔuli noſtri, quia fe-
ríliter, & confor-
eſt cor tuum. Allel.
, 15.

DIE V.

In Feſto

TI BONIFACII
copi & Martyris.

Simplex.

: *de Communi unius* *ris.* pag. *vij.*
tio Deus, cujus *pag.* xij.
abill. ſæc. 2. *Bened.*

Lectio iij.

Onifácius in majóri Británnia nóbili génere natus, à patre nis in Monaſtérium, pietáte & rerum rum ſciéntiâ excél- résbyter ordinátus, ıte in dies illíus fa- :ò quòd ſingulárem :tándis negótiis Ec- :icis exhibéret perí- ipſe ſibi fugâ con- um ratus, obténtâ is licéntiâ, Fríſiam t, Evangélium infi- ; annuntiatúrus. Sed nondum matúrâ, in n redíre cógitur. eléctus, ut onus ıt, Romam proficíſcitur: ubi à Gregório ſecúndo benígnè excéptus, in Germániam míttitur, qui Evangélium prædicáret. Ob insígnem Evangélii fructum, Romam poſt annum revocátus, conſecrátur Epíſcopus, & Apoſtólici Legáti dignitáte auctus, remíttitur in Germániam. Vix credíbile eſt quantis labóribus opus Evangélicũ provéxerit. Sedem Moguntínam ſuſcípere coáctus, cùm illam Eccléſiam annos áliquot ſanctíſſimè adminiſtráſſet, ſuffécto in locum ſuum ſancto Lúllio Epíſcopo, ipſe ad prædicándum Fríſiis Evangélium íterum progréditur. Ibi cùm innúmeros propè ad Chriſti fidem convertíſſet, martyrio coronátur, anno Chriſti ſeptingentéſimo quinquagéſimo quinto.

DIE VI.

In Feſto

SANCTI NORBERTI EPISCOPI.

Semiduplex-minus.

Omnia de Communi Ss. Pontificum pag. *xix.*

Oratio.

DEus, qui beátũ Norbértum Pontíficẽ verbi tui præcónem eximium

effecísti; & per eum Ecclésiam tuam novâ prole fæcundásti; præsta, quæsumus, ut ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul & ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

Pridiè Ad Vesperas

Fit commemoratio Sancti Claudii Episcopi per Ant. Ego sum óstium. *Oratio* Deus, qui pópulis tuis *de Comm. Pontificum* p. *xxiv.*

De sancto Norberto.

Lectio ij. *Ex Bolland.*

Norbértus Sanctis, Clíviæ óppido, in Diœcési Coloniénsi, nóbili prosápiâ ortus, cùm à prima ætáte Clero nomen dedísset, statim atque idóneos annos áttigit, Subdiáconus média in aula, necdum formátis ad gravitátem Ecclesiásticam móribus, ordinátus est. Sed in tempestáte deprehénsus & ictu fúlminis ex equo dejéctus, toto ánimo ad Deum convérsus est. Tum relíctâ Imperatóris aulâ, & majóribus quos hácte- nus suscípere distúlerat Ordínibus initiátus, verbi Dei prædicatiónem fervénti zelo ággredi cœpit. De quo tamen pósteà véritus, ne quid illegítimè à se præsúmptum esset quòd uno die sacros diaconátûs & presbytérii Ordines contra Cánones accepísset, à Gelásio Papa secúndo, ignorántiam conféssus, véniam pétiit, & regulárem demum Evangélici múneris confirmatiónem obtínuit. Abdicátis benefíciis Ecclesiásticis quibus abundábat, & património paupéribus erogáto, austeriórem vitam ampléxus est. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, diffidéntes ad concórdiam revocávit. Cùm esset Laudúni, à Bartholomæo Epíscopo rogatus ne ab ipsíus Diœcési discéderet, desértum in ea locum qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit; ex quo totus Ordo, quem ibi sub régula sancti Augustíni instítuit, nomen accépit. Sacramentáriam & Adamíticã Thanchelíni hæresim Antuérpiæ grassántem, eò vocátus, profligávit: & qui multò antè oblátum sibi Cameracénsem Episcopátum recusáverat, ad Magdeburgénsem Archiepiscopátum pósteà raptus, Ecclesiásticam disciplinã, præsertímque sacrórum

ministrórum cœlibátum constánter propugnávit. Remis in Concílio Innocéntium secúndùm egrégiè adjúvit ; & Romam cum áliis Epíscopis proféctus, schísma Petri Leónis compréssit, Innocéntio suæ Sedi réddito. Exáctis in Pontificátu annis ferè octo, ábiit ad Dóminum anno millésimo centésimo trigésimo quarto, huncque Gregórius décimus-tértius anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo in Sanctórum órdinem rétulit.

De sancto Claudio.

Lectio iij. Ex Bolland.

CLáudius, Vesuntionénsis Epíscopus subscrípsit Concílio Epaonénsi, anno Christi quingentésimo décimo séptimo, & Concílio Lugdunénsi, anno sequénti : in quibus multa circa disciplínam ecclesiásticam egrégiè sancíta sunt. Cum sedem per annos septem summa cum laude tenuísset, abdicáto Episcopátu, ad Jurénse monastérium se contúlit, ubi monástici institúti régulam ampléxus est. Injurióso illíus cœnóbii sanctíssimo Abbáte vitâ functo, ómnium votis expetítus, in ejus locum suffréctus est. Cui monastério per annos quinquagínta deínceps præfuísse tráditur. Dénique longa vitæ spátia eménsus, & méritis plenus ábiit ad Dóminum, anno Christi quingentésimo octogésimo primo. Corpus ejus in Jurénsi monastério sepúltum est, & usque nunc incorrúptũ & intégrum servátur in eódẽ monastério quod ob ejus sanctitátis celebritátẽ à séculis áliquot sancti Cláudii nomen óbtinet, quodque anno millésimo septengentésimo quadragésimo primo in Ecclésiam Cathedrálem versum est.

Post LAUDES *commem. sancti Claudii per Antiph.* Elégit ipsum Dóminus *p.* xxj. *Oratio* Deus, qui pópulis *pag.* xxiv.

DIE VIII.

In Festo

SANCTI MEDARDI EPISCOPI.

Simplex.

Omnia de Communi Ss. Pontificum pag. *xix.*

Oratio.

EXultémus, quæsumus, Dómine Deus noster, in solemnitáte Pontíficis tui Medárdi, ut ejus sacra natalítia celebrántes, ad

impetrándam misericórdiam tuam ejus semper patrocíniis adjuvémur Per.

Fit commemoratio sancti Gildardi Episcopi per Ant. Ego sum óstium *p.* xxiv. *de Communi Pontificum.*

Oratio.

Exáudi, Dómine, preces nostras, & intercedénte beáto Gildárdo indulgéntiam nobis tribue placátus & pacem. Per.

Ex Fortunat. & tom. 8. Spicilegii. Lectio iij.

Medárdus apud Salentíacum in pago Viromanduénsi natus, à paréntibus piè institútus, oblátus est Viromanduénsi Epíscopo, ut in Clericórum númerum adscriberétur. Crescéntibus cum ætáte méritis & doctrínâ, ad altióres gradus ascéndit. Presbyter consecrátus, Viromanduórum Episcopátum, multórum assíduis précibus victus, regéndum suscépit; ac sedem Noviómi in óppido muníto collocávit. Interim sanctus Eleuthérius, Tornacénsis Epíscopus, móritur. Post cujus exéquias, cùm Clerus & pópulus Tornacénsis Medárdum sibi dari Epíscópum postulássent, sancto Remígio cæteríſque provínciæ Epíscopis annuéntibus rege & procéribus suâ auctoritáte rem promovéntibus, utriúsque Ecclésiæ curam suscépit, Episcopalis sedis honóre utríque serváto, quamvis Tornacénses ab eo témpore usque ad Simónem, per annos círciter sexcéntos, non álios quàm Novioménses Epíscopos habúerint. Flandros, gentem tunc férocem, convértit ad Christum. Obiit anno salútis quingentésimo quinquagésimo sexto: eúmque Clotárius summo cum honóre apud Suessiónas sepelíri jussit, & Basílicam ad ejus túmulum cœpit ædificáre, quam Sigebértus fílius ejus absólvit & ornávit. * In eúmdem diem íncidit memória sancti Gildárdi Rotomagénsis Epíscopi qui Concílio Aurelianénsi primo, anno quingentésimo undécimo, subscrípsit, & annis quíndecim in Episcopátu transáctis, óbiit & sepúltus est in sanctæ Maríæ Basílica, quæ deinde ob frequéntia ejus mirácula ad sanctum Gildárdum dicta est.

Post Laud. *Commem. S.*

Gildardi per Ant. Státuit Dóminus *pag.* xxv.

Oratio Exáudi *ut supra.*

DIE XI.

In Festo

S. BARNABÆ GENTIUM APOSTOLI.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apostolorum p. *iij. exceptis quæ sequuntur.*

IN I. VESPERIS

HYMNUS.

CŒLO datur quiéscere,
Terris relíctis, Bárnaba:
Solémnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

QUEM propter, agro véndito,
Opes cadúcas déseris,
Magno repéndens fœnore
En fundus ipse fit tuus.

TU sacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubénte Sancto Spíritu,
Christi creáris núntius.

QUAS non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.

QUAM vestra gens Christi fidem
Luci rebéllis réppulit,
Nil hæsitántes bárbaris
Portástis illam géntibus.

FAC, Christe, nostris se tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis suæ
Cœleste donum réspuant.

QUI Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ad Magnificat

Ant. 7. Bárnabas, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & pósuit ante pedes Apostolórum. Allelúia. *Act.* 4.

Oratio ut infra ad Laud.

AD MATUTINUM.

IN NOCTURNO.

Ex Act. Apost. & Usuardo,

Lectio ij.

BArnabas, qui & Joseph Levítes, Cyprius génere, agro véndito quem possidébat, prétium áttulit ad pedes Apostolórum: ad quos & pósteà Paulum addúxit recens convérsum. Jerosólymis Antiochíam missus ab Ecclésia, quæ audíerat quosdã ibi discípulos Dóminum Jesum Græcis annuntiásse, cùm vidísset grá-

tiam Dei, gavísus est, & hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino. Proféctus est inde Tharsum, ut quæreret Paulum, quem cùm invenísset, perdúxit Antiochíam: & annum totum conversáti sunt ibi in Ecclésia, & docuérunt turbam multam; ita ut cognominaréntur primùm Antiochíæ discípuli, Christiáni. Ortâ fame ab Agabo prædictâ, colléctas eleemósynas ad fratres in Judæa habitántes, cum Paulo détulit. Quo expléto ministério revérsi sunt, assúmpto Joánne, cui cognomen erat Marcus. Cùm autem Antiochíæ in Ecclésia cum cæteris Prophétis & doctóribus ministrárent Dómino, & jejunárent, dixit Spíritus Sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes & orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seléuciam venérunt, inde Cyprum: ac multas prætéreà urbes, regionésque peragrárunt, prædicántes Evangélium, & constituéntes per síngulas Ecclésias Presbyteros. Cùm autem Lystris propter claudum à Paulo sanátum pro diis haberéntur, vocaréntque turbæ Bárnabam, Jovem: Paulum verò, Mercúrium, vix deterruérunt turbas ne sibi immolárent. Revérsi Antiochíam, ortâ ibi seditióne propter Judæos qui volébant gentes ad Deum convérsas circumcídi, rem ad Apóstolos retulérunt, qui in Concílio Jerosolymitáno super ea re decrétum statuérunt, remiserúntque eos ad Ecclésiam Antiochíæ adjúnctis Judâ & Silâ, scribéntes per manus eórum. Postrémò Bárnabas digréssus à Paulo, unà cum Marco navigávit Cyprum; multísque perfúnctus pro Christo labóribus, glorióso fine quiévit. Refert Alexánder Cyprius corpus ejus in ínsula Cypro, Zenóne imperánte, repértum esse, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, ipsíus Bárnabæ manu conscríptum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 10.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut

ves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Matth. Hom. 34. *n.* 1.

POstquàm Dóminus omnem curam à discipulórum ánimis ejécerat, ac signórum spectáculo munierat & quasi férreos adamantinósque reddiderat, secuḷáribus ómnibus superióres, & ab omni temporánea sollicitúdine liberátos; demum illa prædícit mala quæ ipsos incursúra erant, non solùm ea quæ paulò post futúra, sed étiam ea quæ post multum témporis erant eventúra, diu ante illos ad bellum præparans contra diábolū suscipiéndum. Multa enim hinc bona emergébant. Primò, quòd ipsíus præsciéntiæ vim agnóscerent; secúndò, quòd nemo suspicári posset hæc mala ob doctóris imbecillitátem evenire; tértiò, ne ii qui hæc passúri erant, percelleréntur, si hæc inexpectáta & præter spem accidíssent; quartò, ne hæc crucis témpore audiéntes turbaréntur.

℟. Repléti zelo Judæi contradicébant his quæ dicebántur, blasphemántes. * Tunc constánter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei; sed quóniam repéllitis illud, & indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Allel. allel. ℣. Dedérunt húmerum recedéntem, & cervícem suam induravérunt, nec audiérunt. * Tunc. Glória. * Tunc. *Act.* 13. 2. *Esdr.* 9.

Ad Benedictus

Ant. 1. Bárnabas hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino; quia erat vir bonus & plenus Spíritu Sancto, & fide. Allelúia. *Act.* 11.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu Sancto, ad opus conversiónis Géntium assúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Christi, quod prædicávit, conversári mereámur. Per eúmdem Dóminum ..., in unitáte ejúsdem Spíritûs Sancti Deus.

AD II. VESPERAS.

Hymnus Cœlo datur quiéscere *ut supra in primis Vesperis.*

Ad Magníficat

Ant. 5. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Allel. *Act.* 15.

Oratio ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTORUM.

PARS VERNA.

TEMPORE PASCHALI.

IN QUOLIBET COMMUNI

Psalmi de Feria in toto Officio, niſi ſit Solemne-minus & ſuprà : tunc enim, ſi alii Pſalmi non aſſignantur in proprio Sanctorum, ſumuntur de Dominica etiam in I. Vesperis & I. Completor. Excepto quod in utriſque Vesperis ultimus Psalmus erit Pſal. 116. Laudáte Dóminum, omnes Gentes *pag.* 158.

AD UTRASQUE VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus. In Semiduplicibus & ſuprà quinque dicuntur Antiphonæ : In Simplicibus autem & intrà Octav. etiam Solemnes una tantùm dicitur, prima ſcilicet de Laudibus. Responsorium in I. Vesperis non dicitur niſi in Duplicibus & ſuprà.

Doxologia Temporis Paſchalis dicitur in fine Hymnorum ejuſdem metri.

AD UTRUMQUE COMPLETORIUM

ANTIPHONÆ & CAPITULUM ut in Feriis Temporis Paschalis, nisi aliter notetur.

SINGULIS ANTIPHONIS additur Allelúia. *VERSIBUS* Allel. allel. allel. *ad singula* ℟℟. Allel. allel. *INVITATORIO* Allelúia.

AD OFFICIUM MATUTINUM

Unicum Nocturnum. Tres scilicet Psalmi, Tres Lectiones. Tres PSALMI sive Feriales, sive Dominicales hoc ordine sumuntur : Hebdomadâ primâ post Pascha è I. Noct. Hebdomadâ secundâ è II. Noct. Hebdomadâ tertiâ è III. Noct. Hebdomadâ quartâ, è I. Noct. &c. *ANTIPHONÆ verò, VERSUS & RESPONSORIA, nisi aliter notetur in proprio, ex uno Nocturnorum secundùm Feriam ; id est, Dominicâ, Feriis Secundâ & Quintâ è I. Noct. de Communi convenienti. Feriâ Tertiâ & Sextâ è II. Noct. Feriâ Quartâ & Sabbato è III. Noct. In Semidupl. & suprà dicuntur tres Antiph. una nempe ad unumquemque Psalmum ; in Simpl. autem & intrà Octav. etiam Solemn. una tantùm quæ semper erit I. Noct. secundùm Feriam. In Solemnibus post unumquodque* ℟. *dicitur* Glória Patri. *BENEDICTIONES pro Temp. Pasch. ut ante Psalterium* pag. 4.

AD LAUDES

In Semiduplicibus & suprà quinque Antiphonæ : In Simplicibus autem & intrà Octavas etiam Solemnes, una dicitur tantùm, prima scilicet de Laudibus.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus, quarta omissa. RESPONSORIA BREVIA in Solemnibus dicuntur de primo modo ; in Duplicibus & infrà, & intrà Octavas etiam Solemnes de secundo modo.

Post VERSUM semper Allelúia, allelúia, allel.

OMMUNE APOSTOLORUM.

N I. VESPERIS.

Capitulum. Ephes. 4.

Hristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam aun Prophétas, álios verò rangelístas, álios autem ıstóres, & Doctóres, ad nsummatiónem Sanctóm in opus ministérii, ædificatiónem córporis hristi.

Responsor. Dabo opus rum in veritáte, & fœıs perpétuum fériam eis, * Scient in géntibus men eórum, & germen rum in médio populóm.

℣. Scriptum est: Quàm eciósi pedes Evangelintium pacem, Evangeántium bona! * Scient. lória. * Scient. *Is.* 61. *om.* 10.

HYMNUS.

CŒLÉSTIS aulæ príncipes,
ıcri duces exércitûs,
ſséna mundi lúmina,
lim futúri Júdices,

MERSIS gravi calígine
:r vos dies renáscitur;
Quos vanus error lúserat,
Illústrat alma véritas.

NON vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus,
Verbo sed irrísæ Crucis
Christo rebélles súbditis.

QUIBUS gemébat súbditus,
Rumpúntur orbis víncula:
Jam gaudet, excússo jugo,
Liber Dei sub légibus.

VULGATA terris ómnibus
Per vos Dei mystéria:
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.

¶ UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur:

℟. Et mirabília tua narrábunt. *Ps.* 144.

Ad Magníficat

Ant. 1. Dóminus locútus est: Ascéndent salvatóres in montem Sion: & erit Dómino regnum. *Abdiæ.*

Oratio ut in Proprio.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Apostolórum Magístrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Psalmus Veníte *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. Vocávit Jesus discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. *Luc.* 6.

Ant. 8. Dedit illis virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & misit illos prædicáre regnum Dei. *Luc.* 9.

Ant. 2. Præcípiens, dicébat eis: Infirmos curáte, mórtuos suscitáte, dæmones ejícite: gratis accepístis, gratis date. *Matth.* 10.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terrã:

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. *Ps.* 44.

Pater noster, *&c.*

℟. *j.* Non vos me elegístis: Sed ego elégi vos, & * Pósui vos ut eátis & fructum afferátis, & fructus vester máneat.

℣. Quod salvátum fúerit de domo Juda, fáciet fructum: Zelus Dómini exercítuum fáciet istud. * Pósui. *Joan.* 15. *Is.* 37.

℟. *ij.* Ite ad oves quæ periérunt domûs Israel. Eúntes autem prædicáte, dicéntes: * Quia appropinquávit regnum cœlórum.

℣. Hæc dicit Dóminus: Revertátur unusquísque à via sua mala & dirígite vias vestras & stúdia vestra. * Quia. *Matth.* 10. *Jerem.* 18.

℟. *iij.* Ecce dedi vobis potestátem super omnem virtútem inimíci: * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére: † Gaudéte quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis.

℣. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis. * Verúmtamen. Glória. † Gaudéte. *Luc.* 10. *Soph.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. In quamcúmque domum intravéritis, dícite: Pax huic dómui; & si ibi fúerit filius pacis, requiéscet super illum pax vestra. *Luc.* 10.

Ant. 5. Qui vos audit, me audit: Et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit

eum qui misit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. Dabo vobis os & sapiéntiam, cui non póterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri. *Luc.* 21.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini,

℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

Pater noster, &c.

℟. *iv.* Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ.

℣. Ex ore Dómini prudéntia: & próteget gradiéntes simplíciter. * Estóte. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

℟. *v.* Jam non dicam vos servos: Vos autem dixi amícos: * Quia ómnia quæcúmque audívi à Patre meo, nota feci vobis.

℣. Antíqua ne intueámini. Ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur: útique cognoscétis ea. * Quia. *Joan.* 15. *Is.* 43.

℟. *vj.* Nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis.

℣. Spíritus meus erit in médio vestrûm, nolíte timére. * Non. Glória. * Non. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. Non est discípulus super Magístrum: Si Patremfamílias Beélzebub vocavérunt, quantò magis doméstícos ejus? *Matth.* 10.

Ant. 8. Tradent vos in Concíliis, & in Synagógis suis flagellábunt vos. *Matth.* 10.

Ant. 3. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. *Matth.* 10.

℣. Multæ tribulatiónes Justórum:

℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Psal.* 33.

Pater noster, &c.

℟. *vij.* Mementóte sermónis mei quem ego dixi vobis: * Non est servus major Dómino suo. Si me persecúti sunt, & vos persequéntur.

℣. Locúti sunt advérsùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me. * Non est. *Joan.* 15. *Ps.* 108.

℟. *viij.* Tradémini à paréntibus, & cognátis,

& amícis, & morte affícient ex vobis, & capíllus de cápite vestro non períbit: * In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blasphémias eórum ne metuátis; ego, ego ipse consolábor vos: * In patiéntia. *Luc.* 21. *Is.* 51.

℟. ix. Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum.

℣. Dispósui testaméntum eléctis meis. * Et ego. Glória. * Et ego. *Luc.* 22. *Psal.* 88.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 8. JEsus locútus est úndecim discípulis dicens: Data est mihi omnis potéstas in cœlo & in terra. Eúntes ergo, docéte omnes gentes. *Matth.* 28.

Ant. 3. Docéte eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis. Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sæculi. *Matth.* 28.

Ant. 1. Loquebántur verbum Dei cum fidúcia, & virtúte magna reddébant testimónium resurrectiónis Jesu Christi. *Act.* 4.

Ant. 7. Erat manus Dómini cum eis; multúsque númerus credéntium convérsus est ad Dóminum. *Act.* 11.

Ant. 3. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. *Act.* 15.

Capitulum. 2. Cor. 5.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tanquam Deo exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

℣. Glóriam regni tui dicent:

℟. Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam. *Ps.* 144.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, & sermónem confirmánte, sequéntibus signis. *Marc.* 16.

Oratio ut in Proprio.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. *brev.* In omnem terram exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. In omnem. Glória. In omnem.

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes,

℟. Quorum non audiántur voces eórum. *Ps.* 18.

AD SEXTAM.

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Confitébimur tibi, Deus: Invocábimus nomen tuum. Confitébimur.

℣. Narrábimus mirabília tua. Confitébimur. Glória. Confitébimur. *Ps.* 74.

℣. In generatiónem & generatiónem

℟. Annuntiábimus laudem tuam. *Ps.* 78.

AD NONAM.

Capitulum. Act. 5.

PEr manus Apostolórum fiébant signa & prodígia multa in plebe.

℟. *brev.* Dóminus excélsus subjécit pópulos nobis. Dóminus.

℣. Elégit nobis hæreditátem suam. Dóminus. Glória. Dóminus. *Ps.* 46.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus:

℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus & Versus ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat

Ant. 1. Vos qui secúti estis me, in regeneratióne cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos judicántes duódecim tribus Israël. *Matth.* 19.

Oratio ut in Proprio.

COMMUNE UNIUS

MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir qui suffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Responsor. Benedíctus vir, qui confídit in Dómino; * Erit Dóminus fidúcia ejus. † Non timébit, cùm vénerit æstus.

℣. Hæc est grátia si

propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias pátiens injústè. * Erit. Glória. † Non. *Jerem.* 17. 1. *Petr.* 2.

HYMNUS.

FELIX morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas fidem!

PŒNIS victa quibus deficeret fides,
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras neces.

TE pro lege sua magnánimum mori,
Te Christus púgilem spectat ab æthere:
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.

ET nos delícias, vana per ótia,
Gens infida Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inértes
Sanguis Mártyris éxcitat.

PATRI máxima laus, máxima Fílio;
Sit par, Sancte, tibi glória, Spíritus,
Quo donánte, corónam
Invíctus pugil óbtinet.
Amen.

℣. Justus, cùm cecíderit, non collidétur:

℟. Quia Dóminus suppónit manum suam. *Ps.* 36.

Ad Magnificat

Ant. 5. Nemo patiátur ut homicída, aut fur, aut alienórum appetitor. Si autem ut Christiánus, non erubéscat; glorificet Deum in isto nómine. 1. *Petr.* 4.

Oratio ut infrà ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitator. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Psalm. Venite. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. Fili, sta in justítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2.

Ant. 8. Confortáre, & esto robústus: Dóminus ipse erit tecum: non dimíttet, nec derelínquet te. *Deut.* 31.

Ant. 3. Qui vícerit, vestiétur vestiméntis albis;

& non delébo nomen ejus de libro vitæ; & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus. *Apoc.* 3.

℣. In die tribulatiónis éruam te,

℟. Et honorificábis me. *Psal.* 49.

℟. *j.* Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam: * Qui autem perdíderit ánimam suam propter me & Evangélium, salvam fáciet eam.

℣. Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuísti fidúciam, ait Dóminus. * Qui. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *ij.* Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. * Qui vícerit, non lædétur à morte secúnda.

℣. Usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *iij.* Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, * Et foràs non egrediétur ámpliùs: & † Scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúsalem.

℣. Plantábo eum, & non turbabitur ámpliùs; nec addent filii iniquitátis, ut affligant eum sicut priùs; * Et foràs. Glória. † Scribam. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. Non mihi contingat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis. 1. *Mach.* 13.

Ant. 7. Prompto ánimo pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honéstâ morte perfúngar. 2. *Mach.* 6.

Ant. 8. È cœlo membra ista possídeo, sed propter Dei leges hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero. 2. *Mach.* 7.

℣. Fortitúdinem meam ad te custódiam,

℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58.

℟. *iv.* Ego non solum alligári, sed * Et mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu.

℣. Ego ánimam meam & corpus meum trado pro pátriis légibus. * Et. *Act.* 21. 2. *Mach.* 7.

℟. *v.* Etsi in præsénti témpore suppliciis hóminum erípiar, manum

Omnipoténtis nec vivus, nec defúnctus effúgiam. * Quamóbrem fórtiter vitâ excedéndo, exémplum forte relinquam.

℣. Exístimo quòd non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam: * Quamóbrem. 2. *Mach.* 6. *Rom.* 8.

℟. *vj.* Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, maniféstè tu scis quia cùm à morte possem liberári, * Duros córporis sustíneo dolóres: Secúndùm ánimam verò, propter timórem tuum libénter hæc pátior.

℣. Gáudeo in passiónibus, & adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea: * Duros. Glória. * Duros. 2. *Mach.* 6. *Coloss.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. Pro certo habet omnis qui te colit, Dómine, quod vita ejus, si in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3.

Ant. 5. Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum, & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum. *Psal.* 33.

Ant. 6. In fraude circumveniéntium illum áf-

fuit illi; custodívit i[llum] ab inimícis, & à sedu[ctó]ribus tutávit illum. 10.

℣. Tu, Dómine, [ad]juvísti me,

℟. Et consolátu[s es] me. *Psal.* 85.

℟. *vij.* Certámen [for]te dedit illi Dómi[nus,] * Ut vínceret, & [sci]quóniam ómnium po[ten]tior est sapiéntia.

℣. Confortátus e[st] de, dans glóriam [Deo.] * Ut. *Sap.* 10. *Rom.*

℟. *viij.* A peccat[óri]bus liberávit eum [Dó]minus: * Descéndit [cum] illo in fóveam, & in [vín]culis non derelíquit ill[um.]

℣. Erat Deus cum [illo,] & erípuit eum ex ón[ni]bus tribulatiónibus e[jus.] * Descéndit. *Sap.* *Act.* 7.

℟. *ix.* Hanc tenta[tió]nem ídeo permísit Dó[mi]nus evenire illi, ut pó[ste]ris darétur exémplum [pa]tiéntiæ: nam * Non contristátus contra De[um,] quòd plaga ei accíde[rit,] sed † Immóbilis in [Dei] timóre permánsit.

℣. Magis éligens af[flígi] cum pópulo Dei, q[uam] temporális peccáti hab[ére]

itátem. * Non eſt.
. † Immóbilis. *Tob.*
r. 11.
Te Deum.

LAUDES.

Uſtus quaſi leo
confidens, abſque
erit. *Prov.* 28.
3. Dóminus me-
, quaſi bellátor for-
ircò qui perſequún-
, cadent, & in-
runt. *Jerem.* 20.
6. Magnificábitur
is in corpóre meo
r vitam, ſive per
a. *Philip.* 1.
5. Glorioſíſſimam
n magìs quàm odí-
itam compléctens,
irìè præíbat ad ſup-
. 2. *Mach.* 6.
1. Hoc modo vitâ
:, univérſæ genti
iam mortis ſuæ ad
um virtútis & for-
s derelínquens. 2.
6.
ulum. 2. Tim. 1.
ior, ſed non con-
dor, ſcio enim cui
; & certus ſum quia
eſt depóſitum me-
váre in illum diem.
Adjútor meus, tibi
l.
Quia Deus ſuſcép-
us es. *Pſ.* 58.

Ad Benedictus *Ant.* 1. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi. In réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ. 2. *Tim.* 4.

Oratio.

ADéſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injuſtè perſequéntium, nec ullis perturbémur advérſis. Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, intercedénte beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fide & ſinceritáte conſtántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur. Per.

Si ſit Pontifex.

Oratio.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis in feſtivitáte beáti *N.* cum gratiárum actióne lætári, qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod miniſtério geſſit, teſtimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exémplo. Per eúmdem.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in Sacerdótium elégit, doctrína ad prædicándum erúdiit, poténtia ad perseverándum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum christiánum & instrúere vivéndi exémplo, & confirmáre patiéndo. Per.

Si sit Sacerdos tantùm.

Oratio.

DEus, à quo constántiam fides, & virtútem sumit infírmitas: quæsumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exémplo & précibus, quidquid in persecutiónibus sævum est, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confessióne superáre. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. *brev.* In Deo salutáre meum, & glória mea. In Deo.

℣. Deus auxílii mei, & spes mea in Deo est. In Deo. Glória. In Deo. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum.

℟. Protéctor meus, & cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Si consístant advérsùm me castra, non timébit cor meum. Si consístant.

℣. Si exúrgat advérsùm me prælium, in hoc ego sperábo. Si consístant. Glória. Si consístant. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor:

℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Capitulum. Tob. 3.

POst tempestátem tranquíllum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infúndis. Sit nomen tuum, Deus Israël, benedíctum in sæcula.

℟. *brev.* Factus es, Dómine, suscéptor meus. Factus.

℣. Et refúgium meum in die tribulatiónis. Factus. Glória. Factus. *Ps.* 58.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te.

℟. Quia exaudísti me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus &

s ut suprà in primis
ris. -
d Magnificat
u. 4. Justum non de-
ait Deus, donec af-
t illi poténtiam ad-
s eos qui eum depri-
int; & dedit illi cla-
m ætérnam. *Sap.* 10.
tio ut suprà ad Laud.

MMUNE PLUR.
ARTYRUM.

I. VESPERIS.
itulum. Sap. 3.
Ustórum ánimæ in
nanu Dei sunt, &
non tanget illos tor-
um mortis. Visi sunt
s insipiéntiũ mori, &
náta est afflíctio éxi-
llórum; & quod à
s est iter, extermí-
: illi autem sunt in
. .
. Nunc séquimur te,
ine, in toto corde,
mémus te; ne con-
as nos: & * Erue nos
irabílibus tuis; & da
am nómini tuo: &
undántur omnes qui
dunt servis tuis mala.
. Datum est béstiæ
m fácere cum sanctis.
ue. Glória. * Erue.
. 3. *Apoc.* 13.

HYMNUS.

CHRISTI Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere sæculum.

CŒLESTIS Pátriæ mens ínhians bonis
Mundi spernit opes flúxaque gáudia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.

NON vultus métuunt cárnificum truces:
Fœtas supplíciis despíciunt manus:
Enses, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.

O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extórquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.

ERGO nunc própior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorúmque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.

computáti sunt inter filios Dei, & inter Sanctos sors illórum est! *Sap.* 5.

℣. Salus justórum à Dómino.

℟. Et protéctor eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

℟. *vij.* Ludíbria & vérbera expérti, ínsuper & víncula & cárceres, * Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt.

℣. Tradidérunt córpora sua, ne servírent, & ne adorárent omnem Deum, excépto Deo suo. * Lapidáti sunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. *viij.* Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem: *Proptérea lætámini, cœli, & qui habitátis in eis.

℣. Módico dolóre sustentáto, sub testaménto ætérnæ vitæ effécti sunt: * Proptérea. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. *ix.* Antíquus diérum judícium dedit sanctis Excélsi; * Et † Regnum obtinuérunt sancti.

℣. Per fidem operáti sunt justítiam, adépt repromissiónes; * Glória. † Regnum. 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

AD LAUD

Ant. VObis d 8. est pro non solùm ut in e dátis, sed ut étiam patiámini. *Philipp*

Ant. 1. Magnu men sustinuístis pa oppróbriis & tri nibus spectáculu *Hebr.* 10.

Ant. 7. Tanq rum in fornáce illos, & quasi h hóstiam accépit i in témpore erit illórum. *Sap.* 3.

Ant. 1. Si co mínibus tormén sunt, spes illórum talitáte plena est

Ant. 7. Lætab ram te, Dómin qui lætántur in m cut exúltant victó tâ prædâ. *Is.* 9.

Capitulum. 2.

QUod in pra momentáne leve tribulatiónis supra modum in táte ætérnum gló dus operátur in

emplántibus no-
idéntur, sed quæ
ıtur. Quæ enim
temporália sunt:
n non vidéntur,
nt.
te, Dómine,
nt;
liberásti eos. *Ps.*

nedíctus
. Beáti qui per-
patiúntur prop-
m: quóniam ip-
: regnum cœló-
th. 5.
Oratio.
, invisíbilis for-
o certántium,
uæsumus, nobis
ibus, ut qui
die sanctórum
ı tuórum *N.* &
sum triúmphum
, eórum méritis
ıs contra spiri-
uítiæ muniámur.
inum.
a Oratio.
potens, sempi-
e Deus, qui in
ı tuórum córdi-
nam tuæ dilec-
éndis: da mén-
ris eámdem fi-
íſque virtútem;
is tui *N.* & so-
quorum gaudé-
riis, proficiámus

exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capitulum ut suprà in primis Vesperis.

℞. *br.* Custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum. Custódit.

℣. De manu peccatóris liberábit. Custódit. Glória. Custódit. *Ps.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem suam;

℞. Et super sanctos suos. *Ps.* 84.

AD SEXTAM.

Capitulum ut suprà in Laudibus.

℞. *br.* Probásti nos, Deus, & eduxísti nos in in refrigérium. Probásti.

℣. Igne nos examinásti sicut examinátur argéntum. Probásti. Glória. Probásti.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliásti,

℞. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. 22.

BEáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni: ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem.

℞. *brev.* Qui séminant

in lácrymis, in exultatióne metent. Qui.

℣. Eúntes ibant & flebant, mitténtes sémina sua. Qui. Glória. Qui.

℣. Veniéntes vénient cum exultatióne,

℟. Portántes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus & Versus ut suprà in primis Vesperis.

Ad Magníficat

Ant. 8. Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ: & dictum est illis ut requiéscerent, donec compleántur consérvi eórum, qui interficiéndi sunt sicut & illi. *Apoc.* 6.

Oratio ut suprà ad Laud.

COMMUNE

CONFESS. CHRISTI.

[*Qui scilicet coram tyrannis passus, in pace tamen obiit.*]

Omnia de Communi secundùm dignitatem Sancti, exceptis quæ sequuntur:

IN I. VESPERIS.

HYMNUS.

ECQUIS magnánimus se pugil éxhibet?
Fit verbum gládius, fit clypeus fides,
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina véritas.

REGES ante feros impávidus volat,
Testatúrque fidem nil métuens mori;
Vires, verba, suæ próvidus hóstiæ,
Præsens suppéditat Deus.

QUID vos, bárbara gens, víncula, péctines
Intentáre juvat? quid gládios? virum
Nil torménta movent; fronte serénior
Ridet carníficum minas.

OSTÉNTAT lácero córpore vúlnera,
Pulchræ parta recèns stémmata glóriæ:
Aptatúrque piis digna labóribus
Merces láurea vértici.

PATRI máxima laus, máxima Fílio:
Sit par, Sancte, tibi laus quoque, Spíritus,
Fac mentes répleat lúmine véritas,
Urat péctora cháritas.
Amen.

℣. Dóminus mihi adjútor;

℟. Et ego despíciam

inimícos meos. *Psal.* 117.

Ad Magnificat

Ant. 8. Qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis est. *Matth.* 10.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitator. Christum, qui dat vincénti manna abscónditum, * Venite, adorémus. *Apoc.* 2.

Psalmus Veníte *pag.* 6.

AD LAUDES.

℣. Præcinxísti me virtúte ad bellum:

℟. Et supplantásti insurgéntes in me subtùs me. *Ps.* 17.

Ad Benedictus

Ant. 1. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum à perditióne, & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. *Eccli.* 51.

Oratio.

Deus, pro cujus nómine beátus *N.* Conféssor tuus (& Póntifex) passiónes invíctâ fide sustínuit; da nobis ejus exémplo magis elígere affligi in hoc sæculo, quàm temporális peccáti habere jucunditátem. Per.

AD II. VESPERAS.

Hymnus & Versus ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat

Ant. 5. Apprehénde vitam ætérnam in qua vocátus es, conféssus bonam confessiónem coram multis téstibus. 1. *Tim.* 6.

Oratio ut suprà ad Laud.

COMMUNE SANCT. *PONTIFICUM.*

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Hebr. 5.

Omnis Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona & sacrifícia pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo tanquam Aaron.

℟. Locútus es sanctis tuis, Dómine, & dixísti: Invéni servum meum, * Oleo sancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei.

℣. Huic Deus testimó-

nium pérhibens, dixit: Invéni virum secúndùm cor meum: * Oleo. Glória. † Manus. *Ps.* 88. *Act.* 13.

HYMNUS.

Pro uno Pontifice.

CHRISTE Pastórum caput atque princeps,
Præsúlis festam venerâta lucem
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequéntat.

ILLE non vano ténuit treméndam
Spíritu sedem, próprio nec ausu:
Sed sacrum jussus, Dómino vocánte,
Sumpsit honórem.

STRENUUM bello púgilem superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuítque sanctam
Páscere gentem.

FIT gregis pastor, pater atque forma:
Lætus impéndit sua, seque; servus
Omnium, curis gravis, omnibúsque
Omnia factus.

PRO reis orat, réficit geméntes,
Erígit lapsos, tenebrásque pellit,
Fit potens verbo
cet alta, pravu
Cónterit hostem.

FAC ut illíus pr
juvémur;
Christe; fac Pa
paritérque teci
Spíritum jugi ce
mus hymno
Omne per ævu
Amen.

HYMNU

Pro pluribus Ponti

O Qui pro grégi
ánimam tui
Alto consílio quàm
próvidos
Charo ponis oví
Quos tu, Christe
cas duces!

HI justo pópulos j
regunt;
Hi de fonte bibunt
sítiunt Deum,
Et de númine pl
Implent nos q
númine.

HI dum corda sac
gibus ímbuunt
Discússis ténebris,
dei decus;
Sese pandit apér
Toto lúmine vér

FACTI forma gregis
páriunt Deo;
Quæ sermóne dc
móribus éxpri
Cum mandant,
urget;

Cum damnant, amor árguit.
Nusquam lenta tenent ótia désides:
Noctes atque dies invígilant agro,
Subrépens inimícus
Ne zizánia séminet.
Quas erráre vident à grege dévias,
Cautè sollíciti per juga móntium,
Per desérta requírunt,
Et portant húmeris oves.
Laus, qui Pontífices constítuit, Patri:
Pastórum capíti laus quoque Fílio:
Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Beátus quem elegísti & assumpsísti.
℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Ad Magnificat

Ant. 4. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivénte offérre sacrificium Deo, incénsum & bonum odórem pro pópulo suo. *Eccl.* 45.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Pastórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5.

Psalmus Venite *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Vocávit eum Dóminus, & ait: Vidi afflictiónem pópuli mei: veni, & mittam te, ut edúcas pópulum meum. *Exod.* 3.

Ant. 1. Dixit ad Deum: Quis sum ego, ut vadam & edúcam fílios Israël? Qui dixit ei: Ego ero tecum. *Exod.* 3.

Ant. 8. Perge ígitur & ego ero in ore tuo: tu autem eris in his quæ ad Deũ pértinent. *Exod.* 4.

℣. Pósui adjutórium in poténte,
℟. Et exaltávi eléctum de plebe mea. *Ps.* 88.

℟. *j.* Rectórem te posuérunt? noli extólli: * Esto in illis quasi unus ex ipsis; curam illórum habe.
℣. Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus, & ómnium miníster: * Esto. *Eccli.* 32. *Marc.* 9.

℟. *ij.* Speculatórem dedi te dómui Israël: * Audiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me.

℣. In mente habe quáliter accéperis, & audíeris, & serva: * Audiens. *Ezech.* 33. *Apoc.* 3.

℟. *iij.* Accéde ad altáre, & ímmola pro peccáto tuo: * Offer holocáustum, & † Deprecáre pro te & pro pópulo.

℣. Debet Póntifex quemádmodum pro pópulo, ita étiam & pro semetípso offérre pro peccátis: * Offer. Glória. † Deprecáre. *Levit.* 9. *Hebr.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. In lege Dómini congregatiónem judicávit, & in fide sua probátus est prophéta; & cógnitus est in verbis suis fidélis *Eccli.* 46.

Ant. 3. Dedit illis legem, ne oblivisceréntur præcépta Dómini, & ut non exerrárent méntibus; & hortabátur ne legem amovérent à corde suo. 2. *Mach.* 2.

Ant. 8. Invocávit Dóminum omnipoténtem in oppugnándo hostes circumstántes úndique, in oblatióne Agni inviołáti. *Eccli.* 46.

℣. Invocábant Dóminum sacerdótes ejus;

℟. Ipse exaudiébat eos, & loquebátur ad eos. *Ps.* 98.

℟. *iv.* Hic erat edóctus viam Dómini, * Et fervens spíritu loquebátur quæ sunt Jesu.

℣. Unxit illum oleo sancto, & dedit illi Dóminus in præcéptis suis potestátem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israel: * Et fervens. *Act.* 13. *Eccli.* 45.

℟. *v.* Factus sum infírmis infírmus: ómnibus ómnia factus sum, ut omnes fácerem salvos. * Omnia fácio propter Evangélium, ut párticeps ejus effíciar.

℣. Zelátus sum bonum: proptérea bonam possidébo possessiónem. * Omnia. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. *vj.* Obtulit holocáustum Dómino: & * Clamávit ad Dóminum pro Israël, & exaudívit eum Dóminus.

℣. Plúrimam hóstiam óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo. * Clamávit. Glória. * Clamávit. 1. *Reg.* 7. *Hebr.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. In omni ópere dedit confessiónem Sancto & Excélso in verbo glóriæ. *Eccli.* 47.

Ant. 7. Erogávit pecú... multas: justítiam & ... consērvávit genti ...; & exquisívit omni ...do exaltáre pópulum ...m.. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. Non recédet ...mória ejus, & nomen ... requirétur à genera... ...ne in generatiónem. ...cli. 39.

℣. Justítia ejus manet ... sæculum sæculi.

℟. Cornu ejus exaltá...itur in glória. *Ps.* 111.

℟. *vij.* Quis est fidélis ...rvus & prudens, quem ...nstítuit Dñs suus su...er famíliam suam, ut det ...lis cibum in témpore? Beátus ille servus, quem ...um vénerit dóminus ejus, ...vénerit sic faciéntem.

℣. A dómino suo præ...ósitus ómnibus, guber...ábat créditam sibi do...mum. * Beátus. *Matth.* 24. ...nes. 39.

℟. *viij.* Iníquitas non ...t invénta in lábiis ejus: ... pace & in æquitáte ...nbulávit, * Et multos ...értit ab iniquitáte.

℣. Hortabátur omnes ... propósito cordis per...anére in Dómino; quia ...at vir bonus, & plenus ...íritu Sancto. * Et mul...s. *Malach.* 2. *Act.* 11.

℟. *ix.* Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuísti fidélis super multa te constítuam: * Intra in gáudiū Dómini tui.

℣. Super pópulum meum constítui te: sapiéntia & sciéntia data sunt tibi; & glóriam dabo tibi. * Intra. Glória. Intra *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 7. SAcérdos magnus in vita sua suffúlsit domum, & in diébus suis corroborávit templum. *Eccli.* 50.

Ant. 2. Curávit gentem suam, & liberávit eam à perditióne. *Eccli.* 50.

Ant. 5. Invéntus est perféctus, justus. & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. *Eccli.* 44.

Ant. 8. Zelándo zelum Dei, accépit testáméntum sacerdótii ætérni. 1. *Machab.* 2.

Ant. 5 Hic est fratrum amátor, & pópuli Israël: hic est qui multùm orat pro pópulo. 2. *Mach.* 15.

Capitulum. 1. Petr. 5.

PAscite qui in vobis est gregem Dei, providéntes non coáctè, sed spontáneè secúndū Deum;

computáti sunt inter filios Dei, & inter Sanctos sors illórum est! *Sap.* 5.

℣. Salus justórum à Dómino.

℟. Et protéctor eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

℟. *vij.* Ludíbria & vérbera expérti, ínsuper & víncula & cárceres, * Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt.

℣. Tradidérunt córpora sua, ne servírent, & ne adorárent omnem Deum, excépto Deo suo. * Lapidáti sunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. *viij.* Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem: *Proptérea lætámini, cœli, & qui habitátis in eis.

℣. Módico dolóre sustentáto, sub testaménto ætérnæ vitæ efféti sunt: * Proptérea. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. *ix.* Antíquus diérum judícium dedit sanctis Excélsi; * Et † Regnum obtinuérunt sancti.

℣. Per fidem operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 8. Vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini. *Philipp.* 1.

Ant. 1. Magnum certámen sustinuístis passiónum, oppróbriis & tribulatiónibus spectáculum facti. *Hebr.* 10.

Ant. 7. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos, & in témpore erit respéctus illórum. *Sap.* 3.

Ant. 1. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. *Sap.* 3.

Ant. 7. Lætabúntur coram te, Dómine, sicut qui lætántur in messe, sicut exúltant victóres, captâ prædâ. *Is.* 9.

Capitulum. 2. Cor. 4.

Quod in præsénti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis,

non contemplántibus nobis quæ vidéntur, ſed quæ non vidéntur. Quæ enim vidéntur, temporália ſunt: quæ autem non vidéntur, ætérna ſunt.

℣. In te, Dómine, ſperavérunt;

℟. Et liberáſti eos. *Pſ.* 21.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Beáti qui perſecutiónẽ patiúntur propter juſtítiam: quóniam ipsórum eſt regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, invisíbilis fortitúdo certántium, adéſto, quæſumus, nobis ſupplicántibus, ut qui hodiérnâ die ſanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* glorióſum triúmphum recólimus, eórum méritis & précibus contra ſpirituália nequítiæ muniámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui in ſanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accéndis: da méntibus noſtris eámdem fidei caritatíſque virtútem; ut Mártyris tui *N.* & ſociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capitulum ut ſuprà in primis Veſperis.

℟. *br.* Cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum. Cuſtódit.

℣. De manu peccatóris liberábit. Cuſtódit. Glória. Cuſtódit. *Pſ.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem ſuam;

℟. Et ſuper ſanctos ſuos. *Pſ.* 84.

AD SEXTAM.

Capitulum ut ſuprà in Laudibus.

℟. *br.* Probáſti nos, Deus, & eduxíſti nos in in refrigérium. Probáſti.

℣. Igne nos examináſti ſicut examinátur argéntum. Probáſti. Glória. Probáſti.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliáſti,

℟. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. 22.

BEáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni: ut ſit potéſtas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem.

℟. *brev.* Qui séminant

Corrúmpat fidei virgíneum decus;
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His custódibus íntegra.

Infames ábolent rellíquias deûm:
Erróres ábigunt: crímina dédocent:
Christo restítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúserat hæresis.

Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides:
Quæ sunt prisca, docent: quæ nova, súbruunt:
Servant depósitum Dei.

Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens, corda doces, sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine,
℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

Ad Magnificat

Ant. 7. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor; protegétur sub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiéscet. *Eccli.* 14.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitat. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Psalmus Venite *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. Sapiéntia non est multis manifésta; quibus autem cógnita est, pérmanet usque ad conspéctum Dei. *Eccli.* 6.

Ant. 4. Os prudéntis quæritur in Ecclésia, & verba illíus cogitábunt in córdibus suis. *Eccli.* 21.

Ant. 5. Sciéntia sapiéntis tanquam inundátio abundábit, & consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet. *Eccli.* 21.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam,
℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36.

℟. *j.* In médio Ecclésiæ apériet Dóminus os ejus, * Et adimplébit illum Spíritu sapiéntiæ & intelléctûs.
℣. Si quis índiget sapiéntiâ, póstulet à Deo qui dat ómnibus affluénter & non impróperat. * Et adimplébit. *Eccli.* 15. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Ipse tanquam imbres mittet elóquia sapién-

tiæ suæ : * Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testaménti Dómini gloriábitur.

℣. Multos filiórum Israël convértet ad Dóminum Deum ipsórũ. * Ipse *Eccli.* 39. *Luc.* 1.

℟. iij. Omnis scriba doctus in regno cælórum * Símilis est hómini patrifamílias qui † Profert de thesáuro suo nova & vétera.

℣. In corde prudéntis requiéscit sapiéntia, & indóctos quosque erúdiet. * Símilis. Glória. † Profert. *Matth.* 13. *Prov.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te ut evéllas & déstruas, & dispérdas & ædífices, & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 8. Ne retíneas verbum in témpore salútis : in lingua enim sapiéntia dignóscitur ; & sensus, & sciéntia, & doctrína in verbo sensáti. *Eccli.* 4.

Ant. 2. Depósitum custódi, devítans profánas vocum novitátes & oppositiónes falsi nóminis sciéntiæ. 1. *Tim.* 6.

℣. Deus, docuísti me à juventúte mea :

℟. Pronuntiábo mirabília tua. *Psalm.* 70.

℟. iv. Qui habet sermónem meum, loquátur sermónem meum verè. * Numquid non verba mea sunt quasi ignis, & quasi malleus cónterens petram ?

℣. Si quis volúerit voluntátem fácere ejus qui misit me, cognóscet de doctrína, utrùm ex Deo sit. * Numquid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.

℟. v. Confortáre in grátia quæ est in Christo Jesu, & * Quæ audísti, hæc comménda fidélibus homínibus qui idónei erunt & álios docére.

℣. Erudítus es in juventúte tua, & implétus es quasi flumen sapiéntiâ. * Quæ audísti. 2. *Tim.* 2. *Eccli.* 47.

℟. vj. Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem : * Et bellábunt advérsùm te, & † Non prævalébunt, quia ego tecum sum.

℣. Exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se : * Et bellábunt. Glória Patri. † Non. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivéndum, sciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. Quæsívi sapiéntiam palam in oratióne mea, & efflóruit tanquam præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. Invénti sunt sermónes tui, Dómine, & comédi eos; & factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine,

℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps.* 118.

℟. *vij.* Super salútem & spéciem diléxi sapiéntiam: * Et propósui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa.

℣. Quæ desúrsum est sapiéntia, pudíca est, pacífica, plena misericórdiâ & frúctibus bonis, * Et propósui. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *viij.* Optávi, & datus est mihi sensus: & invocávi, & venit in me Spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis & sédibus; * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus.

℣. Exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei. * Et divítias. *Sap.* 7. *Philip.* 3.

℟. *ix.* Sapiéntia bonórum ómnium mater est, quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico: infinítus enim thesáurus est, * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei.

℣. Bonus homo de bono thesáuro cordis sui profert bonum. * Quo qui usi sunt. Glória. † Partícipes. *Sap.* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. FUit gratus Deo, eruditus omni sapiéntiâ, & erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 5. Juxta manum Dei sui bonam super se parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, & fáceret & docéret. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. Postquàm se ampliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & Prophetárum, vóluit & ipse

scríbere quæ ad doctrínam & sapiéntiam pertinent. *Prolog. Eccli.* 10.

Ant. 3. Cúm esset sapientíssimus, dócuit pópulum : quæsívit verba utília, & conscrípsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. *Eccles.* 12.

Ant. 7. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in sæculum non delébitur. *Eccli.* 39.

Capitulum. Sap. 7.

MIhi dedit Deus dícere ex senténtia & præsúmere digna horum quæ mihi dantur : quóniam ipse sapiéntiæ dux est & sapiéntium emendátor : in manu enim illíus, & nos & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia & disciplína.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna ;

℟. Ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti. *Psalm.* 39.

Ad Benedíctus

Ant. 1. Sapiéntia & fortitúdo Dómini sunt : tibi, Deus, confíteor, teque laudo : quia sapiéntiam & fortitúdinem dedísti mihi. *Dan.* 2.

Oratio.

OMnípotens ætérne Deus, qui Ecclésiæ tuæ filios, sicut non cessas erudíre, ita non désinis adjuváre : da fidélibus tuis intercessióne beáti *N.* quē eis ætérnæ salútis minístrum tribuísti, ut, te miseránte, sciéntiam recta faciéndi, & virtútem cápiant exequéndi. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum quo Beátus *N.* servívit, ut eódem nos repléente, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit. Per.... in unitáte ejúsdem.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. *brev.* Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam. Da mihi.

℣. Státue servo tuo elóquium tuum, Dómine. Da mihi. Glória. Da mihi. *Psalm.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam ;

℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Capitul. ut in Laudibus.

℟. *brev.* Viam veritátis elégi, judícia tua non sum oblítus. Viam.

℣. Adhæsi testimóniis tuis, Dómine. Viam. Glória. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi;

℟. Quia tu legem posuísti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Capitulum. Prov. 3.

BEátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negociatióne argénti, & auri primi & puríssimi fructûs ejus: pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderántur, huic non valent comparári.

℟. *brev.* Veritátem tuã & salutáre tuum dixi. Veritátem.

℣. Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam. Veritátem. Glória. Veritátem. *Psalm.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui:

℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Psalm.* 118.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus & Versus ut suprà in primis Vesperis.

Ad Magnificat

Ant. 6. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti: & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

Oratio ut suprà ad Laud.

COMMUNE
SANCTORUM PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. 2. Paral. 31.

OPerátus est bonum & rectum & verũ coram Dómino Deó suo in univérsa cultúra domûs Dómini juxta legem & cæremónias, volèns requírere Deum suum in toto corde suo: fecítque & prosperátus est.

℟. Dedit illi Dóminus Sacerdótium, *Complévit manus ejus, & unxit illum óleo sancto. † Factum est illi in testaméntum, fungi Sacerdótio, & habére laudem, & glorificáre pópulum suum in nómine ejus.

℣. Ex homínibus assúmptus pro homínibus consti-

tuitur in iis quæ sunt ad Deum, ut offerat dona & sacrificia. * Complévit. Glória. † Factum. *Eccli.* 45. *Hebr.* 5.

HYMNUS.

JAM satis fluxit cruor hostiárum.
Prístinæ cessent holocáusta legis.
Christe, quos formas, melióra libant
Sacra miníftri.

PINGUE libámen novus & Sacérdos,
Orbe jam toto Deus immolátur:
Se lubens aris litat incruénto
Fúnere Christus.

TALE nil priscis Pátribus tribútum:
Angelis nusquam data pat potéstas.
Per Sacerdótes Deus ipse jugem
Se dat in escam.

FAC, Sacerdótes tua sacra tractent
Péctore íntegro manibúsque puris,
Christe, fac ardor sacer ut miníftros
Applicet aris.

LUMINIS splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inúngis.
Amen.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam,
℟. Et Sancti tui exúltent. *Psalm.* 131.

Ad Magnificat

Ant. 6. De Sacerdótibus non interíbit vir à fácie mea, qui ófferat holocautómata, & incéndat sacrifícium. *Jerem.* 33.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitat. Sacerdótem in ætérnum Jesum Christum. * Venite, adorémus. *Hebr.* 5.

Psalmus Venite *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. Designávit Dóminus septuaginta duos, & misit illos ante fáciem suam in omnem civitátem & locum quò erat ipse ventúrus. *Luc.* 10.

Ant. 2. Accépit Jesus panem, & grátias agens fregit & dixit: Accípite & manducáte: Hoc est corpus meum. Simíliter & cálicem, dicens: Hic calix novum testaméntum est in sánguine meo: Hoc fácite in meam commemoratiónem. 1. *Cor.* 11.

Ant. 8. Insufflávit & dixit eis : Accípite Spíritum Sanctum : quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis ; & quorum retinuéritis, reténta sunt. *Joan.* 20.

℣. Benedícite, Sacerdótes Dómini, Dómino.

℟. Laudáte, & superexaltáte eum in sæcula. *Dan.* 3.

℟. *j.* Vos genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis : * Ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum.

℣. Si custodiéritis pactum meum, ait Dóminus, éritis mihi in pecúlium, & in regnum sacerdotále, & gens sancta. * Ut virtútes. 1. *Petr.* 2. *Exod.* 19.

℟. *ij.* Impléstis manus vestras Dómino : * Accédite, & offérte víctimas & laudes in domo Dómini.

℣. Superædificámini domus spirituális, sacerdótium sanctum, offérre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. * Accédite. 2. *Paral.* 29. 1. *Petr.* 2.

℟. *iij.* Vidéte quid faciátis : * Non enim hóminis exercétis judícium, sed Dómini : & quodcúmque judicavéritis, in vos redundábit.

℣. Nolíte judicáre secúndùm fáciem, sed justum judícium judicáte. * Non enim. Glória. * Non enim. 2. *Par.* 19. *Joan.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. Sanctificámini & estóte sancti : custodíte præcépta mea, & fácite ea. : Ego Dóminus qui sanctífico vos. *Levit.* 20.

Ant. 1. Ambulétis dignè Deo per ómnia placéntes, in omni ópere bono fructificántes in sciéntia Dei. *Coloss.* 1.

Ant. 3. Erit hoc vobis legítimum sempitérnum, ut orétis pro fíliis Israël & pro cunctis peccátis eórum. *Levit.* 16.

℣. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo ?

℟. Qui ingréditur sine mácula, *Ps.* 14.

℟. *iv.* Secúndùm eum qui vocávit vos, sanctum * Et ipsi in omni conversatióne sancti sitis : quóniam scriptum est : Sancti éritis, quia ego sanctus sum.

℣. Ego sum Dóminus Deus vester : sancti estó-

te, quia ego sanctus sum. * Et ipsi. 1. *Petr.* 1. *Levit.* 11.

℟. v. Vos estis lux mundi. * Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum qui in cœlis est.

℣. Justórum sémita quasi lux splendens, procédit & crescit usque ad perféctum diem. * Sic lúceat. *Matth.* 5. *Prov.* 4.

℟. vj. Ministráte in sanctuário, & * Sanctificáti immoláte : Fratres étiam vestros, ut possint juxta verba quæ locútus est Dóminus fácere, præparáte.

℣. Dignè Evangélio Christi conversámini, collaborántes fidei Evangélii. * Sanctificáti. Glória. * Sanctificáti. 2. *Par.* 35. *Philip.* 18.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo suo, nec accédet ad ministérium. *Levit.* 21.

Ant. 2. Sanctificábor in iis qui appropínquant mihi, & in conspéctu omnis pópuli glorificábor. *Levit.* 10.

Ant. 8. Ingrédere tu : te enim vidi justum coram me in generatióne hac. *Genes.* 7.

℣. Qui statis in domo Dómini,

℟. Extóllite manus vestras in sancta & benedícite Dóminum. *Psal.* 133.

℟. vij. Ubicúmque quæstio est de lege, de mandáto, de cæremóniis, de justificátiónibus, * Osténdite frátribus vestris, ut non peccent in Dóminũ, & ne véniat ira super vos, & super fratres vestros : Sic agéntes non peccábitis.

℣. Unusquísque sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Christi. * Osténdite. 2. *Par.* 19. 1. *Petr.* 4.

℟. viij. Quóniam vos estis Presbyteri in pópulo Dei, & ex vobis pendet ánima illórum, * Ad elóquium vestrum corda eórum erígite.

℣. Corrípite inquiétos, consolámini pusillánimes, suscípite infírmos, patiéntes estóte ad omnes. * Ad elóquium. *Judith.* 8. 1. *Thess.* 5.

℟. ix. Beáti servi illi quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes: * Præcínget se, & fáciet illos discúmbere, & tránsiens ministrábit illis. ℣. Accípient regnum decóris & diadéma speciéi de manu Dómini. * Præcínget se. Glória. * Præcínget se. *Luc.* 12. *Sap.* 5.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 3. SUscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 1. Ipsum elégit Dóminus offérre sacrifícium Deo, in memóriam placáre pro pópulo suo. *Eccli.* 45.

Ant. 7. Obtulit holocáusta & pacífica, & invocávit Dóminum, & exaudívit eum de cœlo. 1. *Par.* 21.

Ant. 5. De omni corde suo laudávit Dóminum, & diléxit Deum qui fecit illum, & dedit in celebratiónibus decus. *Eccli.* 47.

Ant. 4. Fuit Dóminus cum eo, & gubernábat créditam sibi domum, & univérsa quæ ei trádita fúerant. *Gen.* 39.

Capitulum. 1. Tim. 1.

GRátias ago ei qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério.

℣. Exáudiet de cœlo sancto suo:

℟. In poténtátibus salus déxteræ ejus. *Psalm.* 19.

Ad Benedictus.

Ant. 1. Ubi sum ego & miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. *Joan.* 12.

Oratio.

DOmine, Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregásti, ejus nos intercessióne à peccatóribus ségrega, ut secúndùm vocatiónem nostram, gens sancta & regále sacerdótium efficiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui in Ecclésiæ tuæ decus & subsídium, beátum *N.* veréndo sacerdótii ministério decorasti; præsta ut per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domini-

ci Córporis sacraméntum suscépit, ejus patrocínio dignos utriúsque fructus percipiat. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. *brev.* Dómine, diléxi decórem domûs tuæ. Dómine.

℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Dómine. Glória. Dómine. *Ps.* 25.

℣. Ego in innocéntia mea ingréssus sum.

℟. Rédime me & miserére mei. *Psalm.* 25.

AD SEXTAM.

Capitulum ut suprà in Laudibus.

℟. *brev.* Quid retríbuam Dómino: pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Quid.

℣. Cálicem salutáris accípiam & nomen Dómini invocábo. Quid. Glória. Quid. *Psal* 115.

℣. Vota mea Dómino reddam

℟. Coram omni pópulo ejus. *Psalm.* 115.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Tim. 5.

Qui bene præsunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeántur, máximè qui labórant in verbo & doctrina.

℟. *brev.* Hic accípiet benedictiónem à Dómino. Hic.

℣. Et misericórdiam à Deo salutári suo. Hic. Glória. Hic. *Psam.* 23.

℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis;

℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum. *Ps.* 106.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus & Versus ut suprà in primis Vesperis.

Ad Magnificat.

Ant. 5. Induit eum Deus stólam glóriæ & coronávit eum in vasis virtútis. *Eccli.* 45.

Oratio ut suprà ad Laud.

COMMUNE

S.S. ABBATUM,

MONACHORUM,

CŒNOBITARUM

&

ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Ezech. 34.

Qui hábitant in desérto, secúri dórmient in sálti-

bus, & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem.

℟. Fúgite de médio Babylónis, & salvet unusquísque ánimam suam; * Quóniam tempus ultiónis est à Dómino.

℣. Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis. * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

HYMNUS.

FELICES némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio sæcli
Mores læderet íntegros.

UT te possídeant quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.

NUDI, prompti, álacres, líberi ab ómnibus
Ad luctam púgiles ócius ádvolant:
Ut vastum mare tranent,
Prudéntes onus éxuunt.

ÆTÉRNAS ut opes, certáque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confisi melióribus.

ILLIS summa fuit glória déspici;
Illis divítiæ paupériem pati;
Illis summa volúptas,
Longo supplício mori.

FAC nos, summe Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam scélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relíctâ,
Immortália quærere.

ÆTÉRNUS sit honos ingénito Patri:
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ,

℟. A conturbatióne hóminum. *Ps.* 30.

Ad Magníficat

Ant. 8. Sedébit pópulus meus in pulchritúdine pacis, & in tabernáculis fidúciæ, & in réquie opulénta. *Is.* 32

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus se, Deum, * Veníte, adorémus. *Heb.*

11. *Psal.* Venite *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. Qui non renúntiat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. *Luc.* 14.

Ant. 1. Si quis venit ad me, & non odit patrem suum & matrem, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discípulus. *Luc.* 14.

Ant. 2. Quid prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ verò suæ detriméntum patiátur? *Matth.* 16.

℣. Beáta gens cujus Dóminus Deus ejus,

℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

℟. *j.* Si vis perféctus esse, * Vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis thesáurum in cœlo, & veni, séquere me.

℣. Bona est orátio cum jejúnio, & eleemósyna magis quàm thesáuros auri recóndere. * Vade. *Matth.* 19. *Tob.* 12.

℟. *ij.* Egrédere de cognatióne tua, & de domo Patris tui; * Et veni in terram quam monstrábo tibi: & benedícam tibi.

℣. Séquere me, & dimítte mórtuos sepelíre mórtuos suos. * Et veni. *Gen.* 12. *Matth.* 8.

℟. *iij.* Surge ne péreas in scélere civitátis, salva ánimam tuam; * Noli respícere post tergum; sed in monte † Salvum te fac, ne péreas.

℣. Nemo mittens manum suam ad arátrum, & respíciens retrò, aptus est regno Dei. * Noli respícere. Glória. † Salvum. *Gen.* 19. *Luc.* 9.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. *Galat.* 6.

Ant. 4. Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detriménta. *Philipp.* 3.

Ant. 3. Exui me stolâ pacis, índui autem me sacco obsecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. *Baruch.* 4.

℣. Propter verba labiórum tuórum,

℟. Ego custodívi vias duras. *Ps.* 16.

℟. *iv.* Ecce elongávi fúgiens, & * Mansi in solitúdine, quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

℣. Omne quod est in mundo concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ. * Mansi in solitúdine. *Ps.* 54. 1. *Joan.* 2.

℟. *v.* Propter Christum * Omnia detriméntum feci & árbitror ut stércora ut Christum lucrifáciam, & invéniar in illo ; ad cognoscéndum illum, & societátem passiónum illíus configurátus morti ejus.

℣. Elégi abjéctus esse in domo Dei mei magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum. * Omnia *Philip.* 3. *Ps.* 83.

℟. *vj.* Omnis qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet : * Ego ígitur sic curro, non quasi in incértum : sic pugno, non quasi áërē vérberans : sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo.

℣. A juventúte mea investigábā sapiéntiam : colluctáta est ánima mea in illa, & in faciéndo eam confirmátus sum. * Ego. Glória. * Ego. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Sapiéntia dedúxit illos in via mirábili, & fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellárum per noctem. *Sap.* 10.

Ant. 4. Omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 5. Possessiónes & substántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat. *Act.* 2.

℣. Perdúxit eos Deus tanquam gregem in desérto,

℟. Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ. *Psal.* 77.

℟. *vij.* Sapiéntia diréxit ópera eórum : * Iter fecérunt per desérta quæ non habitabántur ; & in locis desértis fixérunt casas.

℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, afflícti ; quibus dignus non erat mundus : in solitudínibus errántes, & in cavérnis terræ. * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *viij.* A mínimo usque ad máximum eórum * Plorábant & jejunábant, & orábant in conspéctu Dómini.

℣. Confiténtes quia peregríni & hóspites sunt super terram. * Plorábant. *Baruch.* 1. *Hebr.* 11.

℟. *ix.* Multitúdinis erat cor unum, & ánima una :

nec quisquam áliquid suum esse dicébat; sed * Erant illis ómnia commúnia.

℣. Ecce quàm bonum & quàm jucúndum habitáre fratres in unum! * Erant. Glória. * Erant *Act.* 4. *Ps.* 132. Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 8. DEus dixit ad illum: Exi de terra tua, & de cognatióne tua, & tunc exiit. *Act.* 7.

Ant. 6. Flétibus & lúctui apta induménta suscépit, cínere implévit caput, & corpus suum humiliávit jejúniis. *Esth.* 14.

Ant. 5. Nocte & ante lucem egrediebátur ad oratiónem, & deprecabátur Dóminum. *Judith.* 12.

Ant. 2. In loco solitúdinis Dóminus dócuit eum, & custodívit quasi pupíllam oculi sui. *Deut.* 32.

Ant. 1. Immóbilis in Dei timóre permánsit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.

Capitulum. Isaïæ 26.

NOmen tuum & memoriále tuum, Dómine, in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte; sed & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: tu es spes mea;

℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

Ad Benedictus

Ant. 7. Perféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro sancto tuo qui dixit patri suo & matri suæ: Nescio vos; & frátribus suis: Ignóro vos. *Deut.* 33.

Si sit Abbas.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Christi páuperem sequi; & húmilem corde usque in finem perseverávit imitári, da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingréssis, ut nec retrò aspíciant, nec in via hæreant, sed ad te sine offensióne curréntes vitam ætérnam apprehéndant. Per eúmdem.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Deus noster, beáti Abbátis N. intercessiónibus sublevári, ut per quem servis tuis perfectiónis Evangélicæ documénta donásti, per eum nobis subsídia perpétuæ salútis impéndas. Per Dóminum.

Si non sit Abbas.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis, da nobis exémplo & intercessióne beáti *N.* cujus hódie tránsitum celebrámus, temporália ómnia despícere, & ad ætérna totâ mentis intentióne festináre. Per.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & custos, qui beáto *N.* ne párticeps esset coinquinatiónis, renuntiáre sæculo & sub alas tuas confúgere tribuísti: ejus intercessióne da pópulo tuo diabólica vitáre contágia & te solum Dóminũ purâ mente sectári. Qui vivis.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. *brev.* Extráneus factus sum frátribus meis. Extráneus.

℣. Et peregrínus fíliis matris meæ. Extráneus. Glória. Extráneus. *Ps.* 98.

℣. Símilis factus sum pellicáno solitúdinis,

℟. Factus sum sicut passer solitárius in tecto. *Ps.* 101.

AD SEXTAM.

Capitulum ut suprà in Laudibus.

℟. *brev.* Sépties in die laudem dixi tibi. Sépties.

℣. Super judícia justítiæ tuæ. Sépties. Glória. Sépties.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ.

℣. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Capitulum. Hebr. 12.

OMnis disciplína in præsénti quidem vidétur non esse gáudii sed mœróris; pósteà autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justítiæ.

℟. *brev.* Cùm mihi moléfti essent, induébar cilício. Cùm mihi.

℣. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. Cùm mihi. Glória. Cùm mihi. *Ps.* 34.

℣. Cogitávi dies antíquos,

℟. Et annos ætérnos in mente hábui. *Ps.* 76.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus & Versus ut suprà in primis Vesperis.

Ad Magnificat

Ant. 3. Scimus quóniam i terréstris domus nostra lissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus ætérnam in cœlis. 2. *Cor.* 4.

Oratio ut suprà ad Laud.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Eccli. 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabúntur corda vestra.

℟. Qui timent Dóminum, non erunt incrédibiles verbo illíus; & *Qui díligunt illum, conservábunt viam illíus.

℣. Plenitúdo legis est diléctio. * Qui. Glória. Qui. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

HYMNUS.

NON parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruénta quæ suos
Habent triúmphos, prælia.

NON iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctines:
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.

SI lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.

CORPUS subégit cástitas,
Et líberam mentem fides:
Amor supérnis ígnibus
Totam litávit hóstiam.

VENIS apértis ómnibus
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.

DA, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perénnis gáudia.

¶ ÆTERNE tu verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus;
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus:

℟. Et non respéxit in vanitátes & insánias falsas. *Ps.* 39.

Ad Magníficat

Ant. 3. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. *Joan.* 8.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invit. Diligéntem justos Dóminum, * Venite, adorémus. *Ps.* 145.

Psalmus Venite *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 6. Vosmetípsos in dilectióne Dei serváte, expectántes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam ætérnam. *Jud.*

Ant. 2. Vigiláte & estóte paráti, quia quâ nescítis horâ, Fílius hóminis ventúrus est. *Matth.* 24.

Ant. 8. Stábiles estóte & immóbiles, abundántes in ópere Dómini semper sciéntes, quòd labor vester non est inánis in Dómino. 1. *Cor.* 15.

℣. Dilígite Dóminum omnes Sancti ejus:

℟. Quóniam veritátem requíret Dóminus. *Ps.* 30.

℟. *j.* Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me quia mitis sum & húmilis corde: * Et inveniétis réquiem animábus vestris: jugum enim meum suáve est, & onus meum leve.

℣. Interrogáte quæ sit via bona, & ambuláte in ea: * Et. *Matth.* 11. *Jerem.* 6.

℟. *ij.* Sint lumbi vestri præcíncti, & lucernæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, ut cùm vénerit, conféstim apériant ei.

℣. Qui vigiláverint ad illum, justítias quasi lumen accéndent. * Et vos. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *iij.* Omnis qui venit ad me, & audit sermónes meos & facit eos: osténdam vobis cui símilis sit: * Símilis est hómini ædificánti domum, qui † Fodit in altum, & pósuit fundaméntum super petram.

℣. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei: qui tenet illum, cui assimilábitur? * Símilis est. Glória. † Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. Turris fortíssima nomen Dómini: ad ipsum currit justus, & exaltábitur. *Prov.* 18.

Ant. 6. Deridétur justi simplícitas: lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum; paráta ad tempus statútum. *Job.* 12.

Ant. 5. Benedíctio Dei in mercédem justi festínat; & in hora velóci procéssus illíus fructíficat. *Eccli.* 11.

℣. Gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum,

℟. Quóniam tu benedíces justo. *Ps.* 5.

℟. *iv.* Quàm magnus qui invénit sapiéntiam & sciéntiam! sed * Non est super timéntem Dóminum.

℣. Mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & spíritûs, perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei: * Non est. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. *v.* Qui ámbulat in justítiis & lóquitur veritátem, & claudit óculos suos ne vídeat malum, * Iste in excélsis habitábit, regem in decóre suo vidébunt óculi ejus.

℣. Si quis emundáverit se, erit vas in honórem sanctificátũ Dómino. * Iste in. *Is.* 33. 2. *Tim.* 2.

℟. *vj.* Beátus qui invéntus est sine mácula, & * Qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesáuris. Quis est hic, & laudábimus eum? † Erit illi glória ætérna.

℣. Quàm difficilè, qui pecúnias habent, in regnum Dei intrábunt. * Qui. Glória. † Erit illi. *Eccli.* 31. *Luc.* 18.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. In géntibus multis non erat símilis illi, & diléctus Deo suo erat. 2. *Esdr.* 13.

Ant. 7. Nunquam contaminátus est: pergébat ad omnes, & mónita salútis dabat eis. *Tob.* 1.

Ant. 4. Consolabátur eos, dividebátque unicuíque prout póterat de facultátibus suis. *ibid.*

℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem.

℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

℟. *vij.* Non est invéntus símilis illi in glória: * Consérvávit legem Excélsi, & in tentatióne invéntus est fidélis: ideò jurejurándo dedit illi glóriam in gente sua.

℣. Qui servat verbum

Christi, verè in hoc cáritas Dei perfécta est. * Conservávit. *Eccli.* 44. 1. *Joan.* 2.

℟. *viij.* Sapiéntia justum dedúxit per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei, & * Dedit illi sciéntiam sanctórum: Honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu Sancto: qui in hoc servit Christo, placet Deo. * Dedit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

℟. *ix.* Probátus & perféctus est; pótuit tránsgredi & non est tránsgressus, fácere mala & non fecit: * Ideò stabilíta sunt bona illíus in Dómino, & † Eleemósinas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℣. Erat vir religiósus ac timens Deum, fáciens eleemósynas multas plebi, & déprecans Deum semper. * Ideò. Glória. † Eleemósynas. *Eccli.* 31. *Act.* 10. Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 4. ERat vir ille simplex & rectus, ac timens Deum & recédens à malo. *Job.* 1.

Ant. 1. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob.* 1.

Ant. 3. Non prætériit de univérsis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus. *Jos.* 11.

Ant. 4. Timénti Dóminum benè erit, & in diébus consummatiónis illíus benedicétur. *Eccli.* 1.

Ant. 7. Diléctus Deo & homínibus, cujus memória in benedictióne est; símilem illum fecit Dóminus in glória sanctórum. *Eccli.* 45.

Capitulum. 3. Reg. 3.

AMbulávit servus tuus in conspéctu tuo in veritáte & justítia, & recto corde tecum: custodísti ei, Dómine, misericórdiam tuam grandem.

℣. In justítia apparébo conspéctui tuo:

℟. Satiábor, cùm apparúerit glória tua. *Ps.* 16.

Ad Benedictus

Ant. 4. Propter Christum ómnia detriméntum feci ad cognoscéndum illum, si quo modo occúrram ad resurrectiónem quæ est ex mórtuis. *Philip.* 3.

Oratio.

FAc, quæsumus, Dómine Deus noster,

intercedénte beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre, quia perpétua est & plena felícitas, si bonórum ómnium serviámus auctóri. Per.

Alia Oratio.

DEus, qui nobis festivitátem beáti *N.* concédis cum gáudio celebráre; præsta, quæsumus, sic ipsíus nos sequi vestígia sanctitátis, ut per viam virtútum ad te qui verum es virtútis præmium, veniámus. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. *brev.* Beátus vir qui timet Dóminum. Beátus. ℣. In mandátis ejus volet nimis. Beátus. Glória. Beátus. *Ps.* 111.

℣. Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: ℟. Et in eis qui sperant super misericórdia ejus. *Ps.* 146.

AD SEXTAM.

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Lucérna. ℣. Et lumen sémitis meis. Lucérna. Glória. Lucérna.

℣. Servávi mandáta tua & testimónia tua: ℟. Quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 15.

JUstítia longè abest à supérbia & dolo: Viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces inveniéntur in illa, & succéssum habébunt usque ad inspectiónem Dei.

℟. *brev.* Justítia tua, Dómine, justítia in ætérnum. Justítia. ℣. Et lex tua véritas. Justítia. Glória. Justítia.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus & Versus ut supra in primis Vesperis.

Ad Magnificat

Ant. 7. Tu fecísti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum. 3. *Reg.* 3.

Oratio ut supra ad Laudes.

COMMUNE SS. VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. 1. Cor. 7.

DE Virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

℟. Audi, fília, & vide & inclína aurem tuam : * Obliviscere pópulum tuum & domum patris tui ; & concupíscet Rex decórem tuum, † Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus.

℣. Virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, & spíritu. * Obliviscere. Glória Patri. † Quóniam *Psal.* 44. 1. *Cor.* 7.

Si sit Martyr.

HYMNUS.

FESTIS læta sonent sydera cántibus,
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus angélici : dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.

VESTRIS illa fuit débita cœtibus
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.

SED quid cogis, amor! fórtiter ámbiit
Sponso Virgíneum fúndere sánguinem :
Obliti méminit tunc bene córporis,
Præclárae sítiens necis.

SIC quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis íntegram
Testári Dómino fidem.

PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sústinent,
Spreto fúnere, Vírgines. Amen.

Si non sit Martyr.

HYMNUS.

VOS ô Virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponsum virgíneo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.

HÆC est festa dies cælitibus sacra,
Quâ plenâ rútilans óbvia lámpade,
Sponso sponsa Deo próxima cóncinit,
Virgo cántica Vírgini.

MORTALES thálamos, córporis ímmemor,
Solo digna Deo cónjuge, réspuit:
Sponso perpétuo fœdere júngitur,
Sponsæ se Deus óbligat.

ÆGRO vix sua sunt pábula córpori:
Nil cernunt óculi, nil sonat áuribus;
Morti quod ráperet próvida præripit;
Unus fit Deus ómnia.

FAC, ô Christe! tuæ Vírginis æmulos
Nos instáre sacrâ, quâ gráditur, viâ:
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Uni fac tibi vívere.

DA te, summe Pater, tóllere láudibus:
Da te, Christe, sequi, láurea Vírginum:
Fac incénsa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis, frígida péctora.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini;

℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magnificat

Ant. 3. Córpora vestra membra sunt Christi, templum Spíritûs Sancti: Glorificáte, & portáte Deum in córpore vestro. I. *Cor.* 6.

Oratio ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Agnum quem sequúntur Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14.

Psalm. Venite. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 6. Inclína aurem tuam & súscipe verba intelléctûs: conjúngere Deo & sústine, ut crescat in novíssimo vita tua. *Eccli.* 2.

Ant. 2. Sponsábo te mihi in fide: & scies quia ego Dóminus. *Osee.* 2.

Ant. 7. Cave nequándo obliviscáris pacti Dómini Dei tui quod pépigit tecum; quia Dóminus Deus tuus, Deus æmulátor. *Deut.* 4.

℣. Deus corónat te in misericórdia & miseratiónibus,

℟. Replet in bonis desidérium tuum. *Ps.* 102.

℟. *j*. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchiũ tuum; * Quia fortis est ut mors dilé̄ctio.

℣. Neque instántia, neque fortitúdo, neque creatúra ália póterit separáre à caritáte Dei. * Quia. *Cant.* 8. *Rom.* 8.

℟. *ij*. Sponsábo te mihi in sempitérnum: * Et sponsábo te in justítia & judício, & in misericórdia, & in miseratiónibus.

℣. Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. * Et sponsábo te. *Os.* 2. 1. *Tim.* 6.

℟. *iij*. Scient quia ego diléxi te: * Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam.

℣. Dedi corónam decóris in cápite tuo: & profecísti in regnum; quia perfécta eras in decóre meo. * Tene. Glória. * Tene. *Apoc.* 3. *Ezech.* 16.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. Tu scis, Dómine, quia nunquam concupívi virum, & mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. *Tob.* 3.

Ant. 5. In velaménto alárum tuárum exultábo; adhæsit ánima mea post te; me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ant. 1. Quia complácui Dómino, secúndùm mundítiam mánuum meárũ reddet mihi. 2. *Reg.* 22.

℣. Deus meus impollúta via ejus,

℟. Protéctor est ómnium sperántium in se. *Ps.* 17.

℟. *iv*. Súscipe me, Dómine, secúndùm elóquium tuum, & vivam: * Non confúndas me ab expectatióne mea.

℣. In fide vivo Fílii Dei qui diléxit me. * Non. *Ps.* 118. *Galat.* 2.

℟. *v*. Deus, in voluntáte tua deduxísti me, & cum glória suscepísti me. * Mihi adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meã.

℣. Qui adhæret Dómino, unus spíritus est. * Mihi. *Ps.* 72. 1. *Cor.* 6.

℟. *vj*. Lex tua, Dómine, meditátio mea est: * Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, ut non confúndar.

℣. Secúndùm expectatiónem & spem meam magnificábitur Christus in córpore meo. * Fiat. Glória.

Glória. * Fiat. *Psal.* 118. *Philip.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. Omnis ponderátio non est digna continéntis ánimæ. *Eccli.* 26.

Ant. 3. Incorrúptio facit esse próximum Deo. *Sap.* 6.

Ant. 8. Qui díligit cordis mundítiam, propter grátiam labiórum suórum habébit amícum regem. *Proverb.* 22.

℣. Beáti immaculáti in via,

℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Psal.* 118.

℟. *vij.* O quàm pulcra est casta generátio cum claritáte! *Immortális est enim memória illíus: quóniam & apud Deum nota est & apud hómines.

℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc est: Immaculátum se custodíre ab hoc sæculo. * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *viij.* Felix est stérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

℣. Deus reddet iis qui secúndùm patiéntiam boni óperis incorruptióné quærunt, vitam ætérnam. * Et. *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *ix.* Dábitur illi sors in templo Dei acceptíssima; * Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, & quæ non cóncidat radix sapiéntiæ.

℣. Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 4. VIrgines accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviã sponso & sponsæ. *Mat.* 25.

Ant. 3. Prudéntes accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus & ornavérunt lámpades suas. *Matth.* 25.

Ant. 7. Médiâ nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. Venit sponsus; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. Vírgines sequúntur Agnum quocúmque íerit: Sine mácula enim sunt ante tronum Dei. *Apocal.* 14.

Capitulum. Apoc. 19.

REgnávit Dóminus Deus noster omní-

potens : gaudeámus & exultémus & demus glóriam ei, quia venérunt núptiæ Agni & uxor ejus præparávit se.

℣. Sitívit in te ánima mea : ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62.

Ad Benedictus

Ant. 7. Exultábit ánima mea in Deo meo, quia índuit me vestiméntis salútis quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Is.* 61.

Si sit Martyr.

Oratio.

DEus, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, cujus múnere beáta *N.* Virginitátis & Martyrii palmam adépta est : da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem, ut nec blandítiis carnis nec malórum acerbitáte vincámur. Per.

Si non sit Martyr.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituísti : concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæsumus, Dómine, intercedénte beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore & mente purífica, ut tuâ inspiratióne compúncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant, atque ut eárum non capti illécebris tuâ semper suavitáte pascántur. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. Lætétur mons Sion, exúltent fíliæ Judæ. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, Dómine. Lætétur. Glória. Lætétur. *Ps.* 47.

℣. Audívit & lætáta est Sion : ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Quid mihi est in cœlo? & à te quid vólui super terram? Quid

mihi. ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum. Quid mihi. Glória. Quid mihi. *Ps.* 72.

℣. Concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini : ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Æmulor vos Dei æmulatióne : despóndi enim vos uni viro Vírginem castam exhibére Christo.

℟. *brev.* Afferéntur regi Vírgines in lætítia & exultatióne. Afferéntur. ℣. Adducéntur in templum regis. Afferéntur. Glória. Afferéntur.

℣. Delectavérunt te fíliæ Regum. ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus, Capitulum, Hymnus & Versus ut suprà in primis Vesperis.

Ad Magnificat

Ant. 5. Casta generátio in perpétuum coronáta triúmphat incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

Oratio ut suprà ad Laud.

COMMUNE SS. MULIERUM.

IN I. VESPERIS

Capitulum. Eccli. 26.

Fundaménta ætérna supra petram sólidam, mandáta Dei in corde mulíeris sanctæ.

℟. Mulíerem fortem quis invéniet ? Procul & de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri sui : reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. ℣. Vir imágo & glória Dei est : múlier autem glória viri est. * Confídit in ea. Glória. * Confídit in ea. *Prov.* 31. 1. *Cor.* 11.

HYMNUS.

Adeste, sanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fœmina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triúmphat Cœlites.

Blandos ut hostes vínceret,
Hanc fortitúdo véstiit,
Ut prosit intuéntibus,
Cœléstis ornávit decor.

Non vana pompa sæculi
Sensus feféllit, nec malis
Gliscens volúptas ártibus
Virile pectus mólliit.

Non illa luxu véstium,
Non crine torto splén-
duit :
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.

Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus óccubit:
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amíttat de-
cus.

Per quos gradus cœlum
petit,
Hàc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ cónjuges.

¶ Ætérne tu Verbi
Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. Anima ejus in bonis demorábitur, ℟. Et semen ejus hereditábit terram. *Ps.* 24.

Ad Magníficat

Ant. 6. Domus & divítiæ dantur à paréntibus; à Dómino autem própriè uxor prudens. *Prov.* 19.

Oratio ut infrà ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Deum in quo sperant Sanctæ Mulíeres, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3.

Psalm. Venite. *pag.* 6.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. Mulíeres súbditæ estóte viris, sicut opórtet, in Dómino. *Coloss* 3.

Ant. 8. Opórtet mulíeres esse pudícas, non detrahéntes, sóbrias, fidéles in ómnibus. 1. *Timoth.* 3.

Ant. 1. Prudéntiam dóceant adolescéntulas, viros suos ament, filios suos díligant. *Tit.* 2.

℣. Deus habitáre facit in domo

℟. Matrem filiórum lætántem. *Ps.* 112.

℟. *j.* Mulíeres viris suis súbditæ sint sicut Dómino: * Quóniam vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Ecclésiæ, ipse salvátor córporis ejus.

℣. Múlier si primátum hábeat, contrária est viro suo. * Quóniam. *Ephes.* 5. *Eccli.* 25.

℟. *ij.* Fílii sanctórum sumus, & * Non póssumus ita conjúngi sicut gentes quæ ignórant Deũ.

℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. * Non póssumus. *Tob.* 8. 1. *Thess* 4.

℟. *iij.* Grátia mulíeris sédulæ delectábit virum

ſuum : * Diſciplína illíus datum Dei eſt.

℣. Quæ filios aut nepótes habet, diſcat domum ſuam régere ; hoc enim accéptum eſt coram Deo.* Diſciplína. Glória. * Diſciplína. *Eccli.* 26. 1. *Tim.* 5.

IN II. NOCTURNO

Ant. 4. Deprecabátur Dóminum, dicens : Dómine mi, qui rex noſter es ſolus, ádjuva me, cujus præter te nullus eſt auxiliátor álius. *Eſther.* 14.

Ant. 5. Dómine, qui habes ómnium ſciéntiam, noſti quia óderim glóriam iniquórum. *Ibid.*

Ant. 6. Tu ſcis quòd nunquam lætáta ſit ancílla tua niſi in te, Dómine Deus. *Ibid.*

℣. Ad ómnia mandáta tua dirigébar :

℟. Omnem viam iníquam ódio hábui. *Pſ.* 118.

℟. *iv.* In oratióne perſiſtens cum lácrymis deprecabátur Deum : * Ad te, Dómine, fáciem meam convérto, ad te óculos meos dirigo.

℣. Omne datum óptimum & omne donum perféctum desúrſum eſt, deſcéndens à Patre lúminum. * Ad te. *Tob.* 3. *Jac.* 1.

℟. *v.* Diléxi, Dómine, mandáta tua ſuper aurum & topázion ; * Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar : omnem viam iníquam ódio hábui.

℣. Quæ participátio juſtítiæ cum iniquitáte ? * Proptéreà. *Pſ.* 118. 2. *Cor.* 6.

℟. *vj.* Tu ſcis, Dómine, * Quia † Nunquam cum ludéntibus míſcui me, neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui : virum autem cum timóre tuo, non cum libídine mea conſénſi ſuſcípere.

℣. Grátias ago Deo cui ſérvio in conſciéntia pura. * Quia. Glória. † Nunquam. *Tob.* 3. 2. *Tim.* 1.

IN III. NOCTURNO

Ant. 2. Manum ſuam miſit ad fórtia, & digiti ejus apprehendérunt fuſum. *Proverb.* 31.

Ant. 7. Quæſívit lanam & linum, & operáta eſt consílio mánuum ſuárum. *Ibid.*

Ant. 8. Facta eſt quaſi navis inſtitóris de longè portans panem ſuum. *Ibid.*

℣. Dispérsit dedit paupéribus;

℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi. *Ps.* 111.

℟. *vij.* Roborávit bráchium suum, * Non timébit dómui suæ à frigóribus nivis, omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus.

℣. Túnicas & vestes faciébat illis. * Non timébit. *Prov.* 31. *Act.* 9.

℟. *viij.* Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus: * Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit.

℣. Quod decet mulíeres promitténtes pietátem per ópera bona. * Considerávit. *Prov.* 31. *Tim.* 2.

℟. *ix.* Non extinguétur lucérna ejus; * Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem.

℣. Hæc erat plena opéribus bonis & eleemósynis quas faciébat. * Manum. Glória. * Manum. *Prov.* 31. *Act.* 9.

Te Deum.

AD LAUDES

Ant. 4. Erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith.* 8.

Ant. 1. Magna facta est, erat étiam virtúti cástitas adjúncta. *Judith.* 16.

Ant. 3. Induens se cilício pósuit cínerem super caput suum; & prostérnens se Dómino clamábat ad Dóminum. *Judith.* 9.

Ant. 6. Confitebátur Dómino, & loquebátur de illo ómnibus qui expectábant redemptiónem Isräel. *Luc.* 2.

Ant. 5. Benedixérunt eam omnes unâ voce dicéntes: Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Isräel, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith.* 15.

Capitulum 1. Tim. 2.

Volo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornántes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis vel veste pretiósa.

℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus:

℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedíctus

Ant. 5. Fortitúdo & decor induméntum ejus: Date ei de fructu mánuum

suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31.

Si sit Martyr

Oratio

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perficitur, largíre nobis beátæ *N.* mártyris tuæ passiónem recoléntibus, ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincéndi grátiam nobis obtíneat. Per Dóminum.

Si non sit Martyr

Oratio

TUórum corda fidélium, miserátor illústra, & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere & amáre cœléstia. Per Dóminum.

Si sit Vidua

Oratio

DEus in quem sperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam: tribue nobis, quæsumus, ut exémplo beátæ *N.* nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instántes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. *brev.* Perambulábam in innocéntia cordis mei. Perambulábam.

℣. In médio domûs meæ. Perambulábam. Glória. Perambulábam. *Psal.* 100.

℣. Iniquitátem ódio habui;

℟. Legem autem tuam diléxi. *Ps.* 118.

AD SEXTAM

Capitulum ut supra in Laudibus.

℟. *brev.* Expectávi Dóminum & inténdit mihi. Expectávi.

℣. Et exaudívit preces meas. Expectávi. Glória. Expectávi. *Ps.* 39.

℣. Veníte & vidéte ópera Dei,

℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD NONAM

Capitulum 1. Petr. 3.

MUlíeres súbditæ sint viris suis, ut, & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrífiant, considerántes in timóre castam conversatiónem vestram.

℟. *brev.* Párticeps ego sum ómnium timéntium te. Párticeps.

℣. Custodiéntium mandáta tua. Párticeps. Glória. Párticeps. *Ps.* 118.

℟. Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum:

℟. Ambulans in via immaculáta hic mihi minisstrábat. *Ps.* 100.

AD II. VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum, Hymnus & Versus ut supra in primis Vesperis.

Ad Magnificat

Ant. 3. Exue te stolâ luctûs, & índue te decóre & honóre ejus, quæ à Deo tibi est, sempitérnæ glóriæ. *Baruch.* 5.

Oratio ut supra ad Laudes.

COMMUNE LECTIONUM.

PARS VERNA.

In Quadragesima de nullo fit Sancto sive Patrono sive non Patrono : eorum Festa occurrentia à die Cinerum ad decimam quintam Martii inclusivè, anticipantur : Cætera verò transferuntur ad primam diem non impeditam post Octavam Paschæ.

Tempore Paschali si in aliqua Ecclesia privata sit celebrandum festum alicujus Sancti sive Patroni sive non Patroni, de quo nihil habeatur in Proprio Sanctorum, vel si quid de eo habeatur, hoc non sufficiat, quia ritus solemnior esse debet quàm in Breviario notetur, tunc ritè sumitur quidquid adest in Proprio Sanctorum, si quid in eo habeatur ; quæ autem deerunt, sumentur tam de Communi Sanctorum ut supra, quàm de Communi Lectionum ut sequitur, secundùm titulum & dignitatem Sancti, scilicet Apostoli, Martyris, &c.

AD MATUTINUM.

Festum cujusque sit ritûs, unicum habet Nocturnum. In Solemnibus Lectio I. Scriptura de Communi convenienti ; in Duplicibus autem & infra, Scriptura occurrens ex qua fit una. Lectio II. de Festo, quæ si non habeatur in Proprio Sanctorum, sumitur de Communi. In Semiduplicibus majoribus & supra, Lectio III. Evangelium cum Homilia : si non habeatur in Proprio Sanctorum, sumitur pariter de Communi.

FESTA Patronorum celebrantur ritu tantùm Solemnis majoris cum Octava solemni privilegiata II. Ordinis.

INFRA assignantur Lectiones Communes pro singulis diebus intra Octavam, sive Octava sit solemnis, sive non solemnis, & cujuscumque tituli & dignitatis sit Sanctus de quo fit Octava. Cæterùm servabuntur quæ in Rubricis generalibus præscribuntur circa Octavas solemnes & non solemnes.

IN OCTAVA SOLEMNI

DOMINICA intra Octavam & die Octavâ Officium erit Duplex-minus. *DIEBUS autem intra Octavam* Semiduplex-majus.

DOMINICA intra Octavam occurrente, nisi privilegiata sit, fiet Officium de Octava cum commemoratione Dominicæ occurrentis in utrisque Vesperis & Laudibus. In Nocturno Lectio I. Scriptura occurrens ex qua fit una : II. verò & III. eæ erunt quæ infra assignantur pro Dominica intra Octavam pag. *lxxiij. Evangelium Dominicæ occurrentis legitur tantùm in fine Missæ.*

DIEBUS intra Octavam in Nocturno Lectio I. Scriptura occurrens ex qua fit una : II. verò & III. eæ erunt quæ infra assignantur pro singulis diebus intra Octavam.

DIE OCTAVA in Nocturno Lectio I. Scriptura occurrens ex qua fit una : II. verò & III. eæ quæ infra assignantur pro die Octava pag. *lxxviij.*

SI dies Octava incidat in diem Dominicam, de Dominica occurrente fiet commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus ; ejus verò Evangelium legitur tantùm in fine Missæ.

IN OCTAVA NON SOLEMNI

DIEBUS intra Octavam non solemnem Officium erit Simplex.

DOMINICA intra Octavam occurrente, fit tantùm Commemor. de Octava in utrisque Vesp. & Laudibus.

DIEBUS intra Octavam in Nocturno duæ primæ

Lectiones de Scriptura occurrente : si tres adsint Lectiones de Scriptura occurrente in Proprio Temporis, de secunda & tertia fit una. Tertia Lectio ea erit quæ prima assignatur pro diebus intra Octavam.

DIE OCTAVA Officium Semiduplex-minus. *In Nocturno, prima Lectio Scriptura occurrens ex qua fit una. II. & III. Lectio* Illórum lauda *quæ pro II. assignatur pro die Octav.* p. *lxxviij. divisa ad verbum* Vultis.

DIE FESTO

PRO APOSTOLIS

IN NOCTURNO

De Epístola I. beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 4.

SIc nos exístimet homo ut minístros Christi, & dispensatóres mystériórum Dei. Hîc jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut à vobis júdicer, aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum, sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre quoadúsque véniat Dóminus, qui & illuminábit abscóndita tenebrárum, & manifestábit consilia córdium : & tunc laus erit unicuíque à Deo.

Secunda & tertia Lectio habentur in Proprio Sanctorum.

DIE FESTO

PRO UNO MARTYRE

IN NOCTURNO

De Epístola II. beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 4.

DEus qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, & non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed

non anguſtiámur : aporiámur, ſed non deſtitúimur, perſecutiónem pátimur, ſed non derelínquimur : dejícimur, ſed non perímus : ſemper mortificatiónem Jeſu in córpore noſtro circumferéntes, ut & vita Jeſu manifeſtétur in corpóribus noſtris.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 312. in nat. ſancti Cypriani Martyris.

Lectio ij.

ISTum nobis feſtum diem páſſio beatíſſimi Mártyris fecit, cujus nos victóriæ celébritas in iſtum locum devotíſſimos congregávit. Sed celebrátio ſolemnitátis Mártyrũ imitátio debet eſſe virtútum. Fácile eſt honórem Mártyris celebráre, magnum eſt fidem atque patiéntiam Mártyris imitári. Hoc ſic agámus, ut illud optémus : hoc ſic celebrémus, ut illud pótiùs diligámus. Quid laudámus in fide Mártyris ? Quia uſque ad mortem pro veritáte certávit, & ídeò vicit. Blandiéntem mundũ contémpſit, ſæviénti non ceſſit : ídeò victor ad Deum accéſſit.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap. 10.*

IN illo témpore ; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis : Non eſt diſcípulus ſuper magíſtrum, nec ſervus ſuper dóminum ſuum. Et réliqua.

Homília ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

Epiſt. 56. quæ eſt de exhortatione ad martyrium ad Thibaritanos.

GAudére nos in perſecutiónibus vóluit Dóminus, quia tunc dantur corónæ fidei, tunc probántur mílites Dei, tunc Martyribus patent cœli. Neque enim ſic nomen milítiæ dédimus, ut pacem tantúmmodò cogitáre & recusáre milítiam debeámus, quando in ipſa milítia primus ambuláverit Dóminus, humilitátis & toleràntiæ & paſſiónis magíſter, ut quod fíeri dócuit, prior fáceret; & quod pati hortátur, prior pro nobis ipſe paterétur. Sit ante óculos, fratres dilectíſſimi, quòd qui omne judícium à Patre ſolus accépit : & qui ventúrus eſt & judicatúrus, jam judícii ſui & cognitiónis futúræ ſenténtiam protúlerit, præ-

núntians & contéstans confessúrum se coram Patre suo confiténtes, & negatúrum negántes.

DIE FESTO
PRO PLURIBUS MARTYR.

IN NOCTURNO.

De Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. *Cap. 8.*

FRatres, Debitóres sumus non carni, ut secúndùm carnem vivámus. Si enim secúndùm carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim Spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba, Pater. Ipse enim Spíritus testimónium reddit Spirítui nostro, quòd sumus fílii Dei. Si autem fílii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi; si tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exístimo enim quòd non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 335. in nativ. Mart.
Lectio ij.

QUóniam dies sanctórum Mártyrum est, unde pótiùs áliquid deléctet nos dícere, nisi de glória ipsórum? Adjuvet nos Dóminus Mártyrum. Audívimus paulò antè beátum Paulum Apóstolum prædicántem: Quis nos separábit à caritáte Christi? Ista vox est Mártyrum. Tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? sicut scriptum est: Propter te morte affícimur totâ die, deputáti sumus ut oves occisiónis: sed in his ómnibus superámus per eum qui diléxit nos. Hæc est vox Mártyrum, ómnia toleráre, & de se nihil præsúmere; illum dilígere qui glorificátur in suis: ut

qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap. 6.*

IN illo témpore; Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, & turba discipulórum ejus, & multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, & Jerúsalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. Off. C. 15. & 16.

NOn potest quis præmium accípere, nisi legítimè certáverit: nec est gloriósa victória, nisi ubi fúerint laboriósa certámina. Nonne injústus est, qui ante quærat præmium, quàm certámen fúerit absolútum? Ideóque Dóminus in Evangélio ait: Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cœlórum: beáti estis, cùm vos maledícent hómines, & persequéntur, & dicent omne malum advérsùm vos propter justítiam: gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlo. Futúram, non præséntem, in cœlo, non in terra, mercédem promísit esse reddéndam. Quid álibi poscis quod álibi debétur? Quid præpróperè corónam éxigis ántequàm vincas? Quid detérgere púlverem, Quid requiéscere cupis? Quid epulári gestis, ántequàm st[illegible] solvátur? Adhuc [illegible] spectat, adhuc [illegible] scámmate sunt, & [illegible] ótium petis?

DIE FESTO
PRO SS. PONTIFICIBUS.

IN NOCTURNO.

De Epístola I. beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. *Cap. 3.*

FIdélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, púdicum, hospitálem, doctórem, non vinoléntem, non per-

cussórem, sed modéstum, non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodò Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non néophytum, ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Oportet autem illum & testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 20. in Epist. 1. ad Timoth.

Lectio ij.

Quisquis Episcopátum áppetit non principátûs dominatiónis fastu, sed pro cura regíminis & caritátis affectu, non ímprobo: bonum quippe desíderat opus. Quippe & Móyses eámdem rem appetivísse cognóscitur. Verùm ille hujúsmodi poténtiam ambitúmque dominándi nequáquàm quæsívit; sed eam rem ita cupívit, ut nec contuméliam audíre refúgeret, cùm illi dicerétur: Quis te constítuit príncipem & júdicem super nos? Si quis ígitur ita desíderat, desíderat bene. Episcopátus enim ex eo dícitur, quòd omnes inspíciat cunctáque speculétur. Opórtet ígitur Epíscopum irreprehensíbilem esse. Hoc único verbo genus omne virtútum expréssit. Itaque qui sibi vel levis culpæ cónscius est, malè proféctò facit eam rem áppetens, quâ indígnum se per ópera facit. Non enim decet hujúsmodi régere, sed pótiùs regi. Eum quippe qui regéndos álios súscipit, tantâ decet glóriâ virtútis excéllere, ut instar solis, cæteros véluti stellárum ignículos in suo fulgóre obscúret. Debet hujúsmodi vitam habére immaculátam atque compósitam, ut omnes in illum & in ejus vitam, véluti in exémplum áliquod excéllens, intueántur.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap. 24.*

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis quâ horâ Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilia sancti Fulgéntii Epíscopi.

DOmínicus sermo quē debémus omnes, non solùm studiósè, verùm étiam sapiénter audíre, cui nos opórtet humíliter ac delectabíliter obedíre, moderatiónis suæ tenens ubíque tempériem, ut nec óvibus desint pábula, nec pastóribus aliménta; quædam speciáliter solis præcipit nobis, quædam verò generáliter & nobis & vobis. Nobis namque (id est, servis, quos Pater ille famílias, rerum ómnium Dóminus, ad hoc in sua magna domo constítuit, ut pópulo ejus verbum grátiæ ministrémus) speciáliter adjúngitur sanctæ prædicatiónis officium: generáliter verò & nobis & vobis salutáris indícitur observántia mandatórum.

DIE FESTO
PRO SS. DOCTORIBUS.

IN NOCTURNO.

De Libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 39.

SApiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, & in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, & in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta provérbiórum exquíret, & in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, & in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim & mala in homínibus tentábit.

Ex Libro S. Augustíni Epíscopi contra Juliánum.

Lectio ij. lib. 2. *cap.* 10.

SAnctos & ... sancta Ecclésia illústres Antístites Dei, non Platónicis, & Aristotélicis, & Zenónicis, aliísque hujuscémodi, vel Græcis, vel Latínis, quamquàm ex istis áliquos eórum, verùm omnes sacris litteris erudítos, nominátim, sicut oportébat, expréssi; eorúmque senténtias, quantùm sufficere videbátur, sine ulla éditas ambiguitáte digéssi, ut in eis ti-

neas non ipsos, sed illum qui sibi eos utília vasa formávit, & sancta templa constrúxit: qui tunc de ista causa judicavérunt, quando eos nemo potest dícere pérperàm cuíquam vel adversàri, vel favére potuísse. Nullas nobíscum vel vobíscum amicítias attendérunt, vel inimicítias exercuérunt: neque nobis, neque vobis iráti sunt, neque nos, neque vos miseráti sunt. Quod invenérunt in Ecclésia tenuérunt: quod didicérunt, docuérunt: quod a Pátribus accepérunt, hoc fíliis tradidérunt.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ: quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Episc. *Lib.* 1. *de Serm. Dominí in Monte. cap.* 6.

OSténdit Dóminus fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos per quos condiéndi sunt quodámmodò pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines per quos à vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus per quos errórem áuferat cæterórum?

DIE FESTO
PRO SS. PRESBYTERIS.

IN NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. *Cap.* 7.

MElchísedech, Rex Salem, Sacérdos Dei summi, qui obviávit Abrahæ egrésso à cæde regum, & benedíxit ei: cui & décimas ómnium divísit Abraham: primùm quidem qui interpretátur rex justítiæ: deínde autem & Rex Salem, quod est, rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealógia, neque inítium diérum,

neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet sacérdos in perpétuum.

Ex Libro S. Joánnis Chrysóstomi de Sacerdótio.

Lectio ij. lib. 3. cap. 2.

SAcerdótium in terra quidem perágitur, sed in rerum cœléstium classem ordinémque referéndum est. Atque id per quàm méritò: quippe non mortális quisquam, non Angelus, non Archángelus, non ália quævis creáta poténtia, sed ipse Paraclétus órdinem hujúsmodi dispósuit: qui mortálibus homínibus etiámnùm in carne manéntibus auctor fuit, ut Angelórum ministérium ánimo concíperent. Idcírcò necésse est Sacerdótem sic esse purũ, ut si in ipsis cœlis collocátus inter cœléstes illas virtútes médius staret. Nam dum cónspicis Dóminum immolátum, & illuc situm, Sacerdótem sacrifício incumbéntem, ac preces fundéntem; tum verò turbam circumfúsam pretióso illo sánguine intíngi ac rubefíeri, etiámne te inter mortáles versári atque in terra consístere censes? An non pótiùs è vestígio in cœlos transférri? An non cogitatiónem omnem carnis abjíciens, nudo ánimo, mente purâ, circúmspicis quæ in cælo sunt? O miráculum! ô Dei benignitátem! qui cum Patre sursùm sedet, in illo ipso témporis artículo ómnium mánibus pertractátur, ac se ipse tradit voléntibus ipsum excípere ac compléсti.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore, designávit Dóminus & álios septuagínta duos: & misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus. Et dicébat illis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 17. in Evang.

AD messem multam operárii pauci sunt; quod sine gravi meróre loqui non póssumus; quia etsi sunt qui bona áudiant, desunt qui dicant: Ecce mundus Sacerdótibus plenus est, sed tamen in messe Dei rarus valde invenítur operátor: quia

officium quidem sacerdotále suscépimus, sed opus officii non implémus. Sed pensáte, fratres mei, pensáte quod dícitur: Rogáte ergo Dóminum messis ut mittat operários in messem suam. Vos pro nobis pétite ut digna vobis operári valeámus, ne ab exhortatióne lingua tórpeat, ne postquàm prædicatiónis locum suscépimus apud justum júdicem tacitúrnitas nostra nos addícat.

DIE FESTO
PRO SS. ABBATIBUS,
MONACHIS, CŒNOBITIS & ANACHORETIS.

IN NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Lectio j. *Cap.* 3.

FRatres, Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detriménta. Verúntamen exístimo ómnia detriméntũ esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei, propter quem ómnia detriméntum feci, & árbitror ut stércora ut Christũ lucrifáciam & invéniar in illo non habens meam justítiam quæ ex lege est, sed illam quæ ex fide est Christi Jesu: quæ ex Deo est justítia in fide ad cognoscéndum illum, & virtútem resurrectiónis ejus, & societatem passiónum illíus; configurátus morti ejus, si quo modo occúrram ad resurrectiónẽ quæ est ex mórtuis, non quòd jam accéperim, aut jam perféctus sim: sequor autem, si quo modo comprehéndam, in quo & comprehénsus sum à Christo Jesu.

Homilia sancti Paulíni Epíscopi.

Epist. 24. *ad Sulpit. Sever. aliàs* 2. §. 5. 6.

Lectio ij.

BOna quæ nobíscum non intulerámus in hunc mundum, nec poterámus efférre, quasi mutuáta reddídimus; nec ut cutem à carne distráximus, sed ut vestem à córpore deposúimus. Nunc opus est, ut quæ verè nostra sunt, dependámus

Deo, hoc est, cor & ánimam, & córpora nostra exhibéntes in hóstiam vivam, ut scriptum est, Dómino; nosque ipsos ædificántes ei in templum sanctum, in ipso lápide anguári, qui nobis sanctificatiónis nostræ fórmulam in semetípso dedit, & ait: Sancti estóte, quóniam ego sanctus sum. Quæ ígitur nobis grátia, si in aliéno tantùm fidéles fuérimus, nisi de próprio serviámus, id est, de líbero voluntátis arbítrio, ex toto corde nostro, ex totis ánimæ nostræ, ut scriptum est, víribus diligéntes Deum?

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 19.

IN illo témpore, Respóndens Petrus dixit Jesu: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te, quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia sancti Hyerónimi Presbyteri.

Comment. in Matth. C. 19.

GRandis fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat; cibos manu & arte quærébat, & tamen lóquitur confidénter: relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit: (quod perféctum est) & secúti sumus te: fécimus quod jussísti; quid ígitur nobis dabis præmii?

DIE FESTO
PRO JUSTIS.

IN NOCTURNO.

De Libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 4.

JUstus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta. Cani autem sunt sensus hóminis, & ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, & vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, & in-

onstántia concupiscénciæ ransvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi, explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus; propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

Ex Libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio ij. lib. 10. *c.* 16.

DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre: quæ falsa sunt, vera osténdere: quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu à juvénibus scitur: hæc à púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, cæteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti & tímidi in áliis mirántur, quia ab eis hæc éadem duplícitas iniquitátis nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adéptâ temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplíciùs réddere; cùm vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cùm virtútis possibílitas déest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 13.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 13.

DOminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos præcíngimus cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat & bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cùm per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, & gloríficent

Patrem vestrum qui in cœlis est. Duo autem sunt quæ jubéntur, & lumbos restríngere & lucérnas tenére; ut & munditia sit castitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquàm potest, si aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit, aut is qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet.

DIE FESTO
PRO SS. VIRGINIBUS.

IN NOCTURNO.

De Epístola I. beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Lectio j. *Cap. 7.*

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquàm misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti: & si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: tempus breve est. Réliquum est, ut & qui habent uxóres, tanquàm non habéntes sint: & qui flent, tanquàm non fléntes: & qui gaudent, tanquàm non gaudéntes: & qui emunt, tanquàm non possidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tanquàm non utántur; præterit enim figúra hujus mundi.

Ex Libro S. Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de disciplína & hábitu Vírginum.

Paulò post initium.

Lectio ij.

Nunc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quò sublímior glória est, major & cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spirituális, læta índoles, laudis & ho-

nóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris glorióſa fœcúnditas: quantòque plùs copióſa virgínitas número ſuo addit, tantò plùs gáudium matris augéſcit.

Léctio ſancti Evangéli ſecúndum Matthæum.

Lectio iij. *Cap.* 25.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parábolam hanc: Simile erit regnum cœlórum decem Virgínibus, quæ aſpiciéntes lámpades ſuas exiérunt óbviam ſponſo & ſponſæ. Et réliqua.

Homilia ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 12.

OMnes lámpades habent, ſed omnes óleū non habent; quia plerúmque bona in ſe ópera cum eléctis & réprobi oſténdunt: ſed ſoli ad ſponſum cum óleo véniunt; quia de his quæ foris égerint, intùs glóriam requírunt. Unde per Pſalmíſtam quoque de ſancta Electórum Ecclésia dícitur: Omnis glória ejus filiæ Regis ab intùs. Moram autem faciénte ſponſo, dormitavérunt omnes & dormiérunt; quia dum veníre Judex ad extrémum judícium differt, elécti & réprobi in mortis ſomno ſopiúntur.

DIE FESTO

PRO SS. MULIERIBUS.

IN NOCTURNO.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *Cap.* 31.

MUlíerem fortem quis invéniet? Procul & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum ómnibus diébus vitæ ſuæ. Quæsívit lanam & linum, & operáta eſt consílio mánuum ſuárum. Facta eſt quaſi navis inſtitóris, de longè portans panem ſuum. Et de nocte ſurréxit, dedít-

que prædam doméſticis ſuis, & cibária ancíllis ſuis. Conſiderávit agrum, & emit eum: de fructu mánuum ſuárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos ſuos, & roborávit bráchium ſuum.

De Epíſtola S. Auguſtíni Epíſcopi ad Probam Víduam.

Epiſt. 100. §. 3. *aliàs* 121.

Lectio ij.

DEbes præ amóre veræ vitæ deſolátam te putáre in hoc ſæculo, in quantálibet ejus felicitáte verséris. Nam ſicut eſt illa vera vita, in cujus comparatióne útique iſta, quæ multùm amátur, quantùm libet jucúnda atque prodúcta ſit, nec vita dicénda eſt: Sic eſt étiam ſolátium verum, ſine quo ſolátio quæcúmque ſunt terréna ſolátia, magìs in eis deſolátio quàm conſolátio reperítur.

Léctio ſancti Eva
ſecúndùm Luca

Lectio iij. *Ca*

IN illo témpore
Jeſus diſcípulis
rábolam hanc · Si
regnum cœlórum th
abſcóndito in ag
réliqua.

Homil. S. Ambróſi
Lib. de Vidui

AGrum hunc E
fértilem cerno
integritátis flore v
tem, nunc viduitát
vitáte polléntem,
étiam conjúgii fr
redundántem. Na
divérſi, unius tame
fructus ſunt: nec
hortórum lília, c
aríſtæ ſégetum, m
ſpicæ, compluri
ſpátia campórum re
dis aptántur ſemi
quàm rédditis n
frúctibus feriántur.
ergò vidúitas, quæ
Apoſtólico judício
cátur: Hæc enim
tra fidei, magiſtra
titátis.

LECTIONES COMMUNES
PRO DIEBUS INTRA OCTAVAM

Cujuscumque dignitatis & tituli sit Sanctus de quo sit Octava, tam pro Octava solemni quàm non solemni.

DIE DOMINICA
INTRA OCTAVAM

Duplex-minus.

IN NOCTURNO

Prima Lectio, Scriptura occurrens.

Sermo Sancti Hierónymi Presbyteri.

Contra Vigilantium.

Lectio ij.

DIcis in Libéllo tuo, quòd dum vívimus, mútuò pro nobis oráre póssumus: postquàm autem mórtui fuérimus, nullíus sit pro álio exaudiénda orátio. Si Apóstoli & Mártyres adhuc in córpore constitúti, possunt oráre pro cæteris, quando pro se adhuc debent esse sollíciti; quantò magis post corónas, victórias & triúmphos? Unus homo Móyses sexcéntis míllibus armatórum ímpetrat à Deo véniam; & Stéphanus imitátor Dómini sui, & primus Martyr in Christo, pro persecutóribus véniam deprecátur: Et postquàm cum Christo esse cœpérunt, minùs valébunt?

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 11.

IN illo témpore: Dixit Jesus Discípulis suis: Quis vestrûm habébit amícum & ibit ad illum médiâ nocte & dicet illi: Amíce cŏmmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília Sancti Basílii Epíscopi.

Constit. Monast. Cap. 1.

HOc exémplum idcírcò nobis à Dómino propónitur, ut dóceat nos in fide firmos esse & pertináces. Exémplum enim sumit ab hómine ad hóminem, ut discas nunquàm desperáre; ut cùm petíeris nec accéperis,

non desístas tamen quoad accípias, si modò, quod Deus vult, póstules: Neque díxeris, peccátor sum, & ídeò non exáudior. Verùm enim verò ne spem abjíceres, idcírcò ait: Et si non proptéreà quod amícus ejus sit, dabit illi: Propter improbitátem tamen ejus dabit illi quotquot habet necessários. Flagrándum autem est non ségniter, neque mente huc & illuc divagánte; síquidem quisquis est ejúsmodi, non solùm non consecutúrus est quæ petet; imò verò Dóminum magis exacerbábit.

DIE SECUNDA.

Sermo S. Basílii Epíscopi.

Oratio in 40. Martyr.

Lectio ij.

HI sunt qui accéptam à Deo nostram regiónem, quasi turres quædam contra adversariórum incúrsum muniéntes, refúgium exhibent. Beneficium hoc, fratres dilectíssimi, grátiam hanc mínimè cessántem à Deo obtinémus. Parátum est hìc christiánis auxílium. Qui áliquâ prémitur angústiâ, ad hos confúgit; qui rursùs lætátur, ad hos recúrrit: Hic ut à malis liberétur, ille ut duret in rebus lætis. Hæc múlier orans pro filiis audítur, peregrinánti viro réditum incólumem, ægrotánti verò salútem implórat & óbtinet.

Lectio iij.

O Sanctum chorum! ô sacrum órdinem! ô cúneum inexpugnábilem! ô commúnes humáni géneris custódes! óptimi curárum sócii, precum ac votórum ínvicem suffragatóres! legáti apud Deũ potentíssimi! Astra mundi, flores ecclesiárum, vos non terra contéxit, sed cœlum excépit. Apértæ sunt vobis paradísi portæ, dignum proféctò exercítibus angelórum, patriárchis, prophétis & justis ómnibus spectáculum.

DIE TERTIA.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 1. in C. 2. Ep. Joan.

Lectio ij.

JOánnes quid dixit: Si quis peccáverit, advocátum habémus

l Patrem Jesum Chris-
m justum. Sed dicet á-
quis : Ergo sancti non
tunt pro nobis? Ergo
. Epíscopi & Præpósiti
on petunt pro pópulo?
ed atténdite Scriptúras,
. vidéte quia & præpó-
i commendant se pó-
ulo. Nam Apóstolus di-
t plebi, Orántes simul
. pro nobis. Orat Após-
lus pro plebe, orat plebs
o Apóstolo. Orámus
o vobis, fratres, sed &
os, oráte pro nobis. In-
cem pro se ómnia mem-
a orent. Caput pro óm-
bus interpéllet.

Lectio iij. *Serm. 280.*

B Enedíxit Dóminus pu-
síllos cum magnis.
on nobis parùm videá-
r quòd ejus córporis
embra sumus, cujus &
i quibus æquiparári non
ossumus. Quia si unum
embrum pátitur, com-
atiúntur ómnia membra;
a, cùm glorificátur unum
embrum, congáudent
nnia membra. Glória
piti unde consúlitur, &
perióribus mánibus, &
fimis pédibus? Sicut il-
unus ánimam suam pro
obis pósuit, ita & imitá-
sunt Mártyres, & áni-
as pro frátribus posué-
runt. Fructus labóris er-
go illórum étiam nos su-
mus. Mirámur eos, mi-
serántur nos. Gratulámur
eis, precántur pro nobis.

DIE QUARTA.

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis.

In Vig. Ss. Petri & Pauli.
Lectio ij.

TRia sunt quæ in fes-
tivitátibus Sanctó-
rũ vigilánter con-
sideráre debémus: auxí-
lium Sancti, exémplum
ejus, confusiónem nos-
tram. Auxílium ejus, quia
qui potens in terra fuit,
poténtior est in cœlis ante
fáciem Dómini Dei sui.
Si enim, dum hìc víveret,
misértus est peccatóribus,
& orávit pro eis; nunc
tantò ámpliùs, quantò vé-
riùs agnóscit misérias nos-
tras, orat pro nobis Pa-
trem: quia beáta illa pá-
tria caritátem ejus non
immutávit, sed augmen-
távit: neque enim quia
impassíbilis omníno, ídeò
& incompassíbilis factus
est. *Lectio iij.*

DEbémus étiam attén-
dere exémplum ejus,
quia quándiu in terris vi-
sus est, & cum homínibus

conversátus est, non declinávit neque ad déxteram, neque ad sinístram, sed viam régiam ténuit donec veníret ad illum qui dicit: Ego sum via, véritas & vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritáté verbórum ejus, & tunc vidébitis quómodò tam verbo quàm exémplo lúxerit inter hómines: quália nobis vestígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè, juxta Prophétam, sémita justi recta est: rectus callis justi ad ambulándum.

DIE QUINTA.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis.

In Vig. Ss. Petri & Pauli.

Lectio ij.

DIligentióri intúitu, in festivitátibus Sanctórum, confusiónem nostram inspiciámus, quia homo ille símilis nobis fuit passíbilis, ex eódem luto formátus ex quo & nos. Quid ergo est quòd non solùm difficile, sed & impossíbile crédimus ut faciámus ópera quæ fecit: Confundámur, fratres, & contremiscámus. Hómines isti fuérunt qui præcessérunt nos, qui tam mirabíliter præcessérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuísse crédimus. Sic ergo & gaudére, & confúndi debémus; gaudére, quia patrónos præmísimus; confundi, quia eos imitári non póssumus.

Lectio iij.

ITa semper gáudium nostrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet, ut semper non solùm extréma, sed & prima gáudii luctus óccupet, quia etsi magna est gaudiórum matéria, sed máxima est dolórum. Verè nobis rubor confusiónis sunt, quos vix audeámus respícere, ne dicam, imitári. Orémus ergo eos, ut ipsi propítium nobis reddant amícum suum, júdicem nostrum, qui est Deus benedíctus in sæcula. Amen.

DIE SEXTA.

Sermo Sancti Ambrósii Epíscopi.

Epist. 22. ad Marcellinam sororem.

Lectio ij.

GRátias tibi, Dómine Jesu, quòd hoc témpore tales no-

s Sanctórum spíritus extásti, quo Ecclésia tua ncta majóra præsídia dederat. Agnóscant omnes iales ego propugnatós requíram. Hos ego acisívi tibi, plebs sancta, ii prosint ómnibus, néini nóceant: tales ego nbio defensóres: tales ílites hábeo; hoc est, on sæculi mílites, sed mítes Christi.

Lectio iij.

NUllam ego de tálibus invídiam tímeo, quoim quò majóra, eò tubra patrocínia sunt. Hoim étiam illis ipsis qui ihi ínvident, opto prælia. Véniant ergo, & deant stipatóres meos: libus me armis ambíri on nego. Nos etsi eos dére non póssumus, sennus tamen.

IE SEPTIMA.

e Sermóne S. Cæsárii Epíscopi.

rm. 230. in App. apud Aug. *Lectio ij.*

QUando festivitátes cólimus, fratres caríssimi, ligénter debémus atténre, & totis víribus labore, ut quod visíbiliter cólitur, in nobis invisibíliter compleátur. Qui nec castitátem custódit in córpore, nec puritátem tenet in mente, quóties sanctæ solemnitátes advéniunt, in córpore v[illegible]étur habére gáudium, in corde non célebrat nisi luctum. Quale enim gáudium potest habére, in cujus ánima multis vítiis occupáta magis diábolus probátur habitáre quàm Christus? Nos verò, fratres caríssimi, etiámsi nobis áliqua, ut solet fieri, peccáta subrépunt, quantùm póssumus, cum Dei adjutório laborémus jejúniis, vigíliis, oratiónibus, eleemósynis mundáre sórdida, ut véniens Dóminus in nobis, nihil invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

Lectio iij. *Serm. 265.*

FIlios & omnes famílias vestras admonéte, fratres, semper ut castè & justè ac salúbriter vivant: nec solùm eos verbis, sed étiam exémplis ad bona ópera provocáte. Ante ómnia ubicúmque fuéritis sive in domo, sive in itínere, sive in convívio, sive in concéssu, verba túrpia & lu-

xurióſa nolíte ex ore veſtro proférre, ſed magis vicínos & próximos veſtros júgiter admonéte, ut ſemper quod bonum eſt & honéſtum, loqui ſtúdeant, ne fortè detrahéndo, mala loquéndo, & in ſanctis feſtivitátibus choros ducéndo, & cántica luxurióſa & túrpia proferéndo, de lingua ſua, unde debúerant Deum laudáre, inde ſibi vúlnera videántur infligere. Iſti enim infelíces & míſeri hómines, qui balatiónes & ſaltatiónes ante ipſas baſílicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubéſcunt! Etſi Chriſtiáni ad Eccléſiam vénerint, Pagáni de Eccléſia revertúntur, quia iſta conſuetúdo balándi de paganórũ obſervatióne remánſit.

DIE OCTAVA.

Duplex-minus

IN NOCTURNO

Sermo Sancti Bernárdi Abbátis. *Lectio ij.*

ILlórum lauda virtútem quorum jam certa victória eſt: illos devótis extólle præcóniis quorum ſecúrè potes adgaudére corónis. Secúrè laudántur hómines qui non ſuâ jam vivunt vitâ, ſed Dei. Non enim eſt quò vánitas intret, ubi véritas jam totum occupávit. Sed quænam eſt, inquit, glória Sanctis? Ad quid ergo Sanctis laus noſtra? Ad quid glorificátio noſtra? Ad quid noſtra hæc ipſa ſolémnitas? Quò eis terrénos honóres quos juxta verácem Filii promiſſiónem honoríficat Pater cœléſtis? Quò eis præcónia noſtra? pleni ſunt. Prorſus ita eſt, dilectíſſimi; honórum noſtrórum Sancti non egent, nec quidquam eis noſtrâ devotióne præſtátur, plenè quòd eórum memóriam venerámur, noſtrâ intereſt, non ipsórum. Vultis ſcire quantùm intereſt noſtrâ? Ego in me, fáteor, ex hâc recordatióne séntio deſidérium véhemens inflammári. Quando & nos addémur ad patres noſtros? Quando eſſentiáliter præſentábimur eis? Hoc enim primum deſidérium, quod in nobis Sanctórum memória éxcitat, ut eórum tam optábili ſocietáte fruámur. Ut eam glóriam nobis

ſperáre líceat, & ad tantam beatitúdinem adſpiráre; ſummópere nobis deſideránda ſunt ſuffrágia Sanctórum, ut quod poſſibílitas noſtra non óbtinet, eórum nobis interceſſióne donétur. Miſerémini meî, miſerémini meî ſaltem vos amíci mei. Noſtis ipſi perículum noſtrum: noſtis figméntum noſtrum: noſtis ignorántiam noſtram, & dolos adverſariórum: noſtis eórum ímpetus & noſtram fragilitátem. Vobis enim loquor qui in eádem tentatióne fuíſtis, qui eóſdem ſuperáſtis conflíctus: qui eóſdem láqueos evaſíſtis: qui didiciſtis ex his quæ paſſi eſtis, compaſſiónem.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio iij. *Cap.* 11.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homília Sancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 7. in Luc. num. 87.

Alius præcépti locus eſt, ut in ómnibus moméntis, non ſolùm diébus, ſed étiam nóctibus orátio deferátur. Vides enim quòd iſte qui médiâ nocte perréxit, tres panes ab amíco ſuo póſtulans, & in ipſa peténdi intentióne persíſtens, non defraudátur orátis. Qui ſunt iſti tres panes, niſi myſtérii cœléſtis aliméntum. Quòd ſi díligas Dóminum Deum tuum, non ſolùm tibi, ſed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quàm qui pro nobis corpus ſuum trádidit? Ab hac média nocte panes David pétiit & accépit. Pétiit quando dicébat: Médiâ nocte ſurgébam ad confiténdum tibi. Neque enim tímuit ne excitáret dormiéntem quê ſcit ſemper vigilántem. Et ídeò ſcriptórum mémores nóctibus ac diébus oratióni inſtántes, peccátis noſtris véniam poſtulémus. Nam ſi ille tam ſanctus & qui regni erat neceſſitátibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat matutínis & veſpertínis ſacrifíciis ſemper inténtus, quid nos fácere opórtet, qui eò ampliùs rogáre debémus

quò frequéntiùs carnis fragilitáte delínquimus; ut de via lassis & istíus ævi cursu, ac vitæ humánæ anfráctu gráviter fatigátis, panis refectiónis deésse non possit, qui hóminis corda confirmet? Nec solùm médiâ nocte Dóminus, sed ómnibus prope docet vigilándum esse moméntis: venit enim & vespertínâ, & secúndâ & tértiâ vigíliâ, & pulsáre consuévit. Beáti ítaque servi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes.

CANON PRO PATRONIS, UBI DEEST PROPRIUS.

Ex Concílio Mediolanénsi tértio sub sancto Cárolo. *Anno 1573. Tit. 1.*

QUò religiósiùs íncolæ uniuscujúsque Paróchiæ festum diem colant illíus Sancti Sanctæve cujus patrocínio Parochiális Ecclésia dicáta est, cohortatiónibus agat Párochus, ut ánimo piè répetant religiósas ejus sanctárum virtútum exercitatiónes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cùm sempitérna glória perfruátur, pro caritáte quâ abúndat, eórum quorum salútis patrocínium suscépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus est & custos, quò ad illíus imitatiónem magìs fidéles inflammméntur, id Párochus præstet, cùm frequéntior in Ecclésia pópulus adest, ut ipse aut álius in suggéstu res ejus sanctè admirabilitérque gestas, morum disciplínam, pietátis stúdia ac virtútes pronúntiet.

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO

Incipit à Vesperis Feriæ Sextæ præcedentis & terminatur ad Nonam. Fit more semiduplicis - minoris. Singulis diebus Sabbati extra Quadragesimam, Vigilias, Octavas solemnes, aut nisi occurrat Festum semiduplex-minus & supra, fit Officium de B. Maria V. de simplici verò occurrente commemoratio. Si Feriâ Sextâ celebretur Festum duplex vel semiduplex, in Vesperis fit tantùm commemoratio de B. Maria V. Si Festum solemne aut supra celebretur, commemoratio nulla.

Ad Vesperas & cæteras Horas, etiam ad Laudes, si non continuo dicantur, præmittitur Salutatio Angelica sequens altâ voce

Ave María grátiâ plena: Dóminus tecum:
℟. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Psalmi de Feria in toto Officio.

TEMPORE PASCHALI

AD VESPERAS

Pater. Ave. Sancti Spíritûs. *Salutatio Angelica* Ave. Deus in adjutórium. Glória. Allelúia.

Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum Genes. 3.

Ait Dóminus Deus ad serpéntem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tuum.

HYMNUS

Ave, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,

Mutans nomen Evæ.
SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
MONSTRA te esse matrem:
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
VITAM præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino.

℟. Et delectábitur super Salutari suo. Allelúia allel. allel.

Ad Magníficat

Ant. 7. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti: quinímò beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio ut infra ad Laud.

Non fiunt Suffragia, fit tantùm commemor. de Resurrettione Christi per Ant. Dignus *ut in Feriis Temporis Paschalis.* pag. 409.

Ad COMPLETORIUM

Hymnus Virgo Dei Génitrix *ut in Psalterio* pag. 39. *Cætera ut in Feriis Temporis Paschalis* pag. 409. *Preces dicuntur.*

AD MATUTINUM

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Matth.* 1.

Psalmus Venite *pag.* 6.

IN NOCTURNO

Tres Psalmi de Sabbato secundùm Hebdomadam ut distribuuntur in Proprio de Tempore Paschali sub tribus Antiphonis sequentibus

Ant. 1. Ave, grátiâ plena: Dóminus tecum; benedícta tu in muliéribus. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 8. Ecce concípies in útero, & páries filium: vocábis nomen ejus Jesum. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 2. Quod nascétur ex te sanctum, vocábitur filius Dei. Allelúia. *Luc.* 1.

℣. Confiteántur tibi pópuli Deus.

℟. Terra dedit fructum suum. Allelúia, allel. all. *Ps.* 66.

Secretò Pater. *Alta voce* Et ne nos indúcas.

Benedictiones pro Tempore Paschali ut ante Psalterium pag. 4.

Duæ primæ Lectiones de Scriptura occurrente, tertia verò de B. M. V. ut infra secundùm Mensium diversitatem. Si in Sabbato occurrat commemor. facienda de aliquo simplici, tùnc prima Lectio erit Scriptura occurrens ex qua fit una; secunda de B. M. V. tertia verò de Festo cujus fit commemoratio.

℟. *j.* Audite, domus David: dabit Dóminus ipse vobis signum: * Ecce Virgo concípiet & páriet filiũ, & vocábitur nomen ejus Emmánuël. Allelúia, allel. ℣. Christi generátio sic erat: Mater ejus María invénta est in útero habens de Spíritu Sancto: hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est à Dómino: * Ecce. *Is.* 7. *Matt.* 1.

℟. *ij.* Quod in ea natum est, de Spíritu Sancto est: páriet autem filium: * Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Creávit Dóminus novum super terram: fœmina circúmdabit virum. * Ipse. *Matt.* 1. *Jerem.* 32.

℟. *iij.* Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * Véritas de terra orta est: & justítia de cœlo prospéxit. † Allelúia, allelúia. ℣. De María natus est Jesus qui vocátur Christus. * Véritas. Glória. † Allelúia. *Ps.* 84. *Matt.* 1.

Te Deum.

AD LAUDES

Ant. 4. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. Tota pulchra es, & mácula non est in te. Allelúia. *Cant.* 4.

Ant. 5. Multæ fíliæ congregáverunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Allel. *Prov.* 31.

Ant 7. In omni gente.

CANTICUM *Judith* 13.

Laudáte Dóminum Deum nostrum, * qui non deséruit sperántes in se.

Et in me ancíllâ suâ adimplévit misericórdiam suam * quam promísit dómui Israël.

Et interfécit in manu mea * hostem pópuli sui.

Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excélso *

præ ómnibus mulíéribus super terram.

Benedíctus Dóminus * qui creávit cœlum & terram:

Qui te diréxit * in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum.

Ant. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te, Deus Israël. Allel. *Judith.* 13.

Ant. 6. Venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est. Allelúia. *Is.* 60.

Capitulum Galat. 14.

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. Benedixísti, Dómine, terram tuam;

℟. Avertísti captivitátem Jacob. Allelúia, all. all. *Ps.* 84.

Ad Benedíctus

Ant. 6. Deus osténdet splendórem suum in te omni qui sub cœlo est. Allelúia. *Baruch.* 5.

Oratio

Deus, qui per Resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es, præsta, quæsumus, ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

Non fiunt Suffragia, sit tantùm commemor. de Resurrectione Christi per Ant. Crucifixus *ut in Feriis Temporis Pasch.* p. 406.

AD HORAS

In fine Hymnorum Doxologia

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphonæ de Laudibus, quartâ omissâ.

AD PRIMAM

Canon de Feria occurrente. Preces dicuntur. Ad cæteras Horas Oratio ut supra ad Laudes.

AD TERTIAM

Capitulum ut in primis Vesperis.

℟. *breu.* Recordátus est

Dóminus misericórdiæ suæ. Allelúia, allelúia. Recordátus. ℣. Et veritátis suæ dómui Israël. Allel. allel. Recordátus. Glória. Recordátus. *Ps.* 97.

℣. Deus operátus est salútem in médio terræ.

℟. Tu confregísti cápita dracónis. Allel. all. all. *Psal.* 73.

AD SEXTAM

Capitulum de Laudibus.

℟. *brev.* Homo natus est in ea. Allelúia, allel. Homo. ℣. Et ipse fundávit eam Altíssimus. Allelúia, allél. Homo. Glória. Homo. *Ps.* 86.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. All. all. all. *Ps.* 131.

AD NONAM

Capitulum Judith. 13.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

℟. *brev.* Vultum tuum deprecabúntur. Allel. all. Vultum. ℣. Omnes dívites plebis. Allelúia, allel. Vultum. Glória. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. All. all. all. *Ps.* 44.

Lectiones de B. Maria V. in Sabbato pro singulis Mensibus.

MENSE APRILI.

Ex Libro Sancti Hierónymi Presbyteri advérsùs Joviniánum.

Apolog. ad Pammach.

Lectio iij.

CHristus Virgo: mater Vírginis nostri Virgo perpétua, mater & Virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis: & in sepúlcro ejus quod novum & in petra duríssima fúerat excísum, nec ánteà quis, nec pósteà pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joël, qui írrigat torréntem, vel fúnium, vel spinárum; fúnium, peccatórum quibus ante alligabámur; spinárum quæ súffocant seméntem patris-famílias. Hæc est porta Orientális, ut ait Ezechiel semper clausa & lúcida, opériens in se, vel ex se próferens sancta sanctórum, per quam Sol justítiæ & Póntifex noster secúndùm órdinem

Melchísedech ingréditur & egréditur. Respóndeant mihi quómodò Jesus ingréssus est clausis óstiis, cùm palpándas manus, & latus considerándū, & ossa carnémque monstráverit, ne véritas córporis phantásma putarétur, & ego respondébo, quómodò sancta María sit & mater & virgo.

MENSE MAIO.

Ex Epístola S. Athanásii Epíscopi ad Epitéctum.

Lectio iij.

HUmánum natúrâ erat quod ex María pródiit secúndùm divínas Scriptúras, verúmque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit, cùm idem atque nostrum extíterit. Soror étenim nostra est María, omnes quippe ex Adam orti sumus. Nam postquàm à mórtuis surrexísset, cùm quidam existimárent se non in córpore ex María génito Dóminum aspícere, sed illíus loco spíritum vidére, dixit ille: Palpáte me, & vidéte quia spíritus carnem & ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non dixit, Ut me vidétis carnem & ossa esse; sed, habére, ne ipsúmmet Verbum in res illas transformátum fuísse censerétur; sed illas & ante mortem & post resurrectiónem habére crederétur.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ VIRGINIS.

Qui privatim recitant, ad illud non tenentur. In Choro dicitur secundùm locorum consuetudinem. Omittitur à Dominica in Ramis Palmarum usque ad Octavam Paschæ inclusivè, & à Vigilia Ascensionis Domini usque ad diem Ss. Trinitatis etiam inclusivè: Reliquo Tempore dicitur præterquàm in semiduplicibus & supra, ac cùm fit de Beata Maria Virgine.

AD MATUTINUM.

Altâ voce.

Ave, María grátiâ plena: Dóminus tecum:

℟. Benedícta tu in muliéribus & benedíctus fructus ventris tui. *Et dicitur ad cæteras Horas.*

Dómine lábia mea apéries. Deus in adjutórium. Glória. Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. *Temp. Pasch.* Allelúia.

Invitat. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1. *Temp. Pasch.* Allelúia.

IN I. NOCTURNO.

Feriâ II. & V.

Ant. sola 1. Ave.

Psalmus 8.

Dómine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam elevâta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulòminùs ab ángelis, glóriâ & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub

pédibus ejus, * oves & boves univérsas ínsuper & pécora campi ;

Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Psalmus 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * & ipse tanquàm sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam ; * à summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas :* testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multùm, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea ; * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * & meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redémptor meus.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum, * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus

scribæ velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ Fíliis hóminum : diffúsa est grátia in lábiis tuis ; * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssimè.

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ inténde, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem & mansuetúdinem, & justítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem : * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha & gutta & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum Patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs : * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne, * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in sæculum sæculi.

Ant. Ave, grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1. *Temp. Pasch.* Allelúia.

℣. Audi, fília, & vi-

de, & inclína aurem tuam; ℟. Et concupíſcet rex decórem tuum. *Pſal.* 44. *Temp. Paſch.* All. all. all.
Pater noſter.

IN II. NOCTURNO
Feriâ III. & VI.

Ant. ſola 8. Ecce.

Pſalmus 45.

DEus noſter, refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Propthereà non timébimus dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur; * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * Suſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: * áuferens bella úſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniàm ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum; * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcéndet ſicut plúvia in vellus: * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari

uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ; * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem à poténte, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi, * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper; * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in ſæcula; * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Pſalmus 84.

BEnedixíſti, Dómine, terram tuam, * avertíſti captivitátem Jacob.

Remisíſti iniquitátem plebis tuæ, * operuíſti ómnia peccáta eórum.

Mitigáſti omnem iram tuam; * avertíſti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus ſalutáris noſter, * & avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum iraſcéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérſus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Oſténde nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & Salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, *

& in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen propè timéntes eum salutáre ipsíus:* ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi, * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit; * & ponet in via gressus suos.

Ant. Ecce concípies in útero, & páries fílium; & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1. *T. Pasch.* All.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur super Salutári suo. *Ps.* 34. *Temp. Pasch.* Allel. all. all.

IN III. NOCTURNO

Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. sola 2. Quod nascétur.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióśa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea, * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum; * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra, * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu ejus; * justitia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes

qui adórant sculptília,* & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes ángeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus Salutáre suum; * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Isráël.

Vidérunt omnes términi terræ * Salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi; * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1. *Temp. Pasch.* Allelúia.

℣. Descéndet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71. *Temp. Pasch.* All. all. all.

Pater noster.

Benedict. de B. M. V. ut ante Psalterium pag. 3. *Tempore Pasch. Bened. pro Tempore Paschali* pag. 4.

Oratio

DEus, qui de beátæ Maríæ Virginis útero Verbum tuum, ángelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

Tempore Paschali

Oratio

DEus, qui per Resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es : præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem.

Commemoratio de omnibus Sanctis per Ant. Regnásti, Dómine Deus omnipotens, & advénit tempus réddere mercédem servis tuis, & Sanctis. *Apoc.* 11.

In Jejun. ℣. Justi confitebúntur nómini tuo, Dómine : ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Psal.* 139.

Oratio

PRótege, Dómine, pópulum tuum, & Apostolórum tuórum Petri & Pauli, & aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem perpétuâ defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque lætíficent; ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : & pacem tuam nostris concéde tempóribus, & ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam; iter, actus, & voluntátes nostras, & ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne ; benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue ; & ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ave. Deus in adjutórium. Glória. Laus tibi. *Temp. Pasch.* Allelúia.

HYMNUS

MEménto, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Nostrî misértus, pérditi
Mundi redémptor véneris.

Et nos, Dei Virgo parens,
Vultu benígno réspice:
Placabilem

Placábilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium.

Sit laus Patri, laus Fílio
Qui natus est de Vírgine,
Quo Virgo fit Puérpera,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 4. Benedícta tu.

Psalmus 53. Deus, in nómine *pag.* 131.

Psalmus 95. Cantáte Dómino... cantáte *p.* 56.

Psalmus 116. Laudáte Dóminum omnes gentes *pag.* 158.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1. *Temp. Pasch.* All.

Capitulum Cant. 6.

QUæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℟. *brev.* Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ. *Temp. Pasch.* Allelúia, allelúia. Spécie. ℣. Prósperè procéde & regna. *Temp. Pasch.* Allel. allel. Spécie. Glória. Spécie. *Temp. Pasch.* Allel. allel.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis; ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. *Psalm.* 44. *Temp. Pasch.* Allelúia, allel. allel.

Oratio

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros. Per.

AD TERTIAM

Ave. Deus in adjutórium. Glória. Laus tibi. *Temp. Pasch.* Allelúia.

Hymnus Meménto *ut ad Primam.*

Ant. 3. Tota pulchra es.

Psalmus 119. Ad Dóminum *pag.* 81.

Psalmus 120. Levávi óculos meos *pag.* 61.

Psalmus 47. Magnus Dóminus *pag.* 163.

Ant. Tota pulchra es & mácula non est in te. *Cant.* 4. *Temp. Pasch.* All.

Capitulum Gal. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factũ ex mulíere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *brev.* Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ. *Temp. Pasch.* Allelúia, allelúia. Recordátus.

℣. Et veritátis suæ dómui Israël. *Temp. Pasch.* Allel. allel. Recordátus. Glória. Recordátus. *Temp. Pasch.* All. all. *Ps.* 97.

℣. Deus operátus est salútem ℟. In médio terræ. *Ps.* 73. *Temp. Pasch.* Allelúia, allel. allel.

Oratio

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúndâ, humáno géneri præmia præstitísti, tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrũ Jesum Christum Fílium tuum, Qui tecum.

AD SEXTAM

Ave. Deus in adjutórium. Glória. Laus tibi. *Temp. Pasch.* Allelúia.

Hymnus Meménto *ut ad Primam.*

Ant. 7. In omni gente.

Psalmus 122. Ad te levávi óculos *pag.* 102.

Psalmus 123. Nisi quia Dóminus *pag.* 61.

Psalmus 124. Qui confídunt *pag.* 102.

Ant. In omni gente quæ audíerit nomen tuũ, magnificábitur super te Deus Israël. *Judith.* 13. *Tempore Pasch.* Allelúia.

Capitulum Eccli. 24

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: in Jacob inhábita & in Israël hæreditáre, & in eléctis meis mitte radíces.

℟. *brev.* Homo natus est in ea. *Temp. Pasch.* Allelúia, allelúia. Homo. ℣. Et ipse fundávit eam Altíssimus. *Temp. Pasch.* Allel. allel. Homo. Glória. Homo. *Temp. Pasch.* Allel. allel. *Ps.* 86.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131. *Temp. Pasch.* Allel. allel. allel.

Oratio

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium, ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, à nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem.

AD NONAM

Ave. Deus in adjutórium. Glória. Laus tibi. *Temp. Pasch.* Allelúia.

Hymnus Meménto *ut ad Primam.*

Ant. 6. Venit.

Psalmus 84. Benedixísti, Dómine *pag.* 70.

Psalmus 125. In converténdo, Dóminus *p.* 62.

Psalmus 127. Beáti omnes qui timent *pag.* 166.

Ant. Venit lumen tuũ, & glória Dómini super te orta est. *Is.* 60. *Temp. Pasch.* Allelúia.

Capitulum Judith. 13.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

℟. *brev.* Vultum tuum deprecabúntur. *Tempore Pasch.* Allelúia, allelúia. Vultum. ℣. Omnes dívites plebis. *Temp. Pasch.* Allelúia, allel. Vultum. Glória. Vultum. *Temp. Pasch.* Allel. all. *Ps.* 41.

℣. Mémores erunt nóminis tui, ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Ps.* 44. *Tempore Pasch.* Allel. all. all.

Oratio

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce, ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD VESPERAS

Ave. Deus in adjutórium. Glória. Laus tibi. *Temp. Pasch.* Allelúia.

Ant. sola 8. Multæ.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo; * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum, * tu es Sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra.

Súscitans à terra inopem, * & de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem:

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquàm sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit diléctis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, * filii merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beatus vir qui implévit desidérium suum ex ip-

ſis ; * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Pſalmus 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum ; * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem ; * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium ſuum terræ, * velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtállum ſuam ſicut buccéllas ; * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit ?

Emíttet verbum ſuū & liquefáciet ea ; * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſraël.

Non fecit táliter omni natióni : * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu ſupergréſſa es univérſas. *Prov.* 31. *T. Paſch.* Allel.

Capitulum Apoc. 12.

SIgnum magnum appáruit in cœlo : Múlier amícta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim.

HYMNUS

O Quam glorífica luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles,
Sublímis réſidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ǽtheris omnes !

TU cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti :
Humános Deus hinc índuit artus.

QUEM cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne ;
A quo, te précibus ſubveniénte,
Ætérni pétimus gáudia regni.

DIVINÆ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri :
Cujus Virgo parens, glória Nato :
Quo fœcúnda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Aſtitit Regína à dextris tuis

℟. In vestitu deauráto circúmdata varietáte. *Ps.* 44. *T. Pasch.* All. all. all.

Ad Magnificat

Ant. 3. Benedícta inter mulíeres & benedicátur in tabernáculo suo. *Judith.* 5. *Temp. Pasch.* Allelúia.

Oratio.

BEátæ & gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

Commemor. de omnibus Sanctis ut supra ad Laudes.

AD COMPLETOR.

Ave. Convérte nos. Deus in adjutórium. Glória. Laus tibi. *Tempore Pasch.* Allelúia.

Ant. 5. Invéniam.

Psalmus 130. Dómine, non est exaltátum *p.* 103.

Psalmus 128. Sæpè expugnavérunt me *pag.* 143.

Psalmus 129. De profúndis *pag.* 103.

Ant. Invéniam grátiam in conspéctu tuo: experiménto dídici, quia benedíxit mihi propter te. *Genes.* 30. *T. Pasch.* All.

Hymnus Virgo Dei Génitrix *ut supra in Dom. ad Completor.* pag. 39.

Capitulum Eccli. 24.

IN me grátia omnis viæ & veritátis: in me omnis spes vitæ & virtútis.

Ad Nunc dimittis

Ant. 3. Memoráre diérum humilitátis tuæ, & ínvoca Dominum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Esther.* 15. *T. Pasch.* Allel.

Oratio

GRátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde, ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Filii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus & crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Dóminum.

PROSA

DE B. MARIA VIRGINE *ad devotionem.*

INVIOLATA, íntegra & casta es, María:
QUÆ es effécta fúlgida cœli porta.
O mater alma Christi caríssima,
SUSCIPE pia laudum præcónia.
NOSTRA ut pura péctora sint & córpora,
TE nunc flágitant devóta corda & ora.
TUA per precáta dulcísona,

Nobis concédas véniam per sæcula.

O benígna! O benígna! O benígna!

Quæ sola invioláta permansísti.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus:

℟. Deus in médio ejus non commovébitur. *Psal.* 45.

Oratio

Cordibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde, & intercedénte sanctíssimâ Dei Genitríce Maríâ, córpora nostra castitáte, & mentes nostras humilitáte & caritáte sanctífica. Per eúmdem.

ANTIPHONÆ

ad devotionem.

Sub tuum præsídium confúgimus, Sancta Dei Génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus; sed à perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa & benedícta.

℣. Tu es refúgium meum ℟. A tribulatióne quæ circúmdedit me. *Ps.* 31.

Oratio

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce, ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Per eúmdem.

Alia

Tempore Quadragesimæ

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

℣. Benedíctus Dóminus ℟. Qui exaltávit eam. *Tob.* 13.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis salúte gaudére; & gloriósâ Beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, à præsénti liberári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ. Per.

Tempore Paschali Ant. Regina cœli *pag.* 41.

Pro Pace

Ant. Deus noster refúgium & virtus, fiat pax in virtúte tua, pax super Israël. *Pss.* 45. 127 & 125.

℣. Oriétur in diébus ejus justítia, ℟. Et abundántia pacis. *Ps.* 77.

Oratio

Deus, à quo sancta desidéria, recta con-

sília, & justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquílla. Per.

Pro Gratiarum Actione

Ant. IN toto corde meo confitébor nómini tuo, Dómine: audísti verba oris mei: extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tuâ. *Ps.* 137.

℣. Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eũ,

℟. Omnibus invocántibus eum in veritáte. *Ps.* 144.

Oratio

DEus, cujus misericórdiæ non est númerus & bonitátis infinítus est thesáurus, piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes, ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens ad præmia futúra dispónas. Per.

Pro Rege

Ant. DOmine, salvum fac Regem, & exáudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ,

℟. Et super fílium hóminis quem confirmásti tibi. *Ps.* 79.

Oratio

QUæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster *N.* qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decénter ornátus, vitiórum monstra devitáre, hostes superáre, & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratiósus váleat pervenire. Qui vivis.

PSALMI

PSALMI PŒNITENTIALES.

Psalmus 6. Dómine, ne in furóre..... Miserére *pag.* 63.

Psalmus 31. Beáti quorum remíssæ sunt *pag.* 83.

Psalmus 37. Dómine, ne in furóre... Quóniam *cum sua Divisione* p. 145.

Psalmus 50. Miserére meî Deus, ... secúndùm *pag.* 168.

Psalmus 101. Dómine, exáudi oratiónem meam, & clamor *cum suis Divisionibus* pag. 139.

Psalmus 129. De profúndis clamávi *pag.* 103.

Psalmus 142. Dómine, exáudi oratiónem meam, áuribus *cum sua Divisione* pag. 159.

Ant. Dómine, memor esto meî, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ

Kyrie, eléïson.
Christe, eléïson.
Kyrie, eléïson.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi, Deus, Miserére.
Spíritus Sancte, Deus, Miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, Miserére.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, Ora pro nobis.
Sancta Virgo Vírginum, Ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes Sancti Angeli & Archángeli, Oráte pro nobis.
Omnes Sancti beatórum Spirítuum órdines, Oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptísta, Ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes Sancti Patriarchæ & Prophétæ, Oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zebed.*) Ora pro nobis.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes Sancti Apóstoli & Evangelístæ, oráte.
Omnes Sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes Sancti Innocéntes, Oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Line, ora.
Sancte Clete, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Ignáti, ora.
Sancte Xyste, ora.
Sancti Cornéli & Cypriáne, oráte.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancti Marcelline & Petre, oráte.
Sancte Alexánder, ora.
Sancte Chrysógone, ora.
Sancti Joánnes & Paule, Oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte.
Sancte Nicási cum Sóciis tuis, ora.
Sancti Thimothæe & Apollináris, oráte.
Sancti Rufíne & Valéri, Oráte pro nobis.
Sancte Maure cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Arnúlphe, ora.
Sancte Orícule, ora.
Sancte Dionysi cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Quintíne, ora.
Sancti Crispíne & Crispiniáne, oráte.
Sancte Firmíne, ora.
Sancte Symphoriáne, ora.
Sancte Calíxte, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Mauríci cum Sóciis tuis, ora.
Sancti Vitális & Agrícola, oráte.
Omnes Sancti Mártyres, Oráte pro nobis.
Sancte Sixte, ora.
Sancte Remígi, ora.
Sancte Sínici, ora.
Sancte Nivárde, ora.
Sancte Rigobérte, ora.
Sancte Réole, ora.
Sancte Donatiáne, ora.
Sancte Vivénti, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Basíli, ora.
Sancte Joánnes Chrysóstome, ora.
Sancte Athanási, ora.
Sancte Gregóri, (*Nazian.*) Ora pro nobis.
Sancte Thoma, ora.

e Bonaventúra, ora.
e Germáne, ora.
e Francísce Saléfi, or.
e Cárole, ora.
e Marcélle, ora.
es Sancti Pontífices
Confeſsóres, oráte.
es Sancti Doctóres,
áte pro nobis.
e Antóni, ora.
e Benedícte, ora.
e Bernárde, ora.
e Domínice, ora.
e Francíſce, ora.
e Bruno, ora.
e Theodórice, ora.
e Theodúlphe, ora.
e Báſole, ora.
e Sindúlphe, ora.
e Celsíne, ora.
e Vincénti à Paulo,
a pro nobis.
e Roche, ora.
es Sancti Sacerdótes
& Levítæ, oráte.
es Sancti Mónachi &
Eremítæ, oráte.
e Ludovíce, ora.
e Henríce, ora.
es Sancti Reges,
áte pro nobis.
a María Magdaléna,
a pro nobis.
a Agatha, ora.
a Lúcia, ora.
a Agnes, ora.
a Cæcília, ora.
a Eutrópia, ora.
a Maura, ora.

Sancta Catharína, ora.
Sancta Theréſia, ora.
Sancta Bova, ora.
Sancta Doda, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Omnes Sanctæ Vírgines,
Oráte pro nobis.
Sancta Anna, ora.
Sancta Perpétua, ora.
Sancta Felícitas, ora.
Sancta Anaſtáſia, ora.
Sancta Balsámia, ora.
Sancta Bertha, ora.
Sancta Mónica, ora.
Omnes Sanctæ Mulíeres
& Víduæ, oráte.
Sancta María Ægyptia,
Ora pro nobis.
Sancta Pelágia, ora.
Omnes Sanctæ Pœnitén-
tes, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ
Dei,
Intercédite pro nobis.
Propítius eſto,
Parce nobis, Dómine.
Propítius eſto,
Exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo,
Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira túa, líbera.
A ſubitánea & improviſa
morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira & ódio, & omni
mala voluntáte, líbera.
A ſpíritu fornicatiónis,
líbera nos, Dómine.

A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera nos, Dómine,
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per Baptísmum & sanctũ Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres,
Te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rog.
Ut nobis indúlgeas, te.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rog.
Ut remissiónem peccatórum nostrórum nobis dones, te rog.
Ut compunctiónem cordis, fontémque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, spem & caritátem nobis dones, te.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te rog.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rog.
Ut Summum Pontíficem nostrum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta Religióne conserváre dignéris, te rog.
Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commíssas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te rog.
Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te rog.
Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te rog.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rog.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rog.
Ut fructus terræ dare &

conſerváre dignéris, te.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus audi nos.
Fili Dei, te rog.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
Exáudi nos, Dómine,
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
Miſerére nobis.
Kyrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.
Secretò Pater noſter.
Altâ voce

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dòmine, non ſecúndùm peccáta noſtra fácias nobis; ℟. Neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis. *Pſ.* 102.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Orémus pro ſummo Pontífice noſtro *N.*

℟. Notam fáciat filiis hóminum glóriam magnificéntiæ regni tui. *Pſ.* 144.

℣. Pro Antíſtite noſtro *N.* ℟. Fac cum ſervo tuo, Dómine, ſecundùm miſericórdiam tuam. *Pſ.* 118.

℣. Pro Rege noſtro *N.* ℟. Dómine, ſalvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Pro benefactóribus noſtris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat increménta frugum juſtítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defúnctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflíctis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſedíſti ab initio. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Pſalmus, Deus, in adjutórium. *pag.* 121.

℣. Dómine, exaudi, *&c.*

℣. Dóminus vobíscum;
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis, ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde, ut simul nos & à peccátis omnibus éxuas, & à pœnis quas pro iis merémur, erípias.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris, preces pópuli tui supplicantis propítius réspice, & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

DEus, ómnium fidélium pastor & rector, fámulum tuum N. quem Pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice; da ei, quæsumus, verbo & exémplo, quibus præest profícere, ut ad vitam unà cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secúndùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérne; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæsumus omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster N. qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decénter ornátus, vitiórum monstra devitáre, hostes superáre; & ad te, qui via, véritas & vita es, gratiósus váleat perveníre.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros & cor noſtrum, Dómine, ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvándo proſéquere, ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum, ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequántur.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniúmque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænóſcis, te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus omnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ, *IN AGONE SUI EXITUS POSITÆ.*

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum

KYrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.
Sancta María, Ora pro * eo, [*vel* ea.]
Omnes Sancti Angeli & Archángeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Juſtórum, Ora pro eo, [*vel* ea.]
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptíſta, Ora pro eo, [*vel* ea.]
Omnes Sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.
Omnes Sancti Apóstoli & Evangelístæ, oráte.
Omnes Sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes Sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Omnes Sancti Mártyres, Oráte pro eo, [*vel* ea.]
Sancte Sylvéster, ora.
Sancte Remígi, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes Sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes Sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, Ora pro eo, [*vel* ea.]
Sancta Lúcia, ora.
Omnes Sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo, [*vel* ea.]
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Líbera eum, [*vel* eam,] Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam, Líbera eum, [*vel* eam,] Dómine.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs Sancti Paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Deinde cùm in agone sui exitûs anxiatur anima, dicitur

PRoficíscere, ánima Christiána, de hoc mundo, In Nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: In nómine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est: In nómine Spíritûs Sancti, qui in te effúsus est: In nómine Angelórum & Archangelórum: In nómine Thronórũ & Dominatiónum: In nómine Principátuum & Potestátum: In nómine Chérubim & Sé-

raphim : In nómine Patriarchárum & Prophetárum : In nómine sanctórum Apostolórum & Evangelistárum : In nómine sanctórum Mártyrum & Confessórum : In nómine sanctórum Monachórum & Eremitárum : In nómine sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei. Hódie sit in pace locus tuus, & habitátio tua in sancta Sion. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

DEus miséricors, Deus clemens, Deus qui secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas véniâ remissiónis evácuas : réspice propítius super * hunc fámulū tuum *N.* [*vel* hanc fámulam tuam *N.*] & remissiónem ómnium peccatórum suórum totâ cordis confessióne poscéntem, deprecátus exáudi. Rénova in * eo [*vel* ea] piíssime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum est : & unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus ; & non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, * caríssime frater [*vel* caríssima soror ;] & ei cujus es creatúra commítto : ut cùm humanitátis débitum persólveris, ad eum qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occúrrat : judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in

ténebris, quod stridet in flammis, quod cruciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus; & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei: & justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur & erubéscant omnes tartáreæ legiónes: & minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, & inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. * Constitútus [*vel* constitúta] ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Suscipe, Dómine, * servum tuum [*vel* fámulam tuam] in locum sperándæ sibi salvatiónis à misericórdia tua.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui [*vel* fámulæ tuæ] ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui, [*vel* fámulæ tuæ] sicut liberásti Enoch & Elíam de commúni morte mundi.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui, [*vel* fámulæ tuæ] sicut liberásti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, áni-

mam * servi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] sicut liberásti Job de tentatiónibus suis.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] sicut liberásti Isaac de hóstia, & de manu patris sui Abrahæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui, [*vel* fámulæ tuæ] sicut liberásti Lot de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, animam * servi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui,] *vél* fámulæ tuæ,] sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] sicut liberásti tres púeros de camíno ignís ardéntis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] sicut liberásti David de manu regis Saül, & de manu Góliæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] sicut liberásti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam, vírginem & mártyrem tuam, de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus * servi tui, [*vel* fámulæ tuæ,] & tecum fácias in bonis cæléstibus congaudére. ℟. Amen.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui, [*vel* fámulæ tuæ,] precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut eam propter quam ad terram descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est álius Deus præter te, & non est secúndùm ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum,

quas suscitávit furor mali desidérii. Licèt enim peccavérit, tamen Patrem, & Filium, & Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit; & zelum Dei in se hábuit; & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit. ℟. Amen.

Orémus.

DElícta juventútis, & ignorántias ejus quæsumus, ne memíneris, Dómine: sed secúndùm magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli: collætèntur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, * servum tuum, [*vel* fámulam tuam,] súscipe. Suscípiat * eum [*vel* eam,] sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cœlestis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, & perdúcant * eum [*vel* eam] in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat * eum [*vel* eam] beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet * eum [*vel* eam] beátus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro * eo [*vel* ea] sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro * eo [*vel* ea] omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro * eo [*vel* ea] omnes Sancti & Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt; ut vínculis carnis exútus, [*vel* exúta,] pervenire mereátur ad glóriam regni cœléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre & Spíritu Sancto vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc Anima, legi poterit super ægrotum cum signis Crucis consuetis sequens Evangelium secundùm Joannem

Joan. 17.

SUblevátis óculis in cœlum Jesus dixit: Pater, Venit hora, clarífica Filium tuum, ut Fílius tuus claríficet te: sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita æterna, ut cognóscant te solum Deum verum, & quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi

ſuper terram : opus conſummávi, quod dedíſti mihi ut fáciam : Et tunc clarífica me tu Pater apud temetípſum, claritáte, quam hábui priùs quàm mundus eſſet, apud te. Manifeſtávi nomen tuum homínibus, quos dedíſti mihi de mundo; Tui erant, & mihi eos dediſti : & ſermónem tuum ſervavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia quæ dedíſti mihi, abs te ſunt. Quia verba, quæ dedíſti mihi, dedi eis : & ipſi accepérunt, & cognovérunt verè quia à te exívi, & credidérunt quia tu me miſíſti. Ego pro eis rogo: Non pro mundo rogo, ſed pro his quos dedíſti mihi : quia tui ſunt : Et mea ómnia tua ſunt, & tua mea ſunt: & clarificátus ſum in eis. Et jam non ſum in mundo, & hi in mundo ſunt : & ego ad te vénio. Pater Sancte, ſerva eos in nómine tuo, quos dedíſti mihi : ut ſint unum, ſicut & nos. Cùm eſſem cum eis, ego ſervábam eos in nómine tuo. Quos dedíſti mihi, cuſtodívi; & nemo ex eis périit, niſi filius perditiónis, ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te vénio : & hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in ſemetípſis. Ego dedi eis ſermónem tuum, & mundus eos ódio hábuit, quia non ſunt de mundo, ſicut & ego non ſum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, ſed ut ſerves eos à malo. De mundo non ſunt, ſicut & ego non ſum de mundo. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus, véritas eſt. Sicut tu me miſíſti in mundum, & ego miſi eos in mundum. Et pro eis ego ſanctífico meípſum : ut ſint & ipſi ſanctificáti in véritate. Non pro eis autem rogo tantùm, ſed & pro eis qui creditúri ſunt per verbum eórum in me. Ut omnes unum ſint, ſicut tu Pater in me, & ego in te, ut & ipſi in nobis unum ſint : ut credat mundus, quia tu me miſíſti. Et ego claritátem, quam dedíſti mihi, dedi eis : ut ſint unum, ſicut & nos unum ſumus. Ego in eis, & tu in me : ut ſint conſummáti in unum & cognóſcat mundus quia tu me miſíſti, & dilexíſti eos, ſicut & me dilexíſti. Pa-

ter, quos dedísti mihi, volo ut ubi sum ego, & illi sint mecum: ut vídeant claritátem meam, quam dedísti mihi: quia dilexísti me ante constitutiónem mundi. Pater juste, mundus te non cognóvit, ego autem te cognóvi: & hi cognovérunt, quia tu me misísti. Et notum feci eis nomen tuum, & notum fáciam: ut diléctio, quâ dilexísti me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

Posteà legitur de Passione Domini nostri Jesu Christi.

[Ex Matth. Marc. Luc.]

ASsúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem secum; & cœpit pavére, & tædére, contristári, & mœstus esse. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem; sustinéte hìc, & vigiláte mecum. Et progréssus pusíllùm, pósitis génibus, orábat dicens: Pater, si vis, transfer cálicem istum à me: verúmtamen non mea vóluntas, sed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confórtans eum. Et prócidit super terram in fáciem suam, orans; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, si fieri posset, transiret ab eo hora. Et dixit: Abba, Pater, si possíbile est, tránseat à me calix iste: ómnia tibi possibília sunt; transfer cálicem hunc à me: non quod ego volo, sed quod tu. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram.

Lectâ Passione, dicitur

℣. Adorámus te, Christe, & benedícimus tibi;

℟. Quia per crucem tuā redemísti mundum.

Orémus.

DEus, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcídi, à Judæis reprobári, à Juda proditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ínnocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti, & Heródis indecénter offérri; à falsis téstibus accusári, flagéllis & oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine percúti, fácie veléri, & véstibus éxui, cruci clavis affígi, in cruce levári, inter latrónes deputári, felle & acéto potári, & lánceâ vulnerári: Tu, Dómine, per has sanctíssimas

pœnas tuas, quas ego indígnus récolo, & per sanctam crucem & mortem tuam líbera * fámulum tuum *N.* [*vel* fámulam tuam *N.*] à pœnis inférni, & perdúcere dignéris, quò perduxísti latrónem tecum crucifixum; Qui cum Patre & Spíritu Sancto vivis & regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde dici poterunt Ps. 117. Confitémini Dómino, quóniam.... Dicat nunc *pag.* 20. *Deinde Ps.* 118. Beáti immaculati *p.* 21. *usque ad primam Divisionem.*

Tres sequentes Orationes, singulæ cum Pater *&* Ave *à Sacerdote stante & aperto capite dicendæ sunt, quando ægrotus in ultimis positus est.*

Kyrie, eléïson.
Christe, eléïson.
Kyrie, eléïson.

Secretò Pater *&* Ave.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, per tuam sanctíssimam Agóniam, & oratiónem quâ orasti pro nobis in monte Olivéti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram; óbsecro te ut multitúdinem sudóris tui sanguínei quem præ timóris angústia copiosíssimè pro nobis effudísti, offérre & osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti contra multitúdinem ómnium peccatórum hujus * fámuli tui *N.* [*vel* fámulæ tuæ *N.*] & líbera * eum [*vel* eam] in hac hora mortis ab ómnibus pœnis & angústiis, quas pro peccátis suis se timet meruísse; Qui cum Patre & Spíritu Sancto vivis, & regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Rursus dicet Sacerdos

Kyrie, eléïson.
Christe, eléïson.
Kyrie, eléïson.

Secretò Pater *&* Ave.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, qui pro nobis mori dignátus es in cruce, óbsecro te, ut omnes amaritúdines passiónum & pœnárum tuarum, quas pro nobis míseris peccatóribus sustinuísti in cruce, máximè in illa hora, quando sanctíssima Anima tua egréssa est de sanctíssimo córpore tuo, offérre & osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus * fámuli tui *N.*

[illegible]

mi. ℣. Suſcípiat te Chriſtus, qui vocávit te, & in ſinum Abrahæ ángeli dedúcant te. * Occúrrite, ángeli Dómini, ſuſcipiéntes ánimam ejus, offeréntes eam in conſpéctu Altíſſimi.

Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, & lux perpétua lúceat ei. * Occúrrite, ángeli Dómini, ſuſcipiéntes ánimam ejus, offeréntes eam in conſpéctu Altíſſimi.

Kyrie, eléïſon.
Chriſte, eléïſon.
Kyrie, eléïſon.

Secretò Pater noſter.

Altâ voce ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. *Pſ.* 88.

℣. Requiéſcat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui, [*vel* fámulæ tuæ,] *N.* ut * defúnctus [*vel* defúncta] ſæculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordiſſimæ pietátis abſtérge; Per Chriſtum Dóminum.

℟. Amen.]

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Fit ritu vel Dupl. maj. vel Dupl. min. vel Simpl.

Si fiat ritu Duplicis-majoris, ad Vigilias dicitur Invitatorium & Psalm. Venite. *Tres Nocturni. Ultimum* ℟. Líbera me, Dómine, ab iis. *Ad Laudes una tantùm Oratio.*

Si fiat ritu Duplicis-minoris, ad Vigilias omittitur Invitatorium & Psalm. Venite. *Tres Noct. Ultimum* ℟. Líbera me, Dómine; à persequéntibus. *Ad Laudes tres Orationes.*

Si fiat ritu Simplicis, ad Vigilias omittitur Invitatorium & Psalm. Venite. *Unum tantùm Nocturnum secundùm Feriam. Ultimum* ℟. Líbera me, Dómine, à persequéntibus. *Ad Laudes tres Orationes.*

Quocumque ritu fiat, hora quælibet inchoatur absolutè: in fine cujusque Psalmi & Cantici loco Glória *dicitur* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, * Et lux perpétua lúceat eis. *Post Vesperas, si non continuò dicantur Vigiliæ, adduntur Preces & Orat. de Laudibus, infra pag.* cxlij. *cum Psalm.* Miserére. *Idem fit post Nocturn. si non continuò dicantur Laudes.*

In Quadragesima singulis diebus Dominicis post Vesp. dicitur Officium Defunctorum ritu Simplici usque ad Dominicam Passionis inclusivè. Si festum Annuntiationis occurrat Feria II. Officium Defunctorum omittitur. Qui privatim recitant, ad illud non tenentur.

AD VESPERAS

Ant. 3. O Dómine.

Psalmus 114.

Diléxi quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: miséricors Dóminus, & justus * & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. O Dómine, líbera ánimam meam, miséricors & justus Deus.

Ant. 2. Heu mihi.

Psalmus 119.

AD Dóminum cùm tribulárer, clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est!

Ant. 8. Auxílium.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc &

usque in sæculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 8. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Isräël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Isräël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit.

Ant. 2. Opera.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo,

Super misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me, * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini:

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Opera mánuum,

tuárum, Dómine, ne despícias.

Continuò dicitur

Ant. 1. Omne.

CANT. B. M. VIRGINIS

Luc. 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum:

Et exultávit spíritus meus * in Deo Salutári meo:

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes:

Quia fecit mihi magna qui potens est, * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo; * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sæcula.

Ant. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

AD VIGILIAS

Invitat. Deum cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo Salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes Deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster, nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacèrbatióne secúndùm diem tentatiónis in desér-

bus juravi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: & lux perpétua lúceat eis.

IN I. NOCTURNO

Dominicâ, Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. 7. Dómine.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine; * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

plum sanctum ... móre tuo.

Dómine, d... justítia tua: * ... mícos meos di... péctu tuo viam...

Quóniam ... ore eórum vé... eórum vanum ...

Sepúlcrum ... guttur eórum ... dolósè agébar... illos, Deus.

Décidant à ... nibus suis; sec... titúdinem imp... rum expélle ... niam irritavér... mine.

Et læténtur ... sperant in te: ... num exultábur... tábis in eis.

Et gloriabú... omnes qui díli...

me in justítia tua: propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

Ant. 8. Salvum me fac.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè; * sed tu Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte qui memor sit tuî: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéscant valde velóciter.

Ant. Salvum me fac propter misericórdiam tuam; quóniam non est in morte, qui memor sit tuî.

Ant. 3. Illúmina.

Psalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivísceris me in finem? * úsquequò avértis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem.

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte, * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero; * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in Salutári tuo, cantábo Dómino qui bona tríbuit mi-

meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine.

Ant. 8. Delícta.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua & doce me; * quia tu es Deus Salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ & ignorántias meas * ne memíneris.

Secúndùm misericórdiam tuam meménto meì tu * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício; * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini misericórdia & véritas; * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum, * & testaméntum ipsius, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére meì, * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis

mei multiplicátæ ſunt, * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meã, & labórem meum, * & dimitte univérſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam & érue me: * non erubéſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſraël, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Ant. Delícta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. 7. Miſerére.

Pſalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea;* quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum apprópiant ſuper me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si consíſtant advérsùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcóndit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protéxit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miſerére meî, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declínes in irâ à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelínquas me, * neque

despícias me, Deus Salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine, in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Ant. Miserére meî, & exáudi me, Dómine, ne avértas fáciem tuam à me.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram,

℟. Ut inhábitem in domo Dómini. *Ps.* 26.

Lectio iv. Job 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, scélera mea & delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam persequeris. Scribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consuméndus sum, & quasi vestiméntum quod coméditur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiámsi occíderit me, in ipso sperábo, & ipse erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus. * Etiámsi. *Job.* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job. 14.

HOmo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium. Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, nú-

merus ménsium ejus apud te est; constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repósitam grátiam. * Sancta ergo & salúbris est cogitátio pro defúnctis exoráre, ut à peccátis solvántur. ℣. Si quis superædíficat super fundaméntum, & opus ejus árserit, detriméntum patiétur; ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. * Sancta ergo. 2. *Machab.* 12. 1. *Cor.* 3.

Lectio vj. Job. 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putásne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti: sed parce peccátis meis.

℟. Dómine omnípotens, Deus Israël, * Audi nunc oratiónem mórtuórum Israël: noli meminísse iniquitátum patrum nostrórum; sed meménto manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo. * Audi nunc. *Baruch.* 3. *Apoc.* 5.

IN III. NOCTURNO

Feriis III. & VI.

Ant. 2. Amove.

Psalmus 38.

DIxi: Custódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor advérsùm me.

Obmútui & humiliátus sum, & sílui à bonis; * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me, * & in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos; * & substántia mea tanquam nihilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo, * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * opprobrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, & non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove à me plagas tuas.

A fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus, * propter iniquitátem corripuísti hóminem;

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meã, Dómine, & deprecatiónem meam, * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi ut refrígerer, priúsquàm ábeam; * & ámpliùs non ero.

Ant. Amove à me plagas tuas, Dómine: áuribus pércipe lácrymas meas.

Ant. 3. Nunquid qui dormit.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére meî; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur út vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idípsum.

Advérsùm me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsùm me: * numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére meî, & resúscita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti, * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël à sæculo, & usque in sæculum; * fiat, fiat.

Ant. Nunquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? Dómine, miserére meî, & resúscita me.

Ant. 8. Sitívit.

Psalmus. 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei!

Fuérunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * Salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est; * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es;

Quare oblítus es meî? * & quare contristátus in-

cédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei;

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: *Salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quando véniam & apparébo ante fáciem Dei!

℣. Quare tristis es, ánima mea, & quare contúrbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 41.

Lectio vij. Job. 16 & 17.

BReves anni tránseunt; & sémitam per quam non revértar, ámbulo. Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, & solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, & pone me juxta te; & cujúsvis manus pugnet contra me.

℟. Scio quòd Redémptor meus vivit, * & in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. * Et in. *Job* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij. Job. 17.

DIes mei transiérunt; cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursùm post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est; & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea & soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, & patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt álii in vitam ætérnam, & álii in oppróbrium, ut vídeant semper.

℣. Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. * Evigilábunt. *Dan.* 12. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix. Job. 19.

PElli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, & derelícta sunt

tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini meî, miserémini meî, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo & plumbi láminâ, vel celte sculptántur in sílice? Scio enim quòd Redémptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursum circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, à persequéntibus me. * Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: me expéctant justi donec retríbuas mihi. ℣. Miserére meî, Dómine, Fili David, ádjuva me. * Educ. *Ps.* 141. *Matth.* 15.

Si fiat Duplex-majus

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non absórbeat me profúndum, neque úrgeat super me púteus os suum: * Exáudi me, quóniam † Benígna est misericórdia tua: ¶ Inténde ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, Rex sæculórum, solus pius es. * Exáudi.

℣. Miserére meî, Dómine Fili David, Dómine ádjuva me. † Benígna.

℣. Propósuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remissiónem delictórum. ¶ Inténde.

℟. Líbera *usque ad* ℣. Dómine. *Ps.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

AD LAUDES

Ant. 7. Secúndùm.

Psalmus 50.

MIserére meî, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárũ * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor, * lavábis me & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárū dele iniquitátem meam.

Ant. 8. Exáudi, Deus.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meā: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, & assumpsísti; * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ; * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus Salutáris noster, * spes óm-

nium finium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtiâ ; * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni & vésperè delectábis.

Visitásti terram, & inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum, * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt ariétes óvium, & valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exáudi, Deus, oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Ant. 1. Collocávit.

Psalmus 142.

DOmine, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo ; * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi; * & anxiátus est super me spíritus meus : in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus sum in ómnibus opéribus tuis;* in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exáudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me ; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sæculi, & anxiátus est super me spíritus meus.

Ant. 4. Miserére.

Canticum Baruch. 3.

DOmine omnípotens, Deus Israël, * ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te:

Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors; * & miserére nostrì, quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempitérnum, * & nos peribimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Israël, * audi nunc oratiónem mortuórum Israël,

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui, * & agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminísse iniquitátum patrum nostrórum, * sed meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto:

Quia tu es Dóminus Deus noster; * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miserére, quia Deus es miséricors, miserére nostrì, quia peccávimus ante te.

Ant. 7. Omnis spíritus.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in Sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono túbæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cym-

balis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis spíritus laudet Dominum.

Ant. 1. Ego sum.

Canticum Zachariæ Luc. 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Isfraël; * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sæculo sunt, Prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testaménti sui sancti:

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi:

In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, Puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus;

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent; * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. 1. Ego sum resurréctio & vita: qui credit in me, etiámsi mórtuus fúerit, vivet: & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in ætérnum. *Joan.* 11.

PRECES.

KYrie, eleïson, Christe, eleïson, Kyrie, eleïson.

Secretò Pater. *altâ voce* Et ne nos.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére meî,

℟. Sana ánimam meam quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam,

℟. Tu & arca sanctificatiónis tuæ. *Ps.* 131.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi,

℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem. *Ps.* 73.

℣. In memória ætérnaerunt Justi :

℟. Ab auditióne mala non timébunt. *Ps.* 11.

℣. A porta ínferi

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. *Ps.* 88.

℣. Credo vidére bona Dómini

℟. In terra vivéntium. *Ps.* 26.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur Psál. 129. De profúndis. *pag.* cxxiv.

Post Vesperas & Vigilias Ps. 50. Miserére *p.* cxxxvij.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum

℟. Et cum spíritu tuo.

Pro Pontifice

Oratio

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* Pontificáli fecísti dignitáte vigére; præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Pro Sacerdote

Oratio

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut ánima fámuli tui *N.* Sacerdótis, quem in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cœlésti sede gloriósâ semper exúltet. Per Dóminum.

Pro Defuncto & pluribus Defunctis

Oratio

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui *N.* quam [*vel* ánimas famulórum tuórum quas] de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, & Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem [consórtes.] Per Dóminum.

Pro Diacono, post Litteram N. *additur* Diáconi.

Pro Subdiacono, additur Subdiáconi.

Pro Defuncta *Oratio*

QUæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ *N.* & à contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

In Anniversariis

Oratio

DEus indulgentiárum, Dómine: da ánimæ* fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] *vel* fámulæ tuæ *N.*] cujus

[*vel* animábus famulórum tuórum *N.* & *N.* quorum] *vel* famulárum tuárum *N.* & *N.* quarum] anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si fiat Duplex-minus aut Simplex, sequentes Orationes dicuntur

DEus véniæ largítor, & humánæ salutis amátor, quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beátâ Maríâ semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtiũ pervenire concédas.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor & Redémptor, animábus ómnium fidélium defunctórum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis.

℣. Dóminus vobíscum,
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Pro Patre & Matre.

Oratio

DEus qui nos patrem & matrem honoráre præcepísti, miserére cleménter animábus patris mei & matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque cum illis in ætérnæ claritátis gáudio fac vívere. Per Dóminum.

PSALMI GRADUALES.

Psalmus 119. Ad Dóminum cum tribulárer clamávi *pag.* cxxiij.

Psalmus 120. Levávi óculos meos in montes *ibidem.*

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine,

℟. Et lux perpétua lúceat eis.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi :* in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem:

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ità óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multùm repléti sumus despectióne:

Quia multùm repléta est ánima nostra, * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

℟. Réquiem.

Psamus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíssent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos; * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini * qui fecit cœlum & terram.

Psalmus 124.

QUi confidunt in Dómino sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúsalem:

Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc

nunc & usque in sæculum:

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum, * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Isräël.

℣. Réquiem.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit diléctis suis somnum.

Ecce hæréditas Dómini, * filii merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.

℣. Réquiem. *Psal.* 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans * in latéribus domûs tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu

mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum , * pacem super Israël.

Psalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea ; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres:* prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídet cervíces peccatórũ.

Confundántur & convertántur retrórsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam, qui metit;* & sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini. ℣. Réquiem.

Psalmus 129. De profúndis *pag.* cxlviij.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltatum cor meum ; * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc & usquè in sæculum.

℣. Réquiem.

Psalmus 131.

MEménto, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in

Ephráta: * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam; * & sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eum: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum: * & testimónia mea hæc quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi; * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam Salutári; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David; * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Psalmus 132.

ECce quàm bonum & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguéntum in cápite; * quod descéndit in barbam, barbam Aáron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus; * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in sæculum.

℣. Réquiem.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri:

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion: * qui fecit cœlum & terram.

℣. Réquiem.

Preces de Laudibus.

Defunctorum cum oratiónibus solitis, fine Psalmo De profúndis *aut* Miserére.

COMMENDATIO COMMUNIS
Animarum Fidelium Defunctorum.

℟. DOmine, omnípotens, Deus Israël, * Audi nunc oratiónem mortuórum Israël. Noli meminísse iniquitátum patrum nostrórum, sed meménto manûs tuæ & nóminis tui.

℣. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo. * Audi. *Baruch.* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléïson, Christe, eléïson, Kyrie, eléïson.

Secretò Pater noster. *altâ voce* Et ne nos.

Oratio

TIbi, Dómine, commendámus ánimas * famulórum tuórum, famularúmque tuárum ut defúncti sæculo, tibi vivant: & quæ per fragilitátem mundánæ conversatiónis peccáta commisérunt, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum.

℟. Amen

Orémus.

MIsericórdiam tuam, Dómine, sancte Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis afféctu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquam sufficimus, tamen de tua confisi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóscimus, ut ánimas famulórum tuórum & famulárum tuárum, ad te reverténtes cum pietáte suscípias: adsit eis Angelus testaménti tui Michaël, & per manus sanctórum angelórum tuórum inter sanctos & eléctos tuos in sínibus Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarchárũ tuórũ eas collocáre dignéris: quátenus liberátæ de princípibus tenebrárum, & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundántur erróribus, sed agnoscántur à sanctis tuis, & beatitúdinis réquie perfruántur: atque cùm magni judicii dies advénerit, inter sanctos & eléctos tuos resusci-

táti, glóriâ maniféstæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiéntur.

Ant. 7. Qui timent.

Psalm. 113. In éxitu Israël *pag.* 35. Réquiem.

Ant. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; adjútor eórum & protéctor eórum est.

Orémus

OMnipotens sempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es, dum te jubénte, pulvis in púlverem revértitur; tu, imágines tuas cum sanctis & eléctis tuis ætérnis sédibus præcípias sociári, eásque ad te reverténtes de Ægypti pártibus blandè lenitérque suscípias, & ángelos tuos sanctos eis óbviam mittas: viámque illis justítiæ demónstra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repélle, quæsumus, Dómine, ab eis omnes príncipes tenebrárum, & agnósce depósitum fidéle quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúras tuas, non à diis aliénis creátas, sed à te solo Deo vivo & vero, quia non est álius Deus præter te, Dómine, & non est secúndùm ópera tua. Lætífica, clementíssime Pater, ánimas servórum tuórum, & clarífica eas in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum eórum antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii: licèt enim peccáverint, tamen te non negavérunt, sed signo fidei insigniti, te qui, & ómnia, & eos inter ómnia fecísti, fidéliter adoravérunt. Qui vivis & regnas.

Ant. 8. Circumdedérũt.

Psal. 114 Diléxi *p.* 60.

Psalmus 115. Crédidi *pag.* 121.

Psalmus 116. Laudáte Dóminum, omnes gentes *pag.* 158.

Psalmus 117. Confitémini *pag.* 20.

Psalmus 118. Beáti immaculáti *pag.* 21. *cum divisionibus: in fine psalmorum* Réquiem.

Ant. Circumdedérunt me dolóres mortis, & perícula inférni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Ps.* 114.

Orémus

DIri vúlneris novitáte percúlsi, & quodam modo córdibus sauciáti, misericórdiam tuam, mundi Redémptor, flebílibus

benedíctum, ℟. Ex hoc nunc & usque in sæculum. *Ps.* 112.

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen sanctum tuum; vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Mediocri voce ℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ
ANTE CŒNAM.

Benedícite. ℟. Dómine, Edent, páuperes & saturabúntur, & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum, vivent corda eórum in sæculum sæculi. Glória. *Psalm.* 21.

Kyrie. Pater noster. *ut supra.*

Orémus. Bénedic, Dómine, *ut supra.*

Ad Benedictionem Lectoris

Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO
POST CŒNAM.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Glória Patri.

Qui benedixit Mensam dicit

Benedíctus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit.

Psalmi & reliqua ut post Prandium.

In Jejuniis, ad Refectionem fit Benedictio Mensæ & Gratiarum actio, ut notatum est pro Cœna.

ITINERARIUM.

Viator in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari: si cum sociis in plurali, ut sequitur

In Cant. Bened. *p.* 19.

Ant. In viam pacis & prosperitátis dirigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Rá-

phaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte & gáudio revertámur ad própria.

PRECES

Kyrie, eléïson, Christe, eléïson, Kyrie, eléïson.

Secretò Pater noster. *altâ voce* Et ne nos.

℣. Salvos fac servos tuos,

℟. Deus meus, sperántes in te. *Ps.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto,

℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis,

℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis,

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie:

℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis,

℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ

℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas! *Ps.* 118.

℣. Erunt prava in dirécta,

℟. Et áspera in vias planas. *Is.* 40.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te,

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

Deus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique Magis iter ad te, stellâ duce, pandísti: tríbue nobis, quǽsumus, iter prósperum tempúsque tranquíllum, ut Angelo sancto tuo cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum pervenire felíciter valéamus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quǽsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium,

in æstu umbráculum, in plúvia & frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus; in naufrágio portus, ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus; & demum incólumes ad própria redeámus.

Adesto quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris, & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne, ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes; tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per vitam salútis incédat; & beáti Joánnis præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædíxit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

Ad libitum Sacerdotis.

Psalmus 83. Quàm diléćta *pag.* 118.

Psalmus 84. Benedixísti *pag.* 70.

Psalmus 85. Inclina, Dómine *cum sua divisione* pag. 169.

Psalmus 115. Crédidi pag. 121.

Ps 129. De profúndis *p.* 103. *In fine Pss.* Glória.

Ant. Dómine, memor esto meî; & ne vindíćtam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delíćta mea. *Tob.* 3.

P R E C E S

Kyrie, eléïson, Christe, eléïson, Kyrie, eléïson.

Secretò Pater noster. *altâ voce* Et ne nos.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére meî:

℟. Sana ánimam meã. quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úsquequò?

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,

℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam,

℟. Et Sanćti tui exúltent. *Ps.* 131.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine,

℟. Et ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus

AUres tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclina précibus nostris, & grátiâ Sancti Spíritûs illúmina cor nostrum, ut tuis mystériis dignè ministráre teque ætérnâ caritáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis volúntas lóquitur, & quem nullum latet secrétum, purífica per infusiónem Sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri, ut te perféctè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne Sancti Spíritûs renes nostros & cor nostrum, Dómine, ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs Sancti, quæ & corda nostra clementer expúrget, & ab ómnibus tueátur advérsis.

DEus, qui corda fidélium Sancti Spíritûs illustratióne docuísti, da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica, ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejúsdem Spíritûs Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Orationes sequentes pro opportunitate Sacerdotis ante celebrationem & communionem dicendæ.

Oratio S. Ambrosii Episc.

DIE DOMINICA.

SUmme Sacérdos, & vere Póntifex Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri in ara crucis hóstiam puram & immaculátam pro nobis míseris peccatóribus, & qui de-

disti nobis carnem tuam ad manducándum, & Sánguinem tuum ad bibéndum, & posuísti mystérium illud in virtúte Spíritûs Sancti, dicens: Hæc quotiescúmque fecéritis, in meî memóriam faciétis. Rogo per sanguinem tuum pretiósum, magnum salútis nostræ prétium. Rogo per hanc miram & ineffábilem caritátem tuam, quâ nos míseros, & indignos sic amáre dignátus es: ut laváres nos à peccátis nostris in Sánguine tuo: Doce me indignum servum tuum, quem inter cætera dona tua ad officium sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed solâ dignatióne misericórdiæ tuæ: Doce me, quæso, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractáre mystérium, eâ reveréntiâ & honóre, eâque devotióne & timóre, quibus opórtet, & decet. Fac me, Dómine Jesu Christe, per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere & intellígere, sentíre & firmiter retinére, dícere & cogitáre, quod tibi placet, & expedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, & sine strépitu verbórum loquátur veritátem tantórum mysteriórum: Profúnda sunt quippe nimis, & sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi hódie & semper Missárum solémnia pura corde & pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis, & nefándis, vanis & obnóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórũ piâ & fidâ tutélâ atque fortíssimâ custódiâ, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant per virtútem tanti mystérii, & per manum sancti Angeli tui. Repélle à me, Dómine, Jesu Christe, à cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ, cenodóxiæ, invídiæ, iracúndiæ, fornicatiónis & immundítiæ, dubietátis & blasphémiæ. Confundántur qui me persequúntur: péreant illi qui pérdere cuncta festínant.

FERIA SECUNDA.

Rex virtútum, castitátis & integritátis amátor Deus, cælésti rore benedictiónis tuæ ex-

tingue in córpore meo totum fómitem ardéntem libídinis, ut máneat in me tenor totius castitátis ánimæ & córporis. Mortífica in me carnis stímulos, omnésque libídinis commotiónes, & da mihi veram & perpétuam castitâtem cum cæteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte, ut Sacrificium laudis casto córpore & mundo corde quotídie váleam tibi offérre. Quantâ enim, Dómine, Jesu Christe, cordis contritióne & lacrymárum fonte, quantâ reveréntiâ & tremóre, quantâ córporis castitáte, & ánimæ puritáte istud divínum & cœléste Sacrificium est celebrándum: ubi Caro tua in veritáte súmitur: ubi Sánguis tuus in veritáte bíbitur: ubi summis ima conjungúntur: ubi adest sanctórum præséntia Angelórum: ubi tu es Sacérdos, & Sacrificium mirabíliter & ineffabíliter constitútus.

FERIA TERTIA.

QUis dignè hoc celebráre mystérium potest, nisi tu Deus Omnípotens offeréntem féceris dignum? Scio, & verè scio, & ipsum pietáti tuæ confiteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium, propter nímia peccáta mea, & infinítas negligéntias meas. Sed scio veráciter, & credo ex toto corde meo, & ore confiteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, & de peccatóribus justos facis & sanctos. Per hanc Omnipoténtiam tuam te rogo, ut concédas mihi peccatóri hoc cœléste Sacrificium celebráre cum timóre & tremóre, cum cordis puritáte, lacrymárum fonte, cum lætítia spirituáli, & cœlésti gáudio. Séntiat mens meà dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, & excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA QUARTA.

EGo enim, Dómine, memor venerándæ Passiónis tuæ accédo ad Altáre tuum, licèt peccátor, ut ófferam tibi Sacrificium, quod tu instituísti, & offérri præcepísti in commemoratiónem tuî pro salúte nostra.

ántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te ángelus pleno ore in pátria: mandúcat te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus Viático. Panis sancte, panis vive, panis pulcher, panis munde, qui descendísti de cœlo, & das vitam mundo, veni in cor meum, & munda me ab omni inquinaménto carnis & spíritûs. Intra in ánimam meam: sana & sanctífica me intériùs, & extériùs. Esto tutámen & perpétua salus córporis & ánimæ meæ. Repélle à me insidiántes mihi hostes: recédant procul à præséntia tua, ut foris & intùs per te munítus recto trámite ad regnum tuum pervéniam; ubi non mystériis sicut in hoc témpore ágitur; sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo Patri, & erit Deus ómnia in ómnibus. Tunc me de te satiábis satietáte mirífica, ut neque esúriam, nec sítiam in ætérnum. Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu Sancto vivis & regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Aliæ Oratio ante Missam.

AD mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine, Jesu Christe, ego peccátor de própriis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia & bonitáte, accédere véreor & contremísco. Nam cor & corpus hábeo multis crimínibus maculátum; mentem & linguam non cautè custóditam. Ergo ô pia Diétas, ô treménda Majéstas, ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio: & quem júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo: Tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa & magna, pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine, Jesu Christe, Rex ætérne, Deus & homo, Crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te; miserére mei pleni misériis & peccátis, tu qui

fontem miseratiónis nunquam manáre cessábis. Salve salutáris víctima, pro me & omni humáno género in patíbulo Crucis obláta. Salve nóbilis & pretióse Sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, & peccáta totíus mundi abluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo à me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes & peccáta mea; ut purificátus mente & córpore, dignè degustáre mérear Sancta Sanctórum: & concéde, ut sancta prælibátio Córporis & Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perféćta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque & córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio.

℟. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

OMnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad Sacraméntum Unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi, accédo tanquam infirmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper & egénus ad Dóminum cœli & terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenùs meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem: ut panem angelórum, Regem regum, Dóminum dominántium tanta suscípiam reveréntiâ & humilitáte, tantâ contritióne & devotióne, tantâ puritáte & fide, tali propósito & intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis & Sánguinis non solùm suscípere Sacraméntum, sed étiam rem & virtútem Sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi Corpus Unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod

traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut Córpori suo mystico méreat incorporári, & inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, revelátâ tandem fácie perpétuò contemplári: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus, Per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

GRATIARUM ACTIO
POST MISSAM.

Psalmus 22. Dóminus regit me *pag.* 119.

Psalmus 33. Benedícam Dóminum *cum sua divisione* pag. 119.

Psalmus 102. Bénedic ánima mea, & ómnia *cum sua divisione pag.* 99.

In fine Psal. Glória.

Ant. O quàm suávis est, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes. *Sap* 12. *&* 16. *Luc.* 1.

PRECES

Kyrie, eléïson, Christe, eléïson, Kyrie, eléïson.

Secretò Pater noster. *alta voce* Et ne nos.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus:

℟. Escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus?

℟. Aut fílius hóminis quóniam vísitas eum. *Ps.* 8.

℣. Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea;

℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis,

℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

℣. Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndùm verbum tuum in pace:

℟. Quia vidérunt óculi mei Salutáre tuum. *Luc.* 2.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus

Vísita, quæsumus, Dómine, famíliam tuam,

& corda sacris dicáta mystériis pervígili tuére pietáte, ut remédia salútis ætérnæ, quæ te miseránte percípiunt, te protegénte custódiant.

QUæsumus, Dómine Deus noster, ut quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis.

COgnóscimus, Dómine, tuæ circa nos cleméntiæ largitátem: & ideò fiduciáliùs implorámus, ut quos páscere non désinis imméritos, & dignè tibi servíre perfícias, & donis uberióribus persequáris.

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providísti; sed cum divíni frequentatióne mystérii crescat nostræ salútis efféctus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus, ut qui officium sacerdotále suscépimus dignè ac devótè tibi in omni puritáte & consciéntia bona famulári valeámus: & si non póssumus in tanta innocéntia vitæ cónservári ut debémus, concéde nobis tamen dignè flére mala quæ géssimus, & in spíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propósito tibi ferventiùs de cætero deservíre. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orationes post celebrationem, & communionem.

Oratio S. Thomæ de Aqui.

GRátias tibi ago, Dómine, sancte Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis méritis, sed solâ dignatióne misericórdiæ tuæ, satiáre dignátus es pretióso Córpore & Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi. Et precor ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, & scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ & li-

bídinis exterminátio, caritátis & patiéntiæ, humilitátis & obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio: contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium quàm invisibílium firma defénsio: mótuum meórum tam carnálium, quàm spirituálium, perfécta quietátio: in te uno ac vero Deo firma adhæsio, atque finis mei felix consummátio. Et precor te ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris: ubi cum Fílio tuo & Spíritu Sancto, sanctis tuis es lux vera, satiétas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, & felícitas perfécta: Per eumdem.

Alia Oratio S. Bonaven.

TRansfige, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas & víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, verâ, serenâque & apostólicâ sanctíssimâ caritáte, ut lángueat & liquéfiat ánima mea sólo semper amóre & desidério tuî; te concupíscat, & defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi, & esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem & sapórem, & omne delectaméntum suavitátis: Te, in quem desíderant ángeli prospícere, semper esúriat & cómedat cor meum, & dulcédine sapóris tui, repleántur víscera ánimæ meæ: Te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ & sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domûs Dei: Te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, & ómnia operétur in laudem & glóriam nóminis tui, cum humilitáte & discretióne, cum dilectióne & delectatióne, cum facilitáte & afféctu, cum perseverántia usque in finem; & tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies & tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus,

dulcèdo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa & firma & immobíliter semper sit radicáta mens mea, & cor meum. Amen.

Rithmus S. Thomæ ad Sacram Eucharistiam.

ADORO te devótè, latens Déitas,
Quæ sub his figúris verè látitas.
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans, totum déficit.

VISUS, tactus, gustus, in te fállitur;
Sed audítu solo tutò créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius;
Nil hoc verbo veritátis vérius.

IN cruce latébat sola Déitas,
At hìc latet simul & Humánitas.
Ambo tamen credens atque confitens,
Peto quod petívit latro pœnitens.

PLAGAS sicut Thomas non intúeor:
Deum tamen meum te confíteor.
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini;
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere!

PIE Pellicáne, Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sánguine,
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

JESU quem velátum nunc aspício,
Oro fiat illud, quod tam sítio,
Ut te revelátâ cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

LITANIÆ DE NOMINE JESU.

Kyrie, eléïson.
Christe, eléïson.
Kyrie, eléïson.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi, Deus, miserére.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Jesu Fili Dei vivi, miserére nobis.
Jesu, splendor Patris, miserére nobis.
Jesu Fili Maríæ, miserére.
Jesu rex glóriæ, miserére.
Jesu sol Justítiæ, miserére.
Jesu lux vera, miserére.
Jesu Deus fortis, miserére nobis.
Jesu Deus pacis, miserére nobis.
Jesu Deus noster, miserere nobis.
Jesu auctor vitæ, miserére nobis.
Jesu magni consílii Angele, miserére.
Jesu admirábilis, miserére nobis.
Jesu potentíssime, miserére nobis.
Jesu patientíssime, miserére nobis.
Jesu obedientíssime, miserére nobis.
Jesu mitis & húmilis corde, miserére.
Jesu amátor castitátis, miserére nobis.
Jesu amátor noster, miserére nobis.
Jesu refúgium nostrum, miserére nobis.
Jesus thesáurus Fidélium, miserére nobis.
Jesu bone Pastor, miserére nobis.
Jesu sapiéntia ætérna, miserére nobis.
Jesu bónitas infiníta, miserére nobis.
Jesu exémplar virtútum, miserére nobis.
Jesu via, véritas, & vita

noſtra, miſerére.
Jeſu gáudium Angelórum, miſèrére nobis.
Jeſu rex Patriarchárum, miſerére nobis.
Jeſu inſpirátor Prophetárum, miſerére.
Jeſu magíſter Apoſtolórum, miſerére.
Jeſu Doctor Evangeliſtárum, miſerére.
Jeſu fortitúdo Mártyrum, miſerére nobis.
Jeſu lumen Confeſsórum, miſerére nobis.
Jeſu ſponſe Vírginum, miſerére nobis.
Jeſu coróna Sanctórum ómnium, miſerére.
Propítius eſto, parce nobis, Jeſu.
Propítius eſto, exáudi nos, Jeſu,
Ab omni peccáto, líbera nos, Jeſu.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A tranſgreſſióne mandatórum tuórum, líbera.
A peſte, fame & bello, líbera nos; Jeſu.
A morte perpétua, líbera.
Per Incarnatiónem tuam, líbera nos; Jeſu.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per Circumciſiónem tuam líbera nos, Jeſu.
Per Infántiam tuam, líbera nos, Jeſu.
Per ſanctíſſimam vitam tuam, líbera nos, Jeſu.
Per labóres tuos, líbera.
Per flagélla tua, líbera.
Per mortem tuam, líbera.
Per Reſurrectiónem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per Aſcenſiónem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per gáudia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera.
Per dulcíſſimam matrem tuam, líbera nos.
Per interceſſiónem ómniũ Sanctórum tuórum, líbera nos, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miſerére nobis, Jeſu.
Kyrie, eléïſon,
Chriſte, eléïſon,
Kyrie, eléïſon.
Secreto Pater noſter; *altâ voce* Et ne nos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam:
℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Oratio

DEus qui glorioſíſſimum nomen Jeſu Chriſti Filii tui Dómini

nostri fecisti fidélibus tuis summo suavitátis afféctu amábile, & malígnis spirítibus treméndum atque terríbile: concéde propítius, ut omnes, qui hoc nomen Jesu devótè venerántur in terris, sanctæ consolatiónis dulcédinem in præsénti percípiant, & in futúro gáudium exultatiónis & intermínábilis beatitúdinis obtíneant in cœlis. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

LITANIÆ DE SANCTISSIMO SACRAMENTO.

Kyrie, eléïson.
Christe, eléïson.
Kyrie, eléïson.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Panis vive, qui de cœlo descendísti, miserére.
Deus abscóndite, & Salvátor, miserére nobis.
Fruméntum electórum, miserére nobis.
Vinum gérminans vírgines, miserére nobis.
Panis pinguis & delíciæ regum, miserére nobis.
Juge sacrifícium, miserére nobis.
Oblátio munda, miserére.
Agnus absque mácula miserére nobis.
Mensa puríssima, miserére nobis.
Angelórum esca, miserére nobis.
Manna abscónditum, miserére nobis.
Memória mirabílium Dei, miserére nobis.
Panis supersubstantiális, miserére nobis.
Verbum caro factum miserére nobis.
Hábitans in nobis, miserére nobis.
Hóstia sancta, miserére.
Calix benedictiónis, miserére nobis.
Mystérium fidei, miserére.

Præcelsum

Præcélsum & venerábile Sacraméntum, miser.
Sacrifícium ómnium sanctíssimum, miserére.
Verè propitiatórium pro vivis & defúnctis, mis.
Cœléste Antídotum, quo à peccátis præservámur, miserére nobis.
Stupéndum supra ómnia Miráculum, miserére.
Sanctíssima Domínicæ Passiónis commemorátio, miserére nobis.
Donum transcéndens omnem plenitúdinem, miserére nobis.
Memoriále præcípuum Divíni amóris, miserére nobis.
Divínæ affluéntia largitátis, miserére nobis.
Sacrosánctum & augustíssimum mystérium, miserére nobis.
Treméndum ac vivíficum Sacraméntum, miserére nobis.
Panis omnipoténtiâ Verbi Caro factus, mis.
Incruéntum sacrifícium, miserére nobis.
Cibus & conviva, miserére nobis.
Dulcíssimum convívium, cui assístunt Angeli ministrántes, miserére.
Sacraméntum pietátis, miserére nobis.
Vínculum caritátis, miserére nobis.
Offerens & oblátio, miserére nobis.
Spirituális dulcédo in próprio fonte degustáta, miserére nobis.
Reféctio animárum sanctárum, miserére nobis
Viáticum in Dómino moriéntium, miserére.
Pignus futúræ glóriæ, miserére nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos, Dómine.
Ab indígna Córporis & Sánguinis tui sumptióne, líbera nos.
A concupiscéntia carnis, líbera nos, Dómine.
A concupiscéntia oculórum, líbera nos.
A supérbia vitæ, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccándi occasióne, líbera nos.
Per desidérium illud quo hoc pascha cum discípulis manducáre desiderásti, líbera.
Per summam humilitátem, quâ discipulórum pedes lavásti, líbera nos, Dómine.
Per ardentíssimam caritátem, quâ hoc divínum Sacraméntum inst-

tituísti, líbera.

Per Sanguinem tuum pretiósum, quem nobis in Altári reliquísti, líbera nos, Dómine.

Per quinque vúlnera hujus tui Córporis sacratíssimi, quæ pro nobis suscepísti, líbera.

Peccatóres, Te rogámus, audi nos.

Ut nobis fidem, reveréntiam & devotiónem hujus admirábilis Sacraménti augére & conserváre dignéris, Te rogámus audi nos.

Ut ad frequéntem usum Eucharístiæ per veram peccatórum confessiónem nos perdúcere dignéris, Te rogámus, audi nos.

Ut nos ab omni hæresi, perfídia, ac cordis cæcitáte liberáre dignéris, Te rogámus, audi nos.

Ut Sanctíssimi hujus Sacraménti pretiósos & cœléstes fructus nobis impertíri dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut in hora mortis nostræ hoc cœlésti Viático nos confortáre & muníre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus; audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei qui tollis peccáta mundi, miserére.

Christe, audi nos. Christe, exáudi nos. Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Secreto Pater noster.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor méus ad te véniat.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili Passiónis tuæ memóriam reliquísti; tribue, quæsumus, ita nos Córporis & Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut Redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: qui vivis & regnas Déus in sæcula sæculórum. Amen.

LITANIÆ
DE BEATA VIRGINE
In Æde Loretana dici solitæ.

KYrie, eléïson.
Christe, eléïson.
Kyrie, eléïson.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora.
Sancta Dei Génitrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Mater Christi, ora pro nobis.
Mater divínæ grátiæ, ora pro nobis.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amabílis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora pro nobis.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora pro nobis.
Rosa mystica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœdéris arca, ora.
Jánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refugium peccatórum, ora pro nobis.
Consolátrix afflictórum, ora pro nobis.
Auxílium Christianórum, ora pra nobis.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora pro nobis.
Regína Prophetárum,

ora pro nobis.
Regína Apostolórum, ora pro nobis.
Regína Martyrum, ora.
Regína Confessórum, ora pro nobis.
Regína Vírginum, ora.
Regína sanctórum ómnium, ora pro nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe, audi nos. Christe, exáudi nos. Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie eléïson.

Antiphonæ, Versus & Orationes ut in fine parvi Officii B. Mariæ. V. pag. cüj. secundùm tempus.

FORMA ADMINISTRANDI
SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ

Pœnitens, facto signo Crucis, dicet

Bénedic mihi, Pater, quia peccávi.

Sacerdos, aperto capite

Deus sit in corde tuo & in lábiis tuis, ut verè & contríto corde confiteáris ómnia peccáta tua; In nómine Patris, † & Fílii, & Spíritûs Sancti. Amen.

Deinde Pœnitens, recitato Confiteor *usque ad has voces* Verbo & ópere *inclusivè, exponet peccata sua, quibus expositis, statim continuabit* Confiteor; *& ter percutiendo pectus suum, dicet* Meâ culpâ, &c. *Tum Sacerdos attentè considerans numero & qualitate peccatorum à pœnitente expositorum, & datis consiliis necessariis super ejus conversione, ac impositâ salutari pœnitentiâ, dicet*

Misereátur tuî Omnípotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

Deinde Sacerdos manu elevatâ & expensâ super caput Pœnitentis, dicet

Indulgéntiam, absolutiónem & remissiónem ómnium peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens & miséricors Dóminus. Amen.

Si Sacerdos judicat differendam esse absolutionem, admonito Pœnitente, ipsi

solùm benedictionem impendet : si verò absolutionem dandam existimet, dicet, operto capite, post quatuor priora verba.

DOminus noster Jesus Christus, qui est summus Sacérdos, absólvat te; & ego auctoritáte mihi ab eo concéssâ absólvo te primùm ab excommunicatióne, in quantum possum & tu índiges : deínde ego te absólvo ab ómnibus peccátis tuis, In nómine Patris, † & Fílii, & Spíritûs Sancti. Amen.

Sacerdos detecto capite, recitabit sequentem precationem.

PAssio Dómini nostri Jesu Christi, & mérita beatíssimæ semper Vírginis Maríæ, & ómnium sanctórum, & ómnia bona quæ fecísti, váleant tibi in remissiónem peccatórum tuórum, in augméntum grátiæ, & præmium vitæ ætérnæ. Amen.

Si Pœnitens esset morti proximus, & præ brevitate temporis preces omnes & absolutio, ut superiùs jacet, recitari non possent, eo casu, Sacerdos pronuntiabit solummodò verba ad essentiam absolutionis necessaria, ipsumque absolvet à censuris quas incurrere, & à peccatis quæ committere potuit sub hac forma

EGo te absólvo ab ómnibus censúris & peccátis, In nómine Patris, † & Fílii, & Spíritûs Sancti. Amen.

INDEX PSALMORUM.

INDEX CANTICORUM PSALTERII.

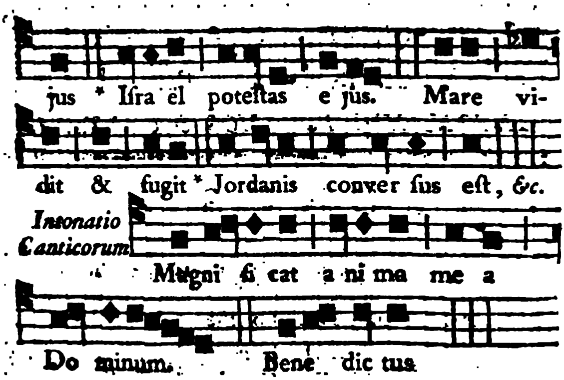
FINIS.

DIVERSI MODI

INTONANDI PSALMOS & CANTICA.

TONUS I.

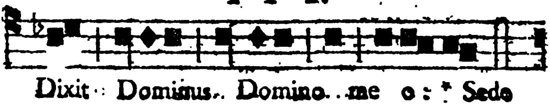

jus * Isra ël potestas e jus. Mare vi-
dit & fugit * Jordanis conver sus est, &c.
Intonatio Canticorum
Magni fi cat a ni ma me a
Do minum. Bene dic tus

I I.

Dixit Dominus Domino me o: * Sede
à dextris me is. Dixit Dominus
Domino me o: * Sede à dextris me is.
Intonatio Canticorum
Magni fi cat. Benedic tus Dominus De-
us Is ra ël, * qui a, &c.

I I I.

Dixit Dominus Domino me o: * Sede

à dextris me is. e u o u a e.
e u o u a e. e u o u a e.
Pro Defunctis
e u o u a e.
Intonatio Canticorum
Magni ficat. Bene dictus Dominus De üs
Is ra ël, * qui a vi si tavit,

I V.

Dixit Domi nus Domino me o: * Sede
à dextris me is. e u o u a e.
e u o u a e.
Pro Defunctis
e u o u a e.
Intonatio Canticorum
Ma gni ficat. Be ne dictus Do minus
De us Is ra el, * qui a,

V.

Intonatio Canticorum

V I.

Intonatio Canticorum

VII.

Dixit Dominus Domino me o: * Sede à
dextris me is. e u o u a e.
e u o u a e. e u o u a e.
Pro Defunctis
e u o u a e.
Intonatio Canticorum
Ma gni ficat. Be ne-
dictus Dominus De us I sra ël.

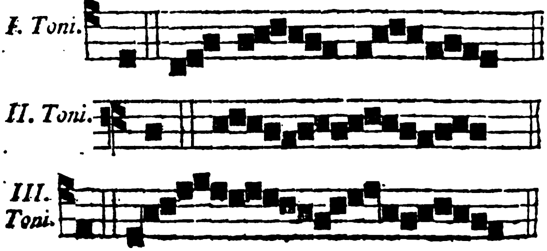
VIII.

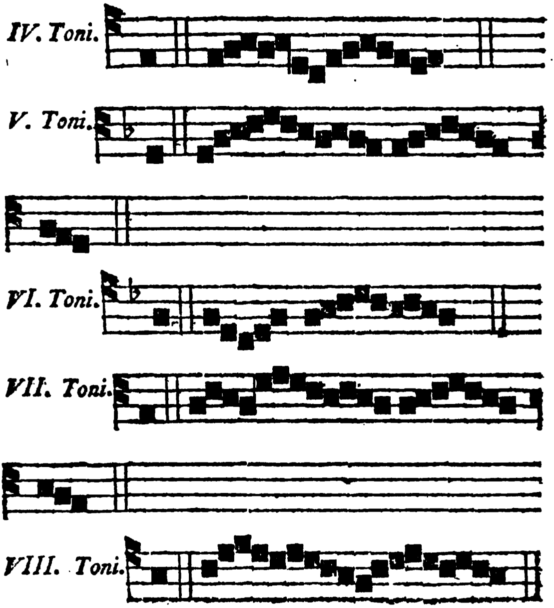

Dixit Dominus Domino me o: * Sede
à dextris me is. e u o u a e.
Intonatio Canticorum
Magni ficat. Benedic tus Dominus
De- us I sra ël.

MEDIATIONES diversæ, pro dictionibus Hebraïcis, Græcis & Monosyllabis.

JUBILUS seu PNEUMA quod protrahitur in fine Antiphonarum, quæ dicuntur post Cantica Magnificat *&* Benedictus, *& in fine ultimæ Antiphonæ Laudum & Vesperarum, & cujuslibet Nocturni Officii Matutini pro diversitate Tonorum.*

IV. Toni.
V. Toni.
VI. Toni.
VII. Toni.
VIII. Toni.

